2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ

EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ

"Sağlık Araştırmaları"

27-29 Kasım 2025

Tarihi Havagazı Fabrikası
Kültür Merkezi, İZMİR

Editörler

Prof. Dr. Hafize ÖZTÜRK CAN
Doç. Dr. Nursen BOLSOY
Doç.Dr. Deniz AKYILDIZ

KONGRE BİLDİRİ KİTABI

www.ebeargekongresi2025.com.tr

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

UNFPA

Destekleriyle

Copyright 2026- Ebelikte Eğitim Araştırma Geliştirme (EBEARGE) Derneği
Bu kitabın basım, yayın hakları Ebelikte Eğitim Araştırma Geliştirme (EBEARGE) Derneği'ne aittir.

ISBN: 978-625-94000-4-4

2.Uluslararası EBEARGE Kongresi
Ebelikte Eğitim Araştırma Geliştirme Derneği
KONGRE BİLDİRİ KİTABI

Editörler

Prof. Dr. Hafize ÖZTÜRK CAN

Doç. Dr. Nursen BOLSOY

Doç.Dr. Deniz AKYILDIZ

Yayın hakkı: ©Ebelikte Eğitim Araştırma Geliştirme (EBEARGE) Derneği
https://ebearge.com.tr/, ebearge@gmail.com

Not: Kongrede sunulan ve Kongre bildiri kitabında basılan bildirilerin sorumluluğu yazarlara aittir.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
Kongreye Davet	iv
Kurullar	v
Kongre Bilimsel Programı	viii
Sözlü Bildiri Programı	ix
Konuşmacı Metin Özetleri	1
Sözlü Bildiri Özetleri	9
Tam Metinler	245

KONGREYE DAVET

Değerli Meslektaşlarımız,

Sizleri, **Ebelikte Eğitim Araştırma Geliştirme Derneği** (EBEARGE) olarak **27-29 Kasım 2025** tarihlerinde **İzmir**' de gerçekleştireceğimiz, **2. Uluslararası Ebelik Eğitim Araştırma Geliştirme (EBEARGE) Kongresi** ´ne davet etmekten onur duyacağımızı ifade etmek isterim.

EBEARGE ebelik eğitiminin niteliğini geliştirmek, ebelik mesleği ile ilgili araştırmalar yapmak ve araştırmaları destekleyerek mesleğin bilimsel yönden gelişmesini sağlamak amacı ile 2014 yılında kurulmuş mesleki bir sivil toplum örgütüdür. Derneğin faaliyet alanları arasında, araştırma ve eğitim ile ilgili çalışmalar yapmanın yanı sıra bilimsel toplantılar düzenlemek, bilgi-belgeye dayalı doküman temin etmek, yayın oluşturmak, ulusal ve uluslararası kuruluşlarla ortak çalışmalar yapmak ve benzeri alanlar bulunmaktadır.

Kongrenin ana teması "*Sağlık Araştırmaları*" olarak belirlenmiştir. Ebeliğin profesyonel yönünün gelişmesinin temeli, araştırmalarla üretilmiş bilgi ve bu bilginin klinikte uygulamasıdır. Kongrenin amacı klinik ve akademik alandaki katılımcıların bilimsel bilgiyi elde etme, işleme ve raporlama süreçlerini geliştirmektir.

Kongre bilimsel programı, yurt içi- yurt dışı kurum ve kuruluşlarda görevli konusunda uzman davetli konuşmacıların yer aldığı paneller ile desteklenecek, panellerde araştırma sürecinin basamakları işlenerek, yapay zekanın araştırma alanında nasıl kullanılması gerektiği, etik süreçler yanı sıra araştırmalara kaynak sağlama ve destek alma süreçleri ile raporlama ve yayın süreçleri tartışılacaktır. Bu bağlamda ebeliğin bilimsel bilgi gücünün arttırılmasına yol gösterecek olan kongre konuları ile katılımcıların araştırmalarda faydalanabilecekleri kurslar düzenlenecektir.

Ebelik alanındaki araştırmalara destek veren siz değerli katılımcıları kongrede görebilmek umudu ile katkı ve katılımlarınız için teşekkür ederim.

Sevgi ve saygılarımla,

Doç. Dr. Ayşegül DÖNMEZ
Kongre Başkanı

KURULLAR

EBEARGE DERNEK YÖNETİM KURULU

YÖNETİM KURULU BAŞKANI
Doç. Dr. Ayşegül DÖNMEZ

YÖNETİM KURULU BAŞKAN YARDIMCISI
Dr. Öğr. Üyesi Sibel OCAK

SEKRETER
Prof. Dr. Hafize ÖZTÜRK CAN

ÜYELER
Doç. Dr. Nursen BOLSOY
Doç. Dr. Aytül HADIMLI
Dr. Dilek MAMİK AKTAY
Uzm. Ebe Ayşegül KANIK

EBEARGE KONGRESİ DÜZENLEME KURULU

KONGRE BAŞKANI
Doç. Dr. Ayşegül DÖNMEZ

KONGRE BİLİMSEL SEKRETERLERİ
Uzm. Ebe Ayşegül KANIK
Dr. Araş. Gör. İlkay ÜNAL
Öğr. Gör. Ayşe AKYAR

- Prof. Dr. Esin Çeber Turfan
- Prof. Dr. Hafize Öztürk Can
- Prof. Dr. Pınar Okyay
- Prof. Dr. Zekiye Karaçam
- Doç. Dr. Nursen Bolsoy
- Doç. Dr. Aysun Başgün Ekşioğlu
- Doç. Dr. Mahide Demirelöz Akyüz
- Doç. Dr. Deniz Akyıldız
- Doç. Dr. Ayşegül Dönmez
- Doç. Dr. Aytül Hadımlı
- Öğr. Gör. Ayşe Akyar
- Arş. Gör. Güzin Kardeş
- Uzm. Ebe Funda Başyiğit
- Uzm. Ebe Melis Piçinciol
- Dr. Öğr. Üyesi Çiler Yeyğel
- Dr. Öğr. Üyesi Seval Cambaz Ulaş
- Dr. Öğr. Üyesi Sibel Ocak
- Dr. Öğr. Üyesi Sevil Güner
- Dr. Öğr. Üyesi Seçil Köken Durgun
- Dr. Ahmet Soner Emre
- Dr. Gökhan Yıldırımkaya
- Dr. Müge Öztürk
- Dr. Dilek Mamik Aktay

KONGRE ANA KONULARI

2. Uluslararası Ebelik Eğitim ve Araştırma Geliştirme Kongresi, sağlık bilimleri alanında yapılan nitelikli araştırmaları bir araya getirerek, disiplinler arası bilimsel etkileşimi ve iş birliğini teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, "*Sağlık Araştırmaları*" ana teması altında gerçekleştirilecek kongrede, klinik ve akademik alanda üretilmiş, bilimsel araştırma ilke ve yöntemlerine dayanan özgün konu ve çalışmalar aktarılmıştır

Kongremiz tüm sağlık disiplinlerinden katılıma açık olmakla birlikte, ebelik alanındaki araştırmalar özel olarak teşvik edilmiştir.

Özellikle;

- Ebelik Eğitimi
- Klinik Uygulamalar
- Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı
- Sağlıkta Kanıta Dayalı Uygulamalar
- Doğum ve Yenidoğan Bakımı
- Doğurganlığın Planlanması
- Mesleki Özerklik
- Mesleki Örgütlenme
- Ebelik Pratiğinde Yapay Zeka Kullanımı
- Kadın Sağlığı

Kongre Bilimsel Programı

28 KASIM 2025, CUMA		KONUŞMACI
08:30–09:30	**KAYIT**	
09:30–10:30	**AÇILIŞ** *Ayşegül DÖNMEZ (**EBEARGE**)* *Maryam KHAN (**UNFPA**)* *Pınar OKYAY (**İzBB**)*	
	Trio Dinletisi	
10:30–10:40	**SERGİ: Ebelik, Kadın ve Sanat** **Küratörler: Prof. Dr. Birsen KARACA SAYDAM, Arş. Gör. İlkay ÜNAL** **Ressamlar: Prof. Dr. Birsen KARACA SAYDAM, Doç. Dr. Aysun EKŞİOĞLU, Canan YEYĞEL**	
10:40–11:00	**ARA**	
11:00–11:25	**KONFERANS 1** **Oturum Başkanları: Prof. Dr. Birsen KARACA SAYDAM, Dr. Gökhan YILDIRIMKAYA**	
	Ebelik ve Araştırma	Maeve O'CONNELL
11:25–12:35	**PANEL 1: ARAŞTIRMA TASARIM ve YÖNTEMLERİ** **Oturum Başkanları: Prof. Dr. Zekiye KARAÇAM, Doç. Dr. Deniz AKYILDIZ**	
11:25-11:40	**Deneysel Araştırmalar:** Durum, Deneyimler, Örnekler	Güldane Damla KAYA
11:40-11:55	**Gözlemsel Araştırmalar:** Durum, Deneyimler, Örnekler	Sri WIDATININGSIH Dr. Christin HIYANA
11:55-12:10	**Nitel Araştırmalar:** Durum, Deneyimler, Örnekler	Doç. Dr. Aynur ÇAKMAKÇI ÇETİNKAYA
12:10-12:25	**Sistematik Derleme ve Meta Analizler:** Durum, Deneyimler, Örnekler	Dr. Öğr. Üyesi Döndü KURNAZ
12:25-12:35	Tartışma ve Soru & Cevap	
12:35–13:00	**UYDU SEMPOZYUMU** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Çiler YEYĞEL, Öğrenci Ebe Zehra Irmak ŞENER**	
	Ürogenital Sağlıkta Aromaterapi Araştırmaları	**Uzm. Eczacı Hülya KAYHAN**
12:35–13:20	**ÖĞLE ARASI**	
13:20-13:35	Kahkaha Yogası	Sezgi ŞAKAR
13:35–14:00	**KONFERANS 2** **Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ayten TAŞPINAR, Ebe Ayfer ERDOĞAN**	
	Ulusal Boyutta Ebelik Araştırmaları	Dr. Öğr. Üyesi Gizem GÜNEŞ
14:00–15:10	**PANEL 2: ARAŞTIRMANIN PAYDAŞLARI ve PERSPEKTİFLERİ** **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Filiz ASLANTEKİN ÇOBAN, Dr. Öğr. Üyesi Sinem CEYLAN**	
14:00-14:15	Araştırmacı Perspektifinden Araştırma Süreci	Arş. Gör. Dr. İlkay ÜNAL
14:15-14:30	Editör Perspektifinden Yayın Süreci	Prof. Dr. Ayla KANBUR
14:30-14:45	Makale Yayınlama Stratejileri	Prof. Dr. Songül AKTAŞ
14:45-15:00	Dergi Seçimi "Sağlık Bilimlerinde Veriye Dayalı Kararlar"	Derya SOĞUKSU
15:00-15:10	Tartışma ve Soru & Cevap	
15:10–15:40	**ARA**	
15:40–16:35	**PANEL 3: BİLİM BİLİMSELLİK: KİM İÇİN ARAŞTIRMA? NE İÇİN ARAŞTIRMA?** **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Aytül HADIMLI, Doç. Dr. Ayşegül DÖNMEZ**	
15:40-15:55	Araştırma Sürecinde Etik Yaklaşım	Doç. Dr. Yeşim YEŞİL
15:55-16:10	Akademide Kriterler ve Araştırmada Popülerlik	Prof. Dr. Yasemin KILIÇ ÖZTÜRK
16:10-16:25	Fikirden Yayına Yolculuk	Prof. Dr. Hüseyin CAN
16:25-16:35	Tartışma ve Soru & Cevap	

28 KASIM 2025, CUMA		KÜÇÜK SALON
12:00-14:00	**BOYAMA ATÖLYESİ** **İZTÜKAGEM Öğrenci Komisyonu**	

29 KASIM 2025, CUMARTESİ		KÜÇÜK SALON
09:00-17:00	**BOYAMA ATÖLYESİ ÇALIŞMALARI SERGİSİ** **İZTÜKAGEM Öğrenci Komisyonu**	

29 KASIM 2025, CUMARTESİ		ANA SALON
09.00–09.20	Pantomim Gösterisi	İlker KILIÇER
09:20–10:20	**PANEL 4: YEREL ve ULUSLARARASI ÇALIŞMA PROJELERİ** **Oturum Başkanları: Dr. Müge ÖZTÜRK, Dr. Ferhat YILDIZ**	
09:20-09:35	UNFPA Ebelik Çalışma ve Projeleri	Dr. Gökhan YILDIRIMKAYA
09:35-09:50	İzBB Kadın Sağlığı Çalışma ve Projeleri	Duygu ERİŞKİN
09:50-10:00	EMA Ebelik Çalışma ve Projeleri	Prof. Joeri VERMEULEN
10:00-10:10	EMA Ebelik Araştırmaları	Doç. Dr. Burcu YURTSAL
10:10-10:20	Tartışma ve Soru & Cevap	
10:20–10:45	**ARA**	
10:45–11:55	**PANEL 5: ARAŞTIRMADA TEKNOLOJİ DESTEKLİ YAKLAŞIMLAR** **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Nursen BOLSOY, Dr. Öğr. Üyesi Seval CAMBAZ ULAŞ**	
10:45-11:00	Araştırma Sürecinde Dijitalleşme	Dr. Öğr. Üyesi Sibel OCAK
11:00-11:15	Veri Analizi ve Uygulamalar	Fırat YILMAZ
11:15-11:30	Uygun Kaynakça Yazımı ve Uygulamalar	Dr. Öğr. Üyesi Mithat TEMİZER
11:30-11:45	Sosyal Medyada Ebelik Araştırmaları	Jamilatus SA'DIYAH
11:45-11:55	Tartışma ve Soru & Cevap	
11:55–12:10	**KONFERANS 3** **Oturum Başkanları: Prof. Dr. Hafize ÖZTÜRK CAN, Doç. Dr. Yasemin HAMLACI BAŞKAYA**	
	ICM Ebelik Araştırma Projeleri	Mat. Prof. Assoc. Sandra G. OYARZO TORRES *President, ICM*
12:10–13:05	**ÖĞLE ARASI**	
13:05–14:00	**PANEL 6: ARAŞTIRMA KAYNAKLARI ve DESTEKLER** **Oturum Başkanları: Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR, Prof. Dr. Rabia EKTİ GENÇ**	
13:05-13:20	Ebelik ve Üreme Sağlığı Araştırmaları Kaynakları	Dr. Teymur SEYİDOV
13:20-13:35	Ulusal Proje Kaynakları	Prof. Dr. Sercan KARAV
13:35-13:50	Doktora Sonrası Araştırma Fırsatları	Dr. Öğr. Üyesi Semra PINAR
13:50-14:00	Tartışma ve Soru & Cevap	
14:00–14:30	**ARA**	
14:30–15:30	**PANEL 7: FİKİR ve ARAŞTIRMALARIN ÜRÜNE DÖNÜŞÜMÜ** **Oturum Başkanları: Prof. Dr. Nazan TUNA ORAN, Prof. Dr. Yeşim AKSOY DERYA**	
14:30-14:45	Sağlıkta Buluş: Patent ve Faydalı Model Süreci	Tolga BİLGEHAN
14:45-15:00	Girişimcilik ve Teknoparklar	Doç. Dr. Selda İLDAN
15:00-15:15	Ebelikte İnovatif Ürünlerin Gelişimi	Doç. Dr. Betül MAMMADOV
15:15-15:30	Tartışma ve Soru & Cevap	
15:30–16:30	**KAPANIŞ**	

x

Sözlü Bildiri Programı

28 KASIM 2025, CUMA (1. GÜN): 1. OTURUM RANDOMİZE KONTROLLÜ ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Gazeteciler Cemiyeti Salonu				
SAAT: 13:30-14:20 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Sema Üstgörül, Dr. Öğr. Üyesi Emel Güden**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	13:30-13:35	8788	Sezaryen doğum sonrası ilk emzirmede ebe desteği ile uygulanan iki farklı emzirme pozisyonunun değerlendirilmesi: Randomize kontrollü tasarıma sahip keşfedici bir pilot çalışma	**Benay Oğuz**, Nursen Bolsoy
2	13:35-13:40	3433	Doğum ağrısının yönetiminde kullanılan akupresür ve masajın doğum memnuniyetine etkisi: Randomize kontrollü çalışma	Betül Mammadov, **Çağla Taş**
3	13:40:13:45	7037	İnfertil kadınlara uygulanan motivasyonel görüşmelerin infertiliteden etkilenme, öz yeterlik ve stresle başa çıkmaya etkisi	**Eda Sever**, Esra Karataş Okyay
4	13:45-13:50	4636	Son trimester gebelerin bilgi düzeylerinin doğum sonu kontraseptif yöntem kullanımına ilişkin niyetlerine etkisi-randomize kontrollü çalışma	**Fatma Akdağ**, Ayşegül Dönmez
5	13:50-13:55	5074	Dişi ratlarda enerji içeceğinin fertilite ile kan parametreleri ve perinatal fizyoloji üzerine etkileri	**Halime Aydemir**, Fatma Ergün, Ayşegül Turan
6	13:55-14:00	1408	Gestasyonel diyabetli gebelerde bilinçli farkındalık temelli stres azaltma programının prenatal bağlanma, distres ve anksiyete düzeyine etkisi	**Hayriye Sağdıç**, Meltem Uğurlu
7	14:00-14:05	9688	Ebelik öğrencilerinin aşı uygulama becerilerinin geliştirilmesinde farklı eğitim yöntemlerinin etkisi: Yarı- deneysel bir çalışma	**Melissa Ağca**, Aysun Başgün Ekşioğlu, Esin Ceber Turfan, Rabia Ekti Genç
8	14:05-14:10	5843	Yüksek gerçeklikli doğum simülasyon ortamının ebelik öğrencilerinin memnuniyet, kendine güven ve öz yeterlilik düzeyine etkisinin incelenmesi	Selda İldan Çalım, Seval Cambaz Ulaş, Hülya Demirci, **Nurcan Çelik Odabaşı**, Yonca Çiçek Okuyan, Seçil Köken Durgun
9	14:10-14:15	7358	Snoezelen odasının doğum sürecine etkisi: Randomize kontrollü çalışma	Melek Balçık Çolak, Bihter Akın, **Özge Sakin**, Sare Cansu Kalkan, Hilal Uslu Yuvacı
	14:15-14:20	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

28 KASIM 2025, CUMA (1. GÜN): 2. OTURUM SİSTEMATİK DERLEME-METAANALİZ SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Gazeteciler Cemiyeti Salonu				
SAAT: 14:30-15:10 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Esra Karataş Okyay, Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Şenoğlu**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	14:30-14:35	3431	Türkiye'de genital hijyen eğitimi verilen kadınların genital hijyen davranışları üzerine etkisinin incelenmesi: Sistematik derleme	Zeynep Pekuzunoğlu, **Ayşe Lüleci**, Selvinaz Sayar, Büşra Duran Demirdağ
2	14:35-14:40	8999	Ebelik eğitiminde simülasyon tabanlı uygulamaların etkisi: Güncel literatür derlemesi	**Ayşenur Doğan**, Merve Afacan Satıoğlu
3	14:40-14:45	5334	Bebeklik döneminde anne sütü alımı ile besin alerjisi arasındaki ilişki ve ebenin rolü	**Ayşenur Erdoğan**, Merve Afacan Satıoğlu
4	14:45-14:50	8181	Doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin etkinliği: Sistematik derleme	Buse Alış, **Ceylin Kurtöz**, Sibel Yücetürk
5	14:50-14:55	8635	Ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli acil obstetrik eğitim programlarının bilgi ve beceriye etkisi: Sistematik derleme	Buse Alış, **Ceylin Kurtöz**, Sibel Yücetürk
6	14:55-15:00	8233	Jinekoloji ve obstetride yapay zeka uygulamaları	**Fetiye Keleş Aygün**, Şerife Tütüncü
7	15:00-15:05	3494	Yapay zekâ temelli müdahalelerin postpartum dönemde kullanımı: Deneysel çalışmaların dahil edildiği bir sistematik derleme	**Hülya Tosun**
	15:05-15:10	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

28 KASIM 2025, CUMA (1. GÜN): 3. OTURUM GÖZLEMSEL ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Gazeteciler Cemiyeti Salonu				
SAAT: 15:30-16:25 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Suzi Özdemir, Dr. Öğr. Üyesi Dilek Hacıvelioğlu**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	15:30-15:35	8256	Kadınlarda beden imajı algısının doğum sonu annelik hüznü ve maternal bağlanmaya etkisi	**Asiye Kocatürk**, Hilal Başak Çakır
2	15:35-15:40	8651	Postpartum dönemde kadınların sosyal medya kullanımı ile GETAT uygulamalarına yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi	Nazire Bahar, **Asiye Kocatürk**
3	15:40-15:45	9859	Doğum öncesi dönemde emzirme korkusunun doğum sonrası dönemde emzirme sorunları, yetersiz süt algısı ve emzirme başarısına etkisi	**Aslıhan Bolat Sela**, Esra Karataş Okyay
4	15:45-15:50	4291	Histerektomi Ameliyatı Olan Kadınların Beden Öz Şefkat Düzeylerinin Sağlıklı Yaşam Farkındalığına Etkisi	**Asuman Pazarözyurt**, Aysun Ekşioğlu, Birsen Karaca Saydam, Esin Çeber Turfan
5	15:50-15:55	3788	Sosyodemografik özellikler, emzirme ve meme ucu morfolojisi: Sezaryen doğum yapan anneler üzerine pilot bir çalışma	**Aysima Yalçıntepe**, Nazan Tuna Oran
6	15:55-16:00	1079	Ebelik öğrencilerinin dijital sağlık okuryazarlığı ile çocukluk dönemi aşılarına yönelik tutumları arasındaki ilişki: Kesitsel bir çalışma	**Ayşe Akyar**, Mahide Demirelöz, Esin Çeber Turfan
7	16:00-16:05	9399	Kadınların iklim değişikliği kaygılarının aile planlaması tutumları üzerine etkisi	Safiye Ağapınar Şahin, Gönül Gökçay, **Bedriye Berk**
8	16:05-16:10	9363	Ebelik öğrencilerinin yapay zekâya yönelik genel tutumları ve Chatgpt kullanım durumlarının değerlendirilmesi	**Burçak Bakır Şimşek**, Gizem Solmaz Tümşek, Aysima Yalçıntepe, Sema Nur Kaya, Sümeyye Balcı, Mahide Demirelöz Akyüz, Birsen Karaca Saydam
9	16:10-16:15	7896	Göçmen annelerin doğum sonu destek düzeyleri ve psikolojik sağlamlılık ile anne-bebek bağı arasındaki ilişkinin incelenmesi	**Cansu Işık**, Gaye Ayran, Sümeyra Dinler
10	16:15-16:20	3686	Travmatik doğum algısının gebe kadınların sezaryen niyetlerine etkisine dair bir araştırma	Rabiye Erenoğlu, **Cemile Onat Köroğlu**, Gizem Akan
	16:20-16.25	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

28 KASIM 2025, CUMA (1. GÜN): 4. OTURUM GÖZLEMSEL ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 15:30-16:25 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Nurcan Çelik Odabaşı, Uzm. Ebe Ayşegül Kanık**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
			AÇILIŞ	**Oturum Başkanları**
1	15:30-15:35	5120	Ebelerin ve ebelik öğrencilerinin epizyotomi uygulamalarına ilişkin bilgi ve becerilerinin incelenmesi	**Nur Duman**, Aytül Hadımlı
2	15:35-15:40	2055	Deprem sonrası konteyner ve çadır kentlerdeki gebelerin hijyen konusundaki farkındalık ve bilgi düzeylerinin belirlenmesi	**Derya Kaya Şenol**, Tuğba İklima Yılmaz
3	15:40-15:45	3944	Doğuma hazırlık sınıflarına eğitim alan ve almayan gebelerin doğum korkusu ve prenatal konfor düzeylerinin araştırılması	**Derya Kaya Şenol**, İpek Akdemir
4	15:45-15:50	3036	Deprem sürecinde kadın sağlık çalışanlarında premenstrüel sendrom ve yaşam kalitesi üzerine etkisi: Kesitsel bir çalışma	Eylem Arık, Fatma Gamze Bozkurt, **Eylem Toker**
5	15:50-15:55	6708	Gebelikte yaşanan uyku sorunları ve başa çıkma yöntemlerinin belirlenmesi	Zehra Dündar, **Döndü Batkın Ertürk**
6	15:55-16:00	2160	Kocaeli ilinde 2023-2025 tarihleri arasında görülen invaziv meningokokal hastalık olgularının ve aşılanma durumlarının değerlendirilmesi	Sibel Gürbüz, **Ebru Çalışkan**, Esra Çakmak, Mürsel Durmaz, Yüksel Pehlevan
7	16:00-16:05	3875	Yenidoğan tarama testleri hakkında ChatGPT ve Gemini'nin yanıtlarının güvenilirlik ve kalite açısından karşılaştırılmalı analizi	**Ece Nilüfer**, Meserret Aslan
8	16:05-16:10	5411	Prenatal dönemdeki kadınlarda sosyodemografik özellikler ve algılanan sosyal destek arasındaki ilişkinin incelenmesi	**Elanur Aydemir**
9	16:10-16:15	3081	Çocuk sahibi olmamış bireylerin anne-baba olmaya yönelik tutumları	**Elif Damar Aydın**, Nursen Bolsoy
10	16:15-16:20	2723	Yeşil Ebelik Algısı Ölçeği: Bir ölçek geliştirme çalışması	Aysel Bülez, **Emine Serap Çağan**, Ayşe Kürklü, Neriman Soğukpınar, Elif Çilesiz
	16:20-16.25	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

28 KASIM 2025, CUMA (1. GÜN): 5. OTURUM GÖZLEMSEL ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Gazeteciler Cemiyeti Salonu				
SAAT: 16:30-17:25 **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Hediye Karakoç, Dr. Öğr. Üyesi Esra Bozhan Tayhan**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	16:30-16:35	6782	Ebelik bölümü öğrencilerinin postpartum kanamayı yönetme konusundaki özgüven durumları	**Merve Afacan Satıoğlu**, Ayşenur Kahraman
2	16:35-16:40	9941	Ebelikte dijital sağlık ve tele-ebelik araştırmalarının küresel eğilimleri: Bibliyometrik analiz	**Meserret Aslan**
3	16:40-16:45	9821	Üniversite öğrencilerinin sürdürülebilir menstrual hijyen ürünleri bilgi düzeyleri ve kullanım durumları	**Meserret Aslan**, Şehma Şen, Ece Nilüfer
4	16:45-16:50	3201	Babalara Özgü Gebelik Anksiyetesi Ölçeği'nin geçerlilik ve güvenirlik çalışması	**Nazan Caybak**, Duygu Güleç Şatır
5	16:50-16:55	7783	Baba adaylarının kendi babalarına bağlanma durumları ile fetal bağlanma arasındaki ilişki	**Nazan Caybak**, Duygu Güleç Şatır
6	16:55-17:00	2502	Gebelikte cinsel inanç ve tutumların cinsel yaşam kalitesi ile partner desteğine etkisi: Pariteye göre karşılaştırmalı bir analiz	Hilal Özbek, **Neriman Uluçay**
7	17:00-17:05	1173	Tunceli İlindeki annelerin emzirme motivasyonu ile mental iyi oluşu arasındaki ilişkinin incelenmesi	Selin Koç, **Çiler Yeyğel**, Akgün Yeşiltepe
8	17:05-17:10	9613	Ebelik öğrencilerinin tıbbi yapay zekaya ilişkin hazır bulunuşlukları ile yapay zekâ okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişki	**Ruken Tunç Salar**, Keziban Amanak
9	17:10-17:15	6968	Primipar kadınlarda doğum şeklinin doğum travması, doğum sonrası bağlanma ve emzirmeye etkisi	Zeynep Seyyide Kaya, **Seda Güray**, Eylem Toker
10	17:15-17:20	2372	Postpartum dönemde alınan sosyal desteğin doğum sonu bağlanma ve yalnızlık hissi ile ilişkisi	**Dilek Hacıvelioğlu**, Sudenur Koç, Aleyna Çepnioğlu
	17:20-17:25	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

28 KASIM 2025, CUMA (1. GÜN): 6. OTURUM GÖZLEMSEL ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 16:30-17:25 **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Selma Şen, Dr. Öğr. Üyesi Seçil Köken Durgun**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	16:30-16:35	6553	Erken gebelik döneminde sigara bırakma, gestasyonel kilo alımı ve depresyon arasındaki ilişki: Prospektif bir kohort çalışması	Resmiye Kaya Odabaş, **Suzi Özdemir**, Nafiye Dutucu, Ayla Ergin
2	16:35-16:40	9175	Ebelikte Meslektaş Dayanışması ve İş Doyumunu Etkileyen Faktörler	**Şeyma Çatalgöl**, Ayla Ergin, Belgin Babadağlı
3	16:40-16:45	5167	COVID-19 Pandemisi Sırasında Kadınlarda Anksiyete, Depresyon ve Uyku Sorunları Arasındaki İlişkiler: Kesitsel Bir Çalışma	**Şeyma Çatalgöl**, Rabia Akgün
4	16:45-16:50	3439	Kadınların meme ve serviks kanserine yönelik bilgi ve tutumlarının sağlığı koruyucu davranışlarına göre incelenmesi	Çiler Yeyğel, **Şükran Topçu**, Halil Topçu
5	16:50-16:55	6147	Yüksek Riskli Gebe Kadınların Kaygı Düzeyleri ve İlaç Uyumu	Emine Aksüt Akçay, Hatice Gül Öztaş, **Gülnaz Erdi**
6	16:55-17:00	6395	Sağlık çalışanlarının ebelik mesleğinde erkeklerin yer almasına ilişkin görüşleri ve etkileyen faktörler	Ayten Taşpınar, **Yağmur Karadaş**, Dilek Yıldırım Çetin
7	17:00-17:05	2075	Emzirme Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçe Geçerlilik ve Güvenilirliği	**Yasemin Dinçel**, Sevil Günaydın, Neriman Güdücü
8	17:05-17:10	2041	Kadınların Doğum Tercihlerinde Sosyal Medyanın Etkisi	**Zehra Akkaya**, Buse Miray Çakar, Ruşen Ceylan, Simge Ergün, Aylin Yüce, Rana Kaçar, Gülşen Girgin, Hayat Gülce Baş, Ayşegül Dönmez
9	17:10-17:15	1093	Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Afet Bilinç Düzeylerinin Afete Hazır Bulunuşluk Üzerine Etkisi	**Zehra Ay**, Merve Afacan Satıoğlu
10	17:15-17:20	7954	İklim Değişikliği Farkındalığı ve Üreme Kararları: Bir Halk Sağlığı Perspektifi	Hediye Karakoç, **Zeynep Pekuzunoğlu**, Kübra Gül Dağlı
	17:20-17:25	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

29 KASIM 2025, CUMARTESİ (2. GÜN): 1. OTURUM SİSTEMATİK DERLEME-METAANALİZ ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 09:00-09:45 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Asiye Kocatürk, Dr. Öğr. Üyesi Neriman Güdücü**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	09:00-09:05	6964	Yapay Zekânın Hemşirelik ve Ebelik Alanındaki Akademik Araştırmalardaki Rolü: Sistematik Derleme	Güldane Damla Kaya, Selin Nur Altun, **Merve İrem İslikaye**, Hüdanur Topuz
2	09:05-09:10	9998	Müzik Terapi'nin Gebelik Doğum ve Doğum Sonrası Dönemde Kullanımı; Anksiyete, depresyon, stres ve Anne-Bebek Bağlanmasına Etkisi	**Merve İrem İslikaye**, Güldane Damla Kaya, Selin Nur Altun, Betül Şanlan
3	09:10-09:15	7318	Toplumsal Cinsiyet Perspektifinden Sağlık Okuryazarlığı ve Hizmet Erişimi	**Naciye Nur Yüksel**, Büşra Duran Demirdağ
4	09:15-09:20	8509	Gebelerin doğum ortamından etkilenme durumlarının doğum alanı teorisi ile incelenmesi: Sistematik derleme	**Pelin Başkurt**, Hafize Öztürk Can, Nazan Tuna Oran, Merve Türemen
5	09:20-09:25	9767	Afetlerde görülen kadına yönelik şiddetin kadın sağlığına etkisi	**Sedanur Bahar**, Zuhal Sarıtaş, Büşra Demirdağ
6	09:25-09:30	1228	Sağlık Profesyonelleri ve Sağlık Bilimleri Öğrencilerine Yönelik Yas Bakımı Eğitim Programları: Sistematik Derleme ve Meta-analiz	**Selin Nur Altun**, Güldane Damla Kaya
7	09:30-09:35	3821	Tematik Analiz Yöntemiyle Polikistik Over Sendromunda (PCOS) Metabolik, Hormonal ve Genetik Parametrelerin İncelenmesi	**Sema Üstgörül**
8	09:35-09:40	3273	Göçmen kadınların sağlık gereksinimleri ve ebelik bakımının önemi	**Zuhal Sarıtaş**, Sedanur Bahar, Büşra Demirdağ
	09:40-09:45	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

29 KASIM 2025, CUMARTESİ (2. GÜN): 2. OTURUM NİTEL VE KARMA YÖNTEM ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 09:50-11:00 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Çiler Yeyğel, Dr. Dilek Mamik Aktay, Öğr. Gör. Ayşe Akyar**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	09:50-09:55	5809	Birinci basamak sağlık çalışanlarına verilen ruh sağlığı eğitiminin uzun dönem etkilerinin değerlendirmesi	**Emel Güden**
2	09:55-10:00	2871	Deprem sonrası ebelerin posttravmatik stres düzeyleri ile depremin meslek üzerindeki etkisine yönelik görüşleri	**Emel Salcan**, Ayşe Şenoğlu, Şule Gökyıldız Sürücü
3	10:00-10:05	3752	Servikal dilatasyon ölçümü için giyilebilir teknolojik bir cihazın geliştirilmesi ve kullanım etkinliğinin değerlendirilmesi	**Pelin Başkurt**, Selda İldan Çalım, Ali Uysal
4	10:05-10:10	3763	Ebelik öğrencilerinin sözleriyle ebelik andı ve anlamı: Bir söylem analizi	Ayşegül Dönmez, Yeşim Yeşil, **Zehra Irmak Şener**
5	10:10-10:15	1523	Pelvik taban ile ilgili lisansüstü tezlere yönelik bir içerik analizi çalışması	**Aynur Erçek Karcı**, Birsen Karaca Saydam
6	10:15-10:20	9751	Ebelerin ve ebelik öğrencilerinin iklim kriziyle başa çıkma ve ebelik hizmetlerine entegrasyonuna yönelik görüşleri	**Ayseren Çevik**, Cemile Onat Köroğlu, Burcu Avcıbay Vurgeç, Şule Gökyıldız Sürücü
7	10:20-10:25	2425	Birinci basamak sağlık hizmetlerinde çalışan sağlık personelinin birinci basamak sağlık kuruluşlarında kadına yönelik şiddetle mücadeleye ilişkin mevcut işleyiş algoritmasına ilişkin değerlendirmeleri	**Ayşe Tek Taşlıoğlu**, İlkay Başak Adıgüzel, Gülriz Uygur, Türkan Günay, Ayşegül Dönmez
8	10:25-10:30	7095	Mobil tabanlı dijital partograf uygulamasının (MTDP) geliştirilmesi ve ebelerin deneyimi: Nitel bir araştırma	**Benay Oğuz**, Selma Şen
9	10:30-10:35	4981	Yabancı uyruklu ebelik öğrencilerinin kariyer planlama sürecine yönelik görüşleri: Bir nitel çalışma örneği	**Çağla Kılıç**, Ayseren Çevik, Damla Kısrık, Burcu Avcıbay Vurgeç
10	10:35-10:40	4628	Türkiye'de prematüre bebeklerin ağrısının yönetiminde kullanılan nonfarmakolojik yöntemler ile ilgili yapılmış lisansüstü tezlerin incelenmesi	**Esin Uzar Akça**
11	10:40-10:45	5087	Menopoz dönemindeki kadınların kanser taramalarına ilişkin duygu, düşünce ve deneyimlerinin incelenmesi: Nitel bir araştırma	**Eylem Toker**, Gülüzar Sade, Tuğçe Sönmez, Zeynep Seyyide Kaya, Seda Güray
12	10:45-10:50	1828	Gebe okulu eğitimcilerinin rebozo tekniğine ilişkin görüşlerinin kalitatif analizi	Hüdanur Topuz, Gamze Fışkın Siyahtaş
13	10:50-10:55	4668	Türk Erkeklerinde Doğurganlık Farkındalığı Ölçeği Geliştirme Çalışması	Yeşim Aksoy Derya, **Zeliha Özşahin**, Sinem Güven Santur, Feyza İnceoğlu
	10:55-11:00	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

29 KASIM 2025, CUMARTESİ (2. GÜN): 3. OTURUM RANDOMİZE KONTROLLÜ ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 11:00-11:45 **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Arzu KUL UÇTU, Öğr. Gör. Dr. Şeyma Çatalgöl**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	11:00-11:05	3694	Emziren kadınlarda kahkaha yogasının emzirme öz yeterliliği ve stres algısı üzerine etkisi	**Özgen Erdenilgen**, Hülya Demirci
2	11:05-11:10	3454	Anne bebek yogası ve bebek masajının bağlanma, kilo ve uykuya etkisi: Randomize çapraz pilot çalışma	Fatma Şule Bilgiç, **Ruken Tunç Salar**, Keziban Amanak
3	11:10-11:15	6845	Ebelik-hemşirelik öğrencilerinde karbon ayak izi farkındalığını geliştirme: pecha kucha, klasik sunum ve kontrol grubunun karşılaştırmalı analizi	**Saadet Boybay Koyuncu**, Semra Yılmaz Baydak, Sıdıka Özlem Cengizhan
4	11:15-11:20	1849	Bireyselleştirilmiş emzirme desteğinin ilk altı ay sadece anne sütü ile beslenme, meme sorunlarının ortaya çıkması ve emzirme öz yeterliliği üzerine etkisi: Randomize kontrollü çalışma	**Seçil Köken Durgun**, Seval Cambaz Ulaş
5	11:20-11:25	5670	Ebe eliyle yeşil gelecek' iklim değişikliği animasyonunun annelerin iklim değişikliği farkındalığı ve davranışlarına etkisi: Randomize kontrollü çalışma	**Senem Çiçek**, Hediye Karakoç
6	11:25-11:30	2060	Nullipar gebelere verilen çözüm odaklı yaklaşım eğitiminin doğumu travmatik algılama, vajinal doğum özyeterliliği ve doğum şekli tercihine etkisi: Randomize kontrollü çalışma	Tuğba Yazıcı Topcu, **Songül Aktaş**
7	11:30-11:35	2363	Travayda kinezyo bantlamanın bel ağrısı, vajinal doğum öz yeterliliği, doğum sonu konfor algısı ve yenidoğan Apgar skoruna etkisi	**Şeyma Nur Ergün Yılmaz**, Zehra Baykal Akmeşe
8	11:35-11:40	8777	Duygusal özgürlük tekniklerinin menopoz semptomları, yaşam kalitesi ve depresyon düzeyine etkisi: Randomize, sham kontrollü çalışma	Esra Karataş Okyay, Sinem Güven Santur, **Zeliha Özşahin**, Çiğdem Karakayalı Ay
	11:40-11:45	**-**	**KAPANIŞ**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

29 KASIM 2025, CUMARTESİ (2. GÜN): 4. OTURUM GÖZLEMSEL ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 13:00-13:50 **Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Hülya Tosun, Dr. Öğr. Üyesi Halime Aydemir**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	13:00-13:05	8881	Babaların yenidoğana yönelik risk algısı: Bir ölçek geliştirme çalışması	**Esin Uzar Akça**, Keziban Amanak
2	13:05-13:10	9250	Sağlık çalışanlarında hastalıklara karşı savunmasızlık algısı ve aşı karşıtlığı ilişkisi	Fatma Bay, **Esma Güme**, Çiğdem İrey
3	13:10:13:15	4678	Ebelik öğrencilerinin interoseptif farkındalığının menstrual semptom görülme durumuna etkisi	**Esra Atar**, Hafize Öztürk Can, İlkay Ünal
4	13:15-13:20	5265	Gebelerin sağlıklı beslenme tutumları ve e-sağlıklı beslenme okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi	**Esra Bozhan Tayhan**, Seçil Köken Durgun, Nurcan Çelik Odabaşı
5	13:20-13:25	2909	Modern kutlama ritüelleri: Türkiye'de modern doğum uygulamalarının sosyokültürel etkenlerinin araştırılması	**Selin Nur Altun**, Melike Öztürk Çelikten, Nazlı Seval Kurt, Şule Gökyıldız Sürücü
6	13:25-13:30	4945	Algılanan örgütsel desteğin ebelerin yenilikçi davranışı üzerine etkisinin belirlenmesi	**Gözde Küğcümen**, Dilara Fındıklı
7	13:30-13:35	1407	Ebe ve hemşirelerin teknoloji eğilimlerinin ve harcamalarının belirlenmesi	Nuran Aydın, **Gözde Küğcümen**, Esra Çakan
8	13:35:13:40	6062	Kadın hastalıkları ve doğum alanında çalışan sağlık profesyonellerinin merhamet düzeyleri ve merhamet düzeylerinin, merhamet yorgunluğuna ve çalışma yaşam kalitesine etkisi	**Gözde Yurduseven Öztürk**, Nazan Tuna Oran
9	13:40-13:45	4818	Dijital medyanın gebelerin sağlık profesyonellerine olan güvenini sarsma potansiyeli: sağlık ile ilgili olumsuz haberlerin psikolojik etkileri	**Kamile Çimener**, Tuba Enise Benli, Leylanur Ülker, Nefel Nergiz Dinler
	13:45-13:50	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

29 KASIM 2025, CUMARTESİ (2. GÜN): 5. OTURUM GÖZLEMSEL ARAŞTIRMALAR SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU Yer: Küçük Salon				
SAAT: 14:00-14:50 **Oturum Başkanları: Doç. Dr. Filiz Yarıcı, Dr. Öğr. Üyesi Rukiye Demir**				
Sıra	**Saat**	**Bildiri No**	**Bildiri Başlığı**	**Yazarlar**
1	14:00-14:05	7210	Planlı sezaryen öncesi anksiyete düzeyi ile postpartum ağrı algısı ve konfor düzeyi arasındaki ilişki	**Hatice Kübra Ayvacı**, Zehra Gölbaşı
2	14:05-14:10	1459	Gebelerin algıladıkları eş desteğinin gebeliğe ilişkin anksiyete, doğum öncesi bakım alma durumu ve doğum korkusuna etkisi	**Hilal Özbek**, Sibel Dilmen
3	14:10-14:15	2859	Gebelik döneminde duygusal yeme düzeylerinin belirlenmesi ve ilişkili metabolik faktörler	**Hüdanur Topuz**, Simay Melike Akkoyun, Zehranur Asan, Merve İrem İslikaye, Güldane Damla Kaya
4	14:15-14:20	4735	Obstetrik şiddet algısının doğum sonrası ebeveynlik davranışı ile ilişkisi: Karşılaştırma çalışması	**Hülya Kamalak**, Emine Aksüt Akçay, Gülnaz Erdi
5	14:20-14:25	3098	Prenatal dönemdeki kadınların iklim değişikliği farkındalığı ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin analizi	**İffet Güler Kaya**, İremnur Şengör, Dilara Altan, Mervenur Kutlubay, Şilan Danış
6	14:25-14:30	5862	İntrapartum bakımda görev alan ebelerin duygusal uygunluğu ve duyarlılığının iş doyumu ve tükenmişlik üzerindeki etkileri	**İffet Güler Kaya**, Nagihan Memiş, Hümeyra Şirin Şirin
7	14:30-14:35	7053	Deprem sonrası travma düzeyinin postpartum depresyon düzeyine etkisi	**Kader Atabey**, Tuba Enise Benli, Gülseren Sarıtaş, Maide Doğan, Someye Mohammadi, Yeşim Aksoy Derya
8	14:35-14:40	3412	Çocukluk çağı ruhsal travmalarının gebelerdeki doğum korkusu ve bulantı kusma şiddeti ile ilişkisi	**Kader Atabey**, Yeşim Aksoy Derya, Ercan Yılmaz, Kadriye Gül
9	14:40-14:45	6644	Kendini kabul düzeyinin gebelerdeki travmatik doğum ve travmatik emzirme algısına etkisi	**Kadriye Gül**, Kader Atabey, Yeşim Aksoy Derya, Ercan Yılmaz
	14:45-14:50	**-**	**Kapanış**	**Oturum Başkanları**

Not: *Her bildiri için ayrılan sunum süresi 5 dakikadır. Sunumu gerçekleştirecek araştırmacının ismi altı çizili olarak belirtilmiştir. Bildiriler, araştırma desenleri dikkate alınarak gruplandırılmış ve oturum akışı bu doğrultuda düzenlenmiştir.*

Konuşmacı Metin Özetleri

Kadın Sağlığı Farkındalığı Bağlamında Yerel Yönetimlerin Rolü: İzmir Büyükşehir Belediyesi Hizmetleri

Duygu ERİŞKİN[1]

[1]İzmir Büyükşehir Belediyesi, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sağlık Eğitimleri ŞB. Müd.

duygueriskin@gmail.com

Kadın ve üreme sağlığı, günümüzde yalnızca biyomedikal süreçler üzerinden değil; bireylerin sağlık hakkına eşit, erişilebilir ve ayrımcılıktan arınmış biçimde erişimini doğrudan etkileyen toplumsal, kültürel ve ekonomik boyutlarıyla ele alınması gereken önemli bir halk sağlığı alanıdır. Bu çok katmanlı yapı, kadın ve üreme sağlığına ilişkin hizmetlerin yalnızca sağlık sistemiyle sınırlı kalmamasını; yerel yönetimler başta olmak üzere kamu kurumlarının, bireylerin sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkını aktif biçimde destekleyici ve kolaylaştırıcı bir yaklaşımla sürece dâhil olmasını gerekli kılmaktadır. Topluma en yakın yönetsel birimler olarak yerel yönetimler, sağlık hizmetlerine erişimde yapısal engellerin azaltılması, bilgilendirme ve yönlendirme mekanizmalarının güçlendirilmesi ve kapsayıcı destek modellerinin geliştirilmesi açısından kritik bir sorumluluk üstlenmektedir.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin kadın ve üreme sağlığı alanında sunduğu hizmetler**,** hak temelli ve bütüncül bir yaklaşımla yapılandırılmıştır. Belediye bünyesinde yer alan Eşrefpaşa Hastanesi aracılığıyla, kadınların sağlık hizmetlerine erişim hakkını destekleyen klinik hizmetler ile sosyal hizmet desteği birlikte sunulmakta; tanı, yönlendirme ve izlem süreçleri entegre biçimde yürütülmektedir. Bununla birlikte, uluslararası iş birlikleriyle kurulan kadın ve üreme sağlığı danışma ve hizmet birimleri aracılığıyla danışmanlık ve yönlendirme hizmetleri sunulmakta; psikolojik destek ve psiko-eğitim programları aracılığıyla kadınların bedensel ve ruhsal iyilik hâli desteklenmektedir. Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı'na bağlı müdürlük ve birimler tarafından yürütülen kadın sağlığı eğitimleri ise, bilgiye erişim hakkını güçlendirmeyi, yanlış inanışların azaltılmasını ve sağlık hizmetlerine zamanında başvurunun teşvik edilmesini hedeflemektedir.
Bu deneyim, yerel yönetimlerin kadın ve üreme sağlığı alanında yalnızca destekleyici değil, sağlık hakkının hayata geçirilmesinde aktif ve kolaylaştırıcı kamu aktörleri olarak önemli bir rol üstlenebileceğini göstermektedir. Üniversiteler, yerel yönetimler ve uluslararası paydaşlar arasında geliştirilen bu tür iş birliklerinin, hak temelli halk sağlığı yaklaşımlarını güçlendirme, hizmetlere eşit erişimi artırma ve toplumsal cinsiyet temelli eşitsizliklerle mücadele açısından önemli bir potansiyel sunduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın sağlığı, üreme sağlığı, halk sağlığı, yerel yönetimler, hak temelli yaklaşım, İzmir Büyükşehir Belediyesi

Araştırmacı Perspektifinden Araştırma Süreci

İlkay ÜNAL[1]

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Araştırmacı; yalnızca veri üreten ya da makale yazan kişi değildir. Aynı zamanda sağlık sistemindeki ihtiyaçları tanımlayan, kanıt geliştiren, mesleki otonomiyi ve profesyonel rolü güçlendiren, üretilen bilgiyi eğitim, uygulama ve politikaya aktaran kilit bir aktördür. Bu nedenle araştırma süreci, metodolojik adımlardan ibaret mekanik bir yapı olmaktan çok daha fazlasını ifade eder. Süreç; fikir üretiminden tasarıma, saha uygulamasından veri analizine ve yorumlamaya kadar devam eden bütüncül bir yolculuktur. Bu yolculuğun başlangıç noktası ise literatürdeki boşlukların belirlenmesidir. Böylece araştırma sorusu şekillenir ve süreç anlam kazanır.

Uygulama aşamasına geçildiğinde süreç çok daha karmaşık bir hâl alır. Sağlık araştırmalarının sahada yürütülmesi, zaman yönetimi ve ekip koordinasyonunu kritik hâle getirir. Bu dönemde veri kaybı riski, örnekleme erişim güçlüğü, klinik yoğunluk ve etik hassasiyetler öne çıkan zorlukları oluşturur. Bunun yanında etik kurullardaki farklı uygulamalar, fon süreçlerinin yavaş ilerlemesi, bütçe kısıtları ve yayın aşamasındaki belirsizlikler araştırmanın ilerleyişini önemli ölçüde etkileyebilmektedir.

Buna karşın süreci destekleyen güçlü taraflar da vardır. Pilot çalışmaların yapılması, veri kontrol mekanizmalarının kullanılması, standart eğitim oturumlarının planlanması, gözlemcilerin kalibrasyonu ve etkili iletişim kanallarının kurulması araştırmanın hem kalitesini artırmakta hem de zorlukları azaltmaktadır.

Son aşamada ise verilerin yalnızca sonuç olarak sunulması yeterli değildir; bulguların klinik uygulama, eğitim yaklaşımı ve sağlık politikası bağlamında yorumlanması büyük önem taşır. Genel olarak bu sunum, araştırma sürecinin gerçek yaşam koşulları içinde esnek, çok yönlü ve zaman zaman öngörülemez ilerleyen bir yapı olduğunu; ancak doğru planlama, güçlü ekip ilişkileri, düzenli literatür takibi ve mesleki kararlılıkla araştırma çıktılarının sahaya ve bilime etkili biçimde yansıtılabileceğini göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Araştırma süreci, araştırmacı, sağlık araştırmaları

Research Process from the Perspective of the Researcher

İlkay ÜNAL[1]
[1]Ege University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

A researcher is not merely a person who produces data or writes manuscripts. They are also a key actor who identifies the needs within the healthcare system, generates evidence, strengthens professional autonomy and role, and transfers knowledge into education, practice, and policy. Therefore, the research process represents far more than a mechanical structure composed of methodological steps. It is a holistic journey that extends from generating ideas to designing the study, from field implementation to data analysis and interpretation. The starting point of this journey is the identification of gaps within the existing literature, through which the research question emerges and the process gains direction and meaning.

As the implementation phase begins, the process becomes significantly more complex. Conducting health research in real-life settings makes time management and team coordination crucial. During this stage, risks such as data loss, difficulty accessing the sample, clinical workload, and ethical sensitivities stand out as major challenges. In addition, variations in ethics committee practices, slow progress in funding processes, budget limitations, and uncertainties during publication can substantially affect research progress.

Despite these barriers, several supportive elements strengthen the process. Conducting pilot studies, using data control mechanisms, organizing standardized training sessions, calibrating observers, and establishing effective communication channels enhance research quality while reducing potential difficulties.

In the final stage, presenting data solely as results is insufficient; findings must be interpreted within the context of clinical practice, educational approaches, and health policy. Overall, this presentation demonstrates that the research process evolves as a flexible, multidimensional, and at times unpredictable structure within real-life conditions. However, with careful planning, strong team relationships, continuous literature monitoring, and professional commitment, research outcomes can be effectively translated into practice and contribute meaningfully to the scientific field.

Keywords: Research process, researcher, health research

Nitel Araştırmalar: Durum, Deneyimler, Örnekler

Aynur ÇETİNKAYA[1]
[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği AD

Amaç: Bu bildirinin amacı, Türkiye'de ve uluslararası düzeyde nitel araştırmalara yönelik yaklaşımları değerlendirmek ve mevcut durumu eleştirel bir bakışla sorgulamaktır. Ayrıca ebelik disiplininde nitel yaklaşımların kullanımına ilişkin öz düşünümsel temelli çıkarımlar sunmak ve disiplinin ilerlemesine ile yöntemsel zenginleşmesine katkı sağlayabilecek yol gösterici stratejileri tartışmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma nitel araştırma yaklaşımlarının kuramsal ve uygulamalı boyutlarını tartışmaya yönelik betimleyici ve öz düşünümsel bir yaklaşım üzerine inşa edilmiştir. Veri kaynakları olarak, Türkiye'de ve uluslararası literatürde yayımlanmış nitel araştırma örnekleri, ebelik alanındaki uygulamalar, araştırmacının öz düşünümsel deneyimleri ve alan yazınındaki metodolojik tartışmalar temel alınmıştır. Çalışma etik kurul onayı gerektirmezken, akademik dürüstlük ve kaynak gösterme ilkelerine titizlikle uyulmuştur.

Bulgular: Greenhalgh ve arkadaşları (2016), British Medical Journal editörlerine 11 ülkeden 76 akademisyen ile birlikte kaleme aldıkları nitel araştırmalara ilişkin açık mektupta, nicel ve nitel araştırmalar arasındaki karşılaştırmayı "dünün savaşı" olarak nitelendirmiş; bu karşılaştırmanın günümüzde ise bir "fırsat" olarak görülmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Nitel yöntemlerde temelde üç temel endişe öne çıkmaktadır: (i) geçerliliği sağlamak amacıyla kontrol listelerinin kullanılmasının doğurduğu sonuçlar, (ii) eksik veya yetersiz araştırmalar ve (iii) sınırlı örneklemlerle, yüzeysel yürütülen çalışmalar. Günümüzde en önemli kaygı ise yöntemlerdeki değişikliklerin nefes kesici bir hızla gerçekleşmesidir. Bu durum, geniş ve derinlemesine sorgulama için gerekli olan dikkatli kavramsal ve teorik gelişimin sekteye uğramasına yol açmaktadır. Derin teorik araştırmalardan, hızla yürütülen ve yüzeysel açıklamalarla sınırlı kalan çalışmalara doğru bir dönüşüm yaşanmakta; bu da araştırma odağında değişikliklerle sonuçlanmaktadır.

Sonuç: Anlam odaklı nitel araştırmalar için geliştirilen stratejiler, araştırmacılar açısından önemli bir yol gösterici işlevi üstlenmektedir. Nitel araştırmanın gücü hafife alınmamalıdır; zira bu güç, yalnızca özenle planlanmış ve titizlikle yürütülen çalışmalarla ortaya çıkmaktadır. Nitel araştırma hızlı veya kolay bir süreç olmamakla birlikte, sunduğu katkılar oldukça zengindir. Özellikle deneyimsiz araştırmacıların, verileri anlamlandırma sürecine yeterli zaman ayırmaları gerekmektedir. Sonuç olarak, nitel yaklaşıma dayalı araştırmalarda ebelik disiplinine özgü metodolojik katkıların değerlendirilmesi, alanın gelişimi açısından kritik bir önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nitel araştırma, ebelik, araştırma kalitesi.

Qualitative Research: Context, Experiences, and Exemplary Practices

Aynur ÇETINKAYA[1]

[1]Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing

Objective: The purpose of this paper is to evaluate perspectives on qualitative research and to critically interrogate its status in Turkey and internationally. In addition, it aims to provide reflexivity-based insights into the use of qualitative approaches within the discipline of midwifery and to discuss guiding strategies that may contribute to the advancement and methodological enrichment of the field.

Materials and Methods: The study is built upon a descriptive and reflexive approach aimed at discussing both the theoretical and practical dimensions of qualitative research methodologies. As data sources, it draws on published examples of qualitative studies in Turkey and internationally, applications within the field of midwifery, the researcher's reflexive experiences, and methodological debates in the literature. While the study does not require ethical committee approval, strict adherence has been maintained to the principles of academic integrity and proper citation.

Results: In their open letter to the editors of the British Medical Journal, Greenhalgh et al. (2016), together with 76 scholars from 11 countries, characterized the comparison between quantitative and qualitative research as "the war of yesterday." They emphasized, however, that this juxtaposition should now be regarded as "the opportunity of today." In qualitative methodologies, three major concerns are commonly highlighted: (i) the implications of using checklists to ensure validity, (ii) incomplete or insufficient research, and (iii) studies conducted superficially with limited samples (glimmers). The most pressing concern today is that methodological changes are occurring at a breathtaking pace. This rapid transformation undermines the careful conceptual and theoretical development required for broad and in-depth inquiry. Consequently, there is a shift from profound theoretical investigations toward hastily conducted studies that remain confined to superficial explanations, resulting in significant changes in the focus of research.

Conclusion: Supporting strategies developed for meaning-oriented qualitative research provide valuable guidance for researchers. The strength of qualitative inquiry should not be underestimated; yet this strength emerges only through carefully designed and rigorously conducted studies. Qualitative research is neither rapid nor simple, but its contributions are substantial. Novice researchers, in particular, must devote sufficient time to the process of interpreting and making sense of data. Ultimately, in qualitative approaches, methodological contributions specific to the discipline of midwifery should be critically considered, as they hold significant importance for the advancement of the field.

Keywords: Qualitative research, midwifery, research quality

Akademide Kriterler ve Araştırmada Popülerlik

Yasemin KILIÇ ÖZTÜRK[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tıp Fakültesi, Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Bu sunumda ülkemizde akademik kriterlerin yüzyıllık süreç içindeki dönüşümü, akademik kurumlar için tanımlanan kriterler, ideal akademik yapının özellikleri tartışılarak, araştırmada popülerlik kavramı incelenecek, akademik değerlendirmede güncel paradigma olarak tanımlanan RRA ve DORA yaklaşımları ile ilgili değişim süreci kapsamında geleceğin akademisyenlerine önerilerde bulunulması amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Doküman taraması yöntemi ile akademik atama yükseltme kriterleri ve mevzuat değerlendirmesi eşliğinde akademik yüksel başlığının yanısıra üniversitelerle ilgili akademik değerlendirme çalışmaları incelenmiştir. Araştırmada popülerlik yaklaşımında akademik değerlendirmedeki dönüşüm süreciyle birlikte güncel paradigma olan RRA ve DORA kavramlarıyla ilgili literatür taraması incelenerek veriler nitel analiz yöntemiyle sunulmuştur.

Bulgular: Ülkemizde köklü bir akademik yapı bulunmasına karşın yüzyıllık süreçte üniversitelerde atama ve yükseltme ile ilgili çok sayıda düzenleme değişikliği yapılmıştır. Literatürde sadece akademisyenleri değil, akademik yapıları da değerlendirmeye yönelik çok sayıda çalışma olduğu görülmüştür.

Akademik değerlendirme ve popülerlik açısından 2020 öncesinde geleneksel, bibliyometrik temelli kriterler (altimetrik ölçümler, platform temelli görünürlük, Dergi impakt faktörü, atıf sayısı, H index) kullanılırken 2020 sonrası dönüşüm süreciyle beraber araştırmanın niteliksel ve toplumsal etkisine odaklanan yeni bir yaklaşıma geçiş yapılmıştır. Sadece 'ne kadar yayın yaptığınızı' değil, 'yayınlarınızla kimin hayatına dokunduğunuzu' sorgulayan Sorumlu Araştırma Değerlendirmesi (Research Reputation Analysis-RRA) çerçevesi ve DORA (Declaration on Research Assessment) ilkeleri yeni paradigma olarak tanımlanmıştır. RRA popülerlik metriklerini analiz ederken, DORA bu metriklere aşırı bağımlılığı eleştirir. RRA geniş veri analizi, görünürlük haritası sunarken, DORA niteliğe dayalı bilimsel değer ölçümünü tanımlar.
Sonuç: Akademik değerlendirme süreçlerinde bireysel ve kurumsal alanda dergi ve atıf odaklı yaklaşımdan toplum için bilim ve akademik itibar odaklı bir çerçeveye geçileceği öngörülmektedir. Yeni paradigma olarak kabul edilen RRA ve DORA yaklaşımlarının birlikte kullanımı ile popülerlik ile kalite arasında bir denge sağlanabileceği, daha adil bir değerlendirme modeli geliştirilerek araştırmacı çeşitliliğinin tanınmasının mümkün olacağı savunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sorumlu araştırma değerlendirmesi, rra, araştırma değerlendirme beyanı, dora, akademik kriterler, araştırmada popülerlik

Academic Criteria and Research Popularity

Yasemin KILIÇ ÖZTÜRK[1]
[1]University of Health Sciences Turkey, Izmir Faculty of Medicine, Tepecik Education and Research Hospital, Department of Family Medicine

Objective: The aim of this presentation is to define the transformation of academic criteria in our country over the century, the criteria for academic institutions, to discuss the characteristics of the ideal academic structure, to examine the concept of popularity in research, to make suggestions for the future academics within the scope of the change process regarding the RRA and DORA approaches, defined as the current paradigm in academic evaluation.
Materials and Methods: With the document scanning method, academic evaluation studies related to universities were examined, as well as the title of academic criteria, accompanied by academic appointment promotion criteria and legislation evaluated. In the research, the literature review on the concepts of RRA and DORA, which are the current paradigm along with the transformation process in academic evaluation in the popularity approach, was examined and the data were presented with qualitative analysis.
Results: Although there is a well-established academic structure in our country, numerous regulatory changes were made related to appointment and promotion of academicians at universities over the centuries. It is seen that there are many studies in the literature aimed at evaluating not only academics, but also academic structures. While traditional bibliometric based criteria (altimetric measurements, platform based visibility, Journal impact factor, number of citations, H index) were used in terms of academic evaluation and popularity before 2020, a new approach focusing on the qualitative and social impact of research has been adopted with the transformation process after 2020. The Research Reputation Analysis (RRA) framework and DORA (Declaration on Research Assessment) principles are defined as the new paradigm, which do not only evaluate 'how much you publish', but also 'who you touch with your publications'. While RRA analyzes popularity metrics, DORA criticizes over-reliance on these metrics. RRA provides broad data analysis, visibility mapping, while DORA defines attribute-based scientific value measurement.
Conclusion: It is envisaged that the academic evaluation processes will move from a journal and citation-oriented approach in the individual and institutional field to a science- and academic reputation-oriented framework for society. It is argued that by using the RRA and DORA approaches together, which are considered as new paradigms, a balance can be achieved between popularity and quality, and that a more fair evaluation model can be developed and researcher diversity can be recognized.

Keywords: Research reputation analysis, rra, declaration on research assessment, dora, academic criteria, research popularity

Sözlü Bildiri Özetleri

Bildiri No: 8788
Yayın No: SB-001
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Klinik Uygulamalar

Sezaryen Doğum Sonrası İlk Emzirmede Ebe Desteği İle Uygulanan İki Farklı Emzirme Pozisyonunun Değerlendirilmesi: Randomize Kontrollü Tasarıma Sahip Keşfedici Bir Pilot Çalışma

Benay OĞUZ[1], Nursen BOLSOY[2]

[1]Balıkesir Üniversitesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Giriş-Amaç: Giriş:Anne sütü, bebeğin yaşamın ilk altı ayında büyüme, bağışıklık ve nörogelişim için en ideal besindir. Ancak sezaryen oranlarının artması, ameliyat sonrası ağrı, sedasyon ve anne-bebek ayrılığı nedeniyle erken emzirmeyi güçleştirmektedir. Bu dönemde ebenin profesyonel desteği, doğru pozisyonlama ve süt salınımının başlaması açısından kritik öneme sahiptir.Amaç:Bu çalışma, sezaryen doğum sonrası ilk emzirmede ebe desteği ile uygulanan iki farklı emzirme pozisyonunun—rutin beşik tutuşu ve geliştirilen modifiye futbol topu tutuşu—etkinliğini karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Gereç ve Yöntem:Araştırma, Türkiye'de bir kamu hastanesinde Temmuz 2021–Ocak 2022 tarihleri arasında yürütülen randomize kontrollü tasarıma sahip keşfedici bir pilot çalışmadır. Deney grubunda (n=45) modifiye futbol topu tutuşu, kontrol grubunda (n=45) beşik tutuşu ebe desteğiyle uygulanmıştır. Veriler Anne ve Yenidoğan Bilgi Formu ve Infant Breastfeeding Assessment Tool (IBFAT) ile toplanmıştır. Analizler SPSS 30.0 programında yapılmıştır ($p<0.05$).

Bulgular: Bulgular:Gruplar sosyodemografik olarak benzer bulunmuştur ($p>0.05$). Deney grubundaki annelerin emzirme memnuniyeti anlamlı derecede yüksektir ($p<0.001$). Ortalama IBFAT puanı deney grubunda 9.48±1.85, kontrol grubunda 5.95±2.09'dur ($p<0.001$). Etki büyüklüğü oldukça yüksek bulunmuştur (Cohen's $d=1.78$).

Sonuç: Sonuç:Modifiye futbol topu tutuşu, sezaryen sonrası ilk emzirmede etkili, konforlu ve klinik olarak uygulanabilir bir yöntemdir. Ebe desteğiyle uygulandığında anne memnuniyetini artırmakta, emzirme başarısını güçlendirmekte ve anne-bebek bağlanmasını desteklemektedir. Bu pozisyon, sezaryen sonrası emzirme bakım protokollerine yenilikçi bir katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen doğum, emzirme pozisyonları, ebe desteği

Abstract No: 8788
Publish No: SB-001
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Clinical Practice

Evaluatıon Of Two Different Breastfeeding Posıtıons With Midwife Support Durıng The First Breastfeeding After A Caesarean Sectıon: An Exploratory Pilot Study Usıng A Randomısed Controlled Design

Benay OĞUZ[1], Nursen BOLSOY[2]

[1]Balıkesir University
[2]Manisa Celal Bayar Universty

Introduction:Breast milk is the optimal food for infant growth, immunity, and neurodevelopment during the first six months of life. However, increasing cesarean rates complicate early breastfeeding due to postoperative pain, sedation, and mother–infant separation. Midwife support is crucial for effective positioning and milk initiation.Aim:This study aimed to compare the effectiveness of two breastfeeding positions—the routine cradle hold and the newly developed modified football hold—with midwife support during the first breastfeeding after cesarean section.

Materials and Methods:This exploratory pilot randomized controlled study was conducted between July 2021 and January 2022 in a public hospital in Türkiye. Mothers were randomly assigned to either the modified football hold (experimental group, n=45) or cradle hold (control group, n=45) with midwife assistance. Data were collected using the Mother and Newborn Information Form and the Infant Breastfeeding Assessment Tool (IBFAT). Analyses were performed using SPSS 30.0 with $p<0.05$ considered significant.

Results:The groups were similar in sociodemographic and obstetric characteristics ($p>0.05$). Maternal breastfeeding satisfaction was significantly higher in the experimental group ($p<0.001$). The mean IBFAT score was 9.48±1.85 in the experimental group and 5.95±2.09 in the control group ($p<0.001$). The effect size was large (Cohen's $d=1.78$).

Conclusion:The modified football hold is an effective, comfortable, and clinically applicable position for the first breastfeeding after cesarean section. When supported by midwives, this position enhances maternal satisfaction, increases breastfeeding effectiveness, and promotes mother–infant bonding. The findings suggest that the modified football hold can contribute to evidence-based post-cesarean breastfeeding protocols and support the well-being of mothers and infants.

Keywords: Cesarean section, breastfeeding, positions, midwife support

Bildiri No: 3433
Yayın No: SB-002
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Doğum Ağrısının Yönetiminde Kullanılan Akupresür ve Masajın Doğum Memnuniyetine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Betül MAMMADOV[1], Çağla TAŞ[2]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Cengiz Topel Hastanesi, Ecevit Caddesi, Güzelyurt

Giriş-Amaç: Bu araştırma doğum eyleminin birinci evresinin latent, aktif ve geçiş fazlarında doğum ağrısının yönetimi için kullanılan akupresür ve masajın doğum ağrısı ile doğum memnuniyetine etkisini belirlemek amacı ile randomize kontrollü çalışma olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Lefkoşa'da bir devlet hastanesinde örneklem kriterlerine uyan ve gönüllü olarak katılan gebelerle çalışma yapılmıştır. Gruplar kura ile seçilmiştir. Her grupta 22 kişi olmak üzere toplam 66 kişi ile çalışma yapılmıştır. Müdahale gruplarından birine masaj diğer gruba akupresür uygulanmıştır. Masaj uygulaması, kontraksiyon sırasında sakral masaj, dinlenme anında endorfin masajı olmak üzere servikal dilatasyon 3-4 cm, 5-7 cm ve 8-10 cm iken 1'er kez 10'ar dakika şeklinde toplam 30 dk uygulanmıştır. Akupresür uygulaması aynı dilatasyon aralıklarında kontraksiyonun en yoğun olduğu sırada 3'er kez ve 3'er dk olmak üzere L14 noktasına uygulanmıştır. Gebenin algıladığı ağrı her faz başı ve sonunda Görsel Kıyaslama Ölçeği (VAS) ile değerlendirilmiştir. Doğum sonu ise Doğum Memnuniyet Ölçeği (DMÖ) uygulanmıştır.

Bulgular: Masaj uygulamasının doğum ağrısını azaltmada akupresür ve kontrol grubuna göre daha etkili olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Masaj ve akupresürün APGAR skorlarını olumsuz etkilemediği ve en düşük oksitosin kullanımının masaj grubuna ait olduğu bulunmuştur. Doğum memnuniyet puanları en yüksek grup masaj grubu olarak bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Masaj uygulamasının doğum ağrısını azaltmada ve doğum memnuniyetini artırmada akupresür uygulamasından daha etkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Masaj, doğum ağrısı, akupresür, doğum memnuniyeti, gebe.

Abstract No: 3433
Publish No: SB-002
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Birth and Newborn Care

The Effect of Acupressure and Massage Used in the Management of Labor Pain on Labor Satisfaction: A Randomized Controlled Trial

Betül MAMMADOV[1], Çağla TAŞ[2]

[1]Near East University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Cengiz Topel Hospital, Ecevit Street, Güzelyurt

Introduction: This research was conducted as a randomized controlled study to determine the effect of acupressure and massage used for the management of labor pain in the latent, active and transition phases of the first stage of labor, on labor pain and birth satisfaction.

Materials and Methods: The study was conducted in a public hospital in Nicosia with pregnant women who met the sampling criteria and participated voluntarily. The groups were selected by lottery. The study was conducted with a total of 66 people, 22 people in each group. Massage was applied to one of the intervention groups and acupressure was applied to the other group. Massage application was applied once for 10 minutes each for a total of 30 minutes, including sacral massage during contraction and endorphin massage during rest, while cervical dilatation was 3-4 cm, 5-7 cm and 8-10 cm. Acupressure was applied to the L14 point 3 times for 3 minutes at the same dilation intervals, when the contraction was most intense. Pain perceived by the pregnant woman was evaluated with the Visual Comparison Scale (VAS) at the beginning and end of each phase. Postpartum, the Birth Satisfaction Scale was applied.

Results: Massage application was found to be more effective in reducing labor pain than acupressure and the control group. It was found that massage and acupressure did not negatively affect APGAR scores and the lowest oxytocin use belonged to the massage group. The group with the highest birth satisfaction scores was found to be the massage group.

Conclusion: It has been determined that massage application is more effective than acupressure application in reducing labor pain and increasing birth satisfaction.

Keywords: Massage, labor pain, acupressure, birth satisfaction, pregnant.

Bildiri No: 7037
Yayın No: SB-003
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

İnfertil Kadınlara Uygulanan Motivasyonel Görüşmelerin İnfertiliteden Etkilenme, Öz Yeterlik ve Stresle Başa Çıkmaya Etkisi

Eda SEVER[1], Esra KARATAŞ OKYAY[2]
[1]Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Kadın Doğum Çocuk Hastalıkları Ek Hizmet Binası
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı

Giriş-Amaç: Araştırma infertil kadınlara uygulanan motivasyonel görüşmelerin infertiliteden etkilenme, öz yeterlik ve stresle başa çıkmaya etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma Ocak 2024-Haziran 2024 tarihleri arasında Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Ek Hizmet Binası Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniğine tedavi amaçlı başvuran infertil kadınlar ile randomize kontrollü olarak yürütülmüştür (46 Müdahale,46 Kontrol). Verilerin elde edilmesinde Kişisel Bilgi Formu, İnfertilite Etkilenme Ölçeği (İEÖ), İnfertilite Öz-Yeterlik Ölçeği- Kısa Formu (İÖYÖ) ve İnfertilite Stresi ile Başa Çıkma Ölçeği (İSBÇÖ) kullanılmıştır. Müdahale grubuna dahil edilen infertil kadınlara düzenli aralıklarla (haftada bir) yapılan ve dört oturumdan oluşan motivasyonel görüşme gerçekleştirilmiştir. Kontrol grubunda bulunan infertil kadınlara girişim yapılmamıştır. Veri analizinde tanımlayıcı istatistikler, pearson ki-kare testi, bağımlı ve bağımsız gruplarda t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Motivasyonel görüşme uygulamalarının ardından, müdahale grubundaki kadınların infertilite etkilenme puan ortalamalarının kontrol grubuna kıyasla daha düşük olduğu saptanmış, bu farkın anlamlı düzeyde müdahale grubunun lehine olduğu tespit edilmiştir ($p<0.001$). İnfertiliteye ilişkin öz yeterlik puan ortalamaları müdahale grubundaki kadınlarda kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu ve bu farkın müdahale grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bulunduğu saptanmıştır ($p<0.001$). Ayrıca motivasyonel görüşmeler sonucunda kontrol grubuna oranla müdahale grubundaki infertil kadınlarda stresle baş etme yöntemlerinden aktif yok saymanın daha düşük ($p<0.05$) olduğu görülmüştür. Aktif mücadele etme ve anlam bulmanın ise daha yüksek (sırasıyla; $p<0.05$, $p<0.001$) olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Analiz sonucunda gruplar arasındaki farkın müdahale grubu lehine anlamlı düzeyde olduğu belirlenmiştir. Motivasyonel görüşmelerin infertil kadınlarda infertiliteden etkilenmeyi azalttığı, öz yeterliği arttırdığı ve stresle daha etkin başa çıkmayı sağladığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, infertiliteden etkilenme, motivasyonel görüşme, öz yeterlik, stresle başa çıkma

Abstract No: 7037
Publish No: SB-003
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Women's Health

The Effect of Motivational Interviews Applied to Infertile Women on Affected by Infertility, Self-Efficacy and Coping with Stress

Eda SEVER[1], Esra KARATAŞ OKYAY[2]

[1]Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital, Gynecology & Pediatrics Additional Service Building
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: The research was conducted to examine the effects of motivational interviews applied to infertile women on being affected by infertility, self-efficacy and coping with stress.

Materials and Methods: A randomized controlled trial was conducted with infertile women (46 Intervention, 46 Control) who presented for treatment to the Obstetrics and Gynecology outpatient clinic of Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital, Gynecology and Pediatrics Additional Service Building between January 2024 and June 2024. Data were collected using the Personal Information Form, Infertility Distress Scale (IDS), Infertility Self-Efficacy Scale-Short Form (ISE-SF) and Coping with the Infertility Stress Scale (CISS) were used to obtain the data. Infertile women in the intervention group received motivational interviewing at regular intervals (once a week) consisting of four sessions. Infertile women in the control group received no intervention. Descriptive statistics, Pearson chi-square test, and t-test for dependent and independent groups were used in data analysis.

Results: Following motivational interviewing, it was determined that the mean infertility scores of women in the intervention group were lower than those of the control group, and this difference was significant in favor of the intervention group($p<0.001$). It was determined that the mean self-efficacy scores regarding infertility were higher in the intervention group than in the control group, and this difference was found to be statistically significant in favor of the intervention group ($p<0.001$). In addition, as a result of motivational interviews, it was observed that active ignoring, a method of coping with stress, was lower in infertile women in the intervention group compared to the control group ($p<0.05$). It was determined that active struggle and finding meaning were higher ($p<0.05$, $p<0.001$, respectively).
Conclusion: The analysis revealed a significant difference between the groups, favoring the intervention group. Motivational interviewing was found to reduce the impact of infertility on infertile women, increase self-efficacy, and enable more effective stress management.

Keywords: Being affected by infertility, coping with stress, midwifery, motivational interviewing, self-efficacy

Bildiri No: 4636
Yayın No: SB-004
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Son Trimester Gebelerin Bilgi Düzeylerinin Doğum Sonu Kontraseptif Yöntem Kullanımına İlişkin Niyetlerine Etkisi-Randomize Kontrollü Çalışma

Fatma AKDAĞ[1]
[1]İzmir Tınaztepe Üniversitesi

Giriş-Amaç: Aile planlaması, kadın sağlığının temel unsurlarından biri olup, istenmeyen gebelikleri önleyerek anne ve bebek sağlığının korunmasına katkı sağlamaktadır. Kontrasepsiyon yöntemleri, aile planlamasının en önemli bileşeni olarak tıp alanındaki gelişmeler doğrultusunda çeşitlenmiş ve %98'e varan gebelik önleme başarısına ulaşmıştır. Gebelik ve doğum sonrası dönem, kadınların sağlık profesyonelleri ile etkili iletişim kurabildiği ve kontraseptif yöntemler hakkında doğru bilgi edinmelerinin, bu yöntemleri kullanma eğilimlerini artırabileceği kritik bir süreç olarak değerlendirilmektedir

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, son trimesterdeki gebelerin aile planlaması ve kontraseptif yöntemlere ilişkin bilgi düzeylerinin, doğum sonrası kontraseptif yöntem kullanım niyetleri üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışma, 300 gebe üzerinden gerçekleştirilmiş olup 150 gebeye araştırmacı ebe tarafından aile planlaması yöntemleri hakkında detaylı eğitim ve danışmanlık yapılmış (girişim grubu), diğer gruba ise (kontrol grubu) rutin hizmet sunumu yapılmıştır. Tüm gebelere Kontraseptif Bilgi Değerlendirme Ölçeği ve Kontraseptif Niyet Ölçeği uygulanarak araştırma verileri elde edilmiştir. Elde edilen verilerin SPSS programında analizleri gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Analizler sonucunda elde edilen bulgular, her iki gruptaki gebelerin kontraseptif yöntemlere ilişkin genel bilgi düzeylerinin yetersiz olduğunu ve bu yöntemlerin kullanım oranlarının düşük seviyelerde kaldığını ortaya koymaktadır. Ancak, eğitim ve danışmanlık hizmeti verilen girişim grubunun doğum sonrası dönemde kontraseptif yöntem kullanım niyetinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış gözlemlenmiştir
Sonuç: Bu sonuçlar, gebelik sürecinde sağlanan aile planlaması eğitimlerinin, doğum sonrası dönemde kontraseptif yöntemlerin kullanımını teşvik edici bir etki yarattığını göstermektedir. Bu bağlamda, ebelerin gebelik ve doğum sonrası dönemde kadınlara kontraseptif yöntemler konusunda danışmanlık ve eğitim vermeleri, aile planlaması hizmetlerinin etkinliğini artırmada kritik bir rol oynamaktadır. Ebeler, kadınların bilgi düzeylerini yükselterek ve bilinçli kararlar almalarını sağlayarak, kontraseptif yöntem kullanımını teşvik edebilir ve istenmeyen gebeliklerin önlenmesine katkı sağlayabilirler.

Anahtar Kelimeler: Aile planlaması, kontraseptif yöntem, gebelik, anne-çocuk sağlığı, ebelik

Abstract No: 4636
Publish No: SB-004
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Women's Health

The Effect of Knowledge Levels of Last Trimester Prgnants on Their Intentions for Postpartum Contraceptive Use: A Randomized Controlled Study

Fatma AKDAĞ[1]

[1]İzmir Tınaztepe University

Introduction: Family planning is a cornerstone of women's health, contributing significantly to maternal and infant well-being by preventing unintended pregnancies. Contraceptive methods, a crucial component of family planning, have diversified considerably due to advancements in medical science, achieving up to 98% effectiveness in preventing pregnancy. The pregnancy and postpartum period represents a critical window of opportunity for women to engage effectively with healthcare professionals and acquire accurate information about contraceptive options, potentially increasing their likelihood of utilizing these methods

Materials and Methods: This research investigated the impact of pregnant women's knowledge levels regarding family planning and contraceptive methods during their third trimester on their intention to use contraception postpartum. The study involved 300 pregnant women, with 150 receiving comprehensive family planning education and counseling, while the remaining 150 received standard care. Data were collected using the Contraceptive Knowledge Assessment Scale and the Contraceptive Intention Scale, administered to all participants, and analyzed using SPSS software

Results: The findings revealed insufficient general knowledge levels among pregnant women concerning contraceptive methods and low utilization rates. However, the group that received education and counseling demonstrated a statistically significant increase in their intention to use contraception postpartum.

Conclusion: These results indicate that family planning education provided during pregnancy has a positive influence on postpartum contraceptive uptake. In this context, midwives play a crucial role in providing counseling and education on contraceptive methods to women during pregnancy and the postpartum period, thereby enhancing the effectiveness of family planning services. By improving women's knowledge and empowering them to make informed decisions, midwives can promote contraceptive use and contribute to the prevention of unintended pregnancies

Keywords: Family planning, contraception methods, pregnancy,mother-child health, tocology

Bildiri No: 5074
Yayın No: SB-005
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Dişi Ratlarda Enerji İçeceğinin Fertilite ile Kan Parametreleri ve Perinatal Fizyoloji Üzerine Etkileri

Halime AYDEMİR[1], Fatma ERGÜN[1], Ayşegül TURAN[1]

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Giriş-Amaç: Giriş: Enerji içeceği tüketiminin başta çocuklar ve gençler olmak üzere son yıllarda tüketiminin giderek yaygınlaşması endişeler oluşturmaktadır.Amaç: Dişi ratlarda enerji içeceğinin fertilite ile kan parametreleri ve perinatal fizyoloji üzerine etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Her grupta 9 adet rat olacak şekilde (1 kafeste 3 rat, her grupta üç yetiştirme kafesi) üç grup oluşturuldu. Gruplarda bulunan ratlara içme suyu; kontrol grubu grubundaki ratlara musluk suyu, %10 grubundaki ratlara %10 Enerji içeceği içeren musluk suyu, %20 grubundaki ratlara %20 Enerji içeceği içeren musluk suyu ad libitum olarak çalışma boyunca (çalışmanın ilk gününden ratların doğum yaptıkları ana kadar) verildi.

Bulgular: Gebelik öncesi enerji içeceği tüketiminin dişi ratlarda su ve yem alımını artırdığı, gebelikte ise yem alımını azaltıcı, sıvı tüketimini artırıcı yönde etki ettiği saptandı ve gruplar arası fark anlamlı bulundu ($p<0.05$). Çalışmada enerji içeceği tüketiminin doza bağlı olarak hematolojik parametreler üzerine etkisinin olduğu, serum kreatinin miktarını artırdığı, tüketime bağlı olarak total kolesterol seviyesini etkilediği, total protein miktarını artırdığı, alkalen fosfataz seviyesini düşürdüğü tespit edildi. Doza bağlı olarak yavru sayısını ve doğum sonu kilo kazanımını azaltıcı yönde etki gösterdiği tespit edildi.

Sonuç: Enerji içeceğinin gebelik öncesi ve perinatal dönemde dişi ratlarda etkileri olduğu sonucuna varıldı. Enerji içeceği tüketiminin endişe verici potansiyelinin araştırılması ve uzun vadede oluşturabileceği sağlık problemlerinin belirlenebilmesi için daha fazla hayvan ve insan çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Enerji içeceği, fertilite, perinatal, red bull, yavru sayısı

Abstract No: 5074
Publish No: SB-005
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Women's Health

Effects of Energy Drink on Fertility, Blood Parameters and Perinatal Physiology in Female Rats

Halime AYDEMİR[1], Fatma ERGÜN[1], Ayşegül TURAN[1]

[1]Kirsehir Ahi Evran University

Introduction: Background: The increasing consumption of energy drinks, especially among children and young people, in recent years raises concerns.Aim: This study aimed to investigate the effects of energy drink consumption on fertility, blood parameters, and perinatal physiology in female rats.

Materials and Methods: Three groups were formed, each containing 9 rats (3 rats per cage, 3 breeding cages per group). Drinking water was provided ad libitum throughout the study period (from the first day until delivery). Rats in the control group received tap water, rats in the 10% group received a mixture of 10% energy drink and tap water, and rats in the 20% group received a mixture of 20% energy drink and tap water.

Results: It was found that energy drink consumption before pregnancy increased water and feed intake in female rats, while during pregnancy it decreased feed intake and increased fluid consumption; the difference between groups was statistically significant ($p<0.05$). Energy drink consumption was found to affect haematological parameters depending on the dose, increase serum creatinine levels, influence total cholesterol levels according to consumption, increase total protein levels, and decrease alkaline phosphatase levels. It was also determined that energy drinks reduced number of offspring and postnatal weight gain in a dose-dependent manner.

Conclusion: It was concluded that energy drinks have effects on female rats during the pre-pregnancy and perinatal periods. Further animal and human studies are needed to evaluate the potentially concerning effects of energy drink consumption and to identify possible long-term health problems.

Keywords: Energy drink, fertility, perinatal, red bull, number of offspring

Bildiri No: 1408
Yayın No: SB-006
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Gestasyonel Diyabetli Gebelerde Bilinçli Farkındalık Temelli Stres Azaltma Programının Prenatal Bağlanma, Distres ve Anksiyete Düzeyine Etkisi

Hayriye SAĞDIÇ[1], Meltem UĞURLU[2]

[1]Ankara Etlik Şehir Hastanesi
[2]Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu çalışma, Gestasyonel Diyabet Mellitus (GDM) tanısı alan gebelerde uygulanan Bilinçli Farkındalık Temelli Stres Azaltma (BFTSA) programının prenatal bağlanma, distres ve anksiyete düzeylerine etkilerini incelemeyi amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, Ekim 2023–2024 tarihleri arasında Ankara Etlik Şehir Hastanesi'nde yürütülen prospektif, randomize kontrollü bir çalışmadır. Çalışmaya 50 GDM'li gebe (25 müdahale, 25 kontrol) dâhil edilmiştir. Müdahale grubuna dört hafta boyunca haftada iki oturum şeklinde toplam sekiz oturum BFTSA programı uygulanmıştır. Veriler "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Prenatal Bağlanma Envanteri (PBE)", "Prenatal Distres Ölçeği (PDÖ)" ve "Spielberger Durumluk (STAI-S) ve Sürekli (STAI-T) Kaygı Ölçekleri" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde Robust ANOVA ve Genelleştirilmiş Lineer Modeller kullanılmıştır.

Bulgular: PBE ve PDÖ toplam puanları bakımından gruplar arasında anlamlı fark görülmemiştir (p=0,275; p=0,316). Grup-zaman etkileşimi açısından da farklılık saptanmamıştır (p=0,716; p=0,239). Bununla birlikte, PDÖ'nün "bebeğin bakımı ve doğum sonrası yaşamla ilgili endişeler" alt boyutunda gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmiştir (p=0,004). STAI-S puanlarında zamanla anlamlı azalma görülürken (p=0,013), gruplar arası fark anlamlı değildir (p=0,214). STAI-T puanlarında ise gruplar arasında ve grup zaman etkilemişinde anlamlı bir fark bulunmamıştır (p=0,482; p=0,436).

Sonuç: BFTSA programı, GDM'li gebelerde doğum sonrası endişeleri ve durumluk kaygıyı azaltmada etkili iken, prenatal bağlanma, genel distres ve sürekli kaygıyı etkilememiştir. Bu programın gebelik danışmanlığı süreçlerine dâhil edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, bilinçli farkındalık, ebelik, gestasyonel diyabet, prenatal bağlanma, prenatal distres

Abstract No: 1408
Publish No: SB-006
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Women's Health

Effect of The Mindfulness-Based Stress Reduction Program on Prenatal Attachment, Distress and Anxiety Levels in Pregnant Women Wıth Gestational Diabetes

Hayriye SAĞDIÇ[1], Meltem UĞURLU[2]

[1]Ankara Etlik City Hospital
[2]Faculty of Gulhane Health Sciences, University of Health Sciences

Introduction: This study aimed to examine the effects of the Mindfulness-Based Stress Reduction (MBST) program on prenatal attachment, distress and anxiety levels in pregnant women diagnosed with Gestational Diabetes Mellitus (GDM).

Materials and Methods: The research is a prospective, randomized controlled trial conducted at Ankara Etlik City Hospital between October 2023 and October 2024. Fifty pregnant women with GDM (25 in the intervention group and 25 in the control group) were included in the study. The intervention group received the MBSR program for four weeks, with two sessions per week, for a total of eight sessions. Data were collected using the Introductory Information Form, the Prenatal Attachment Inventory (PAI), the Prenatal Distress Questionnaire (PDQ), and the Spielberger State (STAI-S) and Trait (STAI-T) Anxiety Inventories. Robust ANOVA and Generalized Linear Models were used for data analysis.

Results: There was no significant difference between the groups in terms of total PAI and PDQ scores (p=0.275; p=0.316). No significant group–time interaction was found (p=0.716; p=0.239). However, a significant difference was observed between the groups in the "concerns about baby care and postnatal life" subscale of the PDQ (p=0.004). While a significant decrease over time was found in STAI-S scores (p=0.013), the difference between the groups was not significant (p=0.214). No significant differences were found between the groups or in the group–time interaction for STAI-T scores (p=0.482; p=0.436).

Conclusion: The MBSR program was effective in reducing postnatal concerns and state anxiety among pregnant women with GDM, while it did not affect prenatal attachment, overall distress, or trait anxiety. It is recommended that this program be integrated into pregnancy counseling processes.

Keywords: Anxiety, gestational diabetes mellitus, midwifery, mindfulness, prenatal attachment, prenatal distress

Bildiri No: 9688
Yayın No: SB-007
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelik Öğrencilerinin Aşı Uygulama Becerilerinin Geliştirilmesinde Farklı Eğitim Yöntemlerinin Etkisi: Yarı- Deneysel Bir Çalışma

Melissa AĞCA[1], Aysun BAŞGÜN EKŞİOĞLU[2], Esin CEBER TURFAN[2], Rabia EKTİ GENÇ[2]

[1]İzmir Şehir Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Aşılama konusunda istenen hedeflere ulaşabilmek için sağlık profesyonellerinin yeterlilikleri oldukça önemlidir. Özellikle ebeler, yenidoğan aşılamasında kilit konumdadır. Özellikli gruplar olan yenidoğanların aşılanmasında uygulama kalitesi önemli olduğundan, geleceğin ebelerini yetiştirirken, doğru eğitim tekniklerinin kullanılması gerekmektedir. Geleneksel eğitim yöntemleri, öğrencilerin katılımını sınırlı tutan, ancak beceri ve bilgi sağlamada başarılı ve halen aktif şekilde kullanılmakta olan yöntemlerdir. Aktif eğitim yöntemleri, öğrenci memnuniyetini ve becerilerin kalıcılığını arttırmaktadır. Videolu eğitim tekniği ise, işitsel ve görsel duyulara eş zamanlı hitap ettiğinden etkili bulunmuştur. Literatürde, üç yöntemin karşılaştırıldığı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışmamız, demonstrasyon, akran eğitimi ve video gösterimi yöntemlerini karşılaştırarak, hangi yöntemin aşı uygulama becerilerini daha etkili geliştirdiğini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Nisan 2025'te, Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Suat Cemile Balcıoğlu Yerleşkesi Beceri Laboratuvarı'nda yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini 2024-2025 Eğitim- Öğretim Yılı Bahar Yarıyılında, Ebelik bölümü üçüncü sınıfta öğrenim gören 77 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeyip, belirlenen dahil etme kriterlerine uyan öğrenciler çalışmaya alınmıştır. 8 öğrenci araştırma kriterlerine uymadığından çalışma dışı bırakılarak 69 öğrenci dahil edilmiştir.. Çalışma, ön test – müdahale – son test şeklinde yürütülmüştür. Ön ve son test aşamasında tüm katılımcılara Tanıtıcı özellikler formu, Aşı Uygulamasına Yönelik Bilgi Değerlendirme Formu ve Aşı Uygulama Becerisi Değerlendirme Ölçeği uygulanmıştır.

Resim 1. Akran eğitimi görseli

Bulgular: Araştırmadaki öğrencilerin, %36.2'si (n=25) demonstrasyon, %34.8'i (n=24) video ve %29.0'u (n=20) akran eğitimi grubuna yerleşmiştir. Üç farklı eğitim yöntemi ile aşı uygulama becerileri öncesi ve sonrası puanlara bakıldığında; ön test puanlarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamış; son test puanlarında ise istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır. En yüksek puanı akran eğitim grubu almıştır. Aşı beceri yeterlilik ölçeğine ait ilk ve ikinci uygulamada elde edilen sonuçlar karşılaştırıldığında, ilk uygulamada fark istatistiksel olarak anlamlı değilken; ikinci uygulamada ölçek toplam puanları bakımından gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur. En yüksek değer demonstrasyon grubunda izlenmektedir.

Tablo 1. Üç grubun eğitim öncesi ve sonrası toplam puanlarının Kruskal-Wallis testi ile karşılaştırılması

Test Zamanı	**Grup**	**n**	**Ortalama Sıra**	**X^2(H)**	**Sd**	**P**
Ölçek 1. uygulama	Demonstrasyon	25	37.82	5.363	2	0.068
	Video	24	27.58	5.363	2	0.068
	Akran eğitimi	20	40.38	5.363	2	0.068
Ölçek 2. uygulama	Demonstrasyon	25	42.78	17.695	2	<0,001
	Video	24	21.33	17.695	2	
	Akran eğitimi	20	41.68	17.695	2	<0,001

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre, aşı uygulama becerisi geliştirme konusunda en etkili yöntem demonstrasyon olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, öğrenci, aşı, eğitim

Abstract No: 9688
Publish No: SB-007
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Midwifery Education

The Effect of Different Training Methods on the Development of Midwifery Students' Vaccination Skills: A Quasi-Experimental Study

Melissa AĞCA[1], Aysun BAŞGÜN EKŞİOĞLU[2], Esin CEBER TURFAN[2], Rabia EKTİ GENÇ[2]

[1]İzmir City Hospital
[2]Ege University Faculty of Health Sciences Midwifery Department

Indrocution: Midwives play a key role in achieving vaccination targets. Proper training techniques are essential. Traditional and active methods improve skill retention, while video training engages auditory and visual senses. This study compares demonstration, peer education, and video presentation to determine which method most effectively develops vaccination skills.

Materials and Methods: The study was conducted in April 2025 at the Skill Laboratory of Ege University, Faculty of Health Sciences, Suat Cemile Balcıoğlu Campus. The population of the study consisted of 77 third-year students enrolled in the Midwifery Department during the Spring Semester of the 2024–2025 academic year. No sampling method was employed; instead, students who met the predetermined inclusion criteria were included in the study. 8 students were excluded from the study because they did not meet the research criteria, leaving 69 students included. The study was carried out in a pretest–intervention–posttest design. During both the pretest and posttest stages, all participants completed the Descriptive Characteristics Form, the Vaccination Knowledge Assessment Form, and the Vaccination Skills Evaluation Scale.

Picture 1.Image of peer education

Results: Among the students in the study, 36.2% (n=25) were assigned to the demonstration group, 34.8% (n=24) to the video group, and 29.0% (n=20) to the peer education group. When comparing the pre- and post-test scores of vaccination skills across the three different training methods, no statistically significant difference was found between the groups in the pre-test scores; however, a statistically significant difference was observed in the post-test scores. The peer education group achieved the highest score. When the results of the first and second administrations of the Vaccination Skills Competency Scale were compared, the difference was not statistically significant in the first administration, whereas a significant difference was found among the groups in the second administration in terms of total scale scores. The highest value was observed in the demonstration group.

Table 1. Comparison of the total scores of the three groups before and after training using the Kruskal-Wallis test

Test time	**Group**	**n**	**Average rank**	**X^2 (H)**	**SD**	**p**
Pre-education scale	Demonstration	25	37.82	5.363	2	0.068
	Video	24	27.58	5.363	2	0.068
	Peer education	20	40.38	5.363	2	0.068
Post-education scale	Demonstration	25	42.78	17.695	2	<0,001
	Video	24	21.33	17.695	2	<0,001
	Peer education	20	41.68	17.695	2	<0,001

Conclusion: According to the study results, demonstration was found to be the most effective method for developing vaccination skills.

Keywords: Midwifery, student, vaccine, education

Bildiri No: 5843
Yayın No: SB-008
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Yüksek Gerçeklikli Doğum Simülasyon Ortamının Ebelik Öğrencilerinin Memnuniyet, Kendine Güven ve Öz Yeterlilik Düzeyine Etkisinin İncelenmesi

Selda İLDAN ÇALIM[1], Seval CAMBAZ ULAŞ[1], Hülya DEMİRCİ[1], Nurcan ÇELİK ODABAŞI[1], Yonca ÇİÇEK OKUYAN[1], Seçil KÖKEN DURGUN[1]
[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Simülasyon ebelik öğrencilerinin beceri gerektiren kritik uygulamalara hazırlamak için iyi bir öğrenme metodudur. Bu araştırmanın amacı yüksek gerçeklikli simülasyon ortamının ebelik öğrencilerinin öğrenmede memnuniyet, kendine güven ve özyeterliliklerine etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma deneysel tipte olup, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik bölümü simülasyon laboratuvarında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini 2021-2022 eğitim öğretim yılı 3. Sınıf ebelik öğrencileri kontrol grubu (n=97), 2023-2024 eğitim öğretim yılı 3.Sınıf öğrencileri deney grubunu (n=96) oluşturmuştur. Araştırmanın verileri tanıtıcı bilgi formu, Normal Doğum Becerileri Özyeterlilik anketi, Genel Özyeterlilik Ölçeği, Öğrenmede Öğrenci Memnuniyeti ve Özgüven Ölçeği, Simülasyon Tasarım Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Kontrol grubu verileri kontrol paneli olmayan simülasyon laboratuvarında, deney grubu verileri ise kontrol paneli içeren yüksek gerçeklikli simulasyon laboratuvarında toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, Ki-kare testi ve Student t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.21±1.47'dır. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin sosyodemografik özelliklerinin benzer olduğu belirlenmiştir. Deney ve kontrol grubu arasında Genel Özyeterlilik Ölçeği puanı ve Simülasyon Tasarım Ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Genel Özyeterlilik Ölçeği puanı deney grubunda 64.12±8.75, kontrol grubunda 66,98±9,60'dır. Simülasyon Tasarım Ölçeği puanı deney grubunda 4.70±0.34, kontrol grubunda ise 4.49±0.61 olarak bulunmuştur. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin Normal Doğum Becerileri Özyeterlilik anketi puanları ve Öğrenmede Öğrenci Memnuniyeti ve Özgüven Ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak fark bulunmamıştır ($p>0.05$).
Sonuç: Bu araştırmada simülasyon tasarım ölçek puanlarının deney grubunda artmış olmasının yüksek gerçeklikli bir simülasyon ortamının yapılandırıldığını göstermiştir. Eğitim öncesi kontrol grubu öğrencilerinin genel özyeterlilik düzeyinin istatistiksel olarak deney grubundan daha yüksek olduğu bulunmuştur. Yüksek gerçeklikli simülasyon ortamı ebelik öğrencilerinin gerçeğe yakın ortamda normal doğum becerilerini öğrenmesine katkı sunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi, beceri eğitimi, yüksek gerçeklikli simülasyon ortamı, beceri laboratuvarı

Abstract No: 5843
Publish No: SB-008
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Midwifery Education

Investigation of the Effect of High Reality Birth Simulation Environment on Midwifery Students' Satisfaction, Confidence and Self-Efficacy Level

Selda İLDAN ÇALIM[1], Seval CAMBAZ ULAŞ[1], Hülya DEMİRCİ[1], Nurcan ÇELİK ODABAŞI[1], Yonca ÇİÇEK OKUYAN[1], Seçil KÖKEN DURGUN[1]
[1]Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department

Introduction: Simulation is an effective learning method for preparing midwifery students for critical applications that require skill. The aim of this research is to examine the effect of high-reality simulation environment on midwifery students' learning-satisfaction, self-confidence and self-efficacy.

Materials and Methods: The research is of experimental type and was conducted in the simulation laboratory of Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery. The research sample consisted of the control of 3rd-grade midwifery students in the 2021-2022 academic year (n=97),the experimental group of 3rd-grade students in the 2023-2024 academic year (n=96). Data were collected using an introductory information form, Normal-Birth-Skills-Self-Efficacy Survey, General-Self-Efficacy Scale, Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale, and Simulation-Design Scale. Control group data were collected in a simulation laboratory without a control panel, and experimental group data were collected in a high-reality simulation laboratory with a control panel. Descriptive statistics, Chi-square test, and Student's t-test were used to evaluate the data.

Results: The average age of the students is 21.21±1.47. It was determined that the students' sociodemographic characteristics in the experimental and control groups were similar. A statistically significant difference was found between the General-Self-Efficacy Scale score and Simulation Design-Scale score averages between the experimental and control groups ($p < 0.05$). The General Self-Efficacy-Scale score is 64.12±8.75 in the experimental group and 66.98±9.60 in the control group. The Simulation Design Scale score was 4.70±0.34 in the experimental group, 4.49±0.61 in the control group. There was no statistical difference between the Normal Birth Skills Self-Efficacy Survey scores, Student-Satisfaction and Self-Confidence in Learning-Scale score averages of the students in the experimental and control groups ($p > 0.05$).

Conclusion: In this research, the increase in simulation design scale scores in the experimental group showed that a high-reality simulation environment was configured. It was found that the general self-efficacy level of the control group students before the training was statistically higher than the experimental group. The high-reality simulation environment contributed to midwifery students learning normal birth skills in a realistic environment.

Keywords: Midwifery education, skills training, high reality simulation environment, skills laboratory

Bildiri No: 7358
Yayın No: SB-009
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Snoezelen Odasının Doğum Sürecine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Melek BALÇIK ÇOLAK[1], Bihter AKIN[2], Özge SAKİN[3], Sare Cansu KALKAN[3], Hilal USLU YUVACI[3]
[1]Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[3]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş-Amaç: Doğum, kadın hayatının en önemli ve zorlu süreçlerinden biridir; bu nedenle gebelikte doğum korkusu yaygındır ve sezaryen oranlarını artırabilir. Son dönemlerde, doğum korkusunu azaltmak ve annelerin kendilerini güvende hissetmesini sağlamak amacıyla fiziksel doğum ortamına önem verilmektedir. 'Snoezelen odası', aromaterapi, görsel ve işitsel uyaranlarla tasarlanmış, endorfin salgısını artıran, kaygıyı azaltan ve ağrıyı hafifleten kontrollü çoklu duyusal bir ortamdır. Çalışmalar, bu doğum ağrısını azalttığını göstermektedir. Bu etkileri göz önünde bulundurulduğunda çalışmaebelik alanı için yeni bir teknoloji olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmanın amacı, doğumhanenin bir odasının Snoezelen odasına dönüştürülmesi ve doğum sürecine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Randomize Kontrollü Çalışma' olan araştırma bir Eğitim Araştırma Hastanesi'nde 19 Temmuz 2024-11 Eylül 2025 tarihleri arasında TUSEB projesi olarak gerçekleştirilmiştir. Doğum salonunda bir TDL odası Snoezelen odasına dönüştürülmüş, standart ve snoezelen odasında bakım alan gebelerden, Visual Analog Skala, Doğum Korkusu, Konfor ve Memnuniyet ölçeği kullanılarak veriler toplanmıştır. Ayrıca Beta-Endorfin düzeylerini belirmek için 4-6 cm., 10 cm. ve plasenta ayrıldıktan sonra üç kez kan alınmıştır.

Bulgular: Doğumun birinci ve ikinci evre süresi, VAS ortalaması, korkusu, konforu ve memnuniyeti ölçeği toplam puanları ile gruplar arasında fark görülmemiştir. Fakat Beta-endorfin düzeylerinin, ikinci ve üçüncü ölçümünde fark görülmüştür. Ayrıca yenidoğan oksijen satürasyonu snoezelen grubunda yüksek olmakla birlikte gruplar arasında fark görülmüştür.
Sonuç: Ölçek puan ortalamalarında gruplar arasında fark görülmemesi, hastanenin anne dostu olmasından kaynaklanıyor olabilir. Buna karşın, Beta-endorfin düzeylerinin objektif olarak ölçülmesi ve Snoezelen grubunda anlamlı bir artış saptanması, odanın kullanımının doğum süreci üzerinde etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, snoezelen odası, doğum ağrısı, doğum korkusu-konforu, doğum memnuniyeti

Abstract No: 7358
Publish No: SB-009
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Innovation and Use of Technology in Health

The Effect of the Snoezelen Room on the Birth Process: A Randomised Controlled Trial

Melek BALÇIK ÇOLAK[1], Bihter AKIN[2], Özge SAKİN[3], Sare Cansu KALKAN[3], Hilal USLU YUVACI[3]
[1]Sakarya University Faculty of Health Sciences
[2]Sulcuk University Faculty of Health Sciences
[3]Sakarya Education and Research Hospital

Introduction: Childbirth is one of the most important and challenging processes in a woman's life; therefore, fear of childbirth is common during pregnancy and can increase the rate of cesarean sections. Recently, emphasis has been placed on the physical birth environment to reduce fear of childbirth and ensure mothers feel safe. The "Snoezelen room" is a controlled, multi-sensory environment designed with aromatherapy, visual, and auditory stimuli, which increases endorphin release, reduces anxiety, and alleviates pain. Studies show that it reduces labor pain. Considering these effects, the study represents a new technology for the field of midwifery. The purpose of the study was to convert a room in the delivery room into a Snoezelen room and determine its impact on the birth process.
Materials and Methods: The study, a "Randomized Controlled Trial," was conducted at a Training and Research Hospital between July 19, 2024, and September 11, 2025, as a TUSEB project. A TDL room in the delivery room was converted into a Snoezelen room. Data were collected from pregnant women receiving care in both the standard and Snoezelen rooms using the Visual Analog Scale, Fear of Childbirth, Comfort, and Satisfaction scales. Blood samples were also drawn three times to determine beta-endorphin levels: at 4-6 cm, 10 cm, and after placental separation.
Results: There were no differences between groups in the duration of the first and second stages of labor, mean VAS scores, fear, comfort, and satisfaction scale total scores. However, differences were observed in beta-endorphin levels in the second and third measurements. In addition, although newborn oxygen saturation was high in the snoezelen group, there were differences between groups.
Conclusion: The lack of difference in scale scores between groups may be due to the hospital being mother-friendly. However, the objective measurement of beta-endorphin levels and the significant increase observed in the Snoezelen group indicate that the use of the room has an effect on the birth process.

Keywords: Midwifery, snoezelen room, labor pain, fear-comfort during childbirth, satisfaction with childbirth

Bildiri No: 3431
Yayın No: SB-010
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Kadın Sağlığı

Türkiye'de Genital Hijyen Eğitimi Verilen Kadınların Genital Hijyen Davranışları Üzerine Etkisinin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Zeynep PEKUZUNOĞLU[1], Ayşe LÜLECİ[1], Selvinaz SAYAR[1], Büşra DURAN DEMİRDAĞ[1]
[1]KTO Karatay Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu sistematik derleme Türkiye'de hijyen eğitimi verilen kadınların genital hijyen bilgi düzeyleri ve davranışları üzerindeki etkisini değerlendiren mevcut kanıtları bütüncül bir yaklaşımla derlemek ve sentezlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu sistematik derlemede ilgili literatürü taramak için PubMed, Web of Science, Google Scholar, DergiPark elektronik veritabanları kullanılarak kapsamlı bir arama stratejisi kullanılmıştır. Türkiye'de 2020-2025 yılları arasında yapılmış, genital hijyen eğitimi alan kadınları içeren ve genital hijyen davranışlarını değerlendiren çalışmalar dahil edilmiştir. Çalışmaların başlık, özet ve tam metin incelemesi yapılarak uygun çalışmalar belirlenmiş ve bu çalışmalardan ilgili veriler (yazar, yıl, çalışma tasarımı, eğitim içeriği ya da süresi, sonuç) listelenmiştir.

Bulgular: Literatür taraması sonucunda 7 tanesi yarı deneysel 3 tanesi randomize kontrollü olmak üzere 10 adet çalışma belirlenmiştir. Bu çalışmaların çoğu yarı deneysel veya kesitsel nitelikte olup, ortaokul ve lise öğrencileri ile genç yetişkin kadınları içermektedir. Genital hijyen eğitimlerinin, kadınların genital hijyen bilgi düzeylerini artırdığı ve el yıkama, diş fırçalama, banyo yapma, iç çamaşırı değişimi, doğru temizlik yönü gibi davranışları olumlu yönde etkilediği saptanmıştır. Özellikle ortaöğretim kız öğrencilerine ve genç yetişkinlere verilen eğitimlerin genital hijyen davranış ölçeği toplam puanlarını ve alt boyut puanlarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artırdığı gözlenmiştir. Ancak, eğitim almayan veya yanlış bilgiye sahip olan kadınların hala önemli bir yer tuttuğu ve okul ortamında hijyen eğitimlerinin yetersiz kaldığı gibi konularda farklılıklar ve eksiklikler de gözlemlenmiştir.

Sonuç: Türkiye'de genital hijyen eğitimlerinin kadınların genital hijyen bilgi düzeyleri ve bazı davranışları üzerinde olumlu etkileri olduğu görülmüştür. Özellikle ergenlik döneminde ve genç yetişkin kadınlara verilen eğitimler, hijyen davranışlarının iyileştirilmesinde önemli bir potansiyele sahiptir. Ancak, eğitimlerin içeriği, uygulama yöntemleri ve uzun dönemli etkileri konusunda daha fazla ve yüksek kaliteli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ebelerin, kadınların genital hijyen davranışlarını iyileştirmede ve sürdürmede önemli bir rolü olduğu ve eğitim programlarının kültürel hassasiyetler göz önünde bulundurularak geliştirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Genital hijyen, genital bakım, sağlık eğitimi

Abstract No: 3431
Publish No: SB-010
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Women's Health

Investigation of The Effects of Genital Hygiene Training on Genital Hygiene Behaviors of Women in Turkey: A Systematic Rewiew

Zeynep PEKUZUNOĞLU[1], Ayşe LÜLECİ[1], Selvinaz SAYAR[1], Büşra DURAN DEMİRDAĞ[1]
[1]KTO Karatay University

Introduction: This systematic review was conducted to comprehensively compile and synthesize existing evidence evaluating the impact of hygiene education on the knowledge levels and behaviors of women in Turkey regarding genital hygiene.

Materials and Methods: A comprehensive search strategy was used in this systematic review, utilizing the PubMed, Web of Science, Google Scholar, and DergiPark electronic databases to search the relevant literature. Studies conducted in Turkey between 2020 and 2025 that included women who received genital hygiene education and evaluated genital hygiene behaviors were included. The titles, abstracts, and full texts of the studies were reviewed to identify suitable studies, and relevant data (author, year, study design, education content or duration, results) were listed from these studies.

Results: As a result of the literature search, 10 studies were identified, 7 of which were quasi-experimental and 3 of which were randomized controlled trials. Most of these studies were quasi-experimental or cross-sectional in nature and included middle and high school students and young adult women. Genital hygiene education was found to increase women's knowledge of genital hygiene and positively influence behaviors such as hand washing, tooth brushing, bathing, changing underwear, and proper cleaning direction. It was observed that education provided to secondary school girls and young adults, in particular, statistically significantly increased the total scores and subscale scores on the genital hygiene behavior scale. However, differences and shortcomings were also observed in areas such as the fact that women who did not receive education or who had incorrect information still constituted a significant proportion and that hygiene education in school settings was inadequate.

Conclusion: Genital hygiene education in Turkey positively affects women's knowledge and behaviors, especially among adolescents and young adults. However, more high-quality studies on educational content, implementation methods, and long-term effects are needed. Midwives play a key role in promoting women's hygiene behaviors, and culturally sensitive programs are recommended.

Keywords: Genital hygiene, genital care, health education

Bildiri No: 8999
Yayın No: SB-011
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Ebelik Eğitimi

Ebelik Eğitiminde Simülasyon Tabanlı Uygulamaların Etkisi: Güncel Literatür Derlemesi

Ayşenur DOĞAN[1], Merve Afacan SATIOĞLU[1]
[1]Karabük Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu derlemenin amacı, ebelik eğitiminde kullanılan simülasyon tabanlı uygulamalara yönelik yapılan çalışmaları incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırmada Karabük Üniversitesi veri tabanlarından PubMed, Web of Science, Dergipark, Google Akademik ve Yök Tez 2015-2025 yılları arası için taranmıştır. Tarama yapılırken "Midwifery-Simulation", Midwifery", "Ebelik ve simülasyon" anahtar kelimeleri ile arama sonucunda 21 makaleye ulaşılmıştır. Bu makalelerin 5 tanesi araştırma makalesi, 6 tanesi tez çalışması ve 10 tanesi ise derleme makalesidir. Çalışma amacımızla doğrudan ilişkili olan 5 makale ile 6 tez çalışması araştırmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Yapılan tez çalışmalarının hepsi ebelik öğrencileri ile laboratuvar ortamında gerçekleştirilmiştir. Bu tezlerden 2'si doktora 4'ü ise yüksek lisans tezidir. Simülatör kullanılarak çalışılan konular postpartum kanama, gestasyonel diyabet, doğum, pelvis-baş maketi ile doğum yönetimi ve emzirme eğitimi şeklindedir. Yapılan araştırma makalelerinden ise 2'si nitel, 1'i randomize kontrollü çalışma ve 2'si yarı deneysel çalışmalardır. Çalışmalarda normal ile riskli doğumun yönetiminde ve ebelik esasları uygulamalarında öğrencilerin klinik beceri özgüvenleri araştırılmıştır. Araştırmalar sonucunda laboratuvarda simülasyon eğitimi alan öğrencilerin mesleki becerilerine katkı sağladığını, heyecanı ve stresi azalttığını, özgüveni arttırdığını, kritik ve hızlı karar vermeyi, teorik bilginin pratik bilgiye dönmesini sağladığını belirtmiştir. Obstetrik olayları nasıl yöneteceklerini öğrenmeleri için güvenilir bir yol sağladığını, öğrencinin bireye zarar vermeden uygulamayı tekrarlamasına, hata yaptığında bu hatalarından öğrenerek deneyim kazanmasına olanak sağlamış ve malpraktis davalarını azalttığı görülmüştür. Bunlarla birlikte simülasyon uygulamalarının yüksek maliyet, eğitimciler için artan iş yükü ve teknoloji altyapısı eksikliğinin olması gibi sınırlılıkları da bulunmuştur.
Sonuç: Simülasyon tabanlı uygulamalar ebelik ve sağlık bilimleri eğitiminde öğrenci merkezli, güvenli ve etkili bir öğrenme yaklaşımı sunmaktadır. Ayrıca mesleki beceriyi ve özgüveni artırmada ve teorik bilginin pratik bilgiye dönüşmesini sağlamada da oldukça etkili olduğu görülmüştür. Bunun sonucunda da simülasyon tabanlı eğitimin eğitim müfredatına entegre edilmesi ve eğitimcilerin altyapı olanaklarının güçlendirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, simülasyon, simülasyon tabanlı öğrenme

Abstract No: 8999
Publish No: SB-011
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Midwifery Education

The Impact of Simulation-Based Applications in Midwifery Education: A Review of the Current Literature

Ayşenur DOĞAN[1], Merve Afacan SATIOĞLU[1]
[1]Karabuk University

Introduction: The purpose of this review is to examine studies conducted on simulation-based applications used in midwifery education.
Materials and Methods: The Karabük University databases PubMed, Web of Science, Dergipark, Google Scholar, and YÖK Thesis were searched for the period 2015-2025. Using the keywords 'Midwifery-Simulation', "Midwifery", and 'Midwifery and simulation', 21 articles were identified. Five of these articles were research articles, six were thesis studies, and ten were review articles. Five articles and six thesis studies directly related to the aim of our study were included in the research.
Results: All of the thesis studies were conducted with midwifery students in a laboratory setting. Two of these theses were doctoral theses and four were master's theses. The topics studied using simulators were postpartum haemorrhage, gestational diabetes, childbirth, childbirth management using a pelvis-head model, and breastfeeding education. Of the research articles, two were qualitative, one was a randomised controlled trial, and two were quasi-experimental studies. The studies investigated students' clinical skill confidence in the management of normal and high-risk deliveries and in the application of midwifery principles. The results indicated that simulation training in the laboratory contributed to students' professional skills, reduced anxiety and stress, increased confidence, enabled critical and rapid decision-making, and facilitated the conversion of theoretical knowledge into practical knowledge. It was observed that simulation training provided a reliable way for students to learn how to manage obstetric events, allowed them to repeat procedures without harming individuals, enabled them to learn from their mistakes and gain experience, and reduced malpractice lawsuits. However, simulation applications also had limitations, such as high cost, increased workload for educators, and lack of technological infrastructure.
Conclusion: Simulation-based applications offer a student-centred, safe, and effective learning approach in midwifery and health sciences education. They have also been found to be highly effective in enhancing professional skills and confidence and in transforming theoretical knowledge into practical knowledge. Consequently, it is important to integrate simulation-based education into the curriculum and to strengthen the infrastructure capabilities of educators.

Keywords: Midwifery, simulation, simulation based learning

Bildiri No: 5334
Yayın No: SB-012
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Kadın Sağlığı

Bebeklik Döneminde Anne Sütü Alımı İle Besin Alerjisi Arasındaki İlişki Ve Ebenin Rolü

Ayşenur ERDOĞAN[1], Merve Afacan SATIOĞLU[2]
[1]Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Enstitüsü, Ebelik Programı
[2]Karabük Üniversitesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Yenidoğanlarda emzirmenin başlatılması ve ilk altı ay sadece anne sütü ile beslenilmesi, tüm uluslararası sağlık kuruluşlarının ortak önerisidir. Anne sütü proteinler, mineraller, vitaminler, gerekli enzimler, karbonhidratlar ve yağlar açısından yenidoğanın ihtiyaç duyduğu tüm içeriklere sahiptir. Yine içerdiği sitokinler, inflamatuar mediatörler, sinyal molekülleri ve çözünür reseptörler gibi birçok aktif bağışıklık faktörü ile yenidoğanın alerjik hastalık riskini azaltabilmektedir. Ancak yaygın olarak bilinen bir durum vardır ki, sadece anne sütü alan yenidoğanlarda alerji durumu geliştiğinde ilk şüphenilen anne sütüdür. Bu yüzden ilk 6 ay sadece anne sütü alıyor olsa bile besin alerjisi şüphesinde değerlendirme dikkatli yapılmalıdır. İntrauterin dönemden başlayarak emzirme dönemine kadar olan yüksek duyarlılıklar sebebiyle gıda alerjisinde "maternal beslenme" odaklanılan önemli konulardan biridir.
Gereç-Yöntem: İntrauterin dönemde maternal beslenmeden kaynaklı çok çeşitli gıda alerjenleri transplasental bariyeri geçerek fetüse ulaşır ve duyarlılık oluşma ihtimali artmaktadır. Doğumdan sonra, yenidoğan gıda alerjenlerine karşı immünoglobulin tepkisine göre farklılaştırılır ve yaşamın ilk 24 ayına kadar yüksek derecede duyarlılık göstermeye başlar. Ancak intrauterin ve yenidoğan döneminde alınan alerjenlere karşı gelişen duyarlılık bilinmediğinden anneler bu alerjenleri besin yolu ile almaya devam etmektedirler.
Bulgular: İntrauterin dönemde başlayan besin alerjisi yenidoğan, bebeklik, çocukluk hatta yetişkinlik döneminde bir sorun olarak yaşam kalitesini azaltan bir faktör olmaya devam edecektir. Dünyada artan besin alerjisi, maliyetinin oldukça yüksek olması, çocuklarda okula gidememe, sosyal izolasyon, spor faaliyetlere katılamama ve duygusal stres gibi zorluklara da neden olması dolayısıyla alerjik hastalıkları önemli bir toplum sağlığı sorunu haline getirmektedir.
Sonuç: Öncelikle birinci basamak sağlık hizmetlerinde görev alanlardan başlayarak ebelerin alerjik hastalıklar yönünden risk gruplarının mümkün olan en erken dönemde belirlenmesi, koruyucu önlemlerin alınması, hastalık belirtilerinin erken tanılanması, sevk edilmesi, uygun tedavi ve bakımın başlanması ve sürdürülmesinde önemli sorumlulukları vardır. Besin alerjisinin dünyadaki prevelansı gözle görülür bir şekilde artarken anne ve bebek sağlığı için tehdit oluşturmaktadır. Dolayısıyla ebelerin bu konuda verecekleri bakımın kanıt temelli olması, kılavuzlarca desteklenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Besin alerjisi, anne sütü, ebelik bakımı

Abstract No: 5334
Publish No: SB-012
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Women's Health

The Relationship Between Breastfeeding In Infancy And Food Allergies and The Role of The Midwife

Ayşenur ERDOĞAN[1], *Merve Afacan SATIOĞLU*[2]
[1]*Karabük University, Postgraduate Institute, Midwifery Programme*
[2]*Karabük University, Midwifery Department*

Introduction*: Initiating breastfeeding in newborns and exclusively feeding them with breast milk for the first six months is a common recommendation supported by all major international health organisations. Breast milk provides* complete nutrition for newborns, containing essential proteins, vitamins, minerals, carbohydrates, fats, enzymes, and numerous immune-protective components. These include cytokines, inflammatory mediators, signalling molecules, and soluble receptors, which play a vital role in lowering the risk of allergic diseases in infants. Nevertheless, when allergies develop in exclusively breastfed babies, breast milk is often considered the first potential source. Therefore, even in cases of exclusive breastfeeding during the first six months, careful evaluation is necessary when food allergy is suspected.

Materials and Methods: The Karabük University databases PubMed, Web of Science, Dergipark, Google Scholar, and: From the intrauterine stage through the breastfeeding period, maternal nutrition plays a critical role in the development of food allergies due to the heightened sensitivity of the infant's immune system. During pregnancy, various food allergens from the maternal diet can cross the placental barrier and reach the foetus, increasing the likelihood of allergen sensitisation. After birth, infants exhibit differing immunoglobulin responses to these allergens and remain highly sensitive throughout the first two years of life. However, since sensitivity acquired during intrauterine or early neonatal periods is often unrecognised, mothers may continue consuming these allergens unknowingly.

Results: Food allergies that begin prenatally may persist through infancy, childhood, and adulthood, significantly impacting quality of life. The global rise in food allergies, alongside their social and economic burdens—such as school absenteeism, restricted participation in social or physical activities, and emotional distress—renders them an important public health issue.

Conclusion: Midwives, particularly those in primary care, hold key responsibilities in identifying at-risk groups, implementing preventive strategies, ensuring early diagnosis, facilitating referrals, and supporting ongoing treatment and care. Therefore, midwifery care in this field must be evidence-based and aligned with current clinical guidelines.

Keywords: Food allergy, breast milk, midwifery care

Bildiri No: 8181
Yayın No: SB-013
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Klinik Uygulamalar

Doğumda Non-Farmakolojik Ağrı Yönetimi Yöntemlerinin Etkinliği: Sistematik Derleme

Buse ALIŞ[1], Ceylin KURTÖZ[2], Sibel YÜCETÜRK[1]

[1]Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop/Türkiye
[2]Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü, Manisa/Türkiye

Giriş-Amaç: Doğum sırasında hissedilen ağrı, kadınlar için hem fizyolojik hem de psikolojik açıdan zorlu bir süreçtir. Farmakolojik yöntemlerin sınırlılıkları nedeniyle non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerine olan ilgi artmıştır. Bu çalışma, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin etkinliğini sistematik bir şekilde değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma süreci PRISMA 2020 rehberleri doğrultusunda yürütülmüş olup, randomize kontrollü, yarı deneysel ve sistematik derleme niteliğinde, açık erişim tam metin, Türkçe ve İngilizce dillerinde yayınlanmış makaleler; "midwifery", "midwife", "maternity care", "childbirth", "labor/labour", "non-pharmacological pain management", "non-drug interventions", "labour pain management", "supportive care", "birth outcomes", "delivery experience" anahtar kelimeleri kullanılarak PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library ve TR Dizin veri tabanları üzerinden 10.09.2025-20.09.2025 tarihleri arasında taranmıştır. Tarama süreci anahtar kelimeleri kullanarak 2013-2025 yılları arasındaki araştırmaları kapsamaktadır. Dahil edilme kriterleri kapsamında veri tabanlarında incelenen 40 araştırmadan tam metne erişilebilen, kadın doğum sürecinde kullanılan ve metodolojik olarak güçlü bulunan 15 yayın değerlendirmeye alınmıştır. (PROSPERO Registration no: CRD42023437994).

Bulgular: Değerlendirilen 15 çalışmanın 9'u randomize kontrollü araştırma, 4'ü yarı deneysel, 2'si karma yöntemlidir. Non-farmakolojik yöntemler arasında en sık uygulananlar sırasıyla masaj (%73), müzik terapisi (%60), aromaterapi (%47), nefes egzersizleri (%40), hidroterapi (%33) ve ebe desteğidir (%33). Masaj uygulamalarında doğum ağrısında ortalama %35 azalma, doğum süresinde ise %20'ye yakın kısalma raporlanmıştır. Müzik terapisi kullanılan çalışmalarda anksiyete skorlarında %25–30 arasında azalma sağlanmış, aromaterapi uygulanan doğumlarda memnuniyet düzeyinin %40 oranında arttığı bildirilmiştir. Çoklu müdahale uygulanan çalışmalarda tekli müdahalelere kıyasla daha yüksek etkililik oranları (%80 ve üzeri başarı) gözlenmiştir.

Tablo 1. Dahil edilen çalışmaların özellikleri

Yazar (Yıl)	Ülke	Çalışma Türü	Örneklem (n)	Yöntem(ler)	Temel Bulgular
Karahan & Şimşek (2017)	Türkiye	Randomize kontrollü	120	Masaj	Doğum ağrısında %35 azalma, doğum süresinde kısalma
Süt, Kayar & Kıyat (2020)	Türkiye	Yarı deneysel	80	Müzik terapisi	Anksiyete düzeyinde %25–30 azalma, doğum memnuniyetinde artış
Cluett & Burns (2020)	İngiltere	Sistematik derleme	-	Hidroterapi	Aktif faz süresinde azalma, doğumun doğal ilerlemesi desteklendi
Aksoy ve ark. (2021)	Türkiye	Randomize kontrollü	90	Masaj + nefes egzersizi	Çoklu yöntemlerde ağrı azalması %40, memnuniyet artışı %50
Brown ve ark. (2022)	İsveç	Randomize kontrollü	150	Aromaterapi	Kadınların doğum memnuniyetinde %40 artış, kaygı düzeyinde azalma
Kayar, Süt & Demir (2022)	Türkiye	Yarı deneysel	75	Aromaterapi + müzik	Anksiyete azalması %30, doğum süresinde %15 kısalma
Sharma ve ark. (2023)	Hindistan	Randomize kontrollü	100	Nefes egzersizi	Ağrı skorlarında %25 düşüş, doğumun ikinci evresi daha kısa
Li & Chan (2023)	Çin	Karma yöntemli	85	Akupresür	Ağrı skorlarında azalma, analjezik ihtiyacında azalma
Esencan & Güder (2023)	Türkiye	Sistematik derleme	-	Çoklu yöntemler	Masaj ve müzik birlikte kullanıldığında etki düzeyi artışı
Özbek, Çakır & Say (2024)	Türkiye	Randomize kontrollü	110	Hidroterapi + masaj	Aktif faz süresinde %20 kısalma, ağrı skorlarında düşüş
Johnson ve ark. (2024)	İngiltere	Yarı deneysel	95	Ebe desteği + doğum topu egzersizi	Farmakolojik müdahale oranında azalma, kadınlarda kontrol hissi artışı
Koyucu & Demir (2023)	Türkiye	Randomize kontrollü	100	Masaj + aromaterapi	Doğum ağrısı ve stres düzeyinde anlamlı düşüş
Tuncer ve ark. (2024)	Türkiye	Karma yöntemli	85	Müzik terapisi + nefes egzersizi	Kadınların doğum memnuniyetinde artış, anksiyete skorlarında azalma
Smith ve ark. (2018)	ABD	Sistematik derleme	-	Masaj + hidroterapi	Doğumda ağrı kontrolü ve gevşeme düzeyinde artış
Yılmaz & Can (2025)	Türkiye	Randomize kontrollü	105	Ebe desteği + müzik terapisi	Kadınların kontrol hissinde artış, doğum süresinde kısalma

Kaynak: Derleme kapsamında incelenen çalışmalar (2013–2025).

Sonuç: Non-farmakolojik yöntemler doğumda ağrı yönetimi için etkili, güvenli ve düşük maliyetli yaklaşımlar sunmaktadır. Bu yöntemlerin ebelik pratiğinde daha yaygın kullanımı, doğum deneyiminin iyileştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı yönetimi, doğum, ebelik bakımı, non-farmakolojik yöntemler

Abstract No: 8181
Publish No: SB-013
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Clinical Practice

Effectiveness Of Non-Pharmacological Pain Management Methods In Labor: A Systematic Review

Buse ALIŞ[1], Ceylin KURTÖZ[2], Sibel YÜCETÜRK[1]

[1]Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop/Türkiye
[2]Celal Bayar University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery, Manisa/Türkiye

Introduction: Pain during labor is a challenging process for women, both physiologically and psychologically. Due to the limitations of pharmacological methods, interest in non-pharmacological pain management methods has increased. This study aims to systematically evaluate the effectiveness of non-pharmacological pain management methods during labor.

Materials and Methods: The research process was conducted in accordance with PRISMA 2020 guidelines. The research included randomized controlled, quasi-experimental, and systematic review articles, open access, full-text articles published in Turkish and English. The PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library, and TR Index databases were searched between 10.09.2025-20.09.2025, using the keywords "midwifery," "midwife," "maternity care," "childbirth," "labor/labour," "non-pharmacological pain management," "non-drug interventions," "labour pain management," "supportive care," "birth outcomes," and "delivery experience." The search process covered studies between 2013 and 2025 using these keywords. Of the 40 studies examined in the databases, 15 publications were evaluated that were available in full text, used in the obstetrics process, and were methodologically strong. (PROSPERO Registration no: CRD42023437994).

Results: Of the 15 studies evaluated, 9 were randomized controlled trials, 4 were quasi-experimental, and 2 were mixed-method studies. The most frequently used non-pharmacological methods are massage (73%), music therapy (60%), aromatherapy (47%), breathing exercises (40%), hydrotherapy (33%), and midwife support (33%). Massage treatments have reported an average 35% reduction in labor pain and a nearly 20% shorter labor duration. Studies using music therapy have reported a 25–30% reduction in anxiety scores, and a 40% increase in satisfaction in births with aromatherapy. Studies using multiple interventions have observed higher effectiveness rates (80% success rate or higher) compared to single interventions.

Table 1. Characteristics of the Included Studies

Author (Year)	Country	Study Design	Sample (n)	Intervention(s)	Main Findings
Karahan & Şimşek (2017)	Turkey	Randomized controlled	120	Massage	35% reduction in labor pain, shortened duration of labor
Süt, Kayar & Kıyat (2020)	Turkey	Quasi-experimental	80	Music therapy	25–30% reduction in anxiety levels, increased childbirth satisfaction
Cluett & Burns (2020)	UK	Systematic review	-	Hydrotherapy	Decrease in active phase duration, support for natural progression of labor
Aksoy et al. (2021)	Turkey	Randomized controlled	90	Massage + breathing exercise	40% reduction in pain with combined methods, 50% increase in satisfaction
Brown et al. (2022)	Sweden	Randomized controlled	150	Aromatherapy	40% increase in maternal satisfaction, reduction in anxiety
Kayar, Süt & Demir (2022)	Turkey	Quasi-experimental	75	Aromatherapy + music	30% reduction in anxiety, 15% decrease in labor duration
Sharma et al. (2023)	India	Randomized controlled	100	Breathing exercise	25% decrease in pain scores, shorter second stage of labor
Li & Chan (2023)	China	Mixed-method	85	Acupressure	Reduction in pain scores, decreased need for analgesics
Esencan & Güder (2023)	Turkey	Systematic review	-	Multiple methods	Enhanced effectiveness when massage and music used together
Özbek, Çakır & Say (2024)	Turkey	Randomized controlled	110	Hydrotherapy + massage	20% reduction in active phase duration, decrease in pain scores
Johnson et al. (2024)	UK	Quasi-experimental	95	Midwifery support + birth ball exercise	Reduction in pharmacological intervention rates, increased sense of control
Koyucu & Demir (2023)	Turkey	Randomized controlled	100	Massage + aromatherapy	Significant reduction in labor pain and stress levels
Tuncer et al. (2024)	Turkey	Mixed-method	85	Music therapy + breathing exercise	Increased maternal satisfaction, reduction in anxiety scores
Smith et al. (2018)	USA	Systematic review	-	Massage + hydrotherapy	Improved pain control and relaxation during labor

Yılmaz & Can (2025)	Turkey	Randomized controlled	105	Midwifery support + music therapy	Increased sense of control, shortened duration of labor

Source: Studies reviewed within the scope of the systematic review (2013–2025).

Conclusion: Non-pharmacological methods offer effective, safe, and cost-effective approaches to pain management in labor. More widespread use of these methods in midwifery practice may contribute to an improved birth experience.

Keywords: Childbirth, midwifery care, non-pharmacological methods, pain management

Bildiri No: 8635
Yayın No: SB-014
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Ebelik Eğitimi

Ebelik Öğrencilerinde Simülasyon Temelli Acil Obstetrik Eğitim Programlarının Bilgi ve Beceriye Etkisi: Sistematik Derleme

Buse ALIŞ[1], Ceylin KURTÖZ[2], Sibel YÜCETÜRK[1]
[1]Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop/Türkiye
[2]Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü, Manisa/Türkiye

Giriş-Amaç: Simülasyon temelli eğitim, ebelik öğrencilerinin obstetrik acil durumlara hazırlık düzeylerini artırmada etkili ve yenilikçi bir yöntemdir. Postpartum hemoraji, eklampsi, omuz distosisi gibi maternal mortalitenin önde gelen nedenleri üzerine yapılan araştırmalar, simülasyonun bilgi, beceri ve öz yeterlik düzeyini güçlendirdiğini göstermektedir. Bu sistematik derlemenin amacı, ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli obstetrik acil eğitimlerinin etkinliğini ortaya koymaktır.

Gereç-Yöntem: Araştırma süreci PRISMA 2020 rehberleri doğrultusunda yürütülmüş olup, randomize kontrollü, yarı deneysel ve sistematik derleme niteliğinde, açık erişim tam metin, Türkçe ve İngilizce dillerinde yayınlanmış makaleler; "midwifery students", "midwifery education", "simulation training", "simulation-based education", "obstetric emergencies", "postpartum hemorrhage", "eclampsia", "shoulder dystocia", "knowledge", "skills", "self-efficacy" anahtar kelimeleri kullanılarak PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library ve TR Dizin veri tabanları üzerinden 20.09.2025-30.09.2025 tarihleri arasında taranmıştır. Tarama süreci anahtar kelimeleri kullanarak 2012-2025 yılları arasındaki araştırmaları kapsamaktadır ve kriterlere uygun 42 çalışmayla tamamlanmıştır.

Bulgular: Toplam 42 çalışma dahil edilmiştir (15 RCT, 12 yarı deneysel, 8 sistematik derleme/meta-analiz, 7 gözlemsel). Çalışmaların %85'inde simülasyon grubunda bilgi puanlarında %20–40 artış, klinik beceri skorlarında %25–50 gelişme raporlanmıştır. Postpartum hemoraji eğitimlerinde öğrencilerin doğru müdahale oranı kontrol grubuna kıyasla %30 daha yüksek bulunmuştur. Eklampsi simülasyonları öz yeterlik düzeyinde ortalama %35 artış sağlamış, shoulder dystocia simülasyonlarında beceri korunumunun 3–6 ay devam ettiği bildirilmiştir. İncelenen literatür, simülasyon eğitiminin kısa vadeli bilgi kazanımının yanısıra uzun dönem beceri devamlılığını da desteklediğini vurgulamaktadır.

Sonuç: Simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programları, ebelik öğrencilerinin bilgi, beceri, öz yeterlik ve profesyonel güven düzeylerini anlamlı biçimde artırmaktadır. Bu bulgular, ebelik eğitim müfredatında yüksek gerçeklikli simülasyon uygulamalarının daha kapsamlı şekilde yer alması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Acil obstetrik bakım, ebelik eğitimi, ebelik öğrencileri, obstetrik aciller, simülasyon temelli eğitim

Abstract No: 8635
Publish No: SB-014
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Midwifery Education

The Effect Of Simulation-Based Emergency Obstetrics Training Programs On Knowledge And Skills In Midwifery Students: A Systematic Review

Buse ALIŞ[1], Ceylin KURTÖZ[2], Sibel YÜCETÜRK[1]

[1]Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop/Türkiye
[2]Celal Bayar University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery, Manisa/Türkiye

Introduction: Simulation-based training is an effective and innovative method for increasing midwifery students' preparedness for obstetric emergencies. Research on leading causes of maternal mortality, such as postpartum hemorrhage, eclampsia, and shoulder dystocia, demonstrates that simulation strengthens knowledge, skills, and self-efficacy. The aim of this systematic review is to demonstrate the effectiveness of simulation-based obstetric emergency training in midwifery students.
Materials and Methods: The research process was conducted in accordance with PRISMA 2020 guidelines, and randomized controlled, quasi-experimental and systematic review articles, open access full-text, published in Turkish and English, were searched using the keywords “midwifery students”, “midwifery education”, “simulation training”, “simulation-based education”, “obstetric emergencies”, “postpartum hemorrhage”, “eclampsia”, “shoulder dystocia”, “knowledge”, “skills”, and “self-efficacy” via PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library and TR Index databases between September 20, 2025 and September 30, 2025. The scanning process covered studies between 2012 and 2025 using keywords and was completed with 42 studies that met the criteria.
Results: A total of 42 studies were included (15 RCTs, 12 quasi-experimental, 8 systematic reviews/meta-analyses, 7 observational). Eighty-five percent of studies reported a 20–40% increase in knowledge scores and a 25–50% improvement in clinical skill scores in the simulation group. In postpartum hemorrhage training, students' correct intervention rate was found to be 30% higher compared to the control group. Eclampsia simulations provided an average 35% increase in self-efficacy, and skill retention in shoulder dystocia simulations was reported to last 3–6 months. The reviewed literature emphasizes that simulation training supports long-term skill maintenance in addition to short-term knowledge acquisition.
Conclusion: Simulation-based obstetric emergency training programs significantly increase the knowledge, skills, self-efficacy, and professional confidence levels of midwifery students. These findings suggest that high-fidelity simulation applications should be more widely incorporated into midwifery education curricula.
Keywords: Emergency obstetric care, Midwifery education, midwifery students, obstetric emergencies, simulation-based education

Bildiri No: 8233
Yayın No: SB-015
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Ebelik Pratiğinde Yapay Zeka Kullanımı

Jinekoloji ve Obstetride Yapay Zeka Uygulamaları

Fetiye KELEŞ AYGÜN[1], Şerife TÜTÜNCÜ[2]

[1]Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi, Jinekoloji-Onkoloji Polikliniği
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Veteriner Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Giriş-Amaç: Son yıllarda yapay zeka yaşamımızın bir parçası haline gelmiştir. Sadece teknolojı alanında değil eğitim, sağlık gibi birçok alanda kullanılmaktadır. Çalışmamızın amacı yapay zekanın tıp, alternatif tıp, hemşirelik ve özellikle ebelik alanlarında hangi amaçla ve nasıl kullanıldığını araştırmaktır. Yapılan araştırmalar sonucunda güncel kullanım amaçlarının sunulması hedeflenmektedir.

Gereç-Yöntem: Sunulan çalışmamızın amaçları doğrultusunda, yapay zekanın, sağlık alanında hangi amaçlara hizmet ettiği veya sağlık alanıyla nasıl bütünleştiğine dair mevcut veriler değerlendirilecektir. Yaptığımız literatür taramaları sonucunda ‘’yapay zekâ’’, ‘’sağlık’’, ‘’tıp’’, ‘’hemşirelik’’, ve ‘’ebelik’’ alanlarında yaklaşık 1100 çalışmaya ulaşıldı. Çalışmamızda özellikle kadın sağlığı ile ilgili çalışmalar taranıp genel bir değerlendirme yapılacaktır.

Bulgular: Çeşitli veri tabanlarından elde edilen makalelerin başlıkları ve özetleri araştırmacılar tarafından başlangıçta detaylı bir şekilde incelendi. Ulaşılan makaleler detaylı bir şekilde incelendi. Bu çalışmalardan, ‘’Yapay Zekâ’’ nın sağlık alanında kullanımı ile ilgili olmayanlar, editöre mektup veya notlar ve geleneksel derlemeler dışında kalan 43 çalışma değerlendirmeye dahil edildi.

Sonuç: Sonuç olarak, yapay zekanın sağlık alanında hastalıkların teşhisinde, tedavisinde ve takibinde olumlu etkileri bulunmaktadır. Tıp, hemşirelik ve ebelik gibi alanlarda yaygınlaşan yapay zeka, sağlık alanında verimlilik ve maliyet avantajları sağlamaktadır. Ancak diğer yandan veri gizliliği, etik sorunlar ve algoritma önyargısı gibi riskleri de beraberinde getirmektedir. Bu sorunların çözümlenerek yapay zekayı güvenli ve adil bir şekilde sağlık alanına entegre etmenin sağlık hizmetlerinin kalitesini arttırmada kritik öneme sahip olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, hemşirelik, sağlık, tıp, yapay zeka

Abstract No: 8233
Publish No: SB-015
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Use of Artificial Intelligence in Midwifery Practice

Artificial Intelligence Applications in Gynecology and Obstetrics

Fetiye KELEŞ AYGÜN[1], Şerife TÜTÜNCÜ[2]

[1]Samsun Training and Research Hospital, Gynecology-Oncology Polyclinic
[2]Ondokuz Mayıs University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Histology and Embryology

Introduction: In recent years, artificial intelligence has become a part of our lives. It is used not only in technology but also in many other fields, including education and healthcare. The aim of our study is to investigate the purposes and how artificial intelligence is used in medicine, alternative medicine, nursing, and especially midwifery. The aim of this research is to present current uses.

Materials and Methods: For the purposes of our presented study, we will evaluate existing data on the purposes artificial intelligence serves in healthcare and how it integrates with it. Our literature review yielded approximately 1,100 studies in the fields of "artificial intelligence," "health," "medicine," "nursing," and "midwifery." This study will specifically examine studies related to women's health and provide a general assessment.

Results: The researchers initially conducted a detailed review of the titles and abstracts of articles obtained from various databases. The retrieved articles were then thoroughly reviewed. Of these, 43 studies were included in the review, excluding those not related to the use of "Artificial Intelligence" in healthcare, letters or notes to the editor, and traditional reviews.

Coclusion: In conclusion, artificial intelligence has positive impacts on the diagnosis, treatment, and monitoring of diseases in healthcare. AI, which has become widespread in fields such as medicine, nursing, and midwifery, offers efficiency and cost advantages in healthcare. However, it also brings risks such as data privacy, ethical issues, and algorithm bias. Resolving these issues and integrating AI into the healthcare field in a safe and equitable manner is believed to be critical to improving the quality of healthcare.

Keywords: Midwifery, nursing, health, medicine, artificial ıntelligence

Bildiri No: 3494
Yayın No: SB-017
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Ebelik Pratiğinde Yapay Zeka Kullanımı

Yapay Zekâ Temelli Müdahalelerin Postpartum Dönemde Kullanımı: Deneysel Çalışmaların Dahil Edildiği Bir Sistematik Derleme

Hülya TOSUN[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Giriş-Amaç: Amaç: Bu sistematik derlemenin amacı, doğum sonrası 0-12 ay arasındaki annelere yönelik yapay zekâ (YZ) temelli dijital müdahalelerin klinik, davranışsal ve psikososyal sonuçlara etkisini yalnızca deneysel çalışmalar üzerinden incelemektir.

Yapay zeka uygulamalarının (YZ) postpartum dönemde kullanımı

Gereç-Yöntem: PRISMA ilkeleri izlenerek PubMed, Web of Science, Scopus ve Google Scholar'da 2020-2025 yılları arasında yapılan çalışmalar taranmıştır. postpartum, artificial intelligence, chatbot, digital therapeutic ve randomized anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Dahil edilme kriterleri; doğumdan sonra 0-12 ay içinde ve canlı bebek sahibi anneler, YZ temelli veya YZ ile güçlendirilmiş bir müdahale, randomize kontrollü, yarı deneysel ya da kontrollü pilot tasarımda olması, gebelik veya intrapartum dönemi dışlaması olarak belirlenmiştir. Veri çıkarımı iki araştırmacı tarafından bağımsız yürütülmüş, metodolojik kalite uygun araçlarla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Dahil edilme kriterlerini karşılayan sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Postpartum depresyonu hedefleyen YZ destekli dijital terapötik ve sohbet botu uygulamaları, kısa vadede Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği ve ilişkili kaygı ölçümlerinde klinik olarak anlamlı azalmalar bildirmiştir. Emzirme danışmanlığı için geliştirilen YZ destekli chatbot ve SMS tabanlı NLP sistemleri, emzirme öz-yeterliği ve emzirme başarısında artış, bazı çalışmalarda ise maternal kaygıda azalma sağlamıştır. YZ tabanlı uzaktan kan basıncı izleme sistemleri, preeklampsi ve hipertansiyon öyküsü olan kadınlarda izlem sürekliliğini ve anormal değerlerin saptanmasını iyileştirmiştir. Bununla birlikte, çalışmalar arasında YZ teknolojisinin tanımı, müdahale süresi ve kullanılan sonuç ölçütleri açısından belirgin heterojenlik saptanmış; bu durum kantitatif sentez ve meta-analiz yapılmasını engellemiştir.

Sonuç: Mevcut deneysel kanıtlar, YZ temelli müdahalelerin postpartum dönemde ruh sağlığı, emzirme ve kardiyovasküler izlem alanlarında umut verici olduğunu göstermektedir; ancak çalışma sayısı az, örneklem büyüklükleri sınırlı ve takip süreleri genellikle kısadır. Ayrıca, çalışmaların çoğu yüksek gelirli veya kentsel örneklemlerde yürütüldüğünden, düşük ve orta gelirli ülkeler ile kırılgan gruplarda genellenebilirlik sınırlıdır. Gelecek araştırmalarda, ebelik bakım modellerine entegrasyon, etik ve veri güvenliği boyutlarının yanı sıra kadınların deneyimlerini ve kabul düzeylerini irdeleyen nitel bileşenlerin de güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka uygulamaları, doğum sonu dönem, "ebelik, "sistematik derleme

Abstract No: 3494
Publish No: SB-017
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Use of Artificial Intelligence in Midwifery Practice

The Use of Artificial İntelligence-Based İnterventions in The Postpartum Period: A Systematic Review Including Experimental Studies

Hülya TOSUN[1]

[1]Kutahya Health Science University

Introduction: This systematic review aimed to examine, using only experimental evidence, the effects of artificial intelligence (AI)-based digital interventions delivered to mothers in the 0-12 month postpartum period on clinical, behavioral, and psychosocial outcomes.

AI-Based Digital Interventions use in postpartum period

Materials and Methods: Following PRISMA guidelines, PubMed, Web of Science, Scopus, and Google Scholar were searched for studies published between 2020 and 2025 using the keywords postpartum, artificial intelligence, chatbot, digital therapeutic, and randomized. Inclusion criteria were: mothers with a live infant within 0-12 months after birth; an AI-based or AI-enhanced intervention; randomized controlled, quasi-experimental, or controlled pilot design; and exclusion of pregnancy or intrapartum outcomes. Data extraction was conducted independently by two reviewers, and methodological quality was appraised using appropriate tools.

Results: Only a limited number of studies met the inclusion criteria. AI-supported digital therapeutics and conversational agents targeting postpartum depression reported clinically meaningful short-term reductions in Edinburgh Postnatal Depression Scale scores and related anxiety measures. AI-assisted breastfeeding chatbots and SMS-based natural language processing systems were associated with improvements in breastfeeding self-efficacy and breastfeeding success, and in some trials with reductions in maternal anxiety. AI-driven remote blood pressure monitoring platforms for women with a history of preeclampsia or hypertension improved continuity of follow-up and the timely detection of abnormal values. However, there was substantial heterogeneity in the conceptualization of AI, intervention intensity and duration, comparator conditions, and outcome measures, which precluded quantitative synthesis and meta-analysis.

Conclusion: The current experimental evidence suggests that AI-based interventions in the postpartum period show promise for supporting mental health, breastfeeding, and cardiovascular surveillance. Nevertheless, the overall number of studies is small, sample sizes are modest, and follow-up periods are also typically short. Most studies were conducted in high-income or urban settings, limiting generalizability to low- and middle-income countries and other vulnerable groups. Future research should prioritize rigorous, adequately powered trials that integrate AI within midwifery-led care models and systematically address ethical, equity, and data-protection issues, while incorporating qualitative components to explore women's experiences, usability, and acceptability.

Keywords:Artificial ıntelligence applications, postnatal period, midwifery, systematic review

Bildiri No: 8256
Yayın No: SB-018
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Kadınlarda Beden İmajı Algısının Doğum Sonu Annelik Hüznü ve Maternal Bağlanmaya Etkisi

Asiye KOCATÜRK[1], Hilal BAŞAK ÇAKIR[2]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Marmara Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma, gebelikte beden imajı algısının doğum sonu annelik hüznü ve maternal bağlanma üzerindeki etkilerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı nitelikteki bu çalışma, 2024 yılında bir üniversite hastanesinin kadın doğum kliniğinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, doğum sonrası ilk 6 haftalık dönemde bulunan 300 kadın oluşturmuştur. Veriler "Kişisel Bilgi Formu", "Beden İmajı Ölçeği", "Maternal Bağlanma Ölçeği" ve "Annelik Hüznü Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde korelasyon ve çoklu regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre beden imajı ile annelik hüznü arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0.355$, $p<0.01$). Beden imajı puanının artmasıyla annelik hüznü düzeyinin yükseldiği; annelik hüznü arttıkça maternal bağlanma düzeyinin azaldığı belirlenmiştir ($r=-0.201$, $p<0.01$). Regresyon analizi sonucunda beden imajı algısının annelik hüznünü anlamlı düzeyde etkilediği saptanmıştır ($ß=0.355$, $p<0.001$). Eğitim düzeyi yüksek, çekirdek ailede yaşayan ve gebeliğini isteyerek yaşayan kadınların beden imajı algısı ve maternal bağlanma puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca sezaryen doğum yapan kadınlarda annelik hüznü puanlarının anlamlı düzeyde arttığı belirlenmiştir ($p=0.003$).

Sonuç: Gebelikte olumsuz beden imajı algısı, doğum sonu dönemde annelik hüznünü artırmakta ve maternal bağlanmayı olumsuz etkilemektedir. Kadınların beden algısını destekleyici psikososyal müdahaleler, ebe danışmanlığı ve doğum öncesi eğitimlerin bu sürece olumlu katkı sağlayabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Doğum sonu ruh sağlığını güçlendirmek için multidisipliner yaklaşımlar ve ebelik temelli destek programlarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, beden imajı, annelik hüznü, maternal bağlanma, ebelik bakımı

Abstract No: 8256
Publish No: SB-018
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of Body Image Perception on Postpartum Blues and Maternal Attachment in Women

Asiye KOCATÜRK[1], Hilal BAŞAK ÇAKIR[2]

[1]İstanbul Medipol Unıversity Faculty of Health Sciences
[2]Marmara University

Introduction: This study was conducted to determine the effects of body image perception during pregnancy on postpartum blues and maternal attachment.

Materials and Methods: This descriptive and correlational study was carried out in 2024 in the obstetrics and gynecology clinic of a university hospital. The sample consisted of 300 women in the first 6 weeks postpartum. Data were collected using the "Personal Information Form," "Body Image Scale," "Maternal Attachment Scale," and "Postpartum Blues Scale." Correlation and multiple regression analyses were used to evaluate the data.

Results: According to the findings, a positive and significant correlation was found between body image and postpartum blues ($r = 0.355$, $p < 0.01$). As body image scores increased, levels of postpartum blues also increased; furthermore, as postpartum blues increased, maternal attachment levels decreased ($r = -0.201$, $p < 0.01$). Regression analysis showed that body image perception significantly affected postpartum blues ($ß = 0.355$, $p < 0.001$). Women with higher education levels, those living in nuclear families, and those with planned pregnancies had higher body image perception and maternal attachment scores. In addition, postpartum blues scores were significantly higher among women who had cesarean deliveries ($p = 0.003$).

Conclusion: Negative body image perception during pregnancy increases postpartum blues and negatively affects maternal attachment. Psychosocial interventions that support women's body image, midwifery counseling, and prenatal education can contribute positively to this process. It is recommended to strengthen postpartum mental health through multidisciplinary approaches and to expand midwifery-based support programs.

Keywords: Pregnancy, body image, postpartum blues, maternal attachment, midwifery care

Bildiri No: 8651
Yayın No: SB-019
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Postpartum Dönemde Kadınların Sosyal Medya Kullanımı ile GETAT Uygulamalarına Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Nazire BAHAR[1], Asiye KOCATÜRK[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Bu araştırmanın amacı, postpartum dönemdeki lohusaların sosyal medya kullanımı ile geleneksel ve tamamlayıcı tıp (GETAT) uygulamalarına yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, İstanbul ilinde bulunan İstanbul Pendik Medipol Hastanesi Kadın Doğum Servisi'nde postpartum dönemdeki lohusalar ile tanımlayıcı ve ilişki arayıcı bir tasarımda yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, 15 Aralık 2024 – 15 Şubat 2025 tarihleri arasında hastanede yatan toplam 331 lohusa oluşturmuştur. Veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu, Sosyal Medya Kullanım Ölçeği ve Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamaları Tutum Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS (IBM SPSS Statistics 21) paket programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Lohusaların yaş ortalaması 29.66±3.87 olarak belirlenmiştir. Lohusaların %95.5'i sosyal medya kullanmakta, %61.3'ü GETAT yöntemleri hakkında bilgi sahibi, %37.8'i ise bu yöntemleri uygulamaktadır. Postpartum dönemdeki lohusaların sosyal medya kullanımı ile GETAT uygulamalarına yönelik tutumları arasında zayıf ancak anlamlı düzeyde negatif bir ilişki saptanmıştır ($r = -0.11$, $p < 0.05$). Ayrıca, GETAT hakkında bilgi sahibi olan lohusaların GETAT uygulamalarına yönelik tutumları, bilgi sahibi olmayanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklı bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Araştırma bulguları, sosyal medya üzerinden edinilen sağlık bilgilerinin lohusaların alternatif tıp yöntemlerine yönelimini etkilediğini göstermektedir. Sosyal medya platformlarının bireylerin sağlık davranışlarını şekillendirmede önemli bir rol oynadığı görülmektedir. Bu sonuçlar, dijital sağlık okuryazarlığının artırılması ve güvenilir sağlık içeriklerinin yaygınlaştırılması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, sosyal medya kullanımı, geleneksel tamamlayıcı tıp

Abstract No: 8651
Publish No: SB-019
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Examining The Relationship Between Social Media Use And Attitudes Toward Traditional and Complementary Medicine (TCM) Practices Among Women in The Postpartum Period

Nazire BAHAR[1], Asiye KOCATÜRK[1]

[1]İstanbul Medipol University Faculty of Health Sciences

Introduction: The aim of this study is to examine the relationship between social media use and attitudes toward traditional and complementary medicine (TCM) practices among women in the postpartum period.

Materials and Methods: This descriptive and correlational study was conducted with postpartum women hospitalized in the Obstetrics and Gynecology Service of Istanbul Pendik Medipol Hospital. The sample consisted of 331 postpartum women who were hospitalized between December 15, 2024, and February 15, 2025. Data were collected using a Descriptive Information Form, the Social Media Use Scale, and the Traditional and Complementary Medicine Attitude Scale. The data were analyzed using the SPSS (IBM SPSS Statistics 21) package program.

Results: The mean age of the postpartum women was 29.66±3.87 years. Of the participants, 95.5% used social media, 61.3% had knowledge about TCM methods, and 37.8% reported using such methods. A weak but statistically significant negative correlation was found between social media use and attitudes toward TCM practices among postpartum women ($r = -0.11$, $p < 0.05$). In addition, the difference in attitudes toward TCM practices between those who had knowledge of TCM and those who did not was statistically significant ($p < 0.05$).

Conclusion: The findings of this study indicate that health information obtained through social media influences postpartum women's inclination toward alternative medicine methods. Social media platforms play an important role in shaping individuals' health behaviors. These results highlight the necessity of enhancing digital health literacy and promoting reliable health content on social media.

Keywords: Postpartum period, social media use, traditional and complementary medicine

Bildiri No: 9859
Yayın No: SB-020
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Doğum Öncesi Dönemde Emzirme Korkusunun Doğum Sonrası Dönemde Emzirme Sorunları, Yetersiz Süt Algısı ve Emzirme Başarısına Etkisi

Aslıhan BOLAT SELA[1], Esra KARATAŞ OKYAY[2]
[1]Afşin Devlet Hastanesi
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırmada, doğum öncesi dönemde emzirme korkusunun doğum sonrası dönemde emzirme sorunları, yetersiz süt algısı ve emzirme başarısına etkisi incelenmiştir. **Gereç-Yöntem**: Kesitsel tipte bir izlem çalışması olan araştırma Temmuz 2024–Ocak 2025 tarihleri arasında Kahramanmaraş Afşin ilçesine bağlı dört farklı ASM'de kayıtlı olan 385 kadın ile yürütülmüştür. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile gebelikte, erken postpartum ve geç postpartum dönemde olmak üzere üç aşamada toplanmıştır. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Emzirme Beklenti Ölçeği-A (EBÖ-A) Emzirme Sorunlarını Değerlendirme Ölçeği (ESDÖ), Yetersiz Süt Algısı Ölçeği (YSAÖ) ve LATCH Emzirme Tanılama ve Değerlendirme Ölçeği uygulanmıştır.
Bulgular: Araştırmada hem erken hem de geç postpartum dönemde EBÖ-A ile ESDÖ arasında anlamlı pozitif yönlü bir ilişki, EBÖ-A ile YSAÖ ve LATCH arasında anlamlı negatif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Elde edilen verilerde; erken postpartum dönemde ESDÖ'nün yordanmasında EBÖ-A puanı (β=0.270, p=0.003), bebeğini anne sütü+mama ile besleme (β=3.26, p=0.004) ve gebelik sayısının (β=-1.91, p=0.002) anlamlı yordayıcılar olduğu bulunmuştur. YSAÖ'nün yordanmasında EBÖ-A puanı (β=-0.15, p=0.042), bebeğini doğum sonrası 31-60. dakikada emzirme (β=-2.71, p=0.023) ve gebelik sayısının (β=1.15, p=0.018) anlamlı yordayıcılar olduğu bulunmuştur. LATCH'ın yordanmasında EBÖ-A puanı (β=-0.06, p<0.001) ve bebeğini anne sütü+mama ile beslemenin (β=-0.63, p<0.001) anlamlı yordayıcılar olduğu bulunmuştur. Elde edilen verilerde; geç postpartum dönemde ESDÖ'nün yordanmasında EBÖ-A puanı (β=0.018, p=0.011) ve bebeğini anne sütü+mama ile beslemenin (β=3.42, p<0.001) anlamlı yordayıcılar olduğu bulunmuştur. YSAÖ'nün yordanmasında EBÖ-A puanı (β=-0.26, p<0.001), gebelik sayısı (β=-0.54, p=0.030), gelir ile giderin denk olması (β=-1.95, p=0.049) ve bebeğini anne sütü+mama ile beslemenin (β=-6.34, p<0.001) anlamlı yordayıcılar olduğu bulunmuştur. LATCH'ın yordanmasında EBÖ-A puanı (β=-0.03, p<0.001) ve bebeğini anne sütü+mama ile beslemenin (β=-0.38, p<0.001) anlamlı yordayıcılar olduğu bulunmuştur.
Sonuç: Kadınların emzirmeye yönelik beklentileri doğum öncesi dönemde başlayıp, çalışmanın sonucunda erken ve geç postpartum dönemde emzirme deneyimine ilişkin olumsuz beklenti arttıkça emzirme sorunlarının ve yetersiz süt algısının arttığı, emzirme başarısının azaldığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, emzirme başarısı, emzirme beklentisi, emzirme sorunları, yetersiz süt algısı

Abstract No: 9859
Publish No: SB-020
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

The Effect of Prenatal Fear of Breastfeedıng on Breastfeedıng Problems, Perceptıon of Insuffıcıent Mılk, And Breastfeedıng Success in The Postpartum Perıod

Aslıhan BOLAT SELA[1], Esra KARATAŞ OKYAY[2]
[1]Afsin State Hospital
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam University

Introuction: This study examined the effects of prenatal breastfeeding fear on breastfeeding problems, perceived insufficient milk, and breastfeeding success in the postpartum period.
Materials and Methods: This cross-sectional, follow-up study was conducted between July 2024 and January 2025 with 385 women registered at four different Family Health Centers in the Afşin district of Kahramanmaraş. Data were collected via face-to-face interviews in three stages: during pregnancy, early postpartum, and late postpartum. Data were collected using a Personal Information Form, the Breastfeeding Expectations Scale-A (EBÖ-A), the Breastfeeding Problems Assessment Scale (BES-A), the Perception of Insufficient Milk Scale (PIMS), and the LATCH Breastfeeding Diagnosis and Assessment Scale.
Results: The study found a significant positive correlation between the EBÖ-A and BES-A in both the early and late postpartum periods, and a significant negative correlation between the EBÖ-A and PIMS and LATCH. The obtained data showed that the EBÖ-A score (β=0.270, p=0.003), breastfeeding (β=3.26, p=0.004), and number of pregnancies (β=-1.91, p=0.002) were significant predictors of BES-A in the early postpartum period. The EBÖ-A score (β=-0.15, p=0.042), breastfeeding between 31-60 minutes after birth (β=-2.71, p=0.023), and number of pregnancies (β=1.15, p=0.018) were significant predictors of PIMS. The EBÖ-A score (β=-0.06, p<0.001) and breastfeeding (β=-0.63, p<0.001) were found to be significant predictors in predicting LATCH. The obtained data indicated that the EBÖ-A score (β=0.018, p=0.011) and breastfeeding (β=3.42, p<0.001) were significant predictors in predicting BES-A in the late postpartum period. In predicting the LATCH, the EBÖ-A score (β=-0.26, p<0.001), the number of pregnancies (β=-0.54, p=0.030), income/expense parity (β=-1.95, p=0.049), and breastfeeding (β=-6.34, p<0.001) were found to be significant predictors. In predicting the LATCH, the EBÖ-A score (β=-0.03, p<0.001) and breastfeeding (β=-0.38, p<0.001) were found to be significant predictors.
Conclusion: Women's expectations about breastfeeding began in the prenatal period, and as negative expectations about the breastfeeding experience increased in the early and late postpartum periods, breastfeeding problems and the perception of insufficient milk supply increased, and breastfeeding success decreased.
Keywords: Midwifery, Breastfeeding Success, Breastfeeding Expectancy, Breastfeeding Problems, Perception of Insufficient Milk

Bildiri No: 4291
Yayın No: SB-021
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Histerektomi Ameliyatı Olan Kadınların Beden Öz Şefkat Düzeylerinin Sağlıklı Yaşam Farkındalığına Etkisi

Asuman PAZARÖZYURT[1], Aysun EKŞİOĞLU[1], Birsen KARACA SAYDAM[1], Esin ÇEBER TURFAN[1]
[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Uterus birçok kadın için dişiliğin, cinselliğin, doğurganlığın ve anneliğin sembolüdür. Birçok kadın için uterusun kaybı kadınlığın kaybı anlamına gelmektedir. Bu araştırma, histerektomi ameliyatı olan kadınların beden öz şefkat düzeylerinin sağlıklı yaşam farkındalığına etkisini saptamak amacıyla yapılmıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma, histerektomi ameliyatı olan kadınların beden öz şefkat düzeylerinin sağlıklı yaşam farkındalığına etkisini incelemek amacıyla kesitsel tipte planlanmıştır. Çalışmanın evrenini İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi kadın doğum kliniklerinde histerektomi cerrahisi geçirmiş kadınlar oluşturmaktadır. Çalışmada Anket Formu, Beden Öz Şefkat Ölçeği ve Sağlıklı Yaşam Farkındalığı ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.
Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 49.38±2.9' dur, %77.6'sı evli, %52.8'i lise mezunu ve %48.8'i düzenli jinekolojik muayene yaptırmamaktadır. Ameliyat öncesi yaşam kalitesini düşük olarak tanımlayanların oranı %61.6' dır. %79.2'si ameliyatın psikolojik yönleri hakkında bilgilendirilmediğini, %69.6'sı ameliyat sonrası destek ve danışmanlık ihtiyacı hissettiğini bildirmektedir. Kadınların %86.4 şikayetlerden kurtulmayı ameliyatın en önemli en önemli kazanımı olarak görmektedir. Beden Öz-Şefkat puan ortalaması $\bar{x}$=2.08-3.60 arasında değişmekte olup kadınların öz-şefkat durumlarının genel olarak orta düzeyde olduğu görülmektedir. Sağlıklı Yaşam Farkındalığı Ölçeği Cronbach alfa değeri 0.965 olup, kadınlar genel olarak orta-üst düzey farkındalık göstermiştir. En önemli belirleyici faktör eğitim düzeyidir ($p<0.001$). Beden öz-şefkat düzeyi ile sağlıklı yaşam farkındalığı arasında yapılan korelasyon analizinde pozitif yönlü, orta düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Kadınların bedenlerini kabullenme ve kendilerine şefkatle yaklaşma eğilimi arttıkça, sağlıklı yaşam davranışlarını sürdürme farkındalıklarının da yükseldiği görülmüştür.
Sonuç: Histerektomi sonrası kadınların psikososyal iyilik hallerinin de desteklenmesi gerektiği, belirlenmiştir. Öz-şefkat düzeyinin yükselmesi, bedenleriyle barışmalarını ve sağlıklı yaşam alışkanlıklarını sürdürmelerini kolaylaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Beden öz-şefkat, sağlıklı yaşam, histerektomi"

Abstract No: 4291
Publish No: SB-021
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of Body Self-Compassion Levels on Healthy Lifestyle Awareness Among Women Undergoing Hysterectomy

Asuman PAZARÖZYURT[1], Aysun EKŞİOĞLU[1], Birsen KARACA SAYDAM[1], Esin ÇEBER TURFAN[1]
[1]Ege University Faculty of Health Sciences

Introduction: For many women, the uterus symbolizes femininity, sexuality, fertility, and motherhood. The loss of the uterus is often perceived as a loss of womanhood. This study was conducted to determine the effect of body self-compassion levels on healthy lifestyle awareness among women who underwent hysterectomy.

Materials and Methods: This research was designed as a cross-sectional study to examine the relationship between body self-compassion levels and healthy lifestyle awareness in women who had hysterectomy surgery. The study population consisted of women who underwent hysterectomy at the Gynecology Clinics of İzmir Atatürk Training and Research Hospital. Data were collected using a Questionnaire Form, the Body Self-Compassion Scale, and the Healthy Lifestyle Awareness Scale. The data were analyzed using the SPSS program.

Results: The mean age of the participants was 49.38 ± 2.9 years; 77.6% were married, 52.8% were high-school graduates, and 48.8% did not undergo regular gynecological examinations. A total of 61.6% described their preoperative quality of life as low. Of the participants, 79.2% stated that they were not informed about the psychological aspects of the surgery, and 69.6% reported a need for post-operative counseling and support. Most women (86.4%) considered relief from symptoms as the most important benefit of the surgery. The mean Body Self-Compassion scores ranged between 2.08 and 3.60, indicating a moderate level of self-compassion. The Cronbach's alpha value for the Healthy Lifestyle Awareness Scale was 0.965, showing moderate-to-high awareness. The most significant determinant was education level ($p < 0.001$). A positive, moderate, and statistically significant correlation was found between body self-compassion and healthy lifestyle awareness. As women's tendency to accept their bodies and treat themselves with compassion increased, their awareness of maintaining healthy lifestyle behaviors also improved.

Conclusion: It was determined that the psychosocial well-being of women should be supported after hysterectomy. Higher self-compassion levels facilitate reconciliation with the body and the continuation of healthy lifestyle habits.

Keywords: "Body self-compassion, healthy lifestyle, hysterectomy"

Bildiri No: 3788
Yayın No: SB-022
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Sosyodemografik Özellikler, Emzirme ve Meme Ucu Morfolojisi: Sezaryen Doğum Yapan Anneler Üzerine Pilot Bir Çalışma

Aysima YALÇINTEPE[1], Nazan TUNA ORAN[2]

[1]Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye
[2]Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İzmir, Türkiye

Giriş-Amaç: Anne sütünün yenidoğan sağlığı için kritik önemi her zaman bilinen bir gerçektir. Ancak, meme ucu morfolojisi gibi anatomik faktörler emzirme sürecini etkileyebilmektedir. Yetersiz meme ucu uzunluğu veya içe dönüklük gibi özellikler, emzirme zorluklarına yol açmaktadır. Bu sorunlar ağrı, meme başı travması ve bebeğin süt alımında azalma gibi sonuçlar doğurabilmektedir. Bu tanımlayıcı-pilot çalışma, sezaryen doğum yapan annelerin emzirme, sosyodemografik ve meme ucu morfolojisine ilişkin özelliklerini tanımlamayı amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve pilot olarak uygulanan çalışma, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sezaryen doğum yapmış 60 anne ile yapılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan tanımlayıcı soru formu ve meme ucu çapını ölçen meme ucu cetveli kullanılarak toplanmıştır. Sadece sol memenin ölçümü yapılmıştır ve areola değerlendirme dışı bırakılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 30.07±2.95'tir. %60'ı üniversite mezunu, %76.7'si planlı gebelik yaşamış, %95'i bebeklerini ilk 6 ay sadece anne sütüyle beslemeyi planlamaktadır. Katılımcıların %80'i doğum öncesi emzirme eğitimi almamıştır. Ortalama meme ucu çapı 20.72±2.00 mm olup en sık ölçülen değer 21 mm'dir. Katılımcıların %58.3'ünde kolostrum mevcuttur.

Sonuç: Bu pilot çalışma ile, annelerin emzirmeye yönelik olumlu tutumlarına rağmen, doğum öncesi eğitim eksikliğinin önemli bir risk faktörü olabileceğini saptanmıştır. Meme ucu çapının objektif bir şekilde ölçülmesinin, emzirme güçlüklerinin değerlendirilmesinde önemli bir referans noktası olduğu belirlenmiştir. Gelecekte yapılacak daha geniş kapsamlı çalışmalar için temel oluşturan bu pilot çalışmanın bulguları doğrultusunda, doğum öncesi emzirme eğitiminin yaygınlaştırılması ve sağlık profesyonellerinin meme ucu morfolojisini değerlendirmesi önerilmektedir. Meme ucu cetveli gibi pratik araçların, klinik uygulamalara entegre edilmesi de önemli bir öneridir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, anne sütü, meme ucu cetveli, meme ucu boyutu

Abstract No: 3788
Publish No: SB-022
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

Sociodemographic Characteristics, Breastfeeding, and Nipple Morphology: A Pilot Study on Mothers Undergoing Cesarean Delivery

Aysima YALÇINTEPE[1], Nazan TUNA ORAN[2]

[1]Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery, İzmir, Turkey
[2]Ege University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İzmir, Turkey

Introduction: The critical importance of breast milk for neonatal health has long been recognized. However, anatomical factors such as nipple morphology may affect the breastfeeding process. Characteristics such as insufficient nipple length or inversion can lead to breastfeeding difficulties. These problems may result in pain, nipple trauma, and reduced milk intake by the infant. This descriptive pilot study aimed to identify the breastfeeding practices, sociodemographic characteristics, and nipple morphology of mothers who delivered via cesarean section.

Materials and Methods: This descriptive and pilot study was conducted with 60 mothers who had undergone cesarean delivery at Ege University Faculty of Medicine Hospital. Data were collected using a descriptive questionnaire prepared by the researchers and a nipple ruler to measure nipple diameter. Only the left breast was measured, and the areola was excluded from the evaluation.

Results: The mean age of the participants was 30.07±2.95 years. Of them, 60% were university graduates, 76.7% had planned pregnancies, and 95% intended to exclusively breastfeed their infants for the first six months. A total of 80% of the participants had not received breastfeeding education during pregnancy. The mean nipple diameter was 20.72±2.00 mm, with the most frequently measured value being 21 mm. Colostrum was present in 58.3% of the participants.

Conclusion: This pilot study revealed that despite mothers' positive attitudes toward breastfeeding, the lack of antenatal breastfeeding education may represent an important risk factor. Objective measurement of nipple diameter was found to serve as a valuable reference point in evaluating breastfeeding difficulties. In line with the findings of this pilot study, which provides a basis for larger-scale research, the promotion of antenatal breastfeeding education and the assessment of nipple morphology by healthcare professionals are recommended. The integration of practical tools such as the nipple ruler into clinical practice is also emphasized as an important suggestion.

Keywords: Breastfeeding, breast milk, nipple ruler, nipple size

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR
"Sağlık Araştırmaları"

Bildiri No: 1079
Yayın No: SB-023
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelik Öğrencilerinin Dijital Sağlık Okuryazarlığı İle Çocukluk Dönemi Aşılarına Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki: Kesitsel Bir Çalışma

Ayşe AKYAR[1], Mahide DEMİRELÖZ[2], Esin ÇEBER TURFAN[2]
[1]İzmir Tınaztepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu araştırmanın amacı, ebelik öğrencilerinin dijital sağlık okuryazarlığı düzeyleri ile çocukluk dönemi aşılarına yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Günümüzde dijital ortamda yanlış sağlık bilgilerinin hızla yayılması, bireylerin aşıya karşı tutumlarını etkileyebilmektedir. Bu nedenle, gelecekte ebe olarak görev yapacak öğrencilerin dijital sağlık okuryazarlık becerilerinin aşı konusundaki tutumlarıyla ilişkisini değerlendirmek halk sağlığı açısından önem taşımaktadır.
Gereç-Yöntem: Kesitsel tasarıma sahip bu araştırma, İzmir ilinde ebelik bölümlerinde öğrenim gören 264 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Veriler; Birey Tanıtım Formu, Dijital Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (DSOÖ) ve Aşıya Yönelik Tutum Ölçeği (AYTÖ) kullanılarak toplanmıştır.Analizlerde SPSS 27.0 programı kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak alınmıştır. Etik onay, Ege Üniversitesi Tıbbi Araştırmalar Etik Kurulu'ndan (26.06.2025, No: 25-6.1T/25) alınmış; çalışma Helsinki Deklarasyonu ilkelerine uygun yürütülmüştür.
Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %55,7'si üçüncü sınıf, %44,3'ü dördüncü sınıf öğrencisidir. Katılımcıların %77,3'ü çocukluk çağı aşıları hakkında, %32,2'si ise dijital sağlık okuryazarlığı konusunda eğitim almıştır. Öğrencilerin %99,6'sı yüksek, %0,4'ü orta düzey dijital sağlık okuryazarlığına sahiptir. Aşıya Yönelik Tutum Ölçeği (AYTÖ) ortalaması 25,93 ± 5,20, Dijital Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (DSOÖ) ortalaması 2,99 ± 0,061 olarak bulunmuştur. 4. sınıf öğrencilerinin aşı tutum puanları, 3. sınıflara göre anlamlı biçimde daha yüksektir ($p=0,001$). Dijital sağlık bilgilerini değerlendirme konusunda kendini yeterli gören öğrencilerin hem DSOÖ hem de AYTÖ puan ortalamaları anlamlı biçimde daha yüksektir ($p<0.05$). İnternetten edinilen sağlık bilgilerine güven, dijital sağlık okuryazarlığı düzeyini anlamlı biçimde etkilemektedir ($p<0.001$).
Sonuç: Dijital bilgiyi değerlendirme ve güven düzeyleri, aşıya yönelik tutumlarını anlamlı biçimde etkilemektedir. Dijital sağlık okuryazarlığının artırılması, doğru bilgiye erişimi ve olumlu aşı tutumlarını destekleyebilir. Doğrudan birey ve ailelerle iletişim kuran ebeler, dijital ortamda dolaşan yanlış bilgileri fark ederek bunları düzeltebilir, kanıta dayalı doğru bilgileri aktarabilir. Bu yönüyle ebeler; dijital sağlık okuryazarlığının güçlendirilmesinde ve aşı bilincinin artırılmasında kilit bir role sahiptir.
Anahtar Kelimeler: Ebelik, dijital sağlık okuryazarlığı, aşıya yönelik tutum, çocukluk dönemi aşıları, sağlık eğitimi

Abstract No: 1079
Publish No: SB-023
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

The relationship between digital health literacy of midwifery students and their attitudes toward childhood vaccinations: a cross-sectional study

Ayşe AKYAR[1], Mahide DEMİRELÖZ[2], Esin ÇEBER TURFAN[2]
[1]Izmir Tınaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Ege University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: This study aims to determine the relationship between midwifery students' digital health literacy levels and their attitudes toward childhood vaccinations. Given the rapid spread of health misinformation online, assessing this relationship is important for future midwives and public health.
Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted with 264 students studying in midwifery departments in İzmir, Türkiye. Data were collected using the Individual Information Form, the Digital Health Literacy Scale (DHLS), and the Attitude Toward Vaccination Scale (ATVS).Data analysis was performed using the SPSS 27.0 program, and the significance level was set at $p < 0.05$.
Results: Of the students who participated in the study, 55.7% were third-year and 44.3% were fourth-year midwifery students. Among the participants, 77.3% had received education about childhood vaccinations, while 32.2% had received training on digital health literacy. It was found that 99.6% of the students had a high level and 0.4% had a moderate level of digital health literacy. The mean score on the Attitude Toward Vaccination Scale (ATVS) was 25.93 ± 5.20, and the mean score on the Digital Health Literacy Scale (DHLS) was 2.99 ± 0.061.The vaccination attitude scores of fourth-year students were significantly higher than those of third-year students ($p = 0.001$). Students who considered themselves competent in evaluating digital health information had significantly higher mean scores on both the DHLS and ATVS ($p < 0.05$). Moreover, trust in health information obtained from the internet significantly affected the level of digital health literacy ($p < 0.001$).
Conclusion: Levels of digital information evaluation and trust significantly influence attitudes toward vaccination. Enhancing digital health literacy may support access to accurate information and promote positive attitudes toward vaccination. As healthcare professionals who communicate directly with individuals and families, midwives play a critical role in identifying and correcting misinformation circulating in digital environments, as well as in conveying evidence-based and accurate health information. In this context, midwives are key figures in strengthening digital health literacy and increasing vaccine awareness.
Keywords: Midwifery, digital health literacy, attitude toward vaccination, childhood vaccinations, health education

Bildiri No: 9399
Yayın No: SB-024
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Kadınların İklim Değişikliği Kaygılarının Aile Planlaması Tutumları Üzerine Etkisi

Safiye AĞAPINAR ŞAHİN[1], Gönül GÖKÇAY[2], Bedriye BERK[3]

[1]Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Kafkas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı
[3]Kağızman Devlet Hastanesi, Doğum Salonu

Giriş-Amaç: Giriş- Amaç: İklim değişikliği kaygısı toplumun genelini etkilemek ile birlikte kadınların aile planlaması tutumları üzerinde etkili bir faktör olabilir. Bu çalışmanın amacı kadınların iklim değişikliği kaygılarının aile planlaması tutumları üzerine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Gereç ve Yöntem: Çalışma 403 evli kadın ile tanımlayıcı desende planlanmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak; kişisel bilgi formu, Iklim Değişikliği Kaygısı Ölçeği (İDKÖ), Aile Planlaması Tutum Ölçeği (APTÖ) kullanılmıştır. Veriler SPSS 27.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel verilerin analizinde $p<0.05$ anlamlılık düzeyi kullanılmıştır.

Bulgular: Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 30.39±7.55'dir. Kadınlar İDKÖ toplamından 54.10±15.24, APTÖ toplamından 120.18±23.59 puan almıştır.

Sonuç: Sonuç: Araştırma sonucunda kadınların İDKÖ toplamı ve APTÖ toplamından orta düzeyde puan aldıkları saptanmıştır. Kadınların İDKÖ toplamı ile APTÖ toplam puanı ve alt faktörleri arasında pozitif yönlü zayıf ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Çalışmada Kurulan regresyon model sonucunda APTÖ toplamını İDKÖ toplamı %4 oranında açıkladığı bulunmuştur. Sonuçlar doğrultusunda iklim değişikliği kaygısını azaltmak ve aile planlaması tutumlarını arttırmak için kadınlara eğitim programları geliştirilmeli, bilgilendirici kampanyalar düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aile planlaması, iklim değişikliği, kadın, kaygı

Abstract No: 9399
Publish No: SB-024
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of Women's Climate Change Concerns on Family Planning Attitudes

Safiye AĞAPINAR ŞAHİN[1], Gönül GÖKÇAY[2], Bedriye BERK[3]

[1]Ataturk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Kafkas University, Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing
[3]Kağızman State Hospital, Delivery Room

Introduction: Introduction- Purpose: Concern about climate change affects society as a whole and can be a significant factor in women's attitudes toward family planning. The aim of this research is to determine the effect of women is climate change concern's on family planning attitudes

Materials and Methods: Method: The study was planned as a descriptive design with 403 married women. As a data collection tool in the study; Personel İnformation Form,The Climate Change Anxiety Scale (CCAS), and the Family Planning Attitude Scale (FPAS). The data were analyzed using spss 27.0 soffware . A significance level of $p<0.05$ was used in the analysis of statistical data.

Results: Finding: The average age of the women participated in the research was 30.39 +7.55 years .İt is seen that women received a mind-level score of 54.10± 15.24, from the total FPAS 120 .18 ±23,59.

Conclusion: Results: As a result of the research, it was determined that women received moderate scores from the total of the CCAS and the total of the FPAS. A weak positive correlation was found between the total CCAS score and the total and sub-dimension scores of the FPAS ($p< 0.05$). As a result of the regression model the climate change concern explained %4 of the varience in family planning attitudes. According to the results ,ıt ıs advised to develop educational programs and awareness compaigns to reduce climate change concern and improve family planning attitudes women .

Keywords: Climate change, concern, family planing, women

Bildiri No: 9363
Yayın No: SB-025
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Pratiğinde Yapay Zeka Kullanımı

Ebelik Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutumları Ve Chatgpt Kullanım Durumlarının Değerlendirilmesi

Burçak BAKIR ŞIMŞEK[1], Gizem SOLMAZ TÜMŞEK[1], Aysima YALÇINTEPE[1], Sema Nur KAYA[1], Sümeyye BALCI[1], Mahide DEMIRELÖZ AKYÜZ[2], Birsen KARACA SAYDAM[2]
[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dalı
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Eğitimde yapay zeka ileri öğrenme teknolojileri kavramının altında yer alan akıllı öğretim sistemlerinin bir parçasıdır. Öğrencilerin bireysel gelişimine katkı sağlayan sohbet robotları da eğitim alanında yaygınlaşmaya başlamıştır Yapay zekanın eğitimde kullanılan sohbet robotlarından biri de yaratıcılık gerektiren aktivitelerde daha başarılı olan ChatGPT'dir. ChatGPT'nin kapasitesi öğrenme hedefleri, öğrenme etkinlikleri ve ölçme değerlendirme uygulamalarında değişikliklere yol açabileceğinden bu alanlardaki etkisinin çok büyük olacağı düşünülmektedir. Bu çalışmayla, ebelik lisans öğrencilerinin yapay zekâya yönelik genel tutumlarını ve ChatGPT gibi yapay zekâ araçlarını kullanım durumlarını değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırmanın evrenini, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik bölümünde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın evreni aynın zamanda örneklemi oluşturmuş olup, evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir (N=447). Araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden öğrencilerden, Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu (BGOF) dijital anket formu öncesinde uygulanmıştır. Araştırma verileri araştırmacı tarafından literatür taraması ile oluşturulan ve katılımcılarının sosyo-demografik özelliklerini gösteren Tanıtıcı Bilgi Formu, ve Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeği aracılığıyla 01-31 Mayıs 2024 tarihleri arasında toplanmıştır (n:300

Bulgular: Öğrencilerin %84,7'si yapay zekâ hakkında genel bilgi sahibi olduğunu, %82,3'ü ChatGPT veya benzeri araçları en az bir kez kullandığını belirtmiştir. Yapay zekâ araçlarının en çok öğrenmeyi kolaylaştırma ve ders anlatımını destekleme amacıyla kullanıldığı saptanmıştır.

Sonuç: Öğrencilerin bu araçları çoğunlukla öğrenmeyi kolaylaştırmak ve ders anlatımını desteklemek amacıyla kullandıkları belirlenmiştir.Bu sonuçlar, ebelik öğrencilerinin dijital okuryazarlık düzeylerinin yüksek olduğunu ve yenilikçi öğrenme teknolojilerine karşı olumlu bir tutum sergilediklerini göstermektedir. ChatGPT gibi yapay zekâ tabanlı sistemlerin öğrenme süreçlerinde destekleyici bir unsur olarak benimsendiği görülmektedir.Eğitim müfredatında yapay zekâ okuryazarlığını artırmaya yönelik uygulamaların yer alması önerilebilir. Ebelik mesleği açısından, etik sınırlar içinde, insan onuruna ve mahremiyetine saygı gösterilerek; mesleğin empati, güven ve insana dokunan bakım ilkelerini unutmadan destekleyici bir araç olarak kullanımı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, ChatGPT, ebelik,eğitim

Abstract No: 9363
Publish No: SB-025
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Use of Artificial Intelligence in Midwifery Practice

Evaluation of Midwifery Students' General Attitudes Toward Artificial Intelligence and Their Use of ChatGPT

Burçak BAKIR ŞIMŞEK[1], Gizem SOLMAZ TÜMŞEK[1], Aysima YALÇINTEPE[1], Sema Nur KAYA[1], Sümeyye BALCI[1], Mahide DEMIRELÖZ AKYÜZ[2], Birsen KARACA SAYDAM[2]
[1]Department of Midwifery, Institute of Health Sciences, Ege University
[2]Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Ege University

Introduction: Artificial intelligence(AI) in education is a component of intelligent instructional systems, which fall under the concept of advanced learning technologies.Chatbots that contribute to students' individual development have also become increasingly common in the field of education.One of the AI-based chatbots used in education is ChatGPT,which performs more successfully in creativity-oriented activities. Since the capacity of ChatGPT can lead to changes in learning objectives, learning activities, and assessment practices,its impact in these areas is expected to be substantial.This study aimed to evaluate the general attitudes of midwifery undergraduate students toward artificial intelligence and their use of AI tools such as ChatGPT.
Materials and Methods: The population of this study consisted of students studying in the Department of Midwifery at the Faculty of Health Sciences.The population also constituted the sample,and it was aimed to reach the entire population (N=447).Before the digital survey form was administered, an Informed Voluntary Consent Form was applied to students who agreed to participate voluntarily. The research data were collected between May 1–31, 2024, using the Introductory Information Form—developed by the researcher through a literature review to identify the socio-demographic characteristics of participants—and the General Attitude Toward Artificial Intelligence Scale(n=300).
Results: It was determined that 84.7% of the students had general knowledge about artificial intelligence, and 82.3% had used ChatGPT or similar tools at least once.AI tools were most commonly used to facilitate learning and to support lecture delivery.
Conclusion: It was found that students mostly used these tools to facilitate learning and support lecture delivery.These results indicate that midwifery students have a high level of digital literacy and display a positive attitude toward innovative learning technologies. It was observed that AI-based systems such as ChatGPT are adopted as supportive elements in the learning process.It is recommended that educational curricula include practices to enhance AI literacy.From an ethical perspective in midwifery, it is important that AI applications be used within ethical boundaries, with respect for human dignity and privacy,while maintaining the profession's core values of empathy,trust,and human-centered care.

Keywords: Artificial intelligence, ChatGPT, midwifery, education

Bildiri No: 7896
Yayın No: SB-026
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Göçmen Annelerin Doğum Sonu Destek Düzeyleri ve Psikolojik Sağlamlılık ile Anne-Bebek Bağı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Cansu IŞIK[1], Gaye AYRAN[2], Sümeyra DİNLER[2]

[1]Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
*Bu araştırma Tübitak 2209-A kapsamında desteklenmiştir.

Giriş-Amaç: Bu araştırmada, göçmen annelerin doğum sonu destek ve psikolojik sağlamlık düzeyleri ile anne-bebek bağı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın verileri, Aralık 2023–Şubat 2024 tarihleri arasında çeşitli sosyal medya platformları aracılığıyla ulaşılan 160 göçmen anneden toplanmıştır. Veriler "Göçmen Anne Bilgi Formu", "Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (KPSÖ)", "Doğum Sonrası Destek Ölçeği (DSDÖ)" ve "Anne-Bebek Bağlanma Ölçeği (ABBÖ)" kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin analizi SPSS 25 programında gerçekleştirilmiş; tanımlayıcı istatistikler, Shapiro-Wilk normallik testi ve Spearman korelasyonu kullanılmıştır.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması 24,69±5,14 olup, bebeklerin gebelik haftası ortalaması 38,89±1,14'tür. Çalışma sırasında bebeklerin yaş ortalaması 19,07±14,72 aydır. Anneler ortalama 75,51±36,08 aydır Türkiye'de yaşamaktadır. DSDÖ "İhtiyacın Önemi" alt boyutu ortalaması 149,90±44,69; "Alınan Destek" alt boyutu ortalaması 139,43±44,69; KPSÖ ortalaması 19,25±2,82; ABBÖ ortalaması ise 15,65±1,88 olarak bulunmuştur. DSDÖ alt boyutları ve toplam puanı ile ABBÖ arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler saptanmıştır ($r=0,568–0,656$; $p<0,01$). KPSÖ ile ABBÖ arasında negatif yönlü zayıf fakat anlamlı ilişki belirlenmiştir ($r=-0,235$; $p=0,003$).

Sonuç: Bulgular, göçmen annelerin doğum sonu destek ihtiyaçlarının karşılanmasının anne-bebek bağlanmasını güçlendirdiğini, psikolojik sağlamlığın ise bu süreçte önemli rol oynadığını göstermektedir. Ebelerin doğum sonu dönemde emosyonel sorunların erken tanılanması, bağlanma güçlüklerinin önlenmesi ve uygun yönlendirmelerle destek sağlanması kritik öneme sahiptir. Ayrıca göçmen annelere yönelik doğum sonu destek programlarının kültürel ve dilsel özellikler dikkate alınarak planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen anne, psikolojik sağlamlık, doğum sonu destek, bağlanma

Abstract No: 7896
Publish No: SB-026
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

Examining the Relationship Between Postpartum Support Levels, Psychological Resilience, and Mother-Infant Bonding Among Migrant Mothers*

Cansu IŞIK[1], Gaye AYRAN[2], Sümeyra DİNLER[2]

[1]Giresun University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
*This research was supported within the scope of TÜBİTAK 2209-A.

Introdcution: This study aimed to examine the relationship between postpartum support, psychological resilience, and mother-infant bonding among migrant mothers.

Materials and Methods: This descriptive study was conducted with 160 migrant mothers recruited through various social media platforms between December 2023 and February 2024. Data were collected using the "Migrant Mother Information Form," the "Brief Resilience Scale (BRS)," the "Postpartum Support Scale (PSS)," and the "Mother-Infant Bonding Scale (MIBS)." Data analysis was performed with SPSS 25 using descriptive statistics, the Shapiro-Wilk test, and Spearman correlation analysis.

Results: The mean age of the mothers was 24.69±5.14 years, and the mean gestational age of the infants at birth was 38.89±1.14 weeks. At the time of the study, the infants' mean age was 19.07±14.72 months. Mothers had been living in Türkiye for an average of 75.51±36.08 months. The mean scores were 149.90±44.69 for the "Importance of Need" subscale of the PSS, 139.43±44.69 for the "Perceived Support" subscale, 19.25±2.82 for the BRS, and 15.65±1.88 for the MIBS. Significant positive correlations were found between PSS subscales and total scores with MIBS ($r=0.568–0.656$; $p<0.01$). A weak but significant negative correlation was found between BRS and MIBS ($r=-0.235$; $p=0.003$).

Conclusion: Findings highlight that meeting postpartum support needs strengthens mother-infant bonding, while psychological resilience also plays an important role in this process. Midwives are crucial in detecting emotional problems, preventing bonding difficulties, and providing timely referrals. Postpartum support programs tailored to the cultural and linguistic characteristics of migrant mothers are strongly recommended.

Keywords: Migrant mother, psychological resilience, postpartum support, bonding

Bildiri No: 3686
Yayın No: SB-027
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Travmatik Doğum Algısının Gebe Kadınların Sezaryen Niyetlerine Etkisine Dair Bir Araştırma

Rabiye ERENOĞLU[1], Cemile ONAT KÖROĞLU[1], Gizem AKAN[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Giriş-Amaç: Dünya Sağlık Örgütü, sezaryen oranının %10-15 arasında olması gerektiğini önermektedir. Ancak son yıllarda hem dünya genelinde hem de ülkemizde sezaryen oranlarının giderek arttığı görülmektedir Doğum eylemine müdahale olan sezaryenin, kanama, enfeksiyon, anne-bebek bağlanmasında gecikme, yenidoğanda solunum sıkıntı gibi birçok olumsuz duruma neden olmasının yanı sıra iş yükü ve maliyeti de beraberinde getirmektedir. Tüm bu parametreler düşünüldüğünde gereksiz sezaryenlerin azaltılması, iyileştirme çalışmalarının ve kapsamlı programların yapılması oldukça önemlidir.Amaç: Bu araştırma, travmatik doğum algısının gebe kadınların sezaryen niyetlerine olan etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Katılımcılar araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden, 28-40 hafta arası vajinal doğuma ilişkin herhangi bir engeli bulunmayan ve gebeliği riskli bir durum teşkil etmeyen gebe kadınlardan oluşmaktadır. Kesitsel tipte yapılan bu araştırma Aralık 2024- Mayıs 2025 tarihleri arasında sağlık kuruluşuna başvuran 115 gebe ile yapılmıştır. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu', 'Sezaryen Niyet Ölçeği' ve 'Travmatik Doğum Algısı Ölçeği' kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalamasının 27.66±4.70 ve yarısından fazlası lise ve üzeri eğitim düzeyine sahip olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %87'sinin gebeliği isteyerek planladığı ve doğum şekli olarak %53'ünün normal doğum, %32.2'sinin sezaryen planladığı ve %14.8'sinin ise henüz bir doğum şekline karar vermediği sonucu elde edilmiştir. Gebelerin travmatik doğum algılarının orta düzeyde olduğu ve sezaryeni tercih etmede davranışsal niyet ve uyum motivasyonu puanın daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda gebelerin travmatik doğum algıları ile sezaryen tercih etme niyetleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Bu araştırmada gebelerin travmatik doğum algılarının sezaryen tercih etme niyetleri üzerinde etkili olduğu saptanmıştır. Sezaryen doğum oranlarının azaltılabilmesi için, kadınların önceki doğum deneyimlerinin ve doğuma ilişkin algılarının kapsamlı biçimde değerlendirilmesi; uygun müdahale programlarının geliştirilerek sürecin iyileştirilmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, travmatik doğum algısı, sezaryen niyeti

Abstract No: 3686
Publish No: SB-027
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

A Study on The Effect of Traumatic Birth Perception on Pregnant Women's Intentions for Cesarean Section

Rabiye ERENOĞLU[1], Cemile ONAT KÖROĞLU[1], Gizem AKAN[1]
[1]Hatay Mustafa Kemal University

Introduction: The World Health Organization recommends that the cesarean section rate should be between 10-15%. However, in recent years, cesarean section rates have been steadily increasing both globally and in our country. Cesarean sections, which interfere with labor, can cause many adverse outcomes, such as bleeding, infection, delayed mother-baby bonding, and respiratory distress in the newborn. They also increase workload and costs. Considering all these factors, reducing unnecessary cesarean sections and implementing comprehensive programs and improvement initiatives are crucial.Aim: This study was conducted to determine the impact of the perception of traumatic birth on pregnant women's intention to have a cesarean section.

Materials and Methods: Participants were pregnant women who volunteered to participate in the study, had no contraindications to vaginal birth between 28 and 40 weeks, and whose pregnancy was not at risk. This cross-sectional study was conducted with 115 pregnant women who presented to a healthcare facility between December 2024 and May 2025. Data were collected using a Personal Information Form, the Cesarean Section Intention Scale, and the Traumatic Birth Perception Scale.

Results: The mean age of the pregnant women participating in the study was 27.66±4.70, and more than half had a high school education or higher. Eighty-seven percent of the participants intentionally planned their pregnancy, with 53% planning vaginal birth, 32.2% planning cesarean section, and 14.8% undecided on a mode of delivery. Pregnant women's perceptions of traumatic birth were moderate, and they had higher scores for behavioral intentions and compliance motivation to choose cesarean section. A positive and significant correlation was also found between pregnant women's perceptions of traumatic birth and their intention to choose cesarean section.

Conclusion: This study found that pregnant women's perceptions of traumatic birth impacted their intention to choose a cesarean section. To reduce cesarean section rates, it is crucial to comprehensively assess women's previous birth experiences and perceptions of childbirth, and to improve the process by developing appropriate intervention programs.

Keywords: Pregnant, perception of traumatic birth, cesarean section intention

Bildiri No: 5120
Yayın No: SB-028
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelerin ve Ebelik Öğrencilerinin Epizyotomi Uygulamalarına İlişkin Bilgi ve Becerilerinin İncelenmesi

Nur DUMAN[1], Aytül HADIMLI[1]
[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Giriş-Amaç: Amaç: Bu araştırma, ebelerin ve ebelik öğrencilerinin epizyotomi uygulamalarına ilişkin bilgi ve becerilerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Yöntem: Kesitsel tipteki araştırma, Ekim 2022–Temmuz 2024 tarihleri arasında İzmir'deki hastanelerde aktif olarak doğum yaptıran ebeler ve Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü 4. sınıf öğrencileri ile yürütülmüştür. Araştırmaya 55 ebe, 123 ebelik öğrencisi katılmıştır. Veriler, Ebelik Öğrencileri Anket Formu ve Ebe Anket Formu ile toplanmıştır. Katılımcılar, epizyotomi ile ilgili uygulamaları araştırmacılar tarafında tasarlanan ve Türk Patent Enstitüsü'nden faydalı model tescili almış Epizyotomi Eğitim Modeli üzerinde yapmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler, ki-kare testi, bağımlı ve bağımsız gruplarda t testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Bulgular: Ebelerin ve öğrencilerin bilgi düzeyleri incelendiğinde epizyotomi endikasyonlarına yönelik bazı sorularda anlamlı farklılıklar görülmüştür. Öğrenciler ile ebeler arasında kesi uzunluğu ve açısı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamış, ancak kesinin medyana uzaklığı açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p< 0.05$). Ayrıca hem ebelerin hem de öğrencilerin uygulamada literatürde önerilenden daha dar epizyotomi açısı kullandıkları belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç ve Öneriler: Bu araştırmada, epizyotomi endikasyonlarına yönelik bilgi düzeyinde gruplar arasında anlamlı farklılıklar bulunması, klinik deneyimin bilgiye katkısını göstermektedir. Ancak kesi uzunluğu ve açısı açısından istatistiksel fark olmaması, öğrencilerin uygulama becerilerinde belirli bir yeterlilik düzeyine ulaştıklarını düşündürmektedir. Buna karşın kesinin medyana uzaklığı ve epizyotomi açısının literatürde önerilenden daha dar olması, hem öğrenciler hem de ebeler için standardizasyonun tam olarak sağlanamadığını ortaya koymaktadır. Simülasyon temelli eğitimlerin, özellikle faydalı model tescilli epizyotomi eğitim modeli gibi yenilikçi araçlarla desteklenmesi, öğrencilerin el becerilerini geliştirmede etkin olabilir. Klinik uygulamalarda ebelerin düzenli aralıklarla mesleki beceri güncellemeleri ve hizmet içi eğitimlere katılmaları teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ebe; epizyotomi; ebelik öğrencisi; vajinal doğum; mediolateral epizyotomi

Abstract No: 5120
Publish No: SB-028
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

Examination Of Midwives' And Midwifery Students' Knowledge And Skills Regarding Episiotomy Practices

Nur DUMAN[1], Aytül HADIMLI[1]
[1]Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Ege University, İzmir, Turkey

Introduction: Aim: This study aimed to examine the knowledge and skills of midwives and midwifery students regarding episiotomy practices.
Materials and Methods: Method: This cross-sectional study was conducted between October 2022 and July 2024 with midwives who actively attended births in hospitals in İzmir and fourth-year students of the Midwifery Department, Faculty of Health Sciences, Ege University. The study included 55 midwives and 123 midwifery students. Data were collected using the Midwifery Students Questionnaire Form and the Midwives Questionnaire Form. Participants performed episiotomy-related procedures on the Episiotomy Training Model designed by the researchers, which has been registered as a utility model by the Turkish Patent and Trademark Office. Data were analyzed using descriptive statistics, chi-square test, paired samples t-test, and independent samples t-test.
Results: Results: When the knowledge levels of midwives and students were examined, significant differences were found in some questions related to episiotomy indications. No statistically significant difference was found between students and midwives in terms of incision length and angle; however, a statistically significant difference was observed regarding the distance of the incision from the midline ($p < 0.05$). In addition, both midwives and students were found to use a narrower episiotomy angle than that recommended in the literature.
Conclusion: Conclusion and Recommendations: The significant differences in knowledge levels between groups regarding episiotomy indications suggest that clinical experience contributes to theoretical knowledge. However, the lack of statistical difference in incision length and angle indicates that students have achieved a certain level of competency in practical skills. On the other hand, the shorter distance from the midline and the narrower incision angles compared to the literature demonstrate that standardization has not been fully achieved for either group. Simulation-based training, especially when supported by innovative tools such as the patented Episiotomy Training Model, may be effective in enhancing students' psychomotor skills. Midwives should also be encouraged to regularly update their professional competencies and participate in in-service training programs.

Keywords: Midwife; episiotomy; midwifery student; vaginal birth; mediolateral episiotomy

Bildiri No: 2055
Yayın No: SB-029
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Deprem Sonrası Konteyner ve Çadır Kentlerdeki Gebelerin Hijyen Konusundaki Farkındalık ve Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi

Derya KAYA ŞENOL[1], Tuğba İklima YILMAZ[1]
[1]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Giriş ve AmaçAfetlerde aksayan sağlık hizmetleri bir yana, kişinin yeme, içme, boşaltım, barınma gibi temel gereksinimleri karşılanamamaktadır. Evleri yıkılması ve/veya hasar görmesi sonucu bireyler ev dışı ortamlarda tuvalet, vücut temizliği, atıkların toplanması gibi temel ihtiyaçlarını karşılayacak sağlıklı alanlar bulamamaktadırlar. Bu araştırmada deprem sonrası konteyner ve çadır kentlerdeki gebelerin hijyen konusundaki farkındalık ve bilgi düzeylerinin belirlemesi amaçlanmaktadır.
Gereç-Yöntem: Gereç-Yöntem: Araştırma 01 Kasım- 31 Aralık 2023 tarihleri arasında Osmaniye İli koyteyner kentlerde yaşayan, Türkçe konuşabilen, iletişim sorunu olmayan, herhangi bir fetal ve obstetrik riski bulunmayan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 181 gebe ile yürütüldü. Gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri, genital hijyen bilgileri ve uygulamaları ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu ile Genital Hijyen Davranışları Ölçeği yüzyüze görüşme tekniği ile araştırmacılar tarafından uygulandı. Elde edilen veriler SPSS (Statiscal Package of Social Science) programı kullanılarak değerlendirildi.
Bulgular: Bulgular Çalışmada gebelerin Genital Hijyen Davranışları Ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde; Genel hijyen alt boyut puan ortalaması 49,06±3,97, Adet hijyeni alt boyut puan ortalaması 33,77±3,61, Anormal bulgu alt boyutu puan ortalaması 14,01±1,29, toplam puan ortalaması ise 96,86±6,21 olarak belirlendi. Çalışmada ilköğretim mezunu olan, gelir getiren bir işte çalışmayan, çekirdek ailede yaşayan, gebeliği planlı olan, bu gebeliğe ait riski bulunmayan, düzenli doğum öncesi bakım alan, her gün duş alma fırsatı olan, duş ve cinsel ilişki sonrası vaginal yıkama yapmayan, daha önceki gebeliklerinde idrar yolu enfeksiyonu geçirmeyen gebelerde Genital Hijyen Davranışları Ölçeği puan ortalamaları daha yüksek belirlendi. Ayrıca olası hijyen eksikliğinin gebelerin ve bebeğin sağlığını etkileyebileceğini, hijyen koşullarının bireylerin beslenme durumlarının ve sağlık bakım ihtiyaçlarını olumsuz etkileyebileceğini ifade eden gebelerde Genital Hijyen Davranışları Ölçeği puan ortalamaları istatistiksel düzeyde daha yüksek saptandı (p=0,001).
Sonuç: Sonuç:Çalışma sonuçları gebelerin genital hijyen davranışlarının iyi denilebilecek düzeyde olduğunu ancak konteyner kentlerdeki genel hijyen koşullarından dolayı gebelerin bakım ve danışmanlık konusunda desteklenmesi ve risklere karşı izlenmeleri gerektiğini de ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, gebelik, genital hijyen, üreme sağlığı, kadın sağlığı

Abstract No: 2055
Publish No: SB-029
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

Determining the Awareness and Knowledge Levels of Pregnant Women About Hygiene in Container and Tent Cities After the Earthquake

Derya KAYA ŞENOL[1], Tuğba İklima YILMAZ[1]

[1]Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: This study aims to determine the awareness and knowledge levels of pregnant women living in container and tent cities after the earthquake regarding hygiene.

Materials and Methods: The study was conducted between November 1 and December 31, 2023, with 181 pregnant women living in container cities in Osmaniye Province, who spoke Turkish, had no communication problems, were not at risk of any fetal or obstetric risks, and agreed to participate. A questionnaire was prepared to obtain information on the pregnant women's socio-demographic and obstetric characteristics, genital hygiene knowledge, and practices, and the Genital Hygiene Behaviors Scale was administered by the researchers using face-to-face interviews.

Results: When the total and subscale mean scores of the pregnant women on the Genital Hygiene Behaviors Scale were examined, the mean score for the General Hygiene subscale was 49.06±3.97, the mean score for the Menstrual Hygiene subscale was 33.77±3.61, the mean score for the Abnormal Findings subscale was 14.01±1.29, and the mean total score was 96.86±6.21.sThe study found that pregnant women who were primary school graduates, not employed in a gainful employment, living in a nuclear family, had a planned pregnancy, were not at risk for this pregnancy, received regular prenatal care, had the opportunity to shower daily, did not perform vaginal washing after showering or intercourse, and had not had a urinary tract infection in previous pregnancies had higher mean scores on the Genital Hygiene Behaviors Scale. Additionally, pregnant women reported that a lack of hygiene could negatively impact the health of both pregnant women and their babies, and that hygiene conditions could negatively impact individuals' nutritional status and healthcare needs. Mean Genital Hygiene Behavior Scale scores were statistically significantly higher (p=0.001).

Conclusion: The study results suggest that while the genital hygiene behaviors of pregnant women are considered good, due to the general hygiene conditions in container cities, pregnant women should be supported with care and counseling, and monitored for risks.

Keywords: Earthquake, pregnancy, genital hygiene, reproductive health, women's health

Bildiri No: 3944
Yayın No: SB-030
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Doğuma Hazırlık Sınıflarına Eğitim Alan ve Almayan Gebelerin Doğum Korkusu Ve Prenatal Konfor Düzeylerinin Araştırılması

Derya KAYA ŞENOL[1], İpek AKDEMİR[1]
[1]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Doğumun nasıl gerçekleşeceğini bilememe, ağrı endişesi, sağlık personelinden çekinme ve güvensizlik, cerrahi müdahaleler, bebeğe veya anneye zarar geleceğini düşünme ve ölüm kaygısı; doğum korkusu nedenlerindendir. Primiparlar, multipara göre daha fazla korku yaşamaktadır. Çalışmanın amacı doğuma hazırlık sınıflarında eğitim alan ve almayan pirimipar gebelerin doğum korkusu ve prenatal konfor düzeylerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma Osmaniye Devlet Hastanesi'ne doğum öncesi bakım hizmeti almak için başvuran gebelerle yürütüldü. Örneklem büyüklüğünü belirlemek için G-power 3.1.9.4 programı ile hesaplama yapıldı. Cohen d etki büyüklüğü 0.3 orta düzeyde,%5 hata payı ve %95 güven aralığında 62 eğitim, 62 eğitim almayan grup olmak üzere 134 gebenin çalışmaya katılması gerektiği belirlendi. Verilerin toplanmasında gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri, gebelik ve doğuma sürecine özgü düşünceleri ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu ile Prenatal Konfor Ölçeği ve Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği kullanıldı. Elde edilen veriler SPSS (Statiscal Package of Social Science) programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmada doğuma hazırlık sınıfında eğitim alan ve almayan gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri karşılaştırıldığında benzer dağılım gösterdikleri ve gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı gözlendi ($p>0.05$). Çalışmada gebelerin Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği toplam ortalamaları karşılaştırıldığında eğitim alan grupta 65,72±13,60, eğitim almayan grupta 93,30±16,32 olduğu ve eğitim almayan grubun daha fazla doğum korkusu yaşadığı, aralarındaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu belirlendi ($p=0,001$, $t=10,854$). Çalışmada gebelerin Prenatal Konfor Ölçeği toplam puan ortalamaları karşılaştırıldığında ise eğitim alan grupta 68,01±8,31, eğitim almayan grupta 57,61±1,58 olduğu ve eğitim alan grubun konfor düzeyinin daha fazla olduğu belirlendi. İstatistiksel açıdan değerlendirildiğinde ise aralarındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı idi ($p=0,001$ $t=5,550$).

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre doğuma hazırlık sınıflarında eğitim alan gebelerin eğitim almayanlara göre doğum korkuları daha az ve prenatal konfor düzeyleri daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, doğuma hazırlık sınıfı, doğum korkusu, prenatal konfor, ebelik bakımı

Abstract No: 3944
Publish No: SB-030
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

Investigating the Fear of Childbirth and Prenatal Comfort Levels of Pregnant Women with and without Childbirth Preparation Classes

Derya KAYA ŞENOL[1], İpek AKDEMİR[1]
[1]Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: The aim of the study was to determine the fear of childbirth and prenatal comfort levels of primiparous women with and without childbirth preparation classes.

Materials and Methods: The study was conducted with pregnant women who presented to Osmaniye State Hospital for prenatal care. Sample size calculations were performed using G-power 3.1.9.4. A Cohen's d effect size of 0.3 was determined to be moderate, with a 5% margin of error and a 95% confidence interval, and a total of 134 pregnant women, comprising 62 in the education group and 62 in the no education group, was determined to be eligible for participation in the study. Data were collected using a questionnaire designed to obtain information about the sociodemographic and obstetric characteristics of pregnant women, as well as their thoughts about pregnancy and childbirth.

Results: When the sociodemographic and obstetric characteristics of pregnant women who received childbirth preparation classes and those who did not were compared, a similar distribution was observed, and no statistically significant difference was observed between the groups ($p>0.05$). The total mean scores on the Wijma Childbirth Expectation/Experience Scale were 65.72±13.60 in the group that received childbirth preparation classes and 93.30±16.32 in the group that did not receive childbirth preparation classes. The difference was statistically significant ($p=0.001$, $t=10.854$). When the total mean scores of the pregnant women on the Prenatal Comfort Scale were compared, the group receiving education was 68.01±8.31 and the group not receiving education was 57.61±1.58, with the group receiving education demonstrating a higher level of comfort. Statistically, the difference was statistically significant ($p=0.001$, $t=5.550$).

Conclusion: According to the study results, pregnant women who received education in childbirth preparation classes had lower fear of childbirth and higher prenatal comfort compared to those who did not receive education.

Keywords: Pregnancy, childbirth preparation class, fear of childbirth, prenatal comfort, midwifery care

Bildiri No: 3036
Yayın No: SB-031
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Deprem Sürecinde Kadın Sağlık Çalışanlarında Premenstrüel Sendrom ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma

Eylem ARIK[1], Fatma Gamze BOZKURT[1], Eylem TOKER[1]
[1]Tarsus Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: 6 Şubat 2023 tarihinde ülkemizde meydana gelen deprem etkilenen meslek gruplarında biri sağlık çalışanlarıdır. Bu süreçte hastane içi ve devlet düzeyinde alınan zorunlu önlemler, ölüm korkusu, endişe ve stres gibi durumlar özellikle çalışan kadınlar üzerinde olumsuz psikolojik etkiler yaratmıştır. Kadın sağlığını sosyal, bedensel ve psikolojik açıdan etkileyen Premenstrüel Sendrom (PMS), özellikle kayıp, yas ve korku gibi duyguların yoğun yaşandığı dönemlerde daha belirgin hale gelerek kadınların yaşam kalitesini ciddi şekilde etkileyebilmektedir.
Gereç-Yöntem: Bu araştırma, deprem sürecinde kadın sağlık çalışanlarında PMS yaygınlığının belirlenmesi ve PMS'nin yaşam kalitesi üzerindeki etkisinin incelenmesini amaçlamaktadır. Çalışma, kesitsel (tanımlayıcı) tipte bir araştırma olarak planlanmıştır. Araştırmanın evrenini, bir İlçe Devlet Hastanesi'nde araştırmanın yürütüldüğü tarihler arasında (22.02.2024 - 22.11.2024) görev yapan, 18 yaş ve üzerindeki toplam 720 kadın sağlık çalışanı (ebe, hemşire ve diğer sağlık meslek grupları) oluşturmuştur. Olasılıksız örnekleme yöntemi ile araştırmaya katılmayı kabul eden ve aktif olarak çalışan 409 kadın sağlık çalışanı ile veri toplama süreci tamamlanmıştır.Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Premenstrüel Sendrom Ölçeği" ve "Çalışanlar İçin Yaşam Kalitesi Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 33,22±7,26 olup, yarısından fazlası evli, çoğunluğu lisans mezunu ve çekirdek ailede yaşamaktadır. Katılımcıların yaklaşık yarısı deprem sürecinde bir kayıp yaşamıştır.
Bulgular: PMS ölçeğinden alınan puanların orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Çalışanların yaşam kalitesi ölçeği alt boyutlarına göre; mesleki tatmin puanları orta düzeyde, tükenmişlik puanları sınırda ve olumlu düzeyde, eşduyum yorgunluğu puanları ise düşük düzeyde bulunmuştur. PMS ölçeği puanı ile yaşam kalitesi alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir.
Sonuç: Bu sonuçlar, PMS düzeyi arttıkça yaşam kalitesinin belirli alt boyutlarında da artış olduğunu; özellikle tükenmişlik düzeyinin olumsuz yönde etkilendiğini göstermektedir. Sonuç olarak, deprem sürecinde kadın sağlık çalışanlarında PMS varlığının yaşam kalitesini düşürdüğü ve özellikle tükenmişlik düzeylerini artırdığı söylenebilir.**Not**: Bu araştırma, TÜBİTAK 2209/A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destek Programı kapsamında, 2023/1 Dönemi 1919B012311841 başvuru numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrüel Sendrom (PMS), yaşam kalitesi, kadın sağlık çalışanları, deprem, kesitsel çalışma

Abstract No: 3036
Publish No: SB-031
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of Premenstrual Syndrome on Quality of Life Among Female Healthcare Workers During the Earthquake Period: A Cross-Sectional Study

Eylem ARIK[1], Fatma Gamze BOZKURT[1], Eylem TOKER[1]
[1]Tarsus University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Departmnet

Introduction: Healthcare workers were among the occupational groups affected by the earthquake that occurred in our country on February 6,2023. Mandatory measures taken at the hospital and state levels during this period,along with fear of death, anxiety, and stress, had negative psychological effects, particularly on working women. Premenstrual Syndrome(PMS), which affects women's health socially, physically, and psychologically,can become more pronounced during periods of intense emotions such as loss,grief, and fear, and can seriously impact a woman's quality of life.

Materials and Methods: This study aims to determine the prevalence of PMS among female healthcare workers during the earthquake and to examine its impact on quality of life.The study was designed as a cross-sectional (descriptive) study.The study population consisted of 720 female healthcare workers(midwives, nurses, and other healthcare professionals) aged 18 years and over, working at a District State Hospital between the dates of February-November, 2024.Data collection was completed with 409 actively working female healthcare workers who agreed to participate in the study using a non-probability sampling method. A "Personal-Information-Form," a "Premenstrual-Syndrome-Scale," and a "Quality-of-Life-Scale-for-Employees" were used as data collection tools.The mean age of the participants was 33.22±7.26, and more than half were married, the majority had a bachelor's degree, and lived in nuclear families.Approximately half of the participants experienced a loss during the earthquake.

Results: PMS scores were found to be moderate.Based on the sub-dimensions of the quality of life scale, employees' job satisfaction scores were moderate, burnout scores were borderline positive, and compassion fatigue scores were low.Significant positive correlations were found between PMS scores and quality of life sub-dimensions.

Conclusion: These results indicate that as PMS levels increase, certain sub-dimensions of quality of life also increase,with burnout levels being particularly negatively affected.Consequently,it can be said that the presence of PMS in female healthcare workers during the earthquake period reduced quality of life and,in particular,increased burnout levels.**Note:**This research was supported by the TÜBİTAK 2209/A University Student Research Projects Support Program,application number 1919B012311841, 2023/1.

Keywords: Premenstrual Syndrome (PMS), quality of life, female healthcare workers, earthquake, cross-sectional study

Bildiri No: 6708
Yayın No: SB-032
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunları ve Başa Çıkma Yöntemlerinin Belirlenmesi

Zehra DÜNDAR[1], Döndü BATKIN ERTÜRK[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hastanesi, Doğumhane
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Gebelikte sık görülen uyku bozuklukları, bazı kadınlarda klinik değerlendirme gerektirecek düzeye ulaşmakta olup; uykusuzluk, uyku apnesi, huzursuz bacak sendromu gibi durumlar anne ve bebek sağlığı açısından olumsuz sonuçlarla ilişkilendirilmektedir. Bu araştırmanın amacı gebelikte yaşanan uyku sorunlarının ve bu sorunlarla başetme yöntemlerinin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evrenini Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniklerine başvuran kadınlar oluşturmaktadır. Araştırmada herhangi bir örneklem hesabına gidilmemiş olup tanımlayıcı ve kesitsel olarak 01/02/2024-31/03/2024 tarihleri arasında araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden tüm gebeler örnekleme dahil edilmiştir. Veri toplama araçları olarak; Kişisel Bilgi Formu, Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunlarını Belirleme Ölçeği ve Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunları ile Başa Çıkma Yöntemlerini Belirleme Ölçeği kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler kullanılmış, parametrik test varsayımları sağlandığında bağımsız örneklem t-testi ve Tek Yönlü ANOVA; sağlanmadığında Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Gebelerin %63,4'ü 25-34 yaş grubunda, %36,9'u lisans ve üstü eğitim düzeyine sahip, %75,1'i ev hanımı, %64.0'ünün geliri giderine denktir. Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunlarını Belirleme Ölçeği puan ortalaması 58,83±15,39 ve Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunları İle Başa Çıkma Yöntemlerini Belirleme Ölçeği puan ortalaması 52,30±11,11 'dir. Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunlarını Belirleme Ölçeği puanları; sağlık sorunu, hastalık varlığı, kansızlık, huzursuz bacak sendromu ve demir, D vitamini, magnezyum ile kalsiyum kullanımına göre; Gebelikte Yaşanan Uyku Sorunları İle Başa Çıkma Yöntemlerini Belirleme Ölçeği puanları ise eğitim, gelir, guatr varlığı ve levotiroksin kullanımına göre anlamlı farklılık göstermektedir.

Sonuç: Sonuçlar, gebe kadınların uyku sorunlarını orta düzeyde yaşadıklarını ve uyku sorunları ile başa çıkma düzeylerinin orta olduğunu; gebelerde uyku sorunları ve başa çıkma düzeylerinin demografik ve tıbbi değişkenlerden etkilendiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Başa çıkma yöntemleri, gebelik, uyku sorunları

Abstract No: 6708
Publish No: SB-032
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Determination of Sleep Problems and Coping Methods During Pregnancy

Zehra DÜNDAR[1], Döndü BATKIN ERTÜRK[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa University Hospital, Maternity Ward
[2] Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Common sleep disorders during pregnancy reach levels requiring clinical evaluation in some women, and conditions such as insomnia, sleep apnea, and restless legs syndrome are associated with negative outcomes for both mother and baby. The purpose of this study is to identify sleep problems experienced during pregnancy and methods for coping with these problems.

Materials and Methods: The study population consists of women who visited the Gynecology and Obstetrics Outpatient Clinics at Tokat Gaziosmanpaşa University Hospital. No sampling was performed in the study. All pregnant women who met the inclusion criteria and agreed to participate were included in the descriptive, cross-sectional study conducted between February 1, 2024, and March 31, 2024. Data collection tools included a Personal Information Form, the Scale for Determining Sleep Problems During Pregnancy, and the Scale for Determining Ways to Cope with Sleep Problems During Pregnancy. Descriptive statistics were used. When parametric test assumptions were met, independent samples t-tests and One-Way ANOVA were used; when not, the Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis tests were used.

Results: 63.4% of pregnant women are in the 25-34 age group, 36.9% have a bachelor's degree or higher, 75.1% are housewives, and 64.0% have an income equal to their expenses. The mean score on the Scale for Determining Sleep Problems During Pregnancy was 58.83±15.39, and the mean score on the Scale for Determining Ways to Cope with Sleep Problems During Pregnancy was 52.30±11.11. Scores on the Scale for Determining Sleep Problems During Pregnancy varied significantly according to health problems, the presence of illness, anemia, restless legs syndrome, and the use of iron, vitamin D, magnesium, and calcium. Scores on the Scale for Determining Ways to Cope with Sleep Problems During Pregnancy varied significantly according to education, income, the presence of goiter, and the use of levothyroxine.

Conclusion: The results indicate that pregnant women experience moderate sleep problems and have moderate coping levels; sleep problems and coping levels in pregnant women are influenced by demographic and medical variables.

Keywords: Coping methods, pregnancy, sleep problems

Bildiri No: 2160
Yayın No: SB-033
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Klinik Uygulamalar

Kocaeli İlinde 2023-2025 Tarihleri Arasında Görülen İnvaziv Meningokokal Hastalık Olgularının ve Aşılanma Durumlarının Değerlendirilmesi

Sibel GÜRBÜZ[1], Ebru ÇALIŞKAN[2], Esra ÇAKMAK[3], Mürsel DURMAZ[1], Yüksel PEHLEVAN[1]
[1]Kocaeli İl Sağlık Müdürlüğü
[2]Kocaeli Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi
[3]Kocaeli Şehir Hastanesi

Giriş-Amaç: İnvaziv meningokokal hastalık (İMH), Neisseria meningitidis'in neden olduğu, mortalitesi ve morbiditesi yüksek olan, küresel çapta önemli bir halk sağlığı sorunudur. İMH'ın klinik tablosu hafif ateşli hastalıktan menenjit ve sepsise kadar değişebilir. Her yaştan insanı etkileyen meningokok menenjiti özellikle beş yaş altı çocuklarda yüksek ölüm oranına sahiptir. Çalışmamızda, Kocaeli ilinde İMH tanısıyla takip ve tedavi edilen hastaların epidemiyolojik ve klinik özelliklerini, laboratuvar bulgularını ve komplikasyonları değerlendirmeyi amaçladık.
Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı türdeki bu çalışmada, Ocak 2023-Haziran 2025 tarihleri arasında İMH tanısıyla izlenen tüm yaş gruplarındaki hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, aşı öyküleri, başvuru şikayetleri, klinik ve laboratuvar bulguları, mortalite ve morbidite oranları değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 20 hastanın 2'si erişkin, 18'i ise çocuk yaş grubundaydı. Çocuk hastaların ortanca yaşı 41 ay (minimum-maksimum: 1–202) olup, %72'si (n=13) erkekti. Çocuk grubundaki hastaların tamamı, yaşına uygun olarak ulusal aşı takvimine göre tam aşılıydı; ancak hiçbirinde meningokok aşısı uygulanmamıştı. Tüm hastalarda ateş görülürken, %55'inde (n=11) döküntü, %60'ında (n=12) bilinç değişikliği ve %45'inde (n=9) ense sertliği saptandı. Hastaların %85'inde (n=17) Neisseria meningitidis mikrobiyolojik olarak doğrulanmış, %15'ine (n=3) ise klinik bulgulara dayanarak tanı konulmuştur. Klinik tablo açısından hastaların %50'sinde (n=10) izole menenjit, %30'unda (n=6) menenjit ve meningokoksemi birlikteliği, %20'sinde (n=4) ise yalnızca meningokoksemi saptanmıştır. Hastaların %80'i (n=16) yoğun bakım ünitesinde izlenmiştir. Komplikasyon olarak bir hastada subdural efüzyon, iki hastada dissemine intravasküler koagülasyon ve bir hastada ventrikülit gelişmiş; mortalite oranı %10 (n=2) olarak belirlenmiştir.
Sonuç: İMH, etkili tedaviye rağmen yüksek mortalite ve morbiditeye sahip, aşı ile önlenebilir ciddi bir enfeksiyon hastalığıdır. Ateş ve genel durum bozukluğu ile başvuran özellikle çocuk hastalarda meningokoksemi olasılığı dikkatle değerlendirilmelidir. Hastalığın klinik bulgularının hızla gelişebileceği ve özgül olmayan belirtilerle seyredebildiği göz önünde bulundurulmalıdır. Toplumun aşılara olan güveninin artırılması ve aşılama oranlarının yükseltilmesi, hastalığın önlenmesinde ve olguların azaltılmasında kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aşı, invaziv meningokokal hastalık, menenjit, meningokoksemi

Abstract No: 2160
Publish No: SB-033
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Clinical Practice

An Evaluation of Invasive Meningococcal Disease Cases and Immunization Status in Kocaeli Province (2023–2025)

Sibel GÜRBÜZ[1], Ebru ÇALIŞKAN[2], Esra ÇAKMAK[3], Mürsel DURMAZ[1], Yüksel PEHLEVAN[1]
[1]Kocaeli Provincial Directorate of Health
[2]Kocaeli Health and Technology University
[3]Kocaeli City Hospital, Ministry of Health of Türkiye

Introduction: Invasive meningococcal disease (IMD), caused by Neisseria meningitidis, is a significant global public health concern with high mortality and morbidity rates. The clinical presentation of IMH can range from mild febrile illness to severe forms such as meningitis and sepsis. Although it can affect individuals of all ages, meningococcal meningitis is particularly associated with a high mortality rate among children under five years of age.The present study aimed to evaluate the epidemiological and clinical characteristics, laboratory findings, and complications of patients who were diagnosed, followed, and treated for IMH in Kocaeli Province.
Materials and Methods: This descriptive study retrospectively analyzed patients of all age groups who were diagnosed with IMH between January 2023 and June 2025. Demographic characteristics, vaccination history, presenting symptoms, clinical and laboratory findings, and mortality and morbidity rates of the patients were evaluated.
Results: Among the 20 patients included in the study, 2 were adults and 18 were children. The median age of pediatric patients was 41 months (range: 1–202), and 72% (n=13) were male. All pediatric patients were fully vaccinated according to the national immunization schedule for their age; however, none had received the meningococcal vaccine.Fever was present in all cases, while rash was observed in 55% (n=11), altered consciousness in 60% (n=12), and neck stiffness in 45% (n=9) of patients. Neisseria meningitidis was microbiologically confirmed in 85% (n=17) of cases, whereas 15% (n=3) were diagnosed based on clinical findingsRegarding clinical presentation, 50% (n=10) had isolated meningitis, 30% (n=6) had both meningitis and meningococcemia, and 20% (n=4) presented with meningococcemia alone.
Conclusion: Despite effective treatment, invasive meningococcal disease remains a severe, vaccine-preventable infection with high mortality and morbidity. Meningococcemia should be carefully considered in children presenting with fever and poor general condition. The possibility of rapid clinical progression and nonspecific symptoms should always be kept in mind. Strengthening public confidence in vaccines and increasing immunization rates are of critical importance in preventing the disease and reducing its incidence.

Keywords: Invasive meningococcal disease, meningitis, meningococcemia, vaccine

Bildiri No: 3875
Yayın No: SB-034
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Pratiğinde Yapay Zeka Kullanımı

Yenidoğan Tarama Testleri Hakkında ChatGPT ve Gemini'nin Yanıtlarının Güvenilirlik ve Kalite Açısından Karşılaştırılmalı Analizi

Ece NİLÜFER[1], Meserret ASLAN[1]

[1]İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ tabanlı sohbet robotları olan ChatGPT ve Gemini'nin yenidoğan tarama testleri konusundaki bilgi yeterliliklerini, güvenilirliklerini ve genel kalite düzeylerini karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: İki araştırmacı, yapay zekâ tabanlı sohbet robotları olan ChatGPT (sürüm 3.5, OpenAI) ve Gemini (Google) tarafından yenidoğan tarama testlerine ilişkin verilen yanıtları değerlendirmiştir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ve T.C. Sağlık Bakanlığı kılavuzları temel alınarak oluşturulan 31 soru her iki modele de yöneltilmiş ve yanıtlar bağımsız olarak incelenmiştir. Yanıtların değerlendirilmesinde kalite ve güvenilirlik için DISCERN ölçeği ve Global Quality Scale (GQS) ölçeği kullanılmıştır. İstatistiksel analizler SPSS 29.0.0.0 paket programı ile yapılmıştır. Normallik dağılımı Shapiro–Wilk testi ile değerlendirilmiş, verilerin normal dağılmadığı belirlenmiştir. Bu nedenle ChatGPT ve Gemini'nin puanlarının karşılaştırılmasında Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada yapay zekâ tabanlı sohbet robotları olan ChatGPT ve Gemini'nin yenidoğan tarama testleri konusundaki bilgi güvenilirliği ve genel kalite düzeyleri karşılaştırılmıştır. Analizler, her iki ölçek açısından da iki sohbet robotu arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğunu saptamıştır ($p < .001$). Gemini'nin DISCERN ve GQS puanlarının ChatGPT'ye göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır. DISCERN ölçeğinde Gemini'nin daha yüksek puan alması, sunduğu bilgilerin daha güvenilir olduğunu; GQS puanlarının yüksekliği ise içeriklerin daha kaliteli, anlaşılır ve yol gösterici nitelikte olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Yapay zekâ tabanlı sohbet robotları sağlık alanında bilgi kaynağı olarak kullanılabilse de kapsamlı tıbbi danışmanlığın yerini alamaz. Özellikle yenidoğan tarama testleri gibi hassas konularda bu sistemlerin güncel, kanıta dayalı bilgilerle desteklenmesi ve uzman denetimi altında kullanılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan tarama testleri, yapay zekâ, ChatGPT, Gemini

Abstract No: 3875
Publish No: SB-034
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Use of Artificial Intelligence in Midwifery Practice

Comparative Analysis of the Reliability and Quality of ChatGPT and Gemini's Responses Regarding Newborn Screening Tests

Ece NİLÜFER[1], Meserret ASLAN[1]

[1]Istanbul Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: The aim of this study is to comparatively evaluate the knowledge adequacy, reliability, and overall quality levels of AI-based chatbots, ChatGPT and Gemini, regarding newborn screening tests.

Materials and Methods: Two researchers evaluated the responses provided by AI-based chatbots, ChatGPT (version 3.5, OpenAI) and Gemini (Google), to questions about newborn screening tests. A total of 31 questions were prepared based on the guidelines of the World Health Organization (WHO) and the Turkish Ministry of Health, and were directed to both models. The responses were independently assessed. The DISCERN scale was used to evaluate reliability, and the Global Quality Scale (GQS) was applied to assess overall quality. Statistical analyses were conducted using SPSS version 29.0. The normality of the data was tested using the Shapiro–Wilk test, and since the data were not normally distributed, the Wilcoxon Signed Rank Test was used to compare the scores of ChatGPT and Gemini.

Results: The comparison of ChatGPT and Gemini regarding newborn screening tests revealed statistically significant differences in both the DISCERN and GQS scores ($p < .001$). Gemini achieved significantly higher scores than ChatGPT on both scales. Higher DISCERN scores indicated that Gemini provided more reliable information, while higher GQS scores demonstrated that its responses were of better quality, clearer, and more instructive.

Conclusion: Although AI-based chatbots can be used as supplementary sources of health information, they cannot replace comprehensive medical consultation. Particularly in sensitive topics such as newborn screening tests, these systems should be supported.

Keywords: Newborn screening tests, artificial intelligence, ChatGPT, Gemini

Bildiri No: 5411
Yayın No: SB-035
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Prenatal Dönemdeki Kadınlarda Sosyodemografik Özellikler ve Algılanan Sosyal Destek Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Elanur AYDEMİR[1]

[1]Avrasya Üniversitesi/Trabzon

Giriş-Amaç: Prenatal dönem, kadının yaşamında fizyolojik, psikolojik ve sosyal değişimlerin yaşandığı kritik bir süreçtir. Gebelikte alınan sosyal desteğin, anne adayının sağlığı üzerinde önemli etkileri olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle, sosyal desteği etkileyen faktörlerin belirlenmesi, anne ve bebek sağlığını geliştirecek müdahalelerin planlanması açısından önemlidir. Bu araştırma, gebe kadınların sosyodemografik özellikleri ile algıladıkları sosyal destek düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, alandaki bilgi birikimine katkı sağlamayı ve sağlık profesyonellerine rehberlik edecek veriler sunmayı hedeflemektedir.

Gereç-Yöntem: Bu nicel araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma, Malatya İnönü Üniversitesi Turgut Özal Tıp Merkezi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne başvuran gebe kadınlarla yürütülmüştür. Veri toplamak için ''Kişisel Bilgi Formu'' ve ''Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği'' kullanılmıştır. İstatistiksel analizler SPSS yazılımında parametrik olmayan testlerle yapılmıştır. Analizde tanımlayıcı istatistikler, Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis H testleri ve Spearman Korelasyonu gibi yöntemlerden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre, gebe kadınlar genel olarak yüksek düzeyde sosyal destek algılamakta ve en güçlü destek kaynağı olarak ailelerini görmektedir. Katılımcıların eğitim durumu, evlilik süresi, aylık gelir ve eşlerinin eğitim durumu gibi sosyodemografik değişkenlerin, algılanan sosyal destek üzerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar yarattığı bulunmuştur. Gebeliğin planlı olup olmaması da sosyal destek algısını etkilemektedir. Ayrıca, eğitim, gelir ve eşin eğitim durumu ile sosyal destek arasında pozitif bir ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Bu çalışma, prenatal dönemde sosyal desteğin önemini ortaya koymaktadır. Özellikle düşük eğitim ve gelir düzeyine sahip, gebeliği planlı olmayan risk grubundaki kadınlara yönelik sosyal destek mekanizmalarının güçlendirilmesi gerekmektedir. Sağlık politikaları, gebelerin sosyal destek ihtiyaçlarını gözetecek şekilde düzenlenerek anne ve bebek sağlığına olumlu katkı sunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: "Prenatal dönem", "sosyal destek", "sosyodemografik özellikler"

Abstract No: 5411
Publish No: SB-035
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Examining The Relationship Between Sociodemographic Characteristics and Perceived Social Support in Women During The Prenatal Period

Elanur AYDEMİR[1]

[1]Avrasya University/Trabzon

Introduction: The prenatal period is a critical period in a woman's life, marked by physiological, psychological, and social changes. Social support received during pregnancy is thought to have significant impacts on the expectant mother's health. Therefore, identifying the factors influencing social support is crucial for planning interventions to improve maternal and fetal health. This study aims to examine the relationship between the sociodemographic characteristics of pregnant women and their perceived levels of social support. The research aims to contribute to the field's knowledge and provide data that will guide healthcare professionals.

Materials and Methods: This quantitative study employed a relational screening model. The study was conducted with pregnant women presenting to the Obstetrics and Gynecology Clinic of İnönü University Turgut Özal Medical Center in Malatya. A Personal Information Form and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support were used to collect data. Statistical analyses were conducted using nonparametric tests in SPSS software. Descriptive statistics, Mann-Whitney U tests, Kruskal-Wallis H tests, and Spearman Correlation were utilized in the analysis.

Results: According to the research findings, pregnant women generally perceive high levels of social support and see their families as their strongest source of support. Sociodemographic variables such as participants' education level, duration of marriage, monthly income, and their spouse's education level were found to create statistically significant differences in perceived social support. Whether the pregnancy was planned or not also affects perceptions of social support. Furthermore, a positive correlation was found between education, income, and the spouse's education level and social support.

Conclusion: This study highlights the importance of social support in the prenatal period. Social support mechanisms, particularly for women in at-risk groups with low education and income levels and unplanned pregnancies, need to be strengthened. Health policies should be designed to address the social support needs of pregnant women, contributing positively to maternal and infant health.

Keywords: "Prenatal period", "social support", "sociodemographic characteris"

Bildiri No: 3081
Yayın No: SB-036
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğurganlığın Planlanması

Çocuk Sahibi Olmamış Bireylerin Anne-Baba Olmaya Yönelik Tutumları

Elif DAMAR AYDIN[1], Nursen BOLSOY[2]
[1]Afyonkarahisar Şuhut Devlet Hastanesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Günümüzde toplumsal roller, kariyer hedefleri ve bireysel yaşam tercihlerindeki değişimlere bağlı olarak, kadın ve erkeklerin ebeveyn olmaya yönelik tutumlarının farklılaştığı ve bunun paralelinde doğurganlık oranlarının azaldığı görülmektedir. Bu araştırmada çocuk sahibi olmamış bireylerin anne-baba olmaya yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte olup, örneklemini Türkiye'nin batısında yaşayan ve katılmaya gönüllü 20–40 yaş aralığındaki kadın (n=401) ve erkek (n=397) bireyler oluşturmuştur. Veriler, Sosyodemografik Bilgi Formu, Doğurganlık ve Çocuk Doğurmaya Yönelik Tutum Ölçeği (AFCS), Baba Olmaya Yönelik Tutum Ölçeği (BOYTÖ) kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS for Windows 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analizlerde, Kolmogorov–Smirnov testi, Kruskal–Wallis ve Mann–Whitney U, Spearman korelasyonu kullanılmıştır.
Bulgular: Kadınlarda yaşa göre Gelecekteki Önem (X^2=11,253; p=0,004) ve Şimdiki Engel (X^2=18,568;p<0,01) alt boyutlarında anlamlı fark saptanmıştır. 25–29 yaş grubundakiler doğurganlığın gelecekteki önemini daha yüksek algılarken, 20–24 yaş grubundakiler engel algısında daha yüksek puan almıştır. Medeni durumda tüm alt boyutlarda fark bulunmuş (p<0,01); evliler gelecekteki öneme ve kadınlık kimliğine daha yüksek, bekarlar ise engel algısına daha yüksek puan vermiştir. Kırsalda yaşayan ve düşük eğitim düzeyine sahip kadınların Kadınlık Kimliği puanları anlamlı biçimde yüksektir. Çocuk sahibi olma hayali kuran kadınlarda doğurganlık tutumu daha olumludur. Erkeklerde yaşa göre Baba Olmaya Yönelik Tutum (X^2=10,142; p=0,017) ve Şimdiki Engel (X^2=21,718; p<0,01) boyutlarında anlamlı fark bulunmuştur. 25–29 yaş grubunun tutum puanları daha yüksek, 20–24 yaş grubunun engel algısı daha fazladır. Evli erkeklerin baba olma beklentisi yüksek, doğum kontrol yöntemi kullananların puanları düşüktür. Çocuk sahibi olma hayali kuran erkekler tüm alt boyutlarda daha olumlu tutum sergilemiştir (p<0,001).Her iki cinsiyette de ilk çocuk için tercih edilen yaş aralığı anlamlı farklar yaratmıştır (p<0,001).
Sonuç: Elde edilen bulgular, ebeveynliğe yönelik tutumların yaş, medeni durum ve eğitim gibi sosyodemografik değişkenlerden anlamlı biçimde etkilendiğini; kadın ve erkeklerde benzer eğilimlerin yanında cinsiyete özgü farklılıkların da bulunduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne, baba, doğurganlık, tutum, ebeveynlik

Abstract No: 3081
Publish No: SB-036
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Fertility Planning

Attitudes of Childless Individuals Toward Motherhood and Fatherhood

Elif DAMAR AYDIN[1], Nursen BOLSOY[2]

[1]Afyonkarahisar Şuhut Public Hospital
[2]Manisa Celal Bayar University Faculty of Health Sciences

Introduction: In contemporary societies, shifts in social roles, career aspirations, and individual preferences have led to differentiated attitudes toward parenthood among women and men, accompanied by a parallel decline in fertility rates. This study aimed to examine the attitudes of childless individuals toward motherhood and fatherhood.

Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study included 401 women and 397 men aged 20–40 years residing in the western region of Türkiye who voluntarily participated. Data were collected using the Sociodemographic Information Form, the Attitudes Toward Fertility and Childbearing Scale (AFCS), and the Attitudes Toward Fatherhood Scale (BOYTÖ). The data were analyzed in IBM SPSS 25.0 using the Kolmogorov–Smirnov, Kruskal–Wallis, Mann–Whitney U, and Spearman correlation tests.

Results: Among women, significant differences were found in the Future Importance ($X^2 = 11.253$; $p = 0.004$) and Present Barrier ($X^2 = 18.568$; $p < 0.01$) subdimensions according to age. Women aged 25–29 perceived fertility as more important for their future, whereas those aged 20–24 scored higher in perceived barriers. Regarding marital status, significant differences were observed in all subdimensions ($p < 0.01$); married women scored higher on Future Importance and Womanhood Identity, while single women had higher Barrier scores. Women living in rural areas and those with lower education levels had significantly higher Womanhood Identity scores. In addition, women who had the desire to have a child exhibited more positive fertility attitudes.

Conclusion: The findings indicate that attitudes toward parenthood are significantly influenced by sociodemographic variables such as age, marital status, and education. Moreover, while similar trends were observed among women and men, gender-specific differences were also identified.

Keywords: Mother, father, fertilty, attitude, parenthood

Bildiri No: 2723
Yayın No: SB-037
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Yeşil Ebelik Algısı Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

Aysel BÜLEZ[1], Emine Serap ÇAĞAN[2], Ayşe KÜRKLÜ[3], Neriman SOĞUKPINAR[4], Elif ÇİLESİZ[5]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[3]Necip Fazıl Şehir Hastanesi Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi
[4]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[5]Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Ebelerin, iklim değişikliğinin sağlık üzerindeki etkilerini azaltmada daha aktif bir rol üstlenmesi gerekmektedir. Bu kapsamda: Ebelik eğitimi ve mesleki gelişimde iklim değişikliği konusuna yer verilmeli, çevre ve iklim değişikliği politikalarının oluşturulmasında aktif görev almalı, halk sağlığının altyapısını güçlendirmek için çevresel sürdürülebilirlik teşvik edilmelidir. Bu araştırma ile, ebelerin yeşille bütünleşik ebelik uygulamalarını algılamaya yönelik Yeşil Ebelik Algısı Ölçeğini geliştirmek amaçlanmıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma metodolojik türdedir. Araştırmanın evrenini Türkiye'nin üç farklı bölgesinde (Ege, Doğu Anadolu ve İç Anadolu) aktif ebelik eğitime devam eden ebelik bölümlerinde öğrenim gören ebelik öğrencileri oluşturmuştur (n:313). Araştırma verilerinin toplanmasında Tanıtıcı Özellikler Soru Formu ve Yeşil Ebelik Algısı Değerlendirme ölçeği kullanılmıştır. Veriler çevrimiçi anket yöntemi ile toplanmıştır. Verilerim analizi, IBM SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 25.0 paket programı ve AMOS 22.0 paket programında gerçekleştirilmiştir.
Bulgular: Katılımcıların %96,8'i 19-24 yaş aralığındadır. Ölçeğin uzman görüşleri doğrultusunda Kapsam Geçerlilik Oranı için en düşük değer en düşük değer 0.66 elde edilmiş olup, 0.75'in altında olan iki madde çıkarılmıştır. KMO testinden 0.943 değeri elde edilmiştir. Ayrıca Bartlett testinin sonuçları anlamlı bulunmuş ve x^2 değeri 13256,526 belirlenmiştir. AFA sonucunda 32 maddenin öz değeri 1'in üzerindeki beş faktörde kümelendiği ve ölçeğin toplam varyansının %68,00'ünü açıkladığı tespit edilmiştir. DFA sonucunda faktör yük değeri 0,40'tan küçük olan bir madde bu aşamada ölçekten çıkartılmıştır. Ölçeğin tamamı için Cronbach's Alfa değeri 0,959, tespit edilmiştir. Bu sonuçlar, ölçek maddeleri arasında yeterli düzeyde iç tutarlılık olduğunu göstermektedir.
Sonuç: Bu çalışma, "Yeşil Ebelik Algısı" ölçeğinin, Türk kültürü için geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeşil ebelik, algı ölçeği, ölçek geliştirme, ebelik

Abstract No: 2723
Publish No: SB-037
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

Green Midwifery Perception Scale: A Scale Development Study

Aysel BÜLEZ[1], Emine Serap ÇAĞAN[2], Ayşe KÜRKLÜ[3], Neriman SOĞUKPINAR[4], Elif ÇİLESİZ[5]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Ağrı İbrahim Çeçen University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[3]Necip Fazıl City Hospital Maternity and Children's Hospital
[4]Ege University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[5]Amasya University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Midwives need to take a more active role in mitigating the impacts of climate change on health. In this context, midwives should include climate change in their education and professional development, actively participate in the development of environmental and climate change policies, and promote environmental sustainability to strengthen public health infrastructure. This research aimed to develop a Green Midwifery Perception Scale to assess midwives' perceptions of green-integrated midwifery practices.
Materials and Methods: The research is methodological in nature. The research population consisted of midwifery students studying in midwifery departments continuing their active midwifery education in three different regions of Turkey (Aegean, Eastern Anatolia, and Central Anatolia) (n: 313). The research data were collected using the Descriptive Characteristics Questionnaire and the Green Midwifery Perception Assessment Scale. Data were collected via an online survey. Data analysis was conducted using IBM SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 25.0 and AMOS 22.0.
Results: 96.8% of the participants were between the ages of 19-24. Based on expert opinions, the lowest value for the Content Validity Ratio was 0.66, and two items below 0.75 were removed. The KMO test yielded a value of 0.943. Furthermore, the results of the Bartlett test were found to be significant, and the x^2 value was determined to be 13256.526. EFA revealed that 32 items clustered under five factors with eigenvalues above 1, explaining 68.00% of the total variance of the scale. One item with a factor loading below 0.40 as a result of the CFA was removed from the scale at this stage. Cronbach's Alpha for the entire scale was determined to be 0.959. These results indicate a sufficient level of internal consistency among the scale items.
Conclusion: This study reveals that the "Green Midwifery Perception" scale is a valid and reliable measurement tool for Turkish culture.

Keywords: Green midwifery, perception scale, scale development, midwifery

Bildiri No: 6782
Yayın No: SB-038
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelik Bölümü Öğrencilerinin Postpartum Kanamayı Yönetme Konusundaki Özgüven Durumları

Merve AFACAN SATIOĞLU[1], Ayşenur KAHRAMAN[2]
[1]Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Postpartum kanama, geçmişten günümüze önlenebilir anne ölümleri sebeplerinin başında gelmesinden dolayı önemini koruyan bir konudur. Postpartum kanamanın önlenmesinde kilit konumda bulunan ebelerin eğitiminin niteliği, konunun öneminden dolayı daha da hassas bir konu olmaktadır. Bu çalışmada amacımız, ebelik öğrencilerinin postpartum kanama yönetim basamaklarını yapabilme konusundaki özgüven durumlarını saptamaktır.
Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte gerçekleştirilen çalışmaya, ebelik bölümü son sınıf öğrencilerinden 95 öğrenci katılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan 7 adet sosyodemografik soru ile 4 alt boyutlu 60 sorudan oluşan "Postpartum Kanama yönetiminde öğrencilerin özgüven derecelendirmeleri formu" ile toplanmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirmesinde; tanımlayıcı istatistiksel ölçütler (ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler ve yüzdelik sayılar) kullanılmıştır. Verilerin normallik analizinde değişkenlere ait verilerin hangi dağılımdan geldiğini belirlemek için; shapiro wilk testi istatistik ve p değeri, çarpıklık ve basıklık katsayıları incelenmiş, p değerinin 0,05'ten büyük olması veya çarpıklık ve basıklık katsayılarının ±2 sınırları dışında bulunması nedeniyle verilerin dağılımının normal olmadığı görülmüş ve puan ortalamalarının kıyaslanmasında non-parametrik testlerden faydalanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.
Bulgular: Öğrencilerin postpartum kanama yönetimi özgüven derecelendirmeleri formu kanamayı tanılama, antepartum ve intrapartum yönetim alt boyut puan ortalamaları yüksek düzeyde, postpartum ve toplam puan ortalamaları orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin bilgi düzeyi algıları ile postpartum kanama yönetimi özgüven derecelendirmeleri formu tanılama alt boyutu arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Buna göre postpartum kanamaya yönelik bilgi düzeyini yeterli bulan öğrecilerin postpartum kanama yönetimi özgüven derecelendirmeleri formu tanılama alt boyutu toplam puan ortalaması bilgi düzeyini kısman yeterli bulan öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Öğrencilerin beceri düzeyi algıları ile postpartum kanama yönetimi özgüven derecelendirmeleri formu toplam puan ve alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p<0.05$)
Sonuç: Sonuç olarak, postpartum kanama bilgi düzeyini yeterli olarak algılayan öğrencilerin kanamayı tanılama konusundaki özgüvenlerinin anlamlı derecede daha yüksek olduğu, ancak beceri düzeyi algısının özgüven üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin bulunmadığı ulunmuştur.
Anahtar Kelimeler: Postpartum kanama, özgüven, ebelik öğrencisi

Abstract No: 6782
Publish No: SB-038
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

The Confidence Levels of Midwifery Students in Managing Postpartum Haemorrhage

Merve AFACAN SATIOĞLU[1], Ayşenur KAHRAMAN[2]
[1]Karabuk Unıversıty, Faculty of Health Sciences Mıdwifery Departmant
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Unıversıty, Faculty of Health Sciences Mıdwifery Departmant

Introduction: Postpartum haemorrhage (PPH) continues to be a major global health concern, remaining one of the leading preventable causes of maternal mortality from past to present. The quality of education provided to midwifery students, who play a critical role in the prevention and management of PPH, is therefore of paramount importance.

Materials and Methods: This descriptive study aimed to determine the confidence levels of final-year midwifery students in performing the steps of PPH management. The study included 95 final-year midwifery students. Data were collected through a researcher-developed form consisting of seven sociodemographic questions and a 60-item "Postpartum Haemorrhage Management Self-Confidence Rating Form," which includes four subscales: haemorrhage diagnosis, antepartum management, intrapartum management, and postpartum management. Descriptive statistical analyses (mean, standard deviation, minimum, maximum, and percentages) were used to evaluate the data. The Shapiro–Wilk test, skewness, and kurtosis values were examined to test normality. As the data distribution was not normal ($p>0.05$ or skewness/kurtosis values outside ±2), non-parametric tests were applied for comparisons. The level of statistical significance was set at $p<0.05$.

Results: Findings revealed that students' confidence scores were high in the sub-dimensions of haemorrhage diagnosis, antepartum, and intrapartum management, while moderate levels were observed in the postpartum and total confidence scores. A statistically significant relationship was found between students' perceived knowledge level and their confidence in haemorrhage diagnosis ($p<0.05$). Students who perceived their knowledge as adequate demonstrated significantly higher confidence in diagnosing PPH compared to those who perceived their knowledge as partially adequate. However, no significant association was found between perceived skill level and total or subscale confidence scores ($p>0.05$).

Conclusion: The study concludes that higher perceived knowledge contributes to greater confidence in diagnosing postpartum haemorrhage, while perceived skill level does not significantly influence self-confidence.

Keywords: Postpartum haemorrhage, self-confidence, midwifery student

Bildiri No: 9941
Yayın No: SB-039
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Ebelikte Dijital Sağlık ve Tele-Ebelik Araştırmalarının Küresel Eğilimleri: Bibliyometrik Analiz

Meserret ASLAN[1]

[1]İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Dijital sağlık uygulamaları, özellikle COVID-19 pandemisi sonrasında ebelik bakım hizmetlerinin sunum biçimini dönüştürmüştür. Bu çalışma, ebelikte dijital sağlık ve tele-ebelik konularında yapılan yayınların küresel eğilimlerini, tematik dağılımlarını ve araştırma yoğunluklarını bibliyometrik açıdan değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada PubMed veri tabanı Eylül 2025 tarihinde "midwifery", "telehealth", "tele-midwifery", "digital health", "e-health", "mHealth" ve "virtual care" anahtar kelimeleri kullanılarak süre sınırlaması olmaksızın taranmıştır. Arama yalnızca bilimsel makale türündeki yayınları kapsayacak şekilde, dil filtresi İngilizce olarak uygulanmıştır. Tarama sonucunda ulaşılan toplam kayıt sayısı 158 olup yinelenen kayıtların çıkarılmasının ardından tümü analize dahil edilmiştir. Verilerin analizi açık erişimli R (Bibliometrix/Biblioshiny) yazılımı ile gerçekleştirilmiştir. Yazar anahtar kelimeleri ve yayın metaverileri kullanılarak temel göstergeler, anahtar kelime yoğunluğu, yıllık eğilimler, ortak yazarlık ağları ve tematik haritalar oluşturulmuştur. Çalışma, açık erişimli ikincil veriler kullanılarak yürütüldüğü için etik kurul onayı gerektirmemektedir.

Bulgular: Analiz sonucunda yayınların 1996–2025 yılları arasında yayımlandığı ve 2021 sonrasında belirgin bir artış gösterdiği saptanmıştır. En fazla yayın 2024 (n=34) ve 2025 (n=34) yıllarında yapılmıştır. En üretken dergiler Midwifery, Journal of Midwifery & Women's Health ve Women and Birth olmuştur. En sık kullanılan anahtar kelimeler "midwifery", "telemedicine", "digital health", "mHealth" ve "telehealth" olarak belirlenmiştir. Tematik analiz, üç ana araştırma eksenine dikkat çekmektedir: telekonsültasyon ve uzaktan bakım uygulamaları, mobil sağlık tabanlı doğum öncesi izlem sistemleri ve ebelik eğitiminde dijital dönüşüm süreçleri; bu temalar alanın hem klinik hem de eğitim boyutunda dijitalleşmeye yöneldiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Sonuç: Ebelikte dijital sağlık ve tele-ebelik araştırmalarında küresel ölçekte hızla artan bir eğilim gözlenmektedir. Bulgular, ebelik disiplininin dijital dönüşüm sürecinde aktif rol üstlendiğini ve gelecekte bu alanda daha bütünleşik, yenilikçi yaklaşımların öne çıkacağını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik analiz, dijital sağlık, ebelik, tele-tıp

Abstract No: 9941
Publish No: SB-039
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Innovation and Use of Technology in Health

Global Trends in Digital Health and Tele-Midwifery Research: A Bibliometric Analysis

Meserret ASLAN[1]
[1]Istanbul Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Digital health technologies have transformed the delivery and accessibility of midwifery care, particularly following the COVID-19 pandemic. This study aimed to evaluate global trends, thematic distributions, and research intensities in publications addressing digital health and tele-midwifery through a bibliometric approach.

Materials and Methods: The PubMed database was systematically searched in September 2025 using the keywords "midwifery," "telehealth," "tele-midwifery," "digital health," "e-health," "mHealth," and "virtual care," without time restrictions. The search was limited to scientific articles written in English. A total of 158 records were retrieved; after removing duplicates, all were included in the analysis. Data were analyzed using the open-access R package Bibliometrix/Biblioshiny. Author keywords and publication metadata were employed to generate core indicators, keyword frequency maps, annual publication trends, co-authorship networks, and thematic structures. As this study utilized publicly available secondary data, ethical approval was not required.

Results: Publications spanned from 1996 to 2025 and demonstrated a sharp increase after 2021. The most productive years were 2024 (n = 34) and 2025 (n = 34). Leading journals included Midwifery, Journal of Midwifery & Women's Health, and Women and Birth. The most frequent keywords were "midwifery," "telemedicine," "digital health," "mHealth," and "telehealth." Thematic analysis highlighted three primary research axes: (1) teleconsultation and remote care applications, (2) mobile health–based prenatal monitoring systems, and (3) digital transformation in midwifery education. These themes collectively underscore the discipline's shift toward digital integration in both clinical practice and education.

Conclusion: There is a rapidly growing global trend in digital health and tele-midwifery research. The findings indicate that the midwifery discipline plays an active role in the digital transformation of healthcare and will likely continue to advance through increasingly integrated and innovative approaches.

Keywords: Bibliometric analysis, digital health, midwifery, telemedicine

Bildiri No: 9821
Yayın No: SB-040
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Üniversite Öğrencilerinin Sürdürülebilir Menstrual Hijyen Ürünleri Bilgi Düzeyleri ve Kullanım Durumları

Meserret ASLAN[1], Şehma ŞEN[2], Ece NİLÜFER[1]
[1]İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin sürdürülebilir menstrual hijyen ürünleri konusundaki bilgi düzeylerini, tutumlarını ve kullanım durumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.
Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikteki çalışma, 2024 yılında bir vakıf üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören ebelik öğrencileri ile yürütülmüştür. Evren 225 öğrenci olup, %95 güven düzeyi ve %5 hata payı esas alınarak yapılan örneklem hesaplaması sonucunda en az 142 öğrenci gerektiği belirlenmiş, araştırma 145 katılımcı ile tamamlanmıştır. Veriler, Tanımlayıcı Bilgi Formu ve Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHDÖ) kullanılarak çevrim içi anket yoluyla toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Mann–Whitney U, Kruskal–Wallis ve Ki-Kare testleri uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Çalışma için etik kurul onayı alınmıştır (Etik Kurul Karar No: 19.11.2024 / 09).
Bulgular: Araştırmaya katılan 145 üniversite öğrencisi ebelik bölümünde öğrenim görmektedir. Katılımcıların yaş ortalaması 20,81±1,57'dir. Katılımcıların %64,8'i sürdürülebilir menstrual hijyen ürünleri hakkında daha önce bilgi almış, %32,4'ü bu ürünleri kullanmaktadır. Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHDÖ) toplam puan ortalaması 99,23±7,66; alt boyut ortalamaları ise genital hijyen alışkanlıklarında 51,30±4,39, adet hijyeni alışkanlıklarında 35,68±3,36, anormal bulguları fark etme duyarlılığında 12,25±2,53'tür. Mann–Whitney U testi sonucunda, bilgi sahibi olan öğrencilerin GHDÖ toplam puanları ($U=1724,5$, $p=0.005$) ve genital hijyen alışkanlıkları alt boyut puanları ($U=1735,0$, $p=0.006$) anlamlı biçimde daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca, sürdürülebilir menstrual ürünlerin sağlık üzerindeki etkileri hakkında bilgi sahibi olma durumu ile bu ürünlere yönelik tutum arasında anlamlı ilişki saptanmıştır ($\chi^2=19.201$, $sd=2$, $p<0.001$). Ürünleri kullanan öğrencilerde anormal bulguları fark etme duyarlılığı puanı daha yüksek bulunmuştur ($U=1831.0$, $p=0.043$). Bulgular, bilgi düzeyinin ve deneyimin hijyen davranışlarını ve tutumları olumlu yönde etkilediğini göstermektedir.
Sonuç: Bu çalışma, öğrencilerin sürdürülebilir menstrual hijyen ürünleri konusundaki bilgi düzeyleri ve kullanım durumlarını ortaya koymuştur. Bulgular, bilgi ve deneyimin hijyen davranışlarını olumlu etkilediğini göstermektedir. Öğrencilerin çoğu bu ürünler hakkında bilgi sahibi olsa da, kullanım oranı düşüktür. Sonuçlar üniversitelerde sürdürülebilir menstrual hijyen konusunda farkındalık eğitimlerinin artırılması gerekliliğini vurgulamaktadır. Bu ürünlerin yaygınlaşması, çevresel sürdürülebilirliğin güçlendirilmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çevre sağlığı, menstrüel hijyen ürünleri, sağlık davranışı, sürdürülebilirlik

Abstract No: 9821
Publish No: SB-040
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Knowledge Levels and Usage of Sustainable Menstrual Hygiene Products Among University Students

Meserret ASLAN[1], Şehma ŞEN[2], Ece NİLÜFER[1]
[1]Istanbul Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Istanbul Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Introduction: This study aimed to determine the knowledge levels, attitudes, and usage status of university students regarding sustainable menstrual hygiene products.
Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted in 2024 with midwifery students studying at the Faculty of Health Sciences of a foundation university. The population consisted of 225 students, and with a 95% confidence level and 5% margin of error, the minimum sample size was calculated as 142; the study was completed with 145 participants. Data were collected online using a Descriptive Information Form and the Genital Hygiene Behaviors Scale (GHBS). Descriptive statistics, Mann–Whitney U, Kruskal–Wallis, and Chi-square tests were used for analysis, with significance set at $p<0.05$. Ethical approval was obtained (Ethics Committee Decision No: 19.11.2024 / 09).
Results: A total of 145 midwifery students participated, with a mean age of 20.81±1.57 years. Of the students, 64.8% had previously received information about sustainable menstrual hygiene products, and 32.4% reported using them. The mean GHBS total score was 99.23±7.66; sub-dimension means were 51.30±4.39 for genital hygiene habits, 35.68±3.36 for menstrual hygiene habits, and 12.25±2.53 for awareness of abnormal findings. Students who were knowledgeable about sustainable menstrual products had significantly higher GHBS total ($U=1724.5$, $p=0.005$) and genital hygiene habits scores ($U=1735.0$, $p=0.006$). Awareness of the health effects of sustainable products was significantly associated with attitudes toward their use ($\chi^2=19.201$, $df=2$, $p<0.001$). Students using sustainable products had higher awareness scores for abnormal findings ($U=1831.0$, $p=0.043$).
Cocnlusion: This study revealed students' knowledge levels and use of sustainable menstrual hygiene products. Findings showed that knowledge and experience positively affect hygiene behaviors. Although most students were informed, usage was low. Results highlight the need to increase awareness education in universities. Promoting these products is important for strengthening environmental sustainability.

Keywords: Environmental health, health behavior, menstrual hygiene products, sustainability

Bildiri No: 3201
Yayın No: SB-041
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Babalara Özgü Gebelik Anksiyetesi Ölçeği'nin Geçerlilik Ve Güvenirlik Çalışması

Nazan CAYBAK[1], Duygu Güleç ŞATIR[2]
[1]Urla Devlet Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi

Giriş-Amaç: Araştırma babaların gebelikle ilişkili anksiyete düzeylerini belirlemek için "Babalara Özgü Gebelik Anksiyetesi Ölçeği'nin" Türkçe uyarlamasının geçerlilik ve güvenirliğini belirlemek amacıyla metodolojik türde planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın örneklemini İzmir'de bir devlet hastanesinin kadın doğum polikliniğine eşleri ile başvuran veya hastanenin gebe hazırlık sınıflarına katılan, eşinin gebelik haftası 28 hafta üzerinde olan 100 baba adayı oluşturmuştur. Ölçeğin geçerlilik analizleri dil ve kapsam geçerliliği, yapı geçerliliği; güvenirlik analizleri iç tutarlılık yöntemlerinden "Cronbach Alpha" katsayısı, madde toplam kolelasyon değerleri ve test güvenirlik analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Son şekli verilen ölçeğin faktör yapısını belirleyebilmek için keşfedici faktör analizi uygulanmıştır. Bu analiz neticesinde, maddelerin 2 faktörden oluşan, toplam varyansın %53,03'ünü açıklayan bir yapıda olduğu görülmüştür. 1.faktör toplam varyansın %31,74'ünü, 2.faktör toplam varyansın %21,28'ini açıklamaktadır. Yapılan keşfedici faktör analizi sonucunda 1 ve 2 numaralı maddeler 1.faktörün altında, 10, 7, 4, 5, 9 ve 3 numaralı maddeler 2.faktörün altında toplanmıştır. Yetersiz faktör yükü sebebi ile 6 ve 8 numaralı maddeler ölçekten çıkarılmıştır. Elde edilen faktörlerin uyum iyiliği değerlerini doğrulayabilmek amacıyla doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Modelde iyileştirme yapılmış olup, iyileştirme yapılırken uyumu azaltan değişkenler belirlenmiş, artık değerler arasında kovaryansı yüksek olanlar için yeni kovaryansı oluşturulmuştur. Model oluşturulurken 1 ve 2 numaralı maddeler modelden çıkarılmıştır. Doğrulayıcı Faktör analizine göre ölçeğin yapısal denklem model sonucu p=0.000 düzeyinde anlamlı olduğu, ölçeği oluşturan 6 madde tek faktörlü ölçek yapısıyla ilişkili olduğu belirlenmiştir. Ölçeğin cronbach alfa güvenirlik katsayısı 0,70 olarak hesaplanmıştır.

Sonuç: Babalara özgü gebelik anksiyetesi ölçeği 6 madde tek boyut ile Türk toplumunda bebek bekleyen baba adaylarının kullanılması için geçerli ve güvenilirdir.

Anahtar Kelimeler: Baba adayı, anksiyete, gebelik, kaygı

Abstract No: 3201
Publish No: SB-041
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Validity and Reliability Study of the Father-Specific Pregnancy Anxiety Scale

Nazan CAYBAK1, Duygu Güleç ŞATIR2[1]Urla State Hospital
[2]Ege University

Introduction: The study was designed as a methodological study to determine the validity and reliability of the Turkish adaptation of the "Paternal Pregnancy Anxiety Scale" in order to assess fathers' levels of pregnancy-related anxiety.

Materials and Methods: The sample of the study consisted of 100 expectant fathers whose partners were over 28 weeks of pregnancy, who either accompanied their spouses to the obstetrics outpatient clinic of a state hospital in İzmir or attended the hospital's prenatal preparation classes. The validity analyses of the scale included language and content validity as well as construct validity, while the reliability analyses were evaluated using internal consistency methods such as the "Cronbach's Alpha" coefficient, item-total correlation values, and test reliability analyses.

Results: To determine the factor structure of the final version of the scale, an exploratory factor analysis was conducted. The results of this analysis showed that the items formed a two-factor structure, explaining 53.03% of the total variance. The first factor accounted for 31.74% of the variance, while the second factor explained 21.28%. According to the EFA results, items 1 and 2 loaded on the first factor, whereas items 10, 7, 4, 5, 9, and 3 loaded on the second factor. Due to insufficient factor loadings, items 6 and 8 were removed from the scale. To verify the goodness-of-fit of the obtained factors, a confirmatory factor analysis was conducted. During model modification, variables that reduced model fit were identified, and new covariances were created for residuals with high covariance values. Items 1 and 2 were excluded from the model. According to the CFA results, the structural equation model of the scale was significant at the $p = 0.000$ level, and the six items constituting the scale were associated with a single-factor structure. The Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale was calculated as 0.70.

Conclusion: The 6-item, single-factor Paternal Pregnancy Anxiety Scale is a valid and reliable instrument for use with expectant fathers in the Turkish population.

Keywords: Expectant father, anxiety, pregnancy, worry

Bildiri No: 7783
Yayın No: SB-042
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Baba Adaylarının Kendi Babalarına Bağlanma Durumları İle Fetal Bağlanma Arasındaki İlişki

Nazan CAYBAK[1], Duygu Güleç ŞATIR[2]
[1]Urla Devlet Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma babaların kendi babalarına bağlanma durumları ile fetal bağlanma arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yürütülmüştür. Çalışma sonuçları paternal antenatal bağlanmaya yönelik literatürdeki boşluğu kapatacaktır. Aynı zamanda sağlık hizmeti sunarken güvenli bağlanma sorunu yaşama riski olan babaları belirleme ve önlem almada bağlanmanın çok boyutlu ve nesiller arası aktarımının göz önünde bulundurulmasına katkı sağlayacaktır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma, İzmir'deki bir hastanenin kadın doğum polikliniklerine Mayıs-Temmuz 2023 tarihleri arasında başvuran ve eşinin gebeliği 20. hafta ve üzeri olan ve eşiyle birlikte antenatal takip için gebe polikliniğine gelen 78 baba adayı ile yürütülmüştür. Veriler Paternal Antenatal Attachment Scale ve Parental Bonding Instrument baba formu ile toplanmıştır. Veriler korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Baba adaylarının yaş ortalaması 33,15±5.0, %84.6'sının gebeliğin planlı ve % 61.5'inin ilk babalık deneyimidir. Parental Bonding Instrument puan ortalaması 48.34±11.74, Paternal Antenatal Attachment Scale puan ortalaması 63.66±10.16 bulunmuştur. Korelasyon analizi sonucunda fetal bağlanma ile babaların kendi babalarına bağlanmaları arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur. Regresyon analizi sonucunda babaların kendi babasına bağlanma duygusunun yüksek olması ve önceki babalık deneyiminin fetal bağlanmayı etkilediği bulunmuştur.

Sonuç: Bu çalışma baba adaylarının 16 yaşından önce algıladıkları kendi babalarına bağlanma duygularının şu an bekledikleri fetüse yüksek, kaliteli ve uzun süreli bağlanma oluşturmada etkili olduğu sonucunu ortaya koymuştur. Bu duruma babanın önceki babalık deneyimi eklendiğinde etkinin arttığı görülmektedir. Gebelik süreçlerinde baba-fetüs bağlanması değerlendirilirken babanın kendi babasına bağlanma durumunun da değerlendirilmesi önerilmektedir. Böylelikle geçmişteki düşük ebeveyn algılarının iyileştirilmesine yönelik stratejiler geliştirilmesine odaklanılabilir. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda daha büyük örneklemde çalışmanın tekrarlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Babaya bağlanma, fetal bağlanma, ilgi, aşırı koruma

Abstract No: 7783
Publish No: SB-042
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Examination of the Relationship between the Attachment Status of Expectant Fathers to Their Own Fathers and Fetal Attachment

Nazan CAYBAK[1], Duygu Güleç ŞATIR[2]
[1]Urla State Hospital
[2]Ege University

Introduction: This study was conducted to examine the relationship between fathers' attachment to their own fathers and their fetal attachment. The results of the study will help fill the gap in the literature on paternal antenatal attachment. In addition, they will contribute to identifying fathers who may be at risk of insecure attachment and to taking preventive measures by considering the multidimensional and intergenerational transmission of attachment in the provision of healthcare services.
Materials and Methods: This descriptive study was conducted with 78 expectant fathers whose partners were at 20 weeks of gestation or more and who attended antenatal follow-up visits with their partners at the obstetrics outpatient clinics of a hospital in İzmir between May and July 2023. Data were collected using the Paternal Antenatal Attachment Scale and the Parental Bonding Instrument (father form). The data were analyzed using correlation analysis and multiple regression analysis.
Results: The mean age of the expectant fathers was 33.15±5.0 years, 84.6% of them had a planned pregnancy, and 61.5% were experiencing their first fatherhood experience. The mean Parental Bonding Instrument score was 48.34±11.74, and the mean Paternal Antenatal Attachment Scale score was 63.66±10.16. Correlation analysis revealed a slightly positive and significant relationship between fetal attachment and fathers' attachment to their fathers. Regression analysis revealed that fathers' high sense of attachment to their fathers and previous fatherhood experience influenced fetal attachment.
Conclusion: This study revealed that expectant fathers' perceived attachment to their own fathers before the age of 16 has an effect on establishing a strong, high-quality, and enduring bond with the fetus they are currently expecting. The effect appears to be stronger when the father has previous fatherhood experience. It is recommended that fathers' attachment to their own fathers be evaluated when assessing paternal–fetal attachment during pregnancy. This approach may help develop strategies aimed at improving negative parental perceptions from the past. Future studies are recommended to replicate this research with a larger sample.

Keywords: Paternal attachment, fetal attachment, care, overprotection

Bildiri No: 2502
Yayın No: SB-043
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Gebelikte Cinsel İnanç ve Tutumların Cinsel Yaşam Kalitesi ile Partner Desteğine Etkisi: Pariteye Göre Karşılaştırmalı Bir Analiz

Hilal ÖZBEK[1], Neriman ULUÇAY[1]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma, gebelikte cinsel inanç ve tutumların, cinsel yaşam kalitesi ve partner desteği üzerindeki etkisini pariteye göre karşılaştırmalı olarak belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve karşılaştırmalı türdeki bu araştırma, Tokat Turhal Devlet Hastanesi'nde yürütülmüştür. Çalışmaya 106 primipar ve 106 multipar olmak üzere toplam 212 gebe kadın dâhil edilmiştir. Veriler, "Kişisel Bilgi Formu", "Gebelikte Cinselliğe İlişkin Tutum ve İnançlar Ölçeği (GCİTİÖ)", "Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği (CYKÖ-K)" ve "Gebelikte Eş Desteği Algısı Ölçeği (GEDAÖ)" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Bonferroni post-hoc testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Primipar kadınların GCİTİÖ, CYKÖ-K ve GEDAÖ puan ortalamaları sırasıyla 53.33±15.35, 39.27±9.06 ve 25.00±7.94; multipar kadınlarda ise 52.06±14.14, 39.94±8.29 ve 27.74±12.01 olarak bulunmuştur. Primipar kadınlarda eğitim durumu, gebelikte eş desteği, eşiyle cinsellik hakkında iletişim kurabilme ve gebelikte cinsel yaşamda azalma değişkenlerinin ölçek puanları arasında anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Multipar kadınlarda ise eğitim, ekonomik durum, eş ilişkisi, eş desteği, gebelik haftası, cinsel ilişkiyi güvenli bulma ve cinsel yaşamda azalma değişkenleri ile ölçek puanları arasında anlamlı farklar bulunmuştur ($p<0.05$). Bonferroni post-hoc analizi sonucunda, "gelir gidere eşit" grubundaki kadınların GCİTİÖ puanlarının diğer ekonomik gruplardan anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçları, gebelikte cinsel inanç ve tutumların, cinsel yaşam kalitesi ve partner desteği algısı üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Eğitim düzeyi, ekonomik durum, eş desteği ve cinsel iletişim gibi değişkenler bu ilişkiyi anlamlı biçimde etkilemektedir. Elde edilen bulgular, gebelikte cinsellik konusunda farkındalık ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, cinsellik, cinsel yaşam kalitesi, eş desteği

Abstract No: 2502
Publish No: SB-043
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of Sexual Beliefs and Attitudes During Pregnancy on Sexual Quality of Life and Partner Support: A Comparative Analysis by Parity

Hilal ÖZBEK[1], Neriman ULUÇAY[1]
[1]Tokat Gaziosmanpasa University

Introduction: This study was conducted to comparatively determine the effect of sexual beliefs and attitudes during pregnancy on sexual quality of life and partner support according to parity.

Materials and Methods: This descriptive and comparative study was conducted at Tokat Turhal State Hospital. The study included a total of 212 pregnant women, comprising 106 primiparous and 106 multiparous participants. Data were collected using the "Personal Information Form," the "Beliefs and Attitudes Towards Sexuality During Pregnancy Scale (BASPS)," the "Sexual Quality of Life Questionnaire–Female (SQOL-F)," and the "Perceived Partner Support During Pregnancy Scale (PPSPS)." Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Bonferroni post-hoc tests were used for data analysis.

Results: The mean scores of primiparous women for the BASPS, SQOL-F, and PPSPS were 53.33±15.35, 39.27±9.06, and 25.00±7.94, respectively; while in multiparous women, the corresponding mean scores were 52.06±14.14, 39.94±8.29, and 27.74±12.01. In primiparous women, significant relationships were found between scale scores and variables such as educational status, partner support during pregnancy, ability to communicate with the partner about sexuality, and reduction in sexual activity during pregnancy ($p<0.05$). Among multiparous women, significant differences were observed between scale scores and variables including education level, economic status, partner relationship, partner support, gestational week, perception of sexual intercourse as safe, and reduction in sexual activity ($p<0.05$). The Bonferroni post-hoc analysis revealed that the BASPS scores of women in the "income equal to expenses" group were significantly higher than those of women in other economic groups.

Conclusion: The results of the study indicate that sexual beliefs and attitudes during pregnancy have a significant impact on sexual quality of life and perceived partner support. Variables such as educational level, economic status, partner support, and sexual communication significantly influence this relationship. These findings highlight the need to enhance awareness and counseling services regarding sexuality during pregnancy.

Keywords: Pregnancy, sexuality, quality of sexual life, spousal support

Bildiri No: 1173
Yayın No: SB-044
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Tunceli İlindeki Annelerin Emzirme Motivasyonu ile Mental İyi Oluşu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Selin KOÇ[1], Çiler YEYĞEL[2], Akgün YEŞİLTEPE[3]
[1]Tunceli İl Sağlık Müdürlüğü, Destek Hizmetleri Başkanlığı, İç Kontrol Birimi
[2]İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[3]Munzur Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Emzirmenin hem anne hem de bebek sağlığı üzerindeki olumlu etkilere sahiptir. Emzirmeye güçlü bir şekilde odaklanan annelerin, bu süreci daha uzun dönem boyunca sürdürdükleri ve psikolojik açıdan daha dengeli bir süreç yaşamaktadır. Bu çalışma, Tunceli ilinde yaşayan 0-6 ay arası bebeği olan annelerin emzirme motivasyonu ile mental iyi oluş düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evreni, son 6 ay içinde Tunceli ili merkez ve ilçe aile hekimliklerine kayıtlı 0-6 ay arasında bebeği olan 784 emziren anne tarafından oluşturulmuştur. Araştırmanın örnekleme alınma kriterlerine uyan 0-6 ay arasında bebeği olan tüm kadınlar araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırma 15.09.2024-15.02.2025 tarihleri arasında 151 emziren anne ile yürütülmüştür. Veriler, Sosyodemografik Bilgi Formu, Emzirme Motivasyon Ölçeği ve Mental İyi Oluş Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. İstatistiksel analizlerde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t testi, One-Way ANOVA, Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis uygulanmıştır.

Bulgular: Annelerin emzirme motivasyon puanları 71.55±10.52 olarak orta-üst düzeyde ve mental iyi oluş puanları ise 54.97±8.03 olarak yüksek düzeyde olduğu görülmektedir. Ayrıca, emzirme motivasyonu ile mental iyi oluş arasında istatistiksel olarak anlamlı bir pozitif ilişki bulunmuştur ($r=0.42$, $p<0.01$). Basit doğrusal regresyon analizi sonuçlarına göre; bütünleşmiş düzenleme, içsel motivasyon, özdeşleşmiş düzenleme, içe yansıtılmış düzenleme (toplumsal onaylama) ve dışsal düzenleme (ek yararlar) değişkenlerinin mental iyi oluş üzerinde istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü etkileri olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmada planlı gebelik, emzirme eğitimi alma, sadece anne sütü verme ve erken emzirme başlangıcının her iki ölçek puanını olumlu etkilediğini ortaya koymaktadır. Emzirme konusunda motivasyonu yüksek olan annelerin aynı zamanda daha yüksek mental iyi oluş düzeylerine sahip olduklarını göstermektedir. Annelere yönelik emzirme danışmanlığı ve psikososyal destek programlarının yaygınlaştırılmasını önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, emzirme motivasyonu, mental iyi oluş, motivasyon, mental

Abstract No: 1173
Publish No: SB-044
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Investigation of The Relationship Between Breastfeeding Motivation and Mental Well-Being Among Mothers in Tunceli Province

Selin KOÇ[1], Çiler YEYĞEL[2], Akgün YEŞİLTEPE[3]
[1]Tunceli Provincial Health Directorate, Support Services Directorate, Internal Control Unit
[2]Izmir Tınaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[3]Munzur University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Breastfeeding has positive effects on both maternal and infant health. Mothers who focus strongly on breastfeeding are more likely to maintain this focus for longer periods and experience greater psychological well-being. This study aimed to examine the relationship between breastfeeding motivation and mental well-being among mothers of infants aged 0-6 months living in Tunceli province.

Materials and Methods: The study population consisted of 784 breastfeeding mothers with babies aged 0-6 months who were registered with family physicians in the central and district offices of Tunceli province within the last 6 months. The study sample included all women with babies aged 0-6 months who met the inclusion criteria. The study was conducted with 151 breastfeeding mothers between September 15, 2024, and February 15, 2025. Data were collected using the Sociodemographic Information Form, the Breastfeeding Motivation Scale, and the Mental Well-Being Scale. Statistical analyses used descriptive statistics, independent samples t-tests, One-Way ANOVA, Mann-Whitney U, and Kruskal-Wallis.

Results: Mothers' breastfeeding motivation scores were 71.55±10.52, indicating a moderate-to-high level, and their mental well-being scores were 54.97±8.03, indicating a high level. Furthermore, a statistically significant positive correlation was found between breastfeeding motivation and mental well-being ($r=0.42$, $p<0.01$). According to the results of simple linear regression analysis, integrated regulation, intrinsic motivation, identified regulation, introjected regulation (social approval), and external regulation (additional benefits) variables were determined to have statistically significant and positive effects on mental well-being.

Conclusion: This study demonstrates that planned pregnancies, breastfeeding education, exclusive breastfeeding, and early breastfeeding initiation positively impact both scale scores. Mothers with higher motivation to breastfeed also have higher levels of mental well-being. It recommends expanding breastfeeding counseling and psychosocial support programs for mothers.

Keywords: Breastfeeding, breastfeeding motivation, mental well-being, motivation, mental

Bildiri No: 9613
Yayın No: SB-045
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelik Öğrencilerinin Tıbbi Yapay Zekaya İlişkin Hazır Bulunuşlukları ile Yapay Zekâ Okuryazarlık Düzeyleri Arasındaki İlişki

Ruken TUNÇ SALAR[1], Keziban AMANAK[2]
[1]Antalya Bilim Üniversitesi
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

Giriş-Amaç: Yapay Zeka Çağı (YZ), YZ teknolojilerinin insan yaşamının, toplumun ve endüstrinin çeşitli yönlerinde önemli ve yaygın bir rol oynadığı mevcut çağdır. Bu çağ, yapay zekayı günlük yaşama, iş süreçlerine, sağlık hizmetlerine, eğitime, eğlenceye ve daha fazlasına entegre etmeyi ifade eder. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin tıbbi yapay zekaya ilişkin hazır bulunuşlukları ile yapay zekâ okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanmıştır. Araştırmanın evrenini, Ocak 2025- Ağustos 2025 tarihleri arasında ebelik bölümünde öğrenim gören 553 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri "Veri Toplama Formu" aracılığıyla toplanacaktır. Veri Toplama Formu üç bölümden oluşmaktadır: Tanıtıcı Bilgi Formu, Tıbbi Yapay Zekâ Hazır Bulunuşluk Ölçeği ve Yapay Zekâ Okuryazarlığı Ölçeği. Araştırmada elde edilen veriler DataBeeg 1.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken (sayı, yüzde, min-maks değerleri, ortalama, standart sapma) tanımlayıcı istatistiksel metotlar kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre, farkındalık düzeyi ile bilişsel, beceri, öngörü, etik faktörleri ve tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluğu arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü ilişkiler bulunmuştur ($r=0.214–0.298$, $p<0.05$). Benzer şekilde, kullanım düzeyi ile tüm faktörler arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişkiler saptanmıştır ($r=0.286–0.378$, $p<0.05$). Değerlendirme boyutu da bilişsel, beceri, öngörü, etik faktörleri ve tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluğu ile anlamlı pozitif ilişkiler göstermiştir ($r=0.247–0.426$, $p<0.05$). Etik boyutu ile beceri, öngörü, etik ve tıbbi yapay zekâ hazır bulunuşluğu arasında da pozitif ilişkiler belirlenmiştir ($r=0.179–0.377$, $p<0.05$). Ayrıca yapay zekâ okuryazarlığı ölçeği ile tüm faktörler arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü ilişkiler tespit edilmiştir ($r=0.261–0.446$, $p<0.05$).

Sonuç: Çalışmada öğrencilerin yapay zekâ okuryazarlığı düzeyleri ile tıbbi yapay zekâya yönelik hazır bulunuşluklarının birbirini destekleyen yapılar olduğunu ve yapay zekâ farkındalığının artmasının hazır bulunuşluk düzeyini olumlu yönde etkilediğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, hazır bulunuşluk, sağlık, tıbbi yapay zeka, yapay zeka

Abstract No: 9613
Publish No: SB-045
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

The Relationship Between Midwifery Students' Readiness for Medical Artificial Intelligence and Their Artificial Intelligence Literacy Levels

Ruken TUNÇ SALAR[1], Keziban AMANAK[2]
[1]Antalya Bilim University
[2]Aydın Adnan Menderes University

Introduction: The Age of Artificial Intelligence (AI) is the current era in which AI technologies play a significant and pervasive role in various aspects of human life, society, and industry. This era encompasses the integration of AI into daily life, business processes, healthcare, education, entertainment, and more. This study aimed to examine the relationship between midwifery students' readiness for medical AI and their AI literacy levels.

Materials and Methods: This study was designed as a descriptive, cross-sectional study. The study population consisted of 553 students studying midwifery between January 2025 and August 2025. Data for the study will be collected using a "Data Collection Form." The Data Collection Form consists of three sections: an Introductory Information Form, the Medical Artificial Intelligence Readiness Scale, and the Artificial Intelligence Literacy Scale. The data obtained in the study were analyzed using the DataBeeg 1.0 program. Descriptive statistical methods were used to analyze the data (number, percentage, min-max values, mean, standard deviation).

Results: According to the results of the Pearson correlation analysis, statistically significant and positive relationships were found between the awareness level and the factors of cognitive, skill, foresight, ethics, and medical AI readiness ($r=0.214–0.298$, $p<0.05$). Similarly, positive and significant relationships were found between the level of usage and all factors ($r=0.286–0.378$, $p<0.05$). The evaluation dimension also showed significant positive relationships with the factors of cognitive, skill, foresight, ethics, and medical AI readiness ($r=0.247–0.426$, $p<0.05$). Positive relationships were also found between the ethics dimension and the factors of skill, foresight, ethics, and medical AI readiness ($r=0.179–0.377$, $p<0.05$). In addition, statistically significant and positive relationships were found between the AI literacy scale and all factors ($r=0.261–0.446$, $p<0.05$).

Conclusion: The study shows that students' artificial intelligence literacy levels and their readiness for medical artificial intelligence are mutually supportive structures and that increasing artificial intelligence awareness positively affects the level of readiness.

Keywords: Artificial intelligence, health, medical artificial intelligence, midwifery, readiness

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
"Sağlık Araştırmaları"
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR

Bildiri No: 6968
Yayın No: SB-046
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Primipar Kadınlarda Doğum Şeklinin Doğum Travması, Doğum Sonrası Bağlanma ve Emzirmeye Etkisi

Zeynep Seyyide KAYA[1], Seda GÜRAY[1], Eylem TOKER[1]
[1]Tarsus Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu araştırma, primipar kadınlarda doğum şeklinin travmatik doğum algısı, doğum sonrası bağlanma ve emzirme zorlukları üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki çalışma Temmuz 2024–Şubat 2025 tarihleri arasında yürütülmüş olup, araştırma kriterlerini karşılayan 450 primipar anne (230 vajinal doğum, 220 sezaryen) araştırmaya dâhil edilmiştir. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, City Doğum Travması Ölçeği (CDTÖ), Doğum Sonrası Bağlanma Anketi (DSBA) ve Varoluşsal Emzirme Zorlukları Ölçeği (VEZÖ) aracılığıyla çevrim içi ortamda toplanmıştır. Analizlerde parametrik ve nonparametrik testler, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon yöntemleri kullanılmıştır.

Bulgular: CDTÖ puanı sezaryen doğum yapan annelerde anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<0,001$). DSBA puanı emziren annelerde daha düşük olup bağlanma sorunlarının daha az olduğunu göstermiştir ($p=0,004$). VEZÖ puanı ise sezaryen doğum yapan, ileri yaşta olan, çalışan, gebeliği plansız olan, formül mama kullanan ve doğum sonrası işe erken dönen annelerde anlamlı düzeyde daha yüksektir ($p<0,05$). Korelasyon analizinde travma ile bağlanma ($r=0,284$; $p<0,001$) ve travma ile emzirme zorlukları ($r=0,227$; $p<0,001$) arasında pozitif yönlü zayıf ilişkiler; bağlanma ile emzirme zorlukları arasında ise pozitif yönlü orta düzeyde ilişki bulunmuştur ($r=0,372$; $p<0,001$). Regresyon modelleri, travmanın doğum şekli, bağlanma sorunları ve emzirme zorlukları tarafından; emzirme zorluklarının ise plansız gebelik, mama kullanımı, travma ve bağlanma tarafından yordandığını göstermiştir.

Sonuç: Doğum şekli, gebeliğin planlı olma durumu, anne yaşı ve mama kullanımı gibi faktörler doğum travması, bağlanma ve emzirme zorluklarında belirleyici rol oynamaktadır. Travma sezaryen doğumlarda daha yüksek, emzirme zorlukları ise özellikle sezaryen doğum, plansız gebelik ve mama kullanımı ile ilişkilidir. Postpartum dönemde travma yaşayan ve emzirme güçlüğü olan annelere erken dönemde psikososyal destek ve profesyonel emzirme danışmanlığı sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum şekli, doğum travması, anne-bebek bağlanması, emzirme zorlukları, primipar

Abstract No: 6968
Publish No: SB-046
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

Effect of Delivery Mode on Birth Trauma, Postpartum Bonding, and Breastfeeding in Primiparous Women

Zeynep Seyyide KAYA[1], Seda GÜRAY[1], Eylem TOKER[1]
[1]Tarsus University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department

Introduction: This study aimed to examine the impact of mode of birth on traumatic birth perception, postpartum bonding, and breastfeeding difficulties among primiparous women.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional study was conducted between July 2024 and February 2025 and included 450 primiparous mothers who met the eligibility criteria (230 vaginal births, 220 cesarean births). Data were collected online using the Descriptive Information Form, the City Birth Trauma Scale (CBTS), the Postpartum Bonding Questionnaire (PBQ), and the Existential Breastfeeding Difficulties Scale (EBDS). Parametric and nonparametric tests, Pearson correlation, and multiple linear regression analyses were employed.

Results: CBTS scores were significantly higher among mothers who delivered by cesarean section ($p<0.001$). PBQ scores were lower among breastfeeding mothers, indicating fewer bonding difficulties ($p=0.004$). EBDS scores were significantly higher among mothers who had a cesarean birth, were of advanced maternal age, employed, had an unplanned pregnancy, used formula, or returned to work early postpartum ($p<0.05$). Correlation analyses revealed weak positive associations between birth trauma and bonding difficulties ($r=0.284$; $p<0.001$) and between birth trauma and breastfeeding difficulties ($r=0.227$; $p<0.001$), while bonding difficulties and breastfeeding difficulties showed a moderate positive association ($r=0.372$; $p<0.001$). Regression models indicated that birth trauma was predicted by mode of birth, bonding difficulties, and breastfeeding difficulties; breastfeeding difficulties were predicted by unplanned pregnancy, formula use, birth trauma, and bonding difficulties.

Conclusion: Factors such as mode of birth, pregnancy planning status, maternal age, and formula use play a key role in birth trauma, postpartum bonding, and breastfeeding difficulties. Birth trauma is more prevalent among cesarean births, while breastfeeding difficulties are particularly associated with cesarean birth, unplanned pregnancy, and formula use. Providing early psychosocial support and professional lactation counseling to mothers experiencing birth trauma or breastfeeding challenges is recommended.

Keywords: Mode of delivery, birth trauma, maternal–infant bonding, breastfeeding difficulties, primiparous women

Bildiri No: 2372
Yayın No: SB-047
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Postpartum Dönemde Alınan Sosyal Desteğin Doğum Sonu Bağlanma ve Yalnızlık Hissi ile İlişkisi

Dilek HACIVELİOĞLU[1], Sudenur KOÇ[2], Aleyna ÇEPNİOĞLU[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
[2]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dragos Hastanesi İstanbul, Türkiye

Giriş-Amaç: Doğum sonrası dönem, sosyal destek ihtiyacının arttığı, annelerin yalnızlık duygusuna açık olduğu ve bağlanma sürecinin yoğun yaşandığı kritik bir süreçtir. Bu araştırma, postpartum dönemde alınan sosyal desteğin doğum sonu bağlanma ve yalnızlık hissi ile ilişkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma Tanımlayıcı tipte olup Ocak-Mart 2025 tarihleri arasında İstanbul il merkezinde bulunan bir vakıf hastanesinde, 354 lohusa kadın ile gerçekleştirilmiştir. Veriler; Tanıtıcı Form, Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ), Doğum Sonrası Bağlanma Ölçeği (DSBÖ) ve Yetişkinler İçin Sosyal ve Duygusal Yalnızlık Ölçeği (SELSA-S) kullanılarak toplanmıştır.
Bulgular: Araştırmaya katılan lohusaların yaş ortalaması 25.810±5.096 idi. Katılımcıların ÇBASDÖ puan ortalaması 64.050±15.269; DSBÖ toplam puan ortalaması 99.615±21.370; SELSA-S puanı ortalaması ise 51.227±16.428 olarak belirlenmiştir. ÇBASDÖ toplam puanı ile DSBÖ toplam puanı arasında pozitif yönlü, anlamlı ve orta düzeyde bir ilişki saptanmıştır ($r=0.401$, $p<0.01$). ÇBASDÖ toplam puanı ile SELSA-S toplam puanı arasında ise anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir ($r=-0.369$, $p<0.01$). Ardından yapılan basit doğrusal regresyon analizi sonucunda; ÇBASDÖ puanının DSBÖ ve SELSA-S toplam puanını anlamlı bir şekilde yordadığı bulunmuştur (Sırasıyla $F=68.661$, $p<0.001$; $=56.469$, $p<0.001$). Ayrıca, yalnızlık ve bağlanma puanlarının yaş, eğitim, çalışma, gelir durumu, aile tipi, gebelik sayısı ve emzirme eğitimi alma durumu gibi faktörlere bağlı olarak değiştiği belirlenmiştir.
Sonuç: Araştırma bulguları, doğum sonu dönemde alınan sosyal desteğin annelerin yalnızlık ve bağlanma düzeylerini olumlu etkilediğini ortaya koymuştur. Ayrıca, bu süreçte bazı sosyodemografik özelliklerin bağlanma ve yalnızlık üzerinde belirleyici bir rol oynadığı görülmüştür. Ebelerin, postpartum dönemin sağlıklı geçirilmesini desteklemek amacıyla, kadınların sosyal destek kaynaklarını güçlendirmeye ve bağlanma ile yalnızlık düzeylerini etkileyebilecek etmenleri tanımlamaya yönelik farkındalıklarının artırılması büyük önem taşımaktadır. Ayrıca sosyal destek, doğum sonu bağlanma ve yalnızlık ilişkisini farklı sosyodemografik gruplarda inceleyen kapsamlı araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma, doğum sonu, ebelik, sosyal destek, yalnızlık

Abstract No: 2372
Publish No: SB-047
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Relationship Between Social Support Received During the Postpartum Period and Postnatal Attachment and Feelings of Loneliness

Dilek HACIVELİOĞLU[1], Sudenur KOÇ[2], Aleyna ÇEPNİOĞLU[1]
[1]İstanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İstanbul, Turkey
[2]Bezmialem Foundation University, Dragos Hospital Istanbul, Turkey

Introduction: The postpartum period is a critical phase in which the need for social support increases, mothers are more vulnerable to feelings of loneliness, and the attachment process is experienced intensely. This study was conducted to examine the relationship between social support received during the postpartum period and postnatal attachment and feelings of loneliness.

Materials and Methods: The study was descriptive in design and conducted between January and March 2025 with 354 postpartum women at a foundation hospital located in the city center of Istanbul. Data were collected using the Descriptive Information Form, the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS), the Postpartum Bonding Questionnaire (PBQ), and the Social and Emotional Loneliness Scale for Adults (SELSA-S).

Results: The mean age of participants was 25.8 ± 5.1 years. Mean scores were 64.05 ± 15.27 for MSPSS, 99.62 ± 21.37 for PBQ, and 51.23 ± 16.43 for SELSA-S. A moderate positive correlation was found between MSPSS and PBQ scores ($r = 0.401$, $p < 0.01$), while MSPSS and SELSA-S scores showed a significant negative correlation ($r = –0.369$, $p < 0.01$). Regression analysis revealed that MSPSS significantly predicted both PBQ and SELSA-S scores ($F = 68.661$, $p < 0.001$; $F = 56.469$, $p < 0.001$). Loneliness and bonding levels also varied by sociodemographic factors such as age, education, employment, income, family type, number of pregnancies, and breastfeeding education.

Conclusion: Social support during the postpartum period positively affects mothers' bonding and reduces loneliness. Sociodemographic factors also influence these outcomes. Midwives should strengthen women's social support and recognize factors affecting bonding and loneliness to promote healthy postpartum adjustment. Further studies across diverse sociodemographic groups are recommended.

Keywords: Attachment, loneliness, midwifery, postpartum, social support

Bildiri No: 6553
Yayın No: SB-048
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Sağlıkta Kanıta Dayalı Uygulamalar

Erken Gebelik Döneminde Sigara Bırakma, Gestasyonel Kilo Alımı ve Depresyon Arasındaki İlişki: Prospektif Bir Kohort Çalışması

Resmiye KAYA ODABAŞ[1], Suzi ÖZDEMİR[1], Nafiye DUTUCU[1], Ayla ERGİN[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Gebelikte sigarayı bırakmak anne ve bebek sağlığı açısından önemli bir koruyucu davranıştır. Ancak bu süreçte kilo artışı ve duygudurum değişiklikleri yaşanabilmektedir. Bu çalışma, erken gebelik döneminde sigarayı bırakmanın gestasyonel kilo alımı ve depresif belirtilerle ilişkisini belirlemek amacıyla yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Bu prospektif kohort çalışma, Kasım 2022-Eylül 2023 tarihleri arasında Türkiye'nin batısında bulunan bir kamu hastanesinde yürütülmüştür. Çalışmaya, gebeliğin ilk 14 haftasında sigarayı bırakan 60 kadın (vaka grubu) ve hiç sigara içmemiş 60 kadın (kontrol grubu) dahil edilmiştir. Gebelik öncesi kilo ile 36-38. haftadaki kilo farkı kullanılarak toplam gestasyonel kilo alımı hesaplanmış ve gebelik öncesi beden kitle indeksi değerine göre değerlendirilmiştir. Depresif belirtiler düzeyi ise Epidemiyolojik Araştırmalar Merkezi Depresyon Ölçeği (CES-D) ile değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 22 programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Gebelik öncesi beden kitle indeksi normal ve hafif kilolu olan gebelerde, ortalama kilo artışı sigarayı bırakan grupta anlamlı düzeyde daha yüksekti (p=0.032; p=0.007). Gebelikte aşırı kilo alımı, gebelikte sigarayı bırakanlarda daha sık gözlendi (p=0.039). CES-D puan ortalaması, gebelikte sigarayı bırakan grupta 21.0±10.4, kontrol grubunda 15.3±7.7 idi (p=0.001). Depresyon olasılığı ise sigarayı bırakan grupta %70, kontrol grubunda %42 olarak bulundu (p=0.003).

Sonuç: Erken gebelik döneminde sigarayı bırakmak, aşırı gestasyonel kilo alımı ve artmış depresif belirtilerle ilişkili bulunmuştur. Bu nedenle gebelikte sigara bırakma sürecinde kadınlara beslenme danışmanlığı ve psikososyal destek sağlanmalıdır. Ebelik bakımında sigarayı bırakma girişimleri, kilo ve ruhsal durum izlemi ile bütünleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, gestasyonel kilo alımı, gebelik, sigarayı bırakma

Abstract No: 6553
Publish No: SB-048
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Evidence-Based Practice in Health

The Association Between Smoking Cessation In Early Pregnancy, Gestational Weight Gain And Depression: A Prospective Cohort Study

Resmiye KAYA ODABAŞ[1], Suzi ÖZDEMİR[1], Nafiye DUTUCU[1], Ayla ERGİN[1]

[1]Kocaeli University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Quitting smoking during pregnancy is an important protective behavior for maternal and infant health. However, this process may be accompanied by weight gain and mood changes. This study aimed to examine the relationship between early pregnancy smoking cessation, gestational weight gain, and depressive symptoms.

Materials and Methods: This prospective cohort study was conducted in a public hospital located in western Turkey between November 2022 and September 2023. The study included 60 women who quit smoking within the first 14 weeks of pregnancy (case group) and 60 women who had never smoked (control group). Total gestational weight gain was calculated by subtracting pre-pregnancy weight from the weight measured at 36-38 weeks of gestation and evaluated according to pre-pregnancy body mass index (BMI) categories. Depressive symptoms were assessed using the Center for Epidemiologic Studies Depression Scale (CES-D). Data were analyzed using SPSS version 22.

Results: Among women with normal or slightly elevated pre-pregnancy BMI, mean gestational weight gain was significantly higher in the smoking cessation group (p=0.032; p=0.007). Excessive gestational weight gain was observed more frequently among women who quit smoking during pregnancy (p=0.039). The mean CES-D score was 21.0±10.4 in the group who quit smoking during pregnancy and 15.3±7.7 in the control group (p=0.001). The likelihood of depression was 70% among those who quit smoking during pregnancy and 42% among women who had never smoked (p=0.003).

Conclusion: Quitting smoking during early pregnancy has been associated with excessive gestational weight gain and increased depressive symptoms. Therefore, women who are quitting smoking during pregnancy should be provided with nutritional counselling and psychosocial support. In midwifery care, attempts to quit smoking should be integrated with weight and mental health monitoring.

Keywords: Depression, gestational weight gain, pregnancy, smoking cessation

Bildiri No: 9175
Yayın No: SB-049
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Mesleki Örgütlenme

Ebelikte Meslektaş Dayanışması ve İş Doyumunu Etkileyen Faktörler

Şeyma ÇATALGÖL[1], Ayla ERGİN[2], Belgin BABADAĞLI[2]

[1]Uşak Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Uşak, Türkiye
[2]Kocaeli Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Kocaeli, Türkiye

Giriş-Amaç: Ebelik, kadın, yenidoğan ve toplum sağlığının korunması, sürdürülmesi ve geliştirilmesinde önemli bir yere sahiptir. Ebelerin mesleki doyumu ve meslektaş dayanışması, onların motivasyonunu, mesleki bağlılığını ve iş performansını doğrudan etkilemektedir. Güçlü meslektaş dayanışması ve yüksek iş doyumu, hem çalışan memnuniyetini hem de sunulan ebelik hizmetlerinin kalitesini artırarak toplum sağlığına olumlu katkı sağlar. Ebeler arasındaki dayanışma ve iş doyumunu etkileyen faktörlerin belirlenmesi, mesleki destek mekanizmalarının geliştirilmesi ve hizmet kalitesinin artırılması açısından önem taşımaktadır. Bu araştırma, Türkiye'de kamu hastanelerinde görev yapan ebelerde meslektaş dayanışması ve iş doyumunu etkileyen etmenleri belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma 02.12.2020–02.06.2021 tarihleri arasında yürütülmüş, çevrim içi anket formu aracılığıyla 411 ebeye ulaşılmıştır. Veriler, kişisel bilgi formu, Hemşirelerde Meslektaş Dayanışması Ölçeği ve Minnesota İş Doyumu Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %56,4'ü Meslektaş Dayanışması Ölçeği'nden yüksek puan (100,23 ± 8,0) almıştır. Ebelerin içsel iş doyumu ortalaması 3,47 ± 0,7, genel iş doyumu 3,24 ± 0,7 ve dışsal doyum 2,90 ± 0,7 olarak saptanmıştır. Yaş ve günlük bakım verilen hasta sayısı dayanışma düzeyini; yaş, medeni durum, mesleği isteyerek seçme, iş yükü ve deneyim süresi ise iş doyumunu anlamlı biçimde etkilemiştir.

Sonuç: Ebelerde meslektaş dayanışması düzeyinin yüksek olduğu ve iş doyumu ile pozitif yönde ilişkili bulunduğu belirlenmiştir. Ebelerin duygusal dayanışma boyutunda en yüksek puanı aldığı görülmüştür. Çalışma koşullarının ve meslektaş ilişkilerinin güçlendirilmesi, iş doyumunu artırarak hizmet kalitesini yükseltebilir. Bu araştırma aşağıdaki adreste yayınlanmıştır. Çatalgöl, Ş., Ergin, A., & Babadağlı, B. (2025). Factors affecting colleague solidarity and job satisfaction in midwifery. BAUN Health Sci J, 14(2), 391-399.https://doi.org/10.53424/balikesirsbd.1607005

Anahtar Kelimeler: Ebe, ebelik, iş doyumu, meslektaş dayanışması

Abstract No: 9175
Publish No: SB-049
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Professional Organization

Factors Affecting Colleague Solidarity and Job Satisfaction in Midwifery

Şeyma ÇATALGÖL[1], Ayla ERGİN[2], Belgin BABADAĞLI[2]
[1]Uşak University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing Uşak, Türkiye
[2]Kocaeli University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli, Türkiye

Introduction: Midwifery plays an important role in protecting, maintaining, and improving the health of women, newborns, and the community. The professional satisfaction and collegial solidarity of midwives directly affect their motivation, professional commitment, and job performance. Strong collegial solidarity and high job satisfaction enhance both employee satisfaction and the quality of midwifery services, thereby contributing positively to public health. Identifying the factors that influence solidarity and job satisfaction among midwives is crucial for developing professional support mechanisms and improving the quality of healthcare services. This study was conducted to determine the factors affecting collegial solidarity and job satisfaction among midwives working in public hospitals in Türkiye.

Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between December 2, 2020, and June 2, 2021, and reached 411 midwives through an online survey. Data were collected using a personal information form, the Nurse Collegial Support Scale, and the Minnesota Job Satisfaction Scale.

Results: Fifty-six point four percent of the participants scored high on the Colleague Solidarity among Nurses Scale (100.23 ± 8.0). The mean scores for midwives' intrinsic job satisfaction, overall job satisfaction, and extrinsic job satisfaction were 3.47 ± 0.7, 3.24 ± 0.7, and 2.90 ± 0.7, respectively. Age and the average number of patients cared for daily significantly influenced the level of collegial support, while age, marital status, voluntary choice of the profession, workload, and years of experience had a significant effect on job satisfaction.

Conclusion: The study found that midwives exhibited high levels of collegial solidarity, which was positively associated with job satisfaction. The highest scores were observed in the emotional solidarity dimension. Strengthening working conditions and relationships among colleagues may enhance job satisfaction and, consequently, improve the quality of care. This study has been published at the following address: Çatalgöl, Ş., Ergin, A., & Babadağlı, B. (2025). Factors affecting colleague solidarity and job satisfaction in midwifery. BAUN Health Sci J, 14(2), 391-399.https://doi.org/10.53424/balikesirsbd.1607005

Keywords: Midwife, midwifery, job satisfaction, colleague solidarity

Bildiri No: 5167
Yayın No: SB-050
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

COVID-19 Pandemisi Sırasında Kadınlarda Anksiyete, Depresyon ve Uyku Sorunları Arasındaki İlişkiler: Kesitsel Bir Çalışma

Şeyma ÇATALGÖL[1], Rabia AKGÜN[2]
[1]Uşak Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Uşak, Türkiye
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Araştırma ve Uygulama Hastanesi, İzmir, Türkiye

Giriş-Amaç: COVID-19 pandemisi, toplumsal yaşamın pek çok alanını etkilediği gibi ruh sağlığını da olumsuz yönde etkilemiş; özellikle kadınlar, bu dönemde anksiyete, depresyon ve uyku sorunları açısından daha yüksek risk altında olmuştur. Ruh sağlığı ve uyku kalitesi arasındaki ilişkinin anlaşılması, pandemi gibi kriz dönemlerinde uygulanacak önleyici stratejilerin geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışma, COVID-19 pandemisi döneminde kadınlarda görülen anksiyete, depresyon ve uyku kalitesi arasındaki ilişkileri araştırmayı amaçlamaktadır.
Gereç-Yöntem: Araştırma, 20 Şubat–9 Nisan 2021 tarihleri arasında 686 kadın üzerinde çevrim içi anket yöntemiyle yürütülmüştür. Anksiyete, Beck Anksiyete Envanteri, depresyon, Beck Depresyon Envanteri ve uyku kalitesi, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi ile değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde t-testi, ANOVA, Pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon yöntemleri kullanılmıştır.
Bulgular: Genç yaş grubu, öğrenciler, bekarlar, sigara ve alkol kullanan kadınlar, pandemide anksiyete, depresyon ve uyku bozukluğu açısından daha yüksek risk taşımaktadır. Katılımcıların %20,12'sinde orta, %20,70'inde şiddetli anksiyete; %25,22'sinde orta, %12,53'ünde şiddetli depresyon; %58,6'sında ise kötü uyku kalitesi saptanmıştır. Uyku kalitesi ile anksiyete ($r = 0,517$, $P < 0,01$) ve depresyon ($r = 0,513$, $P < 0,01$) arasında orta düzeyde pozitif ilişkiler bulunmuş; anksiyete ve depresyon arasında ise güçlü bir pozitif ilişki ($r = 0,647$, $P < 0,01$) gözlenmiştir. Çoklu regresyon analizi, hem anksiyete ($\beta = 0,071$, $P < 0,001$) hem de depresyonun ($\beta = 0,075$, $P < 0,001$) uyku kalitesini anlamlı biçimde etkilediğini göstermiştir.
Sonuç: Bulgular, COVID-19 pandemisinin kadınların ruh sağlığı ve uyku düzeni üzerinde olumsuz etkiler oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Yüksek anksiyete ve depresyon, uyku düzenini bozarak günlük yaşamı olumsuz etkileyebilmektedir. Bu durum, kadınların ruh sağlığını korumak ve uyku problemlerini önlemek için zamanında müdahale, psikolojik destek ve sürekli takip gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu araştırma aşağıda yer alan adreste yayınlanmıştır. Çatalgöl Ş, Akgün R. Associations between anxiety, depression, and sleep problems in women duringthe COVID-19 pandemic: a cross sectional study. Eur Res J. 2025;11(5):896-906. doi: 10.18621/eurj.1653062

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, depresyon, uyku, pandemi, kadınlar

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
"Sağlık Araştırmaları"
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR

Abstract No: 5167
Publish No: SB-050
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Associations between anxiety, depression, and sleep problems in women during the COVID-19 pandemic: a cross sectional study

Şeyma ÇATALGÖL[1], Rabia AKGÜN[2]
[1]Department of Nursing, Uşak University, Faculty of Health Sciences, Uşak, Türkiye
[2]Dokuz Eylul University, Research and Application Hospital, İzmir, Türkiye

Introduction: The COVID-19 pandemic has affected many aspects of social life and has also had a negative impact on mental health; women, in particular, have been at higher risk of experiencing anxiety, depression, and sleep disturbances during this period. Understanding the relationship between mental health and sleep quality is crucial for developing preventive strategies during crisis situations such as a pandemic. This study aims to investigate the relationships between anxiety, depression, and sleep quality among women during the COVID-19 pandemic.

Materials and Methods: The study was conducted on 686 women between February 20 and April 9, 2021, using an online survey method. Anxiety was assessed with the Beck Anxiety Inventory, depression with the Beck Depression Inventory, and sleep quality with the Pittsburgh Sleep Quality Index. Data were analyzed using t-tests, ANOVA, Pearson correlation analysis, and multiple linear regression methods.

Results: Younger women, students, single women, and those who smoke or consume alcohol were found to be at higher risk for anxiety, depression, and sleep disturbances during the pandemic. Among the participants, 20.12% had moderate anxiety and 20.70% had severe anxiety; 25.22% had moderate depression and 12.53% had severe depression; and 58.6% reported poor sleep quality. Moderate positive correlations were observed between sleep quality and anxiety ($r = 0.517$, $P < 0.01$) and between sleep quality and depression ($r = 0.513$, $P < 0.01$), while a strong positive correlation was found between anxiety and depression ($r = 0.647$, $P < 0.01$). Multiple regression analysis indicated that both anxiety ($\beta = 0.071$, $P < 0.001$) and depression ($\beta = 0.075$, $P < 0.001$) were significant predictors of sleep quality.

Conclusion: The findings indicate that the COVID-19 pandemic has had negative effects on women's mental health and sleep patterns. High levels of anxiety and depression can disrupt sleep, adversely affecting daily life. This situation emphasizes the necessity of timely intervention, psychological support, and continuous monitoring to protect women's mental health and prevent sleep problems.

Keywords: Anxiety, depression, sleep, pandemic, women

Bildiri No: 3439
Yayın No: SB-051
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Kadınların Meme ve Serviks Kanserine Yönelik Bilgi ve Tutumlarının Sağlığı Koruyucu Davranışlarına Göre İncelenmesi

Çiler YEYĞEL[1], Şükran TOPÇU[1], Halil TOPÇU[2]
[1]İzmir Tınaztepe Üniversitesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi

Giriş-Amaç: Sağlığın korunması ve geliştirilmesi için koruyucu davranışlar, hastalıkları önlemede ve görülme oranlarını azaltmada önemlidir. Küresel Kanser İstatistikleri (GLOBOCAN-2022) verilerine göre Türkiye'de kadınlar arasında meme kanseri %23,5 görülme sıklığıyla en yaygın kanser türüdür. Dünya genelinde ciddi bir sorun olan serviks kanseri (604.000 vaka, 342.000 (ölüm), Türkiye'de kadın kanserleri arasında onuncu sırada yer almaktadır. Özellikle 18-49 yaş arasındaki kadınların, üreme döneminde serviks ve meme kanserinden korunmaya yönelik önlemler alması büyük önem taşımaktadır.Amaç, kadınların meme ve serviks kanserine yönelik bilgi ve tutumlarının sağlığı koruyucu davranışlarının incelenmesidir.
Gereç-Yöntem: Bu çalışma, tanımlayıcı ve müdahale öncesi-sonrası karşılaştırmalı araştırma deseniyle yürütülmüştür. Örneklemi çalışmaya gönüllü olarak katılan ve ön test–eğitim–son test uygulamalarına katılım sağlayan toplam 175 kadın oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan Sosyodemografik Özellikler, Jinekolojik Sağlığa ilişkin Özellikler, Serviks ve Meme kanserine yönelik bilgilerin değerlendirildiği Ön test ve Son test Bireysel Tanılama Formu ile toplanmıştır.
Bulgular: Bu çalışmada; katılımcıların "Serviks kanserinin başlıca etkeni Human Papilloma Virüs (HPV)'dür." ifadesine doğru yanıt verme oranı, ön testte %64 (n=112) iken, son testte bu oran %81,7 (n=143) olarak belirlenmiştir. "Serviks kanserine karşı 9-14 yaşlarındaki kız ve erkek çocuklara aşı yapılmasını önermektedir." ifadesine doğru yanıt veren katılımcı oranı, ön testte %60,6 (n=106) iken, son testte %80 (n=140) olmuştur. "Meme kanseri birçok faktör nedeniyle ortaya çıkan kronik bir hastalıktır." ifadesine katılanların oranı, ön testte %63,4 (n=111) iken, son testte %73,1 (n=128) olarak tespit edilmiştir. "Meme kanserinin belirtileri arasında memede kitle/şişlik, deride çöküntü, meme ucundan akıntı vb. olabilir." ifadesine katılanların oranı, ön testte %85,1 (n=149) iken, son testte %89,7 (n=157) olmuştur.
Sonuç: Katılımcıların meme ve serviks kanserine ilişkin büyük oranda doğru bilgiye sahip olduklarını ve farkındalık düzeylerinde önemli bir gelişme olduğunu göstermektedir. Ön test ve son test arasındaki bu fark, bilgilendirme/eğitim müdahalesinin etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Serviks kanseri, meme kanseri, kadın sağlığı, toplum farkındalığı

Abstract No: 3439
Publish No: SB-051
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Examination of Women's Knowledge and Attitudes Towards Breast and Cervical Cancer in Relation to Health-Protective Behaviour

Çiler YEYĞEL[1], Şükran TOPÇU[1], Halil TOPÇU[2]
[1]Izmır Tınaztepe University
[2]Dokuz Eylul University

Introduction: Preventive health behaviours are vital for disease prevention. Breast cancer is the most common cancer among women in Turkey (23.5%). Globally, cervical cancer is a serious issue, ranking tenth in Turkey. It is crucial for women aged 18-49 to take preventive measures against cervical and breast cancer. Aim of to examine women's knowledge and attitudes towards breast and cervical cancer and their health-protective behaviours.

Materials and Methods: This study was conducted using a descriptive and pre-post intervention comparative research design. The sample consisted of a total of 175 women who voluntarily participated in the study and took part in the pre-test, training, and post-test applications. Data were collected using the Pre-test and Post-test Individual Assessment Form, which assessed sociodemographic characteristics, gynaecological health characteristics, and knowledge about cervical and breast cancer, created by the researchers.

Results: In this study, the percentage of participants who correctly answered the statement 'The main cause of cervical cancer is the Human Papilloma Virus (HPV)' was 64% (n=112) in the pre-test, while this percentage was determined to be 81.7% (n=143) in the post-test. The percentage of participants who correctly answered the statement 'It is recommended that girls and boys aged 9-14 be vaccinated against cervical cancer' was 60.6% (n=106) in the pre-test and 80% (n=140) in the post-test. The percentage of participants who agreed with the statement 'Breast cancer is a chronic disease caused by many factors' was 63.4% (n=111) in the pre-test and 73.1% (n=128) in the post-test. The percentage of participants who agreed with the statement 'Symptoms of breast cancer may include a lump/swelling in the breast, dimpling of the skin, discharge from the nipple, etc.' was 85.1% (n=149) in the pre-test and 89.7% (n=157) in the post-test.

Introduction: This indicates that participants possess a high level of accurate knowledge about breast and cervical cancer and that there has been a significant improvement in their awareness levels. This difference between the pre-test and post-test demonstrates the effectiveness of the information/education intervention.

Keywords: Cervical cancer, breast cancer, women's health, community awareness

Bildiri No: 6147
Yayın No: SB-052
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Yüksek Riskli Gebe Kadınların Kaygı Düzeyleri ve İlaç Uyumu

Emine AKSÜT AKÇAY[1], Hatice Gül ÖZTAŞ[1], Gülnaz ERDİ[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Gebelik, kadının yaşamında önemli fizyolojik, psikolojik ve sosyal değişimlerin yaşandığı bir dönemdir. Ancak bazı gebelikler çeşitli nedenlerle yüksek riskli olarak sınıflandırılmakta ve bu durum tedavi ve izlem süreçlerini daha karmaşık hale getirmektedir. Hipotiroidizm ve preeklampsi gibi durumlarda farmakolojik tedavi gereklidir ve bu tedavinin etkili olabilmesi, annenin ilaç tedavisine uyumuna bağlıdır. İlaç uyumunu; eğitim düzeyi, sağlık inançları, öz yeterlilik, yaşam kalitesi, sağlık çalışanlarıyla iletişim ve anksiyete gibi birçok faktör etkileyebilmektedir. Yüksek riskli gebeliklerde anksiyete yaygın olup (%21.3–32.6), bu durum ilaç uyumunu olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle çalışma, yüksek riskli gebelik yaşayan kadınlarda anksiyete düzeyleri ile ilaç tedavisine uyum arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tanımlayıcı tipte tasarlanan çalışma, Ekim 2023 ile Ocak 2024 tarihleri arasında, Türkiye'nin güneyinde bulunan bir devlet hastanesinin polikliniğine başvuran ve yüksek riskli gebelik tanısı almış 207 hamile kadın ile yürütülmüştür. Veriler, Demografik Anket Formu, Gebelik ile İlgili Anksiyete Ölçeği ve İlaç Uyumu Bildirim Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler, SPSS 22.0 yazılım paketi kullanılarak analiz edilmiştir. İstatistiksel değerlendirme, yüzde dağılımı, aritmetik ortalama, standart sapma, Cronbach Alfa katsayısı, bağımsız örneklem t-testi ve Pearson korelasyon analizini içermiştir.

Bulgular: Hamile kadınların %56,0'sı (n=116) 18-27 yaş arasındaydı. Hamile kadınların Gebelikle İlgili Anksiyete Ölçeği toplam puan ortalaması 74,49±8,89, İlaç Uyum Bildirim Ölçeği toplam puan ortalaması ise 21,95±3,41'idi. Gebelikle İlgili Anksiyete Ölçeği ve İlaç Uyum Raporlama Ölçeği puanları arasında çok zayıf, negatif ve önemsiz bir korelasyon (r=-0,102; p=0,145) tespit edildi.

Sonuç: Yüksek riskli hamile kadınlar arasında ilaç kullanımına uyumun iyi bir seviyede olduğu tespit edildi. Gebelikle ilgili anksiyetenin artması, ilaç kullanımına uyumun azalmasıyla ilişkiliydi. Sağlık profesyonelleri, özellikle ebeler, yüksek anksiyete yaşayan hamile kadınlara danışmanlık ve destek sunmalıdır. Ayrıca, reçete edilen ilaçlar hakkında net bilgi vermeli ve hamile kadınların ilaç uyumunu artırmak için endişelerini gidermelidir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, ilaç uyumu, riskli gebelik, ebelik bakımı

Abstract No: 6147
Publish No: SB-052
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Anxiety Levels and Medication Adherence of High-Risk Pregnant Women

Emine AKSÜT AKÇAY[1], Hatice Gül ÖZTAŞ[1], Gülnaz ERDİ[1]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Pregnancy is a period marked by significant physiological, psychological, and social changes in a woman's life. However, some pregnancies are classified as high-risk for various reasons, making the treatment and follow-up processes more complex. Pharmacological treatment is necessary in conditions such as hypothyroidism and preeclampsia, and the effectiveness of this treatment depends on the mother's adherence to medication. Medication adherence can be influenced by many factors, including educational level, health beliefs, self-efficacy, quality of life, communication with healthcare professionals, and anxiety. Anxiety is common in high-risk pregnancies (21.3–32.6%) and may negatively impact medication adherence. Therefore, this study aims to evaluate the relationship between anxiety levels and adherence to pharmacological treatment among women experiencing a high-risk pregnancy.
Materials and Methods: This cross-sectional descriptive study was conducted between October 2023 and January 2024 with 207 pregnant women diagnosed with high-risk pregnancies who attended the outpatient clinic of a state hospital in southern Türkiye. Data were collected using a Demographic Questionnaire, the Pregnancy-Related Anxiety Scale and the Medication Adherence Reporting Scale. The data were analyzed using the SPSS 22.0 software package. Statistical evaluation included percentage distribution, arithmetic mean, standard deviation, Cronbach's alpha, independent samples t-test, and Pearson correlation analysis.
Results: Of the pregnant women, 56.0% (n=116) were aged between 18-27 years. The mean Pregnancy-Related Anxiety Scale total score of the pregnant women was 74.49±8.89, and the mean Medication Adherence Reporting Scale total score was 21.95±3.41. A very weak, negative, and insignificant correlation (r=-0.102; p=0.145) was identified between the Pregnancy-Related Anxiety Scale and the Medication Adherence Reporting Scale scores.
Conclusion: It was found that compliance with medication use was at a good level among high-risk pregnant women. Increased anxiety related to pregnancy was associated with decreased compliance with medication use. Health professionals, particularly midwives, should provide counselling and support to pregnant women experiencing high levels of anxiety. They should also provide clear information about prescribed medications and address any concerns to improve medication adherence among pregnant women.

Keywords: Anxiety, medication adherence, risky pregnancy, midwifery care

Bildiri No: 6395
Yayın No: SB-053
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Mesleki Örgütlenme

Sağlık Çalışanlarının Ebelik Mesleğinde Erkeklerin Yer Almasına İlişkin Görüşleri Ve Etkileyen Faktörler

Ayten TAŞPINAR[1], Yağmur KARADAŞ[1], Dilek YILDIRIM ÇETİN[2]
[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2]İzmir Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş-Amaç: Tarihsel olarak kadın kimliğiyle özdeşleşen ebelikte erkeklerin varlığı hâlâ sınırlıdır. Bu çalışma, sağlık çalışanlarının erkek ebelerin meslekteki yerini ve buna yönelik tutumlarını ortaya koymayı amaçlamaktadır.
Gereç-Yöntem: Analitik-kesitsel tipteki çalışma, İzmir'de bir eğitim ve araştırma hastanesinde görev yapan ebeler, hemşireler ve hekimlerle Ocak–Haziran 2022'de yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini 286 sağlık çalışanı oluşturmuş, çalışma 180 katılımcıyla tamamlanmıştır. Veriler, sosyodemografik özellikler ve erkek ebelerin meslekteki rollerine ilişkin görüşleri içeren anket formuyla toplanmış, analizde tanımlayıcı istatistikler ve Ki-kare testi kullanılmıştır.
Bulgular: Katılımcıların %52,2'si ebe, %22,2'si hemşire ve %25,6'sı hekimdir. Katılımcıların %81,7'sinin "ebelik hem kadınların hem de erkeklerin yapacağı bir meslektir", %76,1'inin ebelik mesleğine erkeklerde alınmalıdır", %71,1'inin "erkeklerinde ebelik mesleğini iyi yapabileceklerini düşünüyorum", %78,9'unun "erkek ebe ile çalışmak isterim" ve %73,9'unun "erkek ebelerin toplum tarafından kabul görmesi zordur" görüşlerine sahip oldukları saptanmıştır.Katılımcıların mesleklerine göre "erkek yakınımın ebe olmasını isterim", "erkeklerinde ebelik mesleğini iyi yapabileceklerini düşünüyorum" ve "erkeklerin ebelikte yer alması sağlıkçıya şiddeti arttırır" görüşleri arasında fark olduğu ($p<0,05$), katılımcıların yaşlarının ve çalışma yıllarının "ebelik mesleğine erkeklerde alınmalıdır", "ebelik erkekler için düşük statüde bir meslektir", "erkek ebeler bakım kalitesini yükseltir", "hastanede bakım veren kişinin cinsiyetinin bir önemi yoktur" görüşlerini etkilediği ve yine katılımcıların çalışma yıllarının "erkek ebeler kadın hastaların bulunduğu servislerde çalışmamalıdır", "erkeklerin ebe olması ebelik mesleğindeki zorlukları azaltır", "erkek ebe ile çalışmak isterim", "erkek ebeler kadın ebelerle uyum içinde çalışamaz" görüşlerini etkilediği saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca katılımcıların mesleklerine, yaşlarına ve çalışma yıllarına göre "oğlumun ebe olmasını isterim", "kızımın ebe olmasını isterim" ve "erkek ebeler hastalarla iletişim güçlüğü yaşar" görüşleri arasında fark olduğu bulunmuştur ($p<0,05$).
Sonuç: Sağlık çalışanlarının erkek ebelerin meslekte yer almasına genel olarak olumlu baktıkları, katılımcıların mesleklerinin, yaşlarının ve çalışma yıllarının erkek ebelere ilişkin bazı görüşlerini etkileyen faktörler olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Erkek ebe, toplumsal cinsiyet, ebelik, sağlık çalışanları

Abstract No: 6395
Publish No: SB-053
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Professional Organization

Healthcare Professionals' Views On The Inclusion of Men in The Midwifery Profession and The Influencing Factors

Ayten TAŞPINAR[1], Yağmur KARADAŞ[1], Dilek YILDIRIM ÇETİN[2]
[1]Aydin Adnan Menderes University Faculty of Health Sciences Midwifery Department
[2]Izmir University of Health Sciences, Tepecik Training and Research Hospital

Introduction: Midwifery has historically been identified with womanhood, and the presence of men in the profession remains limited. This study aimed to determine healthcare professionals' views and attitudes toward the inclusion of men in the midwifery profession and to identify the factors influencing these views.
Materials and Methods: This analytical cross-sectional study was conducted between January and June 2022 with midwives, nurses, and physicians working at a training and research hospital in İzmir, Türkiye. The study population consisted of 286 healthcare professionals, and data were collected from 180 participants who met the inclusion criteria. Data were obtained using a questionnaire including sociodemographic characteristics and opinions regarding the roles of male midwives. Descriptive statistics and Chi-square tests were applied in the analysis.
Results: Among the participants, 52.2% were midwives, 22.2% were nurses, and 25.6% were physicians. Most participants (81.7%) agreed that "midwifery is a profession that both women and men can practice," 76.1% believed that "men should be admitted to midwifery education," 71.1% stated that "men can perform well as midwives," and 78.9% expressed willingness to work with male midwives. However, 73.9% also believed that "male midwives may face challenges in social acceptance."Significant differences were found based on participants' professions, ages, and years of experience regarding several statements, including "I would like my male relative to be a midwife," "men can perform well as midwives," and "men's participation in midwifery increases violence against healthcare workers" ($p<0.05$). Experience and age also influenced views such as "male midwives should not work in wards with female patients" and "the gender of the caregiver is unimportant."
Conclusion: Healthcare professionals generally have positive attitudes toward the inclusion of men in midwifery. However, perceptions vary by profession, age, and years of experience. These findings highlight the importance of addressing gender-related barriers and promoting gender equality within the professional identity and education of midwifery.

Keywords: Male midwife, gender, midwifery, healthcare professionals

Bildiri No: 2075
Yayın No: SB-054
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Emzirme Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçe Geçerlilik ve Güvenilirliği

Yasemin DİNÇEL[1], Sevil GÜNAYDIN[2], Neriman GÜDÜCÜ[2]

[1]Fenerbahçe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma, gebelerin emzirme sağlık okuryazarlığı düzeyini değerlendirmek için Hsueh-Fen Chou tarafından 2024 yılında geliştirilen Emzirme Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği'nin (ESOÖ) Türk kültürüne uyarlanması, geçerlilik ve güvenilirliğinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik yöntemle gerçekleştirilen bu araştırma, Mart- Haziran 2025 tarihleri arasında bir devlet hastanesinin kadın hastalıkları ve doğum polikliniğine başvuran ve araştırmaya katılmayı kabul eden 240 gebe ile yürütülmüştür. Veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu ve Emzirme Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (ESOÖ) kullanılarak toplanmıştır. ESOÖ geçerliliğini değerlendirmek için içerik geçerlilik indeksi (CVI) ve faktör analizi yöntemleri kullanılırken, güvenilirlik test-tekrar test yöntemi, madde-toplam puan korelasyonu ve Cronbach alfa güvenirlik katsayısı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ölçeğin tamamının Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı 0,906; üç alt boyutun Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı sırasıyla 0,899, 0,812, 0.809 olarak bulunmuştur. Madde-toplam puan korelasyonları 0.443 ile 0.576 arasında değer almaktadırlar ($p<0,001$). Ölçeğin kararlılığı değerlendirmek için dört hafta ara ile yapılan test-tekrar test uygulamasının puan ortalamaları arasında fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Her bir madde için CVI'nın %80 üzerinde olduğu belirlenmiştir. Açımlayıcı Faktör Analizi ile ölçeğin, toplam varyansın %59,79'unu açıkladığı saptanmıştır. Doğrulayıcı Faktör Analizi ile ölçeğin faktör yüklerinin 0.64 ile 0.82 arasında olduğu ve üç faktörlü modelin veri ile uyumunun kabul edilebilir düzeyde olduğu görülmüştür (χ^2=341.794, sd=154, χ^2/sd=2.219, RMSEA=0.071, CFI=0.934, GFI=0.877, AGFI=0.833, TLI=0.918). Açımlayıcı ve Doğrulayıcı Faktör Analizlerinin sonuçları verilerin model ile uyumlu olduğu ve üç faktörlü yapıyı doğruladığını göstermektedir.

Sonuç: Türk gebelerin emzirme sağlık okuryazarlığını ölçmede "Emzirme Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği" aracının geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, geçerlik, güvenirlik, sağlık okuryazarlığı

Abstract No: 2075
Publish No: SB-054
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Validity and Reliability of the Breastfeeding Health Literacy Scale in Turkish

Yasemin DİNÇEL[1], Sevil GÜNAYDIN[2], Neriman GÜDÜCÜ[2]

[1]Fenerbahçe University Faculty of Health Sciences
[2]Istanbul University Cerrahpaşa Faculty of Health Sciences

Introduction: This study was conducted to adapt the Breastfeeding Health Literacy Scale (BHLS), developed by Hsueh-Fen Chou in 2024, into Turkish and to examine its validity and reliability for assessing the breastfeeding health literacy levels of pregnant women.

Materials and Methods: This methodological study was conducted between March and June 2025 with 240 pregnant women who visited the gynecology and obstetrics outpatient clinic of a state hospital and agreed to participate in the research. Data were collected using a Descriptive Information Form and the Breastfeeding Health Literacy Scale (BHLS). The validity of the BHLS was evaluated using the Content Validity Index (CVI) and factor analysis, while its reliability was assessed through the test–retest method, item–total score correlations, and Cronbach's alpha reliability coefficient.

Results: The Cronbach's alpha reliability coefficient for the entire scale was 0.906, while those for the three subscales were 0.899, 0.812, and 0.809, respectively. Item–total score correlations ranged from 0.443 to 0.576 ($p<0.001$). No significant difference was found between the mean scores of the test–retest administration conducted at four-week intervals to assess the stability of the scale ($p>0.05$). The CVI values for all items were above 80%. Exploratory Factor Analysis (EFA) revealed that the scale explained 59.79% of the total variance. Confirmatory Factor Analysis (CFA) indicated that the factor loadings ranged from 0.64 to 0.82, and that the three-factor model demonstrated an acceptable fit with the data (χ^2=341.794, df=154, χ^2/df=2.219, RMSEA=0.071, CFI=0.934, GFI=0.877, AGFI=0.833, TLI=0.918). The results of both the EFA and CFA confirmed that the data fit the model well and supported the three-factor structure of the scale.

Conclusion: The Breastfeeding Health Literacy Scale (BHLS) was found to be a valid and reliable instrument for assessing breastfeeding health literacy among Turkish pregnant women.

Keywords: Breastfeeding, health literacy, reliability, validity

Bildiri No: 2041
Yayın No: SB-055
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Kadınların Doğum Tercihlerinde Sosyal Medyanın Etkisi

Zehra AKKAYA[1], Buse Miray ÇAKAR[1], Ruşen CEYLAN[1], Simge ERGÜN[1], Aylin YÜCE[1], Rana KAÇAR[1], Gülşen GİRGİN[1], Hayat Gülce BAŞ[1], Ayşegül DÖNMEZ[2]

[1]İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Ebelik Bölümü 4.sınıf öğrencisi
[2]İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Ebelik Bölümü Öğretim Üyesi, Doç. Dr.

Giriş-Amaç: Günümüzde sosyal medya, kadınların sağlık davranışlarını ve doğumla ilgili tutumlarını etkileyen güçlü bir platform hâline gelmiştir. Sosyal medyada doğum süreçleriyle ilgili paylaşımlar, kadınların doğum şekli tercihlerini bilinçli ya da farkında olmadan yönlendirebilmektedir. Bu araştırma, kadınların doğum tercihlerinde sosyal medyanın etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte nicel bir çalışmadır. Veriler, Google Forms aracılığıyla çevrim içi ortamda toplanmış ve Türkiye'nin farklı illerinden 127 kadın çalışmaya dahil edilmiştir. İzmir'de bir eğitim ve araştırma hastanesinde Ağustos 2025-Ekim 2025 döneminde gerçekleştirilen bu çalışmaya toplam 127 kadın katılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen Tanıtıcı Bilgi Formu, obstetrik özellikleri ve sosyal medya kullanımına yönelik sorulardan oluşan veri toplama formu ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 25.0 programında analiz edilmiş olup tanımlayıcı istatistikler, frekans, yüzde dağılımları ve ilişki testler ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %72'si sosyal medyada doğumla ilgili içeriklerle sık karşılaştığını, %65'i ise bu içeriklerin doğum tercihlerine etki ettiğini belirtmiştir. Sosyal medyanın doğum tercihini yönlendirme biçimi incelendiğinde, katılımcıların büyük bir kısmı bu platformların normal doğumu teşvik ettiğini, ancak belirli bir grubun sezaryen doğumu cazip gösterdiğini ifade etmiştir. Eğitim düzeyi arttıkça sosyal medyadaki bilgilerin daha eleştirel değerlendirildiği gözlenmiştir. Ayrıca 18–24 yaş grubundaki katılımcıların sosyal medya etkisine daha açık oldukları saptanmıştır.

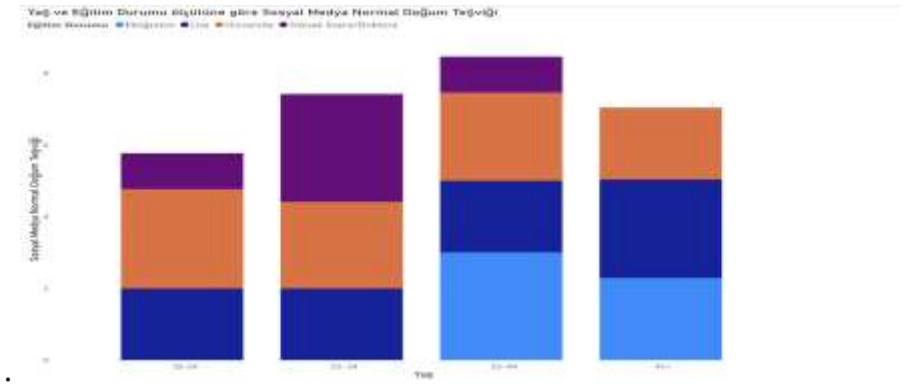

Grafik 1. Yaş ve Eğitim Durumuna Göre Sosyal Medya Üzerinden Normal Doğum Teşviği Dağılımı

Yaş ve eğitim düzeyine göre sosyal medyada normal doğumun teşvik edilme durumu. Görsel, farklı yaş grupları ve eğitim düzeylerinde sosyal medyada normal doğumun teşvik edilme oranlarının değişimini göstermektedir.

Tablo 1. Katılımcıların Doğum Sayısına Göre Dağılımı

Doğum sayısı	**n**	**%**
Henüz doğum yapmadım	87	68,5
1	19	15,0
2	14	11,0
3 veya daha fazla	7	5,5
Toplam	127	100

Bu tablo, araştırmaya katılan bireylerin doğum sayısına göre dağılımını göstermektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğunu (%68,5) henüz doğum yapmamış kişiler oluşturmaktadır. Bir kez doğum yapanların oranı %15, iki kez doğum yapanların oranı %11, üç veya daha fazla doğum yapanların oranı ise %5,5'tir. Bu sonuç, katılımcı grubunun önemli bir kısmının doğum deneyimi bulunmadığını göstermektedir.

Sonuç: Araştırma sonuçları, sosyal medyanın doğum tercihlerinde belirleyici olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, ebelik uygulamalarında dijital farkındalığın ve sosyal medya okuryazarlığının güçlendirilmesi gerekliliğini göstermektedir. Sağlık profesyonellerinin doğru ve güvenilir bilgi paylaşımlarıyla kadınların bilinçli doğum tercihlerinin desteklenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, doğum tercihi, ebelik, kadın sağlığı, dijital farkındalık

Abstract No: 2041
Publish No: SB-055
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

The Effect of Social Media on Women's Birth Preferences

Zehra AKKAYA[1], Buse Miray ÇAKAR[1], Ruşen CEYLAN[1], Simge ERGÜN[1], Aylin YÜCE[1], Rana KAÇAR[1], Gülşen GİRGİN[1], Hayat Gülce BAŞ[1], Ayşegül DÖNMEZ[2]

[1]4th-year Midwifery Student, İzmir Tınaztepe University
[2]Assoc. Prof. Dr. in the Department of Midwifery, İzmir Tınaztepe University

Introduction: Today, social media has become a powerful platform influencing women's health behaviors and attitudes toward childbirth. Posts about birth experiences shared on social media can consciously or unconsciously shape women's preferences for delivery methods. This study was conducted to determine the effect of social media on women's birth preferences.

Materials and Methods: The study is a descriptive and cross-sectional quantitative research. Data were collected online via Google Forms, and 127 women from different provinces of Turkey were included in the study. Conducted at a training and research hospital in İzmir between August 2025 and October 2025, the study included a total of 127 participants. Data were obtained using a data collection form developed by the researchers, consisting of questions about sociodemographic characteristics, obstetric features, and social media use. The data were analyzed using SPSS 25.0 software, and descriptive statistics, frequency and percentage distributions, and correlation tests were employed for the analysis.

Results: such content influenced their birth preferences. When examining how social media guided these preferences, most participants indicated that these platforms generally encouraged normal (vaginal) birth, while a certain group portrayed cesarean birth as more appealing. It was observed that as the education level increased, participants evaluated the information on social media more critically. Additionally, women aged 18–24 were found to be more susceptible to the influence of social media.

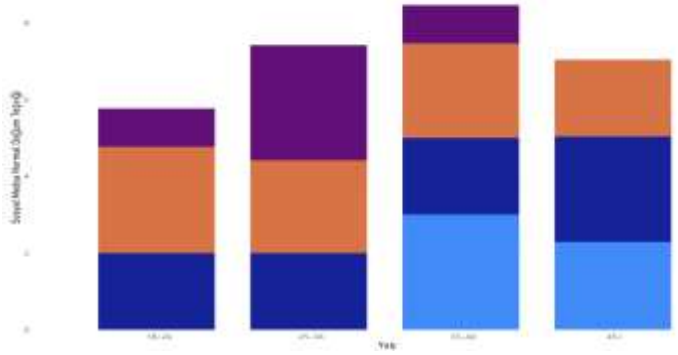

Grafic 1. Distribution of Social Media Promotion of Vaginal Birth by Age and Education Level

The promotion of vaginal birth on social media by age and education level. The figure shows how the rate of social media promotion of vaginal birth varies across different age groups and education levels.

Table 1. Distribution of Participants by Number of Births

Number of Births	n	%
I have not given birth yet	87	68,5
1	19	15,0
2	14	11,0
3 or more	7	5,5
Total	127	100

This table presents the distribution of participants according to the number of births. The majority of participants (68.5%) have not given birth yet. The rate of those who have given birth once is 15%, twice is 11%, and three or more times is 5.5%. These findings indicate that a significant portion of the participants have no childbirth experience.

Conclusion: The results of the study indicate that social media plays a determining role in women's birth preferences. These findings highlight the need to strengthen digital awareness and social media literacy in midwifery practice. It is recommended that healthcare professionals support women's informed birth decisions by sharing accurate and reliable information through social media platforms.

Keywords: Social media, birth preference, midwifery, women's health, digital awareness

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR
"Sağlık Araştırmaları"

Bildiri No: 1093
Yayın No: SB-056
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Afet Bilinç Düzeylerinin Afete Hazır Bulunuşluk Üzerine Etkisi

Zehra AY[1], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]

[1]Karabük Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma, sağlık bilimleri öğrencilerinin afet bilinci düzeylerinin afete hazır bulunuşlukları üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişkisel tarama modelinde yürütülen çalışmaya farklı bölümlerden 829 öğrenci katılmıştır. Veriler, "Afet Bilinci Algı Ölçeği" (36 madde, Cronbach's $\alpha = .92$) ve "Afet Hazırbulunuşluk Ölçeği" (13 madde, Cronbach's $\alpha = .84$) ile toplanmıştır. George ve Mallery'nin (2018) kriterlerine göre ölçeklerin güvenilirlik düzeyleri "iyi" ve "mükemmel" olarak değerlendirilmiştir. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov–Smirnov testiyle incelenmiş, tüm değişkenlerin dağılımının normalden anlamlı düzeyde farklı olduğu belirlenmiştir ($p < .001$). Bu nedenle analizlerde parametrik olmayan yöntemler kullanılmıştır.

Bulgular: Spearman korelasyon analizine göre Afet Eğitimi Bilinci ile Afet Öncesi Bilinç ($r = .69$, $p < .001$) ve Afet Bilinci Algı Ölçeği toplam puanı ($r = .81$, $p < .001$) arasında yüksek düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır. Afet Sonrası Bilinç ile Afet Hazırbulunuşluk Ölçeği toplam puanı arasında orta düzeyde ($r = .38$, $p < .001$); Afet Fiziksel Koruma ($r = .80$, $p < .001$), Afet Planlama ($r = .76$, $p < .001$), Afet Yardım ($r = .69$, $p < .001$) ve Afet Uyarı Sistemleri ($r = .62$, $p < .001$) alt boyutlarıyla ise güçlü pozitif ilişkiler belirlenmiştir. Bulgular, öğrencilerin afet bilinci yükseldikçe afete hazırlık düzeylerinin de arttığını göstermektedir. Bölümler arasındaki farkı belirlemek amacıyla yapılan Kruskal–Wallis testi sonucunda, Afet Bilinci Algı Ölçeği toplam puanlarının anlamlı biçimde farklılaştığı görülmüştür ($\chi^2(3) = 9.51$, $p = .023$). Ortalama sıra değerlerine göre çocuk gelişimi (437.31) ve hemşirelik (434.09) öğrencilerinin puanları, ebelik (376.56) öğrencilerinden yüksektir. Dunn testi, farkın çocuk gelişimi–ebelik ($z = 2.65$, $p = .008$) ve ebelik–hemşirelik ($z = 2.61$, $p = .009$) grupları arasında anlamlı olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Sağlık bilimleri öğrencilerinin afet bilinci arttıkça afet hazırlıklarının da güçlendiği görülmüştür. Afet bilincinin teorik bilgiyle sınırlı kalmaması, uygulamalı eğitim ve tatbikatlarla desteklenmesi önerilmektedir. Özellikle ebelik öğrencilerine yönelik müfredat temelli afet farkındalığı eğitimlerinin planlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Afet, afet bilinci, hazır bulunuşluk, üniversite öğrencileri

Abstract No: 1093
Publish No: SB-056
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

The Effect of Disaster Awareness Levels of Health Sciences Faculty Students on Their Disaster Preparedness

Zehra AY[1], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]
[1]Karabuk University

Introduction: This study was conducted to determine the effect of health sciences students' disaster awareness levels on their disaster preparedness.

Materials and Methods: A total of 829 students from various departments participated in this descriptive and correlational study. Data were collected using the Disaster Awareness Perception Scale (36 items; Cronbach's $\alpha = .92$) and the Disaster Preparedness Scale (13 items; Cronbach's $\alpha = .84$). According to George and Mallery's (2018) criteria, the reliability coefficients of the scales indicated "good" and "excellent" internal consistency. The Kolmogorov–Smirnov test showed that all variables significantly deviated from normality ($p < .001$); therefore, non-parametric statistical methods were preferred in the analyses.

Results: Spearman correlation analysis revealed strong positive correlations between Disaster Education Awareness and both Pre-Disaster Awareness ($r = .69$, $p < .001$) and the total score of the Disaster Awareness Perception Scale ($r = .81$, $p < .001$). Post-Disaster Awareness showed a moderate correlation with the Disaster Preparedness Scale total score ($r = .38$, $p < .001$) and strong correlations with its subdimensions: Physical Protection ($r = .80$, $p < .001$), Planning ($r = .76$, $p < .001$), Assistance ($r = .69$, $p < .001$), and Warning Systems ($r = .62$, $p < .001$). These results indicate that higher levels of disaster awareness are associated with greater preparedness.The Kruskal–Wallis test revealed significant differences in awareness scores among departments ($\chi^2(3) = 9.51$, $p = .023$). Mean rank analysis indicated that Child Development (437.31) and Nursing (434.09) students scored higher than Midwifery students (376.56). Dunn's post-hoc test confirmed significant differences between Child Development–Midwifery ($z = 2.65$, $p = .008$) and Midwifery–Nursing ($z = 2.61$, $p = .009$) groups.

Conclusion: It has been observed that as health sciences students' disaster awareness increases, their disaster preparedness also improves. Disaster awareness should not be limited to theoretical knowledge but should be reinforced through practical training and simulation exercises. In particular, it is important to develop and implement curriculum-based disaster awareness programs for midwifery students.

Keywords: Disaster, disaster awareness, preparedness, university students

Bildiri No: 7954
Yayın No: SB-057
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğurganlığın Planlanması

İklim Değişikliği Farkındalığı ve Üreme Kararları: Bir Halk Sağlığı Perspektifi

Hediye KARAKOÇ[1], Zeynep PEKUZUNOĞLU[2], Kübra Gül DAĞLI[2]

[1]KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Konya
[2]KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Ebelik Anabilim Dalı, Konya

Giriş-Amaç: İklim değişikliği, psikolojik ve sosyal etkilerine dair kanıtların artmasıyla birlikte, giderek daha önemli bir halk sağlığı sorunu olarak kabul edilmektedir. İklim değişikliğiyle ilgili çevresel endişelerin üreme niyetlerini etkilediği gösterilmiştir, ancak bu fenomenin ebelik uygulamaları bağlamında araştırıldığı sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışma, Türkiye'de üreme çağındaki evli bireyler arasında iklim değişikliği farkındalığı ile doğurganlık niyetleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Ocak ve Mayıs 2025 tarihleri arasında çevrimiçi bir anket kullanılarak tanımlayıcı ve karşılaştırmalı bir kesitsel çalışma yapılmıştır. Örneklem, evliliklerinin ilk on yılı içinde olan 569 katılımcıdan (419 kadın, 150 erkek) oluşmuştur. Veriler, İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği ve Çocuk Doğurma Motivasyonları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Kadınlar, erkeklere kıyasla iklim değişikliği farkındalığı, endişesi ve çevresel politikalardan beklentileri açısından önemli ölçüde daha yüksek puan ortalamasına sahiptir ($p < 0.001$). İklim değişikliği endişesi, olumsuz doğurganlık motivasyonlarının önemli bir pozitif öngörücüsüydü ($\beta = 0.272$, $p < 0.001$), çevresel politikalardan beklentiler ise olumsuz doğurganlık motivasyonlarının azalmasıyla ilişkiliydi ($\beta = -0.256$, $p < 0.001$). Geri dönüşüm katılımı ve çevresel haberleri takip etmek gibi halk sağlığı değişkenleri önemli birer öngörücü değildi.

Sonuç: İklim değişikliğiyle ilgili endişelerin bireysel üreme kararlarını etkileyebileceği saptanmıştır. Ebeler, bireylere ve çiftlere psikososyal destek ve çevre sağlığı eğitimi sağlamak, endişelerini gidermek ve bilinçli üreme kararları almalarını teşvik etmek için benzersiz bir konumdadır. İklim değişikliği farkındalığını üreme danışmanlığına entegre etmek, toplum temelli çevre okuryazarlığı programları geliştirmek ve ekolojik kaygılarla başa çıkma stratejilerini teşvik etmek, ebelik uygulamaları için kritik öneme sahiptir. Bu müdahaleler, bireylerin dayanıklılığını artırabilir ve sürdürülebilir halk sağlığı stratejilerine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Çevre kaygısı, çevre sağlığı eğitimi, doğurganlık niyetleri, iklim değişikliği, üreme kararları

Abstract No: 7954
Publish No: SB-057
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Fertility Planning

Climate Change Awareness and Reproductive Decision-Making: A Public Health Perspective

Hediye KARAKOÇ[1], Zeynep PEKUZUNOĞLU[2], Kübra Gül DAĞLI[2]
[1]KTO Karatay University Faculty of Health Sciences Midwifery Department, Konya
[2]KTO Karatay University Institute of Postgraduate Education Midwifery Department, Konya

Introduction: Climate change is increasingly recognized as a significant public health issue, with growing evidence of its psychological and social impacts. It has been shown that environmental concerns about climate change affect reproductive intentions, but there are a limited number of studies that have investigated this phenomenon within the context of midwifery practices. This study was conducted to examine the relationship between climate change awareness and fertility intentions among married individuals of reproductive age in Turkey.

Materials and Methods: A descriptive and comparative cross-sectional study was conducted using an online survey between January and May 2025. The sample consists of 569 participants (419 women, 150 men) who are within the first ten years of their marriage. Data were collected using the Climate Change Awareness Scale and the Childbearing Motivations Scale.

Results: Women have significantly higher mean scores compared to men in terms of climate change awareness, concern, and expectations from environmental policies ($p < 0.001$). Climate change concern was a significant positive predictor of negative fertility motivations ($\beta = 0.272$, $p < 0.001$), while expectations about environmental policies were associated with a decrease in negative fertility motivations ($\beta = -0.256$, $p < 0.001$). Public health variables such as participation in recycling and following environmental news were not significant predictors.

Conclusion: It has been found that concerns about climate change may influence individual reproductive decisions. Midwives are uniquely positioned to provide psychosocial support and environmental health education to individuals and couples, address their concerns, and encourage informed reproductive decisions. Integrating climate change awareness into reproductive counselling, developing community-based environmental literacy programs, and promoting strategies for coping with ecological concerns are critically important for midwifery practices. These interventions can increase individual resilience and contribute to sustainable public health strategies.

Keywords: Environmental concerns, environmental health education, fertility intentions, climate change, reproductive decisions

Bildiri No: 6964
Yayın No: SB-058
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Ebelik Pratiğinde Yapay Zeka Kullanımı

Yapay Zekânın Hemşirelik ve Ebelik Alanındaki Akademik Araştırmalardaki Rolü: Sistematik Derleme

Güldane Damla KAYA[1], Selin Nur ALTUN[2], Merve İrem İSLİKAYE[3], Hüdanur TOPUZ[4]

[1]Surrey Üniversitesi
[2]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
[3]Sakarya Üniversitesi
[4]Medipol Üniversitesi

Giriş-Amaç: Son on yıl içerisinde yapay zekâ (AI) ve makine öğrenimi yöntemleri sağlık bakımında giderek önemli hâle gelmiştir. Hemşirelik ve ebelik disiplinleri, doğrudan hasta bakımı, doğum izlemi ve bakım süreçlerine odaklanan uygulama alanları olduğundan, AI'nın bu alanlarda akademik araştırmalarda nasıl yer aldığı ve hangi düzeyde uygulandığı konusu özellikle önem taşımaktadır. Ancak mevcut literatürde, hem hemşirelik hem de ebelik alanında AI odaklı çalışmaların sistematik şekilde incelendiği kapsamlı derlemeler sınırlıdır.

Gereç-Yöntem: Bu sistematik derleme, PubMed, Scopus ve CINAHL veri tabanlarında 2015–2024 yılları arasında İngilizce yayımlanmış çalışmalar arasında "artificial intelligence", "machine learning", "nursing", "midwifery" anahtar kelimeleriyle yapılan aramaları kapsar. 1425 kayıt bulunmuş, tam metin değerlendirmesinde belirlenen dahil etme kriterlerine uyan 72 özgün araştırma makalesi seçilmiştir. PRISMA 2020 kılavuzuna göre yürütülmüştür. Dahil edilme kriterleri: klinik bakım veya eğitim bağlamında AI uygulaması sunan özgün çalışmalar, hemşirelik ya da ebelik pratiğini doğrudan hedefleyen makaleler. Dışlama kriterleri: editöryal yazılar, konferans özetleri, sistematik olmayan derlemeler, behav¬ioral-only çalışmalar.

Bulgular: Toplam 72 çalışmanın 56'sı hemşirelik, 16'sı ebelik alanına yöneliktir. Hemşirelik alanında AI uygulamaları en yaygın olarak hasta risk tahmini (%43), bakım planlaması (%35) ve klinik karar destek sistemleri (%22) biçiminde raporlanmıştır. Ebelik alanında ise çalışmaların çoğu fetal veya maternal komplikasyon tahminine (%50), doğum eylemi izlemine (%31) ve eğitim-simülasyon amaçlı yapay zekâ destekli modüllere (%19) odaklanmıştır. Çalışmaların %68'i model geliştirme aşamasında olup, sadece %32'si gerçek klinik ortamda uygulanmış ve değerlendirilmektedir. En sık bildirilen sınırlılıklar; yetersiz veri setleri (%61), model şeffaflığının eksikliği (%49), etik / hukuki çerçeveye dair belirsizlikler (%44) ve sağlık profesyonellerinin AI okuryazarlığının düşük düzeyde olması (%38).

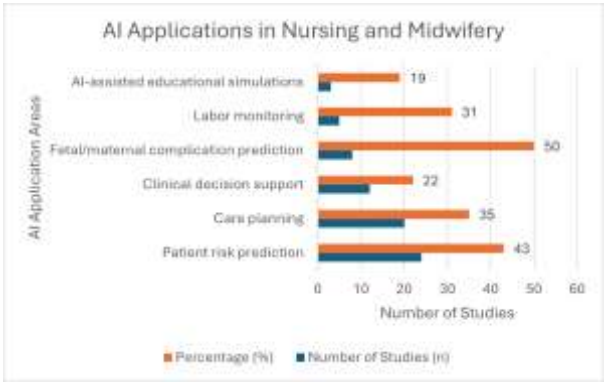

Grafik 1. Hemşirelik ve Ebelikte Yapay Zeka Uygulamalarının Araştırma Odak Alanları (2015–2024)

Sonuç: AI teknolojilerinin hemşirelik ve ebelik alanlarında akademik araştırmalarda yer alması her geçen yıl artmaktadır. Ancak, pek çok çalışma hâlâ prototip aşamasında kalmakta ve gerçek klinik entegrasyona ulaşamamaktadır. Gelecek araştırmalar, özellikle ebelik pratiği bağlamında AI uygulamalarının etkinliğini ve güvenliğini değerlendirerek bakım kalitesine katkılarını ölçmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, hemşirelik, sistematik derleme, yapay zeka

Abstract No: 6964
Publish No: SB-058
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Use of Artificial Intelligence in Midwifery Practice

The Role of Artificial Intelligence in Nursing and Midwifery Academic Research: A Systematic Review

Güldane Damla KAYA[1], Selin Nur ALTUN[2], Merve İrem İSLİKAYE[3], Hüdanur TOPUZ[4]

[1]University of Surrey
[2]Kırşehir Ahi Evran University
[3]Sakarya University
[4]Medipol University

Introduction: Over the past decade, artificial intelligence (AI) and machine learning techniques have become increasingly significant in healthcare. As nursing and midwifery disciplines focus directly on patient care, labor monitoring, and care management processes, understanding how AI is represented and applied in academic research within these fields is essential. However, comprehensive systematic reviews focusing specifically on AI-related studies in nursing and midwifery remain limited in the current literature.

Materials and Methods: This systematic review followed the PRISMA 2020 guidelines. Searches were conducted in PubMed, Scopus, and CINAHL databases for studies published in English between 2015 and 2024 using the keywords "artificial intelligence," "machine learning," "nursing," and "midwifery." A total of 1,425 records were identified. After title and abstract screening, 72 original research articles met the inclusion criteria and were included for full-text analysis. Inclusion criteria comprised original studies presenting AI applications in clinical care or educational contexts directly targeting nursing or midwifery practice. Exclusion criteria included editorials, conference abstracts, non-systematic reviews, and behavioral-only studies.

Results: Among the 72 included studies, 56 focused on nursing and 16 on midwifery. In nursing, AI applications were most commonly used for patient risk prediction (43%), care planning (35%), and clinical decision support systems (22%). In midwifery, the majority of studies addressed fetal or maternal complication prediction (50%), labor monitoring (31%), and AI-assisted educational simulations (19%). Approximately 68% of studies remained at the model development stage, while only 32% had been implemented or evaluated in real clinical environments. The most frequently reported limitations were inadequate datasets (61%), lack of model transparency (49%), ethical and legal uncertainties (44%), and insufficient AI literacy among healthcare professionals (38%).

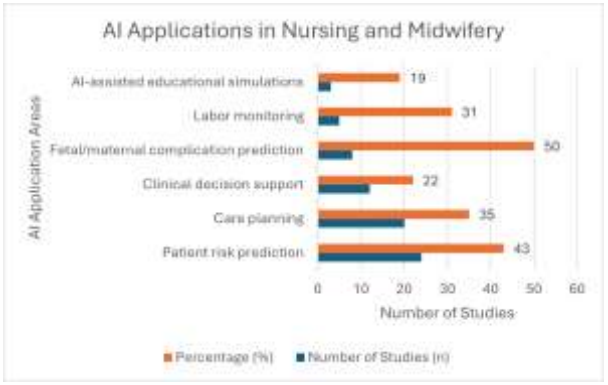

Grafic 1. Research Focus Areas of AI Applications in Nursing and Midwifery (2015–2024)

Conclusion: The presence of AI technologies in academic nursing and midwifery research has steadily increased over recent years. Nevertheless, most studies remain at the prototype level, with limited clinical integration. Future research should emphasize multi-center and longitudinal studies to evaluate the effectiveness, safety, and impact of AI applications—particularly within midwifery practice—to enhance care quality and professional competence.

Keywords: Artificial intelligence, midwifery, nursing, systematic review

Bildiri No: 9998
Yayın No: SB-059
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Klinik Uygulamalar

Müzik Terapi'nin Gebelik Doğum ve Doğum Sonrası Dönemde Kullanımı; Anksiyete, depresyon, stres ve Anne-Bebek Bağlanmasına Etkisi

Merve İrem İSLİKAYE[1], Güldane Damla KAYA[2], Selin Nur ALTUN[3], Betül ŞANLAN[4]

[1]Sakarya Üniversitesi
[2]Surrey Üniversitesi
[3]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
[4]Surrey Üniversitesi

Giriş-Amaç: Müzik Terapi (MT), gebelik, doğum ve postpartum dönemde anksiyete, stres ve depresyon belirtilerini azaltma ve anne-bebek bağlanmasını güçlendirme potansiyeli taşımaktadır.Bu çalışma, MT'nin adı geçen dönemlerdeki anksiyete, depresyon, stress ve anne-bebek bağlanma sürecini nasıl desteklediğine dair mevcut literatürü Narrative Review yöntemiyle incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma için, 2015–2025 yıllarında Türkçe veya İngilizce yayımlanmış makaleler taranmıştır.Tarama; PubMed, Medline, ERİC, Scopus, Web of Science, Tr Dizin ve Google Scholar veri tabanlarında, "music therapy, birth, pregnancy, late pregnancy, childbirth, postpartum period, psychological effects, anxiety, depression, stress, mother-baby bonding, attachment" anahtar kelime kombinasyonları kullanılarak yapılmıştır.Araştırma sorularının yapılandırılması ve uygun literatürün seçilmesi sürecinde PECO çerçevesi kullanılmıştır.Veri toplama ve tarama aşamaları, PRISMA 2020 akış şeması rehberliğinde yürütülmüştür. Verilerin standardize şekilde toplanması için bir Veri Çıkarma Formu (DEF) kullanılmış; çalışmanın kalitesi, SANRA ölçeği ile değerlendirilmiştir.

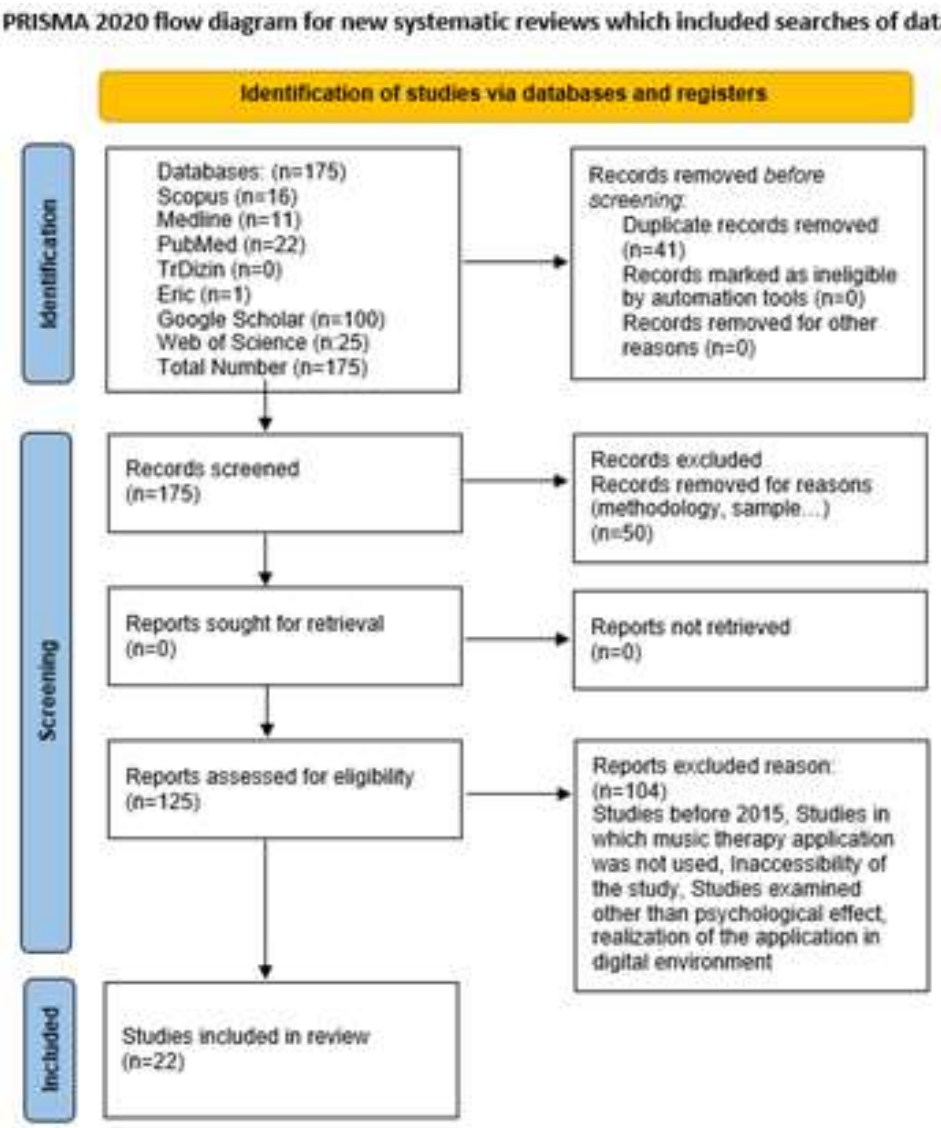

Şekil 1. PRISMA 2020 Akış Şeması

Veriler Sistematik İncelemeler için Tercih Edilen Raporlama Öğeleri (PRISMA) 2020 akış şeması kullanılarak elde edilmiştir.

Bulgular: Tespit edilen 175 sonuç, dahil etme ve hariç tutma kriterlerinin uygulanmasının ardından 22 makale analize dahil edilmiştir.Çalışmaların %40,9'unda anksiyete seviyelerinde anlamlı bir

düşüş saptanmıştır.Stres seviyelerindeki azalma, çalışmaların %50'sinde nicel verilerle gözlenmiştir. Depresyonun ölçüldüğü çalışmaların %36,3'ünde , MT uygulamaları sonrası depresyon skorlarında belirgin bir azalma bildirilmiştir.Dikkat çekici bulgulardan biri, çalışmaların %54,5'inde müzik temelli müdahalelerin anne-bebek bağlanmasını olumlu yönde artırmasıdır.

Tablo 1. Çalışmalarda Kullanılan Şarkılar

Sanatçı	**Şarkı**	**Referans**
Vivaldi	*The Four Seasons*	(Ji vd., 2024)
Schubert	*Lullaby*	(Ji vd., 2024)
Beethoven	*Für Elise*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Debussy	*La fille aux cheveux de lin*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Kreisler	*Liebesfreud*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Brahms	*Wiegenlied ("Guten Abend, Gute Nacht*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Sanatçı belirtilmemiş	*Twinkle, Twinkle, Little Star*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024; Kıyak & Koçoğlu-tanyer, 2024; Kraft vd., 2021; Robertson & Detmer, 2019)
Sanatçı belirtilmemiş (Çin çocuk şarkıları)	*Little Honey-Bee, Doll Country, Jasmine*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Sanatçı belirtilmemiş (Doğa/crystal parçaları)	*Another Day, Friendly Natives, Tropical Mystery*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Wang Junxiong	*Music of the Book* serisi	(Ji vd., 2024)

Sonuç: İncelenen 22 çalışmanın sonuçları, gebelik, doğum ve postpartum dönemlerde uygulanan müzik temelli müdahalelerin anksiyete, stres ve depresyonu genel olarak azalttığını göstermiştir.Uygulanan müdahalelerin; gebelikte anksiyete, stres ve depresyonu anlamlı biçimde azaltıp uyku kalitesini artırdığı; doğumda kaygı ve ağrıyı hafiflettiği; postpartum dönemde depresyon riskini düşürdüğü tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, anne-bebek bağlanması, depresyon, gebelik, müzik terapi, stres

Abstract No: 9998
Publish No: SB-059
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Clinical Practice

The Use of Music Therapy During Pregnancy, Childbirth and the Postpartum Period; Its Effects on Anxiety, Depression, Stress and Mother-Infant Bonding

Merve İrem İSLİKAYE[1], Güldane Damla KAYA[2], Selin Nur ALTUN[3], Betül ŞANLAN[4]

[1]Sakarya University
[2]University of Surrey
[3]Kırşehir Ahi Evran University
[4]University of Surrey

Introduction: Music Therapy (MT) has the potential to reduce symptoms of anxiety, stress, and depression during pregnancy, childbirth, and the postpartum period, and to strengthen the mother-infant bond. This study aims to review the existing literature on how MT supports anxiety, depression, stress, and the mother-infant bonding process during these periods using the Narrative Review method.

Materials and Methods: For this study, articles published in Turkish or English between 2015 and 2025 were searched. The search was conducted in PubMed, Medline, ERIC, Scopus, Web of Science, Tr Dizin, and Google Scholar databases using the keyword combinations "music therapy, birth, pregnancy, late pregnancy, childbirth, postpartum period, psychological effects, anxiety, depression, stress, mother-baby bonding, attachment." The PECO framework was used in the process of structuring the research questions and selecting the appropriate literature. The data collection and search phases were conducted using the PRISMA 2020 flow chart as a guide. A Data Extraction Form (DEF) was used to collect data in a standardized manner, and the quality of the studies was assessed using the SANRA scale.

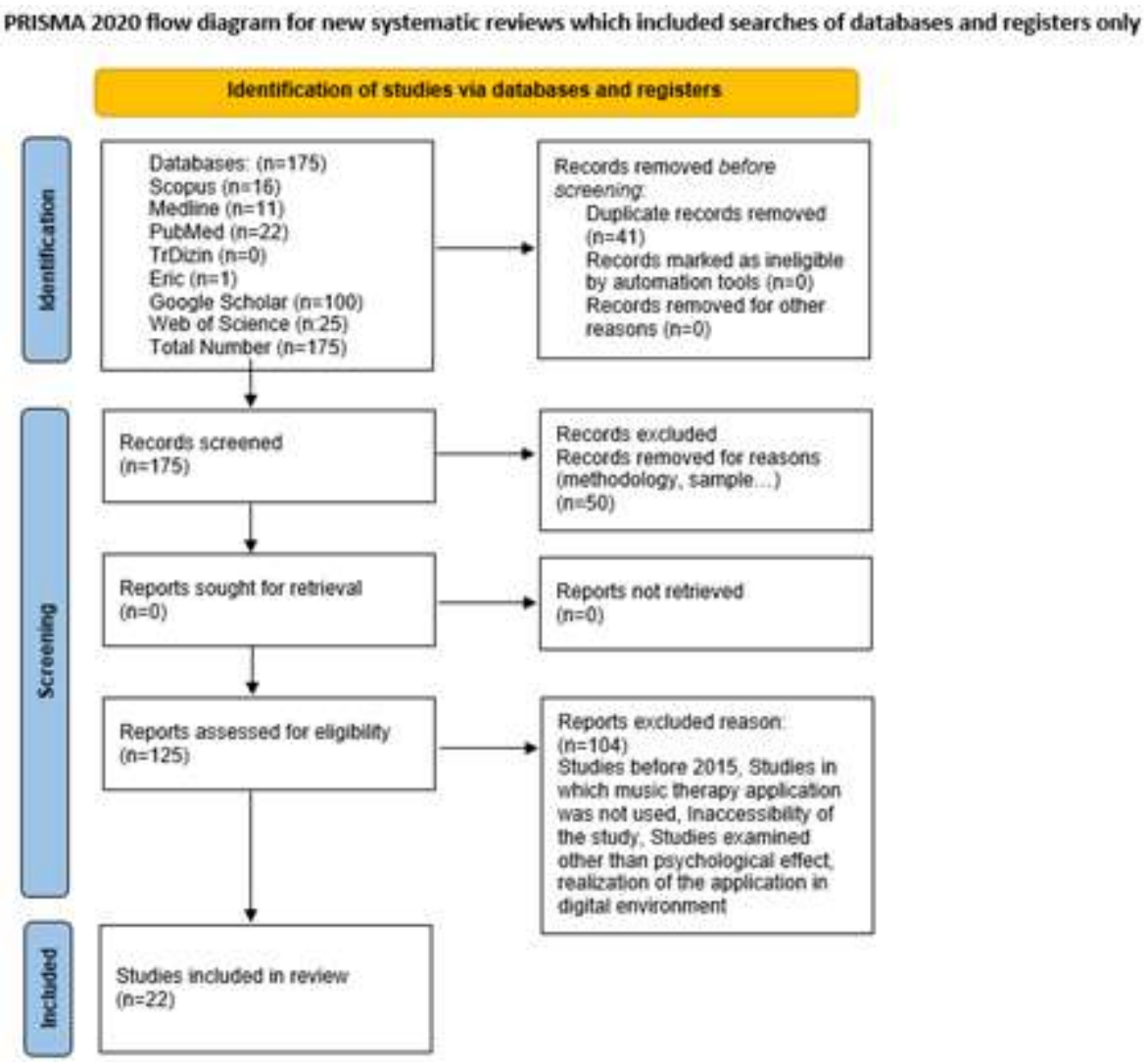

Graph 1. PRISMA 2020 Flow Diagram

Data were obtained using the Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Metaanalyses (PRISMA) 2020 flow chart.

Results: Of the 175 results identified, 22 articles were included in the analysis after applying the inclusion and exclusion criteria. A significant decrease in anxiety levels was observed in 40.9% of the studies. A reduction in stress levels was observed with quantitative data in 50% of the studies. In 36.3% of the studies that measured depression, a significant decrease in depression scores was reported after MT applications. One of the noteworthy findings is that music-based interventions positively increased mother-infant bonding in 54.5% of the studies.

Table 1. Works Used in the Songs

Artist	**Song**	**Referance**
Vivaldi	*The Four Seasons*	(Ji vd., 2024)
Schubert	*Lullaby*	(Ji vd., 2024)
Beethoven	*Für Elise*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Debussy	*La fille aux cheveux de lin*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Kreisler	*Liebesfreud*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Brahms	*Wiegenlied ("Guten Abend, Gute Nacht*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Artist not specified	*Twinkle, Twinkle, Little Star*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024; Kıyak & Koçoğlu-tanyer, 2024; Kraft vd., 2021; Robertson & Detmer, 2019)
Artist not specified (Chinese children's songs)	*Little Honey-Bee*, *Doll Country*, *Jasmine*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Artist not specified) (Nature/crystal sounds)	*Another Day*, *Friendly Natives*, *Tropical Mystery*	(Ibrahim Ibrahim vd., 2024)
Wang Junxiong	*Music of the Book* series	(Ji vd., 2024)

Conclusion: The results of the 22 studies reviewed show that music-based interventions applied during pregnancy, childbirth, and the postpartum period generally reduce anxiety, stress, and depression. It was found that the interventions significantly reduced anxiety, stress, and depression during pregnancy and improved sleep quality; alleviated anxiety and pain during childbirth; and reduced the risk of depression in the postpartum period.

Keywords: Anxiety, depression, mother-ınfant bonding, music therapy, pregnancy, stress

Bildiri No: 7318
Yayın No: SB-060
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Kadın Sağlığı

Toplumsal Cinsiyet Perspektifinden Sağlık Okuryazarlığı ve Hizmet Erişimi

Naciye Nur YÜKSEL[1], Büşra DURAN DEMİRDAĞ[1]

[1]KTO Karatay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Toplumsal cinsiyet perspektifinden hareketle, kadın ve erkeklerin sağlık bilgisine erişim, anlamlandırma ve kullanma biçimlerindeki farklılıkları sosyal, kültürel ve yapısal bağlamda incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, literatür taramasına dayalı olarak hazırlanmıştır. 2024–2025 yılları arasında yayımlanmış ulusal ve uluslararası kaynakları nitel içerik çözümlemesi yöntemiyle değerlendirmiştir. Literatür taramasında sağlık okuryazarlığı, toplumsal cinsiyet, kadın sağlığı ve hizmetlere erişim temaları ele alınmış; elde edilen veriler sosyal, kültürel ve ekonomik bağlamda yorumlanmıştır. Böylece çalışma, sağlık okuryazarlığını yalnızca istatistiksel bir olgu değil, toplumsal cinsiyet dinamikleriyle şekillenen insani ve eşitlik temelli bir süreç olarak ortaya koymuştur.

Bulgular: Bu çalışmada incelenen literatürler, sağlık okuryazarlığı düzeyinin toplumsal cinsiyet, eğitim, gelir ve yaş gibi sosyo-demografik değişkenlerle yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Türkiye ve dünya genelinde yapılan araştırmalar, sağlık okuryazarlığının yalnızca bireyin bilgi edinme becerisine bağlı olmadığını, toplumsal yapı, cinsiyet rolleri ve sağlık sisteminin iletişim biçimiyle doğrudan bağlantılı olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç: Sağlık okuryazarlığının toplumsal cinsiyetle yakından ilişkili çok boyutlu bir süreç olduğunu ortaya koymuştur. Kadınların sağlık bilgisine erişiminde eğitim, ekonomik durum ve sosyal roller önemli engeller oluşturmaktadır. Bulgular, sağlık okuryazarlığının yalnızca bireysel değil, yapısal eşitsizliklerle bağlantılı olduğunu göstermektedir. Kadınların bilgiyle güçlenmesi, sağlık sisteminde eşitlikçi, katılımcı ve insancıl bir yapının kurulması için temel koşuldur. Sağlık okuryazarlığı, toplumsal cinsiyet eşitliğiyle birlikte gelişebilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, toplumsal cinsiyet

Abstract No: 7318
Publish No: SB-060
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Women's Health

Health Literacy and Access to Health Services from a Gender Perspective

Naciye Nur YÜKSEL[1], Büşra DURAN DEMİRDAĞ[1]

[1]Karatay University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: From a gender perspective, it aims to examine the differences between women and men in accessing, interpreting, and using health information within a social, cultural, and structural context.

Materials and Methods: The study was prepared based on a literature review. It evaluated national and international sources published between 2024 and 2025 using qualitative content analysis methods. The literature review addressed the themes of health literacy, gender, women's health, and access to services; the data obtained were interpreted in a social, cultural, and economic context. Thus, the study presented health literacy not only as a statistical phenomenon but also as a human and equality-based process shaped by gender dynamics.

Results: The literature reviewed in this study shows that health literacy levels are closely related to socio-demographic variables such as gender, education, income, and age. Research conducted in Turkey and worldwide reveals that health literacy is not solely dependent on an individual's ability to acquire information, but is directly linked to social structure, gender roles, and the communication style of the healthcare system.

Conclusion: It has been demonstrated that health literacy is a multidimensional process closely linked to gender. Education, economic status, and social roles pose significant barriers to women's access to health information. Findings indicate that health literacy is not only an individual issue but is also connected to structural inequalities. Empowering women with knowledge is a fundamental condition for establishing an equitable, participatory, and humane structure in the health system. Health literacy can develop alongside gender equality.

Keywords: Health literacy, gender

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR
"Sağlık Araştırmaları"

Bildiri No: 8509
Yayın No: SB-061
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Gebelerin Doğum Ortamından Etkilenme Durumlarının Doğum Alanı Teorisi İle İncelenmesi: Sistematik Derleme

Pelin BAŞKURT[1], Hafize ÖZTÜRK CAN[2], Nazan TUNA ORAN[2], Merve TÜREMEN[3]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilimdalı

Giriş-Amaç: Doğum Alanı Teorisi gebelerin doğum ortamını nasıl algıladıklarını tanımlayan kavramsal bir içeriktir. Doğum eylemini doğum alanı teorisi çerçevesinden değerlendirerek doğum alanını hazırlamak gebelerin doğum deneyimlerini etkilemektedir. Doğum alanıyla ilgili çalışmalarda teori hangi açılardan ele alınmıştır. Gebelerin doğum alanından nasıl etkilendiğini ve ihtiyaçlarını Doğum Alanı Teorisine dayandırarak incelemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Sistematik derleme niteliğinde olan bu çalışma, Eylül 2023' de Science Direct, Pubmed, Google Scholar veri tabanında "Territory birth, the effect of light in the birth area, birth field theory, place of birth" anahtar kelimeleri ile tarama yapılmıştır. Tarama sonucu 14588 çalışma elde edilmiştir. Araştırma 2013-2023 yılları arasında yayımlanmış İngilizce, tam metin ve erişime açık olan 549 çalışmaya ulaşılmıştır. Alan için tarama sonrası duplikasyonlar kaldırılıp araştırma özetleri okunmuştur. Doğum alanı ve doğum alanı teorisi ile ilgili olan sekiz araştırma değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular: Araştırma kriterlerine uyan ve araştırma kapsamına alınan çalışmalar gebelerin doğum ortamı nasıl algıladıklarını ve ihtiyaçlarına odaklandığı ''Korku sağanağı'', ''Olanaklar'', ''Estetik'' ve ''Destek'' olarak dört başlık altında incelenmiştir.

Sonuç: Gebelerin doğum alanının özelliklerinden gebelerin fizyolojik ve psikolojik olarak etkilendiği görülmüştür. Bu etkilerin gebelerin ihtiyaç, kültürel ve inanç gibi unsurlar ile değişkenlik gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğum alanı teorisi, doğum alanı, doğum eylemi ihtiyaçları

Abstract No: 8509
Publish No: SB-061
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Birth and Newborn Care

Investigation by birth field theory of the effect on pregnant women of birth territory: A systematic review

Pelin BAŞKURT[1], Hafize ÖZTÜRK CAN[2], Nazan TUNA ORAN[2], Merve TÜREMEN[3]

[1]Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Ege University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[3]Manisa Celal Bayar University, Institute of Health Sciences, Department Midwifery

Introduction: Birth Field Theory is a concept that describes how pregnant women perceive the birth environment. Preparing the delivery area by evaluating labor within the framework of the birth field theory affects the birth experiences of pregnant women. From what aspect did studies on birth field consider the theory? The aim of the study was to examine how pregnant women are affected by the birth field and their needs based on Birth Field Theory.

Materials and Methods: This study is a systematic review and was conducted in September 2023 by searching the Science Direct, Pubmed and Google Scholar databases with the keywords "Territory birth", "the effect of light in the birth area", "birth field theory", and "place of birth", and 14588 studies were obtained. A scan was made for field of 549 articles published in English between 2013 and 2023 with full text accessible. Duplications were eliminated, and abstracts were read, and eight studies related to the birth field and birth field theory were included in the evaluation.

Results: The studies that met the research criteria and were included in the research were examined under four headings, Fear, Possibilities, Aesthetics and Support, which focused on how pregnant women perceive the birth environment and their needs.

Conclusion: It was observed that the characteristics of the delivery area of pregnant women have both a physiological and a psychological effect. It was concluded that these effects vary with factors such as the needs, culture and beliefs of pregnant women.

Keywords: Birth field theory, birth territory, labor needs.

Bildiri No: 9767
Yayın No: SB-062
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Kadın Sağlığı

Afetlerde Görülen Kadına Yönelik Şiddetin Kadın Sağlığına Etkisi

Sedanur BAHAR[1], Zuhal SARITAŞ[1], Büşra DEMİRDAĞ[1]

[1]KTO Karatay Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu derlemenin amacı, afet sırasında ve sonrasında artan kadına yönelik şiddetin ve bu bağlamda kadınların üzerindeki sorumlulukların artmasıyla birlikte fiziksel ve psikolojik sağlık açısından ortaya çıkan sorunları ve baş etme yöntemlerini güncel literatür doğrultusunda inceleyerek sağlık profesyonellerine yol göstermektir.

Gereç-Yöntem: Bu derleme, literatür taramasına dayalı olarak hazırlanmıştır. Afet sırasında ve sonrasında artan şiddet doğrultusunda kadınların yaşadıkları fiziksel, duygusal ve sosyal değişimler ele alınmıştır.

Bulgular: Literatür, afet sırasında ve sonrasında sağlık hizmetlerine erişimin azalması ve hizmet kapasitesinin düşmesi nedeniyle kadınların sorumluluklarının arttığını göstermektedir. Bu durum birçok kadının kendi temel gereksinimlerini ikinci plana atmasına yol açmakta; afet sonrası dönemdeki hizmet kısıtlılıklarıyla birleştiğinde kadınların yaşam kalitesini daha da azaltmaktadır. Ayrıca, bu süreçte kadına yönelik şiddetin arttığı ve kadınların ruhsal ve fiziksel sağlığının olumsuz etkilendiği görülmektedir.

Sonuç: Afetler sonrasında artan kadına yönelik şiddet, kadınların fiziksel ve ruhsal sağlığını olumsuz etkilemekte, yaşam kalitelerini düşürmektedir. Bu nedenle, afet dönemlerinde kadınlara yönelik şiddeti önleyici ve destekleyici müdahale programlarının geliştirilmesi, kadın sağlığının korunması açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın sağlığı, şiddet , afet

Abstract No: 9767
Publish No: SB-062
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Women's Health

The Impact of Violence Against Women in Disasters on Women's Health

Sedanur BAHAR[1], Zuhal SARITAŞ[1], Büşra DEMİRDAĞ[1]

[1]KTO Karatay University

Introduction: The aim of this review is to guide healthcare professionals by examining the problems arising in terms of physical and psychological health and coping methods, given the increase in violence against women during and after disasters and the resulting increase in responsibilities placed on women.

Materials and Methods: This review was prepared based on a literature review. It addresses the physical, emotional, and social changes experienced by women in line with the increase in violence during and after disasters.

Results: The literature shows that reduced access to and capacity of health services during and after disasters lead to an increase in women's responsibilities, causing many to neglect their own basic needs. Combined with limited access to health services in the post-disaster period, this further reduces women's quality of life. Additionally, the rise in violence against women during this period negatively affects their mental and physical health.

Conclusion: Increased violence against women after disasters negatively affects their physical and mental health and lowers their quality of life. Therefore, developing preventive and supportive intervention programs for women during disaster periods is crucial to protect women's health.

Keywords: Women's health, violence, disaster

Bildiri No: 1228
Yayın No: SB-063
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Ebelik Eğitimi

Sağlık Profesyonelleri ve Sağlık Bilimleri Öğrencilerine Yönelik Yas Bakımı Eğitim Programları: Sistematik Derleme ve Meta-analiz

Selin Nur ALTUN[1], Güldane Damla KAYA[2]

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
[2]Surrey Üniversitesi

Giriş-Amaç: Yas, bireylerin kayıp sürecinde yaşadığı derin psikolojik travmalar nedeniyle küresel bir sağlık sorunu olarak kabul edilmektedir. Sağlık profesyonelleri ve öğrencileri, özellikle ebelik, hemşirelik ve tıp alanlarında, bu süreçle baş etmede genellikle yetersiz hazırlığa sahiptir. Bu çalışma, sağlık profesyonellerine yönelik yas b akımı eğitim programlarını inceleyen bilimsel makaleleri sistematik olarak değerlendirmek ve mevcut kanıtları bütünleştirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, PRISMA 2020 rehberine göre yürütülmüş sistematik derleme ve meta-analizdir. PubMed, Scopus, Web of Science, Medline, CINAHL ve Google Scholar veri tabanlarında 2015–2025 yılları arasında yayımlanmış İngilizce makaleler taranmıştır. "Healthcare Professional", "Midwife", "Nurse", "Medical Student", "Bereavement Care" ve "Education" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Uygun çalışmalar dahil edilerek rastgele etkiler modeliyle standart ortalama farkları (SMD) hesaplanmıştır.

Bulgular: Yirmi yedi çalışma değerlendirmeye alınmıştır. Çalışmaların çoğu hemşirelik (%48,1) ve ebelik (%33,3) alanındadır. Eğitimler 1 saat ile 12 hafta arasında değişmekte, çevrim içi, yüz yüze veya karma biçimlerde yürütülmektedir. En sık kullanılan yöntemler simülasyon, olgu temelli öğrenme ve grup tartışmalarıdır. Eğitimler katılımcıların bilgi, öz yeterlilik ve empati düzeylerinde anlamlı artış sağlamıştır. Meta-analize uygun 15 çalışmanın birleşik sonuçları, bilgi düzeyinde anlamlı artış (SMD=0.84; %95 GA=0.60–1.08; $p<0.001$) ve empati gelişimi (SMD=0.67; %95 GA=0.41–0.93; $p<0.001$) göstermiştir. Heterojenlik orta düzeyde ($I^2=58\%$) olup, simülasyon temelli programlar daha etkili bulunmuştur (SMD=0.92).

Prisma Akış Diyagramı

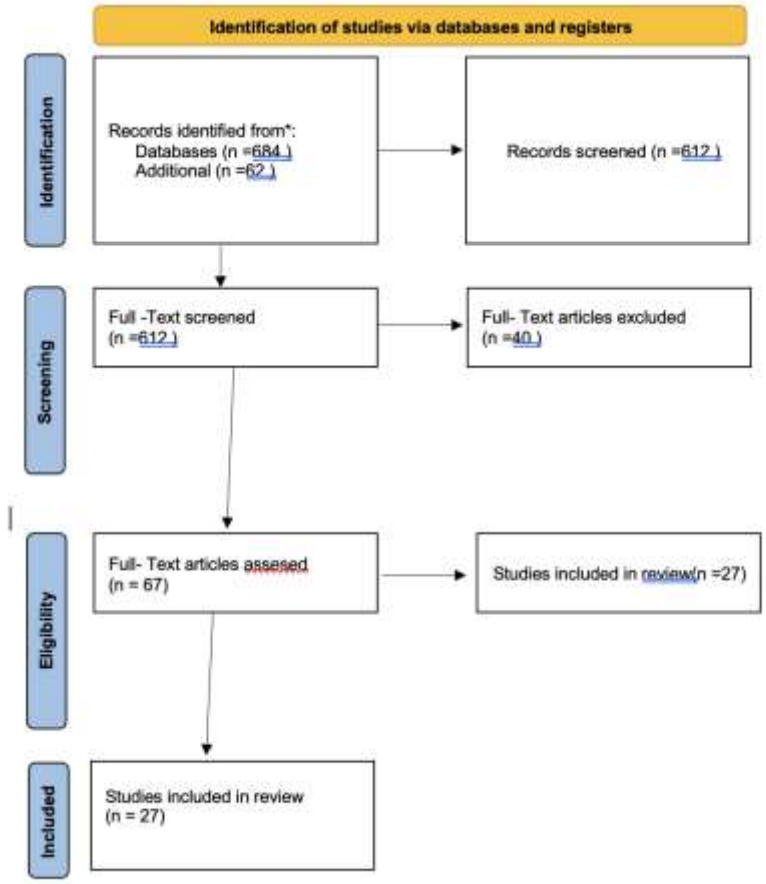

Sonuç: Yas bakımı eğitimleri, sağlık profesyonelleri ve öğrencilerin bilgi ve empati becerilerini geliştirmede etkili görünmektedir. Ancak programların içerik standardizasyonu, uzun dönem izlemleri ve disiplinler arası entegrasyon gereklidir. Gelecek çalışmalarda kültürel duyarlılığın gözetilmesi ve sürdürülebilir eğitim modellerinin oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yas eğitimi, meta-analiz, ebelik, hemşirelik, hekim, sağlık bilimleri öğrencileri

Abstract No: 1228
Publish No: SB-063
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Midwifery Education

Grief Care Training Programs for Healthcare Professionals and Health Sciences Students: Systematic Review and Meta-analysis

Selin Nur ALTUN[1], Güldane Damla KAYA[2]

[1]Kırşehir Ahi Evran University
[2]University of Surrey

Introduction: Grief is recognized as a global health issue due to the profound psychological trauma individuals experience during the bereavement process. Health professionals and students, particularly in midwifery, nursing, and medicine, are often inadequately prepared to cope with this process. This study aims to systematically review scientific articles examining grief care training programs for health professionals and to synthesize the existing evidence.Translated with DeepL.com (free version)

Materials and Methods: The study is a systematic review and meta-analysis conducted according to the PRISMA 2020 guidelines. English articles published between 2015 and 2025 were searched in PubMed, Scopus, Web of Science, Medline, CINAHL, and Google Scholar databases. The keywords "Healthcare Professional," "Midwife," "Nurse," "Medical Student," "Bereavement Care," and "Education" were used. Standardized mean differences (SMD) were calculated using a random effects model, including eligible studies.

Results: Twenty-seven studies were included in the review. Most of the studies were in the fields of nursing (48.1%) and midwifery (33.3%). The training sessions ranged from 1 hour to 12 weeks and were conducted online, face-to-face, or in a blended format. The most frequently used methods were simulation, case-based learning, and group discussions. The training sessions resulted in a significant increase in participants' knowledge, self-efficacy, and empathy levels. The combined results of 15 studies suitable for meta-analysis showed a significant increase in knowledge (SMD=0.84; 95% CI=0.60–1.08; $p<0.001$) and empathy development (SMD=0.67; 95% CI=0.41–0.93; $p<0.001$). Heterogeneity was moderate ($I^2=58\%$), and simulation-based programs were found to be more effective (SMD=0.92).

Prisma Flow Diagram

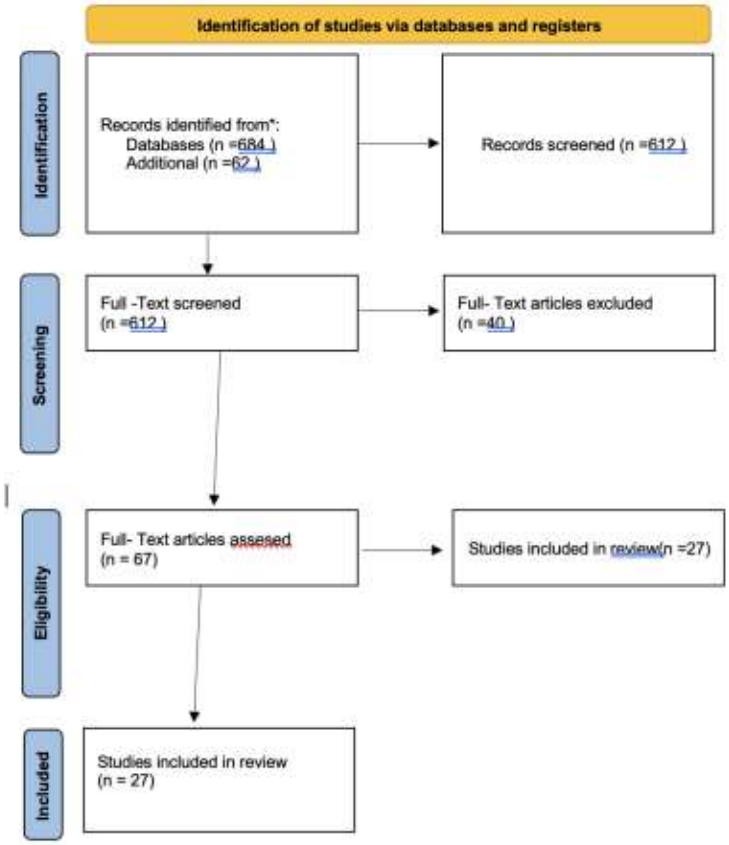

Conclusion: Grief care training appears to be effective in developing the knowledge and empathy skills of healthcare professionals and students. However, program content standardization, long-term follow-ups, and interdisciplinary integration are required. Future studies should consider cultural sensitivity and the creation of sustainable training models.

Keywords: Grief education, meta-analysis, midwifery, nursing, physician, health sciences students

Bildiri No: 3821
Yayın No: SB-064
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Kadın Sağlığı

Tematik Analiz Yöntemiyle Polikistik Over Sendromunda (PCOS) Metabolik, Hormonal ve Genetik Parametrelerin İncelenmesi

Sema ÜSTGÖRÜL[1]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Giriş-Amaç: Giriş: Polikistik Over Sendromu (PCOS), kadınlarda endokrin ve metabolik dengesizliklere yol açan, heterojen bir hastalıktır.Amaç: Bu çalışmanın amacı, PCOS'un patofizyolojisi ve klinik seyrine ilişkin son yıllarda yapılmış ve Dergipark'ta yayınlanan araştırmaları incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu bağlamda ulaşılan 87 makaleye Braun ve Clarke'ın (2021) altı aşamalı tematik analiz yöntemi kullanarak kapsamlı biçimde değerlendirilmiştir. Literatürdeki metabolik bozukluklar, hormonal düzensizlikler, genetik varyasyonlar ve psikososyal etkiler üzerine yapılan çalışmalar tematik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucu İnsülin Direnci ve Metabolik Bozukluklar, Adipokin Dengesizliği, İnflamatuar Mekanizmalar ve Kardiyovasküler Risk, Genetik Varyasyonlar ve Moleküler Mekanizmalar, Psikososyal Etkiler ve Yaşam Kalitesi ve Tedavi ve İzlem Yaklaşımları Analiz olmak üzere 5 tema ortaya çıkmıştır. Makaleler incelendiğinde en fazla kullanılan kelimelerin PCOS, insülin direnci, hirsutizm, oksidatif stress ve obesite olduğu görülmektedir. Bunun yanı sıra Gürbüz, T. 5 yayın, Çakal, E. ve Güngör, N. D. en fazla yayın yapan araştırmacı olduğu tespit edilmiştir. Ayırca, yeni insülin direncinin PCOS patogenezinde merkezi bir unsur olduğunu, adipokinlerin ve inflamasyonun metabolik süreçlerde etkili olduğunu, INSR genindeki varyasyonların hastalığın genetik altyapısını desteklediğini göstermektedir. Ayrıca PCOS hastalarında anksiyete, depresyon ve yaşam kalitesi üzerine bulgular, multidisipliner yönetim yaklaşımlarının gerekliliğine işaret etmektedir.

Sonuç: Bu çalışma PCOS'un çok boyutlu doğasını ortaya koyarak, tedavi ve yönetimde bütüncül yaklaşımların önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonrası cinsellik, hormonal değişiklikler, doğum kontrol yöntemleri, vajinal kuruluk, cinsel istek

Abstract No: 3821
Publish No: SB-064
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Women's Health

Examination of Metabolic, Hormonal and Genetic Parameters in Polycystic Ovary Syndrome (PCOS) Using Thematic Analysis Method

Sema ÜSTGÖRÜL[1]

[1]Manisa Celal Bayar University

Introduction: Introduction: Polycystic Ovary Syndrome (PCOS) is a heterogeneous disorder that causes endocrine and metabolic imbalances in women. Aim: The aim of this study is to review recent research published in Dergipark on the pathophysiology and clinical course of PCOS.

Materials and Methods: Materials and Methods: In this context, the 87 articles identified were comprehensively evaluated using Braun and Clarke's (2021) six-stage thematic analysis method. Studies in the literature on metabolic disorders, hormonal imbalances, genetic variations, and psychosocial effects have been analysed thematically.

Results: The analysis resulted in five themes: Insulin Resistance and Metabolic Disorders, Adipokine Imbalance, Inflammatory Mechanisms and Cardiovascular Risk, Genetic Variations and Molecular Mechanisms, Psychosocial Effects and Quality of Life, and Treatment and Follow-up Approaches. Upon reviewing the articles, it is observed that the most frequently used terms are PCOS, insulin resistance, hirsutism, oxidative stress, and obesity. Furthermore, Gürbüz, T. 5 publications, Çakal, E., and Güngör, N. D. were identified as the researchers with the highest number of publications. Furthermore, it demonstrates that new insulin resistance is a central element in the pathogenesis of PCOS, that adipokines and inflammation are effective in metabolic processes, and that variations in the INSR gene support the genetic basis of the disease. Findings on anxiety, depression, and quality of life in PCOS patients also point to the necessity of multidisciplinary management approaches.

Conclusion: this study highlights the multidimensional nature of PCOS, emphasising the importance of holistic approaches in treatment and management

Keywords: Postpartum sexuality, hormonal changes, contraceptive methods, vaginal dryness, sexual desire

Bildiri No: 3273
Yayın No: SB-065
Bildiri Grubu: Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler / Kadın Sağlığı

Göçmen Kadınların Sağlık Gereksinimleri ve Ebelik Bakımının Önemi

Zuhal SARITAŞ[1], Sedanur BAHAR[1], Büşra DEMİRDAĞ[1]

[1]KTO karatay üniversitesi

Giriş-Amaç: Artan göç hareketleri, toplumların sağlık hizmeti planlamalarını doğrudan etkilemektedir. Göçmen kadınlar, hem toplumsal cinsiyet rolleri hem de göç sürecinin yarattığı sosyal ve ekonomik koşullar nedeniyle sağlık sistemine erişimde dezavantajlı konumdadır. Bu çalışmanın amacı, göçmen kadınların sağlık gereksinimlerini ve bu gereksinimlerin karşılanmasında ebelik mesleğinin rolünü literatür doğrultusunda değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, 2015–2025 yılları arasında yayımlanan ulusal ve uluslararası araştırmaların incelendiği bir literatür derlemesidir. Göçmen kadınların sağlık hizmetlerine erişimi, üreme sağlığı durumları ve ebelik uygulamalarına ilişkin çalışmalar sistematik biçimde analiz edilmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda, göçmen kadınların dil engeli, yasal statü belirsizliği, kültürel farklılık ve ekonomik yetersizlik gibi nedenlerle sağlık hizmetlerinden yeterince yararlanamadıkları belirlenmiştir. Kültürel duyarlılıkla verilen ebelik bakımının ise kadınların sağlık hizmetlerine katılımını artırdığı ve bakım kalitesini olumlu yönde etkilediği görülmüştür.

Sonuç: Göçmen kadınlara yönelik ebelik hizmetlerinde kültürel yeterliliğin geliştirilmesi, iletişim engellerinin azaltılması ve sağlık politikalarının kapsayıcı hale getirilmesi büyük önem taşımaktadır. Ebelik eğitiminde göç ve kültürel duyarlılık konularına yer verilmesi, sağlıkta eşitliği güçlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen kadınlar, ebelik, sağlık gereksinimleri

Abstract No: 3273
Publish No: SB-065
Abstract Group: Systematic Reviews and Meta-Analyses / Women's Health

Health Needs of Migrant Women and Midwifery

Zuhal SARITAŞ[1], Sedanur BAHAR[1], Büşra DEMİRDAĞ[1]

[1]KTO karatay university

Introduction: Increasing migration movements directly affect the planning of health services in societies. Migrant women are disadvantaged in accessing healthcare due to both gender roles and the social and economic conditions created by the migration process. This study aims to identify the health needs of migrant women and to evaluate the role of midwifery in meeting these needs based on the current literature.

Materials and Methods: This study is a literature review covering national and international studies published between 2015 and 2025. Studies examining migrant women's access to healthcare, reproductive health status, and midwifery practices were systematically analyzed.

Result: The literature review revealed that migrant women face significant barriers to healthcare due to language barriers, uncertain legal status, cultural differences, and financial limitations. Midwifery care provided with cultural sensitivity has been shown to increase women's participation in health services and improve the quality of care.

Conclusion: Developing cultural competence in midwifery services, reducing communication barriers, and making health policies more inclusive are essential. Including migration and cultural sensitivity in midwifery education will contribute to strengthening health equity.

Keywords: Migrant women, midwifery, health needs

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
"Sağlık Araştırmaları"
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR

Bildiri No: 5809
Yayın No: SB-066
Bildiri Grubu: Karma Yöntemli Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Birinci Basamak Sağlık Çalışanlarına Verilen Ruh Sağlığı Eğitiminin Uzun Dönem Etkilerinin Değerlendirmesi

Emel GÜDEN[1]

[1]Kapadokya Üniversitesi

Giriş-Amaç: Ruhsal hastalıkların erken dönemde fark edilmesi ve aile sağlığının korunması için aile sağlığı çalışanlarının (ASÇ) eğitimi büyük önem taşımaktadır. Ancak, ruh sağlığı eğitimlerinin uzun dönemli etkileri yeterince araştırılmamıştır. Bu çalışma, aile sağlığı çalışanlarının ruh sağlığı okuryazarlığı, inanç ve tutumlarını değiştirmeyi hedefleyen bir proje kapsamında verilen eğitimin iki yıl sonraki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Karma yöntemle yürütülen araştırma Kayseri'de faaliyet gösteren 95 aile sağlığı merkezinde (ASM) gerçekleştirilmiştir. Evreni, iki yıl önce uygulanan bir araştırmanın müdahale ve kontrol grubunda yer alan 171 ASÇ oluşturmuştur. Eğitim sonrası uzun dönem değerlendirmesi, nicel olarak çevrim içi anketle, nitel olarak ise aile sağlığı merkezlerinde yapılan odak grup görüşmeleriyle gerçekleştirilmiştir. Ölçüm araçları olarak Ruh Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği (RSOY), Ruhsal Hastalığa Yönelik İnançlar Ölçeği (RHİÖ) ve Ruhsal Hastalıklara Yönelik Toplum Tutumları Ölçeği (RSTTÖ) kullanılmıştır. Nitel veriler Maxqda yazılımı, Nicel veriler SPSS 25,0 programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın nicel sürecine toplam 65 ASÇ (34 müdahale, 31 kontrol) katılmıştır. Müdahale grubunda RSOY toplam puanı anlamlı biçimde artmış (p=0,012); inanç (p=0,012) ve kaynak (p=0,044) alt boyutlarında belirgin gelişme görülmüştür. RHİÖ'de "tehlikelilik" algısında azalma (p=0,047), RSTTÖ'de "iyi niyet" tutumunda artış (p=0,010) saptanmıştır. Nitel çalışmaya 10 ASÇ katılmış olup, görüşmelerde iş yükü, zaman kısıtlılığı ve damgalamanın hizmeti zorlaştırdığı, ancak eğitimin iletişim, empati ve yönlendirme becerilerini güçlendirdiği vurgulanmıştır

Aile sağlığı çalışanlarının görüşme metinlerinde tekrar ettikleri kelimeler

Grafik 1. Nitel araştırmada aile sağlığı çalışanlarının odak görüşmede tekrar ettikleri kelime bulutu.

Sonuç: ASÇ'lere verilen ruh sağlığı eğitimi uzun vadede bilgi ve farkındalık düzeyini artırmakta, olumsuz inançları azaltmakta ve daha olumlu toplumsal tutumların gelişmesine katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile hekimliği, birinci basamak sağlık hizmetleri, ruh sağlığı

Abstract No: 5809
Publish No: SB-066
Abstract Group: Mixed-Method Research / Midwifery Education

Evaluation of The Long-Term Effects of Mental Health Training Provided to Primary Healthcare Workers

Emel GÜDEN[1]
[1]Cappadocia University

Introduction: The training of family healthcare workers (FHWs) is crucial for the early detection of mental disorders and the protection of family health. However, the long-term effects of mental health training programs have not been adequately investigated. This study aims to examine the two-year post-training effects of an educational program designed to improve the mental health literacy, beliefs and attitudes of FHWs.

Materials and Methods: The mixed-method study was conducted across 95 Family Health Centers (FHCs) operating in Kayseri. The study population consisted of 171 FHWs who had previously participated in the intervention and control groups of a study conducted two years earlier.The long-term post-training evaluation was conducted quantitatively through an online survey and qualitatively through focus group discussions held at the family health centers. Data collection instruments included the Mental Health Literacy Scale (MHLS), the Beliefs Toward Mental Illness Scale (BMI), and the Community Attitudes Toward the Mentally Ill Scale (CAMI). Qualitative data were analyzed using MAXQDA software, and quantitative data were analyzed using SPSS version 25.0.

Results: A total of 65 FHWs (34 in the intervention group and 31 in the control group) participated in the quantitative phase of the study. In the intervention group, the total score of the MHLS increased significantly ($p = 0.012$), with notable improvements in the belief ($p = 0.012$) and resource ($p = 0.044$) subscales. A decrease was observed in the perception of dangerousness in the BMI ($p = 0.047$), and an increase was found in the benevolence subscale of the CAMI ($p = 0.010$). The qualitative phase included 10 primary healthcare workers, whose discussions revealed that heavy workload, time constraints and stigma posed challenges to service delivery; however, the training was reported to have strengthened communication, empathy, and referral skills.

Words repeatedly mentioned in the interview transcripts of primary healthcare workers

Graph 1. Word cloud of the terms repeatedly mentioned by primary healthcare workers during the focus group discussions in the qualitative study.

Conclusion: The mental health training provided to FHWs enhances knowledge and awareness in the long term, reduces negative beliefs, and contributes to the development of more positive societal attitudes.

Keywords: Family medicine, mental health, primary health care

Bildiri No: 2871
Yayın No: SB-067
Bildiri Grubu: Karma Yöntemli Araştırmalar / Mesleki Özerklik

Deprem Sonrası Ebelerin Posttravmatik Stres Düzeyleri İle Depremin Meslek Üzerindeki Etkisine Yönelik Görüşleri

Emel SALCAN[1], Ayşe ŞENOĞLU[2], Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ[3]
[1]Seyhan İlçe Sağlık Müdürlüğü, Adana
[2]Tarsus Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Mersin
[3]Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Adana

Giriş-Amaç: Afetler sağlık çalışanlarını yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda psikolojik ve mesleki açıdan derinden etkileyen travmatik olaylardır. Ebelik mesleği hem yüksek sorumluluk hem de duygusal dayanıklılık gerektirdiğinden, deprem sonrası süreçte travma ile baş etme biçimleri farklı düzeylerde ortaya çıkabilir. Bu nedenle nicel stres düzeyleriyle nitel yaşantıların birlikte değerlendirilmesi, mesleki iyileşme ve dayanıklılık süreçlerinin anlaşılmasına katkı sağlar. Bu araştırma, 6 Şubat 2023 depremleri sonrasında görev yapan ebelerin posttravmatik stres düzeylerini belirlemek ve depremin meslek yaşamlarına yönelik nitel deneyimlerini inceleyerek, travma sonrası psikososyal etkileri çok boyutlu biçimde ortaya koymayı amaçlamıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma, karma yöntemli (mixed methods) bir tasarımla yürütülmüştür. Nicel bölümde 11 ebe, Posttravmatik Stres Bozukluğu Ölçeği–Sivil Versiyonu (PTSD-CV) ile değerlendirilmiştir. Nitel bölümde ise katılımcılarla yapılan yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler, MAXQDA tematik analiz tekniğiyle çözümlenmiştir. Veriler içerik benzerliklerine göre kodlanmış, temalar belirlenmiş ve her iki veri türü Joint Display yaklaşımıyla bütünleştirilmiştir.
Bulgular: Ebelerin PTSD toplam puan ortalaması 43,5±11,4 olup, katılımcılardan 2'si (%18.2) olası PTSB, 6' sı (%54.5) sınırda, 3' ü (%27.3) düşük düzeyde belirtiler göstermiştir. Nitel analizde altı ana tema belirlenmiştir: Travmatik Deneyim, Mesleki Dayanıklılık, Kurumsal Güvenlik, Aile Desteği, Mesleki Dönüşüm ve İyileşme Önerileri. Yüksek PTSD puanı alan ebelerde "süregelen korku" ve "duygusal yıpranma", düşük puanlılarda ise "dayanıklılık" ve "görev bilinci" temaları baskın bulunmuştur.
Sonuç: Bu sonuçlara dayalı olarak, deprem sonrası ebelerde travma sonrası stres belirtileri yaygındır ve bu durum, kurumsal destek eksikliği ve mesleki yükle ilişkilidir. Bununla birlikte güçlü profesyonel kimlik, aile desteği ve empati eğilimi koruyucu faktörler olarak öne çıkmıştır. Bulgular, afet sonrası sağlık çalışanlarına yönelik psikososyal destek ve dayanıklılık güçlendirme programlarının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, ebelik mesleği, travma sonrası stres düzeyi

Abstract No: 2871
Publish No: SB-067
Abstract Group: Mixed-Method Research / Professional Autonomy

Midwives' Post-Traumatic Stress Levels and Their Perspectives on the Impact of the Earthquake on the Profession

Emel SALCAN[1], Ayşe ŞENOĞLU[2], Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ[3]
[1]Seyhan District Health Directorate, Adana
[2]Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Tarsus University, Mersin
[3]Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Çukurova University, Adana

Introduction: Disasters are traumatic events that affect healthcare professionals not only physically but also psychologically and professionally. Midwifery, as a profession that requires both a high level of responsibility and emotional resilience, exposes practitioners to varying degrees of post-disaster stress and coping mechanisms. Therefore, evaluating quantitative stress levels together with qualitative experiences contributes to a deeper understanding of professional recovery and resilience processes.This study aimed to determine the post-traumatic stress levels of midwives who worked during the earthquakes of February 6, 2023, and to explore their qualitative experiences regarding the impact of the disaster on their professional lives, thereby revealing the psychosocial effects of trauma from a multidimensional perspective.

Materials and Methods: The research was conducted using a mixed-methods design. In the quantitative phase,11midwives were evaluated using the Post-Traumatic Stress Disorder Checklist–Civilian Version (PTSD-CV).In the qualitative phase, semi-structured in-depth interviews were conducted with the participants and analyzed through thematic analysis using MAXQDA software.The data were coded according to content similarities, themes were identified, and both data sets were integrated using the Joint Display approach to provide a comprehensive interpretation.

Results: The mean total PTSD score of the midwives was 43.5 ± 11.4. Among the participants, two (18.2%) exhibited probable PTSD, six (54.5%) showed borderline symptoms, and three (27.3%) had low levels of stress.The qualitative analysis revealed six main themes: Traumatic Experience, Professional Resilience, Institutional Safety, Family Support, Professional Transformation, and Recovery Suggestions.Midwives with higher PTSD scores predominantly expressed themes such as "persistent fear" and "emotional exhaustion," whereas those with lower scores emphasized "resilience" and "sense of duty."

Conclusion: Based on these results, post-traumatic stress symptoms were found to be common among midwives following the earthquake, and this condition was associated with a lack of institutional support and increased professional workload. However, a strong professional identity, family support, and a tendency toward empathy emerged as protective factors. The findings highlight the importance of implementing psychosocial support and resilience enhancement programs for healthcare professionals in the aftermath of disasters.

Keywords: Earthquake; midwifery; post-traumatic stress level

Bildiri No: 3752
Yayın No: SB-068
Bildiri Grubu: Karma Yöntemli Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Servikal Dilatasyon Ölçümü İçin Giyilebilir Teknolojik Bir Cihazın Geliştirilmesi ve Kullanım Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Pelin BAŞKURT[1], Selda İLDAN ÇALIM[1], Ali UYSAL[2]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hasan Ferdi Turgutlu Teknoloji Fakültesi Makine mühendisliği Bölümü

Giriş-Amaç: Travay takibinde servikal dilatasyon subjektif olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmada serviksin dilatasyon ölçümü için giyilebilir teknolojik bir cihazın geliştirilmesi ve cihazın kullanım etkinliğini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmada karma yöntem yaklaşımı kullanılmıştır. Araştırma üç bölümden oluşmaktadır. Araştırma Eylül 2023- Mart 2025 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmaya katılan ebeler kartopu örneklem yöntemi ile belirlenmiş olup nicel verilerinde 30 ebe, görüşme yapılarak alınan nitel verilerde 22 ebe araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Nicel verilerin analizinde SPSS Statistics 25, nitel verilerin analizinde MAXQDA programı kullanılmıştır.

Bulgular: Geliştirilen servikal dilatasyon ölçüm cihazının doğruluk yüzdesi %99,22 bulunmuştur. Ebelerin servikal dilatasyonu değerlendirmeleri sırasında cihazın gösterdiği servikal dilatasyon değerlerinin doğruluk yüzdesi %96,66 görülmüştür. Ebelerin %93,3'ü geri bildirimlerinde cihazın klinikte tercih edilebileceğini ifade etmişlerdir. Ebelerle yapılan görüşmelerde elde edilen nitel verilerde üç tema ve sekiz alt tema etiketi belirlenmiştir.

Sonuç: Servikal Dilatasyon Ölçüm Cihazının doğruluk oranının yüksek olduğu, ebeler tarafından kullanıldığında etkin olduğu bulunmuştur. Klinik ve eğitim alanında cihazın kullanılmasının ve farklı alanlarda kullanılarak sonuçlarına bakılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Travay takibi, vajinal tuşe, vajinal muayene, servikal dilatasyon, giyilebilir teknoloji.

Abstract No: 3752
Publish No: SB-068
Abstract Group: Mixed-Method Research / Innovation and Use of Technology in Health

Development of a Wearable Technological Device for Cervical Dilation Measurement and the Evaluation of Its Use Effectiveness

Pelin BAŞKURT[1], Selda İLDAN ÇALIM[1], Ali UYSAL[2]

[1]Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Manisa Celal Bayar University Hasan Ferdi Turgutlu Technology Faculty Mechanical Engineering Department

Introduction: Objective assessment of cervical dilation during labor follow-up is necessary and important for health professionals, pregnant women, and students. The study was aimed at developing a wearable technological device to measure cervical dilation, and evaluating the effectiveness of the device.

Materials and Methods: In the study, mixed method, was used. The study consisted of three stages. The study was conducted between September 2023 and March 2025. Participating midwives were selected using the snowball sampling method. Thirty midwives constituted the sample for quantitative data, whereas 22 midwives constituted the sample for qualitative data obtained through interviews. Quantitative data were analyzed using the SPSS version 25. Qualitative data were analyzed using the MAXQDA data analysis program.

Results: The accuracy rate of the Cervical Dilation Measurement Device developed in the present study was 99.22%. It was 96.66% while the participants assessed cervical dilation. In their feedback, 93.3% of them stated that the device would be preferred in clinical settings. Three themes and eight subthemes emerged in the qualitative data obtained from the interviews held with the participants.

Conclusion: The results demonstrated that the Cervical Dilation Measurement Device was highly accurate and effective when used by midwives. It is recommended that the device should be used in clinical and educational settings, and that results obtained in other settings should be evaluated.

Keywords: Labor monitoring, vaginal touch, vaginal examination, cervical dilation, wearable technology

Bildiri No: 3763
Yayın No: SB-069
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Mesleki Özerklik

Ebelik Öğrencilerinin Sözleriyle Ebelik Andı ve Anlamı: Bir Söylem Analizi

Ayşegül DÖNMEZ[1], Yeşim YEŞİL[2], Zehra Irmak ŞENER[1]

[1]İzmir Tınaztepe Üniversitesi
[2]Mardin Artuklu Üniversitesi

Giriş-Amaç: Ebelik mesleği, bilim ve sanatın birleştiği, ruh ve etik değerler üzerine temellenmiş profesyonel bir sağlık disiplinidir. Dünyada ebelik ile ilgili çalışmaların genellikle mesleki roller, iş tatmini, profesyonel tutumları ve meslek algı üzerine olduğu görülmektedir. Ebelik andının ebelik öğrencilerindeki ifade ettiği anlam üzerine yapılan bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu bağlamda, araştırmanın amacı ebelik andının ebelik öğrencilerindeki ifade ettiği anlamı ortaya çıkarmaktır

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, nitel araştırma deseninde gerçekleştirilmiş olup, ebelik öğrencilerinin ifadeleri söylem analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2020-2023 yılları arasında öğrenim gören … Üniversitesi Ebelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmanın verileri "Ebelikte Temel İlkeler ve Uygulamalar-I" dersi kapsamında "Ebelik Kavramı, Ebelik Eğitiminde Amaç, Temel Felsefesi ve Ebelik Andı" konu başlığı işlendikten sonra öğrencilerden alınan ders geri bildirimlerinden elde edilmiştir. Veriler, Google forms ile her yıl dersin sonunda geri bildirim olarak kaydedilmiştir. Araştırmaya, 204 gönüllü öğrenci katılmıştır. Araştırmanın verileri "Ebelik andı" okunduktan sonra her öğrencinin "Ebelik andının ebelik öğrencilerindeki ifade ettiği anlamı" kendi cümleleriyle yazmaları ile elde edilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamında öğrencilerin ebelik andına ilişkin ifadeleri satır satır incelenerek açık kodlama yapılmıştır. Kodlama süreci sonunda benzer ifadeler bir araya getirilerek temalar oluşturulmuş ve yorumlanmıştır. Analiz sonucunda dört ana tema ortaya çıkmıştır: "Duygusal Etki ve Mesleki Gurur", "Mesleki Kimlik ve Aidiyet", "Etik ve Sorumluluk Bilinci" ve "Tepkisizlik / Nötr Yaklaşım

Sonuç: Araştırma, ebelik öğrencilerinin meslekle ilk tanıştıkları dönemde ebelik andının okunmasının mesleki kimlik gelişimi, aidiyet duygusu, etik ve sorumluluk bilincinin güçlendirilmesine katkı sağladığını ortaya koymaktadır

Anahtar Kelimeler: Ebelik andı, ebelik öğrencileri, etik ve sorumluluk, mesleki kimlik, söylem analizi

Abstract No: 3763
Publish No: SB-069
Abstract Group: Qualitative Research / Professional Autonomy

The Midwifery Oath and Its Meaning in the Words of Midwifery Students: A Discourse Analysis

Ayşegül DÖNMEZ[1], Yeşim YEŞİL[2], Zehra Irmak ŞENER[1]
[1]Izmir Tınaztepe University
[2]Mardin Artuklu University

Introduction: Midwifery is a professional health discipline grounded in soul and ethical values, where science and art converge. Studies related to midwifery worldwide generally focus on professional roles, job satisfaction, professional attitudes, and occupational perception. However, no study has been found on the meaning of the midwifery oath as expressed by midwifery students. In this context, the aim of the research is to uncover the meaning of the midwifery oath as expressed by midwifery students.

Materials and Methods: This research was conducted using a qualitative research design, and the expressions of midwifery students were analyzed using the discourse analysis method. The study group consisted of first-year students from the Midwifery Department of … University, who were enrolled between the years 2020 and 2023.The research data were obtained from course feedback provided by the students after the topic "Concept of Midwifery, Purpose of Midwifery Education, Basic Philosophy, and Midwifery Oath" was covered within the scope of the "Basic Principles and Practices in Midwifery-I" course. The data were recorded via Google Forms as feedback at the end of the course each year.A total of 204 volunteer students participated in the study. The data were collected after the "Midwifery Oath" was read, by asking each student to write, in their own sentences, "the meaning of the Midwifery Oath as expressed by midwifery students"

Results: Within the scope of the research, students' statements regarding the midwifery oath were examined line by line and open coding was performed. At the end of the coding process, similar expressions were grouped together to create and interpret themes. As a result of the analysis, four main themes emerged: "Emotional Impact and Professional Pride," "Professional Identity and Belonging," "Consciousness of Ethics and Responsibility," and "Non-response / Neutral Approach.

Conclusion: The research reveals that reading the midwifery oath during the period when midwifery students first encounter the profession contributes to the strengthening of professional identity development, sense of belonging, and consciousness of ethics and responsibility.

Keywords: Discourse analysis, ethics and responsibility, midwifery oath, midwifery students, professional ıdentity

Bildiri No: 1523
Yayın No: SB-070
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Pelvik Taban ile İlgili Lisansüstü Tezlere Yönelik Bir İçerik Analizi Çalışması

Aynur ERÇEK KARCI[1], Birsen KARACA SAYDAM[2]
[1]13 Nolu Sevgi Aile Sağlığı Merkezi
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Giriş-Amaç: Pelvik taban disfonksiyonları, kadınları olumsuz etkileyen yaygın jinekolojik bir sorun olarak görülmektedir. Fakat pelvik taban konusunda insidans, prevelans, ebelik alanı ile ilişkisi gibi verilerin net olmadığı görülmektedir. Ülkemizde bu konuda yapılmış araştırmaların çeşitli yönlerden değerlendirilmesinin gelecek araştırmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu araştırmanın amacı; Türkiye'de pelvik taban ile ilgili YÖK veri tabanında yer alan ve erişime açık olan tezlerin içerik analizini yapmaktır.

Gereç-Yöntem: Araştırma içerik analizi yöntemi ile yapılmıştır. Araştırma kapsamında http://www.tez.yok.gov.tr adresinde anahtar kelimeleri arasında "pelvik taban", "pelvik taban egzersizi", "kegel egzersizi" geçen 151 araştırmaya 01.01.2000 - 13.10.2025 tarihlerinde ulaşılmıştır

Bulgular: Tez çalışmalarının en fazla (%15.9) 2023 yılında yapıldığı %47.0'sinin yüksek lisans tezi, %27.2 si tıpta uzmanlık, %25,8 sı ise doktora tezi olarak yayınlanmıştır. Anabilim dallarına göre en fazla (%45.7) Fizyoterapi ve Rehabilitasyon alanında, %2.6 ise ebelik alanında yapılmıştır. Yöntemlerine göre %52.3'ü deneysel, %47.7'si gözlemsel çalışmalardan oluşmaktadır. Tezlerin çalışma grubu sayıları en fazla (%21,9) 41-50 kişi ve rat en az (% 0.7) ise 31-40 kişi ve rat dahil edilmiştir. Çalışma gruplarının % 51.7 si 1-4 hafta süre takip edilirken, en az takip edilen çalışma grubu (%1.3) ise 18-24 hafta takip edilmiştir. Çalışmalarda gebeliğin, doğum sürecinin, doğum şeklinin, postpartum sürecin, menopozun, sigaranın pelvik tabana etkisi incelenmiştir. Çalışmalarda gebelik sürecinde yapılan egzersizin pelvik ağrıyı, stria gravidarumu, kabızlığı azalttığı ortaya konmuştur. Pelvik taban egzersizlerinin, pelvik taban kas gücünü artırdığı, üriner inkontinansı azalttığı, cinsel fonksiyonları, vajinismusu, pelvik taban prolapsusunu olumlu yönde etkilediği ve yaşam kalitesini artırdığı bildirilmiştir.

Sonuç: Bu çalışma sonucunda; pelvik taban egzersizlerinin, kadınların tüm yaşam dönemlerinde pelvik taban kas gücü açısından önemli olduğu görülmektedir. Ebelik hizmetlerinin sunumunda tüm kadınlara pelvik taban egzersizlerinin öğretilmesi kadın sağlığı açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Pelvik taban, pelvik taban egzersizi, kegel egzersizi, lisansüstü tezler, içerik analizi

Abstract No: 1523
Publish No: SB-070
Abstract Group: Qualitative Research / Women's Health

A Content Analysis Study on Postgraduate Theses Related to the Pelvic Floor

Aynur ERÇEK KARCI[1], Birsen KARACA SAYDAM[2]
[1]13th Sevgi Family Health Center
[2]Ege University Institute of Health Sciences

Introduction: Pelvic floor dysfunction is considered a common gynecological problem that negatively affects women. However, data on incidence, prevalence, and the relationship with midwifery practice in relation to the pelvic floor are unclear. It is believed that evaluating studies conducted in our country on this subject from various perspectives will contribute to future research. The aim of this study is to conduct a content analysis of theses related to the pelvic floor that are available in the YÖK database and accessible to the public in Turkey.

Materials and Methods: The research was conducted using content analysis. Within the scope of the research, 151 studies containing the keywords "pelvic floor," "pelvic floor exercise," and "Kegel exercise" were accessed between January 1, 2000, and October 13, 2025, at http://www.tez.yok.gov.tr.

Results: The highest percentage (15.9%) of thesis studies were conducted in 2023, with 47.0% being master's theses, 27.2% being medical specialization theses, and 25.8% being doctoral theses. By sub-discipline, the highest percentage (45.7%) was in the field of Physical Therapy and Rehabilitation, while 2.6% was in the field of Midwifery. In terms of methodology, 52.3% were experimental studies and 47.7% were observational studies. The theses included the largest number of study groups (21.9%) with 41-50 participants and the smallest number (0.7%) with 31-40 participants. While 51.7% of the study groups were followed for 1-4 weeks, the least followed study group (1.3%) was followed for 18-24 weeks. The studies examined the effects of pregnancy, birth process, mode of delivery, postpartum period, menopause, and smoking on the pelvic floor. Studies have shown that exercise during pregnancy reduces pelvic pain, striae gravidarum, and constipation. Pelvic floor exercises have been reported to increase pelvic floor muscle strength, reduce urinary incontinence, positively affect sexual function, vaginismus, and pelvic floor prolapse, and improve quality of life.

Conclusion: This study demonstrates that pelvic floor exercises are important for women's pelvic floor muscle strength throughout their lives. Teaching pelvic floor exercises to all women in midwifery services is critical to women's health.

Keywords: Pelvic floor, pelvic floor exercise, kegel exercise, graduate theses, content analysis

Bildiri No: 9751
Yayın No: SB-071
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelerin ve Ebelik Öğrencilerinin İklim Kriziyle Başa Çıkma ve Ebelik Hizmetlerine Entegrasyonuna Yönelik Görüşleri

Ayseren ÇEVİK[1], Cemile ONAT[2], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1], Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ[1]

[1]Çukurova Üniversitesi
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Giriş-Amaç: İklim krizi, günümüzün en önemli küresel sorunlarından biri olmakla beraber kadın sağlığı ve ebelik hizmetleri ile yakından ilgilidir. Kadınların bakım ve danışmanlığından öncelikli olarak sorumlu olan ebeler, iklim krizinde kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışma, ebelerin ve ebelik öğrencilerinin iklim kriziyle mücadele ve iklim krizinin ebelik hizmetlerine entegrasyonuna yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, nitel bir çalışmadır. Araştırma, Adana ilindeki ebeler ve ebelik öğrencileriyle yürütülmüştür. Araştırma sorularına verilen yanıtların doygunluk noktası, örneklem büyüklüğünün belirlenmesinde önemli bir yol gösterici olmuştur. Araştırmaya, 24 katılımcı (12 ebe ve 12 ebelik öğrencisi) dahil edilmiştir. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bireysel derinlemesine görüşmelerle toplanmıştır. Elde edilen veriler tematik ve içerik analizi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ebeler ve ebelik öğrencilerinin iklim krizi hakkında bilgi ve farkındalığa sahip oldukları tespit edilmiştir. Katılımcılar, iklim krizinin etkilerini ve yapılması gereken müdahaleleri çoğunlukla anne ve bebek sağlığı açısından değerlendirmişlerdir. İçerik analizi ve tematik analiz sonucunda, bilgi düzeyi ve farkındalık, politika ve yasal düzenlemeler, iklim duyarlılığı ve çözüm odaklı yaklaşım ana temaları belirlenmiştir.

Sonuç: Katılımcılar, iklim kriziyle mücadelenin ebelik müfredatına ve ebelik uygulama alanlarına entegre edilmesinin olumlu bir etki yaratabileceği ve iklim kriziyle mücadeleye katılımlarının kritik öneme sahip olduğu görüşündedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, ebelik eğitimi, iklim krizi, mücadele

Abstract No: 9751
Publish No: SB-071
Abstract Group: Qualitative Research / Midwifery Education

Midwives' and Midwifery Students' Perceptions on Coping with the Climate Crisis and Integration into Midwifery Services

Ayseren ÇEVİK[1], Cemile ONAT[2], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1], Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ[1]

[1]Cukurova University
[2]Hatay Mustafa Kemal University

Introduction: The climate crisis is one of today's most significant global problems and is closely related to women's health and midwifery services. Midwives, who are primarily responsible for the care and counseling of women, play a critical role in the climate crisis. This study was planned to determine the views of midwives and midwifery students on combating the climate crisis and the integration of the climate crisis into midwifery services.

Materials and Methods: This is a qualitative study. It was conducted with midwives and midwifery students in Adana province. The saturation point of the responses to the research questions was an important guide in determining the sample size. Twenty-four participants (12 midwives and 12 midwifery students) were included in the study. Data were collected through individual in-depth interviews using a semi-structured interview form. The data obtained were evaluated using thematic and content analysis.

Results: It was determined that midwives and midwifery students have knowledge and awareness about the climate crisis. Participants evaluated the impacts of the climate crisis and necessary interventions primarily in terms of maternal and infant health. The content and thematic analysis identified the main themes of knowledge and awareness, policy and legal regulations, climate sensitivity, and a solution-focused approach.

Conclusion: Participants believe that integrating the climate crisis response into midwifery curricula and midwifery practice areas can have a positive impact and that their participation in combating the climate crisis is critical.

Keywords: Midwifery, midwifery education, climate crisis, response

Bildiri No: 2425
Yayın No: SB-072
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerinde Çalışan Sağlık Personelinin Birinci Basamak Sağlık Kuruluşlarında Kadına Yönelik Şiddetle Mücadeleye İlişkin Mevcut İşleyiş Algoritmasına İlişkin Değerlendirmeleri

Ayşe TEK TAŞLIOĞLU[1], İlkay Başak ADIGÜZEL[2], Gülriz UYGUR[3], Türkan GÜNAY[4], Ayşegül DÖNMEZ[5]
[1]Türkiye Aile Sağlığı ve Planlaması Vakfı
[2]Hacettepe Üniversitesi
[3]Ankara Üniversitesi
[4]Dokuz Eylül Üniversitesi
[5]İzmir Tınaztepe Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu çalışma, birinci basamak sağlık hizmetlerinde çalışan sağlık personelinin kadına yönelik şiddetle (KYŞ) mücadeleye ilişkin mevcut işleyiş algoritmasına dair görüşlerini, uygulamada karşılaştıkları güçlükleri ve bu doğrultuda geliştirdikleri çözüm önerilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Kadına yönelik şiddetle mücadelede birinci basamak sağlık kuruluşları, çoğu zaman kadınların ilk başvuru noktası olması bakımından kritik öneme sahiptir. Ancak mevcut işleyiş algoritmasının uygulamadaki etkililiği ve sürdürülebilirliği, sağlık personelinin bilgi, tutum ve deneyimlerine bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Bu çalışma, Avrupa Birliği'nin finansal desteğiyle, Birleşmiş Milletler Kadın Birimi (UN Women) tarafından uygulanan Toplumsal Cinsiyet Eşitliği için Güçlü Sivil Alan Projesi'nin 2. fazı kapsamında TAP Vakfı tarafından yürütülen "Şiddete Maruz Kalan Kadınlar İçin Sağlık Sistemi Mevzuatının Uygulama Adımlarıyla Güçlendirilmesi Projesi" kapsamında gerçekleştirilmektedir.
Gereç-Yöntem: Araştırma nitel yönteme dayanmaktadır. Öncelikle mevcut mevzuat, politika belgeleri ve alan yazın incelenmiş; ardından Türkiye'nin farklı illerinde birinci basamakta görev yapan hekim, hemşire ve aile sağlığı çalışanlarıyla yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler yürütülmüştür. Görüşme verileri, tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiş ve yorumlama süreci feminist araştırma ilkeleri çerçevesinde yürütülmüştür.
Bulgular: Elde edilen bulgular, sağlık personelinin KYŞ vakalarında mevcut algoritmaları uygulama sürecinde çeşitli yapısal ve kurumsal engellerle karşılaştığını göstermektedir. Katılımcılar; mevzuat ve protokollere dair bilgi eksikliği, sık değişen uygulamalar, zaman baskısı, güvenlik kaygıları ve kurumlar arası koordinasyon yetersizliğinin etkili müdahaleyi zorlaştırdığını belirtmiştir. Ayrıca sorumluluk paylaşımındaki belirsizlik ve destek mekanizmalarının sınırlılığı, sürecin sürdürülebilirliğini olumsuz etkilemektedir.
Sonuç: Kadına yönelik şiddetle mücadelede birinci basamak sağlık kuruluşlarında kadın bakış açısıyla, hak temelli ve uygulanabilir bir işleyiş algoritmasının oluşturulması önemlidir. Travma bilgili, zorunlu ve teori-uygulama bütünlüğüne dayalı eğitimlerin planlanması; yerel düzeyde güçlendirilmiş yönlendirme ağlarının ve kurumlar arası protokollerin oluşturulması önerilmektedir. Bu yaklaşımlar, sağlık sisteminin kadına yönelik şiddete bütüncül ve sürdürülebilir yanıt verme kapasitesini güçlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: Kadına yönelik şiddet, sağlık, birinci basamak sağlık kuruluşları, sağlık çalışanları

Abstract No: 2425
Publish No: SB-072
Abstract Group: Qualitative Research / Women's Health

An Analysis of Primary Healthcare Personnel's Views on the Current Operational Algorithm for Addressing Violence Against Women in Primary Healthcare Settings

Ayşe TEK TAŞLIOĞLU[1], İlkay Başak ADIGÜZEL[2], Gülriz UYGUR[3], Türkan GÜNAY[4], Ayşegül DÖNMEZ[5]
[1]Turkish Family Health and Planning Foundation
[2]Hacettepe University
[3]Ankara University
[4]Dokuz Eylül University
[5]İzmir Tınaztepe University

Introduction: This study aims to explore the perspectives of primary healthcare personnel regarding the existing operational algorithm on combating violence against women (VAW) within primary healthcare institutions, as well as the challenges they encounter in practice and their suggestions for improvement. Primary healthcare services often represent the first point of contact for women subjected to violence, making their role crucial in early identification and intervention. However, the effectiveness and sustainability of the current algorithm vary depending on personnel's knowledge, experience, and institutional support. The study is conducted within the framework of the project "Strengthening Healthcare System Legislation with Practical Steps for Women Subjected to Violence," implemented by the TAP Foundation under the second phase of the "Strong Civil Space for Gender Equality Project" carried out by UN Women with the financial support of the European Union.
Materials and Methods: The research employs a qualitative methodology. A literature review was conducted to analyze existing legislation, policy documents, and practices. Subsequently, semi-structured in-depth interviews were held with physicians, nurses, and family health team members working in primary healthcare settings across different provinces of Türkiye. Data were analyzed using thematic analysis and interpreted through a feminist research lens to uncover structural and gendered dimensions of the findings.
Results: The findings indicate that healthcare personnel face multiple structural and procedural barriers in implementing the current algorithm for VAW cases. Participants reported challenges such as limited knowledge of regulations and protocols, frequent changes in practice, time pressure, safety concerns, and lack of inter-institutional coordination. Moreover, ambiguities in role distribution and limited support mechanisms hinder effective and consistent case management.
Conclusion: A gender-sensitive, rights-based, and practically applicable operational algorithm is essential for an effective health sector response to VAW in primary care. The study recommends mandatory, trauma-informed, and practice-oriented training, along with strengthened local referral networks and institutional cooperation protocols. These measures are vital to enhance the healthcare system's capacity to deliver a comprehensive and sustainable response to violence against women.

Keywords: Violence against women, health, primary healthcare ınstitutions, healthcare personnel

Bildiri No: 7095
Yayın No: SB-073
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Mobil Tabanlı Dijital Partograf Uygulamasının (MTDP) Geliştirilmesi ve Ebelerin Deneyimi: Nitel Bir Araştırma

Benay OĞUZ[1], Selma ŞEN[2]
[1]Balıkesir Üniversitesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniveristesi

Giriş-Amaç: Giriş:Partograf, doğum sürecinde anne ve fetüsün iyilik halini izlemek, eylemin ilerleyişini değerlendirmek ve olası riskleri erken dönemde fark ederek zamanında müdahalede bulunmak amacıyla kullanılan önemli bir klinik araçtır. Ancak ebelik uygulamalarında kağıt temelli partografın çoğu zaman eksik veya hatalı doldurulması, doğum yönetiminde gecikmelere ve olumsuz sonuçlara yol açabilmektedir. Günümüzde dijital sağlık teknolojilerinin yaygınlaşmasıyla birlikte, mobil tabanlı uygulamalar doğum izlemlerinde doğru, erişilebilir ve hızlı veri girişi sağlayarak partograf kullanımını kolaylaştırma potansiyeline sahiptir. Bu doğrultuda geliştirilen Mobil Tabanlı Dijital Partograf (MTDP), ebelere doğum sürecinde anlık veri takibi, otomatik grafiksel gösterim ve uyarı sistemi desteği sunarak doğru ve etkin partograf kullanımını teşvik etmeyi amaçlamaktadır.Amaç:Bu araştırmanın amacı, ebelere yönelik geliştirilen Mobil Tabanlı Dijital Partograf (MTDP) uygulamasının geliştirilme sürecini tanımlamak ve ebelerin bu uygulamaya ilişkin deneyimlerini, kullanılabilirlik ve ebelik bakımına katkı açısından değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu nitel çalışma, Ocak–Ağustos 2023 tarihleri arasında Türkiye'de bir şehir hastanesinin doğum ünitesinde, MTDP'yi en az 10 doğumda kullanmış 13 ebe ile yürütülmüştür. Veriler yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler, Demografik Bilgi Formu ve Mobil Uygulama Kullanılabilirlik Ölçeği (MAUQ) kullanılarak toplanmıştır. Görüşme kayıtları içerik analiziyle değerlendirilmiş, temalar ve alt temalar oluşturulmuştur.

Bulgular: Analiz sonucunda üç ana tema ortaya çıkmıştır: Kullanıcı Dostu ve Pratik Kullanım, Etkili Zaman Yönetimi ve Kaliteli Ebelik Bakımı. MTDP'nin kolay veri girişi, otomatik grafiksel gösterimi, uyarı sistemi ve taşınabilirliği partograf kullanımını teşvik etmiştir. Sesli ve yazılı uyarılar, doğum sürecinde zamanında müdahaleyi destekleyip iş yükünü azaltmıştır. Geriye dönük veri girişinin olmaması, gerçek zamanlı izlem ve doğru kayıtları güçlendirerek ebelik bakımının kalitesine katkı sağlamıştır.

Sonuç: MTDP, ebeler tarafından kolay, hızlı, güvenilir ve motive edici bir doğum izlem aracı olarak değerlendirilmiştir. Uygulama, partografın doğru ve zamanında kullanımını destekleyerek ebelik bakım kalitesini artırmakta, travay yönetiminde güvenilir kanıt sağlamaktadır. MTDP'nin klinik sistemlere entegre edilmesi, partograf eğitimi ve doğum yönetiminde dijital dönüşüme önemli katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum kayıtları, doğum, ebelik, perinatal bakım

Abstract No: 7095
Publish No: SB-073
Abstract Group: Qualitative Research / Innovation and Use of Technology in Health

Development of A Mobile-Based Digital Partograph Application (MBDP) and Midwives' Experience: A Qualitative Study

Benay OĞUZ[1], Selma ŞEN[2]

[1]Balikesir University
[2]Manisa Celal Bayar University

Introduction: Introduction:The partograph is a crucial clinical tool for monitoring maternal and fetal well-being throughout the intrapartum period. However, in many healthcare settings, midwives often fail to complete the paper-based partograph accurately and in real time, which may lead to delays in clinical decision-making and adverse birth outcomes. With the growing integration of digital technologies in maternity care, mobile-based applications offer new opportunities to improve the accuracy, accessibility, and usability of partograph tools. The Mobile-Based Digital Partograph (MTDP) was developed as an innovative solution to address these limitations and to support midwives in providing timely and evidence-based intrapartum care.Aim:This study aimed to develop a Mobile-Based Digital Partograph (MTDP) and to explore midwives' experiences and perceptions regarding its usability, practicality, and contribution to quality midwifery care through qualitative analysis.

Materials and Methods: This qualitative study was conducted between January and August 2023 in the delivery unit of a city hospital in Türkiye with thirteen midwives who had used the MTDP in at least ten births. Data were collected through semi-structured in-depth interviews, a Demographic Information Form, and the Mobile Application Usability Questionnaire (MAUQ). Interview transcripts were analyzed using content analysis, and major themes and subthemes were identified.

Results: Three main themes emerged: User-Friendly and Practical Use, Effective Time Management, and Quality Midwifery Care. The MTDP enabled fast and reliable monitoring through simple data entry, automatic graphics, and portability. Its auditory and visual alerts supported timely follow-up, reduced workload, and encouraged real-time decision-making. Midwives stated that MTDP improved observation regularity, enhanced care quality, and increased confidence in labor management.

Conclusion: The MTDP application was perceived as an effective, rapid, and easy-to-use digital labor monitoring tool that supports midwives in providing quality maternal care. It enhances accurate and timely partograph completion, reduces workload, and supports evidence-based decision-making in labor management. Integrating MTDP into hospital systems and midwifery education could contribute significantly to improving maternal and neonatal outcomes and promoting digital transformation in maternity care.

Keywords: Birth Records, childbirth, midwifery, perinatal care

Bildiri No: 4981
Yayın No: SB-074
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Yabancı Uyruklu Ebelik Öğrencilerinin Kariyer Planlama Sürecine Yönelik Görüşleri: Bir Nitel Çalışma Örneği

Çağla KILIÇ[1], Ayseren ÇEVİK[1], Damla KISRIK[1], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1]

[1]Çukurova Üniversitesi

Giriş-Amaç: Toplum ile bire bir temas halinde ve sağlık bakımında primer olarak sorumlu olan yabancı uyruklu ebelik öğrencileri, klinikte ve hastalarla başta iletişim problemleri olmak üzere birçok sorunla karşılaşmaktadır. Bu araştırma, yabancı uyruklu ebelik öğrencilerinin kariyer planlama süreçlerine yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, nitel bir çalışmadır. Araştırma, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler oluşturmuştur. Araştırma sorularına verilen cevapların doygunluk noktasına ulaşması örneklem büyüklüğünü belirlemek için önemli bir kılavuzdur. Cevaplar, 7-8 öğrenciden sonra tekrara düşmüş olup, 11 öğrenci ile görüşülerek araştırma tamamlanmıştır. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bireysel derinlemesine görüşme tekniği ile toplanmıştır. Görüşme öncesinde, araştırma hakkında ve görüşmeler sırasında ses kaydı alınacağına dair bilgilendirme yapılmıştır. Görüşmelerin bölünmesini önlemek ve mahremiyete korumak amacıyla görüşmeler uygun bir odada yapılmıştır. Görüşmeler ortalama 15-20 dakika sürmüştür. Görüşmelerin tümü onay alınarak ses kayıt cihazıyla kaydedilmiş ve sonrasında yazıya dönüştürülerek raporlanmıştır. Raporlanan veriler tematik ve içerik analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerinin büyük çoğunluğunun savaş sebebi ile Türkiye'ye geldiği ve ilk geldikleri dönemde çoğunun dil bariyeri sebebiyle zorluk yaşadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin çoğu, sağlık bölümü olması ve sağlık bölümleri arasında harç ücretinin daha az olması sebebiyle ebelik bölümünü tercih ettiği ve bu tercihlerinden dolayı memnun oldukları belirlenmiştir. İçerik analizi ve tematik analiz sonucunda, dil bariyeri, ayrımcılık ve damgalanma, istihdam zorlukları, gelecek kaygısı, kariyer danışmanlığı ve yönlendirme ana temaları oluşturulmuştur.

Sonuç: Öğrencilerin ebelik eğitimi ve mezuniyet sonrası kariyer planlamalarında yabancı uyruklu olmalarından dolayı belirsizlik ve gelecek kaygısı yaşadıkları belirlenmiştir. Bunun çözümü olarak, yabancı uyruklu öğrencilere verilen kariyer danışmanlıklarının yaşadıkları zorluk ve ihtiyaçlar doğrultusunda düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, kariyer, öğrenci, yabancı uyruklu

Abstract No: 4981
Publish No: SB-074
Abstract Group: Qualitative Research / Midwifery Education

Foreign Midwifery Students' Views on the Career Planning Process: A Qualitative Study Example

Çağla KILIÇ[1], Ayseren ÇEVİK[1], Damla KISRIK[1], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1]

[1]Cukurova University

Introduction: Foreign midwifery students, who are in direct contact with the community and primarily responsible for healthcare, encounter many problems, especially communication problems in the clinic and with patients. This study was designed to determine the perspectives of foreign midwifery students on their career planning processes.

Materials and Methods: This research is a qualitative study. The participants were international students studying in the Midwifery Department of Çukurova University's Faculty of Health Sciences. Saturation of the responses to the research questions was an important guideline for determining the sample size. Responses became repetitive after 7-8 students, and the study was completed by interviewing 11 students. Data were collected through individual in-depth interviews using a semi-structured interview form. Before the interview, information was provided about the research and that the interviews would be audio-recorded. To prevent interruptions and maintain confidentiality, the interviews were conducted in a suitable room. Interviews lasted an average of 15-20 minutes. All interviews were audio-recorded with consent and subsequently transcribed and reported. The reported data were analyzed using thematic and content analysis.

Results: The majority of students came to Turkey due to the war and initially experienced difficulties due to the language barrier. Most students chose the midwifery program because it was a health program and the tuition was lower among health programs, and they were satisfied with their choice. Content and thematic analysis revealed the following main themes: language barrier, discrimination and stigma, employment challenges, future anxiety, career counseling, and guidance.

Conclusion: Students were found to experience uncertainty and future anxiety due to their foreign nationality in midwifery education and post-graduation career planning. As a solution, it is recommended that career counseling provided to international students be tailored to their challenges and needs.

Keywords: Midwifery, career, student, foreign national

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR
"Sağlık Araştırmaları"

Bildiri No: 4628
Yayın No: SB-075
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Türkiye'de Prematüre Bebeklerin Ağrısının Yönetiminde Kullanılan Nonfarmakolojik Yöntemler ile İlgili Yapılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Esin UZAR AKÇA[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Hastaneleri

Giriş-Amaç: Giriş: Prematüre bebekler yenidoğan yoğun bakım ünitesinde doğumdan itibaren tanı, tedavi veya bakım amacıyla çeşitli ağrılı prosedürlere maruz kalmaktadır. Nonfarmakolojik yöntemlerin kullanımı prematüre yenidoğanın ağrısının azaltılmasında önemlidir.Amaç: Bu çalışma, Türkiye'de prematüre bebeklerin ağrısının yönetiminde kullanılan nonfarmakolojik yöntemler ile ilgili lisansüstü tezleri incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Yöntem: Araştırma, 1 Ağustos-10 Ekim 2025 tarihleri arasında yürütüldü. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analiz tekniği kullanıldı. Lisansüstü tezlere ulaşmak için başlığında "prematüre", "yenidoğan", "ağrı" ve "nonfarmakolojik yöntem" anahtar kelimeleri ile Yüksek Öğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi üzerinden tarama yapılmış ve 14 tez incelendi. Verilerin analizinde içerik analiz yöntemi ve tanımlayıcı istatistikler kullanıldı.

Bulgular: Bulgular: Çalışmadaki lisansüstü tezlerin, dokuzunun Hemşirelik, dördünün Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği ve birinin Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı'nda yapıldığı görülmektedir. Prematüre bebeklerin ağrısının yönetiminde kullanılan nonfarmakolojik yöntemlerin; %7,1'i anne kalp sesi dinletilmesi (n:1), %7,1'i pozisyon verilmesi (n:1), %7,1'i silme ve sarmalama banyosu (n:1), %28,6'sı müzik dinletisi (beyaz gürültü/ninni/okyanus sesi) (n:4), %14,3'ü anne sütü kokusunun kullanılması (n:2), %7,1'i banyo yaptırılması (n:1), %7,1'i taktil kinestetik masajın uygulanması (n:1), %7,1'i oral glikoz solüsyonu verilmesi (n:1), %7,1'i simüle el ile temas edilmesi (n:1) ve %7,1'i beyaz gürültü eşliğinde terapötik dokunma uygulaması (n:1) olduğu belirlendi.

Sonuç: Sonuç: Prematüre bebeklerin ağrısının yönetiminde kullanılan nonfarmakolojik yöntemlerden anne sütü kokusunun kullanılması ve müzik dinletisi (beyaz gürültü/ninni/okyanus sesi) uygulamasının daha çok çalışıldığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, prematüre, yenidoğan yoğun bakım, nonfarmakolojik yöntem

Abstract No: 4628
Publish No: SB-075
Abstract Group: Qualitative Research / Birth and Newborn Care

Review of Master's Theses on Non-Pharmacological Methods Used in the Management of Pain in Premature Infants in Turkey

Esin UZAR AKÇA[1]

[1]Pamukkale University Hospitals

Introduction: Premature infants undergo various painful procedures in the neonatal intensive care unit from birth for diagnosis, treatment, or care purposes. The use of nonpharmacological methods is important in reducing pain in premature newborns.Objective: This study was conducted to review postgraduate theses related to nonpharmacological methods used in the management of pain in premature infants in Turkey.

Materials and Methods: The research was conducted between August 1 and October 10, 2025. The document analysis technique, one of the qualitative research methods, was used in the research. To access postgraduate theses, a search was conducted on the Higher Education Council National Thesis Center using the keywords “premature,” “newborn,” “pain,” and “non-pharmacological method” in the title, and 14 theses were reviewed. Content analysis and descriptive statistics were used to analyze the data.

Results: Nine of the master's theses in the study were conducted in the Department of Nursing, four in the Department of Pediatric Nursing, and one in the Department of Physical Therapy and Rehabilitation. Non-pharmacological methods used to manage pain in premature infants included listening to the mother's heartbeat (n:1) in 7.1% of cases, positioning (n:1) in 7.1% of cases, 7.1% involved wiping and swaddling baths (n:1), 28.6% involved playing music (white noise/lullaby/ocean sounds) (n:4), 14.3% involved using the smell of breast milk (n:2), 7.1% involved bathing (n:1), 7.1% involved applying tactile kinesthetic massage (n=1), 7.1% involved administering oral glucose solution (n=1), 7.1% involved simulated hand contact (n=1), and 7.1% involved therapeutic touch accompanied by white noise (n=1).

Conclusion: Among the nonpharmacological methods used to manage pain in premature infants, the use of breast milk scent and music therapy (white noise/lullabies/ocean sounds) were found to be more widely studied.

Keywords: Pain, premature, neonatal intensive care, nonpharmacological method.

Bildiri No: 5087
Yayın No: SB-076
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Menopoz Dönemindeki Kadınların Kanser Taramalarına İlişkin Duygu, Düşünce ve Deneyimlerinin İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma

Eylem TOKER[1], Gülüzar SADE[1], Tuğçe SÖNMEZ[1], Zeynep Seyyide KAYA[1], Seda GÜRAY[1]
[1]Tarsus Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Menopoz dönemi, meme kanseri ve rahim ağzı kanseri taramasının yapıldığı dönemi işaret eder. Çalışmanın amacı, menopoz dönemindeki kadınların kanser taramalarına ilişkin duygu, düşünce ve deneyimlerini incelemektir.
Gereç-Yöntem: Nitel araştırma deseni, fenomenolojik yöntem kullanılarak oluşturulmuştur. Katılımcılar, Şubat-Haziran 2022 tarihleri arasında bir kamu üniversitesinin sosyal sorumluluk girişimi kapsamında düzenlenen menopoz eğitimi derslerine katılan kadınlardan oluşmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise araştırmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan ve bu eğitim oturumlarına gönüllü olarak katılan 18 kadın oluşturmaktadır. Kadınların kanser taramaları hakkındaki deneyimleri, duyguları ve düşünceleri yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Veriler bireysel görüşme tekniği ile toplanmıştır. Veri analizi, Colaizzi'nin yedi adımlı yöntemi kullanılarak MAXQDA nitel veri analiz yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.
Bulgular: Çalışma grubundaki kadınlar 40-57 yaş aralığındaydı. Kadınlardan toplanan görüşme verilerinin tematik analizi sonucunda beş ana tema ortaya çıktı: taramalara ilişkin düşünceler (olumlu, hem olumlu hem olumsuz düşünceler alt temaları), taramalara ilişkin duygular (olumlu, hem olumlu hem olumsuz duygular alt temaları), taramalara ilişkin zorluklar (Pap smear ile ilgili zorluklar, mamografi ile ilgili zorluklar alt temaları), düzenli taramaları etkileyen faktörler (bireysel faktörler alt teması) ve taramalarda ebelerden beklentiler (bilgi desteği alt teması).Bu çalışmada kadınların çoğunun taramalar hakkındaki görüşleri "olumlu" olup yapılan taramalar için en fazla "faydalı-önemli" ifadesini kullandıkları görülmüştür. Kadınların birçoğunun taramaya giderken yaşadıkları duyguların "olumsuz" olduğu ifade edilip en fazla hissedilen duygunun "korku" olduğu saptanmıştır. Kadınların, pap smear testi esnasında kullandıkları ifadenin "güçlük yaşamama" olduğu tespit edilmiştir. Kadınların taramalara gitmelerini etkileyen faktörlerin en fazla "ihmal", taramalarla ilgili ebelerden beklentilerinin ise en fazla "bilgilendirme ve danışmanlık" olduğu saptanmıştır.
Sonuç: Çalışma sonuçları, kadınların kanser taramalarını yararlı bulmalarına rağmen, tarama yaptırmaktan çoğunlukla korktuklarını, tarama işlemleri sırasında çok az zorluk yaşadıklarını ancak düzenli tarama yaptırmayı ihmal ettiklerini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, kanser taraması, ebelik, kadınlar, duygular ve düşünceler.

Abstract No: 5087
Publish No: SB-076
Abstract Group: Qualitative Research / Women's Health

Exploring the Emotions, Thoughts, and Experiences of Menopausal Women Regarding Cancer Screenings: A Qualitative Study

Eylem TOKER[1], Gülüzar SADE[1], Tuğçe SÖNMEZ[1], Zeynep Seyyide KAYA[1], Seda GÜRAY[1]
[1]Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Tarsus University

Introduction: Menopause period marks the age when breast cancer and cervical cancer screening is performed. The study aims to explore menopausal women's emotions, thoughts, and experiences regarding cancer screenings.

Materials and Methods: A qualitative research design was employed using a phenomenological method. Participants consisted of the women who participated in menopause education classes offered as part of a public university's social responsibility initiative from February to June 2022. The study sample consisted of 18 women who met the research inclusion criteria and volunteered to participate in these educational sessions. Data about their experiences, feelings, and thoughts about cancer screenings were collected through a semi-structured interview form. The data were collected by the individual interview technique. Data analysis was conducted using MAXQDA qualitative data analysis software using Colaizzi's seven-step method.

Results: Women in the study group were in the 40-57 age group. Thematic analysis of the interview data collected from the women revealed five themes: thoughts related to screenings (positive, and both positive and negative thoughts sub-themes), feelings related to screenings (positive, and both positive and negative feelings sub-themes), challenges related to screenings (difficulties with Pap smears, difficulties with mammography sub-themes), factors influencing regular screenings (individual factors sub-theme), and expectations from midwives in screenings (informational support sub-theme).In this study, most women had "positive" views on screening, and they most frequently used the phrase "useful-important." The feelings experienced by most women before screening were reported to be "negative," with the most common being "fear." The phrase women used during the Pap smear test was "not experiencing difficulties." The most common factor influencing women's screening attendance was "neglect," while their most common expectations from midwives regarding screening were "information and counseling."

Conclusion: The study results revealed that although women perceived cancer screening as beneficial, they mostly felt fear about undergoing screening, had minimal challenges during screening procedures but overlooked regular screening.

Keywords: Menopause, cancer screening, midwifery, women, feelings and thoughts.

Bildiri No: 1828
Yayın No: SB-077
Bildiri Grubu: Nitel Araştırmalar / Sağlıkta Kanıta Dayalı Uygulamalar

Gebe Okulu Eğitimcilerinin Rebozo Tekniğine İlişkin Görüşlerinin Kalitatif Analizi

Hüdanur TOPUZ[1], Gamze FIŞKIN SİYAHTAŞ[2]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi
[2]Marmara Üniversitesi

Giriş-Amaç: Rebozo tekniği, Latin Amerika ve Avrupa'daki ülkelerde kullanımı yaygın olsa da ülkemizde henüz pek bilinmeyen ve rutinde kullanımı olmayan bir tekniktir. Yaygınlaşması için öncelikle kadın sağlığından birinci derece sorumlu olan sağlık profesyonellerinin bu konudaki görüşlerinin bilinmesi gerekmektedir. Bu çalışmada gebelerin eğitimlerinde etkin rol alan gebe okulu eğitimcilerinin rebozo tekniği hakkındaki görüşlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, gebe okulu eğitimcilerinin Rebozo tekniğine ilişkin görüş ve deneyimlerini fenomenolojik bir yaklaşımla incelemeyi amaçlayan nitel bir çalışmadır. Araştırma, Temmuz–Eylül 2024 tarihleri arasında Marmara Bölgesi'nde yer alan bir ilin İl Sağlık Müdürlüğü'ne bağlı gebe okullarında görev yapan 7 gebe okulu eğitimcisi ile yürütülmüştür. Online ortamda ve yarı yapılandırılmış form aracılığıyla toplanan verilerde derinlemesine görüşme tekniği kullanılmıştır. Toplanan veriler içerik analizi yöntemi ile kodlanmış, kategorilere ve temalara ayrılmıştır.

Bulgular: Araştırma "bilgi ve algı düzeyleri, kaygılar ve önyargılar, uygulanabilirlik koşulları, eğitim ve yaygınlaştırma ihtiyacı" şeklinde dört temadan oluşmuştur. Katılımcıların (n=7) ortalama 24 (±8,3) yıllık mesleki deneyime sahip olduğu ve 1,7 (±0,8) yıldır gebe okulunda eğitimci olarak görev yaptıkları saptanmıştır. Yalnızca bir eğitimci rebozo eğitimi aldığını söylerken, %71,4'ü (n=5) rebozo eğitiminin gebelere verilmesinin gerekli olmadığı görüşünü bildirmişlerdir.

Tablo 1. Gebe Eğitimcilerinin Demografik Değişkenlerinin Dağılımı

Değişkenler		n	%	Ortalama±SS
Yaş (min: 29, max: 49)		7	100,0	43,571±7,161
Eğitim durumu	Lisans	7	100,0	
Tecrübe yılı (min: 8, max: 32)		7	100,0	24,000±8,386
Gebe okulunda deneyim yılı (min: 0,5, max: 3)		7	100,0	1,785±0,809
Gebe eğitici eğitimi alma durumu	Evet	6	85,7	
	Hayır	1	14,3	
Gebe eğitimi için materyalleri yeterli bulma	Evet	6	85,7	
	Hayır	1	14,3	
Rebozo hakkında eğitim alma durumu	Evet	1	14,3	
	Hayır	6	85,7	
Rebozo eğitiminin gebelere verilmesi gerekliliği	Evet	2	28,6	
	Hayır	5	71,4	

n: örneklem sayısı, **%:** yüzde, **SS:** standart sapma

Sonuç: Sonuç olarak, rebozo tekniğinin gebe okulu eğitimcileri tarafından ya yeni tanışılan ya da yüzeysel düzeyde bilinen bir yöntem olduğu belirlenmiştir. Türkiye'de konuya ilişkin farkındalığın artırılması ve uygulamanın yaygınlaştırılabilmesi için benzer çalışmaların daha kapsamlı ve çok merkezli olarak yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antenatal eğitim, ebe, rebozo tekniği, kalitatif araştırma

Abstract No: 1828
Publish No: SB-077
Abstract Group: Qualitative Research / Evidence-Based Practice in Health

Qualitative Analysis of Pregnancy School Educators' Views on the Rebozo Technique

Hüdanur TOPUZ[1], Gamze FIŞKIN SİYAHTAŞ[2]

[1]Istanbul Medipol University
[2]Marmara University

Introduction: Although the rebozo technique is widely used in Latin American and European countries, it is still relatively unknown in our country and is not routinely used. For its widespread adoption, it is essential to first ascertain the views of healthcare professionals who are primarily responsible for women's health. This study aimed to determine the views of antenatal class educators, who play an active role in the education of pregnant women, regarding the rebozo technique.

Materials and Methods: This research is a qualitative study that aims to examine the views and experiences of antenatal school educators regarding the Rebozo technique using a phenomenological approach. The research was conducted between July and September 2024 with seven antenatal school educators working in antenatal schools affiliated with the Provincial Health Directorate of a province in the Marmara Region. Data were collected online and through a semi-structured form, using in-depth interview techniques. The collected data were coded using content analysis and categorised into themes.

Results: The research comprised four themes: 'levels of knowledge and awareness, concerns and prejudices, conditions of applicability, and the need for training and dissemination.' It was determined that participants (n=7) had an average of 24 (±8.3) years of professional experience and had been working as educators at the maternity school for 1.7 (±0.8) years. While only one educator stated that they had received rebozo training, 71.4% (n=5) reported that they did not believe rebozo training should be provided to pregnant women.

Table 1. Distribution of Demographic Variables of Pregnant Educators

Değişkenler		n	%	Ortalama±SS
Yaş (min: 29, max: 49)		7	100,0	43,571±7,161
Eğitim durumu	Lisans	7	100,0	
Tecrübe yılı (min: 8, max: 32)		7	100,0	24,000±8,386
Gebe okulunda deneyim yılı (min: 0,5, max: 3)		7	100,0	1,785±0,809
Gebe eğitici eğitimi alma durumu	Evet	6	85,7	
	Hayır	1	14,3	
Gebe eğitimi için materyalleri yeterli bulma	Evet	6	85,7	
	Hayır	1	14,3	
Rebozo hakkında eğitim alma durumu	Evet	1	14,3	
	Hayır	6	85,7	
Rebozo eğitiminin gebelere verilmesi gerekliliği	Evet	2	28,6	
	Hayır	5	71,4	

n: örneklem sayısı, **%:** yüzde, **SS:** standart sapma

Conclusion: In conclusion, it has been determined that the rebozo technique is either a newly introduced method or one that is only superficially known among antenatal class educators. It is recommended that similar studies be conducted in a more comprehensive and multi-centre manner in order to raise awareness of the subject in Turkey and to facilitate the wider adoption of the practice.

Keywords: Antenatal education, midwife, rebozo technique, qualitative research

Bildiri No: 4668
Yayın No: SB-078
Bildiri Grubu: Karma Yöntemli Araştırmalar / Doğurganlığın Planlanması

Türk Erkeklerinde Doğurganlık Farkındalığı Ölçeği Geliştirme Çalışması

Yeşim AKSOY DERYA[1], Zeliha ÖZŞAHİN[1], Sinem GÜVEN SANTUR[2], Feyza İNCEOĞLU[2]

[1]İnönü Ünversitesi
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Giriş-Amaç: Erkek fertilite farkındalığı, yaşam tarzı faktörlerinin (ör. sigara, alkol, yetersiz beslenme,fiziksel inaktivite), çevresel maruziyetlerin (ör. pestisitler, ağır metaller, radyasyon, aşırısıcak), kronik hastalıkların ve genetik risklerin tanınmasını kapsayan çok boyutlu birkavramdır. Yeterli farkındalık, yalnızca infertilite risklerininazaltılmasına değil; aynı zamanda sağlıklı üreme davranışlarının benimsenmesine,doğurganlığın korunmasına ve uygun zamanda sağlık hizmetine başvuruya da katkısağlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik olarak yapılan araştırmanın örneklemini 18 yaş ve üzerinde olan 415 erkek oluşturuldu. Araştırma, Türkiye'nin doğusunda bulunan 3 ilde kartopu örnekleme yöntemi ilde gerçekleştirildi. Ölçeğin geliştirilmesi madde havuzunun oluşturulması, uzman görüşü, pilot uygulama ve geçerlik-güvenirlik analizleri olmak üzere 4 aşamada gerçekleştirildi. Ölçeğin psikometrik özelliklerinin belirlenmesinde Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA), Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ve güvenirlik analizleri yapıldı.

Bulgular: Araştırmada kullanılan 44 maddelik ölçeğin geçerliliği için yapılan açıklayıcı faktör analizi (AFA) sonucunda faktör yükü <0.30' un altında olan 21 madde ölçekten çıkarılarak 23 madde ve iki alt boyuttan (bedensel ve bilişsel farkındalık) oluşan bir ölçek elde edildi. Yapılan DFA analizi Fertilite Farkındalık Ölçeği'nin belirlenen 2 faktörlü yapısını destekledi ve uyum indekslerinin yeterli düzeyde olduğu saptandı. FFÖ toplam ve bilişsel ve bedensel alt boyutlarında cronbach's alpha iç tutarlık katsayısı sırası ile 0.91, 0.85, 0.84 olarak bulundu. Ayrıca, ölçeğin madde toplam korelasyonu, test-tekrar test analizi yüksek korelasyona sahipti.

Sonuç: Sonuç olarak, erkeklerin fertilite farkındalık düzeyini ölçebilen geçerli ve güvenilir Türkçe bir ölçme aracı elde edildi.

Anahtar Kelimeler: Erkek fertilitesi, fertilite farkındalığı, üreme sağlığı, yaşam tarzı faktörleri, ölçek geliştirme

Abstract No: 4668
Publish No: SB-078
Abstract Group: Mixed-Method Research / Fertility Planning

Fertility Awareness Scale Development Study in Turkish Male

Yeşim AKSOY DERYA[1], Zeliha ÖZŞAHİN[1], Sinem GÜVEN SANTUR[2], Feyza İNCEOĞLU[2]

[1]İnönü University
[2]Malatya Turgut Özal University

Introduction: Male fertility awareness is a multidimensional concept that encompasses the recognition of lifestyle factors (e.g., smoking, alcohol consumption, poor nutrition, physical inactivity), environmental exposures (e.g., pesticides, heavy metals, radiation, extreme heat), chronic diseases, and genetic risks. Adequate awareness contributes not only to the reduction of infertility risks but also to the adoption of healthy reproductive behaviors, the preservation of fertility, and timely utilization of healthcare services.

Materials and Methods: The sample of the methodological study consisted of 415 men aged 18 years and over. The research was carried out in 3 provinces in eastern Turkey using snowball sampling method. The development of the scale was carried out in 4 stages: creation of the item pool, expert opinion, pilot application and validity-reliability analysis. Exploratory Factor Analysis (EFA), Confirmatory Factor Analysis (CFA) and reliability analyses were performed to determine the psychometric properties of the scale.

Results: As a result of the exploratory factor analysis (EFA) conducted for the validity of the 44-item scale used in the study, 21 items with factor loadings <0.30 were removed from the scale and a scale consisting of 23 items and two sub-dimensions (bodily and cognitive awareness) was obtained. The CFA analysis supported the 2-factor structure of the Fertility Awareness Scale and the fit indices were found to be adequate. Cronbach's alpha internal consistency coefficients for the total and cognitive and bodily subscales of the FAS were 0.91, 0.85, and 0.84, respectively. In addition, the item-total correlation and test-retest analysis of the scale had high correlation.

Conclusion: In conclusion, a valid and reliable Turkish instrument that can measure men's fertility awareness level was obtained.

Keywords: Male fertility, fertility awareness, reproductive health, lifestyle factors, scale development

Bildiri No: 3694
Yayın No: SB-079
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Klinik Uygulamalar

Emziren Kadınlarda Kahkaha Yogasının Emzirme Öz Yeterliliği ve Stres Algısı Üzerine Etkisi

Özgen ERDENİLGEN[1], Hülya DEMİRCİ[2]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi
[2]Manisa Celal Bayar Universitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma alternatif bir terapi yöntemi olan kahkaha yogasının emziren kadınlarda, emzirme öz yeterliliği ve algılana stres üzerine etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir

Gereç-Yöntem: Araştırma bir müdahale araştırmasıdır. Manisa Şehir Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniğine başvuran 114 (52 girişim, 62 kontrol) emziren kadınlar ile çalışılmıştır 02 Mayıs-02 Ağustos 2023 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın ilk verileri yüzyüze toplanmıştır. Girişim grubundaki kadınlara 5 hafta süre ile haftada iki kez olmak üzere toplam 10 seans kahkaha yogası (online) uygulanmıştır. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı Bilgi Formu, Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) ve Emzirme Öz Yeterlilik Ölçeği (EÖYÖ) kullanılmıştır. Uygulama sonrası ve postpartum 6. ay verileri online olarak toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmada Tanıtıcı Bilgi Formu, ASÖ ve EÖYÖ ilk görüşmede, uygulama sonrası ve postpartum 6. ayın sonunda olacak şekilde üç aşamalı olarak uygulanmıştır. Uygulama sonrasında ASÖ toplam puan ortalamaları karşılaştırıldığında girişim ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$). Ancak girişim grubunda uygulama sonrası ASÖ puan ortalamalarının grup içi ve gruplar arasında kontrol grubuna göre daha düşük olduğu saptanmıştır. Emzirme öz yeterlilik puan ortalamalarında ise grup içi ve gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür ($p>0,05$).

Sonuç: Kahkaha yogasının emziren kadınlarda algılanan stres ve emzirme öz yeterliliği üzerine etkisi olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Postpartum, kahkaha yogası, emzirme, öz yeterlilik, stres

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
"Sağlık Araştırmaları"
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR

Abstract No: 3694
Publish No: SB-079
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Clinical Practice

The Effect of Laughter Yoga on Breastfeeding Self-Efficacy and Perception of Stress in Breastfeeding Women

Özgen ERDENİLGEN[1], Hülya DEMİRCİ[2]

[1]Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital
[2]Manisa Celal Bayar University Faculty of Health Sciences Department of Midwifery

Introduction: This research was conducted in order to examine the effect of laughter yoga, an alternative therapy method, on breastfeeding self-efficacy and perceived stress in breastfeeding women.

Materials and Methods: The research is an intervention research. May August 02, 2023, 114 breastfeeding women (52 interventions, 62 controls) admitted to the outpatient clinic of Pediatric Health and Diseases of Manisa City Hospital were studied between 02 May and 02 Dec 2023. The first data of the study were collected face-to-face. A total of 10 sessions of laughter yoga (online) were applied to the women in the initiative group twice a week for a period of 5 weeks. The Descriptive Information Form, The Perceived Stress Scale (PSS) and The Breastfeeding Self-Efficacy Scale (BSES) were used to collect the data. Post-application and postpartum 6th monthly data were collected online.

Results: In the study, The Descriptive Information Form, PSS and BSES were applied in three stages: at the first interview, after the application and at the end of the 6th postpartum month. There was no statistically significant difference between the intervention and control groups when PSS total score averages were compared after the application ($p>0.05$). However, it was found that the mean PSS scores were lower in the intervention group after the application than in the control group within and between the groups. It was found that there was no significant difference in the breastfeeding self-efficacy score averages between the intra-group and the groups ($p>0.05$).

Conclusion: It has been found that laughter yoga has no effect on perceived stress and breastfeeding self-efficacy in breastfeeding women.

Keywords: Postpartum, laughter yoga, breastfeeding, self-efficacy, stress

Bildiri No: 3454
Yayın No: SB-080
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Anne Bebek Yogası ve Bebek Masajının Bağlanma, Kilo ve Uykuya Etkisi: Randomize Çapraz Pilot Çalışma

Fatma Şule BİLGİÇ[1], Ruken TUNÇ SALAR[2], Keziban AMANAK[3]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
[2]Antalya Bilim Üniversitesi
[3]Adnan Menderes Üniversitesi

Giriş-Amaç: Sağlıklı doğan bebeklerde sağlığın devamı ve sağlıklı büyüme gelişme göstergeleri için ebeveyn bebek bağlanması, anne sütü ile beslenme ve uyku önemli bileşenleri oluşturmaktadır. Bu çalışma, anne bebek yogası ve masajının anne bebek bağlanması, bebeğin uyku ve kilosuna etkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Randomize, crossover pilot çalışma bir hastanenin doğum sonu servisinde Ocak-Kasım 2023 tarihleri arasında doğum sonrası dönemde olan ve her bir grupta 18 olmak üzere 36 anne ve bebeği ile gerçekleştirildi. Bir gruba ilk dört hafta anne bebek yogası ikinci dört hafta masaj (Grup 1) ve diğer gruba ilk dört hafta masaj ikinci dört hafta anne bebek yogası (Grup 2) uygulandı. Araştırmanın sonuçlarında bağlanma, kilo ve uykuya ilişkin özellikler değerlendirildi.

Bulgular: Gruplar sosyodemografik ve obstetrik açıdan müdahale öncesi değerlendirmede homojendi ($p>0.05$). Bağlanma açısında müdahale öncesi ve ilk dört haftalık müdahalelerinin sonunda gruplar arasında istatiksel açıdan fark görünmezken ikinci müdahalenin sonunda istatiksel açıdan fark olduğu belirlendi ($p<0.05$). Grup 1 ile Grup 2'de yer alan bebeklerin gece uyanma sıklıkları, gece ve tüm gün uyku süreleri açısından müdahale öncesi, ilk ve ikinci dört haftalık izlemlerde aralarında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). İlk ve ikinci dört haftalık izlemlerde bebeklerin vücut ağırlıkları açısından aralarında istatiksel açıdan fark olduğu görüldü ($p<0.05$)

Sonuç: Çalışmada her iki müdahalenin birbirinden bağımsız olarak grup içi değerlendirmesinde anne bebek bağlanması, uyku ve ağırlığı olumlu yönde etkilediği görüldü. Protokol olarak ise bebek bağlanması ilk dört hafta masaj ve sonrasında anne bebek yogası etkili iken ağırlık ve gündüz uykusu açısından ilk dört hafta yoga sonraki dönemde masajın daha etkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Anne bebek yogası, masaj, bağlanma, uyku, ağırlık

Abstract No: 3454
Publish No: SB-080
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Birth and Newborn Care

The Effects of Mother Baby Yoga and Baby Massage on Attachment, Weight, and Sleep: A Randomized Crossover Study

Fatma Şule BİLGİÇ[1], Ruken TUNÇ SALAR[2], Keziban AMANAK[3]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart University
[2]Antalya Bilim University
[3]Adnan Menderes University

Introduction: Parent-infant bonding, breastfeeding, and sleep are important components of healthy growth and development in healthy newborns. This study aimed to examine the effects of mother-infant yoga and massage on mother-infant bonding, infant sleep, and weight.

Materials and Methods: A randomized, crossover pilot study was conducted in a hospital postpartum ward between January and November 2023 with 36 postpartum mothers and their babies, 18 in each group. One group received mother-infant yoga for the first four weeks and massage for the second four weeks (Group 1), while the other group received massage for the first four weeks and mother-infant yoga for the second four weeks (Group 2). The study evaluated characteristics related to attachment, weight, and sleep.

Results: The groups were homogeneous in terms of sociodemographic and obstetric findings at the pre-intervention assessment ($p>0.05$). While there was no statistically significant difference between the groups in terms of attachment before the intervention and at the end of the first four weeks of intervention, a statistically significant difference was found at the end of the second intervention ($p<0.05$). No significant differences were found between the infants in Group 1 and Group 2 in terms of nighttime waking frequency, nighttime and daytime sleep duration before the intervention, and at the first and second four-week follow-ups ($p>0.05$). There was a statistically significant difference between the infants' body weights at the first and second four-week follow-ups ($p<0.05$).

Conclusion: In the study, independent within-group evaluations of both interventions revealed positive effects on mother-infant bonding, sleep, and weight. The protocol found that infant bonding, massage, and subsequent mother-infant yoga were effective in the first four weeks, while yoga was more effective in the first four weeks and massage was more effective in the subsequent period for weight and daytime sleepiness.

Keywords: Mother baby yoga, massage, bonding, sleep, weights.

Bildiri No: 6845
Yayın No: SB-081
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Ebelik-Hemşirelik Öğrencilerinde Karbon Ayak İzi Farkındalığını Geliştirme: Pecha Kucha, Klasik Sunum ve Kontrol Grubunun Karşılaştırmalı Analizi

Saadet BOYBAY KOYUNCU[1], Semra YILMAZ BAYDAK[2], Sıdıka Özlem CENGİZHAN[1]
[1]Adıyaman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü
[2]Adıyaman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu çalışmanın amacı, ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin karbon ayak izi farkındalığını artırmaya yönelik Pecha Kucha ve klasik sunum yöntemlerinin etkinliğini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, randomize kontrollü ön test-son test desenine sahip bir müdahale çalışmasıdır. Araştırmanın evrenini, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Adıyaman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 1-4. sınıf ebelik ve hemşirelik öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışma, Pecha Kucha grubundaki 43, klasik sunum grubundaki 40 ve kontrol grubundaki 39 olmak üzere toplam 122 öğrenci ile tamamlanmıştır. Araştırmanın verileri, 26 Mayıs 2025 - 22 Haziran 2025 tarihleri arasında, Kişisel Bilgi Formu ve Karbon Ayak İzi Ölçeği kullanılarak araştırmacı tarafından yüz yüze toplanmıştır. Deney Grubu 1'deki katılımcılara, karbon ayak izi farkındalığına yönelik araştırmacı tarafından hazırlanan, her slaytın 20 saniye gösterildiği 20 slayttan oluşan Pecha Kucha sunumu izletilmiştir. Deney Grubu 2'deki katılımcılara ise aynı konuda araştırmacı tarafından hazırlanan klasik sunum formatındaki eğitim materyali aktarılmıştır. Kontrol grubuna ise herhangi bir müdahale uygulanmamıştır.

Bulgular: Katılımcıların Karbon Ayak İzi Ölçeği ön test puanları incelendiğinde, gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($F=0.340$, $p=0.712$). Ancak, son test puanlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($F=4.517$, $p=0.013$). Yapılan ikili karşılaştırmalar, pecha kucha grubu (71.14 ± 10.2) ve klasik sunum grubu (71.25 ± 9.9) puanlarının kontrol grubu (65.33 ± 9.8) puanlarından anlamlı derecede yüksek olduğunu ortaya koyarken ($p=0.027$ ve $p<0.05$), pecha kucha ile klasik sunum grupları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.999$).

Sonuç: Araştırma, Pecha Kucha ve klasik sunum yöntemlerinin hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin karbon ayak izi farkındalığını artırmada etkili olduğunu, ancak bu iki yöntem arasında etkinlik açısından anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pecha kucha, klasik sunum, karbon ayak izi, farkındalık geliştirme, ebelik, hemşirelik.

Abstract No: 6845
Publish No: SB-081
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Midwifery Education

Improving Carbon Footprint Awareness in Midwifery-Nursing Students: Comparative Analysis of Pecha Kucha, Classical Presentation and Control Group

Saadet BOYBAY KOYUNCU[1], Semra YILMAZ BAYDAK[2], Sıdıka Özlem CENGİZHAN[1]

[1]Adıyaman University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[2]Adıyaman University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

Introduction: The purpose of this study is to examine the effectiveness of Pecha Kucha and traditional presentation methods in increasing midwifery and nursing students' carbon footprint awareness.

Materials and Methods: This research is a randomized controlled intervention study with a pretest-posttest design. The population of the study consisted of 1st-4th year midwifery and nursing students studying at Adıyaman University Faculty of Health Sciences in the 2024-2025 academic year. The study was completed with a total of 122 students: 43 in the Pecha Kucha group, 40 in the classic presentation group, and 39 in the control group. Data were collected face-to-face between May 26, 2025, and June 22, 2025, using the Personal Information Form and Carbon Footprint Scale. Participants in Experimental Group 1 watched a Pecha Kucha presentation consisting of 20 slides, each slide shown for 20 seconds, prepared by the researcher on carbon footprint awareness. Participants in Experimental Group 2 received training materials on the same topic prepared by the researcher in a conventional presentation format. No intervention was applied to the control group.

Results: When the participants' Carbon Footprint Scale pre-test scores were examined, no significant difference was found between the groups ($F=0.340$, $p=0.712$). However, a statistically significant difference was found between the groups based on the post-test scores ($F=4.517$, $p=0.013$). Pairwise comparisons revealed that the scores in the pecha kucha group (71.14 ± 10.2) and the classical presentation group (71.25 ± 9.9) were significantly higher than those in the control group (65.33 ± 9.8) ($p=0.027$ and $p<0.05$), while no significant difference was found between the pecha kucha and classical presentation groups ($p=0.999$).

Conclusion: The study shows that the Pecha Kucha and classical presentation methods are effective in increasing carbon footprint awareness in nursing and midwifery students, but there is no significant difference in effectiveness between these two methods.

Keywords: Pecha kucha, Classic presentation, Carbon footprint, Awareness raising, Midwifery, Nursing.

Bildiri No: 1849
Yayın No: SB-082
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Sağlıkta Kanıta Dayalı Uygulamalar

Bireyselleştirilmiş Emzirme Desteğinin İlk Altı Ay Sadece Anne Sütü İle Beslenme, Meme Sorunlarının Ortaya Çıkması ve Emzirme Öz Yeterliliği Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Seçil KÖKEN DURGUN[1], Seval CAMBAZ ULAŞ[1]
[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Günümüzde bireyselleştirilmiş emzirme eğitiminin annelerin emzirme becerilerini geliştirdiği ve başarılarını artırdığı bilinmektedir. Bu çalışmada da amaç, annelere verilen simülatör destekli bireyselleştirilmiş emzirme desteğinin ilk altı ay sadece anne sütüyle beslenme, emzirme sorunları ve emzirme öz yeterlilikleri üzerindeki etkisinin belirlenmesidir.
Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü yürütülen çalışmanın evrenini Türkiye'nin batısındaki bir hastaneye başvuran gebeler (N=1800) oluşturmuştur. Çalışmaya 102 gebe dahil edilmiştir (müdahale=51, kontrol=51). Müdahale grubundaki gebelere doğum öncesi dönemde giyilebilir bir simülatör kullanılarak emzirme eğitimi ve kitapçık verilirken, kontrol grubuna sadece kitapçık verilmiştir. Her iki grupta yer alan anneler doğum sonrası dönemin beşinci, on beşinci ve birinci aylarında ev ziyaretleriyle, üçüncü ve altıncı aylarında ise telefonla izlenmiştir. Bu izlemler sırasında veriler "Anne Sütü ile Beslenme Soru Formu", "Meme Sorunları Tanılama Formu", "LATCH Emzirme Tanılama Ölçüm Aracı" ve "Emzirme Öz yeterlilik Ölçeği" ile toplanmıştır. Müdahale grubuna bireyselleştirilmiş emzirme desteği verilirken, kontrol grubuna herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır.
Bulgular: Müdahale grubunun %54,9'u kontrol grubunun ise %21,6'sının ilk altı ay sadece anne sütü ile beslendiği belirlenmiştir. Müdahale grubunda sadece anne sütüyle beslenme oranı ve emzirme öz yeterlilikleri tüm takiplerde kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Doğum sonu beşinci ve 15. günlerde görülen meme başı çatlağı sorununun müdahale grubunda anlamlı şekilde azaldığı belirlenmiş olup ($p<0,05$), tüm izlemlerde meme sorunları müdahale grubunda daha az görülmüştür.
Sonuç: Araştırma sonucunda, bireysel emzirme desteği alan annelerin bebeklerini daha uzun süre sadece anne sütüyle besledikleri, daha az meme sorunu yaşadıkları ve emzirme yeterliliklerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Annelere verilen emzirme eğitimine antenatal dönemde başlanması, doğum sonu hastanede emzirmenin desteklenerek devam edilmesi, doğum sonrası ilk altı ay bilgilendirme ve danışmanlığın devam ettirilmesinin gerekliliği gözler önüne serilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sadece anne sütü, meme sorunları, emzirme öz yeterlilik, emzirme başarısı, randomize kontollü çalışma

Abstract No: 1849
Publish No: SB-082
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Evidence-Based Practice in Health

The Effect of Individualized Breastfeeding Support on Exclusive Breastfeeding in the First Six Months, Occurrence of Breast Problems and Breastfeeding Self-Efficacy: Randomized Controlled Study

Seçil KÖKEN DURGUN[1], Seval CAMBAZ ULAŞ[1]
[1]Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: Today, it is well known that individualized breastfeeding education enhances mothers' breastfeeding skills and increases their success in breastfeeding. The aim of this study was to determine the effect of simulator-assisted individualized breastfeeding support provided to mothers on exclusive breastfeeding during the first six months, breastfeeding problems, and breastfeeding self-efficacy.
Materials and Methods: This randomized controlled study was conducted with pregnant women (N=1800) who applied to a hospital located in western Türkiye. A total of 102 pregnant women were included in the study (intervention=51, control=51). Pregnant women in the intervention group received breastfeeding education and a booklet using a wearable simulator during the prenatal period, while the control group received only the booklet. All mothers were followed up through home visits on the 5th and 15th days and at the first month postpartum, and by telephone interviews at the third and sixth months. Data were collected using the "Breastfeeding with Breast Milk Questionnaire," "Breast Problems Diagnosis Form," "LATCH," and "Breastfeeding Self-Efficacy Scale." While individualized breastfeeding support was provided to the intervention group, no additional intervention was performed in the control group.
Results: It was determined that 54.9% of the mothers in the intervention group and 21.6% in the control group exclusively breastfed their babies for the first six months. The exclusive breastfeeding rate and breastfeeding self-efficacy scores were significantly higher in the intervention group compared with the control group at all follow-ups ($p<0.05$). The incidence of nipple cracks on the 5th and 15th days postpartum was significantly lower in the intervention group ($p<0.05$), and breast problems were less frequent in this group throughout all follow-up periods.
Conclusion: The findings of this study revealed that mothers who received individualized breastfeeding support exclusively breastfed their infants for a longer duration, experienced fewer breast problems, and had higher breastfeeding self-efficacy levels. These results highlight the importance of initiating breastfeeding education during the antenatal period, maintaining support during the postpartum hospital stay, and continuing education and counseling throughout the first six months after birth.

Keywords: Exclusive breast milk, breast problems, breastfeeding self-efficacy, breastfeeding success, randomized controlled trial

Bildiri No: 5670
Yayın No: SB-083
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

'Ebe Eliyle Yeşil Gelecek' İklim Değişikliği Animasyonunun Annelerin İklim Değişikliği Farkındalığı ve Davranışlarına Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Senem ÇİÇEK[1], Hediye KARAKOÇ[1]
[1]KTO Karatay Üniversitesi

Giriş-Amaç: Araştırma, "Ebe Eliyle Yeşil Gelecek" başlıklı iklim değişikliği temalı animasyonun, doğum sonu dönemdeki annelerin iklim değişikliği farkındalığı ve çevresel davranışları üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.
Gereç-Yöntem: Araştırma iki aşamadan oluşmaktadır. İlk aşamada, annelerin iklim değişikliğine yönelik davranışlarını ölçmeye yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirilmiştir. İkinci aşamada ise geliştirilen bu ölçek kullanılarak, "Ebe Eliyle Yeşil Gelecek" adlı animasyonun annelerin iklim değişikliği farkındalığı ve çevreye duyarlı davranışları üzerindeki etkisi randomize kontrollü bir tasarımla değerlendirilmiştir. Araştırmanın birinci bölümü metodolojik tasarımdadır. Ölçek geliştirme süreci; madde havuzu oluşturma, kapsam geçerliği, pilot uygulama, açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi ile güvenirlik testleri (Cronbach α, test-tekrar test) aşamalarını içermiştir. İkinci bölüm randomize kontrollü deneysel tasarımla yürütülmüştür. Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde doğum yapan 72 anne çalışmaya dahil edilmiştir. Katılımcılar basit randomizasyon yöntemiyle müdahale (n = 36) ve kontrol (n = 36) grubuna atanmıştır. Müdahale grubuna taburculuk öncesinde "Ebe Eliyle Yeşil Gelecek" iklim değişikliği animasyonu izletilmiş, her iki gruba da Tanıtıcı Bilgi Formu, İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği ve geliştirilen Annelerin İklim Değişikliğine Yönelik Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği uygulanmıştır. Ölçümler ön test, taburculuk özcesi, 21. ve 30. günlerde toplanmıştır.
Bulgular: Ölçek geliştirme süreci sonucunda 16 maddelik, üç alt boyutlu (yeşil tüketim bilinci, doğa dostu seçimler, sorumlu tüketim davranışı) geçerli ve güvenilir bir ölçek elde edilmiştir. Deneysel çalışmada müdahale grubundaki annelerin iklim değişikliği farkındalığı, endişesi, yeşil tüketim bilinci, doğa dostu seçimler ve sorumlu tüketim davranışlarında anlamlı artış saptanmıştır ($p < 0,001$). Bu kazanımların 30. günde de sürdüğü belirlenmiştir.
Sonuç: Geliştirilen ölçek, annelerin iklim değişikliğine yönelik davranışlarını değerlendirmede geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracıdır. "Ebe Eliyle Yeşil Gelecek" animasyonu ise annelerin çevresel farkındalığını ve sürdürülebilir davranış eğilimlerini artırmada etkili bir eğitim materyalidir. Çalışma, doğum sonu bakım süreçlerine çevre temelli içeriklerin entegre edilmesi ve ebelik uygulamalarında çevresel sağlık eğitimlerinin yaygınlaştırılması açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Animasyon, ebe, iklim değişikliği, küresel ısınma, sürdürülebilirlik

Abstract No: 5670
Publish No: SB-083
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Innovation and Use of Technology in Health

The Effect of "Green Future with Midwife's Hand" Climate Change Animation on Mothers' Climate Change Awareness and Behaviors: A Randomized Controlled Study Abstract

Senem ÇİÇEK[1], Hediye KARAKOÇ[1]
[1]KTO Karatay University

Giriş-Amaç: The research was conducted to determine the effect of the climate change-themed animation titled 'A Green Future with the Midwife's Touch' on the climate change awareness and environmental behaviours of mothers in the postnatal period.
Gereç-Yöntem: This research consists of two stages. In the first stage, a valid and reliable scale was developed to measure mothers' behaviours towards climate change. In the second stage, using this scale, the effect of the animation titled 'Green Future with Midwives' on mothers' climate change awareness and environmentally conscious behaviours was evaluated. The first part of the research is methodological. The scale development process included the following stages: item pool creation, content validity, pilot application, exploratory and confirmatory factor analysis, and reliability tests (Cronbach α, test-retest). The second part was conducted using a randomised controlled experimental design. Seventy-two mothers who gave birth at Necmettin Erbakan University Hospital were included in the study. Participants were assigned to the intervention (n = 36), control (n = 36) groups. The intervention group was shown the 'Green Future with Midwives' climate change animation before discharge, both groups were administered an Information Form, a Climate Change Awareness Scale, the Scale for Assessing Mothers' Behaviours Towards Climate Change. Measurements were collected at pre-test, discharge, on days 21 and 30.
Bulgular: The scale development process resulted in a 16-item, three-subscale (green consumption awareness, nature-friendly choices, responsible consumption behaviour) valid, reliable scale. In the experimental study, a significant increase was observed in the intervention group mothers' climate change awareness, concern, green consumption awareness, nature-friendly choices, responsible consumption behaviour ($p < 0.001$). These gains were also observed to be sustained on day 30.
Sonuç: The developed scale is a valid and reliable measurement tool for assessing mothers' behaviours towards climate change. The 'Green Future with Midwives' animation is an effective educational material for increasing mothers' environmental awareness, sustainable behaviour tendencies. The study is significant in terms of integrating environment-based content into postnatal care processes, promoting environmental health education in midwifery practices.

Keywords: Animation, midwife, climate change, global warming, sustainability

Bildiri No: 2060
Yayın No: SB-084
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Nullipar Gebelere Verilen Çözüm Odaklı Yaklaşım Eğitiminin Doğumu Travmatik Algılama, Vajinal Doğum Özyeterliliği ve Doğum Şekli Tercihine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Tuğba YAZICI TOPCU[1], Songül AKTAŞ[2]
[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Farabi Hastanesi, Gebe Okulu Koordinatörlüğü, Trabzon
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Trabzon

Giriş-Amaç: Nullipar gebeler, multigravidalara göre daha çok gebeliğe ve doğuma yönelik , belirsizlik, endişe, korku, yetersizlik hissi yaşamakta ve bu sorunlarının çözümü için daha çok ebe desteğine ihtiyaç duyabilmektedir. Çalışmanın amacı, ebeler tarafından nullipar gebelere verilen çözüm odaklı yaklaşım (ÇÖY) eğitiminin travmatik doğum algısı, vajinal doğum öz-yeterliliği ve doğum şekli tercihi üzerindeki etkisini incelemektir.
Gereç-Yöntem: Çalışma tek körlü randomize kontrollü bir çalışmadır (Klinik Trial Numara: 06155435). Bir devlet üniversitesi hastanesine başvuran, gebelik haftaları 28-32 arasında olan 80 gebe (40 deney, 40 kontrol) ile yürütülmüştür. Deney grubundaki gebelere, ebe tarafından haftada bir kez olmak üzere bireysel olarak online olarak ÇÖY eğitimi toplam 4 kez verilmiştir (her eğitim süresi ortalama 40-45 dakikadır). Kontrol grubundaki gebelere standart bakım verilmiştir. Veriler, gebe ve anneye ait tanıtıcı bilgiler, travmatik doğum algısı (TDA) ve vajinal doğum öz-yeterliliği (VDÖ) ölçek formlarıyla toplanmıştır. TDA ölçeği gebelik döneminde eğitim öncesi, eğitim sonrası ve doğum sonrası olmak üzere 3 kez, VDÖ ölçeği gebelik döneminde eğitim öncesi ve sonrası olmak üzere 2 kez uygulanmıştır. Veriler Student t, Mann Whitney U, Wilcoxon, Two-Way Robust ANOVA ve Varyans testleri kullanılarak analiz edildi. Çalışmaya başlamadan önce Etik Kurul Onayı, Kurum İzni ve katılımcılardan yazılı ve sözlü onam alınmıştır.
Bulgular: Deney grubundaki kadınların gebelik ve doğum sonrası TDA toplam puan ortalaması, kontrol grubuna göre daha düşük bulundu ($p<0,001$). Deney grubundaki gebelerin VDÖ puan ortalaması ise kontrol grubuna göre daha yüksek bulundu ($p<0,001$). Gruplar arası karşılaştırmada ÇÖY eğitim alan gebelerin gebeliğinde vajinal doğumu düşünme ve doğumunu vajinal yolla gerçekleştirme yüzdesi, kontrol grubuna göre daha yüksek olmakla beraber, bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p>0,05$).
Sonuç: Ebe tarafından verilen ÇÖY eğitimi, gebelerin travmatik doğum algısını azaltmakta, vajinal doğum özyeterliliğini artırmada etkilidir. Doğum şekli tercihi ve gerçekleşen doğum tipi üzerinde etkili bulunmamıştır. ÇÖY eğitimlerinin obstetrik alanda yaygınlaştırılması, nullipar ve multipar gibi karşılaştırmalı çalışmaların yapılması önerilmektedir. Not: Bu çalışma 891812 nolu doktora tezidir.

Anahtar Kelimeler: Ebe, gebe, çözüm odaklı yaklaşım eğitimi, doğum travması, vajinal doğum özyeterliliği

Abstract No: 2060
Publish No: SB-084
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Birth and Newborn Care

The Effect Of Solution-Focused Approach Training Given to Nulliparous Pregnant Women on Traumatic Birth Perception, Vaginal Birth Self-Efficacy and Birth Type Preference: A Randomized Controlled Trial

Tuğba YAZICI TOPCU[1], Songül AKTAŞ[2]
[1]Karadeniz Technical Universty Farabi Hospital , Pregnancy School Coordinator, Trabzon
[2]Karadeniz Technical Universty Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Trabzon

Introduction: Nulliparous pregnant women experience more uncertainty, anxiety, fear, and feelings of inadequacy regarding pregnancy and birth compared to multigravidas, and they may need more midwife support to solve these problems.The purpose of the study is to examine the effect of solution-focused approach (SFA) training given to nulliparous pregnant women by midwives on the perception of traumatic birth, vaginal birth self-efficacy, and the preference of birth type.

Materials and Methods: This study is a randomized controlled trial (Clinical trial number: 06155435) and was conducted with 80 pregnant women with a gestational weeks of 28-32 who applied to a state university hospital (40 experimental, 40 control).The pregnant women in the experimental group were given SFA training as individual total 4 times once a week mean by the midwife (each training duration mean is 40-45 minutes) . The pregnant women in the conrol group received standard care. The data were collected using the pregnant and mother's introductory information, perception of traumatic birth (TBP) and vaginal birth self-efficacy (VBSE)) scale forms. data were analyzed using Student t, Mann Whitney U, Wilcoxon, Two-Way Robust ANOVA and Variance tests.

Results: The total mean score of the women on the TBP during pregnancy and after birth was found to be lower in the experimental group than in the control group ($p<0.001$). The VBSE mean score of the pregnant women in the experimental group was found to be higher than in the control group ($p<0.001$). In the comparison between the groups, no statistical difference was found between the type of birth planned during pregnancy and the type of gave birth ($p>0.05$)

Conclusion: SFA training reduces the perception of traumatic birth and increases vaginal birth self-efficacy. The effect on the given birth and preference of birth type of SFA is not significant. It is recommended that SFAbe more widely implemented in the field of obstetrics, that comparative studies be conducted involving both nulliparous and multigravida pregnant. Note: This study is PHD thesis with number 891812

Keywords: Midwfe, pregnat women, solution-focused approach training, birth trauma, vaginal birth self-efficacy

Bildiri No: 2363
Yayın No: SB-085
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Klinik Uygulamalar

Travayda Kinezyo Bantlamanın Bel Ağrısı, Vajinal Doğum Öz Yeterliliği, Doğum Sonu Konfor Algısı ve Yenidoğan Apgar Skoruna Etkisi

Şeyma Nur ERGÜN YILMAZ[1], Zehra BAYKAL AKMEŞE[1]
[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Giriş-Amaç: Doğum eylemi fizyolojik bir süreç olmasına karşın, kadınların büyük çoğunluğu tarafından yoğun ağrı ile birlikte deneyimlenmektedir. Bu durum doğum sürecine yönelik anksiyeteyi artırmakta, doğumun fizyolojik ilerleyişini olumsuz etkileyebilmektedir. Ebelik bakımında, ağrıyı azaltan ve kadının doğum sürecini aktif biçimde deneyimlemesini destekleyen nonfarmakolojik yaklaşımların uygulanması büyük önem taşır. Kinezyo bantlama, kas-iskelet sistemi üzerinde duyusal uyarı oluşturarak ağrı algısını azaltmayı ve annenin hareketliliğini desteklemeyi amaçlayan bir yöntemdir. Bu çalışma, travay sırasında uygulanan kinezyo bantlamanın bel ağrısı, vajinal doğum öz yeterliliği, doğum sonu konfor algısı ve yenidoğan Apgar skoruna etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü deneysel tasarımda yürütülmüştür. Çalışma İzmir Şehir Hastanesi'nde, vajinal doğum yapan 75 gebe üzerinde gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar Kinezyo Bant (n=25), Flaster (Plasebo) Bant (n=25) ve Kontrol (n=25) gruplarına rastgele atanmıştır. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu, McGill Melzack Ağrı Ölçeği, Görsel Kıyaslama Ölçeği (GKÖ), Normal Doğuma Yönelik Öz Yeterlilik Ölçeği ve Doğum Sonrası Konfor Ölçeği (DSKÖ) kullanılarak toplanmıştır.
Bulgular: Travayın aktif fazında Kinezyo Bant grubundaki gebelerin ağrı puan ortalaması, kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde daha düşüktür ($p=0,009$). Postpartum beşinci saatte de ağrı düzeylerindeki azalma anlamlı biçimde devam etmiştir ($p=0,001$). Bu sonuç, kinezyo bantlamanın travay sürecinde ağrıyı hafifletmede etkili bir ebelik girişimi olduğunu göstermektedir. Doğuma yönelik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel fark olmamakla birlikte, Kinezyo Bant grubunda daha yüksek öz yeterlilik eğilimi gözlenmiştir. Doğum sonrası konfor düzeyinde gruplar arasında fark bulunmuş ($p<0,001$); Plasebo Bant grubunda konfor puanları en yüksek, Kinezyo Bant grubunda ise artış eğiliminde olmuştur. Yenidoğan Apgar skorları gruplar arasında benzer bulunmuştur ($p>0,05$), bu da yöntemin fetal iyilik halini olumsuz etkilemediğini göstermektedir.
Sonuç: Kinezyo bantlama, travay sürecinde ağrıyı azaltmada etkili, güvenli ve uygulanabilir bir nonfarmakolojik ebelik bakım yaklaşımıdır. Özellikle doğumun aktif fazında kadınların konforunu ve hareket özgürlüğünü artırarak doğum sürecini olumlu yönde etkilemektedir. Bulgular, ebelik bakımında kinezyo bantlamanın doğum sürecinde kadın merkezli, kanıta dayalı bir ağrı yönetimi stratejisi olarak kullanılabileceğini göstermektedir

Anahtar Kelimeler: Ebelik, travay, kinezyo bantlama, doğum ağrısı, öz yeterlilik, doğum konforu, Apgar skoru.

Abstract No: 2363
Publish No: SB-085
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Clinical Practice

Effects of Kinesio Taping During Labor on Low Back Pain, Vaginal Birth Self-Efficacy, Postpartum Comfort Perception, and Neonatal Apgar Scores

Şeyma Nur ERGÜN YILMAZ[1], Zehra BAYKAL AKMEŞE[1]

[1]Ege University Health Sciences Institute, Department of Midwifery, Izmir, Türkiye

Introduction: Although labor is a physiological process, the vast majority of women experience intense pain. This increases anxiety about the labor process and can negatively impact the physiological progress of labor. In midwifery care, the implementation of nonpharmacological approaches that reduce pain and encourage women to actively experience labor is crucial. Kinesio taping is a method that aims to reduce pain perception and promote maternal mobility by creating sensory stimulation of the musculoskeletal system. This study aimed to investigate the effects of kinesio taping applied during labor on low back pain, vaginal birth self-efficacy, postpartum comfort perception, and newborn Apgar scores.

Materials and Methods: The research was conducted using a randomized controlled experimental design. The study was conducted at Izmir City Hospital on 75 pregnant women who gave birth vaginally. Participants were randomly assigned to Kinesio Tape (n=25), Plaster (Placebo) Tape (n=25), and Control (n=25) groups. Data were collected using the Introductory Information Form, McGill Melzack Pain Scale, Visual Comparison Scale (VCS), Self-Efficacy for Vaginal Delivery Scale, and Postpartum Comfort Scale (PPC).

Results: During the active phase of labor, the mean pain score of the pregnant women in the Kinesio Tape group was significantly lower than that of the control group ($p=0.009$). The decrease in pain levels continued significantly at five hours postpartum ($p=0.001$). This result demonstrates that Kinesio Taping is an effective midwifery intervention in relieving pain during labor. While there was no statistically significant difference between the mean labor self-efficacy scores, a trend toward higher self-efficacy was observed in the Kinesio Tape group. Postpartum comfort levels differed between the groups ($p<0.001$); comfort scores were highest in the Placebo Tape group and tended to increase in the Kinesio Tape group. Neonatal Apgar scores were similar between the groups ($p>0.05$), indicating that the method did not negatively affect fetal well-being.

Keywords: Midwifery, labor, kinesio taping, labor pain, self-efficacy, birth comfort, Apgar score.

Bildiri No: 8777
Yayın No: SB-086
Bildiri Grubu: Randomize Kontrollü Deneysel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Duygusal Özgürlük Tekniklerinin Menopoz Semptomları, Yaşam Kalitesi ve Depresyon Düzeyine Etkisi: Randomize, Sham Kontrollü Çalışma

Esra KARATAŞ OKYAY[1], Sinem GÜVEN SANTUR[2], Zeliha ÖZŞAHİN[3], Çiğdem KARAKAYALI AY[2]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi
[3]İnönü Üniversitesi

Giriş-Amaç: Amaç: Bu çalışma, Duygusal Özgürlük Teknikleri (DÖT)'nin menopoz semptomları, yaşam kalitesi ve depresyon düzeyine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, ön test-son test desenine sahip, üç gruplu randomize kontrollü deneysel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Katılımcılar; 35 DÖT, 35 sham ve 35 kontrol grubu olmak üzere toplam 105 kişiden oluşmuştur. Deney ve sham gruplarına haftada bir kez olmak üzere 4 hafta süresince girişim uygulanmıştır. Veriler; "Kişisel Bilgi Formu", "Menopoz Semptomları Değerlendirme Ölçeği (MSDÖ)", "Menopoza Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği (MÖYKÖ)", ve "Perimenopozal Depresyon Ölçeği (Meno-D)" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde ki-kare analizibağımlı gruplarda t testi, tek yönlü ANOVA ve tekrarlayan ölçümlerde iki yönlü karma ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular: Girişim sonrası DÖT, sham ve kontrol gruplarındaki kadınların son test MSDÖ, MÖYKÖ ve Meno-D toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak önemli fark bulunmuştur ($p<0,05$). En düşük MSDÖ ve Meno-D puanının DÖT grubuna ait olduğu ve DÖT grubu ile hem sham hem de kontrol grupları arasında farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca en düşük MÖYKÖ puanının da DÖT grubuna ait olduğu ve kontrol grubu ile hem sham hem de DÖT grupları arasında farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Yapılan tekrarlı ölçüm analizlerinde de zamana bağlı değişim gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: DÖT uygulaması, kadınlarda menopoz semptomlarının azaltılması, depresyon düzeyinin düşürülmesi ve yaşam kalitesinin artırılmasında etkili bir tamamlayıcı girişim olarak değerlendirilebilir. Kadın sağlığı hizmetlerine DÖT gibi düşük maliyetli ve uygulanabilir tekniklerin entegrasyonu önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Duygusal Özgürlük Teknikleri, Menopoz, Tamamlayıcı Uygulamalar, Yaşam Kalitesi

Abstract No: 8777
Publish No: SB-086
Abstract Group: Randomized Controlled Experimental Trials / Women's Health

The Effect of Emotional Freedom Techniques on Menopausal Symptoms, Quality of Life and Depression Level: Randomised Sham-Controlled Trial

Esra KARATAŞ OKYAY[1], Sinem GÜVEN SANTUR[2], Zeliha ÖZŞAHİN[3], Çiğdem KARAKAYALI AY[2]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam University
[2]Malatya Turgut Özal University
[3]Inonu University

Introduction: Objective: This study was conducted to determine the effect of Emotional Freedom Techniques (EFT) on menopausal symptoms, quality of life and depression level.
Materials and Methods: The study was conducted as a three-group randomized controlled experimental study on women in menopause, using a pre-test-post-test design. The participants consisted of 35 EFT, 35 sham and 35 control groups, totalling 105 people. The intervention was applied to the experimental and sham groups once a week for 4 weeks. Data were collected using the 'Personal Information Form', 'Menopause Symptoms Rating Scale (MSRS)', 'Menopause Specific Quality of Life Scale (MSQOL)', and 'Perimenopausal Depression Scale (Meno-D)'. Chi-square analysis, t-test in dependent groups, one-way ANOVA and two-way mixed ANOVA test for repeated measures were used to analyse the data.
Results: After the intervention, a statistically significant difference was found between the mean post-test MSRS (EFT: 10.14 ± 5.96, sham: 16.8 ± 7.21,control: 17.74 ± 5.79), MSQOL (EFT: 50.31 ± 24.69, sham: 57.91 ± 24.43, control: 75.51 ± 24.87) and Meno-D (EFT: 7.69 ± 5.02, sham: 13.31 ± 7.6, control: 15.4 ± 6.17) scores of the women in the EFT, sham and control groups ($p<0.05$). It was found that the lowest MSRS and Meno-D scores belonged to the EFT group and there was a difference between the EFT group and both the sham and control groups ($p<0.05$). It was also found that the lowest MSQOL score belonged to the EFT group and there was a difference between the control group and both the sham and EFT groups ($p<0.05$). In repeated measures analyses, the time dependent change between groups was found to be statistically significant ($p<0.05$).
Conclusion: The application of EFT can be considered as an effective complementary intervention in reducing menopausal symptoms, decreasing depression levels, and improving quality of life in women. Integration of low-cost and feasible techniques such as EFT into women's health services is recommended.

Keywords: Complementary Practices, Depression, Emotional Freedom Techniques, Menopause, Quality of Life

Bildiri No: 8881
Yayın No: SB-087
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Doğum ve Yenidoğan Bakımı

Babaların Yenidoğana Yönelik Risk Algısı: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

Esin UZAR AKÇA[1], Keziban AMANAK[2]

[1]Pamukkale Üniversitesi Hastaneleri
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Giriş: Babaların doğum öncesi, doğum sırasında ve doğum sonrası aktif rolleri bulunmakatdır. Günümüzde yenidoğanın bakımına babalarında katılımlarının artması ile birlikte babaların yenidoğana yönelik riskleri erken dönemde algılamaları önemlidir. Amaç: Bu çalışmanın amacı babaların yenidoğana yönelik risk algısı ölçeğini geliştirmek ve psikometrik özelliklerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Yöntem: Bu metodolojik çalışma 200 yenidoğan babası ile gerçekleştirildi. Ölçek maddeleri babaların yenidoğana yönelik risk algısına ilişkin değerlendirmelerini yeterli şekilde kapsadığından emin olmak için yedi uzman tarafından incelendi. Veriler tanımlayıcı istatistikler (sayılar ve yüzdeler), Cronbach'ın α güvenilirlik katsayısı, faktör analizi ve korelasyon analizi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Bulgular: Ölçek, "tehlike işaretleri", "göbek bakımı", "boşaltım" ve "güvenlik" olmak üzere dört alt boyutta 20 maddeden oluşmaktadır. Belirlenen dört alt boyutun varyansa yaptıkları toplam katkı ise %56,00'dır. Ölçeğin maddelerinin faktör yükleri 0,412 ile 0,862 arasındadır. Doğrulayıcı faktör analizinde ise ölçeğin faktör yükleri 0,52 ile 0,78 arasındadır. RMSEA <0,08, $0 \leq \chi 2 / df \leq 2$, CFI, NFI, NNFI ve IFI değerleri >0,90 bulundu. 20 maddeli ölçeğin toplam Cronbach α güvenirlik değeri 0,87; dört alt boyutun Cronbach α güvenirlik değerleri 0,71,0,78,0,79 ve 0,82'dir. Madde-toplam puan korelasyonları ise 0,357- 0,625 arasında değer almaktadır.

Sonuç: Sonuç: Yapılan analizler ve elde edilen bulgular Babaların Yenidoğana Yönelik Risk Algısı Ölçeği'nin geçerlik ve güvenirliğini desteklemektedir. Bu sonuçlar geliştirilen ölçeğin yapılacak araştırmalar için başarıyla kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Algı, Babalar, Geçerlik ve Güvenirlik, Risk, Yenidoğan

Abstract No: 8881
Publish No: SB-087
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Birth and Newborn Care

Fathers' Risk Perception Toward Newborn: A Scale Development Study

Esin UZAR AKÇA[1], Keziban AMANAK[2]

[1]Pamukkale University Hospitals
[2]Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Health Sciences

Introduction: Introduction: Fathers play active roles before, during, and after birth. With the increasing participation of fathers in newborn care today, it is important for fathers to recognize risks to the newborn early on. Objective: The objective of this study is to develop a scale measuring fathers' risk perception toward newborns and to evaluate its psychometric properties.

Materials and Methods: Method: This methodological study was conducted with 200 fathers of newborns. The scale items were reviewed by seven experts to ensure they adequately captured fathers' assessments of risk perception toward the newborn. Data were analyzed using descriptive statistics (numbers and percentages), Cronbach's α reliability coefficient, factor analysis, and correlation analysis.

Results: Findings: The scale consists of 20 items across four subscales: “danger signs,” “umbilical care,” “elimination,” and “safety.” The total variance explained by the four subscales is 56.00%. The factor loadings of the scale items range from 0.412 to 0.862. In confirmatory factor analysis, the factor loadings of the scale range from 0.52 to 0.78. RMSEA <0.08, $0 \leq \chi 2 / df \leq 2$, CFI, NFI, NNFI, and IFI values were found to be >0.90. The total Cronbach's α reliability value of the 20-item scale is 0.87; the Cronbach's α reliability values of the four subdimensions are 0.71, 0.78, 0.79, and 0.82. Item-total score correlations ranged from 0.357 to 0.625.

Conclusion: Conclusion: The analyses conducted and the findings obtained support the validity and reliability of the Fathers' Risk Perception Scale for Newborns. These results indicate that the developed scale can be successfully used in future research.

Keywords: Perception, Fathers, Validity and Reliability, Risk, Newborn

Bildiri No: 9250
Yayın No: SB-088
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Sağlıkta Kanıta Dayalı Uygulamalar

Sağlık Çalışanlarında Hastalıklara Karşı Savunmasızlık Algısı ve Aşı Karşıtlığı İlişkisi

Fatma BAY[1], Esma GÜME[2], Çiğdem İREY[2]

[1]Dr. Öğr. Üyesi KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Ebelik Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
[2]Yüksek Lisans Öğrencisi KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Ebelik Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Giriş-Amaç: Bu araştırma, sağlık çalışanlarının hastalıklara karşı savunmasızlık algısı ile aşı karşıtlığı arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı türdeki araştırma, Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 09 Nisan–15 Eylül 2025 tarihleri arasında 703 sağlık personeli ile yürütülmüştür. Veriler Katılımcı Bilgi Formu, Hastalıklara Karşı Savunmasızlık Algısı Ölçeği ve Aşı Karşıtlığı Ölçeği-Kısa Form kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon testi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların Hastalıklara Karşı Savunmasızlık Algısı Ölçeği toplam puan ortalaması 73.58±13.45, Aşı Karşıtlığı Ölçeği-Kısa Form toplam puan ortalaması 29.13±9.39 olarak saptanmıştır. Savunmasızlık algısı ile aşı karşıtlığı arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r= –0.214$; $p=0.001$). Aşı karşıtlığını yordayan en güçlü değişkenin aşıya yönelik tereddüt olduğu, hastalıklara karşı savunmasızlık algısı, çocuk sahibi olma durumu ve sosyal mesafe davranışları da aşı karşıtlığını yordayan faktörlerdir ($p<0.05$). Modelin aşı karşıtlığındaki varyansın %44,8'ini açıkladığı görülmüştür (Adjusted $R^2=0.445$; $p<0.001$).

Sonuç: Sağlık çalışanlarının hastalıklara karşı savunmasızlık algısı arttıkça aşı karşıtlığı azalmaktadır. Aşıya yönelik tereddüt, aşı karşıtlığı üzerinde güçlü bir belirleyici faktör olarak öne çıkmaktadır. Bu sonuçlar, sağlık çalışanlarına yönelik eğitim programlarının güçlendirilmesi, aşı okuryazarlığının artırılması ve risk algısının desteklenmesinin hem bireysel hem de toplumsal bağışıklamanın geliştirilmesinde önemli bir rol oynayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Aşı karşıtlığı, savunmasızlık algısı, sağlık çalışanları, aşı okuryazarlığı, bulaşıcı hastalıklar.

Abstract No: 9250
Publish No: SB-088
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Evidence-Based Practice in Health

The Relationship between Perception of Vulnerability to Diseases and Anti-Vaccination Among Healthcare Workers

Fatma BAY[1], Esma GÜME[2], Çiğdem İREY[2]
[1]Dr. Lecturer Member KTO Karatay University Graduate Education Institute Midwifery Department, Konya, Türkiye
[2]Master's Student KTO Karatay University Graduate Education Institute Midwifery Department, Konya, Türkiye

Introduction: This study aimed to examine the relationship between perceived vulnerability to disease and vaccine hesitancy among healthcare workers.

Materials and Methods: The descriptive and relationship-seeking research was conducted with 703 healthcare personnel at the Training and Research Hospital between 09 April and 15 September 2025. Data were collected using the Participant Information Form, the Perception of Vulnerability to Disease Scale and the Vaccine Opposition Scale-Short Form. Descriptive statistics, Pearson correlation test and multiple linear regression analysis were used to analyze the data.

Results: The total score of the Defense Against Disease Perception Scale was recorded as 73.58±13.45, and the total score of the Vaccine Opposition Scale-Short Form was recorded as 29.13±9.39. A significant negative relationship change between the perception of vulnerability and opposition to vaccination ($r = –0.214$; $p = 0.001$). The strongest variable predicting anti-vaccination was the notification of vaccination, and the perception of prevalence, having children, and maintaining social distance were also factors that predicted anti-vaccination ($p<0.05$). It was observed that the model explained 44.8% of the variance in anti-vaccine sentiment (Adjusted $R^2=0.445$; $p<0.001$).

Conclusion: As healthcare professionals' perception of vulnerability to diseases increases, opposition to vaccination decreases. Vaccine hesitancy stands out as a strong determining factor on anti-vaccine sentiment. These results show that strengthening training programs for healthcare workers, increasing vaccine literacy and supporting risk perception can play an important role in improving both individual and social immunization.

Keywords: Vaccine hesitancy, perceived vulnerability, healthcare workers, vaccine literacy, infectious diseases.

Bildiri No: 4678
Yayın No: SB-089
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Ebelik Öğrencilerinin İnteroseptif Farkındalığının Menstrual Semptom Görülme Durumuna Etkisi

Esra ATAR[1], Hafize ÖZTÜRK CAN[1], İlkay ÜNAL[1]

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin interoseptif farkındalık düzeylerinin menstrual semptomların görülme durumu üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel-analitik tipteki araştırmanın evrenini, 2025 yılında bir sağlık bilimleri fakültesinin ebelik bölümünde öğrenim gören toplam 452 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma, çalışmaya katılmayı kabul eden 405 öğrenci ile tamamlanmıştır. Veriler; Sosyodemografik Bilgi Formu, Menstruasyon Semptom Ölçeği ve Çok Boyutlu Bedensel Farkındalık Değerlendirmesi Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20,66 ± 2,39 (Min.=17,0; Max.=45,0) yıl, ilk menstruasyon yaşı 13,13 ± 1,14 (Min.=9,0; Max.=17,0) olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin çoğunluğunun menstrual döngüsü düzenli olduğu saptanmıştır. Menstruasyon döneminde en yüksek oranda ağrı, gerginlik ve duygusal dalgalanma, yaşadığını belirtmiştir. Menstruasyon Semptom Ölçeği toplam puan ortalaması ortalamanın üzerindedir. Çok Boyutlu Bedensel Farkındalık Değerlendirmesi Ölçeği toplam puan ortalaması da yüksektir. İnteroseptif farkındalık ile menstrualsemptom düzeyi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinde interoseptif farkındalık düzeyinin artması, menstrualsemptom farkındalığının da yükselmesiyle ilişkilidir. Öğrencilerin beden sinyallerine duyarlılığını artırmaya yönelik eğitim ve farkındalık programlarının, menstrualsemptom yönetimi ve öz-bakım davranışlarının geliştirilmesinde etkili olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, öğrenci, mentruasyon, interoseptif farkındalık

,

Abstract No: 4678
Publish No: SB-089
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of İnteroceptive Awareness on the Occurrence of Menstrual Symptoms Among Midwifery Students

Esra ATAR[1], Hafize ÖZTÜRK CAN[1], İlkay ÜNAL[1]

[1]Ege University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Inroduction: This study aimed to evaluate the effect of midwifery students' interoceptive awareness levels on the occurrence of menstrual symptoms.

Materials and Methods: This cross-sectional and analytical study was conducted in 2025 with a total population of 452 midwifery students studying at a faculty of health sciences. The research was completed with 405 students who agreed to participate. Data were collected using the Sociodemographic Information Form, the Menstrual Symptom Scale, and the Multidimensional Assessment of Interoceptive Awareness Scale (MAIA-2). Descriptive statistics and Pearson correlation analysis were used in data analysis.

Results: The participants' mean age was 20.66 ± 2.39 years (Min.=17.0; Max.=45.0), and the mean age at menarche was 13.13 ± 1.14 years (Min.=9.0; Max.=17.0). The majority of the students reported having regular menstrual cycles. The most commonly experienced menstrual symptoms were pain, tension, and emotional fluctuations. The mean total score of the Menstrual Symptom Scale was above average, and the mean total score of the Multidimensional Assessment of Interoceptive Awareness Scale was also high. A positive and statistically significant correlation was found between interoceptive awareness and the level of menstrual symptoms ($p < 0.05$).

Conclusion: An increase in interoceptive awareness among midwifery students is associated with higher awareness of menstrual symptoms. Training and awareness programs aimed at enhancing students' sensitivity to bodily signals may be effective in improving menstrual symptom management and self-care behaviors.

Keywords: Midwifery, student, menstruation, interoceptive awareness

Bildiri No: 5265
Yayın No: SB-090
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Gebelerin Sağlıklı Beslenme Tutumları ve E-Sağlıklı Beslenme Okuryazarlık Düzeylerinin Belirlenmesi

Esra BOZHAN TAYHAN[1], Seçil KÖKEN DURGUN[1], Nurcan ÇELİK ODABAŞI[1]
[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Sağlıklı bir yaşam tarzının merkezi bileşeni olan beslenme, gebe kadınların ve fetüsün doğumla birlikte tüm yaşamı boyunca sağlığının korunması, iyileştirilmesi/geliştirilmesi ve yaşam kalitesinin arttırılması konularında önemli temel bir etmendir. Gebelikte beslenme hem kadını hem de fetüsü etkileyeceği için gebelerin beslenmeye karşı olumlu bir tutum sergileyerek sağlıklı beslenmeyi sürdürürken dijital kaynaklardan beslenmeye yönelik edindiği bilgileri anlama, yorumlama, kendine uygun olup olmadığını değerlendirebilme ve uygulayabilme konusunda değerlendirilmeleri büyük bir önem taşımaktadır. Bu bağlamda bu araştırmada gebelerin sağlıklı beslenmeye yönelik tutumları ve dijital/e-sağlıklı beslenme okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.
Gereç-Yöntem: Kesitsel tipte planlanan araştırmada araştırma evrenini Manisa Şehir Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniklerine başvuran gebeler oluşturmaktadır (N=9526). Araştırma örneklemini oluşturan (n=376) ve araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan gebelerden araştırmanın amacı doğrultusunda bilgilendirilerek onamları alındıktan sonra yüzyüze görüşme tekniği ile veri toplama formunda yer alan "Sosyodemografik Bilgi Formu" ile birlikte "Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum Ölçeği (SBİTÖ)" ve "e-Sağlıklı Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği (e-SBO)" doldurması istenmiştir. Veri analizinde SPSS 15.0 istatistik analiz programında frekans, yüzde dağılımı, Spearman korelasyon analizi, Independent Samples t ve One-Way ANOVA testleri kullanılmıştır.
Bulgular: Araştırma grubunu oluşturan gebelerin yaş ortalamaları 27,55±4,46'dır. Gebelerin %63'ünün normal kilolu, %22,9'unun fazla kilolu olduğu saptanmıştır. Gebelerin SBİTÖ puan ortalamaları 79,65±9,63 olup %60,6'sının sağlıklı beslenmeye ilişkinin tutumlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca gebelerin e-SBO ölçek puan ortalaması 42,52±7,06'dır. Gebelerin SBİTÖ ve e-SBO ölçeği puanları arasında pozitif yönde ilişki saptanmıştır ($p<0.001$). Gebelerin Beden kitle indeksleri ile SBİTÖ ve e-SBO puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmazken ($p>0,05$) 28 yaş ve üzeri ve sigara kullanmayan gebelerin SBİTÖ puanlarının daha yüksek olduğu ($p<0,05$) saptanmıştır.
Sonuç: Araştırmada gebelerin SBİTÖ ve e-SBO puanlarının yüksek olduğu ve gebelerin beslenme tutumlarının sağlıklı beslenme okuryazarlığı durumlarını olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, sağlıklı beslenme, beslenme okuryazarlığı, tutum

Abstract No: 5265
Publish No: SB-090
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Determining Pregnant Women's Healthy Nutrition Attitudes and E-Healthy Diet Literacy Levels

Esra BOZHAN TAYHAN[1], Seçil KÖKEN DURGUN[1], Nurcan ÇELİK ODABAŞI[1]
[1]Manisa Celal Bayar University Faculty of Health Sciences

Introduction: Nutrition,a central component of a healthy lifestyle,is a fundamental factor in protecting,improving,and enhancing the health and quality of life of both pregnant women and their fetuses,from birth to life.Because nutrition during pregnancy affects both the woman and the fetus,it is crucial that pregnant women maintain a positive attitude toward nutrition and maintain a healthy diet,while also assessing their ability to understand,interpret,assess the suitability,and apply nutritional information obtained from digital sources.In this context,this study aims to determine pregnant women's attitudes toward healthy nutrition and their digital/e-healthy diet literacy levels.

Materials and Methods: This cross-sectional study consisted of pregnant women(N=9526)who attended the Manisa City Hospital Gynecology and Obstetrics Outpatient Clinic.The study sample(n=376)and pregnant women who met the inclusion criteria were informed about the study's purpose and provided informed consent.After completing the"Sociodemographic Information Form"included in the data collection form,they were asked to complete the"Healthy Nutrition Attitude Scale (HNAS)"and the"e-Healthy Diet Literacy Scale(e-HDL)"using a face-to-face interview.Data analysis was performed using SPSS 15.0 statistical analysis software using frequency,percentage distribution,Independent Samples t-tests, and One-Way ANOVA.

Results: The mean age of the pregnant women constituting the study group was 27.55±4.46.It was determined that 63% of the pregnant women were of normal weight and 22.9% were overweight. The mean score of the pregnant women on the HNAS was 79.65±9.63, and 60.6% of them had high attitudes towards healthy eating.In addition,the mean e-HDL scale score of the pregnant women was 42.52±7.06.A positive correlation was found between the HNAS and e-HDL scale scores of the pregnant women($p<0.001$).While no statistically significant correlation was found between the body mass index of the pregnant women and the HNAS and e-HDL scores($p>0.05$),it was found that pregnant women aged 28 years and over and who did not smoke had higher HNAS scores ($p<0.05$).

Conclusion: The study found that pregnant women had high HNAS and e-HDL scores and that their nutritional attitudes positively affected their healthy nutrition literacy.

Keywords: Pregnant, healthy nutrition, nutritional diet, attitude

Bildiri No: 2909
Yayın No: SB-091
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Modern Kutlama Ritüelleri: Türkiye'de Modern Doğum Uygulamalarının Sosyokültürel Etkenlerinin Araştırılması

Selin Nur ALTUN[1], Melike ÖZTÜRK ÇELİKTEN[2], Nazlı Seval KURT[2], Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ[2]
[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
[2]Çukurova Üniversitesi

Giriş-Amaç: Hamilelik, doğum ve doğum sonrası dönem, tarihsel olarak kültürel olarak yerleşik ritüellerle temsil edilmiştir. Dijital çağda, bu ritüeller sosyal medya, bireyselleşme ve artan görünürlükle yeniden şekillenmekte ve cinsiyet belirleme partileri, bebek partileri ve doğum fotoğrafçılığı gibi yeni kutlama biçimlerine yol açmaktadır. Bu modern uygulamalar, hem değişen anne kimliklerini hem de sosyokültürel beklentileri yansıtmaktadır.Bu çalışmanın amacı, Türk kadınları arasında modern doğumla ilgili ritüellerin türlerini, sıklığını ve motivasyonlarını belirlemek ve bu uygulamaların sosyodemografik ve obstetrik özelliklerle ilişkisini incelemektir.
Gereç-Yöntem: Bu, Türkiye'de son on yıl içinde doğum yapmış kadınları hedefleyen, devam eden tanımlayıcı kesitsel bir çalışmadır. Veriler, sosyal medya platformları ve ebeveyn grupları aracılığıyla dağıtılan yapılandırılmış bir çevrimiçi anket kullanılarak toplanmış ve daha geniş bir popülasyona ulaşmak için kartopu örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Anket, sosyodemografik verileri, obstetrik geçmişi ve modern doğum ritüellerine katılımı içermektedir. Ön bulgular, SPSS kullanılarak tanımlayıcı ve çıkarımsal istatistiksel yöntemlerle analiz edilmektedir ($p<0,05$).
Bulgular: İlk analizler, bebek partileri, sosyal medya duyuruları ve profesyonel yenidoğan fotoğrafçılığı gibi modern dijital ritüellerin, özellikle genç, şehirli ve yüksek eğitimli anneler arasında giderek yaygınlaştığını gösteriyor. Bu ritüellere katılma motivasyonları arasında anı biriktirme, sosyal onaylanma ve dijital kültürden etkilenen trendlere uyum sağlama gibi unsurlar yer alıyor gibi görünüyor.
Sonuç: Bu çalışma, dijitalleşmenin ve modern toplumsal normların anne davranışlarını ve doğumla ilgili ritüelleri nasıl şekillendirdiğine dair erken dönem içgörüler sunmaktadır. Kongrede, olgunun ve kültürel açıdan hassas ebelik bakımı üzerindeki etkilerinin daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlayacak kapsamlı sonuçlar ve daha derinlemesine bir analiz sunulacaktır. Modern doğum ritüellerinin ardındaki motivasyonları ve kadınlar üzerindeki psikososyal etkilerini anlamak, kültürel açıdan duyarlı ve kadın merkezli bir ebelik hizmeti sunmak için elzemdir. Bu araştırma, dijital trendlerin anne kimliğini ve beklentilerini nasıl etkilediğine dair içgörüler sunarak, ebelerin doğum deneyimi boyunca kadınları bütünsel olarak desteklemelerini sağlar.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Doğum Ritüelleri, Doğum, Doğumda Kültür

Abstract No: 2909
Publish No: SB-091
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Innovation and Use of Technology in Health

Modern Celebration Rituals: Investigating the Sociocultural Factors of Modern Birth Practices in Turkey

Selin Nur ALTUN[1], Melike ÖZTÜRK ÇELİKTEN[2], Nazlı Seval KURT[2], Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ[2]
[1]Kırşehir Ahi Evran University
[2]Çukurova University

Introduction: Pregnancy, childbirth and the postnatal period have historically been marked by culturally established rituals. In the digital age, these rituals are being reshaped by social media, individualisation and increased visibility, giving rise to new forms of celebration such as gender reveal parties, baby showers and birth photography. These modern practices reflect both changing maternal identities and sociocultural expectations.The aim of this study is to determine the types, frequency and motivations of rituals related to modern childbirth among Turkish women and to examine the relationship between these practices and sociodemographic and obstetric characteristics.

Materials and Methods: This is an ongoing descriptive cross-sectional study targeting women who have given birth in Turkey over the past ten years. Data were collected using a structured online questionnaire distributed via social media platforms and parent groups, and a snowball sampling method was employed to reach a broader population. The questionnaire includes sociodemographic data, obstetric history, and participation in modern birth rituals. Preliminary findings are being analysed using descriptive and inferential statistical methods with SPSS ($p<0.05$).

Results: Initial analyses indicate that modern digital rituals such as baby showers, social media announcements and professional newborn photography are becoming increasingly common, particularly among young, urban and highly educated mothers. Motivations for participating in these rituals appear to include preserving memories, seeking social validation and conforming to trends influenced by digital culture.

Conclusion: This study provides early insights into how digitalisation and modern social norms shape maternal behaviour and birth-related rituals. The conference will present comprehensive findings and a more in-depth analysis that will enable a more thorough understanding of the effects on mature and culturally sensitive midwifery care.Understanding the motivations behind modern birth rituals and their psychosocial effects on women is essential for providing culturally sensitive and woman-centred midwifery care. This research provides insights into how digital trends influence maternal identity and expectations, enabling midwives to support women holistically throughout the birth experience.

Keywords: Midwifery, Birth Rituals, Birth, Birth Culture

Bildiri No: 4945
Yayın No: SB-093
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Mesleki Örgütlenme

Algılanan Örgütsel Desteğin Ebelerin Yenilikçi Davranışı Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Gözde KÜĞCÜMEN[1], Dilara FINDIKLI[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi
[2]Memorial Hastanesi

Giriş-Amaç: İş yaşamında, örgütlerin başarısında çalışanların nitelikleri ve kuruma olan bağlılıkları önemli bir faktördür. Örgütün sağladığı uyum desteği, finansal destek ve kariyer desteği çalışanlarda destek algısını oluşturmakta ve çalışanların örgütlerinde uzun süreli kalmasında önemli rol oynamaktadır. Bu araştırma algılanan örgütsel desteğin ebelerin yenilikçi davranışına etkisinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak gerçekleştirilmiştir

Gereç-Yöntem: İstanbul'da bulunan bir özel hastaneler grubunda Ekim-Aralık 2023 tarihleri arasında çalışan 208 ebe evreni oluşturmuş, yapılan güç analizinde %95 güven aralığı %5 hata payı ile örneklem hesaplanarak 128 kişi ile çalışma tamamlanmıştır. Veriler "Kişisel Bilgi Formu", "Algılanan Örgütsel Destek Ölçeği" ve "Bireysel Yenilikçilik Ölçeği" ile toplanmıştır. Anketlerden elde edilen verilerin analizi SPSS 22.0 istatistik programı ile analiz edilmiştir. Ebelerin tanımlayıcı özelliklerinin belirlenmesinde yüzde ve frekans analizlerinden, algılanan örgütsel destek ve yenilikçi davranışların incelenmesinde ortalama ve standart sapma istatistiklerinden faydalanılmıştır. Algılanan örgütsel destek ve yenilikçi iş davranışları arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ile, algılanan örgütsel desteğin yenilikçi iş davranışların üzerindeki etkisi ise regresyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 25,79, %85,2'sinin lisans ve üzeri eğitim düzeyinde, %60,2'sinin 1-3 yıldır çalıştığı, %81,2'sinin kendi isteği ile ebelik mesleğini seçtiği bulunmuştur. "Algılanan Örgütsel Destek Ölçeği" toplam puan ortalaması 3,487±0,42, "Bireysel Yenilikçilik Ölçeği'' toplam puan ortalaması 70,375±6,395, "Değişime Direnç" puan ortalaması 23,961±4,681, "Fikir Önderliği" puan ortalaması 21,164±2,676, "Deneyime Açıklık" puan ortalaması 21,063±2,605, "Risk Alma" puan ortalaması 6,820±1,695 olarak saptanmıştır. Algılanan örgütsel destek ile bireysel yenilikçilik arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü zayıf (r=0,421**, p=0,000), algılanan örgütsel destek ile değişime direnç arasında negatif yönlü zayıf (r=-0,362**, p=0,000), deneyime açıklık ile pozitif yönlü çok zayıf (r=0,208**, p=0,019) bir ilişki saptandı. Algılanan örgütsel destek ile fikir önderliği (r=0,082, p=0,360) ve risk alma (r=0,107, p=0,231) arasındaki ilişki istatiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur.

Sonuç: Algılanan örgütsel desteğin ebelerin bireysel yenilikçi davranışı olumlu etkilediği ve değişime direncini azalttığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Algılanan Örgütsel Destek, Bireysel Yenilikçi Davranış, Ebelik

Abstract No: 4945
Publish No: SB-093
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Professional Organization

Determining the Effect of Perceived Organizational Support on Midwives' Innovative Behavior

Gözde KÜĞCÜMEN[1], Dilara FINDIKLI[1]
[1]Istanbul Medipol University
[2]Memorial Hospital

Introduction: In professional life, employee qualifications and commitment to the organization are key factors in organizational success. Organizational support in terms of adaptation, financial assistance, and career development contributes to employees' perception of support and plays a significant role in their long-term retention. This descriptive study aimed to determine the effect of perceived organizational support on midwives' innovative behavior.
Materials and Methods: The study population consisted of 208 midwives working in a private hospital group in Istanbul between October and December 2023. Based on a power analysis with a 95% confidence interval and a 5% margin of error, the sample size was calculated, and the study was completed with 128 participants. Data were collected using the "Personal Information Form," the "Perceived Organizational Support Scale," and the "Individual Innovativeness Scale." The data were analyzed using SPSS 22.0. Descriptive characteristics were evaluated using percentage and frequency analyses, while perceived organizational support and innovative behaviors were examined using mean and standard deviation statistics. Correlation analysis was used to assess relationships, and regression analysis was conducted to determine the effect of perceived organizational support on innovative work behaviors.
Results: The average age of participants was 25.79 years; 85.2% had a bachelor's degree or higher, 60.2% had 1–3 years of work experience, and 81.2% had chosen midwifery voluntarily. The mean score for Perceived Organizational Support Scale was 3.487±0.42, and for Individual Innovativeness, 70.375±6.395. Subscale scores included Resistance to Change (23.961±4.681), Opinion Leadership (21.164±2.676), Openness to Experience (21.063±2.605), and Risk-Taking (6.820±1.695). A weak positive correlation was found between perceived organizational support and individual innovativeness (r=0.421**, p=0.000), a weak negative correlation with resistance to change (r=-0.362**, p=0.000), and a very weak positive correlation with openness to experience (r=0.208**, p=0.019). The relationship between perceived organizational support and thought leadership (r=0.082, p=0.360) and risk-taking (r=0.107, p=0.231) was found to be statistically insignificant.
Conclusion: The findings suggest that perceived organizational support positively influences midwives' innovative behavior and reduces resistance to change.

Keywords: Perceived Organizational Support, Individual Innovative Behavior, Midwife

Bildiri No: 1407
Yayın No: SB-094
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Ebe ve Hemşirelerin Teknoloji Eğilimlerinin ve Harcamalarının Belirlenmesi

Nuran AYDIN[1], Gözde KÜĞCÜMEN[2], Esra ÇAKAN[2]

[1]Bağımsız Araştırmacı
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi
[3]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Giriş-Amaç: Sağlık alanında erken tanı ve tedavi sağlanabilmesi amacıyla teknoloji kullanımı oldukça önemlidir. Ebelerin ve hemşirelerin destekleyici, uygulayıcı, eğitici, profesyonel, savunucu, yönetici, araştırmacı, ekonomist ve danışmanlık rolleri nedeniyle eğitim ve klinik alanlarında, sağlık bakımının uygulanmasında, hastane hizmetleri ve toplum sağlığı hizmetlerinde, teknoloji kullanımı konusunda yeterli seviyede bilgi, beceri ve olgunluğa ulaşmış olmaları gerekir. Sağlıkta teknoloji kullanımı hasta bakım kalitesini artırır ve sağlık bakımını kolaylaştırır. Araştırma, ebelerin ve hemşirelerin teknoloji kullanımı konusunda görüşlerinin araştırılması ile teknoloji eğilimlerinin ve harcamalarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.
Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı araştırma olarak İstanbul da bulunan bir özel hastane grubunda toplanmıştır. Araştırmanın evrenini 1307 kişi oluşturmaktadır. Örneklem, evreni bilinen örneklem hesaplama yöntemi ile hata payı %5 kabul edilerek 298 olarak hesaplanmıştır. Olası veri kayıpları göz önünde bulundurularak %10 fazla kişiye ulaşılmak istenmiş ve 319 kişiye ulaşılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan soru formu ve Teknoloji Kullanım Ölçeği ile toplanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS 22.0 istatistik programı aracılığıyla değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan ebe ve hemşirelerin tanımlayıcı özelliklerinin belirlenmesinde frekans ve yüzde analizlerinden, ölçeğin incelenmesinde ortalama ve standart sapma istatistiklerinden faydalanılmıştır. Verilerin analizinde parametrik yöntemler kullanılmıştır.
Bulgular: Çalışmaya katılan ebe ve hemşirelerin %65.5'inin 20-25 yaş arasında, %52,7'sinin 1-3 yıldır çalışmaktadır. Katılımcıların %73'ü çalıştıkları kurumun teknolojik donanıma sahip olduğu, %91,2 sinin kurumdaki teknolojik olanaklardan yararlandıklarını ifade etmiştir. Katılımcıların günlük teknolojik alet kullanma süreleri en yüksek %35,1 ile 3-4 saat olarak bulunmuştur. Ebe ve hemşirelerin teknoloji kullanım toplam puanları yaşa göre anlamlı farklılık göstermiştir (p=0.014). 20-25 yaş olanların teknoloji kullanım toplam puanları 31 yaş ve üstü teknoloji kullanım toplam puanlarından yüksek bulunmuştur (p=0.014)
Sonuç: Ebe ve hemşirelerin kurumlarındaki teknolojik donanım olanaklarından yararlandıkları ancak teknolojik aletleri daha çok sosyal nedenlerle kullandıkları ve teknoloji ile ilgili eğitim almadıkları bulunmuştur. Hasta bakımında kaliteyi arttıracak teknolojik uygulamaların kullanılması için hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, Ebe, Hemşire, Sağlık teknolojisi, Harcamalar

Abstract No: 1407
Publish No: SB-094
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Innovation and Use of Technology in Health

Determining Midwives' and Nurses' Technology Preferences and Expenditures

Nuran AYDIN[1], Gözde KÜĞCÜMEN[2], Esra ÇAKAN[2]
[1]Independent Researcher
[2]Istanbul Medipol University
[3]Başakşehir Çam And Sakura Cıty Hospıtal

Introduction: The use of technology in healthcare is crucial for early diagnosis and treatment. Due to their multifaceted roles—supportive, practitioner, educator, professional, advocate, manager, researcher, economist, and consultant—midwives and nurses must attain sufficient knowledge, skills, and maturity in using technology across educational and clinical settings, hospital services, and community health services. The use of technology in healthcare improves the quality of patient care and facilitates service delivery. This study aimed to explore midwives' and nurses' perspectives on technology use and to identify their tendencies and expenditures related to technology.
Materials and Methods: This descriptive study was conducted in a private hospital group located in Istanbul. The study population consisted of 1,307 individuals. Using a known sample size calculation method with a 5% margin of error, the sample size was determined to be 298. Considering potential data loss, 10% more participants were targeted, and data were collected from 319 individuals. Data were gathered using a questionnaire developed by the researchers and the Technology Usage Scale. The data were analyzed using SPSS 22.0. Frequency and percentage analyses were used to describe participants' characteristics, while mean and standard deviation statistics were used to examine the scale. Parametric methods were applied in the data analysis.
Results: Among the participants, 65.5% were aged 20–25, and 52.7% had 1–3 years of work experience. 73% stated that their institution had technological infrastructure, and 91.2% reported benefiting from these technological resources. The most common daily usage duration of technological devices was 3–4 hours (35.1%). Technology usage scores differed significantly by age (p=0.014), with participants aged 20–25 scoring higher than those aged 31 and above.
Conclusion: Midwives and nurses benefit from technological resources in their institutions but tend to use devices more for social purposes and lack formal training in technology. In-service training programs are recommended to promote the use of technological applications that enhance the quality of patient care.

Keywords: Technology, Midwife, Nurse, Health technology, Expenditures

Bildiri No: 6062
Yayın No: SB-095
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

Kadın Hastalıkları ve Doğum Alanında Çalışan Sağlık Profesyonellerinin Merhamet Düzeyleri ve Merhamet Düzeylerinin, Merhamet Yorgunluğuna ve Çalışma Yaşam Kalitesine Etkisi

Gözde YURDUSEVEN ÖZTÜRK[1], Nazan TUNA ORAN[2]
[1]İzmir Şehir Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi SBF Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Sağlık çalışanlarının hizmet sunduğu bireyler, aldıkları tıbbi tedavinin yanı sıra merhametli bir bakıma da gereksinim duyarlar. Bu nedenle sağlık çalışanlarının merhamet düzeylerinin bilinmesi ve merhametli bakımla birlikte ortaya çıkan merhamet yorgunluğunun çalışanlarda oluşturduğu etkilerin irdelenmesi önemlidir. Bu araştırmanın amacı, profesyonel sağlık çalışanlarının merhamet düzeylerini belirlemek ve merhamet düzeylerinin; merhamet yorgunluğuna ve çalışma yaşam kalitesine olan etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma kapsamına İzmir ilinde bir hastanede çalışan, dahil edilme kriterlerine uygun, çalışmaya katılmaya gönüllü olan 262 sağlık profesyoneli (ebe, hemşire, asistan doktor, uzman doktor) alınmıştır. Veri toplama araçları olarak araştırmacı tarafından oluşturulan tanıtıcı bilgi formu, merhamet ölçeği, merhamet yorgunluğu-kısa ölçek, sağlık personeli çalışma yaşam kalitesi ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamında yer alanların yaş ortalamaları 32.5±7,27 olarak belirlenmiştir. Katılımcıların %79,8'i kadın, %46,2'si lisans mezunu, %55,7'si ebedir. Mesleğini isteyerek seçenlerin oranı %79,4 olarak saptanmıştır. Katılımcıların merhamet yorgunluğu düzeylerinin orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Merhamet yorgunluğu düzeylerinin; meslek, mesleği isteyerek seçme durumu, haftalık çalışma listesi hazırlanırken önerilerinin dikkate alınması durumu ve bazı koşullara göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır ($p<0,05$).Katılımcıların çalışma yaşam kalitesinin düşük düzeyde olduğu bulunmuştur. Çalışma yaşam kalitesinin; haftalık çalışma listesi hazırlanırken önerilerinin dikkate alınması durumu, sorumluluk alanı dışında başka işlerle uğraşma durumu,ve bazı koşullara göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır ($p<0,05$).

Sonuç: Katılımcıların merhamet düzeyleri ile merhamet yorgunluğu ve çalışma yaşam kalitesi arasında istatistiksel olarak fark saptanmamıştır. Ancak merhamet yorgunluğunun orta düzeyde saptanması, araştırmaya katılan sağlık çalışanlarının duygusal ve psikolojik açıdan sağlıklarının riske girebileceğine işaret etmektedir. Bu bulgu, sağlık çalışanlarının işlerini yaparken duygusal tükenme yaşama riskini arttırabileceği gibi mesleki performanslarını sürdürme kapasiteleri de gelecekte düşürebilir.İşle ilgili faktörler sağlık çalışanlarının günlük yaşamını ve psikolojik refahlarını etkileyebilir. Kurum dahilinde içinde psikolog, ebe, hemşire ve hekimin olduğu eğitim/destek grubu oluşturularak sağlık profesyonellerine merhamet yorgunluğunun semptomlarına yönelik farkındalık ve bu duygu ile baş etme tekniklerine yönelik danışmanlık eğitimleri verilebilir.

Anahtar Kelimeler: Merhamet yorgunluğu, Yaşam kalitesi, Merhamet düzeyi, Sağlık profesyoneli

Abstract No: 6062
Publish No: SB-095
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

Compassion Levels of Health Professional Working In The Field Of Obstetrics And Gynecology And Impact Of This Compassion Levels On Compassion Fatigue And Quality Of Life

Gözde YURDUSEVEN ÖZTÜRK[1], Nazan TUNA ORAN[2]
[1]İzmir City Hospital
[2]Ege University

Introduction: Patients receiving healthcare services require not only medical treatment but also compassionate care. In this context, understanding the compassion levels of healthcare professionals and examining the effects of compassion fatigue—arising from the delivery of compassionate care—are crucial. This study aims to determine the compassion levels of professional healthcare workers and to investigate the relationship between compassion levels, compassion fatigue, and quality of work life.

Materials and Methods: The research was conducted with 262 healthcare professionals (midwives, nurses, resident physicians, and specialist physicians) working at a hospital in İzmir, Turkey, who met the inclusion criteria and volunteered to participate. Data were collected using a demographic information form developed by the researchers, the Compassion Scale, the Compassion Fatigue-Short Scale, and the Quality of Work Life Scale for healthcare personnel.

Results: The average age of the participants was 32.5±7.27 years. Of the participants, 79.8% were women, 46.2% held a bachelor's degree, and 55.7% were midwives. A majority (79.4%) reported having chosen their profession willingly. Compassion fatigue was found to be at a moderate level and showed statistically significant differences based on profession, willingness in career choice, involvement in shift planning, perceived workload, and several other work-related factors ($p<0.05$). The quality of work life among participants was found to be low and was significantly associated with managerial and organizational variables such as task overload, role ambiguity, and institutional support ($p<0.05$).

Conclusion: Although no statistically significant relationship was found between compassion levels and either compassion fatigue or quality of work life, the presence of moderate compassion fatigue indicates a potential risk to the emotional and psychological well-being of healthcare professionals. Interventions such as institutional support programs and multidisciplinary peer-support groups are recommended to promote awareness and coping strategies for compassion fatigue.

Keywords: Compassion fatigue, Quality of life, Level of compassion, Health professional

Bildiri No: 4818
Yayın No: SB-096
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımı

Dijital Medyanın Gebelerin Sağlık Profesyonellerine Olan Güvenini Sarsma Potansiyeli: Sağlık ile İlgili Olumsuz Haberlerin Psikolojik Etkileri

Tuba Enise BENLİ[1], Kamile ÇİMENER[1], Leylanur ÜLKER[1], Nefel Nergiz DİNLER[1]

[1]Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu çalışma, medyada yer alan "Yenidoğan Çetesi" gibi olumsuz sağlık haberlerinin gebelerin sağlık profesyonellerine duyduğu güven ve psikolojik sağlamlık algısı üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipte olan araştırmanın örneklemini, Mart 2025-Mayıs 2025 tarihleri arasında bir kamu hastanesinin gebe polikliniğine başvuran 419 gebe oluşturdu. Veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu, Sağlık Hizmetleri Sistemi Çok Boyutlu Güven Ölçeğinin "Sağlık Hizmetini Sunan Profesyonellere Güven (SHSPG)" alt boyutu ve "Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (PSÖ)" ile toplandı. PSÖ'den alınan yüksek puanlar yüksek düzeyde psikolojik sağlamlığa işaret etmektedir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) yanı sıra, spearman korelasyon analizi, tek yönlü varyans analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 29.42±4.98 olup %44.9'u üniversite mezunu, %68.3'ü ev hanımı olduğu belirlendi. Gebelerin SHSPG'den aldıkları puan ortalaması 36.54±5.15; PSÖ'den aldıkları puan ortalaması 19.96±4.67'dir. Gebelerin olumsuz haberler nedeniyle yaşadıkları stres düzeyi ile sağlık profesyonellerine duydukları güven puanı ($r=-.204$, $p<0.001$) ve psikolojik sağlamlık puanları ($r=-.142$, $p<0.001$) ile negatif yönde, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Çoklu regresyon analizi sonuçlarına göre diğer demografik değişkenler kontrol edildiğinde bile olumsuz haberlerin yarattığı stres düzeyinin hem güven puanını ($\beta=-.264$, $p<0.001$) hem de psikolojik sağlamlık puanını ($\beta=-.164$, $p<0.001$) anlamlı ve negatif yönde yordayan temel faktör olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Dijital medyadaki olumsuz haberlerin gebelerde yarattığı stres ve kaygı diğer belirleyici faktörlerden bağımsız olarak sağlık profesyonellerine duydukları güveni azaltmakta ve psikolojik sağlamlıklarını düşürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Medya, Haber, Gebelik, Güven, Psikolojik Sağlamlık

Abstract No: 4818
Publish No: SB-096
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Innovation and Use of Technology in Health

The Potential of Digital Media to Undermine Pregnant Women's Trust in Healthcare Professionals: The Psychological Impact of Negative Health News

Tuba Enise BENLİ[1], Kamile ÇİMENER[1], Leylanur ÜLKER[1], Nefel Nergiz DİNLER[1]
[1]Giresun University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: This study aimed to examine the effects of negative health news in the media, such as the "Newborn Gang," on pregnant women's trust in healthcare professionals and their perception of psychological resilience.

Materials and Methods: The sample of this cross-sectional study consisted of 419 pregnant women who presented to the obstetrics outpatient clinic of a public hospital between March 2025 and May 2025. Data were collected using a Descriptive Information Form, the "Trust in Health-care Providers (THP)" subscale of the Multidimensional Trust in Health-Care Systems Scale, and the "Brief Resilience Scale (BRS)". High scores on the BRS indicate a high level of psychological resilience. In data analysis, besides descriptive statistics (frequency, percentage, mean, standard deviation), Spearman's correlation, one-way analysis of variance, and multiple linear regression analysis were used.

Results: The mean age of the pregnant women was 29.42±4.98, with 44.9% being university graduates and 68.3% being housewives. The participants' mean THP score was 36.54±5.15, and their mean BRS score was 19.96±4.67. A statistically significant negative correlation was found between the stress level experienced by pregnant women due to negative news and their trust in healthcare professionals ($r=-.204$, $p<0.001$), as well as their psychological resilience scores ($r=-.142$, $p<0.001$). Furthermore, multiple regression analysis results revealed that even when other demographic variables were controlled for, the stress level created by negative news was the primary factor significantly and negatively predicting both trust scores ($\beta=-.264$, $p<0.001$) and psychological resilience scores ($\beta=-.164$, $p<0.001$).

Conclusion: The stress and anxiety generated by negative news in digital media reduce pregnant women's trust in health professionals and lower their psychological resilience, independent of other determining factors.

Keywords: Digital Media, News, Pregnancy, Trust, Psychological Resilience

Bildiri No: 7210
Yayın No: SB-097
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Klinik Uygulamalar

Planlı Sezaryen Öncesi Anksiyete Düzeyi İle Postpartum Ağrı Algısı Ve Konfor Düzeyi Arasındaki İlişki

Hatice Kübra AYVACI[1], Zehra GÖLBAŞI[2]
[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
[2]Ankara Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş-Amaç: Araştırma planlı sezaryen öncesi anksiyete düzeyi ile postpartum ağrı algısı ve konfor düzeyi arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.
Gereç-Yöntem: Araştırma bir üniversite hastanesinde yürütülmüş; örneklem planlı sezaryen için hastaneye başvurak kadınlar arasından seçilen 330 kadından oluşmuştur. Araştırmanın verileri Gebe Tanıtıcı Bilgi Formu, Spielberg Durumluk Kaygı Ölçeği (SDKÖ), Visüel Analog Skalası (VAS) ve Doğum Sonu Konfor Ölçeği (DSKÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde frekans dağılımı, aritmetik ortalama ve strandart sapma, basıklık ve çarpıklık değerleri, bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.
Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 28.280±5.196 olup, %45.2'si ortaokul mezunu ve %81.2'si çalışmamaktadır. Kadınların sezaryen öncesi SDKÖ toplam puan ortalaması 50.30±15.38 dir. Kadınların doğum sonu VAS puan ortalamasının 8.089±2.04 ve DSKÖ toplam puan ortalaması 119.582±18.67 dir. DSKÖ alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde; fiziksel alt boyut için 40.718±10.19, psikosipritüel alt boyut için 43.212±6.08 ve sosyokültürel alt boyut için 35.652±7.46 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan kadınların SDKÖ ile VAS puan ortalamaları arasında pozitif ve zayıf düzeyde ($p<0,05$); SDKÖ ile DSKÖ toplam puan ve fiziksel konfor alt boyut puan ortalaması arasında negatif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<0.05$).
Sonuç: Bu araştırmadan elde edilen sonuçlar, kadınların planlı sezaryen öncesi durumluk anksiyete düzeyinin yüksek olduğunu ve sezaryen öncesi anksiyete düzeyinin hem doğum sonu ağrı hem de konfor düzeyi ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Kadınların sezaryen öncesi anksiyete düzeyi arttıkça doğum sonu ağrı düzeyi artmakta, doğum sonu fonfor düzeyi ise azalmaktadır. Ebelerin sezaryen doğumdan önce kadınların anksiyete düzeylerini azaltmaya yönelik gerekli eğitim ve danışmanlık hizmetlerini sunmaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Sezaryen Öncesi Anksiyete, Postpartum Ağrı, Postpartum Konfor, Ebelik

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
"Sağlık Araştırmaları"
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR

Abstract No: 7210
Publish No: SB-097
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Clinical Practice

The relationship between anxiety level before planned cesarean section and postpartum pain perception and comfort level

Hatice Kübra AYVACI[1], Zehra GÖLBAŞI[2]
[1]Eskişehir Osmangazi University
[2]Ankara Lokman Hekim University

Introduction: This research was conducted as a descriptive study to determine the relationship between anxiety level before planned cesarean section and postpartum pain perception and comfort level.

Materials and Methods: The study was conducted in a university hospital; the sample consisted of 330 women selected from among those who applied to the hospital for planned cesarean section. Data were collected using the Pregnancy Information Form, the Spielberg State Anxiety Scale (SAAS), the Visual Analog Scale (VAS), and the Postpartum Comfort Scale (PPC). Frequency distribution, arithmetic mean and standard deviation, kurtosis and skewness values, independent groups t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson correlation analysis were used in the statistical evaluation of the data. The significance level was accepted as $p<0.05$.

Results: The mean age of the women was 28.280±5.196, 45.2% were secondary school graduates, and 81.2% were unemployed. The mean STAI total score of the women before the cesarean section was 50.30±15.38. The mean postpartum VAS score of the women was 8.089±2.04, and the mean PPCQ total score was 119.582±18.67.When the mean PPCQ subscale scores were examined, it was found that the physical subscale was 40.718±10.19, the psychospiritual subscale was 43.212±6.08, and the sociocultural subscale was 35.652±7.46. The mean STAI and VAS scores of the participating women were positive and weak ($p<0.05$);a weakly significant negative correlation was found between the STAI and the total score of the PPCQ and the mean score of physical comfort subscale ($p<0.05$).

Conclusion: The results of this study showed that women's state anxiety levels were high before planned cesarean sections, and that the pre-cesarean anxiety level was related to both postpartum pain and comfort levels. As women's pre-cesarean anxiety level increased, postpartum pain levels increased, and postpartum phonophore levels decreased.It is important for midwives to provide the necessary education and counseling services to reduce women's anxiety levels before cesarean sections.

Keywords: Caesarean Section, Pre-Cesarean Anxiety, Postpartum Pain, Postpartum Comfort, Midwifery

Bildiri No: 1459
Yayın No: SB-098
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Gebelerin algıladıkları eş desteğinin gebeliğe ilişkin anksiyete, doğum öncesi bakım alma durumu ve doğum korkusuna etkisi

Hilal ÖZBEK[1], Sibel DİLMEN[2]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü Tokat, Türkiye
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Hizmetleri Bölümü, Niğde, Türkiye.

Giriş-Amaç: Bu araştırma, gebelerin algıladıkları eş desteğinin gebeliğe ilişkin anksiyete, doğum öncesi bakım alma durumu ve doğum korkusuna etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Analizlerde eş desteğinin alt boyutları incelenmiş; anlamlı yordayıcı olarak yalnızca maddi destek boyutu modele dâhil edilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniğinde 331 gebe ile yürütülmüştür. Veriler, Gebelikte Eş Desteği Algısı Ölçeği (GEDAÖ), Gebeliğe İlişkin Anksiyete Ölçeği (GİAÖ) ve Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği Form A (W-DEQ-A) kullanılarak toplanmıştır. İstatistiksel analizlerde tanımlayıcı istatistikler, çoklu doğrusal regresyon, ikili lojistik regresyon ve Hayes'in PROCESS makrosu (Model 4, 5000 bootstrap örneklemi) kullanılmıştır. Yaş, eğitim, çalışma durumu, evlilik süresi, eş ile ilişki kalitesi, eşin gebelik takibine katılımı ve eşle gitme sıklığı kovaryat olarak kontrol edilmiştir.

Bulgular: Eş desteğinin maddi alt boyutu, gebelik anksiyetesini anlamlı biçimde azaltmıştır ($B = -2.19$, $p < .001$). Gebeliğe ilişkin anksiyete ise doğum korkusunu artırmıştır ($B = 0.88$, $p < .001$). Ayrıca maddi desteğin doğum korkusu üzerindeki doğrudan etkisi de anlamlı bulunmuştur ($B = -1.47$, $p = .002$). Bootstrap analizine göre, gebelik anksiyetesi bu ilişkiye kısmen aracılık etmiştir (dolaylı etki = −1.93, %95 GA [−2.73, −1.27]). Model genel olarak anlamlıdır ($p < .001$). Buna ek olarak, lojistik regresyon analizine göre maddi eş desteği düzenli doğum öncesi bakım alma olasılığını artırmış (OR = 2.01, $p = .010$), gebelik anksiyetesi ise bu olasılığı azaltmıştır (OR = 0.85, $p = .022$).

Sonuç: Gebelikte algılanan eş desteği, özellikle maddi destek boyutu aracılığıyla doğum korkusunu hem doğrudan hem de gebeliğe ilişkin anksiyete aracılığıyla dolaylı olarak azaltmakta ve düzenli doğum öncesi bakım alma davranışını güçlendirmektedir. Bulgular, eş desteğinin güçlendirilmesinin gebelik anksiyetesi, doğum korkusu ve doğum öncesi bakım alma davranışı üzerinde olumlu etkiler yaratabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, eş desteği, doğum korkusu, gebelik anksiyetesi, aracılık analizi

Abstract No: 1459
Publish No: SB-098
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effects of Pregnant Women's Perceived Spousal Support on Pregnancy-Related Anxiety, Antenatal Care Attendance, and Fear of Childbirth

Hilal ÖZBEK[1], Sibel DİLMEN[2]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Tokat, Türkiye.
[2]Nigde Omer Halisdemir University, Nigde Zübeyde Hanım Vocational School of Health Services, Department of Health Care Services, Nigde, Turkiye.

Introduction: This study was conducted to determine the effects of pregnant women's perceived spousal support on pregnancy-related anxiety, antenatal care attendance, and fear of childbirth. The subdimensions of spousal support were examined, and only the financial support subdimension, which was found to be a significant predictor, was included in the model.
Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was carried out with 331 pregnant women who applied to the Obstetrics and Gynecology Outpatient Clinic of Niğde Training and Research Hospital. Data were collected using the Perceived Spousal Support Scale in Pregnancy (PSSP), the Pregnancy-Related Anxiety Questionnaire (PRAQ), and the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire Form A (W-DEQ-A). Statistical analyses included descriptive statistics, multiple linear regression, binary logistic regression, and Hayes' PROCESS macro (Model 4, 5000 bootstrap samples). Age, education level, employment status, duration of marriage, quality of relationship with spouse, husband's participation in antenatal follow-up, and frequency of attending follow-ups with the spouse were controlled as covariates.
Results: The financial subdimension of spousal support significantly reduced pregnancy-related anxiety ($B = -2.19$, $p < .001$). Pregnancy-related anxiety significantly increased fear of childbirth ($B = 0.88$, $p < .001$). In addition, the direct effect of financial support on fear of childbirth was significant ($B = -1.47$, $p = .002$). According to the bootstrap analysis, pregnancy-related anxiety partially mediated this relationship (indirect effect = −1.93, 95% CI [−2.73, −1.27]). The overall model was significant ($p < .001$).Furthermore, the binary logistic regression analysis showed that financial spousal support increased the likelihood of regular antenatal care attendance (OR = 2.01, $p = .010$), whereas pregnancy-related anxiety decreased it (OR = 0.85, $p = .022$).
Conclusion: Perceived spousal support during pregnancy, particularly the financial support subdimension, reduces fear of childbirth both directly and indirectly through pregnancy-related anxiety, while also enhancing regular antenatal care attendance. The findings suggest that strengthening spousal support can be an effective psychosocial resource in reducing pregnancy-related anxiety and fear of childbirth and in promoting antenatal care attendance.

Keywords: Pregnancy, spousal support, fear of childbirth, pregnancy-related anxiety, antenatal care, mediation analysis

Bildiri No: 2859
Yayın No: SB-099
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Gebelik Döneminde Duygusal Yeme Düzeylerinin Belirlenmesi ve İlişkili Metabolik Faktörler

Hüdanur TOPUZ[1], Simay Melike AKKOYUN[4], Zehranur ASAN[4], Merve İrem İSLİKAYE[2], Güldane Damla KAYA[3]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi
[2]Sakarya Üniversitesi
[3]Surrey Üniversitesi
[4]Bağımsız Araştırmacı

Giriş-Amaç: Gebelik, hormonal dalgalanmaların yaşandığı ve enerji gereksiniminin arttığı bir süreç olup, duygusal yeme davranışının belirginleşme riski taşır. Duygusal yeme; gebelikte aşırı kilo alımı riskini artırarak, gestasyonel diyabet ve hipertansiyon gibi metabolik komplikasyonların gelişimine katkıda bulunabilir. Bu çalışmanın amacı, gebelerde duygusal yeme düzeylerini saptamak ve bu davranışın sosyodemografik ve klinik değişkenlerle olan ilişkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, gebe kadınlarda duygusal yeme düzeylerini tanımlamaya yönelik nicel, kesitsel tipte bir tarama çalışmasıdır. Araştırma evreninden primipar gebeler uygun örnekleme yöntemiyle çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler, yapılandırılmış bir anket formu kullanılarak yüz yüze/çevrimiçi yöntemlerle tek seferde toplanmıştır. Anket; sosyodemografik bilgileri, obstetrik öyküyü, beslenme alışkanlıklarını ve Duygusal Yeme Ölçeği (DEÖ) puanlarını içermektedir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, yüzde) ve gruplar arası karşılaştırmalar için uygun istatistiksel testler kullanılmıştır.

Bulgular: Ön verilerin sunumu olarak 30 gebeden toplanan nicel veriler analiz edilmiştir. Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 27,7 yıl, ortalama gebelik haftası 20,6 olarak bulunmuştur. Duygusal Yeme Ölçeği'ne göre gebelerin %43.3'ünün (n=13) duygusal yiyici olmadığı, %13.3'ünün (n=4) düşük düzeyde duygusal yiyici olduğu ve %43.3'ünün (n=13) ise duygusal yiyici kategorisinde yer aldığı tespit edilmiştir. İnsülin direnci tanısı almış olan gebelerin incelenmesi sonucunda, bu grubun %66.6'sının (n=2) duygusal yiyici olarak, %33.3'ünün (n=1) ise düşük düzeyde duygusal yiyici olarak tanımlandığı saptanmıştır. Ayrıca, gebelerin %50'sinin iştahsızlık veya canının istememesi nedeniyle en az bir ana öğün atladığı belirlenmiştir.

Grafik 1. Duygusal Yeme Ölçeği Puanlarına Göre Gebeler

Sonuç: Araştırma bulguları, gebelerin yaklaşık yarısının yüksek düzeyde duygusal yeme eğilimi gösterdiğini ortaya koymaktadır. Özellikle, insülin direnci gibi metabolik risk taşıyan küçük grupta bu oranın daha yüksek olması dikkat çekicidir. Bu durum, duygusal yeme davranışının gestasyonel metabolik komplikasyonlarla potansiyel bir ilişkisi olabileceğine işaret etmektedir. Gebelikte yaygın görülen öğün atlama davranışı da, duygusal yeme ile birlikte, dengesiz enerji alımına ve beslenme yetersizliklerine yol açabilecek önemli bir bulgudur. Bu sonuçlar, gebelik takibi sürecinde rutin duygusal yeme taraması ve beslenme danışmanlığının metabolik risk altındaki gruplar için kritik öneme sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Yeme, Gebe, Gebelik, Yeme Davranışı Örüntüsü,

Abstract No: 2859
Publish No: SB-099
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Determining Levels of Emotional Eating During Pregnancy and Related Metabolic Factors

Hüdanur TOPUZ[1], Simay Melike AKKOYUN[4], Zehranur ASAN[4], Merve İrem İSLİKAYE[2], Güldane Damla KAYA[3]

[1]Istanbul Medipol University
[2]Sakarya University
[3]Surrey of University
[4]Independent researcher

Introduction: Pregnancy is marked by significant hormonal changes and increased nutritional needs, which may heighten vulnerability to emotional eating. This behaviour can contribute to excessive gestational weight gain and elevate the risk of metabolic complications, including gestational diabetes and hypertension. The present study aims to assess emotional eating levels among pregnant women and explore associations between this behaviour and sociodemographic or clinical characteristics.

Materials and Methods: A quantitative, cross-sectional design was employed to evaluate emotional eating tendencies in pregnant women. Primiparous participants from the study population were selected through appropriate sampling strategies. Data were collected in a single session through a structured questionnaire administered either face-to-face or online. The questionnaire included sociodemographic variables, obstetric details, dietary practices, and scores from the Emotional Eating Scale. Descriptive analyses and suitable statistical tests were used to evaluate group differences.

Results: Preliminary findings were obtained from 30 pregnant women. The mean age of participants was 27.7 years, and the mean gestational age was 20.6 weeks. Based on Emotional Eating Scale scores, 43.3% of the women did not display emotional eating behaviour, 13.3% demonstrated low-level emotional eating, and 43.3% were classified as emotional eaters. Among participants diagnosed with insulin resistance, 66.6% exhibited emotional eating and 33.3% showed low-level emotional eating. Additionally, half of the women reported skipping at least one main meal due to reduced appetite or unwillingness to eat.

Graph 1. Pregnant Women According to Emotional Eating Scale Scores

Graph 1. Pregnant Women According to Emotional Eating Scale Scores

Conclusion: The findings suggest that nearly half of pregnant women experience high emotional eating tendencies, with a notably greater prevalence in women with metabolic risk factors such as insulin resistance. This pattern indicates a possible association between emotional eating and adverse metabolic outcomes during pregnancy. The frequent practice of skipping meals, combined with emotional eating, may further contribute to imbalanced energy intake and nutritional deficiencies. These results highlight the importance of routine screening for emotional eating and providing targeted nutritional guidance during antenatal care, especially for women at elevated metabolic risk.

Keywords: Emotional Eating, Pattern of Eating Behavior, Pregnancy, Pregnant

Bildiri No: 4735
Yayın No: SB-100
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Obstetrik Şiddet Algısının Doğum Sonrası Ebeveynlik Davranışı İle İlişkisi: Karşılaştırma Çalışması

Hülya KAMALAK[1], Emine AKSÜT AKÇAY[1], Gülnaz ERDİ[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü,

Giriş-Amaç: Bu araştırmada, kadınların obstetrik şiddet algısı ile doğum sonrası ebeveynlik davranışları arasındaki ilişkiyi belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipteki araştırma, Aralık 2023–Nisan 2024 tarihleri arasında Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi'nde normal doğum yapan 352 kadın (176 primipar, 176 multipar) ile yürütülmüştür. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Obstetrik Şiddet Algısı Ölçeği (OŞAÖ) ve Doğum Sonrası Ebeveynlik Davranışı Ölçeği (DSEDÖ) ile yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, t-testi, ANOVA, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 25,64±4,76 yıl; evlilik süresi ortalaması 4,13±3,55 yıldır. Obstetrik Şiddet Algısı Ölçeği (OŞAÖ) toplam puan ortalaması 20,30±15,15, Doğum Sonrası Ebeveynlik Davranışı Ölçeği (DSEDÖ) toplam puanı ise 3,96±1,38 olarak belirlenmiştir. OŞAÖ'nin "Gebelik Öncesi ve Gebelik Dönemi", "Doğum Anı" ve "Doğum Sonu Dönem" alt boyutları ile doğum sayısı, doğum öncesi kontrol sayısı ve gebelikte problem yaşama durumu arasında anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). OŞAÖ ile DSEDÖ arasında negatif yönlü, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=-0,347$; $p<0,001$).

Sonuç: Obstetrik şiddet algısının artması, doğum sonrası ebeveynlik davranışlarını olumsuz etkilemektedir. Obstetrik şiddet algısının azaltılmasına yönelik farkındalık eğitimlerinin artırılması ve kadın merkezli ebelik bakım uygulamalarının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonrası dönem, ebelik, ebeveynlik davranışı, kadın sağlığı, obstetrik şiddet

Abstract No: 4735
Publish No: SB-100
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Relationship Between Perception of Obstetric Violence and Postpartum Parenting Behavior: A Comparative Study

Hülya KAMALAK[1], Emine AKSÜT AKÇAY[1], Gülnaz ERDİ[1]

[1]Kahramanmaras Sutçu Imam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kahramanmaras,

Introduction: This study aimed to examine the relationship between women's perception of obstetric violence and their postpartum parenting behaviors.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted between December 2023 and April 2024 with 352 women (176 primiparous, 176 multiparous) who had vaginal births at the Health Practice and Research Hospital of Kahramanmaraş Sütçü İmam University. Data were collected through face-to-face interviews using the Descriptive Information Form, the Obstetric Violence Perception Scale (OVPS), and the Postpartum Parenting Behavior Scale (PPBS). Descriptive statistics, t-tests, ANOVA, Pearson correlation, and multiple linear regression analyses were used for data analysis.

Results: The average age of participants was 25.64±4.76 years; the average duration of marriage was 4.13±3.55 years. The total mean score on the Obstetric Violence Perception Scale (OVPS) was 20.30±15.15, while the total score on the Postpartum Parenting Behavior Scale (PPBBS) was 3.96±1.38. A significant relationship was found between the OSSS subscales "Pre-pregnancy and Pregnancy Period," "Moment of Birth," and "Postpartum Period" and the number of births, number of prenatal checkups, and experience of problems during pregnancy ($p<0.05$). A negative, moderate, and significant relationship was found between the OŞAÖ and the DSEDÖ ($r = -0.347$; $p < 0.001$).

Conclusion: A higher perception of obstetric violence negatively influences postpartum parenting behaviors. It is recommended to increase awareness training to reduce perceptions of obstetric violence and to strengthen women-centered midwifery care practices.

Keywords: Midwifery, obstetric violence, parenting behavior, postpartum period, women's health

Bildiri No: 3098
Yayın No: SB-101
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Prenatal Dönemdeki Kadınların İklim Değişikliği Farkındalığı İle Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Analizi

İffet Güler KAYA[1], İremnur ŞENGÖR[1], Dilara ALTAN[1], Mervenur KUTLUBAY[1], Şilan DANIŞ[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırmanın amacı, prenatal dönemdeki kadınların iklim değişikliği farkındalık düzeyleri ile kaygı durumları arasındaki ilişkiyi belirlemek ve sosyodemografik değişkenlere göre farklılıkları değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma, İstanbul Medipol Üniversitesi bünyesindeki üç hastanede yürütülmüştür. G*Power analizine göre %95 güven düzeyinde, etki büyüklüğü 0.30 alınarak minimum 300 katılımcı belirlenmiş; çalışmaya 334 gönüllü gebe dahil edilmiştir. Veriler Tanımlayıcı Bilgi Formu, İklim Değişikliği Kaygı Ölçeği ve İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği ile toplanmış, SPSS 22.0 kullanılarak analiz edilmiştir. Etik kurul onayı alınmıştır.

Bulgular: BulgularGebelerin ortalama yaşı 29.08±4.39'dur. Ortalama iklim kaygı puanı 28.81±8.12 olup orta düzeydedir. Eğitim ve gelir düzeyi arttıkça farkındalık ve kaygı puanlarının anlamlı biçimde yükseldiği bulunmuştur ($p<0.05$). Afet deneyimi ve ilk gebelik durumu da kaygıyı artıran faktörlerdir. İklim farkındalığı ile kaygı düzeyi arasında pozitif korelasyon saptanmıştır.

Tablo 1. İklim Değişikliği Kaygı ile İklim Değişikliği Farkındalık Puanları Arasında Korelasyon Analizi

		İklim Değişikliği Kaygı Toplam
İklim Değişikliği Genel Farkındalık	r	0.233**
	p	0.000
İklim Sorununu Algılama Biçimi	r	0.278**
	p	0.000
İklim Nedenlerine İlişkin Bilgi	r	0.157**
	p	0.002
İklim Endişe Düzeyi	r	0.154**
	p	0.002
İklim Davranış Ve Politika Beklentisi	r	0.177**
	p	0.000

*<0,05; **<0,01; Pearson Korelasyon Analizi

Sonuç: Gebelerde iklim değişikliğine ilişkin farkındalık arttıkça kaygı düzeyinin de yükseldiği belirlenmiştir. Bu durum, çevresel bilincin psikolojik duyarlılıkla birlikte ele alınması gerektiğini göstermektedir. Eğitim kurumlarında ve sağlık hizmetlerinde iklim temelli farkındalık programlarının artırılması, gebelerin hem bilgi düzeyini hem psikolojik dayanıklılığını güçlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, kaygı, prenatal, iklim değişikliği,gebe

Abstract No: 3098
Publish No: SB-101
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

Analysis of The Relationship Between Climate Change Awareness and Anxiety Levels of Women in The Prenatal Period

İffet Güler KAYA[1], İremnur ŞENGÖR[1], Dilara ALTAN[1], Mervenur KUTLUBAY[1], Şilan DANIŞ[1]

[1]İstanbul Medipol University

Introduction: The aim of this study is to determine the relationship between climate change awareness levels and anxiety levels of women in the prenatal period and to evaluate differences according to sociodemographic variables.

Materials and Methods: This descriptive, cross-sectional study was conducted at three hospitals within Istanbul Medipol University. A minimum of 300 participants were identified using G*Power analysis at a 95% confidence level and an effect size of 0.30; 334 pregnant volunteers were included in the study. Data were collected using a Descriptive Information Form, the Climate Change Anxiety Scale, and the Climate Change Awareness Scale, and analyzed using SPSS 22.0. Ethics committee approval was obtained.

Results: The mean age of the pregnant women was 29.08±4.39. The mean climate anxiety score was 28.81±8.12, representing a moderate level. Awareness and anxiety scores were found to increase significantly as education and income levels increased ($p<0.05$). Disaster experience and first pregnancy were also factors that increased anxiety. A positive correlation was found between climate awareness and anxiety levels.

Table 1. Correlation Analysis Between Climate Change Anxiety and Climate Change Awareness Scores

Subscales of Climate Change Awareness	**r**	**p**
General Awareness of Climate Change	0.233**	**0.000**
Perception of Climate Issues	0.278**	**0.000**
Knowledge of Climate Change Causes	0.157**	**0.002**
Level of Climate Concern	0.154**	**0.002**
Behavioral and Policy Expectations	0.177**	**0.000**

*<0.05; **<0.01; Pearson Correlation Analysis Çeviriyi kaydet ChatGPT ile optimize edin

Conclusion: It has been determined that as awareness of climate change increases in pregnant women, so does their anxiety level. This demonstrates that environmental awareness should be addressed alongside psychological sensitivity. Increasing climate-based awareness programs in educational institutions and healthcare settings can strengthen both the knowledge and psychological resilience of pregnant women.

Keywords: Awareness, anxiety, climate change, prenatal,pregnancy

2. ULUSLARARASI EBEARGE KONGRESİ
EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ
27-29 Kasım 2025
Tarihi Havagazı Fabrikası Kültür Merkezi, İZMİR
"Sağlık Araştırmaları"

Bildiri No: 5862
Yayın No: SB-102
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Ebelik Eğitimi

İntrapartum Bakımda Görev Alan Ebelerin Duygusal Uygunluğu ve Duyarlılığının İş Doyumu ve Tükenmişlik Üzerindeki Etkileri

İffet GÜLER KAYA[1], Nagihan MEMİŞ[1], Hümeyra Şirin ŞİRİN[1]
[1]İstanbul medipol üniversitesi

Giriş-Amaç: intrapartum dönem, hem anne hem de sağlık profesyonelleri açısından yoğun fiziksel ve duygusal etkileşimlerin yaşandığı kritik bir süreçtir. Bu dönemde görev alan ebelerin duygusal uygunluk ve duyarlılık düzeyleri, bakım kalitesinin ve anne memnuniyetinin önemli belirleyicilerindendir. Ebelik mesleğinde empati, duygusal farkındalık ve duygusal düzenleme becerileri; etkili iletişimi, güven ilişkisini ve profesyonel doyumu artırırken, tükenmişliği azaltan temel faktörler arasında yer almaktadır. Ancak yoğun iş yükü, nöbet düzeni ve sınırlı destek sistemleri ebelerde duygusal yıpranmaya yol açabilmektedir.Bu araştırma, intrapartum bakımda görev alan ebelerin duygusal uygunluk ve duyarlılık düzeylerinin, iş doyumu ve tükenmişlik üzerindeki etkilerini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı ve kesitsel araştırma, İstanbul Medipol Üniversitesi bünyesinde intrapartum bakımda görev yapan ebelerin duygusal uygunluk ve duyarlılığının iş doyumu ve tükenmişlik düzeyine etkisini belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Medipol Mega, Pendik ve Bahçelievler hastanelerinde çalışan 115 ebe oluşturmuştur. Veriler, Bilgi Toplama Formu, Duygusal Uygunluk ve Duyarlılık Ölçeği, Maslach Tükenmişlik Envanteri ve Minnesota İş Doyumu Ölçeği ile toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan 109 ebenin yaş ortalaması 33,2 ± 6,4 yıl olup, %72,5'i lisans mezunudur. Duygusal uygunluk ve duyarlılık düzeyinin eğitim durumuna göre anlamlı biçimde farklılaştığı ($p = .001$), yüksek lisans mezunlarında bu düzeyin en yüksek olduğu belirlenmiştir. Eğitim düzeyi yükseldikçe tükenmişlik düzeyinin azaldığı, iş doyumunun ise arttığı saptanmıştır ($p < .01$). Geliri giderinden az olan katılımcıların duygusal uygunluk ve duyarlılık düzeyi anlamlı biçimde düşüktür ($p = .007$). Ayrıca aylık nöbet sayısı arttıkça duygusal tükenme düzeyinin yükseldiği bulunmuştur ($p = .014$). Korelasyon analizine göre duygusal uygunluk düzeyi arttıkça tükenmişlik azalmış, iş doyumu artmıştır. Tükenmişliğin alt boyutları iş doyumu ile ters yönlü, duygusal uygunlukla ise olumlu yönde ilişkili bulunmuştur.

Sonuç: Bu araştırmada, intrapartum bakımda görev alan ebelerin duygusal uygunluk ve duyarlılık düzeylerinin, tükenmişlik ve iş doyumu ile yakından ilişkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebe, duygusal uygunluk ve duyarlılık, iş doyumu, tükenmişlik

Abstract No: 5862
Publish No: SB-102
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Midwifery Education

The Effects of Emotional Availability and Sensitivity of Midwives Working in Intrapartum Care on Job Satisfaction and Burnout

İffet GÜLER KAYA[1], Nagihan MEMİŞ[1], Hümeyra Şirin ŞİRİN[1]
[1]İstanbul Medipol University

Giriş-Amaç: The intrapartum period is a critical period characterized by intense physical and emotional interactions for both mothers and healthcare professionals. The emotional availability and sensitivity levels of midwives working during this period are important determinants of the quality of care and maternal satisfaction. In the midwifery profession, empathy, emotional awareness, and emotional regulation skills are key factors that increase effective communication, trust, and professional satisfaction, while also reducing burnout. This study was conducted to determine the effects of the emotional availability and sensitivity levels of midwives involved in intrapartum care on job satisfaction and burnout.

Gereç-Yöntem: This descriptive, cross-sectional study was conducted to determine the impact of emotional availability and sensitivity on job satisfaction and burnout levels among midwives working in intrapartum care at Istanbul Medipol University. The study population consisted of 115 midwives working at Medipol Mega, Pendik, and Bahçelievler hospitals. Data were collected using an Information Collection Form, the Emotional Availability and Sensitivity Scale, the Maslach Burnout Inventory, and the Minnesota Job Satisfaction Scale.

Bulgular: The mean age of the 109 midwives participating in the study was 33.2 ± 6.4 years, and 72.5% had a bachelor's degree. Levels of emotional availability and sensitivity differed significantly by educational level ($p = .001$), with these levels being highest among those with master's degrees. As the level of education increased, burnout levels decreased, and job satisfaction increased ($p < .01$). Participants whose income was less than their expenses had significantly lower levels of emotional availability and sensitivity ($p = .007$). Furthermore, it was found that as the number of monthly shifts increased, emotional exhaustion levels increased ($p = .014$). Correlation analysis showed that as emotional availability increased, burnout decreased and job satisfaction increased. The sub-dimensions of burnout were found to be inversely correlated with job satisfaction and positively correlated with emotional availability.

Sonuç: This study determined that the levels of emotional availability and sensitivity among midwives involved in intrapartum care are closely related to burnout and job satisfaction.

Keywords: Midwife, emotional availability and sensitivity, job satisfaction, burnout

Bildiri No: 7053
Yayın No: SB-103
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Deprem Sonrası Travma Düzeyinin Postpartum Depresyon Düzeyine Etkisi

Kader ATABEY[1], Tuba Enise Benli[2], Gülseren SARITAŞ[1], Maide DOĞAN[1], Someye MOHAMMADİ[1], Yeşim AKSOY DERYA[1]
[1]İnönü Üniversitesi
[2]Giresun Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma, deprem sonrası travma düzeyinin lohusalarda postpartum depresyon düzeyine etkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Kesitsel türde planlanan araştırma, 6 Şubat depremlerinin yaşandığı Malatya ilinde bir kamu hastanesinin lohusa servisinde doğum yapan 345 lohusa üzerinde yürütüldü. Veriler, "Kişisel Tanıtım Formu", "Deprem Sonrası Travma Düzeyini Belirleme Ölçeği (DSTDBÖ)" ve "Edinburgh Postpartum Depresyon Ölçeği (EPDÖ)" kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t-testi ve pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Yaş ortalaması 28.39 ± 5.31 olan lohusaların "DSTDBÖ" puan ortalaması 44.03 ± 12.93, "EPDÖ" puan ortalaması ise 9.27 ± 4.59 olarak bulundu. %22.6'sı "EPDÖ risk grubu"nda olan lohusaların; "EPDÖ risk olmayan" grup ile puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.001$). Lohusaların DSTDBÖ toplam ve alt boyutları (Davranış Problemleri, Heyecansal Sınırlılık, Duyuşsal Yapılandırma, Bilişsel Yapılandırma ve Uyku Problemleri) ile EPDÖ toplam puanları arasında pozitif ve anlamlı bir korelasyon olduğu belirlendi ($p<0.001$).

Sonuç: Yaşanan travma düzeyinin deprem sonrası lohusalarda postpartum depresyon riski ile ilişkili olduğu, travma düzeyi yüksek olan kadınlarda postpartum depresyon riskinin arttığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda, deprem sonrası lohusalık dönemindeki kadınlara yönelik ruhsal destek programları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, postpartum depresyon, travma, lohusa

Abstract No: 7053
Publish No: SB-103
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Effect of Post-Earthquake Trauma Level on Postpartum Depression Level

Kader ATABEY[1], Tuba Enise Benli[2], Gülseren SARITAŞ[1], Maide DOĞAN[1], Someye MOHAMMADİ[1], Yeşim AKSOY DERYA[1]
[1]İnonu University
[2]Giresun University

Introduction: This study was conducted to examine the effect of post-earthquake trauma level on postpartum depression level in puerperal women.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted on 345 postpartum women who gave birth in the maternity ward of a public hospital in Malatya, the province affected by the February 6 earthquake. Data were collected using a Personal Information Form, the Post-Earthquake Trauma Level Determination Scale (PTSDRS), and the Edinburgh Postpartum Depression Scale (EPDS). Descriptive statistics, independent samples t-tests, and Pearson correlation analysis were used in data analysis.

Results: The mean "BASQ" score of the postpartum women with a mean age of 28.39 ± 5.31 was found to be 44.03 ± 12.93 and the mean "BASQ" score was found to be 9.27 ± 4.59. The difference between the mean scores of the postpartum women, 22.6% of whom were in the "BASQ at-risk" group and the "BASQ non-risk" group, was statistically significant ($p<0.001$). A positive and significant correlation was determined between the total BASQ and its sub-dimensions (Behavioral Problems, Emotional Limitation, Affective Structuring, Cognitive Structuring, and Sleep Problems) of the postpartum women and the total BASQ scores ($p<0.001$).

Conclusion: It has been determined that the level of trauma experienced is associated with the risk of postpartum depression in post-earthquake postpartum women, and that the risk of postpartum depression increases in women with higher levels of trauma. Therefore, psychological support programs are recommended for post-earthquake postpartum women.

Keywords: Earthquake, postpartum depression, trauma, puerperium

Bildiri No: 3412
Yayın No: SB-104
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Kadın Sağlığı

Çocukluk Çağı Ruhsal Travmalarının Gebelerdeki Doğum Korkusu ve Bulantı Kusma Şiddeti ile İlişkisi

Kader ATABEY[1], Kadriye GÜL[2], Yeşim AKSOY DERYA[1], Ercan YILMAZ[1]

[1]İnönü Üniversitesi
[2]Adıyaman Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma çocukluk çağı ruhsal travmalarının gebelerde doğum korkusu ve bulantı-kusma şiddeti ile ilişkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türde planlanan araştırma, Türkiye'nin doğusunda bulunan bir üniversite hastanesinin Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniklerine başvuran 412 gebe üzerinde yürütüldü. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Çocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeği(CTQ-33), Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği A versiyonu (W-DEQ A) ve PUQE testi kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, korelasyon ve varyans analizleri (ANOVA) uygulandı.

Bulgular: CTQ-33 puan ortalaması 92.22 ±19.72 olan gebelerdeki doğum korkusu yaşamaoranının %58.5 ile "klinik düzeyde", bulantı-kusma şiddetinin ise %49.3 ile "orta düzeyde"olduğu belirlenmiştir. CTQ-33 toplam ve alt boyut puan ortalamaları ile W-DEQ A ve PUQE toplam puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur (p;0.001). Ayrıca, CTQ-33 alt boyutlarına (duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, fiziksel ihmal, duygusal ihmal ve aşırı koruma/kontrol) ait travma puan ortalamalarının, klinik düzey doğum korkusu olanlarda orta ve şiddetli düzeye göre ve yine ağır düzeyde bulantı kusma şiddeti olanlarda hafif ve orta düzeydekilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir (p;0.001).

Sonuç: Çocukluk çağı ruhsal travmaların gebelerdeki doğum korkusu ve bulantı kusmaşiddetini arttıran değişkenler olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk çağı travmaları, doğum korkusu, bulantı-kusma, gebelik

Abstract No: 3412
Publish No: SB-104
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Women's Health

The Relationship Between Childhood Psychological Trauma and Fear of Childbirth and Nausea and Vomiting in Pregnant Women

Kader ATABEY[1], Kadriye GÜL[2], Yeşim AKSOY DERYA[1], Ercan YILMAZ[1]

[1]İnönü University
[2]Adiyaman University

Introduction: This study was conducted to examine the relationship between childhood psychological trauma and the fear of childbirth and the severity of nausea and vomiting in pregnant women.

Materials and Methods: This descriptive, cross-sectional study was conducted on 412 pregnant women who attended the Obstetrics and Gynecology Outpatient Clinic of a university hospital in eastern Turkey. Data were collected using a Personal Information Form, the Childhood Psychological Trauma Questionnaire (CTQ-33), the Wijma Childbirth Expectations/Experiences Questionnaire A (W-DEQ A), and the PUQE test. Descriptive statistics, correlation, and analysis of variance (ANOVA) were used to analyze the data.

Results: In pregnant women with a mean CTQ-33 score of 92.22 ± 19.72, the rate of experiencing fear of childbirth was determined to be at a "clinical level" at 58.5%, and the severity of nausea and vomiting was determined to be at a "moderate level" at 49.3%. A positive significant correlation was found between the mean CTQ-33 total and sub-dimension scores and the total scores of W-DEQ A and PUQE (p; 0.001). In addition, the mean trauma scores for the CTQ-33 sub-dimensions (emotional abuse, physical abuse, sexual abuse, physical neglect, emotional neglect, and overprotection/control) were higher in those with clinical level fear of childbirth compared to moderate and severe levels, and higher in those with severe nausea and vomiting compared to mild and moderate levels (p; 0.001).

Conclusion: Childhood psychological traumas were found to be variables that increased the severity of fear of childbirth and nausea and vomiting in pregnant women.

Keywords: Childhood traumas, fear of birth, nausea and vomiting, pregnancy

Bildiri No: 6644
Yayın No: SB-105
Bildiri Grubu: Tanımlayıcı ve Kesitsel Araştırmalar / Klinik Uygulamalar

Kendini Kabul Düzeyinin Gebelerdeki Travmatik Doğum ve Travmatik Emzirme Algısına Etkisi

Kadriye GÜL[1], Kader ATABEY[2], Yeşim AKSOY DERYA[2], Ercan YILMAZ[2]

[1]Adıyaman Üniversitesi

[2]İnönü Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu araştırma kendini kabul düzeyinin gebelerde travmatik doğum ve travmatik emzirme algısına etkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Kesitsel nitelikteki bu araştırmanın örneklemini Türkiye'nin doğusundaki bir Tıp Merkezine bağlı Kadın hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı gebe polikliniğine başvuran gebeler oluşturdu. Veriler, "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Gebelerde Kendini Kabul Ölçeği (GKKÖ)", "Travmatik Doğum Algısı Ölçeği (TDAÖ)" ve "Travmatik Emzirme Algısı Ölçeği (TEAÖ)" kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t-testi, ANOVA testi ve korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Yaş ortalaması 28.92±5.00 olan gebelerin ortalama gebelik haftası 34.05±5.1'dir. GKKÖ, TDAÖ ve TEAÖ toplam puan ortalamaları sırası ile 36.28±8.42, 68.66±28.67 ve 53.47±15.73'dir. TDAÖ ve TEAÖ toplam puanı ile GKKÖ toplam puanı arasında negatif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. GKKÖ/beden kabulündeki azalmanın travmatik doğum ve travmatik emzirme algısını artırdığı belirlenirken, GKKÖ/gebeliğin kabulündeki azalmanın sadece travmatik emzirme algısını artırdığı görülmüştür. Travmatik emzirme algısı olan gebelerde GKKÖ toplam ve alt boyut puan ortalamalarının travmatik emzirme algısı olmayan gebelere oranla daha düşük olduğu belirlendi.

Sonuç: Travmatik doğum ve travmatik emzirme algısı arttıkça gebelikte kendini kabul düzeyinin azaldığı, gebelikteki bedensel kabul düzeyinin travmatik doğum ve travmatik emzirme algısını etkileyen önemli bir değişken olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Kendini kabul, gebelik, travmatik doğum algısı, travmatik emzirme algısı

Abstract No: 6644
Publish No: SB-105
Abstract Group: Descriptive and Cross-Sectional Research / Clinical Practice

The Effect of Self-Acceptance Level on the Perception of Traumatic Birth and Traumatic Breastfeeding in Pregnant Women

Kadriye GÜL[1], Kader ATABEY[2], Yeşim AKSOY DERYA[2], Ercan YILMAZ[2]

[1]Adiyaman University

[2] Inonu University

Introduction: This study was conducted to examine the impact of self-acceptance on the perception of traumatic birth and traumatic breastfeeding in pregnant women.

Materials and Methods: The sample for this cross-sectional study consisted of pregnant women presenting to the obstetrics and gynecology outpatient clinic of a medical center in eastern Türkiye. Data were collected using the "Introductory Information Form," "Self-Acceptance Scale for Pregnant Women (SAS-PW)", the "Traumatic Childbirth Perception Scale (TCPS), and "Traumatic Breastfeeding Perception Scale (TBPS). Descriptive statistics, t-test in independent groups, ANOVA test and correlation analysis were used in the analysis of the data.

Results: The mean age of the pregnant women was 28.92±5.00 years, and the mean gestational age was 34.05±5.1 weeks. The mean total scores of the SAS-PW, TCPS, and TBPS were 36.28±8.42, 68.66±28.67, and 53.47±15.73, respectively. A negative and significant relationship was found between the total TCPS and TBPS scores and the total SAS-PW score. It was determined that a decrease in SAS-PW /body acceptance increased the perception of traumatic birth and traumatic breastfeeding, while a decrease in SAS-PW /pregnancy acceptance only increased the perception of traumatic breastfeeding. It was determined that the mean total and subscale scores of the SAS-PW were lower in pregnant women with traumatic breastfeeding perception compared to those without traumatic breastfeeding perception.

Conclusion: As the perception of traumatic birth and traumatic breastfeeding increases, the level of self-acceptance during pregnancy decreases, and it has been determined that the level of physical acceptance during pregnancy is an important variable affecting the perception of traumatic birth and traumatic breastfeeding.

Keywords: Self-acceptance, pregnancy, perception of traumatic birth, perception of traumatic breastfeeding

Tam Metinler

Nitel Araştırmalar: Durum, Deneyimler, Örnekler

Aynur ÇETİNKAYA[1]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği

Özet

Amaç: Bu bildirinin amacı, Türkiye'de ve uluslararası düzeyde nitel araştırmalara yönelik yaklaşımları değerlendirmek ve mevcut durumu eleştirel bir bakışla sorgulamaktır. Ayrıca ebelik disiplininde nitel yaklaşımların kullanımına ilişkin öz düşünümsel temelli çıkarımlar sunmak ve disiplinin ilerlemesine ile yöntemsel zenginleşmesine katkı sağlayabilecek yol gösterici stratejileri tartışmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma nitel araştırma yaklaşımlarının kuramsal ve uygulamalı boyutlarını tartışmaya yönelik betimleyici ve öz düşünümsel bir yaklaşım üzerine inşa edilmiştir. Veri kaynakları olarak, Türkiye'de ve uluslararası literatürde yayımlanmış nitel araştırma örnekleri, ebelik alanındaki uygulamalar, araştırmacının öz düşünümsel deneyimleri ve alan yazınındaki metodolojik tartışmalar temel alınmıştır. Çalışma etik kurul onayı gerektirmezken, akademik dürüstlük ve kaynak gösterme ilkelerine titizlikle uyulmuştur.

Bulgular: Greenhalgh ve arkadaşları (2016), British Medical Journal editörlerine 11 ülkeden 76 akademisyen ile birlikte kaleme aldıkları nitel araştırmalara ilişkin açık mektupta, nicel ve nitel araştırmalar arasındaki karşılaştırmayı "dünün savaşı" olarak nitelendirmiş; bu karşılaştırmanın günümüzde ise bir "fırsat" olarak görülmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Nitel yöntemlerde temelde üç temel endişe öne çıkmaktadır: (i) geçerliliği sağlamak amacıyla kontrol listelerinin kullanılmasının doğurduğu sonuçlar, (ii) eksik veya yetersiz araştırmalar ve (iii) sınırlı örneklemlerle, yüzeysel yürütülen çalışmalar. Günümüzde en önemli kaygı ise yöntemlerdeki değişikliklerin nefes kesici bir hızla gerçekleşmesidir. Bu durum, geniş ve derinlemesine sorgulama

için gerekli olan dikkatli kavramsal ve teorik gelişimin sekteye uğramasına yol açmaktadır. Derin teorik araştırmalardan, hızla yürütülen ve yüzeysel açıklamalarla sınırlı kalan çalışmalara doğru bir dönüşüm yaşanmakta; bu da araştırma odağında değişikliklerle sonuçlanmaktadır.

Sonuç: Anlam odaklı nitel araştırmalar için geliştirilen stratejiler, araştırmacılar açısından önemli bir yol gösterici işlevi üstlenmektedir. Nitel araştırmanın gücü hafife alınmamalıdır; zira bu güç, yalnızca özenle planlanmış ve titizlikle yürütülen çalışmalarla ortaya çıkmaktadır. Nitel araştırma hızlı veya kolay bir süreç olmamakla birlikte, sunduğu katkılar oldukça zengindir. Özellikle deneyimsiz araştırmacıların, verileri anlamlandırma sürecine yeterli zaman ayırmaları gerekmektedir. Sonuç olarak, nitel yaklaşıma dayalı araştırmalarda ebelik disiplinine özgü metodolojik katkıların değerlendirilmesi, alanın gelişimi açısından kritik bir önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nitel araştırma, ebelik, araştırma kalitesi

Abstract

Qualitative Research: Context, Experiences, and Exemplary Practices

Objective: The purpose of this paper is to evaluate perspectives on qualitative research and to critically interrogate its status in Turkey and internationally. In addition, it aims to provide reflexivity-based insights into the use of qualitative approaches within the discipline of midwifery and to discuss guiding strategies that may contribute to the advancement and methodological enrichment of the field.

Materials and Methods: The study is built upon a descriptive and reflexive approach aimed at discussing both the theoretical and practical dimensions of qualitative research methodologies. As data sources, it draws on published examples of qualitative studies in Turkey and internationally, applications within the field of midwifery, the researcher's reflexive experiences, and methodological debates in the literature. While the study does not require ethical committee

approval, strict adherence has been maintained to the principles of academic integrity and proper citation.

Results: In their open letter to the editors of the British Medical Journal, Greenhalgh et al. (2016), together with 76 scholars from 11 countries, characterized the comparison between quantitative and qualitative research as "the war of yesterday." They emphasized, however, that this juxtaposition should now be regarded as "the opportunity of today." In qualitative methodologies, three major concerns are commonly highlighted: (i) the implications of using checklists to ensure validity, (ii) incomplete or insufficient research, and (iii) studies conducted superficially with limited samples (glimmers). The most pressing concern today is that methodological changes are occurring at a breathtaking pace. This rapid transformation undermines the careful conceptual and theoretical development required for broad and in-depth inquiry. Consequently, there is a shift from profound theoretical investigations toward hastily conducted studies that remain confined to superficial explanations, resulting in significant changes in the focus of research.

Conclusion: Supporting strategies developed for meaning-oriented qualitative research provide valuable guidance for researchers. The strength of qualitative inquiry should not be underestimated; yet this strength emerges only through carefully designed and rigorously conducted studies. Qualitative research is neither rapid nor simple, but its contributions are substantial. Novice researchers, in particular, must devote sufficient time to the process of interpreting and making sense of data. Ultimately, in qualitative approaches, methodological contributions specific to the discipline of midwifery should be critically considered, as they hold significant importance for the advancement of the field.

Keywords: Qualitative research, midwifery, research quality

Giriş

Günümüz dünyasında nitel araştırma için bir tür "rönesans" yaşandığını söylemek hatalı olmayacaktır. Bir zamanlar "çirkin ördek yavrusu (an ugly duckling)" olarak küçümsenen ve

"görkemli kuğu (the majestic swanlike)" metaforu ile karşılaştırılan nicel araştırma yöntemlerine göre daha düşük düzeyde görülen nitel araştırma yaklaşımları, sağlık bilimlerinde giderek daha fazla kabul görmekte ve değer kazanmaktadır. Oysa uzun süre boyunca nitel araştırma, nicel araştırmanın "zayıf kuzeni" olarak değerlendirilmiştir (Finn ve ark., 2022). Finn ve arkadaşlarının (2022) aktardığına göre, nitel araştırmalara yönelik ilgi ve popülerlik günümüzde belirgin biçimde artmaktadır. Örneğin Morse (2019), Qualitative Health Research (QHR) dergisinin yılda 1.200'den fazla yeni makale başvurusu aldığı ve kabul oranının yalnızca %13 olduğunu bildirmiştir. Bu bildirinin amacı, Türkiye'de ve uluslararası düzeyde nitel araştırmalara yönelik yaklaşımları değerlendirmek ve mevcut durumu eleştirel bir bakış açısıyla sorgulamaktır. Ayrıca ebelik disiplininde nitel yöntemlerin kullanımına ilişkin öz-düşünümsel çıkarımlar sunmak, disiplinin ilerlemesine ve yöntemsel çeşitliliğine katkı sağlayabilecek yol gösterici stratejileri tartışmaktır. Çalışma, nitel araştırma yaklaşımlarının kuramsal ve uygulamalı boyutlarını tartışmaya yönelik betimleyici ve öz-düşünümsel bir yaklaşım üzerine inşa edilmiştir. Veri kaynakları olarak Türkiye'de ve uluslararası literatürde yayımlanmış nitel araştırma örnekleri, ebelik alanındaki uygulamalar, araştırmacının öz-düşünümsel deneyimleri ve alan yazındaki metodolojik tartışmalar temel alınmıştır.

Dünün Savaşı Niceliğe Karşı Niteliksel: Bugünün Fırsatı Olabilir

Bu noktada en uygun özetlemelerden biri, Greenhalgh ve arkadaşlarının (2016) British Medical Journal (BMJ) editörlerine yönelik olarak kaleme aldıkları açık mektupta yer almaktadır. On bir ülkeden 76 akademisyen tarafından yazılan bu mektupta, BMJ'nin nitel çalışmalara yönelik yaklaşımına dair endişeler dile getirilmiştir. Mektupta, derginin nitel araştırmaları:

- Düşük öncelikli,
- Alıntılanma olasılığı düşük,
- Pratik değeri sınırlı,
- Okuyucuların ilgisini çekmeyen çalışmalar olarak görerek reddetme politikası geliştirdiğine dair tedirginlik belirtilmiştir.

Ayrıca, BMJ'nin nitel ve karma yöntem araştırmalarına ilişkin resmi bir politika oluşturması, bu politikayı yayımlaması ve başvuruların uygunluğunu değerlendirmek için açık ve uygun kriterler belirlemesi gerektiği savunulmuştur. Bununla birlikte, bazı nitel araştırmaların —tıpkı diğer yöntemlerde olduğu gibi kalitesiz, kötü yazılmış veya derginin okuyucu kitlesiyle ilgisiz olabileceği; ayrıca BMJ okuyucularının çoğunun (hakemler ve editörler dahil) nitel araştırmaları okumak, yürütmek veya değerlendirmek için resmi bir eğitim almamış olabileceği de vurgulanmıştır. Yazarlar, bu uyarıların tehdit değil, fırsat olarak görülmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Mektupta ayrıca, "bazı dergilerde devam eden meşruiyet mücadelesi göz önüne alındığında, nitel araştırma rönesansına doğru ilerlediğimizi hissediyoruz" ifadesine yer verilmiştir. Bu süreçte yapılan hataları ve endişe kaynaklarını bilmek, nitel araştırmalara yön verme noktasında kaliteli çalışmaların artmasına katkı sağlayacaktır.

Nitel Yöntemlerde Endişeler ve Yeni Yönelimler

Günümüz dünyasında nitel yöntemlerdeki değişiklikler nefes kesici bir hızla gerçekleşmektedir. Derin teorik araştırmalardan geniş ve düşünceli sorgulamalara, dikkatli kavramsal ve teorik gelişimden hızla yapılan ancak yeni hiçbir katkı sunmayan yüzeysel açıklamalara kadar uzanan bu çeşitlilik, araştırma odağında önemli dönüşümlere yol açmaktadır.

Bugün nitel araştırmalarda temel sorunlar üç başlık altında toplanabilir (Morse, 2020):

1. Geçerlik ve güvenirlik sorunları,
2. Genellenebilirlik sınırlılıkları ve
3. Araştırmacının öznelliği ve tarafsızlık riski.

Endişe 1: Geçerliliği sağlamak için kontrol listelerinin kullanımı: Bir araştırmacı gerçekten yalnızca bir kontrol listesi kullanarak mükemmel bir nitel araştırma yapabilir mi? Bu soruya verilebilecek daha doğru bir yanıt, "mükemmel nitel araştırma kavramsal bir etkinliktir" şeklinde olabilir. Son yıllarda nitel araştırma, kapsamlı yönergelerden uzaklaştırılarak temel, basit adımlar ve talimatlara indirgenmiştir. Kontrol listelerinin varlığı, bir makalenin sağlam, güvenilir ve geçerli olmasına katkı sağlayabilir. Dahası, strateji listelerinin ustalıkla kullanılması özellikle araştırmanın

yürütülmesi için güçlü bir zemin oluşturur. Ancak bu yaklaşım, nitel araştırmanın özünde yer alan kavramsal derinliği ve yaratıcı sorgulamayı ikame edemez.

Endişe 2: Eksik araştırma yapma: Bu, nitel araştırmanın yürütülmesinin doğasında yer alan temel bir endişedir. Geleneksel yöntemlerin yerini giderek araştırma sürecini kısaltan çeşitli analiz stratejileri almaktadır. Günümüzde nitel yaklaşımlarda en çok tercih edilen yöntem tematik analizdir; sonuç olarak temalar ve alt temalar ortaya konulmaktadır. Bu temalar ve alt temalar arasında ilişkiler gösterilebilir.

Ancak şu sorular kritik önem taşır (Braun ve Clarke, 2006):

- Temalar literatürle bağlantılandırılacak şekilde yeterince geliştirilmiş midir?
- Uygulama için klinik veya toplumsal uygun bağlama geri döndürülmüş müdür?
- Tema yapısı araştırmaya ne tür bir katkı sağlamaktadır?

Bu soruları kendisine sormayan araştırmacılar için en sık karşılaşılan hata; tamamlanmamış, "hiçbir şey ifade etmeyen" zayıf araştırmaları yalnızca tema oluşturma amacıyla tematik analizle destekleyerek raporu yayına hazırlamaktır. Bu durum, nitel araştırmanın derinlik ve özgünlük potansiyelini sınırlamakta ve yöntemin değerini azaltmaktadır.

Endişe 3: Çok küçük örneklerle yapılmış araştırma (glimmers/hafif ışık): Araştırma sürecinin başlangıcında en sık karşılaşılan sorulardan biri, "Çalışmayı kaç görüşme ile bitirmem gerekecek?" sorusudur. Bu kaygı, özellikle belirli hastalıklara veya koşullara sahip katılımcıların sınırlı sayıda bulunmasıyla ilişkilidir. Araştırmacılar sıklıkla şu endişeleri dile getirir: "Katılımcıları bulabilecek miyim? Onlara erişimim olacak mı? Çalışmaya katılmayı kabul edecekler mi?" Dahası, araştırma sürecinde araştırmacının kendi yeterliliğinden şüphe etmesi de bu kaygıyı artırabilir. Bu endişeyle başa çıkmak için araştırmacılar çoğunlukla yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanmaktadır. Yarı yapılandırılmış görüşmelerde, soruların önceden belirlenmiş olması araştırmacıya katılımcıya ne soracağını bilme güveni verir. Bu yaklaşım, katılımcıların "hikâyelerini anlatmasını" beklemenin ve bu belirsizliği deneyimlemenin yarattığı kaygıyı azaltır.

Bununla birlikte dikkat çekici bir nokta, nitel araştırmacıların kültürel farklılıkların etkisi konusunda daha az endişeli olmalarıdır. Çoğu araştırmacı, katılımcıların konuştuğu dile (Türkçe, İngilizce vb.) yönelik olguyu ve süreci keşfederken yalnızca sınırlı ölçüde kültürel bağlam eklemeyi yeterli görmektedir. Oysa bu yaklaşım, verilerdeki kültürel farklılıkların kaybolmasına yol açabilmektedir.

Bir diğer kaygı ise örneklem büyüklüğüne ilişkin normların geliştirilme çabasıdır (örneğin 15 ya da 6 katılımcı gibi). Oysa örnekleme, yayımlanmış bir çalışmayı taklit etme meselesi değil; araştırma sorunsalına uygun sonuçları öngörerek stratejik biçimde yaklaşılması gereken bir süreçtir. Araştırma sürecinde erken veri satürasyonu uygulandığında ve veri toplama durdurulduğunda, daha az görüşmeye sahip olmanın analizi kolaylaştıracağı düşüncesi yanlıştır. Gerçekte, kavram ve teoriye ilişkin göstergeler ne kadar az olursa, "neye sahip olduğunuzu" görmek o kadar zorlaşır. Dolayısıyla, veri miktarı azaldıkça analiz yüzeysel hale gelir ve sonuçlar önemsizleşir.

Sorun: Nitel Araştırmalarda Verilerin Anlamlandırılması Sorunu

Nitel araştırmalarda araştırmacının sürece yeterince zaman ayırmaması ve gerekli yatırımı yapmaması, katılımcıların ilettiği gerçek mesajların keşfedilmesini engelleyebilir. Bunun yerine yüzeysel kodlara ve tanıdık etiketlere dayanarak verilerin derinlemesine kavramsallaştırılması ihmal edilebilmektedir. Dahası, araştırmacılar tekil "kodlar" içeren kelimelere odaklanma, yanlış yönelimler geliştirme ve nicel araştırmadan ödünç alınan güvenilirlik ölçütlerini (örneğin birden fazla kodlayıcı kullanımı, kodlayıcılar arası tutarlılık hesaplamaları) uygulamaya çalışmaktadır. Önerilen yaklaşım, içgörülerini geliştirmeye teşvik eden işbirlikçi yorumlar yapmaları ve ekip bazlı tartışmalarla verilerin anlamlandırılmasına odaklanmalarıdır. Özellikle alan yazında, verilerin kategorik etiketlerinin isimleri üzerinde pazarlık yapılması, düzenli sınıflandırma uğruna zengin yorumlamaların feda edilmesine yol açtığına dikkat çekilmektedir (Morse, 2020).

Veri toplama ve analizini kolaylaştıran teknolojik ilerlemeler, veri anlamlandırmada hem avantaj hem de dezavantaj yaratabilmektedir. Bilgisayarlar, kayıt cihazları, kameralar ve cep telefonları sayesinde daha büyük örneklem gruplarına erişim sağlanmakta, hızlı veri toplanmakta ve mikro analizler yapılabilmektedir. Yazılım programları aracılığıyla verilerin yazıya dökülmesi ve

çevrilmesi analizleri daha erişilebilir hale getirmiştir. Yakın gelecekte, araştırmacılar için yazma işinin çoğunu üstlenecek tahmine dayalı metin teknolojilerinin kullanılabileceği öngörülmektedir. Bununla birlikte, birçok araştırmacının önceden oluşturulmuş kod listeleriyle analiz yapmayı tercih etmesi, zengin yorumlamayı engelleyici bir faktör olarak değerlendirilmektedir (Morse, 2020).

Araştırmayı yayınlamaya yönelten bazı faktörler de kaliteyi aşındırmaktadır. Bunların başında makale uzunluğuna ilişkin kısıtlamalar ve kurumsal etik kurulların etkisi gelmektedir. Örneğin, etik kurulların araştırmacılardan katılımcılara sorulacak soru listesi hazırlamalarını istemesi, "zarar vermeme" ilkesiyle bağlantılı olsa da araştırmacının derin duyguları dinleme kapasitesini sınırlayabilmektedir. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, araştırmacının konuşmayı kontrol etmesine ve konuyu belirli bir çizgide tutmasına olanak tanır. Ancak bu kontrollü görüşmeler, tanıdık ve öngörülebilir yolları takip ederek kısa yanıtlar alınmasına ve sonuçta ezberci, yüzeysel bulgularla araştırmanın eksik kalmasına yol açabilmektedir (Holloway ve Biley, 2011; Morse, 2020).

Bir diğer veri anlamlandırma sorunu, karma yöntemlerin geliştirilmesi noktasında ortaya çıkmaktadır. Karma yöntemli çalışmaların nitel makalelerinde en yaygın ifade, "Bu, daha büyük bir projenin bir parçasıdır" şeklindedir. Bu yaklaşımda, nicel kısımlar ayrıştırılmakta ve nitel boyut çoğu zaman ikincil hale gelmektedir. Özellikle küçük örneklemli çalışmaların artışı ile, bu tür araştırmalar genellikle uygulanabilirlikten uzak kalmakta ve alana anlamlı bir katkı sağlamamaktadır. Oysa nitel araştırmacı için temel nokta, ölçümden ziyade anlam odaklı, kanıta dayalı ve güçlü bir "anlatı (hikaye)" sunmaktır (Holloway ve Biley, 2011; Morse, 2020).

Sağlık Bilimlerinde ve Ebelik Disiplininde Nitel Araştırmanın Kapsamı

Nitel araştırma, insani deneyimleri, algıları, motivasyonları, niyetleri ve davranışları anlamak ve keşfetmek için kullanılan araştırma yaklaşımlarını (veya paradigmaları) kapsayan bir şemsiye terimdir. Pek çok araştırma sorusu, bilim felsefesi temelinde farklı yöntemlerle yanıtlanabildiği gibi, yeni soruların ortaya çıkmasına da olanak sağlayabilir. Bazı araştırma problemleri ve soruları, nicel yöntemlerden çok nitel yaklaşımlara daha uygun olabilir (Çetinkaya ve Altuğ Özsoy, 2018). Nitel araştırma soruları geliştirmek kolay değildir. Araştırmanın amacını birkaç satırda özetlemek,

bunu doğru bir şekilde yapmak açısından zordur. Bu noktada "nasıl" ve "neden" sorularını yanıtlamaya yönelik ifadeler anahtar rol oynar (Finn ve ark., 2022; Renjith ve ark., 2021). Nitel araştırmanın özü, insan davranışının zenginliğini ve karmaşıklığını anlamaktır; amacı ise olguları keşfetmek, anlatmak, açıklamak ve karmaşık gerçekliği anlamlandırmaktır. Nitel araştırmaların sonucunda sağlık müdahaleleri, açıklayıcı sağlık modelleri ve tıbbi-sosyal teoriler geliştirilebilir (Renjith ve ark., 2021). Araştırma raporlarında yalnızca anlamın ortaya konulması değil, aynı zamanda temaların literatür, teori ve uygulama alanıyla bütünleştirilmesi önemlidir. Sonuçlarda toplum için uygulanabilir öneri ve çözümler geliştirilmesi, bu önerilerin değerlendirilme yollarının tartışılması ve uygulamaya yönelik çerçeve sunulması kritik bir gerekliliktir (Morse, 2020). Sağlık bilimlerinde, özellikle ebelik disiplininde nitel yaklaşıma dayalı araştırmalarda metodolojik

değerlendirmelerin yapılması ve önerilerin dikkate alınması, alanın gelişimi ve yöntemsel zenginleşmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, birkaç nitel yaklaşım örneği üzerinden nitel metodolojinin sunduğu zenginlik değerlendirilebilir.

Cornelio ve arkadaşlarının (2016) çalışmasında fenomenolojik tasarıma dayalı nitel bir yaklaşım kullanılmıştır. Lösemili çocukların annelerinden derinlemesine bilgi toplamak için amaçlı örnekleme tekniği benimsenmiş, veriler on anneden yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Husserl'in fenomenoloji yöntemiyle analiz edilen veriler sonucunda şu temalara ulaşılmıştır: Yaşamda dönüm noktası, ciddi şekilde hasta bir çocukla birlikte olma deneyimi, akrabalarla mesafeyi koruma zorunluluğu, finansal ve sosyal yükümlülüklerin üstesinden gelme, zorluklara yanıt verme, hayatta kalmada inancın anahtar rolü, mevcut ve geleceğe yönelik sağlık kaygıları ve iyimserliktir.

Sonuç olarak, çocuklarda görülen lösemi gibi kronik hastalıkların hem çocuk hem de anne üzerinde olumsuz etkiler yarattığı ve baş etme stratejilerinin önem taşıdığı vurgulanmıştır. Lubold (2019) tarafından yürütülen tarihsel araştırmada, üç ülkedeki (İsveç, İrlanda ve Amerika Birleşik Devletleri) emzirme eğilimleri incelenmiştir. Çalışma sonucunda güçlü aile politikalarının, uluslararası önerilere bağlılığın ve bebek dostu hastane girişiminin benimsenmesinin emzirme

oranlarını büyük ölçüde artırabileceği belirtilmiştir. Beal ve Millenbrunch (2015) tarafından yürütülen nitel vaka/ örnek olay çalışmasında, doğurgan çağda bir kadının felç sonrası cinsellik algısı incelenmiştir. Akut iskemik inme öyküsü olan, 36 yaşında ve iki çocuk annesi bir kadından yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla elde edilen veriler, tümevarımsal çözümleme ile değerlendirilmiştir. Bulgular, doğurganlık yıllarında yaşanan felcin kadının kendisini cinsel bir varlık olarak algılamasını ve toplumsal cinsiyet rollerini yerine getirme yeteneğini etkileyebileceğini göstermiştir. Çalışma, bu bağlamda öneriler sunmuştur.

Sonuç

Özetle, günümüz dünyasında nicel yöntemler baskın yapıdadır ve sağlık alanında da sayısallık ön plandadır. Oysa sağlıkla ilgili araştırmalarda kişilerin bilinç, farkındalık, değerler, duygular, anlam

ve karmaşıklıklar gibi özelliklerinin dikkate alınması gerekmektedir. Bu özellikler belirsizdir ve sayılara dökülmesi güçtür. Nitel araştırma özellikle insan sağlığının ölçülmesi zor olan yönlerini yakalamaya ve ele almaya çalışmaktadır (Çetinkaya ve Altuğ Özsoy, 2021). Alan yazında nitel yaklaşımlara yönelik endişeler ve sorunlar için veri anlamlandırmada yardımcı olabilecek bazı stratejiler önerilmektedir: şeffaflık (halının altına süpürmemek), çeşitleme (triangulation), sezgisel ve deneyimsel yaklaşımlar ancak sistematik ve titiz biçimde uygulama gibi. (Gummesson, 2005). Bununla birlikte, standart bir yöntem olmadığını ve analiz tekniklerine "yemek kitabı" yaklaşımının uygun olmayacağını unutmamak gerekir. Sosyal yaşamın zenginliği ve karmaşıklığı, farklı bakış açıları ve çözümleme türleriyle birlikte nitel verilerin çözümlenmesinde çok çeşitli yöntemlerin kullanılmasını gerektirir. Bu nedenle, ister tamamlayıcı ister birbirine zıt olsun, çok sayıda çözümleme stratejisinin varlığı haklı gerekçelere dayanmaktadır. Günümüzde nitel araştırma, çözümleme tekniklerinin bir deposu gibidir; nitel bir veri bütününe farklı yönleri aydınlatan birden çok teknik uygulanabilir. Bu bağlamda iki metaforik anlatım dikkat çekicidir: ilki "omlet yapmak", ikincisi ise "araştırmacının kendisinin araştırma enstrümanı olmasıdır." Nitel araştırmada araştırmacı, araştırma enstrümanıdır; çünkü araştırmacının benliği devreye girer, deneyimleri veri

kaynağı haline gelir (Punch, 2005; Holloway ve Biley, 2011; Çetinkaya ve Altuğ Özsoy, 2021). Nitel araştırmanın gücü hafife alınmamalıdır; zira bu güç yalnızca özenle planlanmış ve titizlikle yürütülen çalışmalarla ortaya çıkmaktadır. Nitel araştırma hızlı veya kolay bir süreç olmamakla birlikte sunduğu katkılar oldukça zengindir. Özellikle deneyimsiz araştırmacıların, kendi metodolojik senfonilerini oluşturabilmeleri için verileri anlamlandırma sürecine yeterli zaman ayırmaları gerekmektedir.

Kaynaklar

- Beal, C.C., Millenbruch, J (2015). A Qualitative Case Study of Poststroke Sexuality in a Woman of Childbearing Age. J Obstet Gynecol Neonatal Nurs. Mar-Apr 44(2):228-35.
- Braun, V., Clarke,V (2006). Using Thematic Analysis in Psychology. Qualitative Research in Psychology. 3(2): 77-101.
- Cornelio, S.J., Nayak, B.S., George, A (2016). Experiences of Mothers on Parenting Children with Leukemia. Indian J Palliat Care. Apr-Jun 22(2):168-72.
- Çetinkaya, A., Altuğ Özsoy, S (2021). Nitel Araştırma Hemşirelik Alanından Örnekler. 1. Baskı, Antalya Nobel Tıp Kitabevi.
- Çetinkaya, A., Altuğ Özsoy, S (2018). Araştırma Sorusundan Kurama Giden Yol: Nitel Araştırma. Akın B, Tanyer D, (editörler). Kanıt Düzeyindeki Hemşirelik Araştırmalarında Kalite: Yöntem ve Raporlama. Ankara: Türkiye Klinikleri. ss.1-7.
- Finn, G.M., Dueñas, A.N., Kehoe, A., Brown, M.E.L (2022). A Novice's Guide to Qualitative Health Professions Education Research. Clin Exp Dermatol. 47: 2090-2095.
- Greenhalgh, T., Annandale, E., Ashcroft, R., Barlow, J., Black, N., Bleakley, A., et al. (2016). An Open Letter to The BMJ Editors on Qualitative Research. BMJ, 352:i563.
- Gummesson, E (2005). Qualitative Research in Marketing: Road-map for a Wilderness of Complexityand Unpredictability. European Journal of Marketing. 39 (3/4): 309-327.
- Holloway, I., Biley, F.C (2011). Being a Qualitative Researcher. Qualitative Health Research. 21(7): 968-975.

- Lubold, A.M (2019). Historical-Qualitative Analysis of Breastfeeding Trends in Three OECD Countries. Int Breastfeed J. Aug 6 (14):36.
- Morse, J (2020). The Changing Face of Qualitative Inquiry. International Journal of Qualitative Methods, 19:160940692090993
- Punch, K.F (2005). Sosyal Araştırmalara Giriş, Nicel ve Nitel Yaklaşımlar. Siyasal Kitabevi, Ankara.
- Renjith, V., Yesodharan, R., Noronha, J.A., Ladd, E., George, A (2021). Qualitative Methods in Health Care Research. Int J Prev Med. Feb 24 (12):20.

Türkiye'de Genital Hijyen Eğitimi Verilen Kadınların Genital Hijyen Davranışları Üzerine Etkisinin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Zeynep PEKUZUNOĞLU[1], Ayşe LÜLECİ[1], Selvinaz SAYAR[1], Büşra DURAN DEMİRDAĞ[1]

[1]KTO Karatay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, Konya

Özet

Amaç: Bu sistematik derleme Türkiye'de hijyen eğitimi verilen kadınların genital hijyen bilgi düzeyleri ve davranışları üzerindeki etkisini değerlendiren mevcut kanıtları bütüncül bir yaklaşımla derlemek ve sentezlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu sistematik derlemede ilgili literatürü taramak için PubMed, Web of Science, Google Scholar, Dergi Park elektronik veri tabanları kullanılarak kapsamlı bir arama stratejisi kullanılmıştır. Türkiye'de 2020-2025 yılları arasında yapılmış, genital hijyen eğitimi alan kadınları içeren ve genital hijyen davranışlarını değerlendiren çalışmalar dahil edilmiştir. Çalışmaların başlık, özet ve tam metin incelemesi yapılarak uygun çalışmalar belirlenmiş ve bu çalışmalardan ilgili veriler (yazar, yıl, çalışma tasarımı, eğitim içeriği ya da süresi, sonuç) listelenmiştir.

Bulgular: Literatür taraması sonucunda 7 tanesi yarı deneysel 3 tanesi randomize kontrollü olmak üzere 10 adet çalışma belirlenmiştir. Bu çalışmaların çoğu yarı deneysel veya kesitsel nitelikte olup, ortaokul ve lise öğrencileri ile genç yetişkin kadınları içermektedir. Genital hijyen eğitimlerinin, kadınların genital hijyen bilgi düzeylerini artırdığı ve el yıkama, banyo yapma, iç çamaşırı değişimi, doğru temizlik yönü gibi davranışları olumlu yönde etkilediği saptanmıştır. Özellikle ortaöğretim kız öğrencilerine ve genç yetişkinlere verilen eğitimlerin genital hijyen davranış ölçeği toplam puanlarını ve alt boyut puanlarını istatiksel olarak anlamlı düzeyde artırdığı gözlenmiştir. Ancak, eğitim almayan veya yanlış bilgiye sahip olan kadınların hala önemli bir yer tuttuğu ve okul ortamında hijyen eğitimlerinin yetersiz kaldığı gibi konularda farklılıklar ve eksiklikler de gözlemlenmiştir.

Sonuç: Türkiye'de genital hijyen eğitimlerinin kadınların genital hijyen bilgi düzeyleri ve bazı davranışları üzerindeki olumlu etkileri olduğu görülmüştür. Özellikle ergenlik döneminde ve genç yetişkin kadınlara verilen eğitimler, hijyen davranışlarının iyileştirilmesinde önemli bir potansiyele sahiptir. Ancak, eğitimlerin içeriği, uygulama yöntemleri ve uzun dönemli etkileri konusunda daha fazla ve yüksek kaliteli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ebelerin, kadınların genital hijyen davranışlarını iyileştirmede ve sürdürmede önemli bir rolü olduğu ve eğitim programlarının kültürel hassasiyetler göz önünde bulundurularak geliştirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Genital bakım, genital hijyen, sağlık eğitimi

An Examination of The Effect of Genital Hygiene Education on The Genital Hygiene Behaviors of Women in Turkey: A Systematic Review

Abstract

Objective: : This systematic review was conducted to comprehensively compile and synthesize existing evidence evaluating the impact of hygiene education on the knowledge levels and behaviors of women in Turkey regarding genital hygiene.

Method: A comprehensive search strategy was used in this systematic review, utilizing the PubMed, Web of Science, Google Scholar, and DergiPark electronic databases to search the relevant literature. Studies conducted in Turkey between 2020 and 2025 that included women who received genital hygiene education and evaluated genital hygiene behaviors were included. The titles, abstracts, and full texts of the studies were reviewed to identify suitable studies, and relevant data (author, year, study design, education content or duration, results) were listed from these studies.

Findings: As a result of the literature search, 10 studies were identified, 7 of which were quasi-experimental and 3 of which were randomized controlled trials. Most of these studies were quasi-experimental or cross-sectional in nature and included middle and high school students and young

adult women. Genital hygiene education was found to increase women's knowledge of genital hygiene and positively influence behaviors such as hand washing, bathing, changing underwear, and proper cleaning direction. It was observed that education provided to secondary school girls and young adults, in particular, statistically significantly increased the total scores and subscale scores on the genital hygiene behavior scale. However, differences and shortcomings were also observed in areas such as the fact that women who did not receive education or who had incorrect information still constituted a significant proportion and that hygiene education in school settings was inadequate.

Conclusion: Genital hygiene education in Turkey positively affects women's knowledge and behaviors, especially among adolescents and young adults. However, more high-quality studies on educational content, implementation methods, and long-term effects are needed. Midwives play a key role in promoting women's hygiene behaviors, and culturally sensitive programs are recommended.

Keywords: Genital care, genital hygiene, health education

Giriş

Kişisel hijyen ve öz bakım uygulamaları, sağlığı korumak ve iyileştirmek için hayatın her döneminde gerekli ve önemlidir (Bulut vd., 2019). Bu uygulamalardan biri de genital hijyendir. Genital hijyen, ürogenital bölge organlarını enfeksiyonlardan korumak, fiziksel bütünlüğü sürdürmek ve işlevsel sağlığı iyileştirmek amacıyla uygulanan; genel temizlik alışkanlıklarını, adet hijyenini ve anormal bulgulara yönelik farkındalığı içeren davranışlar bütünüdür (Kuruc ve Avcı, 2024). Genital bölge, anatomik yapısı nedeniyle dış ortama sınırlı maruz kalan ve çok sayıda deri kıvrımı içeren bir bölgedir bu nedenle vücudun en sıcak, nemli ve kirli bölgesi olarak kabul edilmektedir. Bu bölge mikroorganizmaların kolayca yerleşip çoğalabilmesi açısından elverişli bir

ortam sunmaktadır (Karahan, 2025; Türkmen ve Karagüzel, 2021). Bu duruma ek olarak üretral meatüs, vajina ve anüsün birbirine yakın olması, kadınlarda üretranın kısa olması nedeniyle mikroorganizmaların meatüse ve vajinaya rahatlıkla ulaşmalarına neden olmaktadır (Akca ve Türk, 2021). Vajina normalde kendine ait savunma sistemi ile zararlı mikroorganizmalara karşı kendini korumaktadır. Ancak hijyen uygulamalarını etkileyen çevresel ve bireysel faktörler sonucu genital sistem enfeksiyonları gelişebilmektedir (Durmuş ve Zengin, 2020).

Genital enfeksiyonlar, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde sık karşılaşılan sorunlar olması nedeniyle önemli bir halk sağlığı sorunu haline gelmiştir bu sebeple genital hijyen, genital bölgedeki enfeksiyonların önlenmesi ve kadın sağlığının korunması için önem arz etmektedir (Akca ve Türk, 2020; Karahan vd., 2025; Chen vd., 2017). Literatürde dünyada her yıl yaklaşık bir milyon kadının genital enfeksiyon geçirdiği bildirilmektedir (Karahan, 2017; Polat vd., 2022). Türkiye'de kadınların %65'inde genital enfeksiyon olduğu bildirilmektedir (Akca ve Türk, 2020). Genital enfeksiyonlar genellikle yaşamı tehdit etmese de, ciddi sağlık sorunlarına yol açabilen ve kadınların yaşam kalitesini önemli ölçüde bozan komplikasyonlara neden olmaktadır (Umami vd., 2021; Bardin vd., 2022). Genital enfeksiyon gelişiminde düşük sosyo-ekonomik düzey, eğitim eksikliği, yetersiz perine ve menstrüasyon hijyeni, vaginal duş, uzun süreli antibiyotik ve steroid kullanımı, dibaetes mellitus, immün yetersizlikler, sigara ve alkol, güvensiz cinsellik, sağlıksız koşullarda düşük ve kürtaj yapma gibi pek çok faktör etkili olsa da, enfeksiyonun temel nedeni hijyen yetersizlikleri olduğu bildirilmektedir (Karahan, 2017). Ülkemizde konuyla ilgili yapılan çalışmalarda kadınların yetersiz genital hijyen davranışlarına sahip olduğu ve farkındalık düzeylerinin yetersiz olduğu görülmektedir (Ünal, 2017; Demirağ vd., 2019; Polat vd., 2022).

Sağlık eğitimi, bireylerin sağlıkla ilgili bilgi, tutum ve davranışlarını olumlu yönde değiştirmeyi amaçlayan temel bir halk sağlığı stratejisi olarak sunulmaktadır (Akgül, 2024). Genital hijyen konusunda verilecek uygun eğitim ve danışmanlık ile doğru davranış değişikliğinin kazandırılması

hem üreme sağlığının korunmasında hem de genel sağlığın sürdürülmesinde önemli rol oynamaktadır (Küçükkelepçe vd., 2019; Bilgiç vd., 2019; Bulut vd., 2019) Bu nedenle, sağlık çalışanlarının her fırsatta uygun genital hijyen uygulamaları hakkında eğitim vermeleri önem arz etmektedir (Gandhi vd., 2022). Türkiye'de ergenler ve genç yetişkinler üzerinde yapılan çalışmalar, genital hijyen eğitimlerinin, katılımcıların bilgi düzeylerini ve hijyen davranış ölçeği puanlarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artırdığını göstermektedir (Çavuşoğlu ve Çelik Eren, 2024; Gökşin ve Demirhan, 2024; Polat vd., 2022).

Türkiye'de genital hijyen eğitimlerinin kadınların davranışları üzerindeki etkisini inceleyen çok sayıda çalışma bulunmasına rağmen, bu çalışmaların metodolojik farklılıkları ve sonuçlarının bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmesi ihtiyacı devam etmektedir. Bu sistematik derleme, Türkiye'de genital hijyen eğitimi verilen kadınların genital hijyen bilgi düzeyleri ve davranışları üzerindeki etkisini değerlendiren mevcut kanıtları sistematik ve bütüncül bir yaklaşımla derlemek ve sentezlemek amacıyla yapılmıştır. Bu sistematik derleme, eğitimlerin etkinliğine dair mevcut kanıtları bir araya getirerek, gelecekteki eğitim programlarının içeriği, uygulama yöntemleri ve hedef kitlelerinin belirlenmesine yönelik kanıta dayalı öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem

Bu çalışma, Türkiye'de kadınlara ve adolesanlara verilen genital hijyen eğitiminin, onların hijyen davranışları ve ilişkili sağlık çıktıları üzerindeki etkisini inceleyen mevcut kanıtları belirlemek, değerlendirmek ve sentezlemek amacıyla sistematik derleme deseninde tasarlanmıştır. Literatür taraması veri tabanı PubMed, Web of Science, Google Scholar ve Dergi park kullanılarak 1 Ocak 2020-15 Ekim 2025 tarihleri arasında yayımlanmış çalışmaları kapsayacak şekilde gerçekleştirilmiştir. Tarama yapılırken Türkçe ve İngilizce anahtar kelimeler kullanılmıştır. Konu taraması yaparken 'genital hijyen, 'menstrüel hijyen', 'kişisel hijyen', 'genital hygiene', 'menstrual hygiene'; müdahaleler taranırken 'eğitim', 'sağlık eğitimi', 'müdahale', 'education', 'training', 'intervention'; popülasyon taraması yaparken 'kadın', 'ergen', 'adölesan', 'lohusa', 'gebe', 'women', 'adolescent'; coğrafya taranırken 'Türkiye', 'Turkey' kelime grupları kullanılmıştır. Ek olarak derlemeye dahil edilen makalelerin kaynakça listeleri manuel olarak incelenmiş olup veri

tabanı taramasında gözden kaçmış olabilecek potansiyel çalışmalar da sürece dahil edilmiştir. Başlık, özet ve tam metne göre yapılan seçimlerin ardından 10 makale değerlendirmeye alınmıştır.

Literatür tarama ve çalışma seçim süreci, PRISMA 2020 klavuzuna uygun olarak gerçekleştirilmiştir (Page vd., 2021). Belirlenen veri tabanlarında yapılan sistematik arama sonucunda 450 kayıt belirlenmiştir. Ek olarak, dahil edilen makalelerin kaynakça listeleri manuel

olarak taranarak 10 ek kayıt daha tespit edilmiştir. Toplam 460 kayıttan 50 mükerrer kayıt çıkarıldıktan sonra, 410 kayıt başlık ve özet incelemesine tabi tutulmuştur. Bu aşamada, derlemenin amaç ve kriterlerine uymayan 370 kayıt elenmiştir. Geriye kalan 40 makalenin tam metni, dahil edilme kriterlerine göre detaylı olarak incelenmiştir. Tam metin incelemesi sonucunda 30 makale, (15'i müdahale çalışması olmaması, 5'i Türkiye dışında yapılmış olması, 5'i sonuç ölçütlerinin uygun olmaması ve 5'i tam metne ulaşılamaması gerekçeleriyle) elenmiştir. Sonuç olarak, sistematik derlemeye 10 çalışma dahil edilmiştir.

Bulgular

Bu sistematik derlemeye dâhil edilen 10 çalışma 2020- 2025 yılları arasında Türkiye'nin farklı bölgelerinde yürütülmüş olup çalışmaların büyük çoğunluğunu yarı deneysel tasarımlar, üçünü ise randomize kontrollü müdahale araştırmaları oluşturmaktadır (Çalışmanın detayları Tablo 1.'de gösterilmektedir). Coğrafi dağılım incelendiğinde araştırmaların Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde dört (genç yetişkinlerde akran eğitimi, engelli kadınlarda web tabanlı eğitim, reprodüktif çağdaki kadınlar, vulvovajinal kandidiyazis öykülü kadınlar), İç Anadolu'da iki (ortaöğretim kız öğrencileri ve üreme çağındaki kadınlar), Karadeniz Bölgesi'nde bir (adölesanlara akran eğitimi), Marmara ve Ege bölgesinde iki (gebe ve postpartum kadınlarla yürütülen çalışmalar) ve Aksaray'da bir (ortaöğretim düzeyinde kız öğrenciler) çalışma ile temsil edildiği görülmektedir. Örneklemler adölesanlardan genç yetişkinlere, reprodüktif çağdaki kadınlardan gebelere, postpartum dönemdeki lohusalara ve fiziksel engelli kadınlara kadar oldukça geniş bir yaş ve özellik yelpazesine sahiptir. Katılımcıların eğitim düzeyleri çoğunlukla ilköğretim ve lise düzeyinde yoğunlaşmakla birlikte

üniversite eğitimi alan örneklemler de bazı çalışmalarda yer almaktadır. Medeni durum grubun özelliklerine göre değişmekte; bekar kısım genç yetişkin ve adolesanlardan, evli kısım gebe ve lohusalardan oluşmaktadır.

Çalışmalarda kullanılan müdahaleler içerik ve yöntem açısından çeşitlilik göstermektedir. Eğitim programları; yüz yüze sınıf ortamında gerçekleştirilen toplu eğitimler, akran temelli eğitim modelleri, uygulamalı "anlat- göster- yap" eğitimleri, videolar ve broşürlerle desteklenen sunumlar, taburculuk öncesi bireysel eğitimler ve modüler web tabanlı programlardan oluşmaktadır. Müdahalelerin süresi 30 dakikalık tek oturumdan 7 hafta boyunca sürdürülen çevrimiçi modüllere kadar değişmektedir. Bazı çalışmalarda pekiştirme eğitimi veya uzun dönemli takip ölçümleri uygulanmış; böylece davranış değişikliğinin sürdürülebilirliği değerlendirilmiştir. Çalışmalarda veri toplama amacıyla en sık kullanılan araçlar Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHBS/ GHDE), kişisel hijyen bilgi testleri, öz bakım yeterliliği ölçekleri, cinsel sağlık bilgi ve tutum ölçekleri ile menstrüel hijyen davranış formlarıdır.

Dâhil edilen çalışmaların sonuçları birlikte değerlendirildiğinde, eğitim müdahalelerinin tamamının kadınların hijyen bilgi ve davranışlarında anlamlı düzeyde artış sağladığı görülmektedir. Ortaöğretim ve adölesan örneklemlerinde hijyenik ped kullanımı, perine temizliği, banyo sıklığı, tuvalet sonrası temizlik yönü ve iç çamaşırı değişimi gibi temel hijyen davranışlarında belirgin iyileşme kaydedilmiştir. Akran eğitimi modelinin kullanıldığı çalışmalarda davranış değişikliğinin özellikle güçlü olduğu, hatta üç aya varan takip ölçümlerinde dahi sürdüğü rapor edilmiştir. Genç yetişkinlerde akran eğitimi ile GHBS puanlarının anlamlı biçimde yükseldiği ve eğitim sonrası davranış farklılıklarının 12 haftalık izlem boyunca korunduğu belirlenmiştir. Vulvovajinal kandidiyazis öykülü kadınlara yönelik randomize kontrollü çalışmada ise uygulamalı eğitimin hem hijyen davranışlarında hem öz bakım yeterliliklerinde anlamlı iyileşme sağladığı, kontrol grubunda ise hiçbir değişim gözlenmediği belirtilmiştir. Bu sonuçlar, uygulamalı ve pekiştirmeli eğitim yöntemlerinin bilgi- davranış dönüşümünü güçlendirdiğini göstermektedir.

Gebelerle yapılan yarı deneysel çalışmada planlı hijyen eğitiminin GHBS puanlarını anlamlı düzeyde artırdığı, ayrıca eğitim alan gebelerde idrar yolu enfeksiyonu semptomlarının sıklığı ve şiddetinde dikkate değer azalma olduğu bulunmuştur. Postpartum dönemde yürütülen randomize kontrollü çalışmada taburculuk öncesi verilen bireysel eğitimin lohusaların hijyen davranış puanlarını çok yüksek düzeyde artırdığı ve özellikle loşi yönetimi, ped değişimi, banyo şekli gibi doğum sonrası enfeksiyon risklerine yönelik davranışlarda belirgin iyileşme sağladığı görülmüştür. Buna ek olarak, postpartum kadınların memnuniyetinin değerlendirildiği tanımlayıcı çalışmada kadınların büyük çoğunluğu verilen eğitimi yararlı bulmuş, eğitim sonrası perine temizliği ve ped değişimi gibi temel hijyen konularında farkındalığın arttığını belirtmiştir.

Engelli kadınlarda yapılan Web tabanlı eğitim programı ise, 7 haftalık modüller ve çevrimiçi değerlendirmelerden oluşmakta olup, deney grubundaki kadınların hem GHBS hem de öz bakım puanlarının ön testten son teste kadar kesintisiz ve anlamlı şekilde yükseldiği saptanmıştır ($p< 0.001$). Kontrol grubunda hiçbir ölçüm zamanında anlamlı değişim bulunmamıştır. Web tabanlı eğitimin özellikle perine hijyeni, iç çamaşırı değişimi, nem yönetimi ve kişisel bakım davranışlarında önemli gelişmeler sağladığı, ayrıca eğitim sonrası kazanımların 15. haftada da devam ettiği belirtilmiştir. Bu bulgular, erişilebilir dijital eğitim modellerinin engelli kadınlarda davranış değişikliği yaratmada etkili ve sürdürülebilir bir yöntem olduğunu göstermektedir.

Üreme çağındaki kadınlara yönelik çalışmada ise cinsel sağlık ve hijyen bilgisi anlamlı biçimde artarken, cinsel tutumlar gibi kültürel olarak daha sabit davranış alanlarında daha sınırlı değişim olduğu görülmüştür. Bu durum, bilişsel bilgi düzeyinin eğitime hızlı yanıt verdiğini, ancak değer ve tutumlara ilişkin değişimlerin daha uzun süreli müdahaleler gerektirebileceğini düşündürmektedir. Tüm çalışmaların bulguları bir arada değerlendirildiğinde, genital hijyen eğitiminin farklı yaş gruplarında ve farklı özelliklere sahip kadınlarda hem bilgi düzeyini hem davranışsal uygulamaları anlamlı ve kalıcı biçimde geliştirdiği görülmektedir. En belirgin iyileşme temizlik yönü, ped ve iç

çamaşırı değişimi, banyo ve perine bakım uygulamaları, el hijyeni ve enfeksiyon belirtilerini tanıma gibi temel hijyen davranışlarında ortaya çıkmıştır. İzlem ölçümleri yapılan çalışmalarda davranış değişikliğinin haftalar hatta aylar boyunca devam ettiği rapor edilmiş; bu durum yapılandırılmış, uygulamalı ve gerektiğinde pekiştirme içeren eğitimlerin sürdürülebilir etki yaratma potansiyelini desteklemiştir.

Tablo 1.

No	Çalışmanın Adı	Yıl / Yer / Tasarım	Örneklem	Dahil Edilme Kriterleri	Eğitim / Müdahale	Ana Bulgular
1	**The Effectiveness of Genital Hygiene Education Given to Secondary School Girls** Ortaöğretim Kız Öğrencilerine Verilen Genital Hijyen Eğitiminin Etkinliği (Gökşin ve Demirhan, 2024)	2024, Aksaray; Yarı deneysel, tek grup ön test–son test tasarım	103 ortaöğretim kız öğrencisi	9., 10. ve 11. sınıflarda öğrenim gören kız öğrenciler Araştırmaya katılmayı kabul eden öğrenciler Çalışma döneminde Aksaray'daki ilgili okulda aktif olarak öğrenim gören bireyler	60 dakikalık genital hijyen eğitimi; yüz yüze sunum; ön test–son test (Genital Hijyen Davranışları Ölçeği) GHBS uygulaması	Eğitimin ardından GHBS toplam puanı ve alt boyut puanlarında istatistiksel olarak anlamlı artış saptanmıştır ($p<0.05$). Özellikle genel hijyen, adet hijyeni ve anormal genital bulgulara yönelik farkındalık alanlarında belirgin ilerleme kaydedilmiştir. Eğitim öncesi öğrenciler arasında hijyenik ped değişimi, perine temizliği ve tuvalet sonrası uygulamalar konusunda hatalı veya eksik bilgi düzeyi yaygın olup, eğitim sonrası bu davranışların büyük oranda düzeldiği görülmüştür. Çalışma, ergenlik dönemindeki kız öğrencilerde hedefe yönelik, kısa süreli bir eğitimin bile davranış ve bilgi düzeyini anlamlı biçimde geliştirebildiğini göstermektedir.
2	The Effect Of Peer Education Provided Under The	2019, Güneydoğu Anadolu;	442 genç kadın (18–25 yaş)	18–25 yaş aralığında olan	Akran eğitimcileri tarafından	Akran eğitimi müdahalesi sonucunda katılımcıların genital

	Guidance Of Health Promotion Model To Young Adults On Their Genital Hygiene Behaviors: The Case Of Turkey Sağlık Teşvik Modeli Kapsamında Genç Yetişkinlere Sağlanan Akran Eğitiminin Genital Hijyen Davranışları Üzerindeki Etkisi: Türkiye Örneği (Polat vd., 2022)	Yarı deneysel		kadınlar Araştırmanın yapıldığı Şehirde yaşayan genç yetişkin kadınlar Çalışmaya gönüllü olarak katılanlar	verilen genital hijyen eğitimi; eğitim kitapçığı, 4. haftada pekiştirme eğitimi; 12 hafta izlem	hijyen davranış puanları anlamlı derecede yükselmiştir (89.1±10.8 → 97.1±10.9; p=0.000). Yaş, eğitim durumu ve medeni durum gibi bireysel değişkenlerin ön test–son test puanları arasındaki fark üzerinde etkili olduğu belirlenmiştir (p<0.05). Bulgular, sosyal öğrenme kuramına dayalı akran eğitimi modelinin genç yetişkin kadınlarda hijyen davranış değişikliğini destekleme açısından yüksek etkililik düzeyine sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca genital hijyen konusunda önceden bilgi sahibi olanlarla olmayan kadınlar arasında son test puan farkı belirgin olup, eğitim sürecinin bilgi düzeyini eşitleyici etkisi dikkat çekicidir.
3	The Effect Of Genital Hygiene Training Provided To Women With A History Of Vulvovaginal Candidiasis On Genital Hygiene Behaviors And Self-Care Agency Vulvovajinal Kandidiyazis Öyküsü Olan Kadınlara Verilen Genital Hijyen Eğitimi (Baransel vd., 2024)	2024, Van; Randomize kontrollü çalışma	114 kadın (57 müdahale, 57 kontrol)	Son bir yıl içinde vulvovajinal kandidiyazis öyküsü olan kadınlar Aile sağlığı merkezine kayıtlı ve ulaşılabilir olan kadınlar Müdahale veya kontrol grubunda yer almayı kabul eden katılımcılar	"Anlat–göster–yap" tekniği ile 45 dk × 2 oturum; 2 hafta sonra destek eğitimi; broşür dağıtımı	Müdahale grubundaki kadınların hem genital hijyen davranışları hem de öz-bakım yeteneği puanlarında anlamlı iyileşme görülürken (p<0.05), kontrol grubunda herhangi bir ilerleme saptanmamıştır. Eğitim, özellikle kandidiyazis nüks riskini azaltabilecek hijyen uygulamaları (perine temizliği, iç çamaşırı kullanımı, nem ve ısı kontrolü) konusunda belirgin davranış değişikliğine yol açmıştır. Uygulamalı gösterim ("anlat–göster–yap") yöntemi, bilginin

						davranışa dönüşmesinde etkili bir unsur olarak öne çıkmıştır.
4	The Effect of Hygiene Education Given to Adolescents on Personal Hygiene Knowledge: An Intervention Study Adolesanlara Verilen Hijyen Eğitiminin Kişisel Hijyen Bilgi Düzeyine Etkisi:Bir Müdahale Çalşmasi (Başkaya ve ark., 2021)	2021; Yarı deneysel	326 adölesan kız öğrenci	Adölesan dönemde (örneklemdeki yaş aralığı) olan kız öğrenciler Okulda eğitimine devam eden ve anketi doldurmayı kabul eden öğrenciler	Hijyen eğitimi; 4 ay sonra yeniden değerlendirme	Eğitim sonrasında kişisel hijyen bilgi puanlarında anlamlı artış saptanmıştır. Ayrıca sağlık algısı ile kişisel hijyen bilgi düzeyi arasında pozitif yönde zayıf ancak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (r=0.207; p=0.000). Sosyoekonomik göstergeler (gelir, aile tipi, ebeveyn eğitim durumu) ile hijyen bilgi düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Bu sonuç, adolesanlarda hijyen bilgi düzeyinin bilişsel farkındalık ve sağlık algısı ile daha güçlü ilişkili olduğunu göstermektedir. Eğitim sonrası değerlendirmede öğrencilerin hijyen davranışlarına ilişkin farkındalıklarının arttığı da rapor edilmiştir.
5	Investigation Of The Effectiveness Of Hygiene Education Provided By A Peer Education Model To A Group Of Girls In The Adolescent Period Adölesan Dönemdeki Bir Grup Kıza Akran Eğitimi Modeli ile Verilen Hijyen Eğitiminin Etkinliğinin İncelenmesi (Çavuşoğlu ve Çelik	2020, Samsun; Tek grup ön test–son test yarı deneysel	38 adölesan kız öğrenci	19 yaşından küçük adölesan kız öğrenciler Daha önce hijyen eğitimi almamış olanlar Yurt ortamında kalan ve eğitime katılmayı kabul eden öğrenciler	4 oturum × 30–45 dk; video, sunum, soru–cevap; 3 ay sonrası değerlendirme	Eğitim sonrası adolesanların kişisel hijyen davranışlarında (el yıkama, banyo yapma, diş fırçalama, taharetlenme yönü, iç çamaşırı değişimi) istatistiksel olarak anlamlı artış tespit edilmiştir (p<0.05). Ayrıca ortak eşya kullanımının azaltılması gibi enfeksiyon riskini düşürücü davranışlarda da iyileşme görülmüştür. Üç ay sonraki takip ölçümleri, davranış değişikliğinin sürdürülebilir olduğunu

	Eren, 2024)					göstermektedir. Bulgular, akran temelli eğitimin ergenlerin hijyen alışkanlıklarını değiştirmede etkili ve kalıcı bir yöntem olduğunu desteklemektedir.
6	The Effect of Genital Hygiene Education Given in the Postpartum Period on Genital Hygiene Behaviors of Postpartum Women Doğum Sonu Dönemde Verilen Genital Hijyen Eğitiminin Lohusaların Genital Hijyen Davranışlarına Etkisi (Çiftçi ve Demir, 2024)	2023–2024; Randomize kontrollü	80 lohusa (40 müdahale, 40 kontrol)	Doğum yapmış ve postpartum dönemde olan kadınlar Son test aşamasına katılım sağlayabilenler Kendi hijyenini bağımsız olarak yönetebilen lohusalar Araştırmaya katılımı kabul eden bireyler	Taburculuk öncesi 30 dk bireysel eğitim; eğitim kitapçığı	Müdahale grubunda GHBS puanı son testte anlamlı şekilde artmıştır (64.58±7.11 → 99.52±10.98; $p<0.05$). Eğitim doğum sonrası döneme özgü hijyen uygulamalarında (loşi yönetimi, banyo şekli, ped ve iç çamaşırı değişim sıklığı, vulvar temizlik) önemli iyileşmelere yol açmıştır. Kontrol grubunda ise anlamlı değişiklik saptanmamıştır. Bu bulgular, taburculuk öncesi verilen yapılandırılmış eğitimin postpartum enfeksiyon risklerini azaltmada potansiyel olarak etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir.
7	The Effect Of Planned Education Given To The Pregnant Women On Genital Hygiene Behaviour And The Symptoms Of Urinary Tract Infection Gebelere Verilen Planli Eğitimin Genital Hijyen Davranişlarina Ve İdrar Yolu Enfeksiyonu Semptomlarina Etkisi	2020; Yarı deneysel	66 gebe kadın (eğitim ve kontrol grubu)	Gebe olan kadınlar (çalışmada dâhil edilen gebelik haftalarına uygun) Eğitim ve kontrol grubunda yer almayı kabul edenler Anket ve ölçekleri doldurabilen bireyler	Planlı hijyen eğitimi	Eğitim grubundaki gebelerde genital hijyen davranış puanları anlamlı olarak daha yüksek bulunmuş (84.51±5.69), kontrol grubunda ise bu artış gözlenmemiştir (74.81±16.03). Ayrıca eğitim grubunda idrar yolu enfeksiyonu semptomlarının sıklığı ve şiddeti anlamlı düzeyde azalmıştır. Bulgular, gebelikte verilen planlı hijyen eğitiminin hem bulaşıcı riskleri azaltmada hem de maternal hijyen

	(Öner ve Çeber Turfa					uygulamalarını geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir.
8	The effect of web-based genital hygiene education provided to the women with disabilities on their self-care agency and genital hygiene behaviors: A randomized controlled trial Engelli Kadınlara Yönelik Web Tabanlı genital hijyen Eğitiminin, Öz Bakım Becerileri ve genital hijyen Davranışları Üzerindeki Etkisi: Rastgele Kontrollü Bir Çalışma (Gül ve Yağmur, 2023)	2023, Güneydoğu Anadolu; Randomize kontrollü	62 engelli kadın (31 deney, 31 kontrol)	Kadın olması ve engellilik durumu olması Web tabanlı eğitime erişim sağlayabilmesi (internet/cihaz kullanımının olması) Çalışmanın yapıldığı derneğe kayıtlı veya erişilebilir kadınlar Kullanıcı adı-şifre oluşturmayı ve değerlendirme ölçeklerini doldurmayı kabul eden katılımcılar	7 hafta süreli web tabanlı modüller; video içerik, çevrimiçi değerlendirme	Deney grubunda GHBS ve öz bakım puanlarının ön test, ara test ve son test ölçümlerinde anlamlı artış gösterdiği saptanmıştır ($p<0.001$). Kontrol grubunda hiçbir ölçüm zamanında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Web tabanlı eğitim, fiziksel engeli olan kadınlar için erişilebilir ve sürdürülebilir bir öğrenme modeli sunmuş; özellikle perine hijyeni, iç çamaşırı değişimi, nem yönetimi ve kişisel bakım davranışlarında önemli gelişme kaydedilmiştir. Eğitim sonrası iyileşmenin 15. haftada da sürmesi, davranış değişikliğinin kalıcılığına işaret etmektedir.
9	The Impact Of Education Provided To Women In Reproductive Age On Their Sexual Health/Reproductive Health Behavior: A semi - Experimental Study Üreme Çağındaki Kadınlara Verilen Eğitimin Kadınların Cinsel Sağlık / Üreme Sağlığı Davranışına Etkisi: Yarı Deneysel Çalışma (Ocaktan Tetikçok	2024, Konya; Yarı deneysel	96 kadın (15–49 yaş)	15–49 yaş arasında, üreme çağında olan kadınlar Gönüllü olan ve anketleri eksiksiz dolduran katılımcılar Araştırma sürecinde çalışmayan ve eğitime tam katılım sağlayabilen bireyler	2 gün, 4 oturum (her biri 90 dk); cinsel sağlık–hijyen içerikli eğitim; kitapçık	Eğitim sonrası cinsel sağlık bilgi testi puanları anlamlı biçimde artmıştır (13.6→28.5; $p<0.001$). Cinselliğe ilişkin tutum ölçeği ($p=0.015$) ve cinsel davranışlara ilişkin tutum ölçeğinde ($p=0.035$) anlamlı artış gözlenmiştir. Ancak CYBH ve korunma yöntemlerine ilişkin tutumlarda anlamlı değişim oluşmamıştır ($p>0.05$). Bu durum, eğitimin bilişsel bilgi düzeyini belirgin biçimde artırsa da daha yerleşik kültürel ve tutumsal unsurları

	vd., 2024)					değiştirmede sınırlı kalabildiğini göstermektedir.
10	Evaluation Of Perineal Hygiene Training Satisfaction Of Postpartum Women Postpartum Kadınların Perine Hijyen Eğitimi Memnuniyetlerinin Değerlendirilmesi (Yıldız Karaahmet ve Kutlu, 2020)	2017–2018; Tanımlayıcı çalışma	200 postpartum kadın	Postpartum dönemde olan kadınlar Araştırmaya gönüllü olarak katılanlar Ölçek ve değerlendirme formlarını doldurabilen bireyler	Perine hijyeni eğitimi; broşür dağıtımı	Kadınların %93'ü verilen eğitimi yararlı bulmuş; %69,5'i hijyen alışkanlıklarına ilişkin düşüncelerinde olumlu değişiklik olduğunu belirtmiştir. Eğitim sonrası perine temizliği, ped değişim sıklığı ve banyo şekline ilişkin farkındalığın arttığı görülmüştür. Yüksek memnuniyet oranı, postpartum dönemde verilen eğitimlerin kabul edilebilirliğinin yüksek olduğunu, ancak davranış değişikliğinin kalıcı etkilerinin uzun dönemli çalışmalarla değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Sonuç

Bu sistematik derleme, Türkiye'de farklı kadın gruplarına yönelik genital hijyen eğitimlerinin, hijyen davranışlarını geliştirdiği, ilişkili sağlık çıktılarını iyileştirmede anlamlı bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur. İncelenen çalışmalar, eğitimlerin; hijyenik ped kullanımı, pamuklu iç çamaşırı tercihi gibi olumlu alışkanlıklar kazandığını göstermektedir. Ayrıca enfeksiyon riskini artıran yanlış uygulamaların azaldığı görülmüştür.

Eğitimin etkileri sadece anlık değil, 3-4 aylık takip süreçlerinde dahi devam ettiği ve katılımcıların özbakım yeterliliklerini artırmada katkısı olduğu fark edilmiştir. Farklı eğitim modelleri ve araştırma desenlerine rağmen elde edilen sonuçların tutarlılığı, genital hijyen eğitiminin kadın sağlığını korumada etkin bir halk sağlığı müdahalesi olduğunu güçlü bir şekilde teyit etmektedir.

Kaynaklar

- Akca, D., & Türk, R. (2024). Kadınların genital hijyene ilişkin davranışlarının belirlenmesi. *Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 1*(1), 1–9.
- Akgül, İ. (2024). Sağlık Okuryazarlığının Önemi Ve Sağlık Harcamalarına Etkisi. Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi, 11(3), 268-284.
- Baransel, E. S., Uçar, T., & Kartal, S. A. (2024). The effect of genital hygiene training provided to women with a history of vulvovaginal candidiasis on genital hygiene behaviors and self-care agency. *Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care, 18*(3), 268–275.
- Bardin MG, Giraldo PC, Benetti-Pinto CL, Sanches JM, Araujo CC, Amaral RLGD. Bakteriyel vajinozis ve/veya vulvovajinal kandidiyazisli kadınlarda genital hijyen ve cinsel aktivite alışkanlıkları. Rev Bras Ginecol Obstet. 2022;44(2):169–177. doi: 10.1055/s-0041-1741536.
- Başkaya, Y., Karakuş Turan, E., Özdemir, K., & Ünsal, A. (2021). Adolesanlara verilen hijyen eğitiminin kişisel hijyen bilgi düzeyine etkisi: Bir müdahale çalışması. *OTSBD, 6*(2), 181–190.
- Bilgiç, D., Yüksel, P., Gülhan, H., Şirin, F.,&Uygun, H. (2019). Genital Hygiene Behaviors And Health Results Of Female Students Living İn Dormitories At The University. Acıbadem University Journal Of Health Sciences, 10(3), 478-485. doi:10.31067/0.2018.86.
- Bulut, A., Yiğitbaş, Ç., & Çelik, G. (2019). Genital Hygiene Behaviors From Perspective Of Nursing Students. Med. J. Ankara Tr. Res. Hosp, 52(3), 227-232
- Chen Y, Bruning E, Rubino J, Eder SE. Kadınların vulvovajinal sağlığında mahrem hijyenin rolü: küresel hijyen uygulamaları ve ürün kullanımı. Kadın Sağlığı (Londra) 2017;13(3):58–67. doi: 10.1177/1745505717731011.
- Çavuşoğlu, F., & Çelik Eren, D. (2024). Adölesan dönemdeki bir grup kıza akran eğitimi modeli ile verilen hijyen eğitiminin etkinliğinin incelenmesi. *Journal of Nursing Effect, 17*(2), 176–189. https://doi.org/10.46483/jnef.1468496
- Çiftçi, M., & Demir, R. (2024). Doğum sonu dönemde verilen genital hijyen eğitiminin lohusaların genital hijyen davranışlarına etkisi. *Artuklu Health, 9*, 1–10. https://doi.org/10.58252/artukluhealth.1540353

- Demirağ, H., Hintistan, S., Cin, A., &Tuncay, B. (2019). Examination Of The Genital Hygiene Behaviors Of The Students Of The Health Services Vocational School. Bozok Medical Journal, 9 (1), 42-50. doi: 10.16919 / bozoktip.4462468.
- Durmuş, M. K. (2020). Kadınların genital hijyen davranışlarının incelenmesi. *Journal of Health and Palliative Care*, *2*(2), 103–112.
- Gandhi AB, Madnani N, Thobbi V, Vora P, Seth S, Shah P. Kadınlar için mahrem hijyen: uzman uygulama noktaları. Int J Reprod Contracept Obstet Gynecol. 2022;11(8):2315–2319. doi: 10.18203/2320-1770.ijrcog20221962.
- Gökşin, İ., & Demirhan, İ. (2024). Ortaöğretim kız öğrencilerine verilen genital hijyen eğitiminin etkinliliği. *TJFMPC, 18*(2), 133–138.
- Gül, S., & Yağmur, Y. (2023). Engelli kadınlara sağlanan web tabanlı genital hijyen eğitiminin öz bakım yetenekleri ve genital hijyen davranışları üzerindeki etkisi: Rastgele kontrollü bir çalışma. *Health Care for Women International* , *44* (5), 670–688. https://doi.org/10.1080/07399332.2022.2128801
- Karahan, N. (2017). Development of genital hygiene behaviors scale: Validity and reliability study. Istanbul Med J, 18, 157-62. doi: 10.5152 / imj.2017.8
- Karahan, N. (2025). Genital hygiene behaviors in women: A cross-sectional study. *BMC Women's Health*, *25*(1), 1–8.
- Kuruc, H. S., & Avcı, N. (2024). *Evaluation of genital hygiene behaviours of female secondary school students: in Turkiye*. Journal of Clinical Medicine of Kazakhstan, 21(2), 80–88. https://doi.org/10.23950/jcmk/14399Bulut A, Yiğitbaş Ç, Çelik G. Hemşirelik Öğrencilerinin Perspektifinden Genital Hijyen Davranişlari. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıp Dergisi. Aralık 2019;52(3):227-232.
- Küçükkelepçe, D.Ş., Şahin, T., &Özkan, S.A. (2019). The Effect of Genital Hygiene Education on Genital Hygiene Behaviors of Secondary School Female Students: The Approach to Protection and Promotion of Reproductive Health.Health and Community, 3, 76-
- Ocaktan Tetikçok, C., Çankaya, S., & Alan Dikmen, H. (2024). Üreme çağındaki kadınlara verilen eğitimin kadınların cinsel sağlık/üreme sağlığı davranışına etkisi: Yarı deneysel

çalışma. *Gevher Nesibe Journal of Medical & Health Sciences*, *9*(3), 425–435. https://doi.org/10.5281/zenodo.13623880

- Öner, S., & Çeber Turfan, E. (2020). Gebelere verilen planlı eğitimin genital hijyen davranışlarına ve idrar yolu enfeksiyonu semptomlarına etkisi. *Van Sağlık Bilimleri Dergisi*, *13*(1), 10–18.
- Page, M. J., Moher, D., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T. C., Mulrow, C. D., Shamseer, L., Tetzlaff, J. M., Akl, E. A., Brennan, S. E., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J. M., Hróbjartsson, A., Lalu, M. M., Li, T., Loder, E. W., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., … McKenzie, J. E. (2021). *PRISMA 2020 explanation and elaboration: Updated guidance and exemplars for reporting systematic reviews*. *BMJ, 372*, n160. https://doi.org/10.1136/bmj.n160
- Polat, F., Şimşek Küçükkelepçe, D., & Delibaş, L. (2022). Genç yetişkinlere sağlık geliştirme modeli rehberliğinde verilen akran eğitiminin genital hijyen davranışlarına etkisi: Türkiye örneği. *Göbeklitepe Tıp Bilimleri Dergisi*, *5*(7), 35–44. https://doi.org/10.55433/gsbd.118
- Türkmen, H., & Karagüzel, E. N. (2021). Gençlerin genital hijyen tutumlarını etkileyen faktörler. *STED, 30*(3), 190–199.
- Umami A, Sudalhar S, Lufianti A, Paulik E, Molnár R. Endonezya, Surakarta'daki serviks kanseri hastalarında genital hijyen davranışlarıyla ilişkili faktörler. Nurse Media J Nurs. 2021;11(1):94–103. doi: 10.14710/nmjn.v11i1.35829.
- Ünal, K.S. (2017). Determination of knowledge levels of genital hygiene behaviors of nursing students. Journal of Current Researches on Health Sector, 7(1), 23-36.
- Yıldız Karaahmet, A., & Kutlu, L. (2020). Perineal hijyen eğitiminin postpartum kadınların bilgi ve davranışları üzerine etkisi. *Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, *3*(1), 41–45.

Yapay Zekâ Temelli Müdahalelerin Postpartum Dönemde Kullanımı: Deneysel Çalışmaların Dahil Edildiği Bir Sistematik Derleme

Hülya TOSUN[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Giriş-Amaç: Amaç: Bu sistematik derlemenin amacı, doğum sonrası 0-12 ay arasındaki annelere yönelik yapay zekâ (YZ) temelli dijital müdahalelerin klinik, davranışsal ve psikososyal sonuçlara etkisini yalnızca deneysel çalışmalar üzerinden incelemektir.

Gereç-Yöntem: PRISMA ilkeleri izlenerek PubMed, Web of Science, Scopus ve Google Scholar'da 2020-2025 yılları arasında yapılan çalışmalar taranmıştır. postpartum, artificial intelligence, chatbot, digital therapeutic ve randomized anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Dahil edilme kriterleri; doğumdan sonra 0-12 ay içinde ve canlı bebek sahibi anneler, YZ temelli veya YZ ile güçlendirilmiş bir müdahale, randomize kontrollü, ya da kontrollü pilot tasarımda olması, gebelik veya intrapartum dönemi dışlaması olarak belirlenmiştir. Veri çıkarımı iki araştırmacı tarafından bağımsız yürütülmüş, metodolojik kalite uygun araçlarla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Dahil edilme kriterlerini karşılayan sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Postpartum depresyonu hedefleyen YZ destekli dijital terapötik ve sohbet botu uygulamaları, kısa vadede Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği ve ilişkili kaygı ölçümlerinde klinik olarak anlamlı azalmalar bildirmiştir. Emzirme danışmanlığı için geliştirilen YZ destekli chatbot ve SMS tabanlı NLP sistemleri, emzirme öz-yeterliği ve emzirme başarısında artış, bazı çalışmalarda ise maternal kaygıda azalma sağlamıştır. YZ tabanlı uzaktan kan basıncı izleme sistemleri, preeklampsi ve hipertansiyon öyküsü olan kadınlarda izlem sürekliliğini ve anormal değerlerin saptanmasını iyileştirmiştir. Bununla birlikte, çalışmalar arasında YZ teknolojisinin tanımı, müdahale süresi ve kullanılan sonuç ölçütleri açısından belirgin heterojenlik saptanmış; bu durum kantitatif sentez ve meta-analiz yapılmasını engellemiştir.

Sonuç: Mevcut deneysel kanıtlar, YZ temelli müdahalelerin postpartum dönemde ruh sağlığı, emzirme ve kardiyovasküler izlem alanlarında umut verici olduğunu göstermektedir; ancak çalışma sayısı az, örneklem büyüklükleri sınırlı ve takip süreleri genellikle kısadır. Ayrıca, çalışmaların

çoğu yüksek gelirli veya kentsel örneklemlerde yürütüldüğünden, düşük ve orta gelirli ülkeler ile kırılgan gruplarda genellenebilirlik sınırlıdır. Gelecek araştırmalarda, ebelik bakım modellerine entegrasyon, etik ve veri güvenliği boyutlarının yanı sıra kadınların deneyimlerini ve kabul düzeylerini irdeleyen nitel bileşenlerin de güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka uygulamaları, doğum sonu dönem, ebelik, sistematik derleme

The Use of Artificial Intelligence-Based Interventions in The Postpartum Period: A Systematic Review Including Experimental Studies

Abstract

Aim/ Bacground: This systematic review aimed to examine, using only experimental evidence, the effects of artificial intelligence (AI)-based digital interventions delivered to mothers in the 0-12 month postpartum period on clinical, behavioral, and psychosocial outcomes.

Material-Method: Following PRISMA guidelines, PubMed, Web of Science, Scopus, and Google Scholar were searched for studies published between 2020 and 2025 using the keywords postpartum, artificial intelligence, chatbot, digital therapeutic, and randomized. Inclusion criteria were: mothers with a live infant within 0-12 months after birth; an AI-based or AI-enhanced intervention; randomized controlled, or controlled pilot design; and exclusion of pregnancy or intrapartum outcomes. Data extraction was conducted independently by two reviewers, and methodological quality was appraised using appropriate tools.

Findings: Only a limited number of studies met the inclusion criteria. AI-supported digital therapeutics and conversational agents targeting postpartum depression reported clinically meaningful short-term reductions in Edinburgh Postnatal Depression Scale scores and related anxiety measures. AI-assisted breastfeeding chatbots and SMS-based natural language processing systems were associated with improvements in breastfeeding self-efficacy and breastfeeding

success, and in some trials with reductions in maternal anxiety. AI-driven remote blood pressure monitoring platforms for women with a history of preeclampsia or hypertension improved continuity of follow-up and the timely detection of abnormal values. However, there was substantial heterogeneity in the conceptualization of AI, intervention intensity and duration, comparator conditions, and outcome measures, which precluded quantitative synthesis and meta-analysis.

Results: The current experimental evidence suggests that AI-based interventions in the postpartum period show promise for supporting mental health, breastfeeding, and cardiovascular surveillance. Nevertheless, the overall number of studies is small, sample sizes are modest, and follow-up periods are also typically short. Most studies were conducted in high-income or urban settings, limiting generalizability to low- and middle-income countries and other vulnerable groups. Future research should prioritize rigorous, adequately powered trials that integrate AI within midwifery-led care models and systematically address ethical, equity, and data-protection issues, while incorporating qualitative components to explore women's experiences, usability, and acceptability.

Keywords: Artificial intelligence applications, postnatal period, midwifery, systematic review

Introduction

AI-based digital interventions used in the postpartum period hold substantial potential for the early identification of mothers' postnatal mental health problems and for directing them to appropriate support services (García-Méndez & Arriba-Pérez, 2025). In particular, AI-driven chatbots and digital platforms can provide accessible and scalable solutions for managing conditions such as postpartum depression and anxiety, thereby playing an important complementary role in settings where access to traditional face-to-face services is limited (Inkster et al., 2023; Suharwardy et al., 2023). In this context, AI-supported tools targeting mothers in the postpartum period are designed to provide psychosocial support in a personalized, empathic, and time-sensitive manner (Yao et al.,

2023). Continuously refined through user feedback (Inkster et al., 2023), these systems can increasingly tailor counseling and recommendations for emotional well-being by means of data-driven recommendation mechanisms (Kadam et al., 2024).

The use of AI models in the field of perinatal mental health entails both important opportunities and several ethical and methodological challenges (Kwok et al., 2024). Advanced AI techniques such as natural language processing and machine learning offer non-invasive, real-time screening capabilities for postpartum depression, with some studies reporting high levels of diagnostic accuracy (García-Méndez & Arriba-Pérez, 2025). This approach provides a foundation for developing comprehensive platforms such as chatbots, information hubs, and digital triage systems that monitor mothers' emotional states and direct them to appropriate care and support resources when needed (Kadam et al., 2024). At the same time, machine learning models contribute to the design of holistic perinatal mental health support systems by analyzing diverse biopsychosocial characteristics of perinatal women to derive indices of anxiety, depression, and hypomania (Inkster et al., 2023). These models, particularly when predicting postpartum depression risk, achieve high accuracy by incorporating biopsychosocial markers and thus offer valuable tools for early diagnosis and intervention (Qi et al., 2025). Models based on vocal biomarkers also provide a digital alternative to questionnaire-based approaches and show promising results in predicting postpartum depression (Wiley et al., 2025). Such AI-based tools, with their capacity to monitor, classify, and predict the mental health status of mothers in contexts where access to mental health services is limited, enable timely and personalized interventions (Cruz-Gonzalez et al., 2025; Ettman & Galea, 2023). Consequently, AI-enabled platforms are emerging as critical components in perinatal mental health, both for early detection and for the development of individualized treatment approaches (Narimani & Mahdi, 2025).

AI applications are not limited to mental health screening and risk prediction; they are also being integrated into other dimensions of postpartum care. For example, chatbot applications for breastfeeding counseling target the care needs of women in the early postnatal period by examining adoption and usage behaviors, particularly among first-time mothers (Arora et al., 2021). Such approaches may enhance breastfeeding self-efficacy and success rates and thereby indirectly contribute to reducing mothers' postpartum anxiety levels (Yıldız et al., 2025). Interactive conversational agents with natural language processing capabilities can provide personalized information and support tailored to mothers' individual and often complex needs, thus holding the potential to fill important gaps where traditional appointment-based and follow-up systems fall short (Leitner et al., 2025). This systematic review aims to evaluate, in light of experimental evidence, the potential of these AI-based interventions by focusing on their effects on clinical, behavioral, and psychosocial outcomes among mothers in the postpartum period.

Materials And Methods

Type of Study

This study is a systematic review aimed at evaluating the effects of artificial intelligence (AI) based interventions used in the postpartum period (0-12 months) on mothers' clinical, behavioral, and psychosocial outcomes, based on evidence from experimental studies.

Databases and Search Strategy

The research question was structured within the framework of the PICO (Population, Intervention, Comparison, Outcome) (Cochrane Library, 2025) model to guide the process of selecting and evaluating studies for this systematic review:

Population (P): Postpartum women (0-12 months after birth)

Intervention (I): Artificial intelligence (AI)-based digital interventions (e.g., chatbots, AI-scheduled messaging, AI-enhanced mHealth platforms, AI-driven decision support, AI-driven lifestyle coaching)

Comparison (C): Usual care, non-AI digital intervention or control groups without AI-based intervention

Outcome (O): Clinical outcomes (e.g., depressive symptoms, anxiety, weight, glycemic control, breastfeeding outcomes), behavioral outcomes (e.g., health service use, medication/supplement adherence, breastfeeding behavior), and psychosocial outcomes (e.g., self-efficacy, parenting stress, social support, well-being)

The Web of Science (WOS), PubMed, and Scopus databases were searched between 2020-2025 to identify relevant studies. Search strategies combined postpartum-related terms, artificial intelligence terms, and outcome-related terms. Web of Science (WOS), PubMed, Scopus. The following search terms were used: (postpartum OR postnatal OR post-partum OR after childbirth) AND (artificial intelligence OR AI, chatbot OR conversational agent OR conversational AI) AND (depression OR anxiety OR mental health OR breastfeeding OR breast-feeding OR weight retention OR health behavior OR self-efficacy OR parenting stress OR psychosocial OR clinical outcome).

Additionally, manual searches (reference list screening and citation tracking) were performed for potentially relevant studies identified through database searching. Only articles published in English and conducted in humans were considered in all databases.The most recent database search was completed in Nowember 2025.

Study Selection

In this systematic review, all stages of the study selection process were conducted manually by the two authors, the use of automated screening or text-mining tools. Nevertheless, the review strictly adhered to established systematic review principles: the research question was structured using the PICO framework, eligibility criteria were defined a priori, database searches were performed in a transparent and reproducible manner, and study selection followed a stepwise process (title-abstract screening followed by full-text assessment). Only studies that met all predefined inclusion and exclusion criteria were retained for the final synthesis, in accordance with contemporary systematic review standards.

All records identified in WOS, PubMed, and Scopus were imported into an Excel program, and duplicates were removed. According to the predefined search strategy, titles and abstracts were

screened to exclude clearly irrelevant studies (e.g., studies not conducted in the postpartum period, not including an AI-based intervention, observational designs, or non-English publications).

Studies that were potentially eligible according to the inclusion criteria were retained for full-text review. When eligibility could not be determined based solely on the title and abstract, the article was also retrieved in full text. All full-text articles were then assessed against the inclusion and exclusion criteria. Studies that met the eligibility criteria were included in the systematic review. The study selection process was documented using a PRISMA flow diagram, showing the number of records identified, screened, excluded (with reasons), and finally included in the review.

Eligibility Criteria

Studies were included if they met all of the following criteria: Randomized controlled trials (individual or cluster RCTs), Participants were postpartum women within 0-12 months after birth. Studies including postpartum period. Ancak gebelik ve postpartum dönem birlikte dahil edilmiş ise postpartum döneme ait özel sonuçların olması. The primary intervention included an AI-based component, such as:AI-driven chatbots or conversational agents, AI-scheduled or AI-personalized digital messaging/voice calls, AI-enhanced mobile health or telehealth platforms (e.g., systems using decision support algorithms, or RMAB models to tailor content, timing, or intensity). AI-based digital decision support systems targeting maternal health in the postpartum period. Studies included at least one comparison group, such as:Usual care / standard postpartum care, Non-AI digital interventions (e.g., static apps, SMS without AI personalization).

Studies were excluded if: They were observational, cross-sectional, predictive-modelling-only, or methodological studies without an interventional component. They focused exclusively on pregnancy, preconception, or neonatal outcomes without reporting maternal postpartum outcomes.

They were reviews, editorials, conference abstracts, protocols without results, or non–peer-reviewed documents.

Outcomes

Reported at least one clinical, behavioral, or psychosocial maternal outcome during the postpartum period, including but not limited to: Clinical outcomes: postpartum depressive or anxiety symptoms, weight, body composition, metabolic markers, breastfeeding outcomes. Behavioral outcomes: health service use, adherence to supplements or medications, breastfeeding behavior, engagement with recommended care. Psychosocial outcomes: self-efficacy (e.g., breastfeeding or parenting), parenting stress, perceived social support, mental well-being, quality of life.

Ethical Statement

This systematic review did not involve any direct contact with human participants or animals, nor did it require access to identifiable personal data. Therefore, formal approval from an ethics committee was not sought. All data analyzed were derived from peer-reviewed studies published in openly accessible scientific databases and journals. The review was conducted in line with the ethical principles of the Declaration of Helsinki and the recommendations of the Committee on Publication Ethics (COPE), with particular attention to accurate reporting, transparency, and appropriate citation of original work.

Results

Table 1. The use of artificial intelligence-based interventions in the postpartum period : a systematic review including experimental studies (PRISMA 2020)

	Study	Study design and application site	Aim	Intervention Group	Control Group	Mobile application / AI intervention	Variables evaluated in the studies	The results obtained
1	Suharwardy S, Ramachandran M, Leonard SA, et al. Feasibility and impact of a mental health chatbot front postpartum mental health : a randomized controlled trial . AJOG Global Reports . 2023;3(3):100165. doi:10.1016/j.xagr .2023.100165	Two-arm randomized controlled trial (RCT). n =68 chatbots, n=84 routine maintenance perinatology clinic of a tertiary university hospital . Monitoring began during the postpartum hospital stay and continued until the 2nd, 4th, and 6th weeks.	of an AI-based mental health chatbot used in the early postpartum period on symptoms of depression and anxiety, and chatbot to evaluate the acceptability of its use .	an AI-powered mental health chatbot smartphone application with content specifically tailored to the perinatal period. Chatbot messages + routine maintenance.	only provides routine postpartum care. No chatbot access.	This AI-powered, CBT-based chatbot, accessible via smartphone, is an interactive application that offers automated responses, emotion-tracking questions, and coping strategies. The chatbot delivers evidence-based cognitive behavioral therapy (CBT) content through text-based conversations.	Psychosocial variables: Depression, anxiety; self-efficacy related to mood management; satisfaction with the chatbot and acceptance of its use.	In mothers who used chatbots, the level of depression decreased more significantly at 6 weeks postpartum compared to those receiving conventional care. No significant differences were observed between the groups in other scores on the depression and anxiety scales. Most mothers were pleased with the chatbot and found using the mobile app convenient for managing their mood.
2	Nguyen , QC, Aparicio , EM, Jasczynski , M., Channell Doig , A., Yue , X., Mane , H., Srikanth , N., Gutierrez , FXM, Delcid , N., He, X., & Boyd-Graber , J. (2024). Rosie , a Healthy Education Question-and-Answer Chatbot for New Mothers : Randomized Pilot	Prospective, randomized controlled trial. 2-armed, N=15 of Rosie chatbot group N=14 were the control	Rosie " is a question-and-answer chatbot developed for new mothers : Usability and	Pregnant women or women with babies aged 0-6 months, " Rosie " was	Instead of a chatbot, a monthly delivery of a children's book is sent, called "	" Rosie " is an AI-powered question-and-answer chatbot. a RASA- based intention classification model,	Maternal mental health indicators (postpartum depression level). The baby's use of healthcare services (e.g.,	Chatbot use has been shown to be feasible and largely acceptable for

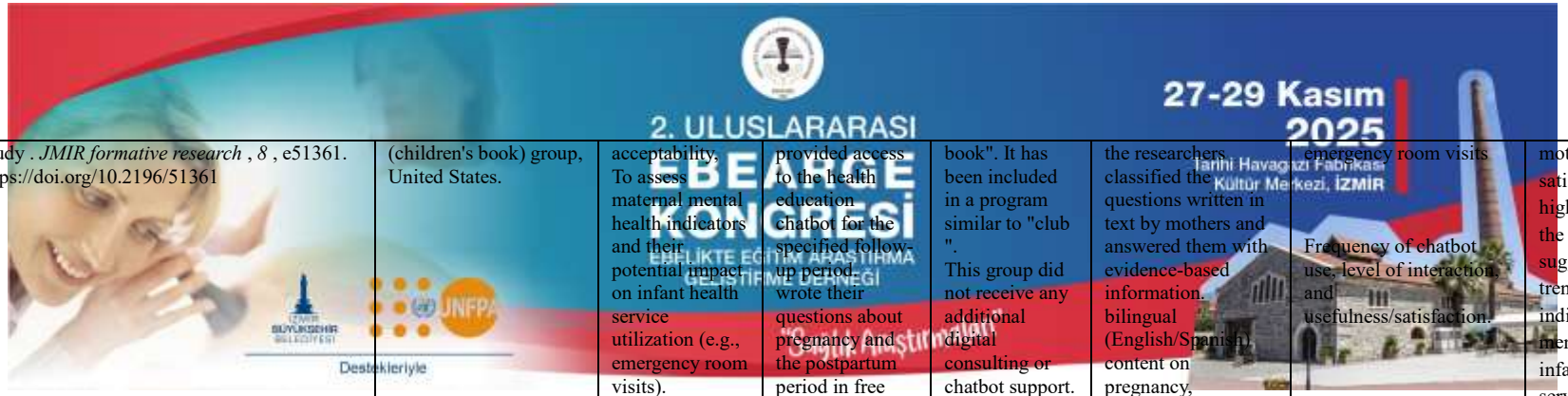

	Study . *JMIR formative research* , *8* , e51361. https://doi.org/10.2196/51361	(children's book) group, United States.	acceptability. To assess maternal mental health indicators and their potential impact on infant health service utilization (e.g., emergency room visits).	provided access to the health education chatbot for the specified follow-up period. wrote their questions about pregnancy and the postpartum period in free text, and Rosie answered these questions.	book". It has been included in a program similar to "club ". This group did not receive any additional digital consulting or chatbot support.	the researchers classified the questions written in text by mothers and answered them with evidence-based information. bilingual (English/Spanish) content on pregnancy, postpartum period, infant care, breastfeeding, and maternal mental health.	emergency room visits Frequency of chatbot use, level of interaction, and usefulness/satisfaction.	mothers; user satisfaction is high. the chatbot group suggests positive trends in indicators of mental health and infant health service utilization , the effects were reported at an exploratory level due to the pilot sample size.
3	Chua , JYX, Choolani , M., Chee , CYI, Yi , H., Chan , YH, Lalor , JG, Chong , YS, & Shorey , S. (2024). the effectiveness of Parentbot - a digital healthcare assistant - on parenting Outcomes : A randomized controlled trial . International journal of nursing studies , 160, 104906. https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2024.104906	A two-arm, parallel-group randomized controlled trial was conducted in the obstetrics and gynecology clinics of two public hospitals in Singapore, covering the perinatal period from pregnancy to the early postpartum period (up to the 3rd month).	Parentbot on parents' parenting self-efficacy (primary outcome) and stress, depression, anxiety, social support, parent-child bonding, and parenting satisfaction (secondary outcomes).	236 participants (118 mothers + 118 fathers) (intervention arm) received unlimited access to the Parentbot mobile application and its digital health assistant (chatbot) in addition to standard hospital care .	They only received routine perinatal care (standard education and clinical follow-up); they did not have access to the Parentbot application.	Parentbot is an AI-powered/rule-based digital health assistant located within a mobile application. It helps parents during pregnancy and the postpartum period: Informative content, Question and answer/ chatbot support, It offers referrals for emotional and psychosocial support.	Parental satisfaction and overall well-being indicators Measurements were taken initially during pregnancy and repeated around the first and third months postpartum.	Parentbot , situational anxiety levels were found to be significantly lower at 3 months postpartum compared to the control group. in parenting self-efficacy and some other parenting outcomes have been reported in favor of Parentbot . The application was evaluated as an acceptable and feasible digital intervention in terms of usage and satisfaction.
4	Dasgupta , A., Gharat , S., Madhiwalla , N., Hegde , A., Tambe , M., & Taneja , A. (2025). Beyond Listenership : AI- Predicted Interventions Drive Improvements in Maternal Health Behaviours.arXiv *preprint arXiv:2507.20755* .	Study design: Two-arm, randomized controlled field study. India maternal health	Additional interventions predicted and timed by artificial intelligence,	In addition to standard weekly automated voice health calls, Restless Multi-Armed	Receiving standardized weekly automated voice calls, However,	AI-based decision-making system running in the background (Restless Multi-Armed) Bandits	Listening rate and call completion rate for automated health calls. Use of iron or calcium supplements Adherence to pregnancy	In the group receiving additional AI-driven predictive interventions:

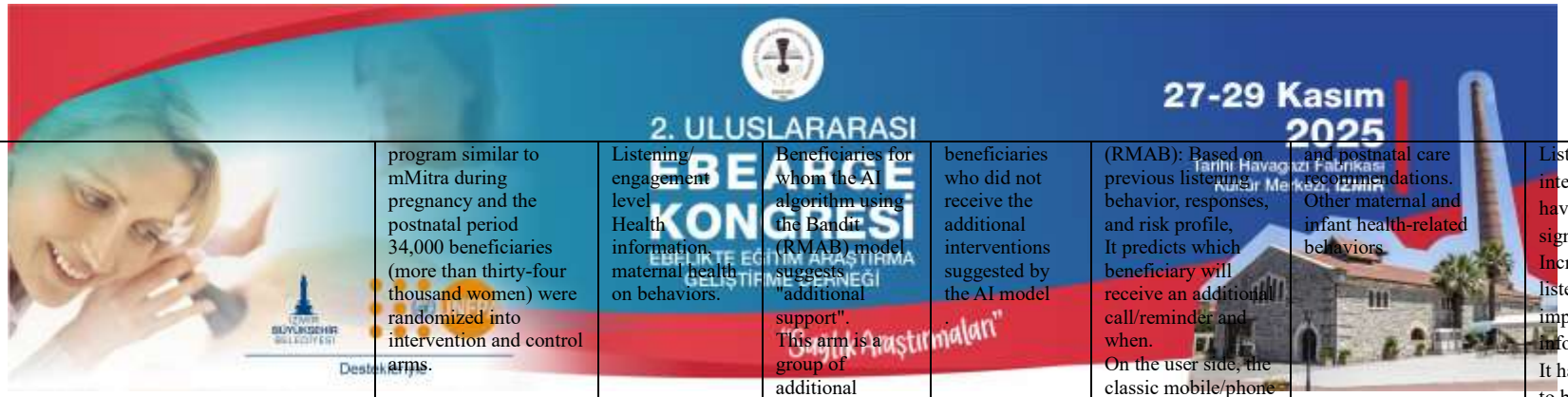

		program similar to mMitra during pregnancy and the postnatal period 34,000 beneficiaries (more than thirty-four thousand women) were randomized into intervention and control arms.	Listening/ engagement level Health information, maternal health on behaviors.	Beneficiaries for whom the AI algorithm using the Bandit (RMAB) model suggests "additional support". This arm is a group of additional contact areas selected based on the AI model's "risk/benefit" prediction.	beneficiaries who did not receive the additional interventions suggested by the AI model .	(RMAB): Based on previous listening behavior, responses, and risk profile, It predicts which beneficiary will receive an additional call/reminder and when. On the user side, the classic mobile/phone voice call experience remains unchanged; Artificial intelligence optimizes who receives extra contact and when.	and postnatal care recommendations. Other maternal and infant health-related behaviors	Listening and interaction levels have increased significantly. Increased listening, improved level of information, and It has been found to be associated with significant improvements in health behaviors such as iron/calcium utilization .
5	Mate , A., Madaan , L., Taneja , A., Madhiwalla , N., Verma , S., Singh, G., Hegde , A., Varakantham , P., & Tambe , M. (2022). field Study in Deploying Restless Multi-Armed Bandits : Assisting Non-profits in Improving Maternal andChildHealth . Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence , 36(11), 12017-12025. https://doi.org/10.1609/aaai.v36i11.21460	Multi-arm randomized controlled trial . mMitra maternal and child health voicemail program. India. 23,000 beneficiaries,	To test whether the RMAB-based AI system reduces program dropout by optimizing the limited live call capacity.	Targeted live information calls + routine voice messages to selected beneficiaries via RMAB (AI)	(1) Standard maintenance group (CSOC) that receives only routine automated voice messages, (2) Round Robin (RR) group that distributes live calls sequentially without AI.	aims to minimize engagement loss by selecting which mother receives a live call and when.	Program dropout rate, message listening frequency and continuity (engagement)	The RMAB (AI) arm showed lower program dropout and higher attendance , thus increasing exposure to postpartum education messages and laying the groundwork for better health behaviors.

In this systematic review, five experimental studies were identified that evaluated artificial intelligence (AI)-based interventions for mothers in the postpartum period (0-12 months). Table 1 comparatively summarizes the design characteristics of these studies, their implementation settings, the AI component (chatbot/NLP or an RMAB-based decision system), and their clinical, behavioral, and psychosocial outcomes. Some of the studies examined CBT-based chatbot applications focusing on postpartum mental health (e.g., depression/anxiety and acceptability in the early postpartum period) (Suharwardy et al., 2023), some investigated health education and Q&A-based chatbots (e.g., frequency of use, satisfaction, and trends in health service utilization) (Nguyen et al., 2024), and others assessed digital health assistants for parenting outcomes (e.g., parental self-efficacy and state anxiety) (Chua et al., 2024). In addition, two large-scale field studies aimed to improve engagement, dropout rates, and certain health behaviors by optimizing who should receive which additional contact, and when, using AI-based decision systems such as RMAB (Restless Multi-Armed Bandits) within maternal health programs in India (Mate et al., 2022; Dasgupta et al., 2025).

Discussion

The findings of this review indicate that AI-based approaches in postpartum care are mainly positioned along two axes: (1) conversation-based digital interventions that support mothers' mental health, and (2) AI-supported decision/planning systems aimed at using limited human resources more efficiently. In the randomized controlled trial using a CBT-based chatbot in the early postpartum period, a more pronounced decrease in depression levels in favor of the intervention at week 6, and mothers' reports that the application was practical/useful, suggest that AI-supported conversational agents may provide an accessible and scalable complementary support (Suharwardy et al., 2023). However, the limited between-group differences in some anxiety/depression measures in the same study suggest that clinical effectiveness may be sensitive to factors such as intervention duration, intensity, selection of the target risk group, and timing of measurements. Although the

Rosie Q&A chatbot pilot reported high acceptability and promising trends, the small sample size requires interpreting the results more as a signal than definitive evidence (Nguyen et al., 2024). This finding strengthens the need for adequately powered, longer follow-up RCTs for AI-based interventions in the postpartum period. Similarly, the Parentbot study, by reporting reduced state anxiety and improvements in parenting outcomes particularly at 3 months postpartum, highlights the potential of multi-component digital assistants (information + guidance + psychosocial support) rather than applications targeting a single symptom (Chua et al., 2024). A second notable line of evidence is that AI approaches such as RMAB can demonstrate impact in the field by optimizing resource allocation. In the field study by Mate and colleagues, the RMAB-based system aimed to reduce program dropout and increase engagement by directing limited resources (e.g., live call capacity) toward those most likely to benefit (Mate et al., 2022). In a more recent field RCT by Dasgupta and colleagues, AI-scheduled/predicted additional interventions were reported to improve not only listening/engagement metrics but also behavioral outcomes such as iron-calcium use (Dasgupta et al., 2025). Together, these two studies suggest that AI in the postpartum period may be effective not only in the form of chatbots, but also at the system level through intelligent planning/prioritization, offering a critical opportunity for scalable models, particularly in low- and middle-income countries.

Nevertheless, an important limitation of the current literature is that the concept of "AI" is defined differently across studies (rule-based assistants, NLP classification, generative systems, bandit/RMAB decision models, etc.). This heterogeneity, combined with variation in intervention duration, comparator conditions, and outcome measures, complicates meta-analysis. The literature emphasizes that AI applications in perinatal mental health involve both opportunities and ethical/methodological challenges, and that they are rapidly diversifying across the axes of diagnosis, monitoring, and intervention (Kwok et al., 2024; Cruz-Gonzalez et al., 2025; Ettman & Galea, 2023). Therefore, future studies should not only address the question "is there an effect?" but

also generate answers regarding for whom, in which context, with which AI component, and under which safety/ethical framework interventions are effective.Finally, the use of AI in the field of breastfeeding an important component of postpartum care (e.g., visual/algorithmic detection of breastfeeding-related problems or counseling chatbots) is developing rapidly (Agudelo-Pérez et al., 2024; De Souza et al., 2024). This situation requires a stronger focus on issues such as data security, inequality/digital divide, shared clinical responsibility, and human-in-the-loop guidance in integration into midwifery care models.

Conclusion

Current experimental evidence suggests that AI-based interventions in the postpartum period may be promising in terms of mental health support, parenting outcomes, and engagement/health behaviors; however, the number of studies is limited, samples are heterogeneous, and follow-up periods are generally short. Randomized controlled trials of AI designed for women in the postpartum period are insufficient. Studies have tended to focus more on AI-based observation and diagnostic research. Therefore, a next step may be to increase studies in which effectiveness, safety, acceptability, and cost-effectiveness are evaluated together through RCTs that can be integrated into midwifery-led care pathways, are culturally adapted, have clarified data security and ethical frameworks, and are designed with adequate sample power. From the perspective of women's and public health, AI appears to be a potential resource for supporting health, preventing diseases, and monitoring women in the postpartum period.

Acknowledgments: I would like to thank Dr. Zeynep Suata for her assistance. During the preparation of this manuscript, the authors used ChatGPT (OpenAI, GPT-5) for writing refinement and language editing.

References

- Agudelo-Pérez, S., Botero-Rosas, D. A., Rodríguez-Alvarado, L., Espitia-Angel, J., & Raigoso-Díaz, L. (2024). Artificial intelligence applied to the study of human milk and breastfeeding: a scoping review [Review of Artificial intelligence applied to the study of human milk and breastfeeding: a scoping review]. International Breastfeeding Journal, 19(1). BioMed Central. https://doi.org/10.1186/s13006-024-00686-1
- Arora, N., Jain, Y., Gupta, V., Mokashi, S., & Panda, C. (2021). Assessment on Adoption Behavior of First-time Mothers on the Usage of Chatbots for Breastfeeding Consultation. Journal of Mahatma Gandhi University of Medical Sciences and Technology, 6(2), 64. https://doi.org/10.5005/jp-journals-10057-0161
- Chua, J. Y. X., Choolani, M., Chee, C. Y. I., Yi, H., Chan, Y. H., Lalor, J. G., Chong, Y. S., & Shorey, S. (2024). The effectiveness of Parentbot - a digital healthcare assistant - on parenting outcomes: A randomized controlled trial. International journal of nursing studies, 160, 104906.
- Cochrane Library, 2025, What is PICO? https://www.cochranelibrary.com/about-pico
- Cruz-Gonzalez, P., He, A., Lam, E. K. M., Ng, I. A. T., Li, M., Hou, R., Chan, J. N.-M., Sahni, Y., Viñas-Guasch, N., Miller, T., Lau, B. W.-M., & Sánchez-Vidaña, D. I. (2025). Artificial intelligence in mental health care: a systematic review of diagnosis, monitoring, and intervention applications Psychological Medicine, 55. Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/s0033291724003295
- Dasgupta , A., Gharat , S., Madhiwalla , N., Hegde , A., Tambe , M., & Taneja , A. (2025). Beyond Listenership : AI- Predicted Interventions Drive Improvements in Maternal Health Behaviours.arXiv preprint arXiv:2507.20755 .
- Ettman, C. K., & Galea, S. (2023). The Potential Influence of AI on Population Mental Health. JMIR Mental Health, 10. https://doi.org/10.2196/49936
- García-Méndez, S., & Arriba-Pérez, F. de. (2025). Detecting and Explaining Postpartum Depression in Real-Time with Generative Artificial Intelligence. Applied Artificial Intelligence, 39(1). https://doi.org/10.1080/08839514.2025.2515063
- Inkster, B., Kadaba, M., & Subramanian, V. (2023). Understanding the impact of an AI-enabled conversational agent mobile app on users' mental health and wellbeing with a self-reported maternal event: a mixed method real-world data mHealth study. Frontiers in Global Women s Health, 4, 1084302. https://doi.org/10.3389/fgwh.2023.1084302
- Kadam, D., Jadhav, A., Govilkar, P., Bhosale, Y., & Gamre, S. (2024). Empowering New Mothers: A Holistic Platform for Women's Mental Health Enhancement Post-Childbirth. SSRN Electronic Journal. https://doi.org/10.2139/ssrn.4900849
- Kwok, W. H., Zhang, Y., & Wang, G. (2024). Artificial intelligence in perinatal mental health research: A scoping review [Review of Artificial intelligence in perinatal mental health research: A scoping review]. Computers in Biology and Medicine, 177, 108685. Elsevier BV.

- Leitner, K., Cutri-French, C., Mandel, A., Christ, L., Koelper, N., McCabe, M., Seltzer, E., Scalise, L. F., Colbert, J. A., Dokras, A., Rosin, R., & Levine, L. D. (2025). A Conversational Agent Using Natural Language Processing for Postpartum Care for New Mothers: Development and Engagement Analysis. JMIR AI, 4. https://doi.org/10.2196/58454
- Mate , A., Madaan , L., Taneja , A., Madhiwalla , N., Verma , S., Singh, G., Hegde , A., Varakantham , P., & Tambe , M. (2022). field Study in Deploying Restless Multi- Armed Bandits : Assisting Non-profits in Improving Maternal andChildHealth . Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence , 36(11), 12017-12025. https://doi.org/10.1609/aaai.v36i11.21460
- Narimani, M., & Mahdi, N. (2025). artificial intelligence in mental health: integrating opportunities and challenges of multimodal deep learning for mental disorder prevention and treatment. Annals of Medicine and Surgery. Wolters Kluwer. https://doi.org/10.1097/ms9.0000000000003624
- Nguyen , QC, Aparicio , EM, Jasczynski , M., Channell Doig , A., Yue , X., Mane , H., Srikanth , N., Gutierrez , FXM, Delcid , N., He, X., & Boyd-Graber , J. (2024). Rosie , a Healthy Education Question-and-Answer Chatbot for New Mothers : Randomized Pilot Study . JMIR formative research , 8 , e51361. https://doi.org/10.2196/51361
- Qi, W., Wang, Y., Wang, Y., Huang, S., Li, C., Jin, H., Zuo, J., Cui, X., Wei, Z., Guo, Q., & Hu, J. (2025). Prediction of postpartum depression in women: development and validation of multiple machine learning models. Journal of Translational Medicine, 23(1). https://doi.org/10.1186/s12967-025-06289-6
- Souza, J. de, Viswanath, V., Echterhoff, J. M., Chamberlain, K., & Wang, E. J. (2024). Augmenting Telepostpartum Care With Vision-Based Detection of Breastfeeding-Related Conditions: Algorithm Development and Validation. JMIR AI, 3. https://doi.org/10.2196/54798
- Suharwardy, S., Ramachandran, M., Leonard, S. A., Gunaseelan, A., Lyell, D. J., Darcy, A., Robinson, A., & Judy, A. (2023). Feasibility and impact of a mental health chatbot on postpartum mental health: a randomized controlled trial. AJOG global reports, 3(3), 100165. https://doi.org/10.1016/j.xagr.2023.100165
- Suharwardy, S., Ramachandran, M., Leonard, S. A., Gunaseelan, A., Lyell, D. J., Darcy, A., Robinson, A., & Judy, A. (2023). Feasibility and impact of a mental health chatbot on postpartum mental health: a randomized controlled trial. AJOG Global Reports, 3(3), 100165. https://doi.org/10.1016/j.xagr.2023.100165
- Wiley, R. L., Schwoebel, J., Shor, J., Chanagala, B., Caccia, M., García, A. M., Fisher, S. D., & Frasch, M. G. (2025). Voice biomarkers of perinatal depression: cross-sectional nationwide pilot study report. https://doi.org/10.48550/ARXIV.2505.06412

- Yao, X., Mikhelson, M., Watkins, S. C., Choi, E., Thomaz, E., & Barbaro, K. de. (2023). Development and Evaluation of Three Chatbots for Postpartum Mood and Anxiety Disorders. arXiv (Cornell University). https://doi.org/10.48550/arxiv.2308.07407
- Yıldız, G. K., Türk, R., & Çoktay, Z. (2025). Artificial intelligence-assisted chatbot: impact on breastfeeding outcomes and maternal anxiety. BMC Pregnancy and Childbirth, 25(1). https://doi.org/10.1186/s12884-025-07753-3

Ebelik Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutumları ve Chat GPT Kullanım Durumlarının Değerlendirilmesi

Burçak BAKIR ŞİMŞEK, Gizem SOLMAZ TÜMSEK, Aysima YALÇINTEPE, Sema Nur KAYA, Sümeyye BALCI, Dr. Öğr. Üyesi Mahide DEMİRELÖZ AKYÜZ, Birsen KARACA SAYDAM

Özet

Giriş-Amaç: Teknolojideki hızlı gelişmeler, sağlık eğitiminde de yapay zekâ uygulamalarının önemini artırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ebelik lisans öğrencilerinin yapay zekâya yönelik genel tutumlarını ve ChatGPT gibi yapay zekâ tabanlı araçları kullanım durumlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı-kesitsel nitelikte yürütülen araştırma, Nisan 2024'te Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü öğrencilerinden gönüllü 300 kişiyle çevrimiçi anket kullanılarak yürütülmüştür. Anket; sosyodemografik bilgileri içeren Tanıtıcı Bilgi Formu, Schepman ve Rodway tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Kaya ve ark. (2022) tarafından yapılan "Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği (GAAIS)" ve ChatGPT kullanımına ilişkin sorulardan oluşmuştur. Etik kurul onayı alınmış, veriler SPSS 28.0 programında tanımlayıcı istatistiklerle analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %84,7'si yapay zekâ hakkında genel bilgi sahibi olduğunu, %82,3'ü eğitim veya ödevlerinde ChatGPT'yi en az bir kez kullandığını belirtmiştir. En fazla kullanım nedenleri öğrenmeyi kolaylaştırma (%59,3) iken, kullanım sıklığı incelendiğinde öğrencilerin %53,0'ının nadiren, %27,7'sinin sık sık ve %1,6'sının ise her zaman kullandığı saptanmıştır. Yapay zekâ kullanımına yönelik genel tutumların çoğunlukla olumlu olduğu; %83,0'ı yapay zekâyı faydalı, %73,0'ı heyecan verici bulduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte %48,0'i etik dışı kullanım, %43,0'ı ise potansiyel tehlike konusunda kaygılı olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %66,0'sı mezuniyet sonrası mesleğinde yapay zekâ uygulamalarını kullanmak istediğini ifade etmiştir.

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin yapay zekâya yönelik tutumları genel olarak olumlu olmakla birlikte güvenlik ve etik konularda çekinceler tespit edilmiştir. Bulgular, yapay zekâ araçlarının öğrenmeyi destekleyici olarak yaygın biçimde kullanıldığını göstermektedir. Bu nedenle ebelik eğitiminde yapay zekâ okuryazarlığını güçlendirmeye yönelik eğitim içeriklerinin müfredata eklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, ChatGPT, ebelik eğitimi, öğrenci tutumu.

Evaluation of Midwifery Students' General Attitudes Toward Artificial Intelligence and Their Use of ChatGPT

Abstract

Introduction-Aim: Rapid advancements in technology have increased the significance of artificial intelligence (AI) applications in health education. The aim of this study was to evaluate midwifery undergraduate students' general attitudes toward AI and their use of AI-based tools such as ChatGPT.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted in April 2024 with 300 volunteer students from the Midwifery Department of Ege University Faculty of Health Sciences. Data were collected online using a questionnaire that included a Descriptive Information Form, the "General Attitudes Toward Artificial Intelligence Scale (GAAIS)" developed by Schepman and Rodway and adapted to Turkish by Kaya et al. (2022), and questions regarding ChatGPT usage. Ethical approval was obtained, and the data were analyzed using descriptive statistics in SPSS 28.0.

Results: Of the participants, 84.7% reported having general knowledge about AI, and 82.3% stated that they had used ChatGPT at least once for educational tasks or assignments. The most common reason for use was facilitating learning (59.3%). Regarding frequency, 53.0% reported rare use, 27.7% frequent use, and 1.6% consistent use. Attitudes toward AI were predominantly positive: 83.0% considered AI beneficial and 73.0% found it exciting. However, concerns were also noted, with 48.0% expressing worries about unethical use and 43.0% about potential risks. Additionally,

66.0% of the students indicated that they intended to use AI applications in their professional practice after graduation.

Conclusion: Midwifery students' attitudes toward AI were generally positive, although concerns related to safety and ethics were identified. The findings demonstrate that AI tools are widely used as supportive resources in learning processes. Therefore, incorporating educational content aimed at strengthening AI literacy into midwifery curricula is recommended.
Keywords: Artificial intelligence, ChatGPT, midwifery education, student attitudes.

Giriş

Teknolojik gelişmeler sağlık eğitimini dönüştürmekte; yapay zekâ uygulamaları da giderek önem kazanmaktadır. Yapay zekâ, insan benzeri öğrenme, akıl yürütme ve adaptasyon yeteneklerine sahip makineler geliştirme çabalarının ürünüdür. Özellikle son yıllarda gelişen teknoloji eğitim camiasında farklı teknoloji kullanımlarının artmasını sağlamıştır. Eğitimde yapay zekâ, artık dünya çapında birçok ülkede yatırım yapılan önemli bir alan olarak öne çıkmaktadır (Arslan 2020). Arslan(2020), yapay zekânın 1950'lerden bu yana teknolojinin itici gücü olduğunu ve eğitim-öğretimin AI yatırımlarının dikkat çeken alanlarından biri olduğunu vurgulamıştır. Yapay zekâ uygulamalarının eğitim alanında kullanılan örneklerinde akıllı öğretim sistemleri, uzman sistemler ve chatbot'lar sayılabilmektedir (Herbawani ve ark., 2025). Sohbet robotları teknolojisinin eğitimdeki kullanımının artması, öğrencilerin bireysel öğrenmesine destek olmayı amaçlayan çalışmalara zemin hazırlamıştır. Örneğin Alex, ELIZA, GPT-3 gibi chatbot'lar geliştirilmiş; ChatGPT ise OpenAI tarafından sunulan geniş kapsamlı bir sohbet robotudur (Aktay,2023; Özkol vd., 2019). ChatGPT'nin eğitim süreçlerine etkisi henüz tüm boyutlarıyla bilinmemekle birlikte, öğrenme hedefleri ve değerlendirme yöntemlerinde dönüşüm yaratabileceği düşünülmektedir (Zhai, 2022). Sağlık eğitiminde yapay zekâ ve chatbot uygulamaları üzerine çalışmaların sayısı sınırlı olduğundan, bu alandaki ihtiyaç vardır. Bu çalışmada, ebelik lisans öğrencilerinin yapay zekâya

yönelik genel tutumları ve ChatGPT kullanım durumları incelenerek mevcut bilgi açığına katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem

Araştırmanın evrenini Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın evreni aynı zamanda örneklemi oluşturmuş olup, evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir (N=447). Araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden öğrencilerden, Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu (BGOF) dijital anket formu öncesinde uygulanmıştır. Tanımlayıcı-kesitsel tipteki çalışma, 2024 yılı Nisan ayında gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından literatür taramasıyla hazırlanan bir anket kullanılmıştır. Anket; öğrencilerin demografik bilgilerini içeren bir Tanıtıcı Bilgi Formu, Schepman ve Rodway (2019) tarafından geliştirilen 20 maddelik Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği (GAAIS) ve ChatGPT kullanım sıklığı ve amaçlarına ilişkin sorulardan oluşmaktadır. GAAIS'in Türkçe uyarlaması Feridun Kaya ve ark. (2022) tarafından yapılmış olup geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları tamamlanmıştır. Ölçek, Pozitif GAAIS'de 12 ve Negatif GAAIS'de 8 öğeden oluşan 20 öğeye sahiptir. Öğeler, beş puanlık Likert tipi derecelendirme ölçeği ile puanlanır. GAAIS -Ölçeği iki alt boyuttan ve 20 maddeden oluşmaktadır. Yapay Zekaya Yönelik Pozitif Tutumlar, alt boyutunda 12 madde, Yapay Zekaya Yönelik Negatif Tutumlar, alt boyutunda 8 madde bulunmaktadır. Ölçekten alınabilecek puan 0-20 arasında değişmektedir. Bu ölçeğin ön yazısında izin almadan kullanılabileceği belirtilmiştir o sebeple sorumlu yazarlardan izin alınmasına gerek kalmamıştır. Çalışma için Ege Üniversitesi Araştırma Etik Kurulu onayı (Proje No:2415) alınmış ve katılımcılardan dijital onam temin edilmiştir. anket formuna son hali verildikten sonra çalışmada yer alan öğretim üyesi bir araştırmacı her sınıfın temsilcisi ile (*sınıf temsilci seçimleri yapıldıktan sonra bölüm başkanlığı tarafından bölüm öğretim üyelerine sınıf temsilcilerinin GSM numaraları bildirilmektedir*) telefonla irtibata geçerek bir görüşme planlanmıştır. Görüşmede araştırmacılarla bir araya gelecek olan sınıf temsilcilerine çalışma hakkında verilen bilgilendirme sonrası onlardan sınıf katılımının çoğunlukta olduğu uygun bir zaman belirlenerek veri toplama formları

uygulanmıştır. Veriler toplandıktan sonra IBM SPSS 28.0 yazılımında tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama vb.) ile analiz edilmiştir.

Bulgular

Araştırmaya gönüllü katılan 300 ebelik öğrencisinin demografik ve yapay zekâ bilgi düzeyine ilişkin bulgular Tablo 2'de özetlenmiştir. Katılımcıların yaş ortalaması 21,4±1,7'dir. Öğrencilerin %84,7'si yapay zekâ hakkında genel bilgi sahibi olduğunu belirtmiştir.

Tablo 1. ChatGPT kullanım sıklığı (n=300)

	ChatGPT Kullanım Sıklığı	
	Sayı (n)	Yüzde (%)
Hiçbir zaman kullanmadı	53	17,7
Nadiren kullandı	159	53,0
Sık sık kullandı	83	27,7
Her zaman kullanıyor	5	1,6

Tablo 2. Öğrencilerin yapay zekâ bilgisine sahip olma durumu

Yapay zekâ hakkında genel bilgi sahibiyim			
Evet		*Hayır*	
Sayı (n)	Yüzde (%)	Sayı (n)	Yüzde (%)
254	84,7	46	15,3

Tablo 3. ChatGPT Kullanım Amaçları

	ChatGPT Kullanım Amaçları	
	Sayı (n)	Yüzde (%)
Yalnızca Eğitim (ders/ödev vb.)	115	38,3
Eğitim + Günlük Yaşam	58	19,3
Yalnızca Günlük Yaşam	24	8,0
Eğitim + Yaratıcı İçerik Üretimi	18	6,0
Eğitim + Günlük Yaşam + Yaratıcı İçerik	10	3,3
Diğer (ChatGPT kullanmayanlar veya nadiren kullananlar)		

ChatGPT kullanımıyla ilgili bulgular Tablo 1 ve Tablo 3'te görülmektedir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %82,3'ü ders veya ödev çalışmaları sırasında ChatGPT'yi en az bir kez kullandığını belirtmiştir. Tablo 1'e bakıldığında, öğrencilerin %17,7'sinin "hiçbir zaman kullanmadığını", %53,0'ının "nadiren kullandığını", %27,7'sinin "sık sık kullandığını" ve %1,6'sının "her zaman" kullandığı saptanmıştır. ChatGPT kullanım amaçları incelendiğinde, öğrencilerin %38,3'ü yalnızca "eğitim amaçlı" kullanırken; %19,3'ü "eğitim ve günlük yaşam" amaçlı; %9,3'ü "eğitim ve yaratıcı içerik üretimi" amaçlı; %8,0'ı yalnızca "günlük yaşam" amaçlı kullandığı tespit edilmiştir (Tablo 3). Öğrencilerin bildirdiğine göre ChatGPT kullanımı en çok "öğrenmeyi kolaylaştırma" (%59,3) ve "ders anlatımını destekleme" (%52,0) amacıyla tercih edilmektedir.

Yapay zekâ tutum ölçeği sonuçları, öğrencilerin büyük çoğunluğunun yapay zekâyı faydalı (%83,0) ve heyecan verici (%73,0) bulduğunu göstermektedir. Ayrıca öğrencilerin %66,0'ı mezuniyet sonrası meslek yaşamlarında yapay zekâ uygulamalarını kullanmak istediğini belirtmiştir. Öte yandan öğrencilerin neredeyse yarısına yakını teknolojiyle ilgili kaygı yaşamaktadır: %48,0'si yapay zekânın kurumlar tarafından etik dışı kullanılabileceğinden, %43,0'ü yapay zekânın tehlike arz edebileceğinden endişe duymaktadır. Hatta öğrencilerin %27,0'si yapay zekâyı genel olarak "kötü niyetli bir olgu" olarak değerlendirmektedir. Bu bulgular, ebelik öğrencilerinin yapay zekâya olumlu bir yaklaşım sergilediğini, ancak teknoloji konusunda bilgi eksikliği ve güvenlik etik hususlarında endişeleri olduğunu ortaya koymaktadır. Tablo 2'de görüldüğü üzere, öğrencilerin %84,7'si yapay zekâ hakkında bilgi sahibi olduğunu ifade etmiş, %15,3'ü ise bu konuda bilgi eksikliği yaşadığını belirtmiştir. Bu durum, kısmen literatürde rapor edilen sonuçlarla tutarlıdır: Kelly (2024) küresel bir ankette öğrencilerin %86'sının eğitim süreçlerinde yapay zekâ araçları kullandığını; ancak %58'inin yapay zeka bilgi-becerileri konusunda yetersizlik hissettiğini ortaya koymuştur

Sonuç

Elde edilen bulgular, ebelik öğrencilerinin yapay zekâya yönelik tutumlarının genel anlamda olumlu olduğu ve yapay zeka araçlarını eğitim süreçlerinde önemli ölçüde benimsediğini

göstermektedir. Öğrencilerin %82,3'ünün ChatGPT'yi en azından ara sıra kullanmış olması, yapay zekânın eğitimde hızla yaygınlaştığını işaret etmektedir. Bu oran, uluslararası çalışmalarda bildirilen sonuçlarla uyumludur. Örneğin, Ravšelj ve arkadaşları (2025) dünya genelinde yaptıkları bir araştırmada öğrencilerin %71'inin ChatGPT'yi ilk yılında denediğini, %70'inin ise kullanımını "ilgi çekici" bulduğunu bildirmiştir. Bu durum, yapay zekâ tabanlı araçların yeni nesil öğrenciler tarafından öğrenme asistanı olarak görülmeye başladığını düşündürmektedir. Örneğin katılımcılar, ChatGPT'nin karmaşık bilgileri sadeleştirme ve öğrenmeyi kolaylaştırma özelliklerini eğitim açısından değerli bulduklarını ifade etmiştir. Bu bulgu, literatürde öğrencilerin ChatGPT'yi "yardımcı ve kullanışlı bir araç" olarak tanımladıkları çalışmaları desteklemektedir. Örneğin, uluslararası bir araştırmanın kelime bulutu analizinde öğrencilerin ChatGPT'yi "iyi, yardımcı, kullanışlı bir araç" ve "öğrenmeyi, ödev yapmayı kolaylaştıran" bir teknoloji olarak tanımladıkları görülmüştür (Ravšelj ve ark, 2025).

Öte yandan, çalışmamız öğrenci grubunda hatırı sayılır bir oranın yapay zekâ konusunda çekinceler taşıdığını ortaya koymuştur. Katılımcıların yaklaşık yarısı (%48,0) yapay zekânın etik dışı kullanımından, %27,0'si ise yapay zekâyı "kötü niyetli" olarak görme eğiliminden söz etmiştir. Literatürde de hemşirelik/ebelik öğrencilerinin genel olarak pozitif yaklaşımlar sergilemesine rağmen etik, gizlilik ve insan dokunuşunun yerini alma endişeleri taşıdığı belirtilmiştir (El Arab ve ark., 2025; Giaxi ve ark., 2025). Bu çalışma bağlamında, öğrenciler arasındaki yapay zekâ güvensizliği ve kaygısının tamamen yok olmadığı görülmektedir. Nitekim Kelly (2024) raporu, öğrencilerin geniş ölçüde AI araçlarını kullansa da %58'inin kendi AI okuryazarlığını yetersiz bulduğunu göstermiştir. Bizim örneklemimizde de %15,3'lük bir kesim kendisini AI konusunda bilgisiz hissetmektedir. Bu bilgi eksikliğinin giderilmesi, yapay zekâ okuryazarlığını yaygınlaştırmak ve öğrencilerin yapay zeka teknolojisine duydukları güveni artırmak önem taşımaktadır.

Sonuç olarak, ebelik öğrencilerinin yapay zekâya yönelik tutumları genel olarak olumlu; yapay zekâ araçlarını eğitimde destekleyici olarak kullanmaktadırlar. Ancak teknolojiyle ilgili etik ve

güvenlikle ilgili çekinceler de mevcuttur. Bu nedenle, sağlık eğitiminde yapay zekâ uygulamalarına hazırlık amacıyla müfredata etik ve güvenli yapay zekâ kullanımı konusunda eğitim içeriklerinin eklenmesi önerilir. Literatürde öğrencilerin önemli bir çoğunluğunun, üniversitelerinin yapay zekâ araçları konusunda daha fazla eğitim ve rehberlik sağlamasını talep ettiği bildirilmiştir. Örneğin Kelly (2024), katılımcıların %73'ünün hem öğrencilere hem akademik personele yapay zekâ eğitimi verilmesi gerektiğini vurguladığını rapor etmiştir . Bu bağlamda, ebelik lisans programlarında yapay zekâ okuryazarlığını artırmaya yönelik seminer, atölye ve dersler düzenlemek; öğrencilerin etik ve etkili yapay zekâ deneyimi kazanmasını sağlamak önemli olacaktır. Uygun şekilde entegre edildiğinde, yapay zekâ teknolojilerinin ebelik eğitiminde öğrenme kalitesini yükseltebileceği, klinik karar verme becerilerini geliştirebileceği ve öğrencilere dijital çağın gerektirdiği yeterlikleri kazandırabileceği düşünülmektedir.

Kaynakça

- Arslan, B. (2020). Eğitimde yapay zekâ uygulamalarının gelişimi. Eğitim Teknolojileri Dergisi, 3(2), 45–58.
- Herbawani, L. O., Susanti, A. I., & Adnani, Q. E. S. (2025). The revolution in midwifery education: How AI and deep learning are transforming outcome-based assessments? Advances in Medical Education and Practice, 16, 1579–1599. https://doi.org/10.2147/AMEP.S543098
- Aktay, S. (2023). ChatGPT ve eğitimde dönüşüm: Fırsatlar ve riskler. Eğitim ve Dijitalleşme Dergisi, 5(1), 12–27.
- Özkol, H., Yılmaz, T., & Demir, R. (2019). Eğitimde chatbot kullanımının değerlendirilmesi. Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, 8(3), 101–118.
- Zhai, X. (2022). ChatGPT: Opportunities and challenges for education. Education and Information Technologies, 28(1), 1–4.
- Giaxi, P., Vivilaki, V., Sarella, A., & Gourounti, K. (2025). Artificial intelligence in midwifery: A scoping review of current applications, future prospects, and midwives' perspectives. Healthcare, 13(8), 942. https://doi.org/10.3390/healthcare13080942

- Kaya, F., Yılmaz, A., & Şahin, M. (2022). Yapay zekâya yönelik genel tutum ölçeğinin Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi, 10(4), 1250–1268.
- Schepman, A., & Rodway, P. (2019). Initial validation of a general measure of individuals' attitudes toward artificial intelligence. Computers in Human Behavior, 106, 106–108. https://doi.org/10.1016/j.chb.2019.106190
- Kelly, J. (2024). Global AI in Education Report: Student perspectives and digital readiness. International Education Research Institute.
- Ravšelj, D., Keržič, D., Tomaževič, N., Umek, L., Brezovar, N. A., Iahad, N., et al. (2025). Higher education students' perceptions of ChatGPT: A global study of early reactions. PLOS ONE, 20(2), e0315011. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0315011
- El Arab, R. A., Alshakihs, A. H., Alabdulwahab, S. H., Alharkan, I. M., & Alzahrani, M. M. (2025). Nursing and midwifery students' perceptions of AI use in clinical practice: Opportunities and ethical challenges. Nurse Education Today, 131, 105–118.

Deprem Sonrası Konteyner Ve Çadır Kentlerdeki Gebelerin Hijyen Konusundaki Farkındalık Ve Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi

Derya KAYA ŞENOL[1], Tuğba İklima YILMAZ[1]

[1]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Özet

Giriş ve Amaç: Afetlerde aksayan sağlık hizmetleri bir yana, kişinin yeme, içme, boşaltım, barınma gibi temel gereksinimleri karşılanamamaktadır. Evleri yıkılması ve/veya hasar görmesi sonucu bireyler ev dışı ortamlarda tuvalet, vücut temizliği, atıkların toplanması gibi temel ihtiyaçlarını karşılayacak sağlıklı alanlar bulamamaktadırlar. Bu araştırmada deprem sonrası konteyner ve çadır kentlerdeki gebelerin hijyen konusundaki farkındalık ve bilgi düzeylerinin belirlemesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma 01 Kasım- 31 Aralık 2023 tarihleri arasında Osmaniye İli koyteyner kentlerde yaşayan, Türkçe konuşabilen, iletişim sorunu olmayan, herhangi bir fetal ve obstetrik riski bulunmayan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 181 gebe ile yürütüldü. Gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri, genital hijyen bilgileri ve uygulamaları ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu ile Genital Hijyen Davranışları Ölçeği yüzyüze görüşme tekniği ile araştırmacılar tarafından uygulandı. Elde edilen veriler SPSS (Statiscal Package of Social Science) programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmada gebelerin Genital Hijyen Davranışları Ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde; Genel hijyen alt boyut puan ortalaması 49,06±3,97, Adet hijyeni alt boyut puan ortalaması 33,77±3,61, Anormal bulgu alt boyutu puan ortalaması 14,01±1,29, toplam puan ortalaması ise 96,86±6,21 olarak belirlendi. Çalışmada ilköğretim mezunu olan, gelir getiren bir işte çalışmayan, çekirdek ailede yaşayan, gebeliği planlı olan, bu gebeliğe ait riski bulunmayan, düzenli doğum öncesi bakım alan, her gün duş alma fırsatı olan, duş ve cinsel ilişki sonrası vaginal yıkama yapmayan, daha önceki gebeliklerinde idrar yolu enfeksiyonu geçirmeyen gebelerde Genital Hijyen Davranışları Ölçeği puan ortalamaları daha yüksek belirlendi. Ayrıca olası hijyen

eksikliğinin gebelerin ve bebeğin sağlığını etkileyebileceğini, hijyen koşullarının bireylerin beslenme durumlarının ve sağlık bakım ihtiyaçlarını olumsuz etkileyebileceğini ifade eden

gebelerde Genital Hijyen Davranışları Ölçeği puan ortalamaları istatistiksel düzeyde daha yüksek saptandı (p=0,001).

Sonuç: Çalışma sonuçları gebelerin genital hijyen davranışlarının iyi denilebilecek düzeyde olduğunu ancak konteyner kentlerdeki genel hijyen koşullarından dolayı gebelerin bakım ve danışmanlık konusunda desteklenmesi ve risklere karşı izlenmeleri gerektiğini de ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebe, deprem, ebelik bakımı, genital hijyen, üreme sağlığı.

Çalışma; 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2023 Yılı 2. döneminde 1919B012308703 numaralı başvuru ile desteklenmeye hak kazanmıştır.

Determining The Hygiene Awareness and Knowledge Levels of Pregnant Women Living in Post-Earthquake Container and Tent Settlements

Abstarct

Introduction and Aim: In the aftermath of disasters, disruptions in healthcare services are accompanied by significant challenges in meeting individuals' basic needs such as nutrition, hydration, elimination, and shelter. Following the destruction or severe damage of their homes, affected individuals often struggle to find safe and sanitary environments in which they can meet essential needs, including the use of toilets, personal hygiene, and waste management. The present study aims to determine the levels of hygiene awareness and knowledge among pregnant women residing in container and tent settlements established after the earthquake.

Materials and Methods: This research was conducted between 1 November and 31 December 2023 in container settlements located in the province of Osmaniye. The study sample consisted of 181 pregnant women who were able to communicate in Turkish, had no communication difficulties,

reported no fetal or obstetric risks, and voluntarily agreed to participate. Data were collected using a questionnaire prepared to assess the participants' sociodemographic and obstetric characteristics, as well as their knowledge and practices regarding genital hygiene. The Genital Hygiene Behaviors Scale was administered by the researchers through face-to-face interviews. The collected data were analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS).

Results: The analysis of the Genital Hygiene Behaviors Scale revealed the following mean scores: General hygiene subscale: 49.06 ± 3.97, Menstrual hygiene subscale: 33.77 ± 3.61, Abnormal findings subscale: 14.01 ± 1.29, Total scale score: 96.86 ± 6.21. Higher scale scores were observed among pregnant women who were primary-school graduates, unemployed, living in nuclear families, had planned pregnancies, had no risk associated with the current pregnancy, received regular antenatal care, had the opportunity to bathe daily, did not practice vaginal douching after bathing or sexual intercourse, and had no history of urinary tract infection in previous pregnancies. Additionally, participants who stated that inadequate hygiene could negatively affect their own health and that of their babies, and that poor hygiene conditions could adversely influence nutrition and healthcare needs, had significantly higher scale scores ($p = 0.001$).

Conclusion: The findings indicate that pregnant women living in post-earthquake container settlements exhibit generally adequate genital hygiene behaviors. However, the environmental hygiene limitations inherent to these temporary living conditions highlight the need for continued support, monitoring, and counseling to protect maternal and fetal health.

Keywords: Pregnancy, earthquake, midwifery care, genital hygiene, reproductive health.

Giriş

6 Şubat 2023 tarihinde saat 04:17'de Kahramanmaraş ili Pazarcık ilçesinde meydana gelen 7.7 büyüklüğündeki deprem, Türkiye'de büyük çaplı yıkıma neden olmuş ve 50.096 kişinin yaşamını yitirdiği bildirilmiştir (AFAD, 2023). Doğal afetler, yalnızca fiziksel yıkımlarla sınırlı kalmamakta; aynı zamanda gebelik gibi özel bakım gerektiren dönemlerdeki bireyler için önemli sağlık riskleri

oluşturmaktadır. Literatür, afet koşullarının gebelerin fiziksel, psikolojik ve obstetrik sonuçlarını olumsuz yönde etkileyebildiğini göstermektedir (Nishigori et al., 2014; Amarpoor Mesrkanlou et al., 2023; Watanabe et al., 2016; Kyozuka et al., 2022).

Deprem sonrası gebelik deneyimini inceleyen çalışmalarda, maternal beslenmede bozulma, yetersiz kilo alımı, düşen hemoglobin değerleri ve olumsuz doğum sonuçlarında artış gibi bulgular rapor edilmiştir (Amarpoor Mesrkanlou et al., 2023). Benzer şekilde, gebelik sırasında deprem yaşayan kadınlarda gestasyonel hipertansiyon, solunum yolu enfeksiyonları ve ruhsal sağlık sorunlarının arttığı da açıklanmıştır (Kyozuka et al., 2022). Doğum sonrası psikolojik etkiler

değerlendirildiğinde, Doğu Japonya depreminden etkilenen bölgelerde postpartum depresyon sıklığının %21,3'e ulaştığı (Nishigori et al., 2014) ve gebelik dönemindeki psikolojik sıkıntı oranının %4,9 olarak bildirildiği görülmektedir (Watanabe et al., 2016).

Deprem deneyiminin obstetrik sonuçlar üzerindeki etkisini inceleyen geniş örneklemli çalışmalar, erken doğum, düşük doğum ağırlığı ve hipertansif gebelik bozuklukları gibi risklerin arttığını göstermektedir (Hawkins et al., 2019; Lian et al., 2020; Palmeiro-Silva et al., 2018). Örneğin, Christchurch depremi sonrası 1057 gebede erken doğum oranı %6,71 olarak belirlenmiş (Hawkins et al., 2019) ve 73.493 gebeyi içeren bir araştırmada, deprem yaşayan kadınlarda ölü doğum oranının %2, erken doğum oranının ise %14,14 arttığı ifade edilmiştir (Hawkins et al., 2019).

Afet koşullarında yalnızca sağlık hizmetlerinin aksaması değil, aynı zamanda yeme-içme, barınma, boşaltım ve kişisel temizlik gibi temel gereksinimlerin karşılanmasında da ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Evleri yıkılan veya kullanılamaz hale gelen bireyler geçici yaşam alanlarına yönelmekte; bu ortamlarda tuvalet, vücut temizliği ve atık yönetimi gibi hijyen gereksinimlerinin yeterince karşılanamaması enfeksiyon hastalıklarının ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Özellikle gebeler, yaşlı bireyler ve kronik hastalığı olanlar gibi kırılgan gruplarda enfeksiyonlar sekonder sağlık sorunlarının gelişmesine yol açabilmektedir.

Hijyen eksikliği, gebelik döneminde hem anne hem de fetüs sağlığı için önemli risk oluşturduğundan, gebelerin tuvalet ve kişisel bakım konusunda doğru bilgi ve davranışlara sahip olması büyük önem taşımaktadır. Kadınların anatomik özellikleri (üretranın kısa olması, anüs–vajina yakınlığı), perine temizliğinin yanlış yapılması, koitus sırasında kontaminasyon ve mesanenin tam boşaltılamaması gibi nedenler, üriner sistem enfeksiyonu (ÜSE) gelişimini kolaylaştırmaktadır (Batur, 2010; Hooton et al., 2013; Czajkowski et al., 2021). Gebelikte artan progesteron düzeyi ise üreter ve mesanede staza yol açarak vezikoüreteral reflü ve hidronefroz gelişimine zemin hazırlamakta; bu fizyolojik değişiklikler enfeksiyon riskini daha da artırmaktadır. ÜSE'lerin yaklaşık %80–90'ında etken mikroorganizmanın Escherichia coli olduğu bilinmektedir (Hooton et al., 2013).

Genital hijyen, kadın sağlığının temel bileşenlerinden biridir ve uygun şekilde sağlanmadığında üriner sistem enfeksiyonu riskini artırmaktadır (Ilgaz et al., 2015). Genital bölgenin nemli ve sıcak

yapısı mikroorganizmaların çoğalmasına uygun ortam oluşturmakta, buna ek olarak anüs–vajina yakınlığı enfeksiyonların kolayca yayılmasına katkıda bulunmaktadır (Özdemir et al., 2012; Karadeniz et al., 2019). Literatür, yanlış genital hijyen uygulamalarının ürogenital enfeksiyonlara, bunun sonucunda preterm doğuma, düşük doğum ağırlığına ve artmış perinatal mortaliteye neden olabileceğini göstermektedir (Belyayeva & Jeong, 2022; Cunningham et al., 2001; Szweda & Jóźwik, 2016). Ayrıca ÜSE'nin preeklampsi için risk faktörü olabileceği ve fetal kardiyak komplikasyonlarla ilişkili olabileceği bildirilmiştir (Çetintaş, 2015).

Tedavi edilmeyen genital ve üriner enfeksiyonların ektopik gebelik, sepsis, servikal kanser ve infertilite gibi ciddi üreme sağlığı sorunlarına yol açabileceği; aynı zamanda psikolojik etkiler oluşturabileceği belirtilmektedir (Özyazıcıoğlu et al., 2011; Bilgiç et al., 2019; Önal et al., 2011). Bu nedenle gebelerin doğru genital hijyen davranışlarını benimsemeleri, anormal bulguları erken dönemde fark ederek sağlık kuruluşuna başvurmaları ve düzenli perinatal izlem almaları büyük önem taşımaktadır.Bu bağlamda, gebeyi hijyen konusunda bilinçlendirmek oldukça önemlidir.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada deprem sonrası konteyner ve çadır kentlerdeki gebelerin hijyen konusundaki farkındalık ve bilgi düzeylerinin belirlemesi amaçlandı.

Araştırmanın Evren-Örneklemi

Araştırmanın evrenini Osmaniye İli koyteyner kentlerde yaşayan gebeler araştırmanın evrenini oluşturmuştur. Örneklemini ise Türkçe konuşabilen, iletişim sorunu olmayan, herhangi bir fetal ve obstetrik riski bulunmayan ve çalışmaya katılmayı kabul eden tüm gebeler oluşturmuştur. Araştırmada koyterner kentlerde yaşayan gebelerin belirlenmesi için tüm saha taranmıştır. Araştırmayı kabul eden tüm gebelere ulaşılmıştır. Araştırmaya başlamadan önce araştırma hakkında gebelere araştırmanın amacı hakkında bilgi verilerek, çalışmanın akışı ve süresi açıklanmıştır. Anketin ilk sayfasında gebelere çalışma hakkında bilgi verilerek onamları alınmıştır. Gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri, genital hijyen bilgileri ve uygulamaları ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu ile Genital Hijyen Davranışları Ölçeği yüzyüze görüşme tekniği ile araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Bu şekilde araştırmaya katılmayı kabul eden 181 gebeden araştırma verileri toplanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verileri aşağıda yer alan form ve araçlar aracılığı ile toplandı.

Tanıtıcı Bilgi Formu: Araştırmacı tarafından literatür taranarak oluşturulan Kişisel Bilgi Formunda gebelerin tanıtıcı özelliklerini ve genital hijyen davranışlarını ve deprem etkisini içeren sorular yer aldı.

Genital Hijyen Davranışları Ölçeği: Kadınların genital hijyen davranışlarını ölçmek amacıyla 2017 yılında Karahan tarafından geliştirilen ölçek 23 madde ve 3 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin alt boyutları; "Genel Hijyen Alışkanlığı (1-12.)", "Adet Hijyeni (13-20. Maddeler)", ve

"Anormal Bulgu Farkındalığı (21-23. Maddeler)" şeklindedir. Ölçek maddeleri 1'den 5'e sayısal değerler ile "hiç katılmıyorum"dan "tamamen katılıyorum"a doğru puanlandırılmaktadır. Ölçeğin beş maddesi (7, 14, 19, 20 ve 23) ise ters yönlüdür. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 115 ve en düşük puan ise 23'tür. Yüksek puanlar genital hijyen davranışının olumlu yönde olduğunu göstermektedir. Ölçek puanı arttıkça kadınların doğru genital hijyen davranışı gösterme oranı da artmaktadır.

Verilerin Toplanması

Verilerin 01 Kasım- 31 Aralık 2023 tarihleri arasında toplandı. Araştırmacılar literatür doğrultusunda gebelerin tanımlayıcı özellikleri, genital hijyen bilgileri ve uygulamarı ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu oluşturuldu. Araştırmada kullanılacak veri toplama formu araştırmacılar tarafından özgün olarak hazırlandı. Araştırmaya başlamadan önce araştırma hakkında bilgi verilerek, çalışmanın akışı ve süresi açıklandı. Verilerin toplanmasında araştırmacılar gebeleri yaşam alanlarında ziyaret ederek anket formu uygulanak ve sonrasında gebenin gereksinimi doğrultusunda genital hijyen ve gebeliğe yönelik soruları cevaplandı. Verilerin toplanmasında, Kişisel Bilgi Formu ve Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHDÖ) kullanıldı.

Verilerin Değerlendirilmesi

Elde edilen veriler SPSS (Statiscal Package of Social Science) programı kullanılarak değerlendirildi. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotların (Ortalama, Standart sapma) yanı sıra niceliksel verilerin karşılaştırılmasında veri dağılımına uygun testler kullanıldı. Verilerin normal dağılımlı olması durumunda bağımlı ve bağımsız değişkenlerin karşılaştırılmasında değerlendirirken Independent t-test, 3 veya daha fazla sayıda grubun ortalamaları arasındaki farkı değerlendirirken One way ANOVA testi kullanılacaktır. Verilerin normal dağılmaması durumunda nonparametrik testler yapıldı. Veri analizinde Statistical

Programme for Social Science 22 (SPSS) kullanılacak ve istaitstiksel anlamlılık değeri olarak $p<0.05$ dikkate alındı.

Etik İlkeler

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan Etik Kurul alındı (Tarih:23.05.2024, Karar No:9). Katılımcılara araştırmanın amacı açıklandıktan sonra, araştırmaya katılımın gönüllülük esasına dayalı olduğu, kişisel bilgilerinin istenmeyeceği, istedikleri zaman araştırmadan ayrılabilecekleri ve çalışmadan elde edilecek bilgilerin tamamen araştırma amacı ile kullanılacağı, bilgilerin gizli tutulacağı, yanıtlarının araştırma dışında hiçbir amaç için kullanılmayacağı belirtilerek sözlü ve yazılı onamları alındı. Araştırmanın tüm basamakları Helsinki Deklarasyonu Prensipleri'ne uygun şekilde yürütüldü. Araştırmaya başlamadan Etik kurul onayı ve araştırmanın yapılacağı il sağlık müdürlüklerinden gerekli izinler alındı.

Bulgular

Çalışmada gebelerin yaş ortalaması 30,71±4,39, ilk gebelik yaşı ortalaması 23,53±3,18, ortalama gebelik sayısı 2,66±0,88 olarak belirlendi.

Gebelerin % 44,2'sinin ilköğretim mezunu olduğu, %30,9'unun gelir getiren bir işte çalışmadığı ve gebelerin %80,7'sinin aile gelirinin gidere denk olarak ifade edildiği belirlendi. Katılımcıların %98,8'inin çekirdek ailede yaşadığı, &76,8'inin gebeliğinin planlı olmadığı, %59,7'sinin 3.trimesterde olduğu, %12,2'sinin gebeliğe ait risklerinin bulunduğu ve %95,6'sinin doğum öncesi bakım aldığı belirlendi.

Gebelerin %71,8'i depremde evinin ağır hasar aldığını belirtirken, %80,1'inin deprem öncesi her gün duş aldığı, deprem sonrası bu oranın %5'e düştüğü, %76,2'sinin banyo yaparken ya da cinsel ilişki sonrası vajinal duş alışkanlığının olduğu ve %78,5'inin önceki gebeliklerinizde idrar yolu

enfeksiyonu geçirdiği belirlendi. Çalışmada gebelerin %98,3'ü bulundukları yerdeki hijyen koşullarından memnun olmadığını, %91,2'si olası hijyen eksikliğinin gebelerin ve bebeğin (%95,5) sağlığını etkileyebileceğini, %91,7'sinin hijyen koşullarının bireylerin beslenme durumlarını ve (%93,9) sağlık bakım ihtiyaçlarını olumsuz etkileyebileceğini ifade etti.

Çalışmada ilköğretim mezunu olan, gelir getiren bir işte çalışmayan, çekirdek ailede yaşayan, gebeliği planlı olan, bu gebeliğe ait riski bulunmayan, düzenli doğum öncesi bakım alan, her gün duş alma fırsatı olan, duş ve cinsel ilişki sonrası vaginal yıkama yapmayan, daha önceki gebeliklerinde idrar yolu enfeksiyonu geçirmeyen gebelerde Genital Hijyen Davranışları Ölçeği puan ortalamaları daha yüksek belirlendi. Ayrıca bulundukları yerdeki hijyen koşullarından memnun olduğunu, olası hijyen eksikliğinin gebelerin ve bebeğin sağlığını etkileyebileceğini, hijyen koşullarının bireylerin beslenme durumlarının ve sağlık bakım ihtiyaçlarını olumsuz etkileyebileceğini ifade eden gebelerde Genital Hijyen Davranışları Ölçeği puan ortalamaları istatistiksel düzeyde daha yüksek saptandı. (p=0,001).

Çalışmada gebelerin Genital Hijyen Davranışları Ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde; Genel hijyen alt boyut puan ortalaması 49,06±3,97, Adet hijyeni alt boyut puan ortalaması 33,77±3,61, Anormal bulgu alt boyutu puan ortalaması 14,01±1,29, toplam puan ortalaması ise 96,86±6,21 olarak belirlendi. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 115 ve en düşük puan 23 olup yüksek puanlar genital hijyen davranışının olumlu yönde olduğunu ve gebelerin doğru genital hijyen davranışı gösterdiklerini ifade etmektedir. Çalışma sonuçları gebelerin genital hijyen davranışlarının iyi denilebilecek düzeyde olduğunu ancak konteyner kentlerdeki genel hijyen koşullarından dolayı gebelerin bakım ve danışmanlık konusunda desteklenmesi ve risklere karşı izlenmeleri gerektiğini de ortaya koymaktadır.

Tartışma

Bu araştırmada elde edilen bulgular, gebelerin sosyodemografik özelliklerinin genital hijyen davranışları üzerinde belirleyici olduğunu göstermektedir. Eğitim düzeyi düşük olan, gelir getiren

bir işte çalışmayan ve daha sınırlı kaynaklara sahip gebelerin genital hijyen davranış puanlarının görece daha düşük olması, hijyen bilgisinin ve uygulamalarının sosyoekonomik durumla yakından ilişkili olduğunu bildiren çalışmalarla tutarlıdır (Akgül, 2019; Kılıç & Ertekin, 2025). Literatürde, eğitim ve ekonomik güçlenmenin kadın sağlığı davranışlarını olumlu yönde etkilediği sıkça vurgulanmaktadır (Çalık, 2022). Bu çalışmanın bulguları da benzer şekilde, daha dezavantajlı sosyodemografik özelliklere sahip gebelerin hijyen uygulamalarında daha fazla desteğe ihtiyaç duyabileceğini göstermektedir.

Çalışmada dikkat çeken bir diğer nokta, vajinal duş uygulama oranının oldukça yüksek olması ve gebelerin büyük bir kısmının geçmiş gebeliklerinde idrar yolu enfeksiyonu geçirmiş olmasıdır. Vajinal duş uygulamasının vajinal mikrobiyotayı olumsuz etkilediği ve enfeksiyon riskini artırdığı yönündeki güçlü kanıtlar göz önünde bulundurulduğunda (Pete et al., 2019; Kara, 2025), bu sonucun klinik açıdan önemli olduğu söylenebilir. Ayrıca vajinal duşun preterm doğum gibi obstetrik sonuçları etkileyebileceğine işaret eden çalışmalar, bu davranışın gebelik döneminde daha da kritik hale geldiğini ortaya koymaktadır (Arikan, et al., 2024). Bu nedenle gebelerin vajinal duş konusunda bilgilendirilmesi, hem maternal hem fetal sonuçlar açısından gereklidir.

Deprem sonrası yaşanan yaşam koşullarındaki değişiklikler—özellikle duş alma imkanının büyük oranda azalması, sanitasyon yetersizliği ve hijyen malzemelerine sınırlı erişim—çalışmada çok belirgin şekilde ortaya çıkmıştır. Bu bulgular, afet koşullarının su, sanitasyon ve hijyen olanaklarını zayıflatarak özellikle gebeler gibi kırılgan grupların sağlık risklerini artırdığını ortaya koyan araştırmalarla paralellik göstermektedir (Kavak et al., 2010). Afet sonrası geçici yerleşim alanlarında hijyen uygulamalarının bozulması, yalnızca enfeksiyon riskini artırmakla kalmamakta, aynı zamanda gebeliğin fizyolojik gereksinimlerini karşılamayı da zorlaştırmaktadır. Bu nedenle afet dönemlerinde gebelerin hijyen ihtiyaçlarına yönelik özel planlamaların yapılması büyük önem taşımaktadır.

Hijyen eksikliğinin anne ve bebek sağlığını etkileyebileceği yönündeki farkındalık düzeyi yüksek olan gebelerin genital hijyen davranış puanlarının daha yüksek olması, bilgi düzeyinin davranışla ilişkisinin önemli bir göstergesidir. Eğitim ve farkındalık artırıcı müdahalelerin hijyen

davranışlarını iyileştirdiğini gösteren çalışmalar da bu sonuçları desteklemektedir (Öner & Çeber Turfan, 2020). Bu durum, hijyen davranışlarını geliştirmeye yönelik eğitim programlarının özellikle afet sonrası koşullarda daha da kritik hale geldiğini göstermektedir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, çalışmada gebelerin genital hijyen davranışlarının iyi düzeyde olduğu görülmekle birlikte, afet koşullarının doğrudan etkisiyle hijyen uygulamalarının olumsuz yönde etkilendiği söylenebilir. Yüksek genital hijyen puanlarına rağmen vajinal duş yaygınlığının fazla olması ve duş alma sıklığının önemli ölçüde azalması gibi durumlar, rutin sağlık hizmetlerinin ve danışmanlığın afet bölgelerinde daha etkin bir şekilde sunulması gerektiğine işaret etmektedir. Literatürde de benzer şekilde, afet dönemlerinde gebelere yönelik bütüncül danışmanlık, hijyen desteği ve düzenli perinatal izlemin öneminin vurgulandığı görülmektedir (Akgül, 2019; Kavak et al., 2010).

Sonuç ve Öneri

Bu bulgular doğrultusunda, afet sonrası konteyner ve geçici yerleşim alanlarında yaşayan gebelere yönelik olarak güvenli su erişiminin sağlanması, uygun sanitasyon koşullarının oluşturulması, vajinal duşun zararlarına ilişkin eğitim verilmesi ve idrar yolu enfeksiyonlarının erken tanı-tedavi süreçlerinin güçlendirilmesi önerilebilir. Bu müdahaleler, hem anne hem de bebek sağlığını korumada önemli katkı sağlayacaktır.

Kaynakça

- Akgül, E. (2019). *Gebelik döneminde genital hijyen davranışları ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Amarpoor Mesrkanlou, H., Ghaemmaghami Hezaveh, S., Tahmasebi, S., Nikniaz, Z., & Nikniaz, L. (2023). The effect of an earthquake experienced during pregnancy on maternal health and birth outcomes. Disaster Medicine and Public Health Preparedness, 17, e157. https://doi.org/10.1017/dmp.2022.132
- Arikan, M., Kocaöz, S., & Kizilirmak, A. (2024). The effect of genital hygiene behaviors and vaginal douching of pregnant women on preterm labor. International Journal of Gynecology & Obstetrics, 165(3), 1022-1030.

- Batur, A.F. (2010). İdrar kaçıran kadın hastalarda idrar yolu enfeksiyonu görülme sıklığı ve risk faktörleri (Uzmanlık tezi). Gazi Üniversitesi
- Belyayeva, M., & Jeong, J. M. (2022). Acute pyelonephritis. Europe PMC. https://europepmc.org/article/nbk/nbk519537
- Bilgiç, D., Yüksel, P., Gülhan, H., Şirin, F., & Uygun, H. (2019). Üniversitede yurtta kalan kız öğrencilerin genital hijyen davranışları ve sağlık sonuçları. Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 3(4), 478–485.
- Cunningham, F. G., Gant, N. F., Leveno, K. J., Gilstrap, L. C., Hauth, J. C., & Wenstrom, K. D. (2001). Williams obstetrics (21st ed.). McGraw-Hill.
- Czajkowski, K., Broś-Konopielko, M., & Teliga-Czajkowska, J. (2021). Urinary tract infection in women. Przegląd Menopauzalny, 20(1), 40–47.
- Çalık, H. (2022). *Kadın doğum acil kliniğine başvuran gebelerin genital hijyen davranışlarının belirlenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Çetintaş, S. (2015). Gebelerde genital hijyen eğitiminin idrar yolu enfeksiyonu semptomlarına etkisi (Yüksek lisans tezi). Ege Üniversitesi.
- Hooton, T. M., Roberts, P. L., Cox, M. E., & Stapleton, A. E. (2013). Voided midstream urine culture and acute cystitis in premenopausal women. The New England Journal of Medicine, 369(10), 883–891.
- Ilgaz, A., Sevinç, Ö., & Uzun, S. U. (2015). İki farklı aile sağlığı merkezine kayıtlı doğurgan çağdaki evli kadınların genital hijyen davranışları. TAF Preventive Medicine Bulletin, 14(2), 153–160.
- Hawkins, G., Gullam, J., & Belluscio, L. (2019). The effect of a major earthquake experienced during the first trimester of pregnancy on the risk of preterm birth. Australian and New Zealand Journal of Obstetrics and Gynaecology, 59(1), 82–88. https://doi.org/10.1111/ajo.12797
- Kara, P. (2025). Prevalence and predictors of vaginal douching among pregnant women. Journal of Obstetrics and Gynaecology Research, 51(4), e16286.
- Karahan, N. (2017). Genital hijyen davranışları ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik güvenirlik çalışması. İstanbul Medical Journal, 18(3), 157–162.
- Karadeniz, H., Öztürk, R., & Ertem, G. (2019). Analysis of genital hygiene behaviors of women who applied to women's illnesses and birth policlinic. Erciyes Medical Journal, 41(4), 402–408.
- Kavak, O., Saruhan, A., Er, S., & Şen, E. (2010). Gebelerin genital hijyen davranışlarının belirlenmesi. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi, 26*(1), 53–64.
- Kılıç, İ. B., & Ertekin, P. Ş. (2025). Evli kadınların genital hijyen ile sağlık arama davranışları arasındaki ilişki ve etkileyen faktörlerin incelenmesi. *YOBU Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 6*(3), 325–338.

- Kyozuka, H., Murata, T., Yasuda, S., Ishii, K., Fujimori, K., Goto, A., Yasumura, S., Ota, M., Hata, K., Suzuki, K., Nakai, A., Ohira, T., Ohto, H., & Kamiya, K. (2022). The effects of the Great East Japan Earthquake on perinatal outcomes: Results of the Pregnancy and Birth Survey in the Fukushima Health Management Survey. Journal of Epidemiology, 32(Suppl. 1), S57–S63. https://doi.org/10.2188/jea.JE20210444
- Lian, Q., Ni, J., Zhang, J., Little, J., Luo, S., & Zhang, L. (2020). Maternal exposure to Wenchuan earthquake and prolonged risk of offspring birth outcomes: A natural experiment study. BMC Pregnancy and Childbirth, 20, 552. https://doi.org/10.1186/s12884-020-03206-1
- Nishigori, H., Sugawara, J., Obara, T., Nishigori, T., Sato, K., Sugiyama, T., Okamura, K., & Yaegashi, N. (2014). Surveys of postpartum depression in Miyagi, Japan, after the Great East Japan Earthquake. Archives of Women's Mental Health, 17(6), 579–581. https://doi.org/10.1007/s00737-014-0459-y
- Önal, A. E., Önoğlu, N., Babaoğlu, A. B., Özer, C., & Güngör, G. (2011). Personal hygiene, menstrual hygiene, genital infection, women health. Nobel Medicus, 7(2), 96–100.
- Öner, S., & Turfan, E. Ç. (2020). Gebelere verilen planlı eğitimin genital hijyen davranışlarına ve idrar yolu enfeksiyonu semptomlarına etkisi. Van Sağlık Bilimleri Dergisi, 13(1), 10-18.
- Özdemir, S., Tosun, B., Özdemir, Ö., Bebiş, H., & Ortabağ, T. (2012). Hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinin genital hijyen hakkındaki bilgi düzeylerinin ve davranışlarının değerlendirilmesi. Gülhane Tıp Dergisi, 54(2), 120–128.
- Özyazıcıoğlu, N., Ünsal, A., & Sezgin, S. (2011). The effects of toilet and genital hygiene education on high school students' behavior. International Journal of Caring Sciences, 4(2), 120–125.
- Palmeiro-Silva, Y. K., Orellana, P., Venegas, P., Monteiro, L., Varas-Godoy, M., Norwitz, E., Rice, G., Osorio, E., & Illanes, S. E. (2018). Effects of earthquake on perinatal outcomes: A Chilean register-based study. PLoS ONE, 13(1), e0191340. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0191340
- Pete, P. M. N., Biguioh, R. M., Izacar, A. G. B., Adogaye, S. B. B., & Nguemo, C. (2019). Genital hygiene behaviors and practices: A cross-sectional descriptive study among antenatal care attendees. Journal of public health in Africa, 10(1), 746.
- Szweda, H., & Jóźwik, M. (2016). Urinary tract infections during pregnancy—An updated overview. Developmental Period Medicine, 20(4), 263–272.
- Watanabe, Z., Iwama, N., Nishigori, H., Nishigori, T., Mizuno, S., Sakurai, K., Ishikuro, M., Obara, T., Tatsuta, N., Nishijima, I., Fujiwara, I., Nakai, K., Arima, T., Takeda, T., Sugawara, J., Kuriyama, S., Metoki, H., & Yaegashi, N. (2016). Psychological distress during pregnancy in Miyagi after the Great East Japan Earthquake: The Japan Environment and Children's Study. Journal of Affective Disorders, 190, 341–348. https://doi.org/10.1016/j.jad.2015.10.024.

Doğuma Hazırlık Sınıflarına Eğitim Alan ve Almayan Gebelerin Doğum Korkusu ve Prenatal Konfor Düzeylerinin Araştırılması

Derya KAYA ŞENOL[1], İpek AKDEMİR[1]

[1]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Özet

Giriş ve Amaç: Doğum sürecine ilişkin belirsizlik, doğum ağrısına yönelik kaygılar, sağlık personeline karşı duyulan çekingenlik ve güvensizlik, olası cerrahi girişimler ile anne ya da bebeğin zarar görebileceği ve ölümle sonuçlanabileceği düşünceleri, doğum korkusunun ortaya çıkmasında etkili olan temel faktörler arasında yer almaktadır. Primiparlar, multipara göre daha fazla korku yaşamaktadır. Çalışmanın amacı doğuma hazırlık sınıflarında eğitim alan ve almayan pirimipar gebelerin doğum korkusu ve prenatal konfor düzeylerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma Osmaniye Devlet Hastanesi'ne doğum öncesi bakım hizmeti almak için başvuran gebelerle yürütüldü. Yapılan G-power 3.1.9.4 programı ile hesaplamada Cohen d etki büyüklüğü 0.3 orta düzeyde,%5 hata payı ve %95 güven aralığında 62 eğitim, 62 eğitim almayan grup olmak üzere 134 gebenin çalışmaya katılması gerektiği belirlendi. Verilerin toplanmasında gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri, gebelik ve doğuma sürecine özgü düşünceleri ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu ile Prenatal Konfor Ölçeği ve Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği kullanıldı. Elde edilen veriler SPSS (Statiscal Package of Social Science) programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmada doğuma hazırlık sınıfında eğitim alan ve almayan gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri karşılaştırıldığında benzer dağılım gösterdikleri ve istatistiksel farklılık olmadığı gözlendi ($p>0.05$). Çalışmada gebelerin Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği toplam ortalamaları karşılaştırıldığında eğitim alan grupta 65,72±13,60, eğitim almayan grupta 93,30±16,32 olduğu ve eğitim almayan grubun daha fazla doğum korkusu yaşadığı, aralarındaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu belirlendi ($p=0,001$, $t=10,854$). Çalışmada

gebelerin Prenatal Konfor Ölçeği toplam puan ortalamaları karşılaştırıldığında ise eğitim alan grupta 68,01±8,31, eğitim almayan grupta 57,61±1,58 olduğu ve eğitim alan grubun konfor düzeyinin daha fazla olduğu belirlendi. İstatistiksel açıdan değerlendirildiğinde ise aralarındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı idi (p=0,001 t=5,550).

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre doğuma hazırlık sınıflarında eğitim alan gebelerin eğitim almayanlara göre doğum korkuları daha az ve prenatal konfor düzeyleri daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, doğum korkusu, ebelik eğitimi, prenatal konfor

Çalışma; 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2023 Yılı 2. döneminde 1919B012323305 numaralı başvuru ile desteklenmeye hak kazanmıştır.

Investigation of Childbirth Fear and Prenatal Comfort Levels in Pregnant Women Who Did and Did Not Receive Childbirth Preparation Class Education

Abtract

Background and Aim: Uncertainty regarding the birth process, concerns about labor pain, feelings of hesitation and distrust toward healthcare personnel, potential surgical interventions, and fears related to harm to the mother or baby and death are among the main factors contributing to fear of childbirth. Primiparous women experience higher levels of childbirth fear compared to multiparous women. This study aimed to determine the levels of childbirth fear and prenatal comfort among primiparous pregnant women who attended childbirth preparation classes and those who did not.

Materials and Methods: The study was conducted with pregnant women who applied to Osmaniye State Hospital to receive antenatal care services. Based on a sample size calculation performed using the G*Power 3.1.9.4 program, assuming a medium effect size (Cohen's d = 0.3), a 5% margin of error, and a 95% confidence interval, a total of 134 pregnant women (62 in the education group and 62 in the non-education group) were required to participate in the study. Data were collected using a questionnaire developed to obtain information on the participants' sociodemographic and obstetric characteristics and their perceptions regarding pregnancy and childbirth, along with the Prenatal Comfort Scale and the Wijma Delivery Expectancy/Experience

Questionnaire. The collected data were analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS).

Results: When the sociodemographic and obstetric characteristics of pregnant women who attended childbirth preparation classes and those who did not were compared, no statistically significant differences were observed between the groups ($p > 0.05$). The mean total score of the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire was 65.72 ± 13.60 in the education group and 93.30 ± 16.32 in the non-education group, indicating that women who did not receive education experienced significantly higher levels of childbirth fear ($p = 0.001$, $t = 10.854$). In terms of the Prenatal Comfort Scale, the mean total score was 68.01 ± 8.31 in the education group and 57.61 ± 11.58 in the non-education group, demonstrating that the prenatal comfort level was significantly higher among women who attended childbirth preparation classes ($p = 0.001$, $t = 5.550$).

Conclusion: According to the findings of this study, primiparous pregnant women who participated in childbirth preparation classes experienced lower levels of childbirth fear and higher levels of prenatal comfort compared to those who did not receive such education.

Keywords: Pregnant woman, fear of childbirth, midwifery education, prenatal comfort

Giriş

Doğum korkusu, gebelik öncesi dönemde başlayabilen ve ölüm korkusunu da kapsayabilen önemli bir anksiyete durumu olarak tanımlanmaktadır (Fenwick et al., 2015; Serçekuş & Okumuş, 2009). Bu korkunun düzeyi ve niteliği; kültürel, sosyal, tıbbi ve psikolojik etmenlere bağlı olarak farklılık gösterebilmektedir (Spice et al., 2009). Doğum sürecinin nasıl gerçekleşeceğini bilememe, doğum eylemine dair kendini bilgisiz ve yetersiz hissetme, ağrıya yönelik endişeler, sağlık personeline karşı güvensizlik, cerrahi müdahalelerden kaygı duyma, anne veya bebeğe zarar gelebileceği düşüncesi ve ölüm korkusu; doğum korkusunu artıran önemli etkenler arasındadır (Bülbül et al., 2016; Şahin et al., 2009). Literatürde, ilk gebeliğini yaşayan kadınların (primipar), daha önce

doğum deneyimi olan kadınlara (multipar) kıyasla daha yüksek düzeyde doğum korkusu bildirdikleri ifade edilmektedir (Çankaya & Şimşek, 2021; Nieminen et al., 2009). Primipar kadınlardaki doğum korkusunun nedenleri arasında vajinal doğum hakkında bilgi eksikliği, doğumun sağlıklı gerçekleşmeyeceği kaygısı, perinenin zarar göreceği düşüncesi, bakım veren sağlık personeline güvenmeme, doğum ağrısını aşırı hissedeceğini düşünme, olumsuz doğum deneyimlerinin anlatılması ve bu konuda yeterli danışmanlık verilmemesi yer almaktadır (Kitapçıoğlu et al., 2008; Sezen & Ünsalver, 2018).

Konfor kavramının gebelik döneminde çok boyutlu olarak ele alınması önemli bir gerekliliktir. Gebeliğini konforlu geçiren kadınlarda özgüven artmakta, yaşam doyumu yükselmekte, eşler arası ilişki olumlu etkilenmekte ve annelik rolünün benimsenmesi kolaylaşmaktadır (Kaya Şenol et al., 2020; Nakamura et al., 2015). Ayrıca konfor düzeyi yüksek gebelerin annelik rolüne uyumu ve anne-bebek bağlanması da daha kolay gerçekleşmektedir (Nakamura et al., 2015). Gebelerin hem doğum öncesi süreçle baş edebilmek hem de doğum sonrası bebek bakımı, lohusalık ve ebeveynlik becerilerini geliştirebilmek için eğitime ihtiyaç duydukları bilinmektedir (Gökçe İsbir et al., 2016). Gebe okulları ve doğuma hazırlık sınıfları gibi antenatal eğitim programları; gebelerin güçlendirilmesine, doğuma fiziksel ve psikolojik olarak hazırlanmasına, ağrı yönetimine katkı sağlamasına ve doğum deneyiminin daha olumlu hatırlanmasına yardımcı olmaktadır (Akça et al., 2017; Serçekuş & Başkale, 2016). Ayrıca antenatal eğitim müdahalelerinin sezaryen oranlarını azalttığı da bildirilmiştir (Akın et al., 2018; Turkstra et al., 2017).

Doğum öncesi dönemde gebelerin doğum sürecinde karşılaşabilecekleri durumlar hakkında yeterince bilgilendirilmeleri ve psikolojik olarak desteklenmeleri, hem anne hem de yenidoğan sağlığının korunması açısından kritik öneme sahiptir (Matvienko-Sikar & Dockray, 2017). Bu nedenle özellikle primipar gebelerin gebelik, doğum ve doğum sonrası süreçler hakkında kapsamlı şekilde bilgilendirilmesi ve eğitim gereksinimlerinin karşılanması, hem gebelik konforlarını artırmakta hem de doğum sürecine ilişkin olumlu etkiler sağlamaktadır (Ternström et al., 2015; Barut & Uçar, 2018). Gebelerin doğum öncesi dönemde, doğum sürecinde karşılaşabilecekleri

durumlara ilişkin yeterli düzeyde bilgilendirilmeleri ve psikolojik açıdan doğuma hazırlanması; anne ve yenidoğan sağlığının korunması ile annenin sağlıklı bir gebelik süreci geçirmesi açısından önemli bir gerekliliktir. Bu bağlamda, primipar gebelerin gebelik döneminde; gebelik, doğum, doğum sonu süreç hakkında bilgilendirilmesi ve eğitim gereksiniminin karşılanması gebenin genel konforu ve doğum süreci üzerine etkileri açısından önemlidir.

Gereç-Yöntem

Araştırmanın Amacı

Çalışmanın amacı doğuma hazırlık sınıflarına eğitim alan ve almayan pirimipar gebelerin prenatal konfor ve doğum korkusuna yönelik tutumlarının araştırılması olarak belirlemektir.

Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, Osmaniye ilinde yer alan bir hastaneye doğum öncesi bakım hizmeti almak amacıyla başvuran kadınlar oluşturmuştur. Örneklemi ise çalışmaya gönüllü katılan ve iletişim kurulabilen primipar gebelerden oluşmaktadır. Araştırma, Osmaniye ilindeki bir devlet hastanesinin gebe polikliniklerinde yürütülmüş olup, söz konusu hastanede hizmet veren dört obstetri ve jinekoloji polikliniği ile bir gebe okulu bulunmaktadır. Gebe okulunda gebelere yönelik doğum öncesi bakım, doğuma hazırlık ve doğum sonu süreç konularında eğitim verilmekte, ayrıca emzirme danışmanlığı sağlanmaktadır. Örneklem büyüklüğünü belirlemek için G-power 3.1.9.4 programı ile hesaplama yapıldı. Cohen d etki büyüklüğü 0.3 orta düzeyde,%5 hata payı ve %95 güven aralığında 62 eğitim, 62 eğitim almayan grup olmak üzere 134 gebenin çalışmaya katılması gerektiği belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri, gebelik ve doğuma sürecine özgü düşünceleri ile ilgili bilgileri elde etmek için hazırlanan anket formu ile Prenatal Konfor Ölçeği ve Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği yüzyüze görüşme tekniği ile araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Bu şekilde araştırmaya katılmayı kabul eden 134 gebeden araştırma verileri toplanmıştır.

Tanıtıcı Bilgi Formu: Gebelerin sosyodemografik ve obstetrik özelliklerine ilişkin soruları içermektedir.

Prenatal Konfor Ölçeği: Prenatal konforu belirlemeye yönelik Takeishi ve arkadaşları tarafından 2011 yılında Japonya'da geliştirilen bir ölçektir (Takeishi and Yoshizawa, 2011). Ölçeğin ilk hali 34 madde iken, daha sonra yazarlar tarafından revize edilmiş ve 15 maddeye indirilerek kısaltılmıştır (Nakamura and Yoshizawa, 2015). Ölçeğin kısa versiyonu 15 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Alt boyutlar ve içerdiği maddeler şunlardır: "Eş ile ilişkilerin geliştirilmesinin babalık rolüne etkisi-Husband" (3,4,7,9), "Fetüsün hareketleri ile etkileşim kurma-Fetus"(13,14), "Çevredeki insanlardan alınan sosyal destek-People"(11,12,15), "Annelik rolünün kabul edilişi ve bebeğe bağlanma-Mother"(1,5,8), "Gebelik sürecinde kendinde olan değişiklikleri fark etme-Myself"(2,6,10). Ölçek altılı Likert tipinde maddelerden oluşmaktadır. Orjinal ölçekte fetüs alt boyutunda olan 2. madde, yapılan Türkçe geçerlik güvenirlik analizlerinden sonra Myself alt boyutunda yer almıştır. Her bir madde 0-5 (0=Kesinlikle katılmıyorum, 1=Katılmıyorum, 2=Kararsızım, 3=Biraz katılıyorum, 4=Katılıyorum, 5=Tamamen katılıyorum) arasında puanlanmaktadır. Ölçek toplam 75 puan üzerinden değerlendirilmektedir. Puan düştükçe konfor düzeyinin de düştüğü, puan yükseldikçe konfor düzeyinin de yükseldiği şeklinde yorumlanmaktadır. Ölçeğin ters puanlanan maddesi ve kesme noktası bulunmamaktadır. (Kaya, et al. 2022).

Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği/ A Versiyonu (W- DEQ-A): W-DEQ- A, kadınların yaşadığı doğum korkusunu ölçmek amacı ile 1998 yılında Wijma ve arkadaşları tarafından geliştirilmiştir. Ölçek Körükçü ve Kukulu (2009) tarafından Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği yapılmıştır. W-DEQ- A28-40. Gebelik haftasındaki gebelere uygulanabilmektedir (Körükçü ve ark. 2009). Ölçek kadınların, doğumdan önce doğum ile ilgili beklentilerini; doğum sonrası duygu, düşünce ve deneyimlerini değerlendiren 33 maddeden oluşmaktır. Ölçekteki yanıtlar 0'dan 5'e kadar numaralandırılmış olup, altılı likert tiptedir. 0 "tamamen", 5 ise "hiç" şeklinde ifade

edilmektedir. Ölçekte minimum puan 0 iken, maksimum puan 165'dir. Ölçekten alınan puanın artması kadınların yaşadığı doğum korkusun da arttığını göstermektedir. Madde toplam puan <60 düşük doğum korkusu, 60-84 orta düzey doğum korkusu, >85 yüksek doğum korkusu olarak ifade edilmektedir. Ölçekte bulunan negatif yüklü sorular (2, 3, 6, 7, 8, 11, 12, 15, 19, 20, 24, 25, 27, 31) ölçmede uyum sağlaması amacı ile ters yönde hesaplanmaktadır. Körükçü ve Kukulu (2009) ölçeğin Cronbach Alfa katsayısını 0,89, Split-half güvenirliğini 0,91 olarak belirtmiştir.

Uygulama aşaması

Araştırmacılar literatür doğrultusunda gebelerin tanımlayıcı özelliklerini içeren formu ve belirtilen ölçekleri kullanarak verileri topladılar. Projede kullanılacak kişisel bilgi veri toplama formu araştırmacılar tarafından özgün olarak hazırlandı. Doğum hazırlık sınıflarına katılan ve eğitimleri tamamlayan gebelere ulaşılarak anket formu uygulandı. Diğer taraftan poliklinik hizmeti alan ve eğitimlere katılmayan primipar gebelere de anket uygulanarak prenatal konfor ve doğum korkusu düzeylerini belirlemeye yönelik anket soruları uygulandı.

Verilerin Değerlendirilmesi

Elde edilen veriler SPSS (Statiscal Package of Social Science) programı kullanılarak değerlendirildi. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotların (Ortalama, Standart sapma) yanı sıra niceliksel verilerin karşılaştırılmasında veri dağılımına uygun testler kullanıldı. Verilerin normal dağılımlı olması durumunda bağımlı ve bağımsız değişkenlerin karşılaştırılmasında değerlendirirken Independent t-test, 3 veya daha fazla sayıda grubun ortalamaları arasındaki farkı değerlendirirken One way ANOVA testi kullanılacaktır. Verilerin normal dağılmaması durumunda nonparametrik testler yapıldı. Veri analizinde Statistical Programme for Social Science 22 (SPSS) kullanılacak ve istaitstiksel anlamlılık değeri olarak $p<0.05$ dikkate alındı.

Etik İlkeler

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan Etik Kurul alındı (Tarih:23.05.2024, Karar No:9). Katılımcılara araştırmanın amacı hakkında bilgi verildikten sonra; çalışmaya katılımın gönüllülük esasına dayandığı, kişisel kimlik bilgilerinin talep edilmeyeceği, istedikleri zaman araştırmadan çekilebilecekleri ve elde edilen verilerin yalnızca bilimsel amaçlarla kullanılacağı, gizlilik ilkesine uygun olarak korunacağı ve araştırma dışında herhangi bir amaçla kullanılmayacağı açıklanmıştır. Bu doğrultuda katılımcılardan sözlü ve yazılı aydınlatılmış onam alınmıştır. Araştırmanın tüm aşamaları Helsinki Bildirgesi ilkelerine uygun olarak yürütülmüş olup, çalışmaya başlanmadan önce etik kurul onayı ile araştırmanın yürütüleceği il sağlık müdürlüklerinden gerekli resmi izinler alınmıştır.

Bulgular

Çalışmada eğitim grubundaki gebelerin %61,4'ünün, eğitim almayan gruptakilerin de %64,3'ünün 19-24 yaş aralığında olduğu, eğitim grubundaki gebelerin %52,9'unun, eğitim almayan gruptakilerin de %27,1'inin yükseköğretim mezunu, eğitim grubundaki gebelerin %84,3'ünün, eğitim almayan gruptakilerin de %81,4'ünün gelir getiren bir işinin olmadığı ve eğitim alan gebelerin %18,6'sının, eğitim almayanlarında %14,3'ünün sigara kullandığı belirlendi. Araştırmada doğuma hazırlık sınıfında eğitim alan ve almayan gebelerin eğitim, yaş, ilk evlenme yaşı, aile tipi, eşinin yaşı, eşinin eğitim durumu, yaşadığı yer, gelir durumu ve gelir getiren bir işte çalışma durumları gibi sosyo-demografik özellikleri karşılaştırıldığında benzer dağılım gösterdikleri ve gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı gözlendi ($p>0.05$).

Araştırmada gebelerin obstetrik özellikleri, gebelik ve doğuma sürecine özgü düşünceleri ile ilgili bilgileri karşılaştırıldığında ise; eğitim alanların %81,4'ünün almayanların %72,9'unun gebeliğinin planlı olduğu, eğitim alanların tamamının eğitim almayanların %97,1'inin gebeliğinde düzenli olarak kontrole gittiği, gebeliğinin planlı olduğu, eğitim alanların %77,1'inin eğitim almayanların %72,9'unun gebeliği ile birlikte yaşam biçiminizde ve sağlık davranışlarınızda olumlu değişiklikler olduğu belirlendi. Çalışmada eğitim alan ve eğitim almayanların gebelerin obstetrik özellikleri

aşısından değişkenler arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı gözlendi (p>0.05). Çalışmada gebelerin Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği toplam ortalamaları karşılaştırıldığında eğitim alan grupta 65,72±13,60, eğitim almayan grupta 93,30±16,32 olduğu ve eğitim almayan grubun daha fazla doğum korkusu yaşadığı, aralarındaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu belirlendi (p=0,001, t=10,854). Çalışmada gebelerin Prenatal Konfor Ölçeği toplam puan ortalamaları karşılaştırıldığında ise eğitim alan grupta 68,01±8,31, eğitim almayan grupta 57,61±1,58 olduğu ve eğitim alan grubun konfor düzeyinin daha fazla olduğu belirlendi. İstatistiksel açıdan değerlendirildiğinde ise aralarındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı idi (p=0,001 t=5,550).

Tartışma

Bu araştırmada doğuma hazırlık sınıfına katılan gebeler ile katılmayan gebelerin sosyo-demografik ve obstetrik özellikleri ile doğum korkusu ve prenatal konfor düzeyleri karşılaştırılmıştır. Çalışmada iki grubun sosyo-demografik değişkenler açısından benzer özellikler gösterdiği ve aralarında anlamlı bir fark bulunmadığı belirlenmiştir. Bu durum, gruplar arasındaki doğum korkusu ve konfor düzeyi farklılıklarının sosyo-demografik özelliklerden değil, daha çok verilen eğitimin etkisinden kaynaklanabileceğini düşündürmektedir. Literatürde de eğitim düzeyi, yaş, aile yapısı ve gelir durumunun doğum korkusu üzerinde etkili olabildiği, ancak doğuma hazırlık eğitimlerinin bu değişkenlerin etkisini azaltarak gebeleri güçlendirdiği bildirilmektedir (Akın ve ark., 2018; Serçekuş & Başkale, 2016).

Araştırmada obstetrik özellikler açısından da iki grup arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Gebeliklerin planlı olma durumu, düzenli doğum öncesi bakım alma ve yaşam tarzı değişiklikleri gibi faktörlerin benzer olması, gruplar arasındaki temel farkın doğuma hazırlık eğitimi müdahalesi olduğunu göstermektedir. Literatürde planlı gebeliklerin doğum sürecine ilişkin olumlu duygu ve düşüncelerle ilişkili olduğu belirtilmektedir (Şahin, Dinç & Dişsiz, 2009). Bununla birlikte gebelerin yaşam tarzı ve sağlık davranışlarında gebelikle birlikte olumlu değişiklikler yapmasının maternal iyi oluşu desteklediği de vurgulanmaktadır (Nakamura ve ark.,

2015).

Bu araştırmanın temel bulgularından biri, doğuma hazırlık eğitimi almayan gebelerin, eğitim alan gebelere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek doğum korkusu yaşamasıdır. Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği puan ortalaması eğitim alan grupta anlamlı derecede daha düşük olması, gebe eğitimlerinin doğum korkusunu azalttığını göstermektedir. Doğuma hazırlık sınıflarının doğum korkusunu azaltıcı etkisi, literatürde yer alan çok sayıda çalışma tarafından da desteklenmektedir. Akca ve ark. (2017), doğuma hazırlık programlarının doğum memnuniyetini artırdığını ve doğum sürecine yönelik anksiyeteyi azalttığını; Çankaya ve Şimşek (2021) ise antenatal eğitimin doğum korkusu, anksiyete ve depresyon belirtilerini azaltarak doğum öz-yeterliliğini artırdığını bildirmiştir. Benzer şekilde Gökçe İsbir ve ark. (2016) ile Serçekuş ve Başkale (2016) antenatal eğitim alan kadınlarda doğum korkusunun anlamlı biçimde azaldığını belirtmektedir.

Çalışmada eğitim alan gebelerin prenatal konfor düzeylerinin eğitim almayan gebelere kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu bulgu, antenatal eğitimin yalnızca psikolojik süreçleri değil, fiziksel ve duygusal konforu da artırdığını göstermektedir. Konfor kavramı gebelikte çok boyutlu bir yapıya sahip olup fiziksel, psikososyal ve çevresel unsurları içermektedir (Kaya Şenol, Aydın Özkan & Aslan, 2020). Eğitim alan gebelerde konfor düzeyinin daha yüksek olması, bilgi kazanımı, desteklenme ve doğuma ilişkin bilinmezliklerin azalması ile açıklanabilir. Nitekim Matvienko-Sikar ve Dockray (2017), psikoeğitim temelli antenatal müdahalelerin stres düzeyini azalttığını ve prenatal iyilik halini artırdığını göstermiştir.

Bu araştırmanın bulguları literatürle uyumlu olarak, doğuma hazırlık sınıflarının gebelere olumlu katkılar sağladığını, doğum korkusunu azalttığını ve prenatal konfor düzeyini artırdığını ortaya koymaktadır. Özellikle primipar gebelerde daha fazla olan doğum korkusunun danışmanlık desteği ve eğitimlerle vurgulanmaktadır. Araştırmamızda da eğitim grubunun korku düzeyinin belirgin şekilde daha düşük olması antenatal eğitimin etkililiğini desteklemektedir. Araştırmamızda da eğitim grubunun korku düzeyinin belirgin şekilde daha düşük olması antenatal eğitimin etkililiğini desteklemektedir.

Sonuç ve Öneri

Sonuç olarak, doğuma hazırlık eğitiminin hem doğum korkusunu azaltmada hem de prenatal konforu artırmada önemli bir müdahale olduğu görülmektedir. Bu nedenle doğuma hazırlık sınıflarının yaygınlaştırılması, özellikle ilk gebeliğini yaşayan kadınların programlara katılımının teşvik edilmesi ve antenatal dönemde düzenli eğitim-danışmanlık hizmetlerinin sunulması önerilmektedir.

Kaynaklar

- Akca, A., Corbacioglu Esmer, A., Ozyurek, E. S., Aydin, A., Korkmaz, N., Gorgen, H., et al. (2017). The influence of the systematic birth preparation program on childbirth satisfaction. *Archives of Gynecology and Obstetrics, 295*(5), 1127–1133.
- Akın, B., Yeşil, Y., Yücel, U., & Boyacı, B. (2018). Doğum öncesi eğitim sınıflarda verilen eğitimin gebelerin doğum korku düzeyi üzerine etkisi. *Life Sciences, 13*(2), 11–20.
- Barut, S., & Uçar, T. (2018). Gebelerde doğum öz yeterlilik algısının doğum korkusu ile ilişkisi. *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 11*(2).
- Bülbül, T., Özen, B., Çopur, A., & Kayacık, F. (2016). Gebelerin doğum korkusu ve doğum şekline karar verme durumlarının incelenmesi. *Sağlık Bilimleri Dergisi, 25*, 126–130.
- Çankaya, S., & Şimşek, B. (2021). Effects of antenatal education on fear of birth, depression, anxiety, childbirth self-efficacy, and mode of delivery in primiparous pregnant women: A prospective randomized controlled study. *Clinical Nursing Research, 30*(6), 818–829.
- Fenwick, J., Toohill, J., Creedy, D. K., Smith, J., & Gamble, J. (2015). Sources, responses and moderators of childbirth fear in Australian women: A qualitative investigation. *Midwifery, 31*(1), 239–246.

- Gökçe İsbir, G., İnci, F., Önal, H., & Yıldız, P. D. (2016). The effects of antenatal education on fear of childbirth, maternal self-efficacy and post-traumatic stress disorder (PTSD) symptoms following childbirth: An experimental study. *Applied Nursing Research, 32*, 227–232.
- Kaya Şenol, D., Aydın Özkan, S., & Aslan, E. (2020). Adaptation of the Prenatal Comfort Scale into Turkish: A validity and reliability study. *Florence Nightingale Journal of Nursing, 29*(2), 221–228. https://doi.org/10.5152/FNJN.2021.20051
- Kitapçıoğlu, G., Yanıkkerem, E., Sevil, Ü., & Yüksel, D. (2008). Fear of childbirth and the postpartum period: A scale development and validation study. *Journal of Adnan Menderes University School of Medicine, 9*(1), 47–54.
- Körükçü, Ö., Kukulu, K., & Fırat, M. Z. (2012). The reliability and validity of the Turkish version of the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire (W-DEQ) with pregnant women. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing, 19*, 193–202.
- Matvienko-Sikar, K., & Dockray, S. (2017). Effects of a novel positive psychological intervention on prenatal stress and well-being: A pilot randomised controlled trial. *Women and Birth, 30*(2), e111–e118.
- Nakamura, Y., Takeishi, Y., Ito, N., Ito, M., Atogami, F., & Yoshizawa, T. (2015). Comfort with motherhood in late pregnancy facilitates maternal role attainment in early postpartum. *Tohoku Journal of Experimental Medicine, 235*(1), 53–55.
- Nieminen, K., Stephansson, O., & Ryding, E. L. (2009). Women's fear of childbirth and preference for cesarean section: A cross-sectional study at various stages of pregnancy in Sweden. *Acta Obstetricia et Gynecologica Scandinavica, 88*(7), 807–813.
- Serçekuş, P., & Başkale, H. (2016). Effects of antenatal education on fear of childbirth, maternal self-efficacy and parental attachment. *Midwifery, 34*, 166–172.
- Serçekuş, P., & Okumuş, H. (2009). Fears associated with childbirth among nulliparous women in Turkey. *Midwifery, 25*(2), 155–162. https://doi.org/10.1080/01674820902950538

- Spice, K., Jones, S. L., Hadjistavropoulos, H. D., Kowalyk, K., & Stewart, S. H. (2009). Prenatal fear of childbirth and anxiety sensitivity. *Journal of Psychosomatic Obstetrics & Gynecology, 30*(3), 168–174.
- Şahin N, Dinç H, Dişsiz M. Gebelerin Doğuma İlişkin Korkuları ve Etkileyen Faktörler. Zeynep Kâmil Tıp Bülteni. 2009;40(2):57-62.
- Sezen, C., & Ünsalver, B. Ö. (2018). Doğum korkusu ve sosyal destek düzeyi arasındaki ilişki: Bir gözden geçirme ve pilot çalışma. *The Journal of Neurobehavioral Sciences, 1*.
- Ternström, E., Hildingsson, I., Haines, H., & Rubertsson, C. (2015). Higher prevalence of childbirth-related fear in foreign-born pregnant women: Findings from a community sample in Sweden. *Midwifery, 31*(4), 445–450. https://doi.org/10.1016/j.midw.2014.11.011
- Turkstra, E., Mihala, G., Scuffham, P. A., Creedy, D. K., Gamble, J., & Toohill, J. (2017). An economic evaluation alongside a randomised controlled trial on psycho-education counselling intervention offered by midwives to address women's fear of childbirth in Australia. *Sexual and Reproductive Healthcare, 11*, 1–6.

Ebelik Öğrencilerinde Simülasyon Temelli Acil Obstetrik Eğitim Programlarının Bilgi ve Beceriye Etkisi: Sistematik Derleme

Buse ALIŞ[1], Ceylin KURTÖZ[2], Sibel YÜCETÜRK[1]
[1]Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop/Türkiye
[2]Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü, Manisa/Türkiye

Özet

Giriş-Amaç: Simülasyon temelli eğitim, ebelik öğrencilerinin obstetrik acil durumlara hazırlık düzeylerini artırmada etkili ve yenilikçi bir yöntemdir. Postpartum hemoraji, eklampsi, omuz distosisi gibi maternal mortalitenin önde gelen nedenleri üzerine yapılan araştırmalar, simülasyonun bilgi, beceri ve öz yeterlik düzeyini güçlendirdiğini göstermektedir. Bu sistematik derlemenin amacı, ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli obstetrik acil eğitimlerinin etkinliğini ortaya koymaktır.

Gereç-Yöntem: Araştırma süreci PRISMA 2020 rehberleri doğrultusunda yürütülmüş olup, randomize kontrollü, yarı deneysel ve sistematik derleme niteliğinde, açık erişim tam metin, Türkçe ve İngilizce dillerinde yayınlanmış makaleler; "midwifery students", "midwifery education", "simulation training", "simulation-based education", "obstetric emergencies", "postpartum hemorrhage", "eclampsia", "shoulder dystocia", "knowledge", "skills", "self-efficacy" anahtar kelimeleri kullanılarak PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library ve TR Dizin veri tabanları üzerinden 20.09.2025-30.09.2025 tarihleri arasında taranmıştır. Tarama süreci anahtar kelimeleri kullanarak 2012-2025 yılları arasındaki araştırmaları kapsamaktadır ve kriterlere uygun 42 çalışmayla tamamlanmıştır.

Bulgular: Toplam 42 çalışma dahil edilmiştir (15 RCT, 12 yarı deneysel, 8 sistematik derleme/meta-analiz, 7 gözlemsel). Çalışmaların %85'inde simülasyon grubunda bilgi puanlarında %20–40 artış, klinik beceri skorlarında %25–50 gelişme raporlanmıştır. Postpartum hemoraji eğitimlerinde öğrencilerin doğru müdahale oranı kontrol grubuna kıyasla %30 daha yüksek bulunmuştur. Eklampsi simülasyonları öz yeterlik düzeyinde ortalama %35 artış sağlamış, shoulder

dystocia simülasyonlarında beceri korunumunun 3–6 ay devam ettiği bildirilmiştir. İncelenen literatür, simülasyon eğitiminin kısa vadeli bilgi kazanımının yanısıra uzun dönem beceri devamlılığını da desteklediğini vurgulamaktadır.

Sonuç: Simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programları, ebelik öğrencilerinin bilgi, beceri, öz yeterlik ve profesyonel güven düzeylerini anlamlı biçimde artırmaktadır. Bu bulgular, ebelik eğitim müfredatında yüksek gerçeklikli simülasyon uygulamalarının daha kapsamlı şekilde yer alması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi, simülasyon temelli eğitim, ebelik öğrencileri, obstetrik aciller, acil obstetrik bakım.

The Effect of Simulation-Based Emergency Obstetrics Training Programs on Knowledge and Skills in Midwifery Students: A Systematic Review

Abstract

Introduction-Objective:: Simulation-based training is an effective and innovative method for increasing midwifery students' preparedness for obstetric emergencies. Research on leading causes of maternal mortality, such as postpartum hemorrhage, eclampsia, and shoulder dystocia, demonstrates that simulation strengthens knowledge, skills, and self-efficacy. The aim of this systematic review is to demonstrate the effectiveness of simulation-based obstetric emergency training in midwifery students.

Materials-Methods: The research process was conducted in accordance with PRISMA 2020 guidelines, and randomized controlled, quasi-experimental and systematic review articles, open access full-text, published in Turkish and English, were searched using the keywords “midwifery students”, “midwifery education”, “simulation training”, “simulation-based education”, “obstetric emergencies”, “postpartum hemorrhage”, “eclampsia”, “shoulder dystocia”, “knowledge”, “skills”, and “self-efficacy” via PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library and TR Index databases between September 20, 2025 and September 30, 2025. The scanning process

covered studies between 2012 and 2025 using keywords and was completed with 42 studies that met the criteria.

Findings: A total of 42 studies were included (15 RCTs, 12 quasi-experimental, 8 systematic reviews/meta-analyses, 7 observational). Eighty-five percent of studies reported a 20–40% increase in knowledge scores and a 25–50% improvement in clinical skill scores in the simulation group. In

postpartum hemorrhage training, students' correct intervention rate was found to be 30% higher compared to the control group. Eclampsia simulations provided an average 35% increase in self-efficacy, and skill retention in shoulder dystocia simulations was reported to last 3–6 months. The reviewed literature emphasizes that simulation training supports long-term skill maintenance in addition to short-term knowledge acquisition.

Conclusion: Simulation-based obstetric emergency training programs significantly increase the knowledge, skills, self-efficacy, and professional confidence levels of midwifery students. These findings suggest that high-fidelity simulation applications should be more widely incorporated into midwifery education curricula.

Keywords: Midwifery education, simulation-based education, midwifery students, obstetric emergencies, emergency obstetric care.

Giriş

Obstetrik acil durumlar, dünya genelinde maternal ve perinatal morbidite ile mortalitenin başlıca nedenleri arasında yer almakta; postpartum hemoraji, eklampsi ve omuz distosisi bu acillerin en yaygın ve en riskli olanlarını oluşturmaktadır (WHO, 2018; ICM, 2021). Bu durumlar, hem doğumun fizyolojik sürecini hem de anne sağlığını doğrudan etkileyen kritik olaylardır. Ebelik öğrencilerinin, bu tür obstetrik acillerle karşılaştıklarında doğru, hızlı ve etkili müdahalede bulunabilecek bilgi, beceri ve özgüvene sahip olmaları maternal sağlığın korunması açısından hayati önem taşımaktadır (UNFPA, 2022).

Geleneksel ebelik eğitiminde klinik uygulamalar önemli bir yer tutsa da, öğrencilerin acil durumlara yeterince maruz kalamaması veya güvenli bir öğrenme ortamında deneyim kazanmalarının sınırlı olması, bilgi ve beceri eksikliğine yol açabilmektedir (Kingston ve ark., 2025). Bu bağlamda simülasyon temelli eğitim, son yıllarda ebelik eğitiminde yenilikçi ve etkili bir öğretim yöntemi olarak ön plana çıkmıştır. Simülasyon uygulamaları, öğrencilerin gerçek klinik risk taşımadan pratik yapmasına, karar verme ve ekip çalışması becerilerini geliştirmesine olanak tanımaktadır (Ferrari ve ark., 2024; Alharbi ve ark., 2024).Yüksek gerçeklikli simülasyonlar, özellikle obstetrik acil durumlarda —örneğin postpartum hemoraji, eklampsi ve omuz distosisi gibi senaryolarda— öğrencilerin hızlı karar verme, iletişim ve koordinasyon becerilerini artırmaktadır (Uncu ve ark., 2025; Chan ve ark., 2025). Literatürde, simülasyon eğitiminin öğrencilerin bilgi düzeyinde %20–40, klinik becerilerinde %25–50 oranında artış sağladığı; öz yeterlik ve profesyonel güven algısını da anlamlı biçimde güçlendirdiği belirtilmektedir (Mahande ve ark., 2025; Tzavara ve ark., 2024).

Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 2018) ve Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM, 2021), ebelik eğitiminde kanıta dayalı ve simülasyon temelli yaklaşımların standardize edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu kurumlara göre, doğumda karşılaşılan acil durumlara yönelik simülasyon temelli eğitimlerin müfredata entegrasyonu, hem eğitim kalitesini artırmakta hem de sağlık sistemlerinde güvenli doğum bakımının sürdürülebilirliğini desteklemektedir.

Bu doğrultuda geliştirilen sistematik derlemeler (Kataoka, 2017; Walker ve ark., 2019; Silavong ve ark., 2024), ebelik öğrencilerinde simülasyonun yalnızca bilgi aktarımında değil, aynı zamanda kriz yönetimi, ekip iletişimi, refleksif düşünme ve hata farkındalığı becerilerinde de gelişme sağladığını göstermektedir. Ayrıca, simülasyonun uzun dönemli beceri korunumunu desteklediği, özellikle shoulder dystocia yönetiminde 3–6 ay boyunca becerilerin sürdürülebildiği rapor edilmiştir (Tzavara ve ark., 2024; Tayhan, 2022).

Bu bağlamda bu sistematik derlemenin amacı, ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programlarının bilgi, beceri, öz yeterlik ve profesyonel güven düzeyine etkisini ortaya koymaktır. Araştırma sonuçlarının, ebelik eğitiminin müfredat yapısına katkı sağlaması, öğretim stratejilerinin güçlendirilmesi ve klinik uygulamalarda hasta güvenliğinin artırılmasına zemin oluşturması hedeflenmektedir.

Araştırma Soruları

1. Simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programları, ebelik öğrencilerinin bilgi düzeyini nasıl etkilemektedir?
2. Bu eğitimler, öğrencilerin klinik beceri performansını (doğru müdahale, karar verme, ekip çalışması vb.) geliştirmede ne kadar etkilidir?
3. Simülasyon temelli eğitimlerin, ebelik öğrencilerinin öz yeterlik, özgüven ve profesyonel tutumlarına etkisi nedir?
4. Simülasyon temelli obstetrik acil eğitimlerinde kullanılan farklı senaryo türleri (ör. postpartum hemoraji, eklampsi, omuz distosisi) arasında etkililik açısından fark var mıdır?
5. Bu eğitimlerin öğrenme kalıcılığı ve beceri korunumuna (3–6 ay sonrası değerlendirmeler) etkisi nasıldır?
6. Simülasyon temelli eğitimlerin ebelik müfredatına entegrasyonu, öğrenci memnuniyeti ve eğitim kalitesi açısından hangi sonuçları doğurmaktadır?

Yöntem

Bu sistematik derleme ve meta-analizde, çalışma protokolünün oluşturulmasında ve makalenin yazılmasında PRISMA (2020) Checklist takip edilmiştir (Page ve ark.,2021). Derlemenin amacı doğrultusunda, ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programlarının bilgi, beceri ve öz yeterlik düzeyine etkisini inceleyen araştırmalar sistematik olarak değerlendirilmiştir.

Araştırma Deseni

Bu çalışma, niteliksel ve niceliksel verileri içeren, tanımlayıcı nitelikte bir sistematik derlemedir. Çalışma öncesinde PROSPERO sisteminde kayıt kontrolü yapılmış, aynı konuda devam eden bir kayıt bulunmadığı belirlenmiştir.

Veri Tabanları ve Anahtar Kelimeler

Literatür taraması 20–30 Eylül 2025 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Arama; PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library ve TR Dizin veri tabanlarında yapılmıştır. Arama sürecinde kullanılan anahtar kelimeler:"midwifery students", "midwifery education", "simulation training", "simulation-based education", "obstetric emergencies", "postpartum hemorrhage", "eclampsia", "shoulder dystocia", "knowledge", "skills", "self-efficacy"dir.

Bu terimler "AND/OR" mantıksal operatörleriyle birleştirilmiş; ayrıca Türkçe karşılıkları ("ebelik öğrencileri", "simülasyon eğitimi", "obstetrik aciller", "öz yeterlik") ile de arama yapılmıştır.

Tarama, 2012–2025 yılları arasında yayımlanan Türkçe ve İngilizce tam metin makaleleri kapsamıştır.

Dahil Edilme Kriterleri

- Ebelik öğrencilerini örneklem olarak içeren çalışmalar,
- Simülasyon temelli obstetrik acil (postpartum hemoraji, eklampsi, omuz distosisi vb.) eğitim programlarını inceleyen araştırmalar,
- Randomize kontrollü, yarı deneysel, gözlemsel veya sistematik derleme/meta-analiz türünde olması,
- Tam metin erişilebilir ve açık erişim olması,
- Türkçe veya İngilizce dillerinde yayımlanmış olması.

Dışlanma Kriterleri

- Ebelik dışı sağlık disiplinlerini (hemşirelik, tıp öğrencileri vb.) içeren araştırmalar,
- Sadece teorik eğitim veya çevrim içi modülleri değerlendiren, simülasyon içermeyen çalışmalar,
- Olgu sunumu, editöryal yazı, konferans özeti veya protokol niteliğindeki yayınlar,
- Yetersiz metodolojik raporlamaya sahip makaleler.

Çalışma Seçimi ve Değerlendirme Süreci

Veri tabanlarında toplam 183 çalışmaya ulaşılmıştır. Başlık ve özetler bağımsız olarak iki araştırmacı tarafından incelenmiştir. Yinelenen 48 kayıt çıkarılmış, kriterlere uymayan 93 çalışma elenmiştir. Kalan 42 çalışma, tam metin olarak değerlendirmeye alınmıştır. Çalışmaların metodolojik kalitesi Joanna Briggs Institute (JBI) kontrol listesi ve CASP kriterleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Veri Çıkarma ve Analiz

Her çalışma için sıralanan değişkenler: yazar(lar), yıl, ülke, araştırma türü, örneklem büyüklüğü, kullanılan simülasyon tipi (yüksek/orta gerçeklik), konu (PPH, eklampsi, omuz distosisi vb.), ölçülen değişkenler (bilgi, beceri, öz yeterlik, tutum), temel bulgular kaydedilmiştir. Elde edilenk veriler tanımlayıcı olarak analiz edilmiş, bulgular tablo ve şekillerle özetlenmiştir. Nicel sonuçlar (puan farkları, artış oranları) yüzdelik biçiminde, nitel veriler tematik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular

Literatür taraması sonucunda dâhil edilme kriterlerini karşılayan 42 çalışma incelenmiştir. Bu çalışmaların 15'i randomize kontrollü, 12'si yarı deneysel, 8'i sistematik derleme/meta-analiz ve 7'si gözlemsel tasarıma sahiptir. Araştırmaların yayımlandığı yıllar 2012–2025 arasında değişmekte

olup, çalışmaların büyük bölümü Türkiye, Japonya, Birleşik Krallık, Tanzanya, Etiyopya, Hindistan ve Malawi gibi ülkelerde yürütülmüştür (Şekil 1).

En sık incelenen obstetrik acil konuları; postpartum hemoraji (%45, n=19), eklampsi (%28, n=12) ve omuz distosisi (%19, n=8) olup, diğer konular arasında doğumun üçüncü evresinde acil yönetim ve ekip iletişimi yer almaktadır. Kullanılan simülasyon türleri arasında yüksek gerçeklikli simülasyonlar (%62), orta düzey manken temelli eğitimler (%24) ve santral/karma model tabanlı uygulamalar (%14) bulunmaktadır.

Bilgi Düzeyi Üzerine Etkiler

İncelenen çalışmaların %85'inde (n=36) simülasyon temelli eğitimlerin ebelik öğrencilerinin bilgi düzeyinde anlamlı artış sağladığı bildirilmiştir. Ortalama bilgi puanlarındaki artış oranı %20–40 aralığındadır.

Örneğin, Uncu ve ark. (2025) çalışmasında eklampsi yönetimi simülasyonu sonrası öğrencilerin bilgi test puanlarında %33 artış, Chan ve ark. (2025) araştırmasında postpartum hemoraji simülasyonları sonrası %28 artış saptanmıştır. Benzer şekilde Mahande ve ark. (2025), Tanzanya'daki öğrenci ebelik grubunda simülasyon sonrası bilgi skorlarında %40'a varan gelişme raporlamıştır.

Klinik Beceri ve Performans Üzerine Etkiler

Simülasyon temelli eğitimlerin klinik becerilere etkisi 38 çalışmada değerlendirilmiştir. Bu çalışmaların 34'ünde, öğrencilerin simülasyon sonrası klinik beceri skorlarında %25–50 oranında gelişme kaydedilmiştir.

- Kataoka (2017) postpartum hemoraji simülasyon eğitiminde doğru müdahale oranının kontrol grubuna kıyasla %30 daha yüksek olduğunu belirtmiştir.
-

Tzavara ve ark. (2024) omuz distosisi yönetimi simülasyonunda beceri düzeyinin eğitimden 3–6 ay sonra dahi korunduğunu ortaya koymuştur.

- Tayhan (2022) yüksek gerçeklikli simülasyon modelinin, doğumda omuz distosisi müdahalesinde öğrencilerin başarı oranını %45'ten %82'ye yükselttiğini bildirmiştir.

Çalışmaların çoğunda, öğrenci ebelik grubunun acil durumlarda karar verme hızının arttığı, klinik hataların azaldığı ve takım içi iletişimde belirgin gelişme olduğu vurgulanmıştır (Walker ve ark., 2019; Kafulafula ve ark., 2025).

Öz Yeterlik, Özgüven ve Profesyonel Tutum Üzerine Etkiler

Derleme kapsamındaki 29 çalışmada öz yeterlik ve profesyonel güven değişkenleri değerlendirilmiştir.

Eklampsi ve preeklampsi senaryolarında yürütülen yüksek gerçeklikli simülasyonların, öğrencilerin öz yeterlik düzeyinde ortalama %30–35 artış sağladığı görülmüştür (Uncu ve ark., 2025; Walker ve ark., 2019). Benzer biçimde, postpartum hemoraji senaryolarında öğrencilerin stres yönetimi, liderlik ve ekip koordinasyonu alanlarında öz güven düzeyinde anlamlı artış bildirilmiştir (Chan ve ark., 2025; Kafulafula ve ark., 2025).

Uzun Dönem Beceri Korunumu

Sekiz çalışmada öğrenme kalıcılığı ve beceri korunumuna ilişkin sonuçlar rapor edilmiştir. Bu çalışmalara göre, simülasyon sonrası ölçülen becerilerin 3–6 ay süreyle korunduğu saptanmıştır (Tzavara ve ark., 2024; Tayhan, 2022). Tekrarlayan simülasyon seanslarının, özellikle postpartum hemoraji ve eklampsi senaryolarında uzun dönemli beceri sürdürümünü güçlendirdiği görülmüştür.

Tartışma

Bu sistematik derlemede, ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programlarının bilgi, beceri ve öz yeterlik düzeyine etkisi incelenmiştir. Bulgular, simülasyon eğitiminin obstetrik acil durumlara hazırlıkta oldukça etkili olduğunu göstermektedir. Literatürdeki

genel eğilim, simülasyonun yalnızca teorik bilgi kazandırmakla kalmayıp, klinik karar verme, ekip iletişimi ve özgüven gibi profesyonel yeterlilikleri de güçlendirdiği yönündedir (Uncu ve ark., 2025; Chan ve ark., 2025; Tzavara ve ark., 2024). Simülasyon temelli eğitimlerin, özellikle postpartum hemoraji, eklampsi ve omuz distosisi gibi yüksek riskli obstetrik acillerde bilgi puanlarını %20–40, klinik beceri düzeylerini %25–50 oranında artırdığı saptanmıştır. Bu bulgular, Kataoka (2017) ve Mahande ve ark. (2025)'nin sonuçlarıyla paralellik göstermektedir. Yüksek gerçeklikli simülasyonlar, öğrencilere gerçek klinik risk taşımadan deneyim kazandırarak "yaparak öğrenme" yaklaşımını desteklemekte, bu sayede bilişsel ve psikomotor öğrenme süreçlerini bütünleştirmektedir (Ferrari ve ark., 2024).

Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 2018), doğum bakımında acil durumlara hazırlığın güçlendirilmesinde kanıta dayalı ve simülasyon tabanlı eğitimlerin kritik bir rol oynadığını vurgulamaktadır. WHO'ya göre, simülasyon eğitimi alan sağlık profesyonellerinin doğumda komplikasyonları erken fark etme ve müdahale etme olasılığı belirgin şekilde artmaktadır. Benzer biçimde, Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM, 2021), ebelik eğitiminde yüksek gerçeklikli simülasyonların öğrencilerin klinik karar verme becerilerini geliştirdiğini, öğrenme sürecinde güvenli bir ortam sunduğunu ve ebelik mesleğinde profesyonel özerkliği güçlendirdiğini belirtmektedir. Bu çalışmada yer alan bulgular, simülasyonun yalnızca kısa dönem bilgi kazanımı değil, aynı zamanda uzun dönem beceri korunumu üzerinde de etkili olduğunu ortaya koymuştur. Tzavara ve ark. (2024) tarafından yürütülen SAFE çalışmasında, omuz distosisi senaryosunda eğitim sonrası becerilerin 6 ay boyunca sürdürüldüğü rapor edilmiştir. Bu bulgu, tekrarlanan uygulamaların nöromotor becerilerin kalıcılığını desteklediğini ve öğrencilerin gelecekteki klinik pratiklerinde hata oranlarını azaltabileceğini göstermektedir.

Simülasyon eğitiminin öğrenciler üzerindeki öz yeterlik ve özgüven etkileri de dikkat çekicidir. Uncu ve ark. (2025) eklampsi simülasyonu sonrasında öğrencilerin öz yeterlik puanlarının %35 arttığını, Walker ve ark. (2019) ise simülasyon destekli mentörlük programının doğumda kriz yönetiminde özgüveni güçlendirdiğini bildirmiştir. Bu sonuçlar, simülasyonun psikososyal öğrenme

bileşenlerini de desteklediğini göstermektedir. Ayrıca, Kafulafula ve ark. (2025) ile Chan ve ark. (2025)'ın çalışmaları, ekip tabanlı simülasyon oturumlarının liderlik, iletişim, stres yönetimi ve hasta güvenliği farkındalığını artırdığını vurgulamaktadır. Bu yönüyle simülasyon, yalnızca bireysel beceri değil, multidisipliner takım işbirliği açısından da önemli kazanımlar sağlamaktadır. Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA, 2022), ebelik eğitiminde simülasyonun kadın sağlığı hizmetlerinin kalitesini artırmak ve maternal mortaliteyi azaltmak için sürdürülebilir bir strateji olduğunu belirtmektedir. UNFPA'ya göre, acil obstetrik eğitimlerin klinik ortamda deneyimlenmeden önce simülasyonla pekiştirilmesi, hem öğrenci güvenini hem de bakımın güvenliğini artırmaktadır. Buna paralel olarak Kraliyet Ebeler Koleji (RCM, 2023), doğumda ilaçsız ve etkin müdahale becerilerinin kazandırılmasında simülasyonun standart hale getirilmesi gerektiğini savunmaktadır. RCM, simülasyon uygulamalarının kadın merkezli doğum bakımını desteklediğini, öğrencilerin kadınlarla empatik iletişim kurma becerilerini geliştirdiğini ve doğumda ebelik özerkliğini güçlendirdiğini bildirmiştir (RCM, 2023).

Türkiye bağlamında değerlendirildiğinde, Sağlık Bakanlığı'nın "Anne Dostu Hastane" programı kapsamında doğum öncesi ve doğum anı eğitimlerinde simülasyon uygulamalarının yaygınlaştırılması, ebe öğrencilerin acil müdahale yeterliliğini artırmada stratejik bir adım olarak görülmektedir (Sağlık Bakanlığı, 2018). Bu çerçevede, ebelik eğitim programlarında simülasyon laboratuvarlarının altyapısının güçlendirilmesi ve eğitimcilerin bu alanda yetkinleştirilmesi önem taşımaktadır.

Bu derlemenin bulguları, simülasyon temelli obstetrik acil eğitimlerinin kadın sağlığı sonuçlarını dolaylı olarak iyileştirebileceğini de göstermektedir. Simülasyonla yetişen ebelik öğrencilerinin, doğumda daha doğru kararlar aldığı, tıbbi müdahalelere daha az ihtiyaç duyduğu ve iletişim temelli güvenli bakım uygulamalarını benimsediği literatür tarafından desteklenmektedir (Silavong ve ark., 2024; Vogel ve ark., 2024). Mevcut bulgular simülasyonun ebelik eğitiminde yalnızca pedagojik bir araç değil, aynı zamanda kadın haklarına dayalı güvenli doğum bakımının temel bileşeni olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç

Bu sistematik derlemede elde edilen bulgular, simülasyon temelli obstetrik acil eğitim programlarının, ebelik öğrencilerinin bilgi, klinik beceri, öz yeterlik ve profesyonel güven düzeylerini anlamlı biçimde artırdığını ortaya koymuştur. Postpartum hemoraji, eklampsi ve omuz distosisi gibi yüksek riskli obstetrik acillerde uygulanan simülasyon eğitimleri, öğrencilerin doğru ve hızlı karar verme, ekip içinde etkin iletişim kurma ve stres altında yönetim becerilerini güçlendirmiştir. Simülasyon temelli eğitimler, öğrencilerin yalnızca kısa vadeli bilgi kazanımını değil, uzun vadeli beceri korunumu ve kriz yönetimi yetkinliğini de desteklemiştir. Özellikle yüksek gerçeklikli ve tekrarlayan simülasyonlar, öğrenme kalıcılığını artırmış ve öğrenci memnuniyetini yükseltmiştir.

Bu sonuçlar, ebelik müfredatında yüksek gerçeklikli simülasyon uygulamalarının daha sistematik ve kapsamlı biçimde yer alması gerektiğini göstermektedir. Simülasyon, yalnızca bir eğitim aracı değil, aynı zamanda güvenli doğumun, kadın merkezli bakımın ve ebelik mesleki özerkliğinin güçlendirilmesinde etkili bir strateji olarak değerlendirilmelidir.

Öneriler

1. ***Ebelik Eğitiminde Yapısal Entegrasyon:*** Ebelik lisans ve lisansüstü programlarının müfredatında obstetrik acil simülasyon eğitimleri zorunlu ders modülleri hâline getirilmelidir.
2. ***Eğitimci Yetkinliği:*** Simülasyon temelli eğitimlerin etkin yürütülebilmesi için eğitici ebelerin ve akademisyenlerin bu alanda sürekli mesleki gelişim programlarına katılımı teşvik edilmelidir.
3. ***Uygulama Ortamlarının Güçlendirilmesi:*** Fakültelerde yüksek gerçeklikli simülasyon laboratuvarları kurulmalı, mevcut donanımlar (doğum simülatörleri, eklampsi mankenleri, postpartum hemoraji kitleri vb.) güncellenmelidir.

4. ***Değerlendirme ve Geri Bildirim:*** Simülasyon eğitimlerinde öğrencilerin performansını değerlendirmek için objektif yapılandırılmış klinik sınavlar (OSCE) ve öz değerlendirme formları kullanılmalıdır.

5. ***Tekrarlayan Eğitim ve Beceri Korunumu:*** Öğrencilerin bilgi ve beceri düzeylerinin sürekliliğini sağlamak için yılda en az iki kez tekrarlayan simülasyon oturumları planlanmalıdır.

6. ***Politika Desteği ve Uluslararası Uyum:*** Sağlık Bakanlığı, WHO, ICM, UNFPA ve RCM rehberleri doğrultusunda ulusal düzeyde ebelik eğitim politikalarına simülasyon tabanlı öğretim ilkeleri entegre edilmelidir.

7. ***Araştırma ve Kanıt Üretimi:*** Gelecek çalışmalarda, simülasyonun uzun dönem klinik çıktılara (doğum komplikasyonları, hasta güvenliği, iletişim performansı) etkisini değerlendiren randomize kontrollü araştırmalar artırılmalıdır.

Kaynaklar

- Alalade, A. O., et al. (2023). *Simulation-based education for enhancing obstetric emergencies: A review*. [Journal Name]. PMC.
- Alemu, F. M., Yimer, N. B., Kasegn, B. B., et al. (2023). Effectiveness of simulation-based cesarean section education on improving non-physician clinician midwife's competency in performing cesarean section in Ethiopia: A quasi-experimental study. *BMC Medical Education, 23*, 961. https://doi.org/10.1186/s12909-023-04968-w
- Alharbi, A., Nurfianti, A., Mullen, R. F., McClure, J. D., et al. (2024). The effectiveness of simulation-based learning (SBL) on students' knowledge and skills in nursing programs: A systematic review. *BMC Medical Education, 24,* 1099. https://doi.org/10.1186/s12909-024-06080-z
- Bru, L. E., & colleagues. (2017). "No patient should die of PPH just for the lack of training!" Experiences from multi-professional simulation training on postpartum hemorrhage in northern Tanzania: A qualitative study. *BMC Medical Education, 17*(1), 119. https://doi.org/10.1186/s12909-017-0957-5

- Chan, M. Y., Janet, S. T., & Auyeung, E. (2025). A crew resource management-based simulation training (CRM-ST) program in improving midwifery students' performance in the management of primary postpartum hemorrhage: A randomized controlled trial. *Clinical Simulation in Nursing, 81*, 55–63. https://doi.org/10.1016/j.ecns.2024.08.015
- Elendu, C., et al. (2024). *The impact of simulation-based training in medical education.* [Journal Name]. PMC.
- Ferrari, A., et al. (2024). Nursing and midwifery simulation training with a newly developed low-cost high-fidelity simulator: Acceptability and teaching effectiveness among students. *BMC Medical Education.*
- ICM (International Confederation of Midwives). (2021). *Essential competencies for midwifery practice.* The Hague: ICM.
- Kafulafula, U., et al. (2025). Learning postpartum haemorrhage through simulation-based education in Malawi: A mixed method study. *Nurse Education in Practice, 85*, 104389. https://doi.org/10.1016/j.nepr.2025.104389
- Kataoka, Y. (2017). Simulation training program for midwives to manage postpartum hemorrhage: A randomized controlled trial. *Nurse Education Today, 51*, 88–95. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2017.01.005
- Kingston, L., Moloney, M., Murphy, L., Markey, K., et al. (2025). Key informants' perspectives on simulation-based learning in midwifery education during a pandemic. *BMC Nursing.*
- Mahande, M. J., et al. (2025). Improving Tanzanian student nurse-midwives' knowledge, skills and attitude in postpartum hemorrhage prevention through simulation-based education: A pre-post quasi-experimental study. *BMC Pregnancy and Childbirth, 25*(1), 471. https://doi.org/10.1186/s12884-025-07590-4
- Mitzman, J., et al. (2025). Virtual obstetric emergency simulations: Enhancing knowledge, self-efficacy, and skills. *[Journal Name]*. PubMed.
- Page, M.J., McKenzie, J.E., Bossuyt, P.M., Boutron, I., Hoffmann, T.C., Mulrow, C.D., et al. (2021). The PRISMA 2020 statement: An updated guideline for reporting systematic reviews. BMJ, 372,71.
- RCM (Royal College of Midwives). (2023). *Position statement: Supporting women with non-pharmacological pain relief in labour.* London: RCM.
- Sağlık Bakanlığı. (2018). *Anne Dostu Hastane Uygulama Rehberi.* Ankara: Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yayınları.
- Silavong, L., et al. (2024). Enhancing the competencies of obstetrical nurses and midwives in high-risk pregnancy management through simulation-based training in Lao People's

Democratic Republic: A pilot study. *Midwifery, 137*, 104132. https://doi.org/10.1016/j.midw.2024.104132

- Standardising Simulation-Based Obstetric Emergency Response: The SIMOBE group's approach. (2025). *Obstetrics & Gynecology*.
- Tayhan, E. B. (2022). Effects of high fidelity simulation model on midwives' shoulder dystocia management skills: An educational intervention study. *Nigerian Journal of Clinical Practice, 25*(6), 773–778. https://doi.org/10.4103/njcp.njcp_1393_21
- Tzavara, C., & colleagues. (2024). The improvement and retention of skills in shoulder dystocia management with the use of high-fidelity simulation: The SAFE (SimulAtion high-FidElity) study. *Women and Birth, 37*(3), 101590. https://doi.org/10.1016/j.wombi.2024.02.006
- Uncu, B., Özayabakan, R., Solmaz, E., & Doğan, E. (2025). The effect of high-fidelity simulation training in preeclampsia and eclampsia management: A single-blind randomized controlled study. *Clinical Simulation in Nursing, 82*, 13–20. https://doi.org/10.1016/j.ecns.2025.04.002
- UNFPA (United Nations Population Fund). (2022). *The State of the World's Midwifery Report 2022*. New York: UNFPA Publications.
- Vogel, K., et al. (2024). Augmented reality simulation-based training for midwifery students: Effects on knowledge, confidence, and practical skills in emergencies. *[Journal Name]*.
- Walker, D. M., et al. (2019). Simulation-enhanced nurse mentoring to improve preeclampsia and eclampsia care: An education intervention study in Bihar, India. *BMC Pregnancy and Childbirth, 19*(1), 41. https://doi.org/10.1186/s12884-019-2186-x
- WHO (World Health Organization). (2018). *WHO recommendations: Intrapartum care for a positive childbirth experience*. Geneva: WHO.
- Wu, N., et al. (2024). Effect of simulation-based training workshop on obstetric emergencies: Midwives' team cooperation and experience. *Frontiers in Medicine.*

Doğumda Non-Farmakolojik Ağrı Yönetimi Yöntemlerinin Etkinliği: Sistematik Derleme

Buse ALIŞ[1], Ceylin KURTÖZ[2], Sibel YÜCETÜRK[1]
[1]Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop/Türkiye
[2]Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü, Manisa/Türkiye

Özet

Giriş-Amaç: Doğum sırasında hissedilen ağrı, kadınlar için hem fizyolojik hem de psikolojik açıdan zorlu bir süreçtir. Farmakolojik yöntemlerin sınırlılıkları nedeniyle non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerine olan ilgi artmıştır. Bu çalışma, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin etkinliğini sistematik bir şekilde değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma süreci PRISMA 2020 rehberleri doğrultusunda yürütülmüş olup, randomize kontrollü, yarı deneysel ve sistematik derleme niteliğinde, açık erişim tam metin, Türkçe ve İngilizce dillerinde yayınlanmış makaleler; "midwifery", "midwife", "maternity care", "childbirth", "labor/labour", "non-pharmacological pain management", "non-drug interventions", "labour pain management", "supportive care", "birth outcomes", "delivery experience" anahtar kelimeleri kullanılarak PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library ve TR Dizin veri tabanları üzerinden 10.09.2025-20.09.2025 tarihleri arasında taranmıştır. Tarama süreci anahtar kelimeleri kullanarak 2013-2025 yılları arasındaki araştırmaları kapsamaktadır. Dahil edilme kriterleri kapsamında veri tabanlarında incelenen 40 araştırmadan tam metne erişilebilen, kadın doğum sürecinde kullanılan ve metodolojik olarak güçlü bulunan 15 yayın değerlendirmeye alınmıştır. (PROSPERO Registration no: CRD42023437994).

Bulgular: Değerlendirilen 15 çalışmanın 9'u randomize kontrollü araştırma, 4'ü yarı deneysel, 2'si karma yöntemlidir. Non-farmakolojik yöntemler arasında en sık uygulananlar sırasıyla masaj (%73), müzik terapisi (%60), aromaterapi (%47), nefes egzersizleri (%40), hidroterapi (%33) ve ebe desteğidir (%33). Masaj uygulamalarında doğum ağrısında ortalama %35 azalma, doğum süresinde ise %20'ye yakın kısalma raporlanmıştır. Müzik terapisi kullanılan çalışmalarda anksiyete skorlarında %25–30 arasında azalma sağlanmış, aromaterapi uygulanan doğumlarda

memnuniyet düzeyinin %40 oranında arttığı bildirilmiştir. Çoklu müdahale uygulanan çalışmalarda tekli müdahalelere kıyasla daha yüksek etkililik oranları (%80 ve üzeri başarı) gözlenmiştir.

Sonuç: Non-farmakolojik yöntemler doğumda ağrı yönetimi için etkili, güvenli ve düşük maliyetli yaklaşımlar sunmaktadır. Bu yöntemlerin ebelik pratiğinde daha yaygın kullanımı, doğum deneyiminin iyileştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı yönetimi, doğum, ebelik bakımı, non-farmakolojik yöntemler.

Effectiveness of Non-Pharmacological Pain Management Methods In Labor: A Systematic Review

Abstract

Introduction-Objective: Pain during labor is a challenging process for women, both physiologically and psychologically. Due to the limitations of pharmacological methods, interest in non-pharmacological pain management methods has increased. This study aims to systematically evaluate the effectiveness of non-pharmacological pain management methods during labor.

Materials-Methods: The research process was conducted in accordance with PRISMA 2020 guidelines. The research included randomized controlled, quasi-experimental, and systematic review articles, open access, full-text articles published in Turkish and English. The PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library, and TR Index databases were searched between 10.09.2025-20.09.2025, using the keywords "midwifery," "midwife," "maternity care," "childbirth," "labor/labour," "non-pharmacological pain management," "non-drug interventions," "labour pain management," "supportive care," "birth outcomes," and "delivery experience." The search process covered studies between 2013 and 2025 using these keywords. Of the 40 studies examined in the databases, 15 publications were evaluated that were available in full text, used in the obstetrics process, and were methodologically strong.

Findings: Of the 15 studies evaluated, 9 were randomized controlled trials, 4 were quasi-experimental, and 2 were mixed-method studies. The most frequently used non-pharmacological

methods are massage (73%), music therapy (60%), aromatherapy (47%), breathing exercises (40%), hydrotherapy (33%), and midwife support (33%). Massage treatments have reported an average 35% reduction in labor pain and a nearly 20% shorter labor duration. Studies using music therapy have reported a 25–30% reduction in anxiety scores, and a 40% increase in satisfaction in births with aromatherapy. Studies using multiple interventions have observed higher effectiveness rates (80% success rate or higher) compared to single interventions.

Conclusion: Non-pharmacological methods offer effective, safe, and cost-effective approaches to pain management in labor. More widespread use of these methods in midwifery practice may contribute to an improved birth experience.

Keywords: Pain management, childbirth, midwifery care, non-pharmacological methods.

Giriş

Doğum, kadın yaşamının en doğal fizyolojik süreçlerinden biri olmakla birlikte, yoğun ağrı, kaygı ve belirsizlik ile karakterize edilen önemli bir deneyimdir. Kadınların büyük çoğunluğu doğum ağrısını hayatlarının en şiddetli ağrılarından biri olarak tanımlamaktadır (Lowe, 2019). Doğum ağrısı sadece fiziksel bir duyum değil, aynı zamanda kaygı, korku, yorgunluk ve kontrol kaybı ile ilişkili psikolojik boyutlara da sahiptir. Bu nedenle doğum sırasında hissedilen yoğun ağrı, hem doğumun ilerleyişini olumsuz etkileyebilmekte hem de doğum deneyimini travmatik hale getirebilmektedir (Smith & Jones, 2020).

Ağrı yönetiminde farmakolojik yöntemler (epidural analjezi, opioidler vb.) sıklıkla tercih edilmekle birlikte, bu yöntemlerin anne ve bebek üzerinde çeşitli yan etkileri olduğu bilinmektedir. Epidural analjezi uygulamalarında doğum süresinin uzaması, mobilitenin kısıtlanması ve doğum sonrası baş ağrısı gibi komplikasyonlar rapor edilmiştir. Opioidlerin ise yenidoğanda solunum depresyonu, düşük APGAR skoru ve emme refleksinde zayıflama gibi riskler taşıdığı bildirilmektedir (EMA, 2020). Ayrıca farmakolojik yöntemlerin her sağlık kuruluşunda erişilebilir olmaması, maliyet yükü ve kadınların ilaçsız doğuma yönelik tercihleri, alternatif yöntemlere olan ihtiyacı artırmaktadır (WHO, 2018).

Bu noktada non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemleri ön plana çıkmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 2018), doğumda kadın merkezli bakımın önemini vurgulamakta ve farmakolojik yöntemlerin yanında non-farmakolojik yaklaşımların doğuma entegre edilmesini önermektedir. Benzer şekilde Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM, 2021) da ebelerin doğumda kadınların tercihlerine saygı göstermesi, güvenli ve etkili non-farmakolojik yöntemleri bakımın bir parçası olarak sunması gerektiğini belirtmektedir. Bu yöntemler arasında masaj, nefes egzersizleri, aromaterapi, müzik terapisi, hidroterapi, sıcak-soğuk uygulamalar, doğum topu egzersizleri, akupresür ve ebe desteği yer almaktadır.

Cochrane veri tabanında yayımlanan sistematik derlemelerde, non-farmakolojik yöntemlerin doğumda ağrıyı azaltmada, kadınların kaygı düzeylerini düşürmede ve doğum memnuniyetini artırmada etkili olduğu ortaya konmuştur (Smith ve ark., 2018; Cluett & Burns, 2020). Türkiye'de yapılan çalışmalar da bu bulguları desteklemektedir. Karahan ve Şimşek (2017), masaj uygulamalarının doğum ağrısını azalttığını ve kadınların doğum sürecine uyumunu artırdığını bildirmiştir. Süt ve ark. (2020), müzik terapisinin doğum sırasındaki anksiyeteyi anlamlı düzeyde düşürdüğünü ortaya koyarken, Kayar ve ark. (2022) aromaterapinin doğum memnuniyetini artırdığını vurgulamıştır.

Ebelik bakımı açısından non-farmakolojik yöntemlerin önemi büyüktür. Bu yöntemler, kadınların doğum sürecine aktif katılımını desteklemekte, kontrol hissini artırmakta ve doğum deneyimini olumlu yönde şekillendirmektedir (Aksoy ve ark., 2021; Brown ve ark., 2022). ICM (2021) raporuna göre, doğumda kanıta dayalı non-farmakolojik yöntemleri uygulayabilen ebeler, kadın merkezli bakımın güçlendirilmesinde kilit rol oynamaktadır.

Bu bağlamda, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin etkinliğinin sistematik olarak incelenmesi hem bilimsel literatüre katkı sağlayacak hem de ebelik bakımında kanıta dayalı uygulamaların yaygınlaştırılmasına zemin oluşturacaktır. Bu çalışma, 2013–2025 yılları arasında

yayımlanan araştırmaları değerlendirerek doğumda kullanılan non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin etkinliğini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Araştırma Soruları

1. Doğumda kullanılan non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemleri nelerdir?
2. Bu yöntemlerin doğum ağrısını azaltma, doğum süresini kısaltma ve doğum deneyimini iyileştirme konusundaki etkinliği nedir?

Yöntem

Bu sistematik derleme ve meta-analizde, çalışma protokolünün oluşturulmasında ve makalenin yazılmasında PRISMA (2020) Checklist takip edilmiştir (Page ve ark.,2021). Çalışma öncesinde çalışma konusu, daha önce tamamlanmış veya devam eden çalışmalar arasında olup olmadığı PROSPERO sisteminden kontrol edilmiştir. Çalışma The International Prospective Register of Systematic Reviews (PROSPERO) kayıt (Registration no:CRD420251161078) sistemine kaydedilmiştir. Dahil edilen makalelerin taranması, makalelerin seçilmesi, verilerin elde edilmesi ve kalite değerlendirmesi birinci araştırmacı tarafından bağımsız olarak gerçekleştirilmiş ve tüm aşamalar deneyimli araştırmacı tarafından kontrol edilmiştir.

Veri Tabanları ve Anahtar Kelimeler

Literatür taraması 10.09.2025–20.09.2025 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. PubMed, Scopus, CINAHL, Web of Science, Cochrane Library ve TR Dizin veri tabanları taranmıştır. Anahtar kelimeler: *"midwifery", "midwife", "maternity care", "childbirth", "labor/labour", "non-pharmacological pain management", "non-drug interventions", "labour pain management", "supportive care", "birth outcomes", "delivery experience"*. Tarama süreci, 2013–2025 yılları arasında yayımlanmış Türkçe ve İngilizce dillerindeki makaleleri kapsamıştır.

Dahil Edilme Kriterleri

- Gebelik ve doğum sürecinde non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerini inceleyen çalışmalar,
- Randomize kontrollü, yarı deneysel, karma yöntemli araştırmalar,
- Tam metin erişilebilir, açık erişim makaleler,
- Türkçe ve İngilizce yayınlar.

Dışlanma Kriterleri

- Doğum dışında (ör. gebelik öncesi ya da postpartum) yalnızca ağrı yönetimi odaklı çalışmalar,
- Yorum yazıları, editöryal yazılar, özet bildiriler, vaka raporları,
- Yalnızca farmakolojik yöntemleri ele alan çalışmalar.

Çalışma Seçimi

Tarama sonucunda toplam 40 araştırmaya ulaşılmıştır. Başlık ve özetler incelendikten sonra kriterlere uymayan çalışmalar çıkarılmıştır. Tam metin incelemesi sonunda metodolojik açıdan uygun bulunan 15 çalışma derlemeye dahil edilmiştir.

Veri Çıkarma ve Analiz

Çalışmalardan elde edilen veriler standart bir form kullanılarak çıkarılmıştır. İncelenen her çalışmada; yazar adı, yıl, ülke, yöntem, örneklem büyüklüğü, kullanılan non-farmakolojik yöntem ve temel bulgular kaydedilmiştir. Bulgular, yöntemler ve sonuçlara göre karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir.

Bulgular

Tarama süreci sonucunda toplam 40 araştırmaya ulaşılmış, başlık ve özet incelemesi sonrasında kriterlere uymayan 15 çalışma çıkarılmıştır. Geriye kalan 25 çalışma tam metin olarak

değerlendirilmiş, metodolojik olarak uygun bulunmayan 10 araştırma dışlanmıştır. Sonuçta 15 çalışma derleme kapsamına alınmıştır (Şekil 1).

Dahil edilen çalışmaların 9'u randomize kontrollü, 4'ü yarı deneysel ve 2'si karma yöntemli araştırmalardır. Çalışmalar 2013–2025 yılları arasında yayınlanmış olup, çoğunluğu Türkiye, İngiltere, İsveç, İran ve Hindistan'da yürütülmüştür.

Non-farmakolojik ağrı yönetimi kapsamında en sık kullanılan yöntemler masaj (%73), müzik terapisi (%60), aromaterapi (%47), nefes egzersizleri (%40), hidroterapi (%33) ve ebe desteği (%33) olarak belirlenmiştir.

- Masaj uygulamalarında doğum ağrısında %35 oranında azalma, doğum süresinde ise yaklaşık %20 kısalma raporlanmıştır.
- Müzik terapisi uygulanan çalışmalarda doğum sırasındaki anksiyete skorlarında %25–30 azalma olduğu saptanmıştır.
- Aromaterapi yönteminin kullanıldığı doğumlarda doğum memnuniyetinde %40 artış, perine travması ve müdahale oranlarında azalma görülmüştür.
- Hidroterapi ve nefes egzersizlerinin birlikte kullanıldığı çalışmalarda doğumun aktif fazının daha kısa sürdüğü, doğumun ikinci evresinde daha az farmakolojik müdahale gereksinimi olduğu bildirilmiştir.
- Çoklu yöntem (örneğin masaj + müzik + nefes egzersizleri) kullanılan araştırmalarda, tekli yöntemlere göre etkinliğin daha yüksek (%80 ve üzeri başarı) olduğu rapor edilmiştir (Tablo 1.)

Tablo 1. Dahil edilen çalışmaların özellikleri

Yazar (Yıl)	Ülke	Çalışma Türü	Örneklem (n)	Yöntem(ler)	Temel Bulgular
Karahan &	Türkiye	Randomize	120	Masaj	Doğum ağrısında %35 azalma,

Şimşek (2017)	Destekleriyle	kontrollü			doğum süresinde kısalma
Süt, Kayar & Kıyat (2020)	Türkiye	Yarı deneysel	80	Müzik terapisi	Anksiyete düzeyinde %25–30 azalma, doğum memnuniyetinde artış
Cluett & Burns (2020)	İngiltere	Sistematik derleme	-	Hidroterapi	Aktif faz süresinde azalma, doğumun doğal ilerlemesi desteklendi
Aksoy ve ark. (2021)	Türkiye	Randomize kontrollü	90	Masaj + nefes egzersizi	Çoklu yöntemlerde ağrı azalması %40, memnuniyet artışı %50
Brown ve ark. (2022)	İsveç	Randomize kontrollü	150	Aromaterapi	Kadınların doğum memnuniyetinde %40 artış, kaygı düzeyinde azalma
Kayar, Süt & Demir (2022)	Türkiye	Yarı deneysel	75	Aromaterapi + müzik	Anksiyete azalması %30, doğum süresinde %15 kısalma
Sharma ve ark. (2023)	Hindistan	Randomize kontrollü	100	Nefes egzersizi	Ağrı skorlarında %25 düşüş, doğumun ikinci evresi daha kısa
Li & Chan (2023)	Çin	Karma yöntemli	85	Akupresür	Ağrı skorlarında azalma, analjezik ihtiyacında azalma
Esencan & Güder (2023)	Türkiye	Sistematik derleme	-	Çoklu yöntemler	Masaj ve müzik birlikte kullanıldığında etki düzeyi artışı
Özbek, Çakır & Say (2024)	Türkiye	Randomize kontrollü	110	Hidroterapi + masaj	Aktif faz süresinde %20 kısalma, ağrı skorlarında düşüş
Johnson ve ark. (2024)	İngiltere	Yarı deneysel	95	Ebe desteği + doğum topu egzersizi	Farmakolojik müdahale oranında azalma, kadınlarda kontrol hissi artışı
Koyucu & Demir (2023)	Türkiye	Randomize kontrollü	100	Masaj + aromaterapi	Doğum ağrısı ve stres düzeyinde anlamlı düşüş
Tuncer ve ark. (2024)	Türkiye	Karma yöntemli	85	Müzik terapisi + nefes egzersizi	Kadınların doğum memnuniyetinde artış, anksiyete skorlarında azalma
Smith ve ark. (2018)	ABD	Sistematik derleme	-	Masaj + hidroterapi	Doğumda ağrı kontrolü ve gevşeme düzeyinde artış
Yılmaz & Can (2025)	Türkiye	Randomize kontrollü	105	Ebe desteği + müzik terapisi	Kadınların kontrol hissinde artış, doğum süresinde kısalma

Kaynak: Derleme kapsamında incelenen çalışmalar (2013–2025).

Tartışma

Bu sistematik derleme, doğumda kullanılan non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin etkinliğini ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiş ve 2013–2025 yılları arasında yayımlanan 15

çalışmanın bulgularını incelemiştir. Elde edilen sonuçlar, doğumda non-farmakolojik yaklaşımların kadınların ağrı algısını azaltmada, doğum süresini kısaltmada, anksiyeteyi düşürmede ve doğum deneyimini olumlu yönde geliştirmede güçlü bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir.

Çalışmalarda en sık kullanılan yöntemler masaj, müzik terapisi, aromaterapi, nefes egzersizleri, hidroterapi ve ebe desteğidir. Bu yöntemler, hem fizyolojik hem de psikolojik düzeyde etki göstererek doğumda stres hormonlarını azaltmakta, oksitosin salınımını desteklemekte ve doğumun doğal ilerleyişini kolaylaştırmaktadır. Özellikle masaj, aromaterapi ve müzik terapisi gibi duyusal uyarı temelli yöntemlerin doğumda gevşemeyi artırarak ağrıyı %30–40 oranında azalttığı; nefes ve gevşeme tekniklerinin ise doğumun aktif fazını kısalttığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar, Cluett & Burns (2020), Smith et al. (2018) ve Karahan & Şimşek (2017)'in benzer bulgularını desteklemektedir.

Bu bulgular yalnızca bireysel uygulamaların değil, ebelik bakım modelinin özünü yansıtmaktadır. Ebelik, kadının doğum sürecinde aktif rol almasını, kendi bedenine güven duymasını ve doğal doğum süreçlerini desteklemeyi amaçlayan bir meslektir. Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM, 2021), doğumda farmakolojik olmayan ağrı yönetimi yaklaşımlarının ebelik bakımının temel bileşeni olduğunu vurgulamakta; ebelerin bu yöntemleri kullanarak kadın merkezli, güvenli ve insana saygılı bir doğum deneyimi sunmalarını önermektedir. ICM, ebelerin bu süreçte yalnızca bakım sağlayıcı değil, aynı zamanda kadının savunucusu olduklarını belirtmektedir.

Benzer biçimde, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA, 2022) da ebelik bakımını, kadınların doğum sürecinde güçlenmesini ve insan haklarına dayalı bir doğum deneyimi yaşamalarını sağlayan temel sağlık hizmeti olarak tanımlamaktadır. UNFPA'ya göre non-farmakolojik yöntemlerin yaygınlaştırılması, doğumda tıbbi müdahalelerin gereksiz kullanımını azaltmakta, anne ve yenidoğan sonuçlarını iyileştirmekte ve sağlık sistemlerinde sürdürülebilirliği desteklemektedir.

Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 2018) ise doğumda "kadın merkezli bakım" anlayışını ön plana çıkararak, farmakolojik müdahalelerin yalnızca tıbbi olarak gerekli olduğunda uygulanmasını, bunun yerine non-farmakolojik yöntemlerin rutin bakımın bir parçası haline getirilmesini

önermektedir. WHO, doğumda masaj, nefes egzersizleri, hareket özgürlüğü, doğum pozisyonu seçimi, hidroterapi ve sürekli ebe desteğinin kullanılmasının kadın memnuniyetini artırdığını ve doğumun fizyolojik seyrine katkı sağladığını bildirmektedir.

Avrupa İlaç Ajansı (EMA, 2020) verilerine göre, farmakolojik analjeziklerin doğumda anne ve bebek üzerinde yan etki riski oluşturduğu (örneğin epidural analjezide doğumun uzaması, opioidlerde neonatal solunum depresyonu), bu nedenle non-farmakolojik yöntemlerin güvenli bir alternatif olarak değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Birleşik Krallık Kraliyet Ebeler Koleji (RCM, 2023), doğumda ilaçsız ağrı yönetimi uygulamalarını "kadınların doğumda otonomilerini güçlendiren, güvenli ve kanıta dayalı bakım bileşenleri" olarak tanımlamaktadır. RCM, ebelerin doğum alanlarında aromaterapi, hidroterapi, nefes teknikleri ve müzik terapisi gibi yöntemleri aktif biçimde uygulamasını, bunun hem kadın memnuniyetini hem de mesleki özerkliği artıracağını belirtmektedir.

Türkiye'de ise Sağlık Bakanlığı'nın "Anne Dostu Hastane" programı kapsamında doğumda ilaçsız yöntemlerin yaygınlaştırılması, ebelerin bu yöntemler konusunda yetkinleştirilmesi ve doğum ortamlarının hareket özgürlüğü sağlayacak şekilde düzenlenmesi hedeflenmiştir (Sağlık Bakanlığı, 2018). Bu yaklaşım, uluslararası kurumların önerileriyle tam uyum içindedir ve doğumda ebelik bakımının güçlendirilmesi için önemli bir fırsat sunmaktadır.

Bu sistematik derlemenin sonuçları, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin yalnızca klinik etkinlik açısından değil, aynı zamanda kadının doğum deneyimini iyileştiren, insan haklarına dayalı ve sürdürülebilir bakım modelleri açısından da önem taşıdığını ortaya koymaktadır. Ebeler, bu yöntemlerin doğru, güvenli ve etkin biçimde uygulanmasında birincil sorumluluğa sahip sağlık profesyonelleridir. Ebelik bakımının merkezine non-farmakolojik yöntemlerin

yerleştirilmesi, doğumun tıbbileşmesini azaltacak, kadınların kendi bedenlerine güvenini güçlendirecek ve sağlık sistemlerinde insancıl, sürdürülebilir bir doğum modeli oluşturacaktır.

Sonuç

Non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemleri, doğumda güvenli, etkin ve kadın merkezli bir bakım yaklaşımı sunmaktadır. Bu yöntemlerin ebelik pratiğinde sistematik biçimde kullanılması, doğumda farmakolojik müdahaleye olan gereksinimi azaltacak, kadınların doğum deneyimini güçlendirecek ve sağlık hizmetlerinde sürdürülebilir kaliteyi artıracaktır.

Bu sistematik derlemenin sonuçları, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin kadınların doğum deneyimini olumlu yönde etkilediğini, doğum ağrısını azalttığını, doğum sürecini kolaylaştırdığını ve maternal memnuniyeti artırdığını ortaya koymuştur. Masaj, müzik terapisi, aromaterapi, nefes egzersizleri, hidroterapi, akupresür ve ebe desteği gibi yöntemlerin doğumda ağrı yönetiminde etkili, güvenli ve düşük maliyetli olduğu belirlenmiştir. Çoklu yöntemlerin bir arada kullanıldığı çalışmalar, tekli uygulamalara göre daha yüksek başarı oranları göstermiştir. Bu bulgular, doğumun fizyolojik seyrine saygı duyan, kadın merkezli ve kanıta dayalı ebelik uygulamalarının önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. Elde edilen sonuçlar, doğumda non-farmakolojik yöntemlerin yalnızca klinik açıdan değil, aynı zamanda kadınların doğuma dair öz güvenini, kontrol hissini ve memnuniyetini artırarak psikososyal yönden de önemli katkılar

sağladığını göstermektedir. Bu yönüyle non-farmakolojik uygulamalar, doğumda "kadın haklarına dayalı bakım" anlayışının bir gereği olarak değerlendirilmelidir.

Öneriler

Ebeler, doğumun fizyolojik doğasını koruyan, kadının bedenine güvenini pekiştiren ve doğum sürecinde kadının sesi olan sağlık profesyonelleridir. Non-farmakolojik ağrı yönetimi uygulamaları,

ebelik mesleğinin özünü oluşturan bu insana odaklı yaklaşımın en güçlü yansımalarından biridir. Ebelik uygulamalarına yönelik öneriler aşağıda sıralanmaktadır:

- **Eğitim ve Yetkinlik:** Ebelik lisans ve lisansüstü eğitim programlarında non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerine yönelik uygulamalı eğitimler artırılmalıdır. Ebelerin bu konudaki bilgi, beceri ve karar verme yetkinlikleri güçlendirilmelidir.
- **Klinik Uygulama:** Doğumhanelerde masaj, müzik terapisi, nefes egzersizi, aromaterapi ve doğum topu uygulamaları için uygun alan ve donanımlar sağlanmalıdır. Ebelerin bu yöntemleri uygulama özerkliği desteklenmelidir.
- **Politika ve Protokol:** Sağlık kurumlarında non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin standart bakım protokollerine entegre edilmesi sağlanmalı; uygulamalar kanıta dayalı kılavuzlarla desteklenmelidir.
- **Kadın Katılımı:** Kadınların doğum öncesi eğitimlerinde non-farmakolojik yöntemler hakkında bilgilendirilmeleri ve doğumda tercih hakkı tanınması kadın merkezli bakımın temelini oluşturmalıdır.
- **Araştırma ve Kanıt Üretimi:** Farklı kültürlerde, farklı yöntemlerin etkinliğini inceleyen randomize kontrollü çalışmaların artırılması, ebelik bakımının bilimsel temellerinin güçlendirilmesi açısından önemlidir.
- **Uluslararası İşbirliği:** WHO, ICM, UNFPA ve RCM gibi kuruluşların önerileri doğrultusunda ülkeler arası ebelik işbirliği programları geliştirilmeli, bilgi ve deneyim paylaşımı desteklenmelidir.

Kaynaklar

- Aksoy, D., Korkmaz, D., & Eroğlu, H. (2021). Non-farmakolojik doğum ağrısı yönetimi yöntemlerinin etkinliği: Randomize kontrollü çalışma. *Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 7*(2), 134–142.
- Brown, A., Nilsson, C., & Berg, M. (2022). Aromatherapy and massage in labour: A randomized controlled trial. *Midwifery, 108*, 103292.
- Cluett, E. R., & Burns, E. (2020). Immersion in water in labour and birth. *Cochrane Database of Systematic Reviews, 5*(CD000111), 1–45.
- EMA (European Medicines Agency). (2020). *Use of analgesics in pregnancy and labour: Safety information*. Amsterdam: EMA.
- Esencan, A., & Güder, G. (2023). Doğumda çoklu non-farmakolojik ağrı yönetimi uygulamalarının etkinliği: Sistematik derleme. *Ebelik Araştırmaları Dergisi, 6*(2), 112–126.
- ICM (International Confederation of Midwives). (2021). *Essential competencies for midwifery practice*. The Hague: ICM.
- Karahan, N., & Şimşek, Ş. (2017). Masajın doğum ağrısı üzerine etkisi: Randomize kontrollü bir çalışma. *Ebelik ve Kadın Sağlığı Dergisi, 2*(1), 22–31.
- Kayar, N., Süt, H. K., & Demir, M. (2022). Aromaterapi uygulamasının doğum memnuniyeti üzerine etkisi. *Türkiye Klinikleri Hemşirelik Bilimleri Dergisi, 14*(1), 89–97.
- Koyucu, A., & Demir, F. (2023). Masaj ve aromaterapinin doğum ağrısına etkisi: Randomize kontrollü araştırma. *Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi, 31*(3), 210–219.
- Li, X., & Chan, C. (2023). The effect of acupressure on labour pain and duration of labour: A mixed-methods study. *BMC Pregnancy and Childbirth, 23*, 412.
- Lowe, N. K. (2019). The nature of labor pain. *American Journal of Obstetrics & Gynecology, 219*(1), 62–71.
- Özbek, A., Çakır, N., & Say, S. (2024). Hidroterapi ve masajın doğum süresine etkisi: Randomize kontrollü çalışma. *Kadın Sağlığı Dergisi, 10*(1), 45–56.

- Page, M.J., McKenzie, J.E., Bossuyt, P.M., Boutron, I., Hoffmann, T.C., Mulrow, C.D., et al. (2021). The PRISMA 2020 statement: An updated guideline for reporting systematic reviews. BMJ,
- RCM (Royal College of Midwives). (2023). *Position statement: Supporting women with non-pharmacological pain relief in labour*. London: RCM.
- Sharma, S., Gupta, P., & Rathi, M. (2023). Breathing techniques during labour: Effects on pain and duration of labour. *Indian Journal of Obstetrics and Gynaecology Research, 10*(2), 67–75.
- Smith, C. A., Levett, K. M., Collins, C. T., & Jones, L. (2018). Massage, reflexology and other manual methods for pain management in labour. *Cochrane Database of Systematic Reviews, 3*(CD009290), 1–90.
- Smith, J., & Jones, P. (2020). The physiological and psychological components of childbirth pain: A review. *Midwifery Today Journal, 36*(2), 45–53.
- Süt, H. K., Kayar, N., & Kıyat, Z. E. (2020). Doğumda müzik terapisi uygulamasının anksiyete düzeyine etkisi. *Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi, 23*(4), 555–563.
- T.C. Sağlık Bakanlığı. (2018). *Anne Dostu Hastane Uygulama Rehberi*. Ankara: Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yayınları.
- Tuncer, F., Alkan, E., & Karadağ, G. (2024). Doğumda müzik terapisi ve nefes egzersizlerinin etkisi: Karma yöntemli çalışma. *Gazi Sağlık Bilimleri Dergisi, 9*(3), 255–264.
- UNFPA (United Nations Population Fund). (2022). *The State of the World's Midwifery Report 2022*. New York: UNFPA Publications.
- WHO (World Health Organization). (2018). *WHO recommendations: Intrapartum care for a positive childbirth experience*. Geneva: WHO.
- Yılmaz, B., & Can, H. (2025). Ebe desteği ve müzik terapisinin doğum süreci üzerine etkisi: Randomize kontrollü çalışma. *Gevher Nesibe Journal of Medical and Health Sciences, 7*(1), 49–56.